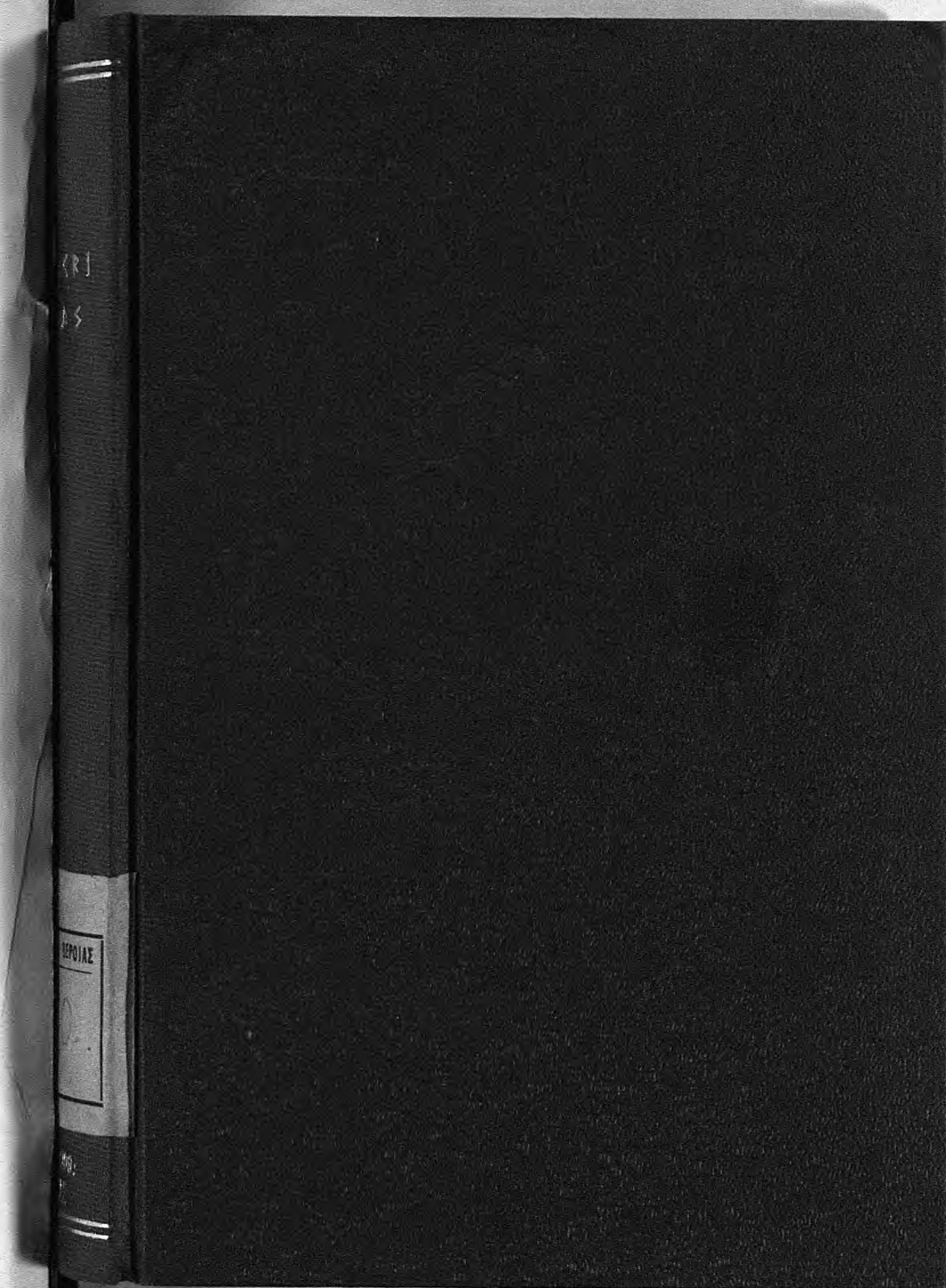

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

5XNR 00236

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΒΕΡΟΙΑΣ

Αριθ. εις

425 170

Εξ αγοράς

Δωρεά
Αποστολή Παιδείας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Παν. Αλ. 1875
Εκδοτ.

Κ. Α. Παπαγιαννίδης
αριθ.

HOMERI CARMINA

AD

OPTIMORUM LIBRORUM FIDEM EXPRESSA

CURANTE

GUILIELMO DINDORFIO.

VOL. I. PARS II.

ILIADIS XIII—XXIV.

EDITIO QUARTA CORRECTION.

LIPSIAE

SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXXVII.

HOMERI ILIAS

EDIDIT

GUILIELMUS DINDORF.

PARS. II.

EDITIO QUARTA CORRECTION.

LIPSIAE

SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXXVII.

1877

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας
ΑΕ ΕΙ6. 770

HOMERI CARMINA.

VOL. I. PARS II.
ILIADIS XIII—XXIV.

16**

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΙΛΙΑΔΟΣ

Μάχη ἐπὶ ταῖς ναυοῖς

Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρῳάς τε καὶ Ἑκτοῦ
λασσεν·

τοὺς μὲν ἕα παρα τῇσι πόνον τ' ἐχέμεν

νωλεμέως, αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὅσσε

νόσφιν ἐφ' ἱπποπόλων Θρηκῶν καθορώ

Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων καὶ ἀγανῶν Ἰππη

γλακτοφάγων, Ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἄ

ἔς Τροίην δ' οὐ πάμπαν ἔτι τρέπεν ὅσσε

οὐ γὰρ ὄγ' ἀθανάτων τιν' ἐέλεπετο ὃν κα

ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσι ἀρηξέμεν ἢ Δαναοῖ

Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε κρείων ἐνοσίχ

καὶ γὰρ ὁ θαυμάζων ἦστο πτόλεμόν τε

ὑψοῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμου ὑλ

Θρηϊκίης· ἐνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα μέ

φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλις καὶ νῆες Ἀχ

ἐνθ' ἄρ' ὄγ' ἐξ ἁλὸς ἕξετ' ἰὼν, ἐλέαιρε δ

Τρῳσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς

Ἀντίκα δ' ἐξ ὄρεος κατεβήατο παιπ

κραιπνὰ ποσὶ προβιβάς· τρέμε δ' οὐρ

ῥῆ

ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόν

τρὶς μὲν ὀρέξατ' ἰὼν, τὸ δὲ τέττατον ἴκε

Ἀλγὰς, ἐνθα τέ οἱ κλυτὰ δῶματα βένθε

χρυσέα μαρμαίροντα τετεύχεται, ἄφθιτ

ἐνθ' ἐλθὼν ὑπ' ὀχεσφι τιτύσκετο χαλκόν

ὠκυπέτα, χρυσέῃσιν ἐθειροῖσιν κομόωντ

ῥῆ.

χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῦ· γέντο δ' ἱμάσθλην
 χρυσεῖην εὖτυκτον, ἑοῦ δ' ἐπεβήσετο δίφρου· 26
 βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'· ἀτάλλε δὲ κήτ' ὑπ' αὐτοῦ
 πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, οὐδ' ἠγνοίησεν ἄνακτα·

γῆθοσύνη δὲ θάλασσα διόστατο. τοὶ δ' ἐπέτοντο
 ῥίμφα μάλ', οὐδ' ὑπένερθε διαίνετο χάλκεος ἄξων· 30 ἰλαχίαι
 τὸν δ' ἐς Ἀχαιῶν νῆας ἐὺσκαρθμοὶ φέρον ἵπποι· ἰλαχίαι = ἰλαχίαι.

Ἔστι δέ τι σπέος εὐρὺ βαθείης βένθεσι λίμνης,
 μεσσηγνὺς Τενέδοιο καὶ Ἰμβρου παιπαλοέσσης· ἐν δ' ἵππους ἔστησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 λύσας ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ 35
 ἔδμεναι· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδας ἔβαλε χρυσεῖας,
 ἀρρήκτους ἀλύτους, ὅφρ' ἔμπεδον αὐθι μένοιεν
 νοστήσαντα ἄνακτα· ὁ δ' ἐς στρατὸν ὦχετ' Ἀχαιῶν.

Τρῶες δὲ φλογὶ ἴσοι ἀολλέες, ἥ δὲ θυέλλη,
 Ἐκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτες ἔποντο, ἄβρομοι
 ἄβρομοι ἀνίαχοι· ἔλποντο δὲ νῆας Ἀχαιῶν
 αἰρήσειν, κτενέειν δὲ παρ' αὐτόφρῳ πάντας ἀρίστους.

Ἀλλὰ Ποσειδάων γαίηοχος ἐννοσίγαιος
 Ἀργείους ὤτρυνε, βαθείης ἐξ ἁλὸς ἐλθὼν,
 εἰσάμενος Κάλχαντι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν· 45
 Αἴαντε πρῶτῳ προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτῷ

„Αἴαντε, σφῶν μὲν τε σωῶσете λαὸν Ἀχαιῶν
 ἀλκῆς μνησαμένῳ, μηδὲ κρυεροῖο φόβοιο.

ἄλλη μὲν γὰρ ἔργῳ οὐ θεΐδῃα χεῖρας ἀάπτους
 Τρῶων, οἳ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ· 50
 ἔξουσιν γὰρ ἅπαντας εὐκνήμιδες Ἀχαιοί·

τῇ δὲ δὴ αἰνότατον περιδείδῃα μὴ τι πάθωμεν,
 ἢ ὅ γ' ὅς οἱ λυσσωδῆς φλογὶ εἰκελὸς ἠγεμονεύει,
 Ἐκτορ, ὃς Διὸς εὖχετ' ἐρισθενέος πάς εἶναι.

σφῶν δ' ὥδε θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποιήσειεν, 5
 αὐτῷ δ' ἐστάμεναι κρατερῶς καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους·

τῷ κε καὶ ἐσσύμενόν περ ἐρώησαιτ' ἀπὸ
 ὠκυπόρων, εἰ καὶ μιν Ὀλύμπιος αὐτὸς

Ἡ καὶ σκηπανίῳ γαιήοχος ἐννοσίγαιος
 ἀμφοτέρω κεκοπῶς πλησεν μένεος κρατε
 γυῖα δ' ἐθήκεν ἑλαφρὰ, πόδας καὶ χεῖρας
 αὐτὸς δ', ὥστ' ἱρήξ ὠκύπτερος ὥρτο πέ
 ὅς ῥά τ' ἀπ' αἰγίλιπος πέτρης περιμήκει
 ὀρμήσῃ πεδίοιο διώκειν ὄρνεον ἄλλο,
 ὥς ἀπὸ τῶν ἦλξε Ποσειδάων ἐννοσίχθων.

τοῖν δ' ἐγνω πρόσθεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴ
 αῖψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσέφη Τελαμώνιο

„Αἴαν, ἐπεὶ τις νῶϊ θεῶν, οἳ Ὀλυμπο
 μάντει εἰδόμενος κέλεται παρὰ νηυσὶ μά
 οὐδ' ὄγε Κάλχας ἐστὶ, θεοπρόπος οἰωνισ
 ἱγνυα γὰρ μετόπισθε ποδῶν ἡδὲ κνημῶν
 ῥεῖ ἐγνων ἀπιόντος· ἀρίγνωτοι δὲ θεοί
 καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φέ
 μᾶλλον ἐφορμᾶται πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι
 μαιμῶσι δ' ἐνερθε πόδες καὶ χεῖρες ὑπ

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελα
 „οὔτω νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ δούρατι χεῖρες
 μαιμῶσιν, καὶ μοι μένος ὥρορε, νέρθε δ'
 ἐσσυμαι ἀμφοτέροισι· μενοινῶ δὲ καὶ σ
 Ἐκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτι μάχεσθαι

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγ
 χάρμη γηθόσυνοι, τήν σφιν θεὸς ἐμβαλε
 τόφρα δὲ τοὺς ὀπίθεν γαιήοχος ὥρσεν ἵ
 οἱ παρὰ νηυσὶ θοῇσιν ἀνέψυχον φίλον ἦ
 τῶν δ' ἅμα τ' ἀργαλέῳ καμάτῳ φίλα γυῖα
 καὶ σφιν ἄχος κατὰ θυμὸν ἐγίγνετο δε
 Τρῶας, τοὶ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν
 τοὺς οἳγ' εἰσορόωντες ὑπ' ὀφρύσι δάκ

οὐ γὰρ ἔφαιν φεύξεσθαι ὑπὲν κακοῦ. ἀλλ' ἐνοσίχθων
 ῥεῖα μετεισάμενος κρατερὰς ὥτρυνε φάλαγγας. 90 *αφ' ὧν*
 Τεῦκρον ἐπὶ πρῶτον καὶ Αἰήτην ἤλθε κελεύων
 Πηνέλεων θ' ἥρωα Θούαντά τε Διήπυρόν τε
 Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μῆστωρας αὐτῆς·
 τοὺς ὅγ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 „Αἰδῶς, Ἀργεῖοι, κοῦροι νέοι· ὕμιν ἔγωγε 95
 μαρναμένοισι πέποιθα σωσέμεναι νέας ἀμὰς· *ἡστ' α*
 εἰ δ' ὑμεῖς πολέμοιο μεθήσετε λευγαλέοιο, *ἡστ' α*
 νῦν δὴ εἶδεται ἡμᾶρ ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι.
 ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὄφθαλμοῖσιν ὁρᾶμαι,
 δεινὸν, ὃ οὐ ποτ' ἔγωγε τελευτήσεσθαι ἔφασκον, 100 *αφ' ὧν*
 Τρῶας ἐφ' ἡμετέρας ἰέναι νέας, οἳ τὸ πάρος περ
 φυζακινήσιν ἐλάφοισιν ἐόικεσαν, αἶτε καθ' ὕλην
 θώων παρδαλίων τε λύκων τ' ἦν πέλονται *ἡστ' α*
 αὐτως ἡλάσκουσαι ἀνάλκιδες, οὐδ' ἐπὶ χάρμη·
 ὥς Τρῶες τὸ πρὶν γε μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν 105
 μίμνειν οὐκ ἐθέλεσκον ἐναντίον, οὐδ' ἡβαιῶν.
 νῦν δὲ ἐκὰς πόλιος κόλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχονται
 ἡγεμόνος κακότητι μεθημοσύνησιν τε λυῶν, *ῥαθυμία*
 οἳ κελύφῃ ἐρίσαντες ἀμυνέμεν οὐκ ἐθέλουσιν
 νηῶν ὠκυπόροιν, ἀλλὰ κτείνονται ἀν' αὐτάς. 110
 ἀλλ' εἰ δὴ καὶ πάμπαν ἐτήτυμον αἰτιὸς ἐστίν
 ἥρως Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 οὐνεκ' ἀπητίμησε ποδῶκεα Πηλεΐωνα, *ἡστ' α*
 ἡμέας γ' οὐ πως ἔστι μεθιέμεναι πολέμοιο.
 ἀλλ' ἀκεῶμεθα θᾶσσον· ἀκεσταὶ τοι φρένες ἐσθλῶν.
 ὑμεῖς δ' οὐκέτι καλὰ μεθίετε θούριδος ἀλκῆς 116
 πάντες ἄριστοι ἔόντες ἀνὰ στρατόν. οὐδ' ἂν ἔγωγε
 ἄνδρῳ μαχῆσαιμην ὅστις πολέμοιο μεθείη
 λυγρὸς ἑών· ὑμῖν δὲ νεμεσσωμαι περὶ κῆρι. *ἡστ' α*
 ὦ πέπονες, τάχα δὴ τι κακὸν ποιήσετε μεῖζον 120

τῇδε μεθημοσύνη· ἀλλ' ἐν φρεσὶ θέσθε ἕκαστος αἰδῶ καὶ νέμεσιν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν. ^{ἐγὼ} Ἐκτωρ δὴ παρὰ νηυσὶ βοήν ἀγαθὸς πολεμίζει καρτερὸς, ἔρρηξεν δὲ πύλας καὶ μακρὸν ὁχήα.¹²

Ὡς ῥα κελευτιῶν γαιήοχος ὤρσεν Ἀχαιοὺς. ¹²
 ἄμφι δ' ἄρ' Αἰαντας δοιοὺς ἴσταντο φάλαγγες καρτεραί, ὥς οὐτ' ἂν κεν Ἀρης ὀνόσαιτο μετελθὼν οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσόος. οἱ γὰρ ἄριστοι κρινθέντες Τρῳάς τε καὶ Ἑκτορα δῖον ἔμιμνον, φράξαντες δόρυ δουρὶ, σάκος σάκει προθελύνω· ¹³
 ἄσπις ἄρ' ἄσπιδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνὴρ ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυνθες λαμπροῖσι φάλοισιν νευόντων· ὥς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν· ἔγχεα δ' ἐπτύσσοντο θρασειάων ἀπὸ χειρῶν ¹³
 σείόμεν'· οἱ δ' ἰθὺς φρόνεον, μέμασαν δὲ μάχεσθαι.

Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ ἀντικρὺ μεμαῶς, ὀλοοῖτροχος ὥς ἀπὸ πέτρης, ὄντε κατὰ στεφάνης ποταμὸς χειμάρροος ὥση, ῥήξας ἄσπερ ὄμβρῳ ἀναιδέος ἔχματα πέτρης· ¹³
 ὕψι δ' ἀναθρόωνιν πέτεται, κτυπέει δέ θ' ὑπ' αὐτοῦ ὕλη· ὁ δ' ἀσφαλὲως θέει ἔμπεδον, εἰς ἱκνται ἰσόπεδον, τότε δ' οὔτι κυλίνδεται ἐσσύμενός περ· ¹⁴
 ὥς Ἐκτωρ εἶως μὲν ἀπείλει μέγρι θαλάσσης ῥέα διελεύσεσθαι κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν κτείνων· ἀλλ' ὅτε δὴ πυκινῆς ἐνέκυρσε φάλαγγιν, ¹⁴
 στῇ ῥα μάλ' ἐγχειμφοθείς. οἱ δ' ἀντίοι νῆες Ἀχαιῶν, νύσσοντες ἔλπεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγυνοῖσιν· ¹⁵
 ὥσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίσθη. ἦϋσεν δὲ διαπρύσιον Τρῳέεσσι γερωνῶς

„Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται, ¹⁵
 παρμένετ'· οὗτοι δηρὸν ἐμὲ στήσουσιν Ἀχαιοὶ, καὶ μάλα πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,

ἀλλ', οἶω, χάσσονται ὑπ' ἔργχης, εἰ ἐτεόν με
ὥρσε θεῶν ὄριστος, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης."

Ὡς εἰπὼν ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστον. 155

Δηϊφοβος δ' ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐβεβήκει
Πριαμίδης, πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσ' ἔειπεν,
κούφα ποσὶ προβιβὰς καὶ ὑπασπίδια προποδίζων. *ἑλπίς τοῦ ἀντιπάλου*

Μηριόνης δ' αὐτοῖο τιτύσκειτο δουρὶ φαεινῷ,
καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἔειπεν
ταυρεῖην· τῆς δ' οὔτι διήλασεν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν 161

ἐν καυλῷ ἔαγῃ δολιχὸν δόρυ· Δηϊφοβος δὲ
ἀσπίδα ταυρεῖην σχέθ' ἀπὸ ἔο, δαίσε δὲ θυμῷ
ἔργχος Μηριόναο δαΐφρονος· αὐτὰρ ὅγ' ἦρως
ἄψ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἑχάζετο, χῶσατο δ' αἰνῶς 165 *ἀφ' ἑαυτοῦ*
ἑμψότερον, νίκης τε καὶ ἔργχης, ὃ ξυνέαξε.

Ἰὴ δ' ἰέναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
οἰσόμενος δόρυ μακρὸν, ὃ οἱ κλισίῃφι λέλειπτο.

Οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοή δ' ἄσβεστος ὀρώρει·
Τεῦκρος δὲ πρῶτος Τελαμῶνιος ἄνδρα κατέκτα, 170

Ἴμβριον αἰχμητὴν, πολυῖππου Μέντορος υἱόν.

ναῖε δὲ Πηδαιον, πρὶν ἐλθεῖν νῆας Ἀχαιῶν,
κούρην δὲ Πριάμοιο νόθην ἔχε, Μηδεσικάστην·
αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιέλισσαι,
ἄψ' εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσι, 175
ναῖε δὲ παρ Πριάμῳ· ὃ δέ μιν τίεν ἴσα τέκεσσι.

τόν ῥ' υἱὸς Τελαμῶνος ὑπ' οὐατος ἔργχει μακρῷ
νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔργχος· ὃ δ' αὖτ' ἔπεσεν μελέῃ ὥς,
ἦτ' ὄρεος κορυφῇ ἑκαθεν περιφαινομένοιο
χαλκῷ ταμνομένη ^{τοῦ ἔργχης} τέφρῃ χθονὶ φύλλα πελάσσει· 180 *κατὰ γῆν*

ἑλπίς τοῦ ἀντιπάλου ὥς πέσεν, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.

Τεῦκρος δ' ὠρμήθη μεμαῶς ἀπὸ τεύχεα δῦσαι

Ἔκτωρ δ' ὀρμηθέντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.

ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔργχος

ἐπὶ γῆν

εἰσάμενος φθογγὴν Ἀνδραίμονος νῦν Θόαντι,
ὃς πάσῃ Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι
Αἰτωλοῖσιν ἄνασσε, θεὸς δ' ὥς τέτο δῆμψ·

„Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαὶ
οἴχονται, τὰς Τρωσὶν ἀπείλεον νῆες Ἀχαιῶν;“ 220

Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὼς, ἀντίου ἠΐδα
„ὦ Θόαν, οὔτις ἀνὴρ νῦν γ' αἷτιος, ὅσσον ἐγὼ γε
γινώσκω· πάντες γὰρ ἐπιστάμεθα πτολεμίζειν.

οὔτε τινὰ δέος ἰσχεῖ ἀκῆριον οὔτε τις ὄκνος *ἀνδρῶν*
οἴχεται εἰκὼν ἀνδρῶνται πόλεμον κακόν· ἀλλὰ που οὔτως
μέλλει δὴ φίλον εἶναι ὑπερμενέει Κρονίωνι, 226

νωτὺμνονους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεὸς ἐνθάδ' Ἀχαιοὺς.
ἀλλὰ, Θόαν, καὶ γὰρ τὸ πάρος μενεδήλος ἦσθα, *οὐκ ἐμμενέει*
ὁτρύνεις δὲ καὶ ἄλλον, ὅθι μεθίεντα ἰδοι· *ἀνδρῶνται*
τῷ νῦν μῆτ' ἀπόληγε κέλευέ τε φωτὶ ἐκάστω.“ 230

Τὸν δ' ἡμεῖβει ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων

„Ἰδομενεῦ, μὴ κείνος ἀνὴρ ἐτι νοστήσειεν
ἐκ Τροίης, ἀλλ' αὖθι κυνῶν μέλπηθρα γένοιτο,
ὅστις ἐπ' ἡματι τῷδε ἐκὼν μεθήλῃσι μάχεσθαι. 234

ἀλλ' ἄγε τεύχεα δεῦρο λαβὼν ἵθι· ταῦτα δ' ἄμα χρῆ
σπεύδειν, αἱ γὰρ ὄφελός τι γενώμεθα καὶ δὴ ἔοντε.

οἴχεται συμφορτὴ δ' ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν καὶ μάλα λυγρῶν· *δεῦρον*
νῶϊ δὲ καὶ γὰρ ἀγαθοῖσιν ἐπισταίμεσθαι μάχεσθαι.“

Ὡς εἰπὼν ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἄμ πόνον ἀνδρῶν· *οἱ δὲ συμφορτῇ*
Ἰδομενεὺς δ' ὅτε δὴ κλισίην εὐτυκτον ἴκανε, 240

δύσετο τεύχεα καλὰ περὶ χροῖ, γέντο δὲ δοῦρε,
βῆ δ' ἱμεν ἀστεροπῇ ἐναλύνκιος, ἦντε Κρονίων
χειρὶ λαβὼν ἐτίναξεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
δεικνὺς σῆμα βροτοῖσιν· ἀρίζηλοι δὲ οἱ αὐγαί· *οἱ δὲ συμφορτῇ*
ὥς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θεόντος. 245

Μηριόνης δ' ἄρα οἱ θεράπων ἐὺς ἀντεβόλησεν
ἐγγὺς ἐτι κλισίης· μετὰ γὰρ δόρυ χάλκεον ἦει

οἰσόμενος· τὸν δὲ προσέφη σθένης Ἰδομενῆος
 „Μηριόνη, Μόλου νῆε, πόδας ταχὺν, φίλταθ' ἐταί-
 ρων,

τίπτ' ἤλθες πόλεμόν τε λιπὼν καὶ δημοτῆτα; 250
 ἥε τι βέβληαι, βέλεος δέ σε τείρει ἀκωκή,
 ἥε τευ ἀγγελίης μετ' ἔμ' ἤλυθες; οὐδέ τοι αὐτὸς
 ἦσθαι ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίομαι, ἀλλὰ μάχεσθαι.“

Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἦῤῥα
 „[Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βουληφόρε χαλκοχιτῶνων,] 255
 ἔρχομαι, εἴ τί τοι ἔργος ἐνὶ κλισίῃσι λέλειπται,
 οἰσόμενος· τό νυ γὰρ κατεάξαμεν, ὃ πρὶν ἔχεσκον,
 ἀσπίδα Διηφόβοιο βαλὼν ὑπερηνορέοντος.“

Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὼς, ἀντίον ἦῤῥα
 „δοῦράτα δ', αἶ κ' ἐθέλῃσθα, καὶ ἔν καὶ εἴκοσι δῆεις;
 ἐσταότ' ἐν κλισίῃ πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα, 261
 Τρώϊα, τὰ κταμένων ἀποαίνυμαι. οὐ γὰρ ὁἷω
 ἀνδρῶν δυσμενέων ἐκὰς ἴστάμενος πολεμίζειν.
 τῷ μοι δοῦράτά τ' ἐστι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι,
 καὶ κόρυθες καὶ θώρηκες λαμπρὸν γανόωντες.“ 265

Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἦῤῥα
 „καὶ τοι ἔμοι παρά τε κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ
 πόλλ' ἔναρα Τρώων· ἀλλ' οὐ σχεδὸν ἐστὶν ἐλέσθαι.
 οὐδέ γὰρ οὐδ' ἐμέ φημι ^{κελευσμένον} ἔμμεναι ἀλκῆς,
 ἀλλὰ μετὰ πρῶτοις μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν 270
 ἴσταμαι, ὅππότε νεικὸς ὀρώρηται πολέμοιο.

ἄλλον πού τινα μᾶλλον Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων
 λῆθω μαρνάμενος, σὲ δὲ ἰδμεναι αὐτὸν ὁἷω.“

Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὼς, ἀντίον ἦῤῥα
 „οἷδ' ἀρετὴν οἷός ἐσσι· τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι;
 εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα πάντες ἄριστοι 275
 ἐς λόχον; ἐνθα μάλιστ' ἀρετὴ διακίδεται ἀνδρῶν,
 ἐνθ' ὅ τε δειλὸς ἀνὴρ, ὅς τ' ἄλκιμος, ἐξεφαάνθη-

τοῦ μὲν γάρ τε ^{λεῖπον} κακοῦ τρέπεται ^{χρῶμα} χρῶς ἄλλυδις ἄλλη,
 οὐδέ οἱ ἀτρέμας ἦσθαι ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς, 280
 ἀλλὰ μετοκλάζει καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἵζει, ^{καὶ ἵστα}
 ἐν δέ τέ οἱ κραδίη μεγάλη στέρνοισι πατάσσει
 κῆρας ὀιομένῳ, πάταγος δέ τε γίγνεται ὀδόντων·
 τοῦ δ' ἀγαθοῦ οὐτ' ἄρ' τρέπεται χρῶς οὔτε τι λίην
 ταρβεί, ἐπὴν δὴ πρῶτον ἐσίχεται λόχον ἀνδρῶν, 285
 ἀρᾶται δὲ τάχιστα μιγήμεναι ἐν θαῖ λυγρῇ -
 οὐδέ κεν ἐνθα τεόν γε μένος καὶ χεῖρας ὄνοιτο. ^{μεμνηθῆ (ὄνομαι)}
 εἶπερ γάρ κε βλεῖν πονεύμενος ἦε τυτείης,
 οὐκ ἂν ἐν αὐγὲν' ὀπισθε πέσοι βέλος οὐδ' ἐνὶ νώτῳ,
 ἀλλὰ κεν ἦ στέρνων ἢ νηδύος ἀντιάσειεν 290
 πρόσσω ἱεμένοιο μετὰ προμάχων ὀυριστύν. = ^{στυμμεν} ^{διδρίχθη}
 ἀλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα νηπύτιοι ὥς
 ἑσταότες, μὴ πού τις ὑπερφιάλως νεμεσῆσῃ·
 ἀλλὰ σύγε κλισίηνδε κιῶν ἔλεῦ ὄβριμον ἔργος.“
 Ὡς φάτο, Μηριόνης δὲ θεοφ' ἀτάλαντος Ἄρηι 295
 καρπαλίμως κλισίηνθεν ἀνείλετο χάλκεον ἔργος,
 βῆ δὲ μετ' Ἴδομενῆα μέγα πτολέμοιο μεμηλῶς
 οἷος δὲ βροτολοιγὸς Ἄρης πόλεμόνδε μέτεισιν,
 τῷ δὲ Φόβος φίλος υἱὸς ἅμα κρατερός καὶ ἀταρβής
 ἔσπετο, ὅστ' ἐφόβησε ταλάφρονά περ πολεμιστήν· 300 ^{καρπαλίμως}
 τῷ μὲν ἄρ' ἐκ Θρήκης Ἐφύρους μετὰ θωρήσσεσθον,
 ἦε μετὰ Φλεγύας μεγαλήτορας· οὐδ' ἄρα τῷγε ἦν ἴσσι
 ἔκλυον ἀμφοτέρων, ἐτέροισι δὲ κῦδος ἔδωκαν·
 τοιοι Μηριόνης τε καὶ Ἴδομενεὺς, ἀγροὶ ἀνδρῶν,
 ἦτσαν ἐς πόλεμον κεκορυθμέναι αἰθοπι χαλκῷ. 305
 τὸν καὶ Μηριόνης πρότερος πρὸς μῦθον εἶπεν·
 „Δευκαλίδη, πῇ τ' ἄρ' μέμονας καταδύναι ὄμιλον;
 ἢ ἐπὶ δεξιόφιν παντὸς στρατοῦ, ἢ ἀνὰ μέσσους,
 ἢ ἐπ' ἀριστερόφιν; ἐπεὶ οὐ πῶθι ἔλπομαι οὕτως
 δευεσθαι πολέμοιο κερηκουόωντας Ἀχαιοὺς.“ 310

Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίο
 „νηυσὶ μὲν ἐν μέσσησιν ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἄλλ
 Αἴαντές τε δὴ Τεῦκρός θ', ὅς ἄριστος Ἀχαιο
 τοξοσύνη, ἀγαθὸς δὲ καὶ ἐν σταδίῃ ὑσμίνῃ·
 οἷ μιν ἄδην ἐλώωσι καὶ ἐσσύμενον πολέμοιο,
 Ἐκτορα Πριαμίδην, καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐστ
 αἰπὺ οἱ ἐσσεῖται, μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι
 κείνων νικήσαντι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
 νῆας ἐνιπρήσαι, ὅτε μὴ αὐτὸς γε Κρονίων
 ἐμβάλοι αἰθόμενον δαλὸν νήεσσι θοῇσιν.

ἀνδρὶ δέ κ' οὐκ εἴξειε μέγας Τελαμώνιος Αἴας
 ὅς θνητός τ' εἴη καὶ ἔδοι Δημήτερος ἀκτὴν, =
 χαλκῷ τε ῥηκτὸς μεγάλοισι τε χερμαδίοισιν.
 οὐδ' ἂν Ἀχιλλῇ ῥηξήνορι χωρήσειεν

ἐν γ' αὐτοσταδίῃ· ποσὶ δ' οὕτως ἐστὶν ἐρίζειν
 νῶϊν δ' ᾧδ' ἐπ' ἀριστερ' ἔχε στρατοῦ, ὅφρα τ
 εἶδομεν ἢ τῷ εὐχος ὀρέξομεν, ἢ τις ἡμῖν.“

Ὡς φάτο, Μηριόνης δὲ θοῶ ἀτάλαντος Ἄρ
 ἦρχ' ἱμεν, ὅφρ' ἀφίκοντο κατὰ στρατὸν, ἧ μιν ἰ

Οἱ δ' ὥς Ἰδυμενῆα ἴδον φλογὶ εἰκελον ἀλκή
 αὐτὸν καὶ θεράποντα, σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν
 κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἐβησ
 τῶν δ' ὁμὸν ἴστατο νεῖκος ἐπὶ πρύμνησι νέεσ
 ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων σπέρχωσιν ἄελλ
 ἡματι τῷ ὅτε τε πλείστη κόνις ἀμφὶ κελεύθου
 οἷτ' ἄμυνδρις κονίης μεγάλην ἴστασιν ὀμίχλην,
 ὥς ἄρα τῶν ὁμόσ' ἦλθε μάχη, μέμασαν δ' ἐν
 ἀλλήλους καθ' ὅμιλον ἐναιρέμεν ὀξεί χαλκῷ.

ἐφρίξεν δὲ μάχη φθισίμβροτος ἐργχείησιν
 μακρῆς, ἃς εἶχον ταμείχρους· ὅσσε δ' ἄμερθε
 αὐγὴ χαλκείη κορύθων ἄπο λαμπομενάων
 θωρήκων τε νεοσμήκτων σακέων τε φαεινῶν
 περὶ πύλαισι σμένοντι.

έρχομένων ἀμυδῖς. μάλα κεν θρασυκάρδιος εἴη
ὅς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον οὐδ' ἀνάχοιτο.

Τὼ δ' ἀμφὶς φρονέοντε δῦω Κρόνου νίε κραταῖω
ἀνδράσιω ἡρώεσσιν ἐτεύχετον ἄλγεα λυγρά. 345

Ζεὺς μὲν ἄρα Τρώεσσι καὶ Ἑκτορι βούλετο νίκην,
κυδαίνων Ἀχιλλῆα πόδας ταχύν· οὐδ' ὄγε πάμπαν
ἤθελε λαὸν ὀλέσθαι Ἀχαιῶν Ἰλιόθι πρὸ,
ἀλλὰ Θέτιν κύδαινε καὶ νῆα καρτερόθυμον. 350

Ἀργείους δὲ Ποσειδάων ὀρόθυνε μετελθὼν,
λάθρη ὑπέξαναδὺς πολιῆς ἀλός· ἤχθετο γάρ ῥα
Τρωσὶν δαμναμένους, Αἰὼ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.

ἢ μὰν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος ἦδ' ἰα πάτρη, *ἐ' αὐτὸ γένος*
ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος γηγόνει καὶ πλείονα ἦδη. 355

τῷ ῥα καὶ ἀμφοδίνην μὲν ἀλεξέμεναι ἀλείπειν,
λάθρη δ' αἶεν ἐγείρε κατὰ στρατὸν, ἀνδρὶ ἐοικώς.

τοὶ δ' ἐριδος κρατερῆς καὶ ὁμοῖου πολέμοιο *ἀμφοτέρων*
πέτραι ἐπαλλάξαντες ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσσαν, *ἡμῶν*
ἀρρηκτόν τ' ἄλυτόν τε, τὸ πολλῶν γούνατ' ἔλυσεν. 360

Ἐνθα, μεσαιπόλιός περ ἐὼν, Δαναοῖσι κελεύσας *μεσσηνί*
Ἰδομενεὺς Τρώεσσι μετάλμενος ἐν φόβον ὥρσεν.

πέφνε γάρ Ὀθρυονῆα Καβησόθεν ἐνδον ἔοντα,
ὅς ῥα νέον πολέμοιο μετὰ κλέος εἰληλούθει,
ἦτε δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην, 365
Κασσάνδρην, ἀνάεδνόν, ὑπέσχετο δὲ μέγα ἔργον,
ἐκ Τροίης ἄεκάντας ἀπωσέμεν νῆας Ἀχαιῶν.

τῷ δ' ὁ γέρων Πριάμος ὑπὸ τ' ἔσχετο καὶ κατένευσεν
δωσέμεναι· ὁ δὲ μάρναδ', ὑποσχεσίησι πιθήσας.

Ἰδομενεὺς δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ, 370 *κοινοῖσι*
καὶ βάλεν ὕψι βιβάντα τυχαῖν· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ
χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.

δουπήσεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο φώνησέν τε
,,Ὀθρυονεῦ, περὶ δὴ σε βροτῶν αἰνέζομ' ἀπάντων,

ἑσπεύει

εἰ ἐταὸν δὴ πάντα τελευτήσεις ὅς ὑπέσθης 37

Δαρδανίδη Πριάμῳ· ὁ δ' ὑπέσχετο θυγατέρα ἦν.

καὶ κέ τοι ἡμεῖς ταῦτά γ' ὑποσχόμενοι τελέσαιμεν,

δοῖμεν δ' Ἀτρεΐδαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,

Ἄργεος ἐξαγαγόντες, ὀπιέμεν, εἰ κε σὺν ἄμμιν

Ἰλίου ἐκπέρσης εὐναιόμενον πτολίεθρον. 38

ἀλλ' ἔπευ, ὅφρ' ἐπὶ νηυσὶ συνώμεθα ποιντοπόρουσιν

ἄμφι γάμῳ, ἐπεὶ οὗτοι ἐδυνῶνται κακοὶ εἶμεν."

ὣς εἰπὼν ποδὸς ἔλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην

ἦρως Ἰδομενεύς. τῷ δ' Ἀσῖος ἦλθεν ἀμύντωρ

πεζὸς πρόσθ' ἵππων· τῷ δὲ πνέοντε κατ' ὤμων 38

αἶεν ἔχ' ἡνίοχος θεράπων· ὁ δὲ ἔετο θυμῷ

Ἰδομενῆα βαλεῖν· ὁ δέ μιν φθάμενος βάλε δουρὶ

λαιμὸν ὑπ' ἀνδρεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε.

ἦριπε δ' ὥς ὅτε τις θρῦς ἦριπεν, ἢ ἀχερωῖς,

ἢ ἐπίπυς βλωθρῇ, τήντ' οὐρεσι τέκτονες ἄνδρες 39

ἐξέταμον πελέκεσσι νεηκέσι νῆτον εἶναι·

ὥς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κείτο τανυσθεῖς,

βεβρυχῶς, κόνιος δεδραγμένος αἵματοέσσης.

ἐκ δὲ οἱ ἡνίοχος πλήρη φρένας, ἃς πάρος εἶχεν·

οὐδ' ὄγ' ἐτόλμησεν, δηλῶν ὑπὸ χεῖρας ἀλύξας, 39

αἷψ' ἵππους στρέψαι, τὸν δ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης

δουρὶ μέσον περόνησε τυχῶν· οὐδ' ἦρκεσε θώρηξ

χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.

αὐτὰρ ὄγ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου,

ἵππους δ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός, 40

ἐξέλασε Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.

Ἀηΐφοβος δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθεν Ἰδομενῆος,

Ἀσίου ἀχνύμενος, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.

ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος

Ἰδομενεύς· κρύφθη γὰρ ὑπ' ἀσπίδι πάντοσ' εἴσῃ, 40

τὴν ἄφ' ὅγε ὀνοῖσι βοῶν καὶ νόροπι χαλκῷ

δινωτήν φορέσκει, οὐκ ἀναστρέφει ἀφ' ὧν
 τῇ ὑπο πᾶς ἐάλη, τὸ δ' ὑπέρπιατο χάλκεον ἔγχος,
 καρφαλεον δ' οἱ ἀσπίς ἐπιθροέξαντος αὖσεν *ὅταν ἡν ἔφανον*
 ἔγχος· οὐδ' ἄλιόν ἔα βαρεῖης χειρὸς ἀφῆκεν, 410
 ἀλλ' ἔβαλ' Ἰππασίδην Τυήνορα, ποιμένα λαῶν,
 ἦ παρ ὑπὸ πραπίδων, εἶδαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν. *εἶδος*
 Διήφορος δ' ἐκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν αὖσας·
 „Οὐ μὲν αὖτ' ἄτιτος κεῖτ' Ἄσιος, ἀλλὰ ἔφημι
 εἰς Ἄιδος περ ἰόντα πυλάρταο κρατεροῖο 415
 νηθήσειν κατὰ θυμόν, ἐπεὶ ἥα οἱ ὅπασα πομπόν.“ *ἐχρησθησα*
 Ὡς ἔφατ', Ἀργεῖοισι δ' ἄχος γένετ' εὖξαμένοιο,
 Ἀντιλόχῳ δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμόν ὄρινεν·
 ἀλλ' οὐδ', ἀχύνεμένος περ, εὐν ἀμέλησεν ἑταίρου,
 ἀλλὰ θέων περιβῆ καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυψεν. 420
 τὸν μὲν ἐπειθ' ὑποδύντε δὴν ἐρήγες ἑταῖροι, *ἐν ἔργῳ βαλόντων*
 Μηκιστεὺς, Ἐχίοιο πάϊς, καὶ διὸς Ἀλάστωρ,
 νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς φερέτην βαρεὰ στενάχοντε.
 Ἰδομενεὺς δ' οὐ λῆγε μένος μέγα, ἔτεο δ' αἰεὶ
 ἦέ τινα Τρώων ἐρεβεννῇ νυκτὶ καλῦψαι, 425
 ἦ αὐτὸς δουπῆσαι ἀμύνων λοιγὸν Ἀχαιοῖς.
 ἔνθ' Αἰσυνήταο διοτρεφέας φίλον υἱόν,
 ἦρ' Ἀλκάθοον - γαμβρὸς δ' ἦν Ἀρχίακο·
 πρεσβυτάτην δ' ὤπυε θυγατρῶν, Ἰπποδάμειαν, *ἐν μυχῷ*
 τὴν περὶ κῆρι φίλησε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ 430
 ἐν μεγάρῳ· πᾶσαν γὰρ ὀμηλικὴν ἐκέκαστο - *νοσηλαί*
 κάλλει καὶ ἔργοισιν ἰδὲ φρεσὶ· τοῦνεκα καὶ μὴν
 γῆμεν ἀνὴρ ὄριςτος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ -
 τὸν τόθ' ὑπ' Ἰδομενῆϊ Ποσειδάων ἐδάμασσεν
ἰδὼν θέλξας ὅσσε φαινὰ, πέδησε δὲ παῖδιμα γυῖα· 435
 οὔτε γὰρ ἐξοπίσω φυγέειν δύνατ' οὔτ' ἀλέασθαι, *ἐν ἑσπέρῳ*
 ἀλλ' ὥστε στήλην ἢ δεινδρεὺς ὑψιπέτῃλον
 ἀτρέμας ἐσταότα στήθεος μέσον οὔτασε δουρὶ

ἦρως Ἰδομενεύς, ῥῆξεν δὲ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα
 χάλκεον, ὃς οἱ πρόσθεν ἀπὸ χροῶς ἦρκει ὀλεθρον·
 δὴ τότε γ' αὖτον αὔσεν ἐρεϊκομένους περὶ δουρί. 441
 δούπησεν δὲ πεσῶν, δόρου δ' ἐν κραδίῃ ἐπεπήγει,
 ἣ ῥά οἱ ἀσπαίρουσα καὶ οὐρίαν πελέμιξεν εἶναι
 ἔγχεος· ἐνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης·
 Ἰδομενεύς δ' ἐκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν αὔσας 445
 „Διῖφοβ', ἣ ἄρα δὴ τι εἴσκομεν ἄξιον εἶναι
 τρεῖς ἐνὸς ἀντὶ πεφάσθαι; ἐπεὶ σύ περ εὐχέαι οὕτως·
 δαιμόνι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐναντίον ἴστασ' ἐμεῖο,
 ὄφρα ἴδῃ οἷος Ζηνὸς γόνος ἐνθάδ' ἱκάνω,
 ὃς πρῶτον Μίνωα τέκε Κρήτῃ ἐπίουρον ^{ἡγήμηναι} 450
 Μίνως δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Δευκαλίωνα,
 Δευκαλίων δ' ἐμὲ τέκτε πολέσσ' ἀνδρεσσὶν ἀνακτα
 Κρήτῃ ἐν εὐρείῃ· νῦν δ' ἐνθάδε νῆες ἐνεικαν
 σοὶ τε κακὸν καὶ πατρὶ καὶ ἄλλοισι Τρώεσσιν.“
 ὧς φάτο, Διῖφοβος δὲ διάνδιχα μερμήριξεν, 455
 ἣ τινά που Τρώων ἐταρίσσαιτο μεγαθύμων
 αἶψ' ἀναχωρήσας, ἣ πειρήσαιο καὶ οἷος.
 ὦδε δὲ οἱ φρονέοντι δοάσσαντο κέρδιον εἶναι,
 βῆναι ἐπ' Αἰνείαν· τὸν δ' ὕστατον εὗρεν ὀμίλου
 ἑσταότ'· αἰεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμήνιε δίῳ, 460
 οὔνεκ' ἄρ' ἐσθλὸν ἐόντα μετ' ἀνδράσιν οὔτι τέσκεν.
 ἀρχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Αἰνεία, Τρώων βουλευφόρε, νῦν σε μάλα χρὴ
 γαμβροῦ ἀμυνέμεναι, εἰπερ τί σε κῆδος ἱκάνει.
 ἀλλ' ἔπεν, Ἀλκαθίῳ ἐπαμύνομεν, ὃς σε πάρος περ
 γαμβρὸς ἐὼν ἔθρεψε δόμοις ἐνὶ τυτθὸν ἐόντα· 466
 τὸν δέ τοι Ἰδομενεύς δουρικλυτὸς ἐξενάριξεν.“
 ὧς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ὄριεν,
 βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα μέγα πτολέμοιο μεμηλῶς.
 ἀλλ' οὐκ Ἰδομενῆα φόβος λάβε τηλύγετον ὧς, 470

μυροί βασιλῆος

ἀλλ' ἔμεν', ὥς ὅτε τις σὺς οὖρεσιν ἀλλή πεποιδῶς,
 ὥστε μένει κολοσσυρτόν ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν
 χῶρον ἐν οἰοπόλῳ, φρίσσει δέ τε νῶτον ὑπερθεῖν·
 ὀφθαλμῶ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπετον· αὐτὰρ ὀδόντας
 θήγει, ἀλέξασθαι μεμαῶς κύνας ἠδὲ καὶ ἀνδρας· 475
 ὥς μένεν Ἰδομενεὺς δουρικλυτός, οὐδ' ὑπεχώρει,
 Αἰνείαν ἐπιόντα βοηθόον· αὖε δ' ἑταίρους, ἀρμυλῆας
 Ἀσκάλαφόν τ' ἐσορῶν Ἀφαρῆά τε Δηϊπυρόν τε
 Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μῆστωρας αὐτῆς·
 τοὺς ὅγ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα 480
 „Δεῦτε, φίλοι, καὶ μ' οἷω ἀμύνετε· δεΐδια δ' αἰνῶς
 Αἰνείαν ἐπιόντα πόδας ταχύν, ὅς μοι ἔπεισιν,
 ὅς μάλα καρτερός ἐστι μάχῃ ἐνὶ φῶτας ἐναίρειν·
 καὶ δ' ἔχει ἥβης ἄνθος, ὃ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 εἰ γὰρ ὀμηλική γε γενοίμεθα τῷδ' ἐπὶ θυμῷ, 485
 αἰψά κεν ἠὲ φέροιτο μέγα κράτος, ἠὲ φεροιμήν.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἕνα φρεσὶ θυμὸν
 ἔχοντες

πλησίοι ἐστησαν, σάκε' ὅμοισι κλίναντες.
 Αἰνείας δ' ἐτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἐτάροισιν,
 Δηϊφοβόν τε Πάριον τ' ἐσορῶν καὶ Ἀγήνορα δῖον 490
 οἱ οἱ ἅμ' ἡγεμόνες Τρώων ἔσαν· αὐτὰρ ἔπειτα
 λαοὶ ἔπονθ', ὥσει τε μετὰ κτίλον ἔσπετο μῆλα κυρίῳ.
 πιόμεν' ἐκ βοτάνης· γάνυται δ' ἄρα τε φρένα ποιμήν· χαίρει.
 ὥς Αἰνεία θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γεγῆθει,
 ὥς ἴδε λαῶν ἔθνος ἐπισπόμενον ἑοῖ αὐτῶ. 495

Οἱ δ' ἅμφ' Ἀλκαθόφῳ αὐτοσχεδὸν ὥρμηθησαν ἐν τῷ στήθεϊ
 μακροῖσι ξυστοῖσι· περὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
 σμερδαλέον κονάβιζε τιτυσχομένων καθ' ὅμιλον· προσληγομένων
 ἀλλήλων· δύο δ' ἄνδρες Ἀρήϊοι ἔσοχον ἄλλων,
 Αἰνείας τε καὶ Ἰδομενεὺς, ἀτάλαντοι Ἄρηι, 500
 ἔεντ' ἀλλήλων ταμέειν χρῶα νηλεῖ χαλκῷ.

Αινείας δὲ πρῶτος ἀκόντισεν Ἰδομενεὺς·

ἀλλ' ὁ μὲν ἅντα ἰδὼν ἤλεύατο χάλκεον ἔγχος,
αἰχμή δ' Αἰνείας κραδαινομένη κατὰ γαίης 509

ᾧχετ', ἐπεὶ ὃ ἄλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν.

Ἰδομενεὺς δ' ἄρα Οἰνόμαον βάλε γαστέρα μέσσην,

ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς ἤφυς· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀροστῶ. 509

Ἰδομενεὺς δ' ἐκ μὲν νέκνος δολιχόδοκιον ἔγχος

ἐσπάσατ', οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ

ᾧμοιιν ἀφελέσθαι· ἐπείγεται γὰρ βελέεσσιν.

οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα ποδῶν ἦν ὀρμηθέντι,

οὔτ' ἄρ' ἐπαῖξαι μεθ' ἐὼν βέλος οὔτ' ἀλέασθαι.

ὦρ' ὅρα καὶ ἐν σταδίῃ μὲν ἀμύνετο ἠγέες ἡμᾶρ, 514

εὐρέσσαι δ' οὐκέτι ῥίμφα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο.

τοῦ δὲ βράδην ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ

Διτφόβος· δὴ γάρ οἱ ἔχεν κότον ἐμμενὲς αἰεὶ.

ἀλλ' ὅγε καὶ τόθ' ἄμαρτεν, ὁ δ' Ἀσκάλαφον βάλε
δουρὶ,

νιὸν Ἐνναλίοιο· δι' ᾧμον δ' ὄβριμον ἔγχος

ἔσχεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀροστῶ. 520

οὐδ' ἄρα πῶ τι πέπυστο βροίηπυος ὄβριμος Ἄρης

νῖος ἑοῖο πεσόντος ἐν κρατερῇ ὑσμίνῃ.

ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἄκρω Ὀλύμπῳ ὑπὸ χροσέοισι νέφεσσι

ἦστο, Διὸς βουλήσιν ἐλμένος, ἐνθα περ ἄλλοι

ἀθάνατοι θεοὶ ἦσαν ἐεργόμενοι πολέμοιο. 525

Οἱ δ' ἀμφ' Ἀσκαλάφῳ αὐτοσχεδὸν ὠρμήθησαν·

Διτφόβος μὲν ἀπ' Ἀσκαλάφου πήληκα φαεινὴν

ἤρπασε, Μηριόνης δὲ θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηι

δουρὶ βραχίονα τύψεν ἐπάλμενος, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς

αὐλῶπις τρυφάλεια χαμᾶι βόμβησε πεσοῦσα. 530

Μηριόνης δ' ἐξαῦτις ἐπάλμενος, αἰγυπιὸς ὥς,

ἐξέρυσσε προμνοῖο βραχίονα ὄβριμον ἔγχος,

αὐτὸν αἶψα

ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο. τὸν δὲ Πολίτης,
 αὐτοκασίγνητος, περὶ μέσσω χεῖρε τιτήνας, = ἀφ' ἑνὸς
 ἐξῆγεν πολέμοιο θυσηχέος, ὅφρ' ἵκεθ' ἵππους 535
 ὠκέας, οἳ οἳ ὀπισθε μάχης ἡδὲ πτολέμοιο
 ἔστασαν ἡνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικιλ' ἔχοντες·
 οἳ τόνγε προτὶ ἄστν φέρον βαρέα στενάχοντα,
 τειρόμενον· κατὰ δ' αἷμα νεοιπάτου ἔρρεε χεῖρός.

Οἳ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοή δ' ἄσβεστος ὁρώρει. 540
 ἐνθ' Αἰνέας Ἀφαρῆα Καλητορίδην ἐπορούσας
 λαιμόν τ' ὤψ', ἐπὶ οἳ τετραμμένον, ὅξέε' δουρί·
 ἐκλίνθη δ' ἐτέρωσε κάρη, ἐπὶ δ' ἀσπίς ἐάφθη = ἤρριπεν
 καὶ κόρυς· ἀμφὶ δέ οἱ θάνατος χύτο θυμοραϊστής. = ἤμ' ἡ χεὶρ ἔλκετο
 Ἀντίλοχος δὲ Θώονα μεταστρεφθέντα δοκεύσας = ἀπαρμονίως
 οὕτως ἐπαύξας, ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶσαν ἐκερσεν, = αἰσίνοντο
 ἦτ' ἀνὰ νῶτα θείουσα διαμπερές αὐχέν' ἱκάνει·
 τὴν ἀπὸ πᾶσαν ἐκερσεν· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσιν
 κάππεσεν, ἀμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσας.

Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων 551
 παπαταίνων· Τρῶες δὲ περίσταδόν ἄλλοθεν ἄλλος

οὕτως οὐκ ἐδύναντο
 εἰσὼ ἐπιγράψαι τέθνευσα χροά νηλεὲς χαλκῷ
 Ἀντιλόχον· πέρι γάρ ῥα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 Νέστορος υἱὸν ἔρουτο καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσσιν. 555

οὐ μὲν γάρ ποτ' ἄνευ δηῖων ἦν, ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς
 στρωφᾷτ'· οὐδέ οἱ ἔγχος ἔχ' ἀτρέμας, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
 σειόμενον ἐλέλιχτο· τιτύσκετο δὲ φρεσὶν ἦσιν ἐπὶ δ' ὀφθαλμοῖς
 ἦ τευ ἀκοντίσσαι, ἡὲ σχεδὸν ὀρμηθῆναι.

Ἄλλ' οὐ λῆθ' Ἀδάμαντα τιτυσκόμενος καθ' ὅμιλον,
 Ἀσιάδην, οἳ οὐτα μέσον σάκος ὅξέε' χαλκῷ 561
 ἐγγύθεν ὀρμηθεῖς· ἀμενήνωσεν δὲ οἳ αἰχμὴν ἐξαισύνοντο
 κυανοχάατα Ποσειδάων, βιότοιο μεγέρας. = ὁμοθυμαδόν
 καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ μεῖν' ὥστε σκῶλος πυρὶ κάυστος,
 θάσσοντι

ἐν σάκει Ἀντιλόχοιο, τὸ δ' ἤμισυ κεῖτ' ἐπὶ γαίης· 565
 αἷψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων·
 Μηριόνης δ' ἀπιόντα μετασπόμενος βάλε δουρὶ
 αἰδοίων τε μεσηγνὺ καὶ ὀμφαλοῦ, ἐνθα μάλιστα
 γίγνεται Ἀρης ἀλεγεινὸς οἷζυροῖσι, βροτοῖσιν.

ἐνθα οἱ ἔγχος ἔπηξεν· ὁ δ' ἐσπομένος περὶ δουρὶ 570
 ἦσπαιρ' ὥς ὅτε βοῦς, τόντ' οὔρεσι βουκόλοι ἄνδρες
 ἢ αἰσχρινόν· ἢ αἰσχρινόν· ἢ αἰσχρινόν· ἢ αἰσχρινόν·
 ὥς ὁ τυπεὶς ἦσπαιρε μίνυνθά περ, οὔτι μάλα δην,
 ὅφρα οἱ ἐκ χροὸς ἔγχος ἀνеспάσας ἔγγυθεν ἑλθῶν
 ἦρας Μηριόνης· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν. 575

Δηϊπυρου δ' Ἐλενος ξίφει σχεδὸν ἤλασε κόρσῃν
 Θρηϊκίῳ, μεγάλῳ, ἀπὸ δὲ τρυφάλειαν ἄραξεν·
 ἢ μὲν ἀποπλαγχθεῖσα χαμαὶ πέσε, καὶ τις Ἀχαιῶν
 μαρναμένων μετὰ ποσσὶ κυλινδομένην ἐκόμισσεν·

τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψεν. 580

Ἀτρεΐδην δ' ἄχος εἶλε, βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·

βῆ δ' ἐπαπειλήσας Ἐλένω ἥρωϊ ἄνακτι,
 ὅξυν δόρυ κραδῶν· ὁ δὲ τόξου πῆγνυ ἀνελκεν·
 τῷ δ' ἄρ' ὀμαρτήδην ὁ μὲν ἔγχει ὀξυόεντι
 ἱεὶ ἀκοντίσσαι, ὁ δ' ἀπὸ νευρῆφιν ὀλίστω. 585

Πριαμίδης μὲν ἔπειτα κατὰ στήθος βάλεν ἰῶ
 θώρηκος γύαλον, ἀπὸ δ' ἐπτάτο πικρὸς ὀϊστός·
 ὥς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πτυόφιν μεγάλην κατ' ἄλωήν·
 θρώσκωσιν κύαμοι μελανόχροες, ἢ ἐρεβινθοὶ,
 πνοιῇ ὑπο λιγυρῇ καὶ λικητηῆρος ἐρωῇ,
 ὥς ἀπὸ θώρηκος Μενελάου κυδαλίμοιο
 πολλὸν ἀποπλαγχθεὶς ἐκὰς ἐπτάτο πικρὸς ὀϊστός.

Ἀτρεΐδης δ' ἄρα χεῖρα, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 τῇσιν βάλεν ἢ ὅτ' ἐχε τόξον εὖξοον· ἐν δ' ἄρα τόξῳ
 ἀντικρὺ διὰ χειρὸς ἐλήλατο χάλκεον ἔγχος. 595
 αἷψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων,

χείρα παρακρεμάσας· τὸ δ' ἐφέλκετο ^{ἐν μέσῳ} μέλινου ἐγχος.
 καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸς ἐρυσεν ^{ἐν μέσῳ} μεγάλθυμος Ἀθήνησσι,
 αὐτὴν δὲ ξυνέδραμεν ^{ἐν μέσῳ} εὐστρόφῳ οἷος Ἀώτῳ, ^{ἐν μέσῳ} ἐν μαρμαίῳ οὐρανόθεν
 σφενδόνη· ἦν ἄρα οἱ θεράπων ἔχε ποιμένι λαῶν. 500

Πείσανδρος δ' ἰδὺς Μενελάου κυδαλίμοιο
 ἦλ'· τὸν δ' ἄγε μοῖρα κακὴ θανάτοιο τέλοσδε,
 σοι, Μενέλαε, δαμῆναι ἐν αἰνῇ θηοτῆτι.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, ἄρ' ἔτι
 Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παρὰ δέ οἱ ἐτρόπευ' ἐγχος, 505

Πείσανδρος δὲ σάκος Μενελάου κυδαλίμοιο
 οὔτασεν, οὐδὲ διακρὸς θυμήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·
 ἐσχεθε γὰρ σάκος εὐρύ, κατεκλάσθη δ' ἐνὶ καυλῷ
 ἐγχος· ὁ δὲ φρεσὶν ἦσι χάρη καὶ ἐέλετο νίκην.

Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον 610
 ἄλ' ἐπὶ Πεισάνδρῳ· ὁ δ' ὑπ' ἀσπίδος ἔλετο καλὴν ἔρ' ἔτι
 ἄξιον εὐχαλκόν, ἐλαῖν' ἄμφι πελέκῳ, ^{ἐν μέσῳ} ἐν ξίφει ἔρ' ἔτι
 μακρῷ εὐξέστω· ἅμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο.

ῥητοὶ δ' ὁ μὲν κόρυθος φάλον ἤλασεν ἱπποδασείης ^{ἐν μέσῳ}
 ἄκρον ὑπὸ λόφον αὐτόν, ὁ δὲ προσιδόντα μέτωπον 615
 ῥινὸς ὑπερ πυμάτης· λάκε δ' ὅστέα, τῷ δὲ οἱ ὄσσε
 παρ ποσὶν αἱματόεστα χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν,
 ἰδνώθη δὲ πεσών. ὁ δὲ λὰξ ἐν στήθεσι βαίνων ^{ἐν μέσῳ}
 τεύχεα τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤυδα·

„Δείψετε θῆν οὕτω γε νέας Δαναῶν ταχυπόλων,
 Τρῶες ὑπερφίαλοι, δεινῆς ἀκόρητοι αὐτῆς. 621

ἄλλης μὲν λῶβης τε καὶ αἰσχεὸς οὐκ ἐπιδευεῖς, ^{ἐν μέσῳ} δὲ σὴν ἀρετῇ
 ἦν ἐμὲ λωβήσασθε, κακαὶ κύνες, οὐδέ τι θυμῷ
 Ζηνὸς ἐριβρεμέτεω χαλεπὴν ἐδδεδάτε μῆνιν
 ξεινίου, ὅστε ποτ' ὕμμι διαφθέρσει πόλιν αἰπὴν. 625
 οἳ μὲν κονυρίδην ἄλοχον καὶ κτήματα πολλὰ
 μάψ οἴχεσθ' ἀνάγοντες, ἐπεὶ φιλέεσθε παρ' αὐτῇ· ἐμὲ δὲ Ζηνὸς
 νῦν αὖτ' ἐν νηυσὶν μενεαίνετε ποντοπόροισιν

δῆμα

πῦρ ολοον βαλέειν, κτείνειν δ' ἥρωας Ἀχαιοὺς·
 ἀλλὰ ποθὶ στήσεσθε, καὶ ἐσσύμενοί περ, Ἄρης. 630
 Ζεὺ πάτερ, ἣ τέ σέ φασι περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων,
 ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν· σέο δ' ἐκ τάδε πάντα πέλονται.
 οἶον δὴ ἄνδρεςσι χαρίζεαι ὕβριστήσιν,
 Τρωσίν, τῶν μένος αἰὲν ἀτάσθαλον, οὐδὲ δύνανται
 φυλόπιδος κορέσασθαι ὁμοῖτον πολέμοιο. 635

πάντων μὲν κόρος ἐστὶ, καὶ ὕπνου καὶ φιλότῃτος
 μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖτο,
 τῶν πέρ τις καὶ μᾶλλον ἐέλδεται ἐξ ἔρον εἶναι
 ἢ πολέμου· Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρητοι ἔασιν.
 Ὡς εἰπὼν τὰ μὲν ἔντε' ἀπὸ χροῶς αἱματόεντα 640
 συλῆσας ἐτάροισι δίδου Μενέλαος ἀμύμων,
 αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαυτίς ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.

Ἐνθα οἱ υἱὸς ἐπᾶλτο Πυλαίμενεος βασιλῆος,
 Ἀρπαλίῳ, ὃ ἦα πατρὶ φίλῳ ἔπετο πτολεμῖξω
 ἐς Τροίην, οὐδ' αὖτις ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν· 645
 ὅς ἦα τότ' Ἀτρεΐδῳ μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ
 ἐγγυθῆεν, οὐδὲ διαπρὸς δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι, σφραγίσαν
 ἂψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο Κῆρ' ἀλεείνων, φεύγων
 πάντοσε παπταίνων, μὴ τις χροῶ χαλκῷ ἐπαύρη.
 Μηριόνης δ' ἀπιόντος ἔει χαλκήρε' ὀϊστὸν 650
 καὶ ὃ' ἔβαλε γλουτὸν κᾶτα δεξιόν· αὐτὰρ ὀϊστὸς
 ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἐξεπέρησεν.
 ἐξόμενος δὲ κατ' αὐθι, φίλων ἐν χερσὶν ἐταίρων
 θυμὸν ἀποπνείων, ὥστε σκώληξ ἐπὶ γαίῃ
 κείτο ταθείς· ἐκ δ' αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦτε δὲ γαῖαν, 655
 τὸν μὲν Παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο, ἐσθλὰ σπῆν
 ἐς δίφρου δ' ἀνέσαντες ἄγον προτὶ Ἴλιον ἱοῖν
 ἀχνύμενοι· μετὰ δέ σφι πατήρ κτε δάκρυα λείβων,
 ποιῇ δ' οὔτις παιδὸς ἐγγίγνετο τεθνηῶτος.

Τοῦ δὲ Πάρις μάλα θυμὸν ἀπονταμένοιο χολώθη·

7- ξείνος γάρ οἱ ἦν πολέσιν μετὰ Παφλαγόνεσσιν· 661

τοῦ ὅγε χωόμενος προΐει χαλκήρε' ὀϊστόν· = *ἐξήρ*

ἦν δέ τις Εὐχύνωρ, Πολυείδου μάντιος υἱός,

ἀφνειός τ' ἀγαθός τε, Κορινθόθι οἰκία ναίων,

1- ὅς ῥ' εὖ εἰδὼς Κῆρ' ὀλοήν ἐπὶ νηὸς ἔβαινε· 665

πολλάκι γάρ οἱ εἶπε γέρων ἀγαθὸς Πολυείδης,

νοῦσθ' ὑπ' ἀργαλέῃ φθίσσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν,

ἢ μετ' Ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι·

2- τῷ ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέην ^{ῥαφίαν} θωήν ἀλέεινε· Ἀχαιῶν *ἀσπίσιν*

νοῦσόν τε στυγερήν, ἵνα μὴ πάθοι ἄλγεα θυμῷ. 670

τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὐάτος· ὦκα δὲ θυμὸς

ᾤχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν·

Ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας ^{ῥαφίαν} πυρὸς αἰθομένοιο· *ῥαφίαν*

Ἐκτωρ δ' οὐκ ἐπέπυστο Διὶ φίλος, οὐδέ τι ἤδη

ὅτι ῥά οἱ νηῶν ἐπ' ἀριστερὰ δηλώσῃτο· = *κατέβητο* 675

λαοὶ ὑπ' Ἀργείων· τάχα δ' ἂν καὶ κῦδος Ἀχαιῶν

ἔπλετο· τοῖος γὰρ γαιήοχος ἐννοσίγαιος

ᾧτρυν' Ἀργείους, πρὸς δὲ σθένει αὐτὸς ἄμυνεν· = *ἐβόησε*

ἀλλ' ἔχεν ἦ τὰ πρῶτα πύλας καὶ τεῖχος ἐδάλτο, = *ὑποκαταβόησεν*

ῥηξάμενος Δαναῶν πυκινὰς στίχας ἀσπιστῶν, 680

ἐνθ' ἔσαν Αἰαντός τε νέες καὶ Πρωτεσιλάου

θιν' ἔφ' ἁλὸς πολιῆς εἰρυμέναι· αὐτὰρ ὕπερθεν

3- τεῖχος ἐδέδμητο χθαμαλώτατον, ἐνθα μάλιστα

4- ἑταίροις γίνοντο μάχῃ αὐτοὶ τε καὶ ἵπποι.

Ἐνθα δὲ Βοιωτοὶ καὶ Ἰάονες ἐλκεχίτωνες, 685

Λοκροὶ καὶ Φθιοὶ καὶ φαιδιμόεντες Ἐπειοί,

σπουδῇ ἐπαΐσσοντα νεῶν ἔχον, οὐδ' ἐδύναντο

ᾧσαι ἀπὸ σφείων φλογὶ εἰκελον Ἐκτορα δῖον·

5- οἱ μὲν Ἀθηναίων προελεγμένοι· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν

ἦρχ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθένης, οἱ δ' ἅμ' ἔποντο 690

Φείδας τε Στιχλὸς τε Βίας τ' εὖς· αὐτὰρ Ἐπειῶν

Φυλείδης τε Μέγης Ἀμφίων τε Δρακίλος τε,

πρὸ Φθίων δὲ Μέδων τε μενεπτόλεμός τε Ποδάρκης.
 ἦτοι ὁ μὲν νόθος υἱὸς Ὀϊλῆος θείοιο
 ἔσκε, Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν 698
 ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἅπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτάς,
 γνωτὸν μητρυνῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Ὀϊλεύς·
 αὐτὰρ ὁ, Ἰφίκλοιο πάϊς τοῦ Φυλακίδου·

οἱ μὲν πρὸ Φθίων μεραδύμων θωρηχθέντες,
 ναῦφιν ἀμυνόμενοι, μετὰ Βοιωτῶν ἐμάχοντο. 700

Αἴας δ' οὐκέτι πάμπαν, Ὀϊλῆος ταχὺς υἱός,
 ἴστατ' ἀπ' Αἴαντος Τελαμωνίου, οὐδ' ἡβειὸν,
 ἀλλ' ὥστ' ἐν νειῷ βόε οἴνυρε ^{πᾶν} πῆκτόν ἄροτρον,
 ἴσον θυμὸν ἔχοντε, τιταίνετον· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
 πρυμνοῖσιν κεράεσσι πολὺς ἀνακηκίει ἰδρώς· 705

τῶ μὲν τε ^{ἀγρῶν} ζυγὸν οἷον εὐξοον ἀμφὶς ἔειπον
 ἐμένω κατὰ ὠλκα· ^{ἀγρῶν} ταμεῖ δέ τε τέλδον ἀρούρης· ὅρῳ
 ὥς τῷ παρβεβαῶτε μάλ' ἔστασαν ἀλλήλουιν.

ἄλ' ἦτοι Τελαμωνιάδῃ πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ
 λαοὶ ἔπονθ' ἔταροι, οἳ οἱ σάκος ἐξεδέχοντο, 710
 ὁπότε μιν κάματός τε καὶ ἰδρώς γούναθ' ἴκοιτο.

οὐδ' ἄρ' Ὀϊλιάδῃ μεγαλήτορι Λοκροὶ ἔποντο·
 οὐ γάρ σφι σταδίῃ ὑσμίνῃ μίμνε φίλον κῆρ·
 οὐ γάρ ἔχον κόρυθας χαλκήρεας ἱπποδάσειας,
 οὐδ' ἔχον ἀσπίδας εὐκύνκλους καὶ ^{ἀγρῶν} βελύνα δοῦρα, 715
 ἀλλ' ἄρα τόξοισιν καὶ ἐϋστρόφῳ οἷος αὐτῶν ^{ἀγρῶν} μαχρῶν

Ἴλιον εἰς ἅμ' ἔποντο πεποιθότες, οἷσιν ἔπειτα ^{ἀγρῶν} δι' ὤν
 ταρφέα βάλλοντες Τρώων ῥήγγυντο φάλαγγας.

δή ῥα τόθ' οἱ μὲν πρόσθε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν
 μάραντο Τρῳσὶν τε καὶ Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ, 720
 οἱ δ' ὀπίθεν βάλλοντες ἐλάνθανον· οὐδέ τι χάρμης
 Τρῶες μμνήσκοντο· συνεκλόνεον γὰρ ὀϊστοί.

Ἐνθα κε λευγαλέως νηῶν ἀπο καὶ κλισιάων
 Τρῶες ἐχάθησαν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,

εἰ μὴ Πουλυδάμας θρασύν ἔκτορα εἰπε παρατάξας 125

„Ἐκτορ, ἀμυχανός ἐσσι παραρρητοῖσι πιθέσθαι. αὐτὸς ἀντιόω
οὐνεκά τοι περὶ δῶκε θεὸς πολεμῆτα ἔργα,
τοῦνεκα καὶ βουλῇ ἐθέλεις περιδμεναι ἄλλων.
ἀλλ' οὐπὼς ἅμα πάντα δυνήσεται αὐτὸς ἐλέσθαι.

ἄλλω μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμῆτα ἔργα. 730

[ἄλλω δ' ὀρχηστὴν, ἑτέρω κίθαριν καὶ αἰοιδὴν.]

ἄλλω δ' ἐν στήθεσσι τιθεὶ νόον εὐρύοπα Ζεὺς

ἐσθλὸν, τοῦ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ' ἀνθρώποι, αἰσχροῦνται

καὶ τε πολέας ἐσάωσε, μάλιστα δέ κ' αὐτὸς ἀνέγνω.

αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα. 735

πάντη γὰρ σε περὶ στέφανός πολέμοιο δέδθεν· καί σται

Τρῶες δὲ μεγάθυμοι, ἐπεὶ κατὰ τείχος ἔβησαν,

οἳ μὲν ἀφεστᾶσιν σὺν τεύχεσιν, οἳ δὲ μάχονται

παυρότεροι πλεόονεσσι, κεδασθέντες κατὰ νῆας. 739

ἄλλ' ἀναχασσάμενος κάλει ἐνθάδε πάντας ἀρίστους·

ἐνθεν δ' ἂν μάλα πᾶσαν ἐπιφρασσαίμεθα βουλὴν, ἀντιόω

ἥ κεν ἐνὶ νήεσσι πολυκλήϊσι πέσωμεν,

αἱ κ' ἐθέλῃσι θεὸς δόμειναι κράτος, ἥ κεν ἐπειτα

παρ νηῶν ἔλθωμεν ἀπήμονες. ἥ γὰρ ἔγωγε ἀντιόω

δεῖδω μὴ τὸ χθιζὸν ἀποστήσωνται Ἀχαιοὶ 745 οὐκ ἀνέστη

χρεῖος, ἐπεὶ παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἄτος πολέμοιο ἀντιόω

μῖμνει, ὃν οὐκέτι πάγχυ μάχης σκήσεσθαι οἶω.“

ὣς φάτο Πουλυδάμας, ἃδε δ' ἔκτορι μῦθος ἀπή- ἀντιόω

μων,

[αὐτίκα δ' ἐξ ὀρέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε,]

καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα 750

„Πουλυδάμα, σὺ μὲν αὐτοῦ ἐρύκακε πάντας ἀρί-

στους·

αὐτὰρ ἐγὼ κείσ' εἶμι καὶ ἀντιόω πολέμοιο· καὶ γὰρ μέγα

αἴψα δ' ἐλεύσομαι αὐτίς, ἐπὶν εὖ τοῖς ἐπιτείλω “

Ἦ ῥα καὶ ὠρμήθη ὄρεϊ νιφόεντι ἑοικώς,

κεκλήρωτος, δια δὲ Τρώων πέτεται ἡδ' ἐπικουρῶν. 152
οἱ δ' ἐς Πανθοΐδην ἀγαπήνορα Πουλυδάμαντα
πάντες ἐπεσσεύοντ', ἐπεὶ Ἔκτορος ἐκλυνον αὐδὴν.
αὐτὰρ ὁ Δηϊφοβὸν τε βίην θ' Ἐλένοιο ἄνακτος
Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα καὶ Ἄσιον, Τρτάκου υἱόν,
φοῖτα ἀνὰ προμάχους διζήμενος, εἰ πον ἐφρεύροι. 160
τοὺς δ' εὖρ' οὐκέτι πάμπαν ἀπτμονας οὐδ' ἀνολέ-
θρους.

ἀλλ' οἱ μὲν δὴ νηυσὶν ἐπὶ πρόμνησιν Ἀχαιῶν
χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες,
οἱ δ' ἐν τείλει ἔσαν βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
τὸν δὲ τάχ' εὖρε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ δακρυρόεσσης 165
δίων Ἀλέξανδρον, Ἐλένης πόσιν ἡϋκόμοιο,
θαρσύνονθ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.
ἀρχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη αἰσχροῖς ἐπέεσσιν

„Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανὲς, ἡπεροπεντά,
ποῦ τοι Δηϊφοβός τε βίη θ' Ἐλένοιο ἄνακτος 170
Ἀσιάδης τ' Ἀδάμας ἡδ' Ἄσιος, Τρτάκου υἱός;
ποῦ δέ τοι Ὀθρυονεύς; νῦν ὤλετο πᾶσα κατ' ἄκρης
Ἴλιος αἰπεινὴ· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής
„Ἔκτορ, ἐπεὶ τοι θυμὸς ἀνείτιον αἰτιάσθαι, 175
ἄλλοτε δὴ ποτε μᾶλλον ἐρωῆσαι πολέμοιο
μέλλω, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ πάμπαν ἀνάγκη δα γείνατο μή-
τηρ.

ἔξ οὗ γὰρ παρὰ νηυσὶ μάχην ἡγείρας ἐταίρων,
ἐκ τοῦδ' ἐνθάδ' ἐόντες ὁμιλοῦμεν Δαναοῖσιν
νωλεμέως· ἔταροι δὲ κατέκταθεν, οὓς σὺ μεταλλάξ- 180
οῖω Δηϊφοβός τε βίη θ' Ἐλένοιο ἄνακτος
οἴχεσθον, μακροῇσι τετυμμένω ἐρχείησιν
ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα· φόνον δ' ἤμυνε Κρονίων.
νῦν δ' ἄρχ', ὅππῃ σε κραδίη θυμὸς τε κελεύει·

ἡμῶν δ' ἐμμεμαυότες ἀμ' εὐσμεν, οὐδὲ τίς
ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύναμὶς γε πάρεστι
παρ' οὐναῖν δ' οὐκ ἔστι, καὶ ἐσσύμενον, πο
Ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας
βῆν δ' ἱμεν ἐνθα μάλιστα μάχη καὶ φύλοις
ἀμφὶ τε Κεβριόνην καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμην
Φάληκην Ὀρθαῖον τε καὶ ἀντίθεον Πολυφῆν
Πάλμυν τ' Ἀσκανιόν τε Μόρυν θ', υἱ' Ἰπ
οἱ ὅ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβ
ῆσι τῇ προτέρῃ· τότε δὲ Ζεὺς ὤρσε μάχεσθαι
οἱ δ' ἴσαν, ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέ
ῃ ὅα θ' ὑπὸ βροντῆς πατρὸς Διὸς εἰσι πέδ
θεσπεσίῳ δ' ὁμάδῳ ἀλλ' μίσγεται, ἐν δέ τε
κύματα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσ
κυρτὰ φαληριόωντα, πρὸ μὲν τ' ἄλλ', αὐτὰρ
ὥς Τρῶες πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότες, αὐτὰρ
μαλκῶ μάσμάροντες ἀμ' ἡγεμόνεσσιν ἔπον
Ἐκτωρ δ' ἡγρεῖτο, βροτολοιγῶ ἴσος Ἀρηῆ,
Πριαμίδης· πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντα
ῥινοῖσιν πυκινὴν, πολλὸς δ' ἐπελήλατο χαλ
ἀμφὶ δέ αἱ κροτιάφοισι φαινὴ σείετο πήληξ
πάντη δ' ἀμφὶ φάλαγγας ἐπειρᾶτο προποδ
αἱ πῶς οἱ εἴξειαν ὑπασπίδια προβιβάντι·
ἀλλ' οὐ σύγχει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιοί·
Αἴας δὲ πρῶτος προκαλέσσετο, μακρὰ βίβ
Λογ. Δαιμόνιε, σχεδὸν ἔλθε· τίη δειδίσσεται
Ἀργεῖους; οὔτοι τι μάχης ἀδαήμενές εἰμεν,
ἀλλὰ Διὸς μάστιγι κακῇ ἐδάμημεν Ἀχαιοί.
ἢ θῆν πού τοι θυμὸς ἐέλπεται ἐξαλαπάξειν
νῆας· ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡ
ἢ 22 πολὺ φθαίῃ εὐναιομένη πόλις ὑμῇ = ἡ
χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἀλοῦσά τε περιτομέ

σοι δ' αὐτῷ φημι σχεδὸν ἔμμεναι, ὅππότε φεύγων
 δα εὐχόμεν = ἀρήσῃ Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν
 θάσσοντας ἱρήκων ἔμμεναι καλλιτρίχας ἵππους,
 ἡρόλιμονιστρίν = οἳ σε πόλινδ' οἴσουσι κονίοντες πεδίοιο. 820
 „Ὡς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρις,
 αἰετὸς ὑψιπέτης· ἐπὶ δ' ἰαχε λαὸς Ἀχαιῶν
 εὐδαρυπιδίη = θάρσυνος οἴωνῳ· ὁ δ' ἀμείβετο φαίδιμος Ἴκτωρ
 μωροζόνη = „Αἶαν ἀμαρτοεπὲς, βδύγαίε, ποῖον ἔειπες· 825
 εἰ γὰρ ἐγὼν οὕτω γε Διὸς παῖς αἰγιόχοιο
 εἴην ἡματα πάντα, τέκοι δέ με πότνια Ἥρη,
 οὐ λῆσμαι τιοίμην δ' ὥς τίετ' Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπόλλων,
 ὥς νῦν ἡμέρη ἦδε κακὸν φέρει Ἀργείοισιν Ἰωνοῖσι
 δα' φονιδίη = πᾶσι μάλ', ἐν δὲ σὺ τοῖσι πεφῆσαι, αἶ κε ταλασσηῆς
 γίσσι = μεῖναι ἔμὸν δόρυ μακρόν, ὃ τοι χρόα λειριόεντα 830
 δαχίση = δάψει· ἀτὰρ Τρώων κορέεις κύνας ἦδ' οἴωνους
 γίσσι = δημῷ καὶ σάρκεσσι, πεσῶν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.“
 „Ὡς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο
 ηἰὴ θεσπεσίῃ, ἐπὶ δ' ἰαχε λαὸς ὀπισθεν.
 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐπίαχον, οὐδ' ἐλάθοντο 835
 ἀλκῆς, ἀλλ' ἔμενον Τρώων ἐπιόντας ἀρίστους.
 ἡἰὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' αἰθέρα καὶ Διὸς ἀνγάζετο·

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Ε.

Διὸς ἀπάτη.

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ πίνοντά περ ἔμπης,
 ἀλλ' Ἀσκληπιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 „Φράζεο, διε Μαχῶν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·

μεῖζων δὴ παρὰ νηυσὶ βοή θαλερῶν αἰζηῶν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν πῖνε καθήμενος αἰθοπα οἶνον, 5
 εἰσόκε θερμὰ λοετρὰ εὐπλόκαμος Ἐκαμήδη
 θερμήνη καὶ λούσῃ ἄπο βρότον αἱματόεντα·
 οὐτάρ ἐγὼν ἐλθὼν τάχα εἰσομαι ἐς περιωπήν. *— συνισταν*

Ὡς εἰπὼν σάκος εἶλε τετυγμένον υἱὸς ἑοῖο,
 κείμενον ἐν κλισίῃ, Θρασυμήδεος ἱποδάμοιο, 10

χαλκῷ παμφαῖνον· ὁ δ' ἔχ' ἀσπίδα πατρὸς ἑοῖο.
 εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὅξέϊ χαλκῷ,
 στῆ δ' ἐκτὸς κλισίης, τάχα δ' εἰσίδεν ἔργον ἀεικές, *— δουρίοιον.*
 τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὀπισθεν,

Τρῶας ὑπερθύμους· ἐρέριπτο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν. 15

ὡς δ' ὅτε πορφύρῃ πέλαγος μέγα κύματι κωφῷ, *— πορφύρε*
 ὀσσόμενον λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα *— λαχίον.*

αὕτως, οὐδ' ἄρα τε προκυλίνδεται οὐδετέρωσσε,
 πρὶν τινα κέκρημένον καταβήμεναι ἐκ Διὸς οὐρου, *— αἶμα*
 ὥς ὁ γέρων ὄρμαινε δαΐζόμενος κατὰ θυμόν 20

Ἰδοχθαδί, ἣ μεθ' ὁμίλον Ἴοι Δαναῶν ταχυπώλων,
 ἥε μετ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν.
 ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 βῆναι ἐπ' Ἀτρεΐδην. οἱ δ' ἀλλήλους ἐνάρριζον
 μαρναμένοι· λάκε δέ σφι περὶ χοῦ χαλκὸς ἀτειρής 25
 νηυσσομένων ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγυίοισιν.

Νέστορι δὲ ξύμβληντο Διοτρεφές βασιλῆς
 παρ νηῶν ἀνιόντες, ὅσοι βεβλήατο χαλκῷ,
 Τυδείδης Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων.
 πολλὸν γάρ ῥ' ἀπάνευθε μάχης εἰρύατο νῆες 30
 θὶν' ἐφ' ἄλὸς πολιῆς· τὰς γάρ πρώτας πεδίονδε
 εἵρυσαν, αὐτὰρ τεῖχος ἐπὶ πρύμνησιν ἔδειμαν.
 οὐδὲ γάρ οὐδ', εὐρύς περ ἑὼν, ἔδυνήσατο πάσας
 αἰγιαλὸς νῆας χαδέειν, *— στείνοντο* δὲ λαοί·

τῷ ῥα προκρύσσης ἔρυσαν, καὶ πλήσαν ἀπάσης 35

— ὑψιμακίδος

— χαρῆς

ἡτόνος στόμα μακρὸν, ὅσον συνείργαθον ἄκραι.
 τῷ δ' οἷον' ὀψέοντες αὐτῆς καὶ πολέμοιο,
 ἔγχει ἐρειδόμενοι, κίον ἀθρόοι· ἄχυντο δέ σφιν
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν. ὁ δὲ ξύμβλητο γεραιὸς,
 Νέστωρ, πτῆξε δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν. 40
 τὸν καὶ φωνήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων

„ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 τίπτε λιπὼν πόλεμον φθισήνορα δευρ' ἀφικάνεις;
 δαίδω μὴ δὴ μοι τελέσῃ ἔπος ὄβριμος Ἐκτωρ,
 ὥς ποτ' ἐπηπείλησεν ἐνὶ Τρώεσσι ἀγορεύων, 45
 μὴ πρὶν παρ νηῶν προτὶ Ἴλιον ἀπονέεσθαι,
 πρὶν πυρὶ νῆας ἐνιπρῆσαι, κτείνειν δὲ καὶ αὐτούς.
 κείνος τὼς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
 ὦ πόποι, ἦ ῥα καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἐν θυμῷ βάλλονται ἐμοὶ χόλον, ὥσπερ Ἀχιλλεύς, 50
 οὐδ' ἐθέλουσι μάχεσθαι ἐπὶ πρύμνῃσι νέεσθιν.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
 „ἦ δὴ ταυτὰ γ' ἐτοῖμα τετεύχεται, οὐδέ κεν ἄλλως
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης αὐτὸς παρατεκτῆναιτο πύργῳ
 τεῖχος μὲν γὰρ δὴ κατερήριπεν, ᾧ ἐπέπιπμεν 55
 ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἶλαρ ἔσεσθαι·
 οἱ δ' ἐπὶ νηυσὶ θοῇσι μάχην ἄλιστατον ἔχουσιν
 νωλεμές· οὐδ' ἂν ἔτι γνώης, μάλα περ σκοπιάζων,
 ὅπποτέρωθεν Ἀχαιοὶ ὀρινόμενοι κλονέονται·
 ὥς ἐπιμῖξ κτείνονται, αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἵκει. 60
 ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 εἴ τι νόος ῥέξει· πόλεμον δ' οὐκ ἄμμε κελεύω
 θύμεναι· οὐ γάρ πως βεβλημένον ἔστι μάχεσθαι.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 „Νέστορ, ἐπειδὴ νηυσὶν ἐπὶ πρύμνῃσι μάχονται, 65
 τεῖχος δ' οὐκ ἐχραισμε τετυγμένον, οὐδέ τι τάφρος,
 ἢ ἐπὶ πόλλ' ἐπαθὼν Δαναοί, ἔλποντο δὲ θυμῷ

ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν ^{σπονδῶν} ἔλλαρ ἔσεσθαι,
 οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέει φίλον εἶναι,
 νωνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεος ἐνθάδ' Ἀχαιοὺς.
 ἦδεα μὲν γὰρ ὅτε πρόφρων Δαναοῖσιν ἄμυνεν, 71
 οἶδα δὲ νῦν ὅτι τοὺς μὲν ὁμῶς μακάρεσσι θεοῖσιν
 κυδάνει, ἡμέτερον δὲ μένος καὶ χεῖρας ἔδησεν.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἰπω, πειθώμεθα πάντες.
 νῆες ὅσαι πρῶται εἰρύνεται ἄγχι θαλάσσης, 75
 ἔλκωμεν, πάσας δὲ ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν,
 ὕψι δ' ἐπ' εὐνάων ὀρμίσσομεν, εἰσόκεν ἔλθῃ
 νυξ ἄβρογ' ἣν καὶ τῇ ἀπόσχωνται πολέμοιο
 Τρῶες· ἔπειτα δὲ κεν ἐρύσσαιμεθα νῆας ἀπάσας. ^{καὶ σφάραγμα}
 οὐ γάρ τις νέμεσις φυγέειν κακόν, οὐδ' ἀνὰ νύκτα. 80
 βέλτερον ὅς φεύγων προφύγῃ κακὸν ἢ ἐάλω· ^{ἀσφαλὴ}
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσ·

σεύς

„Ἀτρεΐδῃ, ποῖόν σε ἔπος φύνγειν ἔρκος ὀδόντων.

οὐλόμεν', αἰδ' ὥφελles ἀεικέλιον στρατοῦ ἄλλου ^{σφάραγμα}
 σημαίνειν, μηδ' ἄμμιν ἀνασσέμεν, οἷσιν ἄρα Ζεὺς 85

ἐκ νεότητος ἔδωκε καὶ ἐς γῆρας τολυπεύειν - ^{καὶ ἀεικέλιον}
 ἀργαλέους πολέμους, ὅφρα φθιόμεσθα ἕκαστος. ^{αἰσώμεθα}

οὕτω δὴ μέμονας Τρῶων πόλιν εὐρυάγνιαν

καλλείψειν, ἧς εἵνεκ' ὀϊζύομεν κακὰ πολλὰ;

οἶα, μή τίς τ' ἄλλος Ἀχαιῶν τοῦτον ἀκούσῃ 90

μῦθον, ὃν οὗ κεν ἀνὴρ γε διὰ στόμα πάμπαν ἄγοιτο,

ὅστις ἐπίστατο ἧσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν - ^{ἀμύνη}

σκηπτούχος τ' εἴη, καὶ οἱ πειθοίαιτο λαοὶ

τοσσοῖδ' ὅσσοισιν σὺ μετ' Ἀργείοισιν ἀνάσσεις·

[νῦν δὲ σευ ^{ἐρωτασμένην} ὠνόμαζεν πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες] 95

ὅς κέλεαι πολέμοιο συνεστατός καὶ αὐτῆς

νῆας εὖσσελμους ἅλαδ' ἐλκόμεν, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον

Τρῶσι μὲν εὐκτὰ γένηται ἐπικρατέουσιν περ ἔμπης. ^{καὶ ἔτι τὸ αὐτὸ σφάραγμα}

ἡμῖν δ' αἰπὺς ὄλεθρος ἐπιρρέπη. οὐ γὰρ Ἀχαιοὶ
σχήσουσιν πόλεμον νηῶν ἄλαδ' ἔλκομενάων, 100
ἀλλ' ἀποπαπτανέουσιν, ἐρωήσουσι δὲ χάρις. *δαλαῖ*
ἔνθα κε σὴ βουλὴ δηλήσεται, ὄρχαμε λαῶν.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
,,ὦ Ὀδυσσεῦ, μάλα πῶς με καθίκευ θυμὸν ἐνιπῇ = 7
ἀργαλή· ἀτὰρ οὐ μὲν ἐγὼν ἀέκοντας ἄνωγα 105
νῆας ἐυσσέλμους ἄλαδ' ἔλκεμεν νῆας Ἀχαιῶν.
νῦν δ' εἴη ὅς τῆσδ' ἄμεινονα μῆτιν ἐνίσποι,
ἣ νέος ἢ παλαιός· ἐμοὶ δέ κεν ἀσμένῳ εἴη."

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοήν ἀγαθὸς Διομήδης
,,ἐγγὺς ἀνὴρ - οὐ δὴ δ' αὖτε ματεύσομεν - αἱ κ' ἐθέλητε
πεῖθεσθαι, καὶ μὴ τι κότῳ ἀγάσῃσθε ἕκαστος, 111
οὐνεκα δὴ γενεῇφι νεώτατός εἰμι μεθ' ὑμῖν·
πατρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γένος εὖχομαι εἶναι.

[Τυδέος, ὃν Θήβησι χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει.]
Πορθεὶ γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξερένοντο, 115
ᾧκεον δ' ἐν Πλευρώνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι,
Ἄργιος ἠδὲ Μέλας, τρίτατος δ' ἦν ἱππότης Οἰνεὺς,
πατρὸς ἐμοῖο πατὴρ· ἀρετῇ δ' ἦν ἑξοχος αὐτῶν.
ἀλλ' ὁ μὲν αὐτόθι μείνε, πατὴρ δ' ἐμὸς Ἀργεὶ νάσθη
πλαγχθεῖς· ὥς γὰρ που Ζεὺς ἤθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι.

Ἄδρηστοιο δ' ἔγρημε θυγατρῶν, ναῖε δὲ δῶμα 121
ἀφνειὸν βιότοιο, ἅλις δὲ οἱ ἦσαν ἄρουραι
πυροφάροι, πολλοὶ δὲ φυτῶν ἔσαν ὄρχατοι ἀμφίς,
πολλὰ δὲ οἱ πρόβατ' ἔσκε· κέκαστο δὲ πάντας Ἀχαιοὺς
ἐργεῖ· τὰ δὲ μέλλετ' ἀκούμεν, εἰ ἐτεόν περ. 125
τῷ οὐκ ἂν με γένος γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φάντες
μῦθον ἀτιμῆσαιτε πεφασμένον, ὃν κ' εὖ εἶπω.

θευτ' ἵομεν πόλεμόνδε, καὶ οὐτάμενοι περ, ἀνάγκη
ἔνθα δ' ἔπειτ' αὐτοὶ μὲν ἐχώμεθα δημοτῆτος 130
ἐκ βελέων, μὴ πού τις ἐφ' ἔλκει ἔλκος ἄρηται·

ἄλλους δ' ὀτρύνοντες ἐνήσομεν, οἳ το πάρος περ
θυμῷ ἦρα φέροντες ἀφεστᾶσ' οὐδὲ μάχονται."

"Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδ'
ἐπίθοντο·

βᾶν δ' ἴμεν, ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέ-
μνων.

Οὐδ' ἀλαοσκοπίην εἶχε κλυτὸς ἐννοσίγαιος, 135

ἀλλὰ μετ' αὐτοὺς ἦλθε παλαιῷ φωτὶ ἰοικῶς,
δεξιτερὴν δ' ἔλε χειρ' Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

"Ἀτρεΐδη, νῦν δὴ που Ἀχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ παύειν
γῆθεϊ ἐνὶ στήθεσσι, φόνον καὶ φύζαν Ἀχαιῶν 140
θερκομένῳ, ἐπεὶ οὐ οἳ ἐνὶ φρένες οὐδ' ἥβαιαι.

ἀλλ' ὁ μὲν ὥς ἀπόλοιτο, θεὸς δέ ἐσιφλάσσειεν·
σοὶ δ' οὐπω μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κοτέουσιν,
ἀλλ' ἐτι που Τρώων ἡγήτορες ἦδὲ μέδοντες

εὐρὺ κονίσουσιν πεδίου, σὺ δ' ἐπόψαι αὐτὸς 145
φρεύγοντας προτὶ ἄστρῳ νεῶν ἅπο καὶ κλισιάων."

"Ὡς εἰπὼν μέγ' αὔσεν, ἐπεσσύμενος πεδίοιο.
ὅσσοι δ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι
ἄνδρες ἐν πολέμῳ, ἐριδα ξυνάγοντες Ἄρῃος,
τόσσην ἐκ στήθεσφιν ὅπα κρείων ἐνοσίχθων 150
ἦκεν· Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἐμβαλ' ἐκάστω
καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἦδὲ μάχεσθαι.

"Ὥρῃ δ' εἰσεῖδε χρυσόθρονος ὀφθαλμοῖσιν
σταῖς ἐξ Οὐλύμποιο ἀπὸ ῥίου· ἀντίκα δ' ἔγνω
τὸν μὲν ποιμπύοντα μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν, 155

αὐτοκασίγνητον καὶ δαέρα, χαῖρε δὲ θυμῷ·
Ζῆνα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδακος Ἰδῆς
ἦμενον εἰσεῖδε, στυγερὸς δὲ οἳ ἐπλετο θυμῷ.

ἡμερμήριξε δ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρῃ
ὅπως ἔξαπάφοιτο Διὸς νόον αἰγιόχοιο. 160

ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή,
 ἐλθεῖν εἰς Ἴδην εὖ ἐντύνασαν ἔαυτήν, *εἰς Ἴδην*
 εἰ πως ἰμείραιτο παραδραθέειν φιλότῃ *καὶ τοῖς φίλοις*
 ἢ χροῖῃ, τῷ δ' ὕπνον ἀπήμονά τε λιγρόν τε
 χεῦν ἐπὶ βλεφάροισιν ἰδὲ φρεσὶ πευκαλίμησιν. *οὐδὲν* 165
 βῆ δ' ἴμεν εἰς θάλαμον, τὸν οἱ φίλος υἱὸς ἔτενξεν,
 Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν *ἐν ἑαυτῷ*
 κληῖδι κρυπτῇ, τὴν δ' οὐ θεὸς ἄλλος ἀνῶγεν.
 ἐνθ' ἦγ' εἰσελθοῦσα θύρας ἐπέθηκε φαιινάς.
 ἄμβροσίῃ μὲν πρῶτον ἀπὸ χροὸς ἰμερόεντος 170
 λύματα πάντα κάθηρεν, ἀλείψατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ,
ἔωσμον ἄμβροσίῳ ἐδανῶ, τό ῥά οἱ τεθνωμένον ἦεν *ἀφ' ἑαυτοῦ*
 τοῦ καὶ κινυμένοιο Διὸς κατὰ χαλκοβατὲς δῶ
 ἔωσ' ἔμπης εἰς γαῖαν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' αὐτμή.
 τῷ ῥ' ἦγε χροῶ καλὸν ἀλειψαμένη, ἰδὲ χαίτας 175
κλῆριον πεξαμένη, χερσὶ πλοκάμους ἐπλεξε φαιινούς,
 καλοὺς ἄμβροσίους, ἐκ κράτος ἀθανάτοιο.
οὐδὲν ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄμβροσίον ἑανὸν ἔσαθ', οὐ οἱ Ἀθήνη
 ἔξυσ' ἀσκήσασα, τίθει δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλά·
καρφίον χρυσεῖης δ' ἐνετῆσι κατὰ στήθεος περονᾶτο. 180
 ζώσατο δὲ ζώην, ἑκατὸν θυσάνοις ἀραρυῖαν,
 ἐν δ' ἄρα ἔρωματ' ἦκεν εὐτρήτοισι λοβοῖσιν, *ζωόν*
ἰσὺν γέροντος τρίγληνα μορφεύτα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
καρφίον κρηδέμνω δ' ἐρύπερθε καλύψατο διὰ θεύων
 καλῶ *κρηδέμνω* ἠγυατέφ' λευκὸν δ' ἦν ἥελιός ὤς. 185
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῦ θήκατο κόσμον,
 βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο, καλεσσομένη δ' Ἀφροδίτῃ
 γῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεῶν πρὸς μῦθον εἶπεν
 „Ἢ ῥά νύ μοι τι πίδαοιο, φίλον τέκος, ὅτι κεν
 εἶπω, 190
 ἢ κεν ἀρνῆσαι, κοτεσσομένη τόγε θυμῷ,
καρφίον

οὔνεκ' ἐγὼ Δαναοῖσι, σὺ δὲ Τρώεσσιν ἀρήγεις;"

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 Ἥρη, πρέσβα θεᾶ, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνιοιο,
 αὐτὰρ ὃ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν, 195
 εἰ δύνάμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν."

Τὴν δὲ δολοφρονέουσα προσηΐδα πότνια Ἥρη
 „δὸς νῦν μοι φιλότητα καὶ ἱμερον, ὥτε σὺ πάντας
 δαμνᾷ ἀθανάτους ἡδὲ θνητοὺς ἀνθρώπους.

εἰμι γὰρ ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης, 200

Ὠκεανὸν τε, θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθύν,

οἳ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν ἐὺ τρέφον ἡδ' ἀτίταλλον, 205

θεξάμενοι Ρεΐης, ὅτε τε Κρόνον εὐρύοπα Ζεὺς

γαίης νέμθε καθεῖσε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.

τοὺς εἰμ' ὀψομένη, καὶ σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω· 205

ἤδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται

εὐνῆς καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.

εἰ κείνω γ' ἐπέεσσι παραιπεπιθούσα φίλου κῆρ

εἰς εὐνήν ἀνέσαιμι ὁμωθῆναι φιλότητι,

αἰεὶ κέ σφι φίλη τε καὶ αἰδοίη καλεοίμην."

210

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φιλομειδῆς Ἀφροδίτη

„οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἔοικε τεὸν ἔπος ἀρνῆσθαι·

Ζητῶς γὰρ τοῦ ἀρίστου ἐν ἀγκοῖνῃσιν ἰαύεις."

Ἡ καὶ ἀπὸ στηθεσφιν ἐλύσατο κεστὸν ἱμάντα

ποικίλον, ἔνθα τέ οἱ θελκτήρια πάντα τέτυκτο· 215

ἐνθ' ἐνὶ μὲν φιλότης, ἐν δ' ἱμερος, ἐν δ' ὀαριστὺς =

πάρφρασις, ἥ τ' ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων.

τόν ῥα οἱ ἔμβαλε χερσὶν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν

„Τῇ νῦν, τοῦτον ἱμάντα τεῶ ἐγκάτθεο κόλπῳ,

ποικίλον, ὃ ἐνὶ πάντα τετεύχεται· οὐδέ σέ φημι 220

ἄπρηκτόν γε νείκεσθαι, ὃ τι φρεσὶ σῆσι μενοινᾷς."

Ὡς φάτο, μεῖδῃσεν δὲ βουῶπις πότνια Ἥρη,

μεῖδῃσασα δ' ἔπειτα ἔῳ ἐγκάτθετο κόλπῳ.

Ἡ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 Ἥρη δ' ἄλῃσασα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο, 223
 Πιερίην δ' ἐπιβᾶσα καὶ Ἡμαδίην ἐρατεινὴν
 σεύατ' ἐφ' ἱπποπόλων ὄρηκων ὄρεα νιφόμεντα,
 ἀκροτάτας κορυφάς· οὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖν·
 ἐξ Ἀθώω δ' ἐπὶ πόντον ἐβήσето κυμαίνοντα,
 Ἀἴμυνον δ' εἰσαφίκανε, πόλιν θείοιο Θόαντος. 230
 ἐνδ' Ἵππυφ ξύμβλητο, κασιγνήτῳ Θανάτοιο,
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν
 „Ἵπνε, ἄναξ πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώ-
 πων,

ἡμὲν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἐκλυες, ἡδ' ἔτι καὶ νῦν
 πείθεις· ἐγὼ δέ κέ τοι ἰδέω χάριν ἡμάτα πάντα. 235
 κοίμησύν μοι Ζηνὸς ὑπ' ὀφρύσιν ὅσσε φαιινῶ,
 αὐτίκ' ἐπεὶ κεν ἐγὼ παραλέξομαι ἐν φιλότῃ.
 δῶρα δέ τοι δώσω καλὸν θρόνον, ἄφθιτον αἰεὶ,
 χρύσεον· Ἡφαιστος δέ κ' ἐμὸς παῖς ἀμφιγυήεις· 240
 τεύξει ἀσκήσας, ὑπὸ δὲ θοῇνυν ποδὶν ἥσει,
 τῷ κεν ἐπισχολῆς λιπαροὺς πόδας εἰλαπινάξων.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε νηδυμὸς Ἵπνος
 „Ἥρη, πρέσβα θεᾷ, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνοιο,
 ἄλλον μὲν κεν ἐγῶγε θεῶν αἰιγενετῶν
θεῖα κατευνήσασαι, καὶ ἂν ποταμοῖο ῥέεθρα 245
 Ὀκεανοῦ, ὅσπερ γένεθ' ἅπαντεςσι τέτυκται·
 Ζηνὸς δ' οὐκ ἂν ἐγῶγε Κρονίονος ἄσسون ἱκοίμην,
 οὐδὲ κατευνήσασαι, ὅτε μὴ αὐτός γε κελεύει.
 ἦδη γάρ με καὶ ἄλλῃ τεῇ ἐπίνυσσεν ἐφετμῇ,
 ἡματι τῷ ὅτε κείνος ὑπέρθυμος Διὸς υἱὸς 250
 ἐπλεεν Ἰλιόθεν, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξας.

ἦτοι ἐγὼ μὲν ἔλεξα Διὸς νόον αἰγυόχοιο
 νηδυμὸς ἀμφιγυθῆς· σὺ δέ οἱ κακὰ μῆσαι θυμῷ,
 ὄρσας ἄργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον ἀήτας,

καί μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὐναιομένην ἀπένεικας, 255
 νόσφι φίλων πάντων ὃ δ' ἐπεγρόμενος χαλέπαινεν,
 ῥιπτάζων κατὰ δῶμα θεοῦς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
 ζήτει· καί κέ μ' αἴστον ἀπ' αἰθέρος ἐμβαλε πόντῳ,
 εἰ μὴ Νῦξ δμῆτειρα θεῶν ἐσάωσε καὶ ἀνδρῶν·
 τὴν ἰκόμην φεύγων, ὃ δ' ἐπαύσατο, χωόμενός περ.
 ἄξετο γὰρ μὴ Νυκτὶ θοῇ ἀποθύμια ἔρδοι. 261
 νῦν αὖ τοῦτό μ' ἄνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσαι·“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶπις πότνια Ἥρη
 „Γπνε, τίη δὲ σὺ ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μενοινᾷς
 ἢ φῆς ὥς Τρώεσσιν ἀρηξέμεν εὐρύοπα Ζῆν 265
 ὥς Ἡρακλῆος περιχώσατο, παιδὸς ἑοῖο; ἀλλ' ἴθι,
 ἄλλ' ἴθι, ἐγὼ δὲ κέ τοι Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων
 δώσω ὀπυιέμεναι καὶ σὴν κεκληῖσθαι ἄκοιτιν.
 [Πασιδέην, ἧς αἶν ἐέλδευι ἡματα πάντα.]“

Ὡς φάτο, χήρατο δ' Ἐπνος, ἀμειβόμενος δὲ προσ-
 ηύδα, 270

„ἄρχει νῦν μοι ὅμοσσον ἀάατόν Στυγὸς ὕδαρ·
 χειρὶ δὲ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἔλε χθόνα πονυβότειραν,
 τῇ δ' ἐτέρῃ ἄλα μαρμαρέην, ἵνα νῶϊν ἅπαντες
 μύρτυροι ὥς οἱ ἐνερχε θεοὶ Κρόνον ἀμφὶς ἑόντες,
 ἢ μὲν ἐμοὶ δώσειν Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων,
 Πασιδέην, ἧς τ' αὐτὸς ἐέλδομαι ἡματα πάντα.“

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 ᾤμνυε δ' ὥς ἐκέλευε, θεοὺς δ' ὀνόμηνεν ἅπαντας
 τοὺς ὑποταρταρίους, οἳ Τιτῆνες καλέονται.

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὅμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὄρκον, 280
 τῷ βήτην Αἴημον τε καὶ Ἴμβρον ἄστν λιπόντε,

ἤερα ἐσσεμένῳ, ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον.

Ἰδην δ' ἰκέσθην πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
 Δεκτόν, ὅθι πρῶτον λιπέτην ἄλλα· τῷ δ' ἐπὶ χέρσου
 θήτην, ἐκροτάτῃ δὲ ποδῶν ὑπο σείετο ὕλη. 285

ἐνθ' Ἴππος μὲν ἔμεινε πάρος Διὸς ὅσσε ἰδέσθαι,
 εἰς ἐλάτην ἀναβάς περιμήκετον, ἥ τότε' ἐν Ἰδῇ
 μακροτάτῃ πεφυγῖα δι' ἡέρος αἰθέρ' ἵκανε·
 ἐνθ' ἦστ' ὄξοισιν πεπνυκασμένος εἰλατίνουσιν,
 ὄρουσι λιγυρῇ ἐναλίγκιος, ἦντ' ἐν ὄρεσσιν 290
 χαλκίδα κικλήσκουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ κύμινδιν.

Ἦρη δὲ κραιπνῶς προσεβήσετο Γάργαρον ἄκρον
 Ἰδῆς ὑψηλῆς· ἰδε δὲ νεφεληγερέτα Ζεὺς.
 ὥς δ' ἰδεν, ὥς μιν ἔρωσ πυνκινὰς φρένας ἀμπεκάλυψεν,
 οἷον ὅτε πρῶτόν περ ἐμισγέσθην φιλότῃ, 295
 εἰς εὐνὴν φοιτῶντε, φίλους λήθοντε τοκῆας.
 στή δ' αὐτῆς προπάροιθεν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνό-
 μαζεν

„Ἦρη, πῇ μεμανία κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνεις;
 ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβαίης.“

Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἦρη
 „ἔρχομαι ὀψομένη πολυφόρβον πείρατα γαίης, 301
 Ὠκεανόν τε, θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθύν,
 οἳ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν εὖ τρέφον ἡδ' ἀτίταλλον·
 τοὺς εἰμ' ὀψομένη, καὶ σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω.
 ἦδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται 305
 εὐνῆς καὶ φιλότῃος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
 ἵπποι δ' ἐν προμυωρείῃ πολυπίδακος Ἰδῆς
 ἐστάσ', οἳ μ' οἴσουσιν ἐπὶ τῷ ἀφ' ἧν τε καὶ ὕγρην.
 νῦν δὲ σεῦ εἵνεκα δεῦρο κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνω,
 μή πῶς μοι μετέπειτα χολώσεται, αἶ κε σιωπῇ 310
 οἴλωμαι πρὸς δῶμα βαθυρρόου Ὠκεανοῖο.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
 „Ἦρη, κεῖσε μὲν ἔστι καὶ ὕστερον ὀρμηθῆναι,
 νῶϊ δ' ἄγ' ἐν φιλότῃ τρυπείομεν εὐνηθέντε
 οὐ γὰρ πώποτε μ' ὥδε θεᾶς ἔρος οὐδὲ γυναικὸς 315
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθεὶς ἐδάμυσεν,

οὐδ' ὑπὸτ' ἤρασάμην Ἰξιονίης ἀλόχοιο,
 ἣ τέκε Πειρίθου, θεόφιν μῆστωρ' ἀτάλαντον·
 οὐδ' ὅτε περ Δανᾶς καλλισφύρου Ἀκρισιῶννης,
 ἣ τέκε Περσῆα, πάντων ἀριδείκετον ἀνδρῶν· *320*
 οὐδ' ὅτε Φοίνικος κούρης τηλεκλειτοῖο,
 ἣ τέκε μοι Μίνω τε καὶ ἀντίθεον Ῥαδάμανθυν·
 οὐδ' ὅτε περ Σεμέλης οὐδ' Ἀλκμήνης ἐνὶ Θήβῃ,
 ἣ ῥ' Ἑρακλῆα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
 ἣ δὲ Διώνυσον Σεμέλῃ τέκε, χάσμα βροτοῖσιν· *325*
 οὐδ' ὅτε Δῆμητρος καλλιπλοκάμοιο ἀνάσσης,
 οὐδ' ὅποτε Δητοῦς ἐρικυδέος, οὐδὲ σεῦ αὐτῆς,
 ὥς σέο νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκὺς ἵμερος αἰρεῖ.

Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη
 „αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον εἶπες. *330*
 εἰ νῦν ἐν φιλότῃ λιλαίει εὐνηθῆναι
 Ἰδης ἐν κορυφῇσι, τὰ δὲ προπέφαινται ἅπαντα, *335*
 πῶς κ' εἴη, εἰ τις νῶϊ θεῶν αἰεγενετῶν
 εὔδοντ' ἀθρήσειε, θεοῖσι δὲ πᾶσι μετελθὼν
 πεφράδοι; οὐκ ἂν ἔργωγε τεὸν πρὸς δῶμα νεοίμην
 ἐξ εὐνῆς ἀνσταῖσα, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη. *336*
 ἔλλ' εἰ δὴ ῥ' ἐθέλεις καὶ τοι φίλον ἐπλετο θυμῷ,
 ἔστιν τοι θάλαμος, τόν τοι φίλος υἱὸς ἐτευξεν
 Ἥφαιστος, πνικινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν·
 ἐνθ' ἴομεν κείοντες, ἐπεὶ νῦ τοι εὔαδεν εὐνή.“ *340*

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
 „Ἥρη, μήτε θεῶν τόγε δείδιδι μήτε τιν' ἀνδρῶν
 ὄψεσθαι· τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω,
 χρύσειον· οὐδ' ἂν νῶϊ διαδράκοι Ἥελιός περ,
 οὔτε καὶ ὀξύτατον πέλεται φάος εἰσοράσθαι.“ *345*

Ἥ ῥα καὶ ἀγκὰς ἔμαρπτε Κρόνου παῖς ἦν παρά-
 κοῖτιν·

τοῖσι δ' ὑπὸ χθῶν διαφύεν νεοθηλέα ποιῆν,
Χορὸν χορὸν

Χορὸν ἔρρεν

λατὸν θ' ἔρσηντα ἰδὲ κρόκον ἦδ' ὑάκινθον
πυκνὸν καὶ μαλακόν, ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑψὸς ἔεργεν.
τῷ ἐνι λεξάσθην, ἐπὶ δὲ νεφέλῃν ἔσσαντο 350
καλὴν χουσεῖν· στυλῖναί δ' ἀπέπιπτον ἑρσαι. = ἔρρεν

Ὡς ὁ μὲν ἀτρέμας εὐδὲ πατὴρ ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ
ὑπνῳ καὶ φιλότῃ δαμείς, ἔχε δ' ἀγκὰς ἀκοῖτιν·
βῆ δὲ θείειν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν νήδυμος Ἵπνος,
ἀγγελίην ἐρέων γαιήοχῳ ἐννοσιγαίῳ. 355

ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
„Πρόφρων νῦν Δαναοῖσι, Ποσειδάον, ἐπάμυνε,
καὶ σφιν κῦδος ὄπαζε μίνυνθά περ, ὅφρ' ἐτι εὔδει
Ζεὺς, ἐπεὶ αὐτῷ ἐγὼ μαλακὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυψα· νῆα
Ἥρη δ' ἐν φιλότῃ παρήπαφεν εὐνηθῆναι.“ 360

Ὡς εἰπὼν ὁ μὲν ὦχετ' ἐπὶ κλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων,
τὸν δ' ἐτι μᾶλλον ἀνῆκεν ἀμυνέμεναι Δαναοῖσιν·
αὐτίκα δ' ἐν πρώτοισι μέγα προθορῶν ἐκέλευσεν·

„Ἀργεῖοι, καὶ δ' αὐτὲ μεθίεμεν Ἔκτορι νίκην
Πριαμίδῃ, ἵνα νῆας ἔλῃ καὶ κῦδος ἄρῃται; 365
ἀλλ' ὁ μὲν οὕτω φησὶ καὶ εὐχεται, οὐνεκ' Ἀχιλλεὺς
νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι μένει κεχολωμένος ἦτορ·
κεῖνου δ' οὔτι λίην ποθὴ ἔσσεται, εἴ κεν οἱ ἄλλοι
ἡμεῖς ὀτρυνώμεθ' ἀμυνέμεν ἀλλήλοισιν.

ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἰπω, περθώμεθα πάντες. 370
ἀσπίδες ὅσσαι ἄρισται ἐνὶ στρατῷ ἦδὲ μέγισται,

ἔσσάμενοι, κεφαλὰς δὲ παναίδησιν κορυθθεσιν
κρύψαντες, χερσὶν τε τὰ μακρότατ' ἔγχε' ἐλόντες,
λομεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἡγήσομαι, οὐδ' ἐτι φημί

Ἔκτορα Πριαμίδην μενέειν, μάλα περ μεμαῶτα. 375
[ὃς θεὸς ἀνὴρ μενέχαρμος, ἔχει δ' ὀλίγον σάκος ὦμος,
χείροσι φωτὶ δότω, ὁ δ' ἐν ἀσπίδι μεῖζονι δύτω.]“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδ' ἐπί-
θοντο·

τους δ' αὐτοὶ βασιλῆες ἐκόσμεον, οὐτάμενοι περ,
 Τυδείδης Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων· 380
 οἰχόμενοι δ' ἐπὶ πάντας Ἀρήϊα τεύχε' ἄμειβον. *αἰχμήν*
 ἐσθλὰ μὲν ἐσθλὸς ἔδυνε, χέρηα δὲ χεῖροσι δόσκειν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσσαντο περὶ χροῖ νώροπα χαλκὸν,
 βάν ῥ' ἱμεν' ἦρχε δ' ἄρα σφι Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 δεινὸν ἄορ τ' αὐνύηκες ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ, 385
 εἰκελον ἄστεροπῇ· τῷ δ' οὐ θέμις ἐστὶ μιγῆναι
 ἐν δαῖ λευγαλέῃ, ἀλλὰ θεὸς ἰσχύανει ἄνδρας.
 Τρώας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκόσμει φαίδιμος Ἴκτωρ.
 δὴ ῥα τότε αἰνοτάτην ἔριδα πτολέμοιο τάνυσσαν *στρατιάν*
 κυανοχαῖτα Ποσειδάων καὶ φαίδιμος Ἴκτωρ, 390
 ἦτοι ὁ μὲν Τρώεσσιν, ὁ δ' Ἀργελοισιν ἀρήγων.
 ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε *ἐκφυγάντων*
 Ἀργείων· οἱ δὲ ξύνισαν μέγαλ' ἀλαλητῶ.
 οὔτε θαλάσσης κύμα τόσον βοᾶσ' ποτὶ χέρσον,
 ποντόθεν ὀρνύμενον πνοιῇ Βορέω ἀλεγεινῇ· 395
 οὔτε πυρὸς τόσσος γε πέλει βρόμος αἰθομένοιο
 οὔρεος ἐν βήσσης, ὅτε τ' ὤρετο καίεμεν ὕλην·
 οὔτ' ἄνεμος τόσσον γε ποτὶ δροσὶν ὑψικόμοισιν
 ἠπύει, ὅσπε μάλιστα μέγα βρέμεται χαλεπαίνων,
 ἴσση ἄρα Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐπλετο φωνή 400
 δεινὸν αὖσάντων, ὅτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
 Αἰαντος δὲ πρῶτος ἀκόντισε φαίδιμος Ἴκτωρ
 ἔρχει, ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἰθὺ οἱ, οὐδ' ἀφάμαρτεν, *αὐτὸν ἑλθόντα*
 τῇ ῥα δύνω τελαμώνε περὶ στήθεσσι τετάσθην,
 ἦτοι ὁ μὲν σάκεος, ὁ δὲ φασγάνου ἀργυροῆλου· 405
 ἥ ῥα οἱ ῥυσάσθην τέρενα χροά. χώσατο δ' Ἴκτωρ,
 ὅττι ῥα οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρὸς, *μίσσην*
 ἃς δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο Κῆρ' ἀλεείνων.
 τὸν μὲν ἔπειτ' ἀπιόντα μέγας Τελαμώνιος Αἴας
 χερμαδίῳ, τὰ ῥα πολλὰ, θοάων ἔχματα νηῶν, 410 *οὐκ ἔχματα*

παρ ποσὶ μαρναμένων ἐκυλίνδετο· τῶν ἐν αἰείρας
 στήθος βεβλήκειν ὑπὲρ ἄντυγος, ἀγχόθι δειρῆς,
 στρόμβον δ' ὥς ἔσσευε βαλὼν, περὶ δ' ἔδραμε πάντη.
 ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ πληγῆς πατρὸς Διὸς ἐξερίπη δρυὺς ^{ὑλασσοῦ}
 πρόρριξος, δεινὴ δὲ θεείου γίννεται ὁδμή 415
 ἐξ αὐτῆς· τὸν δ' οὐπερ ἔχει θράσος ὅς κεν ἰδῇται
 ἐγγὺς ἑὼν, χαλεπὸς δὲ Διὸς μεγάλιοιο κεραυνὸς,
 ὥς ἔπεσ' Ἐκτορος ὦκα χαμαὶ μένος ἐν κονίῃσιν.
 χειρὸς δ' ἐκβαλεν ἔγχος, ἐπ' αὐτῷ δ' ἀσπίς ἐάφθη = ^{ἐγχετο}
 καὶ κόρυς, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
 οἱ δὲ μέγα λάχοντες ἐπέδραμον νῆες Ἀχαιῶν, 421
 ἐλπόμενοι ἐρύεσθαι, ἀκόντιζον δὲ θαμναῖας
 αἰχμὰς· ἀλλ' οὔτις ἐδυνήσατο ποιμένα λαῶν,
 οὐτάσαι οὐδὲ βαλεῖν· πρὶν γὰρ περιβῆσαν ἀριστοὶ,
 Πουλυδάμας τε καὶ Αἰνείας καὶ δῖος Ἀγνήτωρ 425
 Σαρπηδῶν τ', ἀρχὸς Λυκίων, καὶ Γλαῦκος ἀμύμων.
 τῶν δ' ἄλλων οὔτις εὖ ἀκήδεσεν, ἀλλὰ πάροιθεν
 ἀσπίδας εὐκύνκλους σχέθον αὐτοῦ. τὸν δ' ἄρ' ἑταῖροι
 χειρσὶν αἰείραντες φέρον ἐκ πόνου, ὅφρ' ἴκεθ' ἵππους
 ὠκέας, οἳ οἳ ὀπισθε μάχης ἠδὲ πολέμοιο 430
 ἕστασαν ἡνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·
 οἳ τόνγε προτὶ ἄστυ φέρον βαρεὰ στενάχοντα.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρρον ἔξον εὐρρεῖος ποταμοῖο,
 Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς, 434
 ἐνθα μιν ἐξ ἵππων πέλασαν χθονὶ, καὶ δὲ οἳ ὕδωρ
 χεῦαν· ὁ δ' ἀμπνύνθη καὶ ἀνέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν,
 ἐξόμενος δ' ἐπὶ γοῦνα κελαινεφὲς αἶμ' ἀπέμεσεν.
 αὐτὶς δ' ἐξοπίσω πλῆτο χθονὶ, τῷ δὲ οἳ ὅσσε
 νῦξ ἐκάλυψε μέλαινα· βέλος δ' ἔτι θυμὸν ἐδάμνα.
 Ἀργεῖοι δ' ὥς οὖν ἴδον Ἐκτορα νόσφι κίοινα, 440
 μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάσμεν.
 ἐνθα πολὺ πρῶτιστος Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας

τῷ δ' ἐπὶ Πουλυδάμας ἐγγεσπαλὸς ἤλθεν ἀμυντῶρ
Πανθοίδης, βάλε δὲ Προθοήνορα δεξιὸν ὦμον, 450
υἱὸν Ἀρήϊλύνκοιο, δι' ὧμου δ' ὄβριμον ἔγχος
ἔσχευ, ὃ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαίαν ἀροστῶ. = *αὐτοκτον.*
Πουλυδάμας δ' ἐκπαγλὸν ἐπεύξατο μακρὸν αὔσας

„Οὐ μὰν αὐτ' οἶω μεγαθύμου Πανθοίδαο
χειρὸς ἄπο στιβαρῆς ἄλιον πηδῆσαι ἄκοντα, = *αὐτοκτον.* 455
ἀλλὰ τις Ἀργείων κόμισε χροῖ, καὶ μιν ὅτῳ
αὐτῷ σκηπτόμενον κατίμεν δόμον Ἄιδος εἰσω.“

ὣς ἔφατ', Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο.
Αἰαντι δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν,
τῷ Τελαμωνιάδῃ· τοῦ γὰρ πέσεν ἄρχι μάλιστα. 460
καρπαλίμως δ' ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαιινῷ.

Πουλυδάμας δ' αὐτὸς μὲν ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν
λικριφὲς αἵξας, κόμισεν δ' Ἀντήνορος υἱὸς *Πραγίης*
Ἀρχέλοχος· τῷ γὰρ ὅα θεοὶ βούλευσαν ὀλεθρον. 464
τόν δ' ἔβαλεν κεφαλῆς τε καὶ αὐχένος ἐν συνοοχμῷ,
νείατον ἀστράγαλον, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
τοῦ δὲ πολὺ πρότερον κεφαλὴ στόμα τε ῥῖνές τε
οὔδεις πληντ' ἤπερ κνημαὶ καὶ γούνα πεσόντος.

Αἴας δ' αὐτ' ἐγέγωνεν ἀμύμονι Πουλυδάμαντι 469

„Φράζεο, Πουλυδάμα, καὶ μοι νημερτὲς ἐνίσπες,
ἢ ὅ' οὐχ οὗτος ἀνὴρ Προθοήνορος ἀντὶ πεφάσθαι = *αὐτοκτον.*
ἄξιος; οὐ μὲν μοι κακὸς εἶδεται οὐδὲ κακῶν ἔξ,
ἀλλὰ κασίγνητος Ἀντήνορος ἱπποδάμοιο,

ἢ παῖς· αὐτῷ γὰρ γενεὴν ἄγχιστα ἐφίκει.“ 474

Ἦ ὁ' εὖ γινώσκων, Τρῶας δ' ἄχος ἔλλαβε θυμόν.
ἐνθ' Ἀκάμας Πρόμαχον Βοιωτίον οὔτασε δουρὶ,
ἀμφὶ κασιγνήτῳ βεβαώς· ὁ δ' ὕφελκε ποδοῖν.
τῷ δ' Ἀκάμας ἔκπαυλον ἐπεύξατο μακρὸν αὖσας

„Αργεῖοι λόμωροι, ἀπειλάων ἀκόρητοι, *= ἀσπρίστοι*
οὐθ' ἴθι οἰοσίν γε πόνος τ' ἔσεται καὶ ὀξὺς 480

ἡμῖν, ἀλλὰ ποθ' ὧδε κατακτανέσθε καὶ ὕμεις.
φράζεσθ' ὥς ὑμῖν Πρόμαχος δεδμημένος εὐδὲι
ἔγχει ἔμῳ, ἵνα μὴ τι κασιγνήτοιο γε ποινὴ
θηρὸν ἄτιτος ἔη. τῷ καὶ κέ τις εὐχεται ἀνὴρ
γνωτὸν ἐνὶ μεγάροισιν ἄρῃς ἀλκτῆρα λιπέσθαι.“ 485

“Ὡς ἔφατ', Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο·

Πηνέλεω δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμόν ὄρινεν·
ὠρμήθη δ' Ἀκάμαντος· ὁ δ' οὐχ ὑπέμεινεν ἐρωήν *= ὀργήν*

Πηνέλεω ἀνακτος· ὁ δ' οὔτασεν Ἴλιονῆα,
υἱὸν Φόρβαντος πολυμήλον, τὸν ῥα μάλιστα 490

Ἑρμείας Τρώων ἐφίλει καὶ κτῆσιν ὅπασσεν *= ἐχαρίσεν*
τῷ δ' ἄρ' ὑπὸ μήτηρ μούνον τέκεν Ἴλιονῆα·
τὸν τόθ' ὑπ' ὀφρύος οὔτα κατ' ὀφθαλμοῖο θέμεθλα, *= ρήγνεν*

ἐκ δ' ὥσε γλήνῃν· δόρυ δ' ὀφθαλμοῖο διαπρὸ
καὶ διὰ ἰνίου ἤλθεν, ὁ δ' ἔξετο χεῖρε πετάσσας 495
ἄμφω. Πηνέλεως δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος δὲν
αὐχένα μέσσον ἔλασσεν, ἀπήραξεν δὲ χαμᾶζε

αὐτῇ σὺν πῆλῃ καρή· ἔτι δ' ὄβριμον ἔγχος
ἦεν ἐν ὀφθαλμῷ· ὁ δὲ φῆ κώδειαν ἀνασχὼν *καταφύγων*
πέφραδ' ἐτε Τρώεσσι καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΐδα 500

„Εἰπέμεναί μοι, Τρῶες, ἀγανοῦ Ἴλιονῆος
πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ γοήμεναι ἐν μεγάροισιν·
οὐδὲ γὰρ ἢ Προμάχοιο δάμαρ Ἀλεγνητορίδαο
ἀνδρὶ φίλῳ ἐλθόντι γανύσσεται, ὅπποτε κεν δῇ *δοῖ χάριν*
ἐκ Τροίης σὺν νηυσὶ νεώμεθα κοῦροι Ἀχαιῶν.“ 505

Ὡς φάτο, τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε
 γυῖα,
 παπτήνεν δὲ ἕκαστος ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὀλεθρον.
 Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσai,
 ὅστις δὴ πρῶτος βροτόεντ' ἀνδράγγοι' Ἀχαιῶν *ῥαγὼν*
 ἦρατ', ἐπεὶ ὃ' ἐκλινε μάχην κλυτὸς ἐννοσίγαιος. 510
 Αἴας ῥα πρῶτος Τελαμώνιος Ὕρτιον οὔτα
 Ὑρτιάδην, Μυσῶν ἡγήτορα καρτεροθύμων·
 Φάλην δ' Ἀντίλοχος καὶ Μέρμερον ἐξενάρειξεν·
 Μηριόνης δὲ Μόρουν τε καὶ Ἴπποτίωνα κατέκτα, 514
 Τεῦκρος δὲ Προθόονά τ' ἐνήρατο καὶ Περιφήτην·
 Ἀτρεΐδης δ' ἄρ' ἔπειθ' Ὑπερήνορα, ποιμένα λαῶν,
 οὔτα κατὰ λαπάρην, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς ἄφυσσει
 ῥηώσας· ψυχὴ δὲ κατ' οὔταμένην ὠτειλήν
 ἔσσυτ' ἐπειγομένη, τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν.
 πλείστους δ' Αἴας εἶλεν, Οἴλῃος ταχὺς υἱός· 520
 οὐ γάρ οἱ τις ὁμοῖος ἐπισπένσθαι ποσὶν ἦεν
 ἀνδρῶν τρεσσάντων, ὅτε τε Ζεὺς ἐν φόβον ὄρση.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Ο.

Παλίωξις παρὰ τῶν νεῶν.

Ζεὺς δὲ καὶ Ἄρης
 Αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἐβησαν
 φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Δαναῶν ὑπὸ χερσίν,
 οἱ μὲν δὴ παρ' ὅχεσφιν ἐρητύοντο μένοντες,
 χλωροὶ ὑπαὶ δέλους, πεφοβημένοι, ἔργετο δὲ Ζεὺς
 Ἴδης ἐν κορυφῇσι παρὰ χρυσοθρόνου Ἥρης. 5
 στή δ' ἄρ' ἀναΐξας, ἶδε δὲ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,

τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὀπισθεν
Ἀργείους, μετὰ δέ σφι Ποσειδάωνα ἄνακτα.

Ἔκτορα δ' ἐν πεδίῳ ἶδε κείμενου, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι 9
εἶαθ'· ὁ δ' ἄργαλέω ἔχει ἄσθματι κῆρ ἀπινύσσων,
αἰμ' ἐμέων, ἐπεὶ οὐ μιν ἀφανρότατος βάλ' Ἀχαιῶν.
τὸν δὲ ἰδὼν ἐλέησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδὼν Ἥρην πρὸς μῦθον ἔειπεν

„Ἡ μάλα δὴ κακότεχνος, ἀμήχανε, σὸς δόλος, Ἥρη,
Ἔκτορα δῖον ἔπαυσε μάχης, ἐφόβησε δὲ λαούς. 15

οὐ μὰν οἶδ' εἰ αὐτε κακορραφίης ἀλεγρυνῆς
πρώτῃ ἐπαύρηται καὶ σε πληγῇσιν ἱμάσσῃ.
ἧ οὐ μέμνη ὅτε τ' ἐκρέμω ὑψόθεν, ἐκ δὲ ποδοῖν
ἄκμονας ἦκα δύω, περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἱηλα
χρύσειον ἄρρηκτον; σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν 20
ἐκρέμω· ἡλάστεον δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον,
λῦσαι δ' οὐκ ἐδύναντο παρασταδόν· ὃν δὲ λάβοιμι,
ῥίπτασκον τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ, ὄφρ' ἂν ἵκηται
γῆν ὀλιγηπελέων· ἐμὲ δ' οὐδ' ὥς θυμὸν ἀνίει
ἄζηχῆς ὀδύνη Ἡρακλῆος θείωι, 25

τὸν σὺ ξὺν Βορέῃ ἀνέμῳ πεπιθοῦσα θυέλλας
πέμψας ἐπ' ἀτρύγετον πόντον, κακὰ μητιόωσα,
καὶ μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὐναιομένην ἀπένεικας.
τὸν μὲν ἐγὼν ἔνθεν ρυσάμην καὶ ἀνιήγαγον αὐτίς
Ἄργος ἐς ἱππόβοτον, καὶ πολλὰ περ ἀθλήσαντα. 30
τῶν σ' αὐτίς μνήσω, ἵν' ἀπολλήξεης ἀπατάων,
ὄφρα ἴδῃ ἦν τοι χραίσμη φιλότης τε καὶ εὐνή,
ἦν ἐμίγης ἐλθοῦσα θεῶν ἅπα καὶ μ' ἀπάτησας.

Ὡς φάτο, ῥίγησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα 35

„Ἴδτω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθεῖν
καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγρὸς ὕδωρ, ὅστε μέριστος
ἄρκος δεινότητος τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν,

σὴ δ' ἱερὴ κεφαλὴ καὶ νοώτερον λέχος αὐτῶν
 κουρίδιον, τὸ μὲν οὖν ἂν ἐγὼ ποτε μαψ ὁμόσαιμι 40
 μὴ δὲ ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 πημαίνει Τρωάς τε καὶ Ἑκτορα, τοῖσι δ' ἀρήγει,
 ἀλλὰ πον αὐτὸν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
 τειρομένους δ' ἐπὶ νηυσὶν ἰδὼν ἐλέησεν Ἀχαιοὺς.
 αὐτὰρ τοι καὶ κέλιν' ἐγὼ παραμυθησαίμην 45
 τῇ ἱμεν ἥ κεν δὴ σὺ, κελαινεφές, ἡγεμονεύῃς."

"Ὡς φάτο, μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 „Εἰ μὲν δὴ σύγ' ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
 ἴσον ἐμοὶ φρονέουσα μετ' ἀθανάτοισι καθίζεις, 50
 τῷ κε Ποσειδάων γε, καὶ εἰ μᾶλα βούλεται ἄλλη,
 αἴψα μεταστρέψειε νόον μετὰ σὸν καὶ ἐμὸν κῆρ.
 ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἑτέρόν γε καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις,
 ἔρχεο νῦν μετὰ φῦλα θεῶν, καὶ δεῦρο κάλεσσον
 Ἴρην τ' ἐλθέμεναι καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον, 55
 ὅφρ' ἡ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 ἔλθῃ, καὶ εἰπῃσι Ποσειδάωνι ἄνακτι
 παυσάμενον πολέμοιο τὰ ἅ πρὸς δῶμαδ' ἰκέσθαι,
 Ἑκτορα δ' ὀτρύνῃσι μάχην ἐς Φοῖβος Ἀπόλλων,
 αὐτὶς δ' ἐμπνεύσῃσι μένος, λελάδῃ δ' ὀδυνῶν 60
 αἷ νῦν μιν τείρουσι κατὰ φρένας, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 αὐτὶς ἀποστρέψῃσιν, ἀνάλκιδα φύξαν ἐνόρσας,
 φεύγοντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήϊσι πέσσωσιν
 Πηλεΐδew Ἀχιλῆος· ὁ δ' ἀνστήσει ὃν ἐταῖρον
 Πάτροκλον· τὸν δὲ κτενεῖ ἔργει φαίδιμος Ἑκτωρ 65
 Τλλου προπάρουθε, πολέας ὀλέσαντ' αἰζηοὺς
 τοὺς ἄλλους, μετὰ δ' υἱὸν ἐμὸν Σαρπηδόνα δῖον.
 τοῦ δὲ χολωσάμενος κτενεῖ Ἑκτορα δῖος Ἀχιλλεύς.
 ἐκ τοῦ δ' ἂν τοι ἔπειτα παλῶξιν παρὰ νηῶν
 αἶεν ἐγὼ τεύχοιμι διαμπερὲς, εἰσόκ' Ἀχαιοὶ 70

Ἴλιον αἰπὺν ἔλοιεν Ἀθηναίης διὰ βουλᾶς.
 τὸ πρὶν δ' οὔτ' ἄρ' ἐγὼ πάνω χόλον οὔτε τιν' ἄλλον
 ἀθανάτων Δαναοῖσιν ἀμυνέμεν ἐνθάδ' ἑάσω,
 πρὶν γε τὸ Πηλεΐδαο τελευτηθῆναι ἐέλωρ,
 ὥς οἱ ὑπέστην πρῶτον, ἐμῷ δ' ἐπένευσα κάρητι, 75
 ἥματι τῷ ὅτ' ἐμεῖο θεὰ Θέτις ἤψατο γούνων,
 λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πολίπορθον.“

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρέων ἐς μακρὸν Ὀλυμπον.
 ὥς δ' ὅτ' αὖν ἄλξῃ νόος ἀνέρος, ὅστ' ἐπὶ πολλὴν 80
 γαῖαν ἐληλουθῶς φρεσὶ πευκαλίμῃσι νοήσῃ
 „ἐνθ' εἶην, ἢ ἐνθα,“ μενοινήσῃ τε πολλὰ,
 ὥς κραιπνῶς μεμανυῖα διέπτατο πότνια Ἥρη.
 ἵκετο δ' αἰπὺν Ὀλυμπον, ὀμηγερέεσσι δ' ἐπῆλθεν
 ἀθανάτοισι θεοῖσι Διὸς δόμῳ· οἱ δὲ ἰδόντες 85
 πάντες ἀνῆλξαν καὶ δεικανόωντο δέπασσιν.
 ἢ δ' ἄλλους μὲν ἔασε, Θέμιστι δὲ καλλιπαρήφῃ
 δέκτο δέπας· πρώτη γὰρ ἐναντίῃ ἦλθε θεούσα,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Ἥρη, τίπτε βέβηκας, ἀτυχομένη δὲ ἔοικας; 90
 ἢ μάλα δὴ σ' ἐφόβησε Κρόνου παῖς, ὅς τοι ἀκοίτης.“

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ λευκώλενος Ἥρη
 „μή με, θεὰ Θέμι, ταῦτα διείρεο· οἷσθα καὶ αὐτὴ,
 οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηγής.
 ἀλλὰ σὺν' ἄρχε θεοῖσι δόμοις ἐνὶ δαιτὸς εἵσης· 95
 ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀκούσεται ἀθανάτοισιν,
 οἷα Ζεὺς κακὰ ἔργα πιφάνυσκειται· οὐδέ τί φημι
 πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν κεχαρησέμεν, οὔτε βροτοῖσιν
 οὔτε θεοῖς, εἴπερ τις ἐτι νῦν δαίνυται εὖφρων.“

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσα καθέζετο πότνια Ἥρη, 100
 ὦχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοί· ἢ δ' ἐγέλασσευ
 χεῖλεσιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὄφρ' οἱ κυανέῃσιν

λάνθη· πᾶσιν δὲ νεμεσσηθεῖσα μετηνύδα

„Νήπιοι, οἱ Ζηνὶ μενεαίνομεν ἄφρονέοντες.

ἦ ἔτι μιν μέμαμεν καταπανσέμεν ἄσσον ἰόντες, 105

ἦ ἔπει ἦε βίη· ὁ δ' ἀφήμενος οὐκ ἀλεγίξει

οὐδ' ὄθεται· φησὶν γὰρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν

κάρτεϊ τε σθένει τε διακριδὸν εἶναι ἄριστος.

τῷ ἔχεθ' ὅτι κεν ὕμμι κακὸν πέμπησιν ἐκάστω.

ἦδη γὰρ νῦν ἔλπομ' Ἀρηϊ γε πῆμα τετύχθαι· 110

υἱὸς γὰρ οἱ ὄλωλε μάχη ἐνι, φίλτατος ἀνδρῶν,

Ἀσκάλαφος, τὸν φησὶν ὄν ἔμμεναι ὄβριμος Ἀρης.“

Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ Ἀρης θαλερῶ πεπλήγετο μηρῷ

χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ηὔδα·

„Μὴ νῦν μοι νεμεσήσεται, Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,

τίσασθαι φόνον υἱὸς ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, 116

εἴπερ μοι καὶ μοῖρα Διὸς πληγέντι κεραυνῷ

κεῖσθαι ὁμοῦ νεκύεσσι μεθ' αἵματι καὶ κούρησιν.“

Ὡς φάτο, καὶ ᾧ ἵππους κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε

ζευνγνύμεν, αὐτὸς δ' ἐντὲ ἐδύσετο παμφανόωντα. 120

ἐνθα κ' ἔτι μείζων τε καὶ ἀργαλεώτερος ἄλλος

παρ Διὸς ἀθανάτοισι χόλος καὶ μῆνις ἐτύχθη,

εἰ μὴ Ἀθήνη πᾶσι περιδδείσασα θεοῖσιν

ᾧρτο διὲκ προθύρου, λίπε δὲ θρόνον ἐνθα θάασσεν,

τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλῆς κόρυθ' εἴλετο καὶ σάκος ᾧμων,

ἐγχος δ' ἔστησε στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ἐλοῦσα 126

χάλκεον· ἦ δ' ἐπέεσσι καθάπτετο θυῶρον Ἀρηα.

„Μαινόμενε, φρένας ἥλῃ, διέφθορας. ἦ νύ τοι

αὐτῶς

οὐατ' ἀκουέμεν ἔστι, νόος δ' ἀπόλωλε καὶ αἰδώς.

οὐκ αἶτις ἄ τέ φησι θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 130

ἦ δὴ νῦν παρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου εἰλήλουθεν;

ἦ ἐθέλεις αὐτὸς μὲν ἀναπλήσας κακὰ πολλὰ

ᾗ μιν Οὐλύμπόνδε, καὶ ἀχνύμενός περ, ἀνάγκη,

αὐτὰρ τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φυτεῦσαι;
 αὐτίκα γὰρ Τρωῶας μὲν ὑπερθύμους καὶ Ἀχαιοὺς 135
 λείψει, ὃ δ' ἡμέας εἰσι κυδοιμήσων ἐς Ὀλυμπον,
 μάρψει δ' ἐξείης ὅς τ' αἴτιος ὅς τε καὶ οὐκί.
 τῷ δ' αὖ νῦν κέλομαι μεθέμεν χόλον υἱὸς ἔηος·
 ἤδη γάρ τις τοῦγε βίην καὶ χεῖρας ἀμείνων
 ἦ πέφατ', ἦ καὶ ἔπειτα πεφήσεται· ἀργαλέον δὲ 140
 πάντων ἀνθρώπων ῥῦσθαι γενεὴν τε τόκον τε.“

Ὡς εἰποῦς ἴδρυσε θρόνῳ ἐνὶ θυρόν· Ἄρηα.
 Ἦρη δ' Ἀπόλλωνα καλέσσατο δάματος ἐκτὸς
 Ἴριν θ', ἣτε θεοῖσι μετ' ἀγγελος ἀθανάτοισιν·
 καὶ σφεας φωνήσας· ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 145
 „Ζεὺς σφῶ εἰς Ἴδην κέλετ' ἐλθέμεν ὅτι τάχιστα·
 αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθητε, Διὸς τ' εἰς ὧπα ἰδῆσθε,
 ἔρδειν ὅτι κε κείνος ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.“

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσα πάλιν κίε πότνια Ἦρη,
 ἔξετο δ' εἰνὶ θρόνῳ· τῷ δ' αἰξάντε πετέσθην. 150
 Ἴδην δ' ἴκανον πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
 εὖρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ
 ἤμενον· ἀμφὶ δέ μιν θυόεν νέφος ἐστεφάνωτο.
 τῷ δὲ πάροιθ' ἐλθόντε Διὸς νεφεληγερέταο
 στήτην· οὐδέ σφωῖν ἰδὼν ἐχολάσατο θυμῷ, 155
 ὅτι οἱ ὧκ' ἐπέεσσι φίλης ἀλόχοιο πιθέσθην.

Ἴριν δὲ προτέρην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 „Βάσκέ ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, Ποσειδάωνι ἄνακτι
 πάντα τάδ' ἀγγεῖλαι, μηδὲ ψευδ' ἀγγελος εἶναι.
 παυσάμενόν μιν ἄνωχθι μάχης ἠδὲ πτολέμοιο 160
 ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν ἢ εἰς ἄλα δῖαν.
 εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσεται, ἀλλ' ἀλογήσει,
 φραζέσθω δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 μὴ μ' οὐδὲ κρατερός περ ἑὼν, ἐπιόντα ταλάσῃ
 μείναι, ἐπεὶ εὔ φημι βίῃ πολὺν φέρτερος εἶναι 165

καὶ γενεῇ πρότερος· τοῦ δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
ἶσον ἐμοὶ φάσθαι, τόντε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.“

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε ποδὴν νειμὸς ὠκέα Ἴρις,
βῆ δὲ κατ' Ἰθαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱρήν.
ὥς δ' ὅτ' ἂν ἐκ νεφέων πτῆται νιφὰς ἥε χάλαζα 170
ψυχρὴ ὑπὸ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέαο,
ὥς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο ὠκέα Ἴρις,
ἄγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη κλυτὸν ἐννοσίγαιον

„Ἀγγελίην τινά τοι, γαιήθεε κυανοχαῖτα,
ἦλθον δεῦρο φέρουσα παρὰ Διὸς αἰγιόχοιο. 175
παυσάμενόν σ' ἐκέλευσε μάχης ἡδὲ πτολέμοιο
ἐρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν ἢ εἰς ἄλα διάν.
εἰ δέ οἱ οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσεις, ἀλλ' ἀλογήσεις,
ἡπείλει καὶ κείνος ἐναντίβιον πολεμίζων
ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι· σὲ δ' ὑπεξάλεασθαι ἀνώγει. 180
χεῖρας, ἐπεὶ σέο φησὶ βίη πολὺ φέρτερος εἶναι
καὶ γενεῇ πρότερος· σὸν δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
ἶσόν οἱ φάσθαι, τόντε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.“

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κλυτὸς ἐννοσίγαιος
„ὦ πόποι, ἦ ῥ', ἀγαθὸς περ ἐὼν, ὑπέροπλον εἵπεν,
εἰ μ' ὁμότιμον ἔοντα βίῃ ἀέκοντα καθέξει. 186
τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφεοὶ, οὓς τέκετο
Ῥέα,

Ζεὺς καὶ ἐγὼ, τρίτατος δ' Ἀΐδης, ἐνέροισιν ἀνάσσω.
τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς·
ἦτοι ἐγὼν ἔλαχον πολιὴν ἄλα ναιέμεν αἰεὶ 190
παλλομένων, Ἀΐδης δ' ἔλαχε ζόφον ἡερόεντα,
Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν·
γαῖα δ' ἐτι ξυνή πάντων καὶ μακρὸς Ὀλύμπος.
τῷ ῥα καὶ οὔτι Διὸς βέομαι φρεσὶν, ἀλλὰ ἔκηλος,
καὶ κρατερός περ ἐὼν, μενέτω τριτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ. 195
χερσὶ δὲ μῆτι με πάγχυ κακὸν ὥς δειδισσέσθω.

Ἰργας

θυγατέρεσσιν γάρ τε καὶ νιάσι βέλτερον εἶη
ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν ἐνισσέμεν, οὓς τέκεν αὐτὸς,
οἳ ἔθεν ὀτρύνοντος ἀκούσονται καὶ ἀνάγκη.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις 200
„οὕτω γὰρ δὴ τοι, γαιήοχε κυανοχαῖτα,
τόνδε φέρω Διὶ μῦθον ἀπηνέα τε κρατερὸν τε,
ἧ τι μεταστρέψεις; στρεπταὶ μὲν τε φρένες ἐσθλῶν.
οἷσθ' ὥς πρεσβυτέροισιν Ἑρινύες αἰὲν ἔπονται.“

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐννοσίγῳ 205
„Ἴρι θεὰ, μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
ἐσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται, ὅτ' ἄγγελος αἰσίμα εἶδῃ.
ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει,
ὅππότε ἄν ἰσόμορον καὶ ὁμῇ πεπρωμένον αἴσῃ
νεικέλειν ἐθέλῃσι χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν. 210

ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν κε νεμεσσηθεὶς ὑποεἴξω·
ἄλλο δέ τοι ἔρέω, καὶ ἀπειλήσω τόγε θυμῷ·
αἶ κεν ἄνευ ἐμῆθεν καὶ Ἀθηναίης ἀγεληέης,
Ἥρης Ἑρμείω τε καὶ Ἡφαίστοιο ἀνακτος,
Ἰλίου αἰπεινῆς πεφιδήσεται, οὐδ' ἐθελήσει 215
ἐκπέρσαι, δοῦναι δὲ μέγα κρᾶτος Ἀργείοισιν,
ἴστω τοῦτ', ὅτι νῶν ἀνήμεστος χόλος ἐσται.“

Ὡς εἰπὼν λίπε λαὸν Ἀχαιῶκον ἐννοσίγαιος,
δύνε δὲ πόντον ἰῶν, πόθεσαν δ' ἦρωες Ἀχαιοί.
καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς 220
„Ἔρχεο νῦν, φίλε Φοῖβε, μεθ' Ἐκτορα χαλκοκορυ-
στήν·

ἥδη μὲν γάρ τοι γαιήοχος ἐννοσίγαιος
οἴχεται εἰς ἄλα δῖαν, ἀλευάμενος χόλον αἰπὺν
ἡμέτερον· μάλα γάρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι,
οἵπερ ἐνέστεροί εἰσι θεοί, Κρόνον ἀμφὶς ἔοντες. 225
ἀλλὰ τόδ' ἡμὲν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον ἢ δὲ οἳ αὐτῷ
ἐπλετο, ὅττι πάροιθε νεμεσσηθεὶς ὑπόειξεν

χειρας ἐμὰς, ἐπεὶ οὐ κεν ἀνιδρωτί γ' ἐτελέεσθῃ.
 ἀλλὰ σύγ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' αἰγίδα θυσσαυόεσσαν,
 την μάλ' ἐπισσεύων φοβέειν ἥρωας Ἀχαιοὺς· 230
 σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, ἑκατηβόλε, φαίδιμος Ἔκτωρ·
 τόφρα γὰρ οὖν οἱ ἐγείρε μένος μέγα, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
 φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκωνται.
 κεῖθεν δ' αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι ἔργον τε ἔπος τε,
 ὥς κε καὶ αὐτὶς Ἀχαιοὶ ἀναπνεύσωσι πόνοιο.“ 235
 “Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλ-
 λων,

βῆ δὲ κατ' Ἰθαίων ὀρέων, ἱρηκὶ εἰοικῶς
 ὠκέϊ φασσοφόνῳ, ὅστ' ὠκιστος πετεηνῶν.
 εὖρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἔκτορα διόν,
 ἤμενον, οὐδ' ἔτι κέῖτο, νέον δ' ἐσαγείρετο θυμὸν, 240
 ἔμφλ' ἔγγινώσκων ἑτάρους· ἀτὰρ ἄσθμα καὶ ἰδρῶς
 παύετ', ἐπεὶ μιν ἐγείρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.
 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων
 „Ἔκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, τίη δὲ σὺ νόσφιν ἀπ' ἄλλων
 ἦσ' ὀλιγηπελέων; ἦ πού τί σε κῆδος ἰκάνει;“ 245

Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ
 „τίς δὲ σὺ ἐσσι, φέριστε θεῶν, ὅς μ' εἴρειαι ἄντην;
 οὐκ αἶψις ὃ με νηυσὶν ἐπὶ πρύμνησιν Ἀχαιῶν,
 οὓς ἑτάρους ὀλέκοντα, βοὴν ἀγαθὸς βάλεν Αἴας
 χειρμαδίῳ πρὸς στῆθος, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς; 250
 καὶ δὴ ἐγὼγ' ἐφάμην νέκυας καὶ δῶμ' Αἰῖδαο
 ἡματι τῷδ' ἵξεσθαι, ἐπεὶ φίλον αἶον ἦτορ.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων
 „θάρσει νῦν· τοῖόν τοι ἄοσσητῆρα Κρονίων
 ἔξ' Ἰδῆς προέηκε παρεστώμεναι καὶ ἀμύνειν, 255
 Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον, ὅς σε πάρος περ
 ῥύομ', ὁμῶς αὐτόν τε καὶ αἰπεινὸν Πτολλέεθρον.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἱππεῦσιν ἐπότηρνον πολέεσσι

νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνόμεν ὠκέας ἵππους·
αὐτὰρ ἐγὼ προπάροιθε κιῶν ἵπποισι κέλευθον 260
πᾶσαν λειανέω, τρέψω δ' ἥρωας Ἀχαιοῦς.

Ὡς εἰπὼν ἐμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν.
ὥς δ' ὅτε τις στατος ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ,
δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίοιο προαίνων,
εἰωθὼς λούεσθαι ἑὺρρεῖος ποταμοῖο, 265

κνυδίων· ὕψου δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
ῥόμοις ἀτσοῦνται· ὁ δ' ἀγλαΐῃφι πεποιθὼς,
ῥίμψα ἐγούνα φέρει μετὰ τ' ἥθεα καὶ νομὸν ἵππων·
ὥς Ἔκτωρ λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα
ὀτρύνων ἱππῆας, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδήν. 270

οἱ δ' ὥστ' ἦ ἑλαφρον κεραδὸν ἦ ἄγριον αἶγα
ἐσσεύαντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροῖωται·
τὸν μὲν τ' ἠλίσβατος πέτρῃ καὶ δάσκιος ὕλη
εἰρύσατ', οὐδ' ἄρα τέ σφι κηχήμεναι αἰσιμον ἦεν·
τῶν δέ θ' ὑπὸ λαχῆς ἐφάνη λῆς ἠϋγένειος 275

εἰς ὁδὸν, αἶψα δὲ πάντας ἀπέτραπε καὶ μεμαῶτας·
ὥς Δαναοὶ εἰως μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο,
νύσσουντες ξίφεσίν τε καὶ ἐγχεσιν ἀμφιγυνοῖσιν·
αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδον Ἔκτορ ἐποιχόμενον στίχας ἀνδρῶν,
τάρβησαν, πᾶσιν δὲ παρὰ ποσὶ κάππεσε θυμὸς. 280

Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀγόρευε Θόας, Ἀνδραίμονος υἱὸς,
Αἰτωλῶν ὃς ἄριστος, ἐπιστάμενος μὲν ἄκοντι,
ἐσθλὸς δ' ἐν σταδίῃ· ἀγορῇ δέ ἐπαῦροι Ἀχαιῶν
νίκων, ὅπποτε κοῦροι ἐρίσσειαν περὶ μύθων·
ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετεειπεν 285

„ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὄφθαλμοῖσιν ὄρω-
μαι·

οἷον δ' αὐτ' ἐξαῦτις ἀνέστη, Κῆρας ἀλύξας,
Ἔκτωρ. ἦ θῆν μιν μάλα ἔλπετο θυμὸς ἐκάστου
χερσὶν ὑπ' Αἰάντος θανέειν Τελαμωνιάδαο.

ἀλλὰ τις κῦτε θεῶν ἐρρύσατο καὶ ἐσάωσεν 290

Ἔκτορ, ὃ δὴ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν,

ὥς καὶ νῦν ἐσσεσθαι ὁτομαι· οὐ γὰρ ἄτερ γε

Ζηνὸς ἐριγδούπου πρόμος ἵσταται ὥδε μενοινῶν.

ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες.

πληθὺν μὲν ποτὶ νῆας ἀνώξομεν ἀπονέεσθαι· 295

αὐτοὶ δ', ὅσοι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ εὐχόμεθ' εἶναι,

στείομεν, εἰ κεν πρῶτον ἐρύξομεν ἀντιάσαντες,

δούρατ' ἀνασχόμενοι· τὸν δ' οἶω καὶ μεμαῶτα

θυμῷ δεῖσεσθαι Δαναῶν καταδύναι ὄμιλον·

Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδ' ἐπί-
θουτο. 300

οἳ μὲν ἄρ' ἄμφ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενεῆα ἄνακτα,

Τεύκρον Μηριόνην τε Μέγην τ', ἀτάλαντον Ἀρηί,

ὑσμίνην ἤρτυνον, ἀριστῆας καλέσαντες,

Ἔκτορι καὶ Τρώεσσιν ἐναντίον· αὐτὰρ ὀπίσσω

ἢ πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο. 305

Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἔκτωρ

μακρὰ βιβάς· πρόσθεν δὲ κ' αὐτοῦ Φοῖβος Ἀπόλλων

εἰμένος ἄμοιου νεφέλῃν, ἔχε δ' αἰγίδα θυοῦριν,

δεινὴν ἀμφιδάσειαν ἀριπρεπέ', ἣν ἄρα χαλκεὺς

Ἥφαιστος Διὶ δῶκε φορήμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν· 310

τὴν ἄρ' ὄγ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων ἠγήσατο λαῶν.

Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες, ὥρτο δ' αὖτῃ

ὄξεϊ ἀμφοτέρωθεν, ἀπὸ νευρῆφι δ' οἴστοι

θρῶσκον· πολλὰ δὲ δοῦρα θρασειῶν ἀπὸ χειρῶν

ἄλλα μὲν ἐν χροῖ πῆγνυτ' ἀρηϊθῶν αἰξήων, 315

πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγὺ, πάρος χροῖα λευκὸν ἐπαυρεῖν,

ἐν γαίῃ ἵσταντο, λιλαίόμενα χροὸς ἄσαι.

ὄφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβος Ἀπόλλων,

τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πίπτε δὲ λαός.

αὐτὰρ ἐπεὶ κατένωπα ἰδὼν Δαναῶν ταχυπώλων 320

σεῖσ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἄϋσε μάλα μέγα, τοῖσι δὲ θυμὸν
 ἐν στήθεσσιν ἔθειλε, λάθοντο δὲ θούριδος ἄλκῃς.
 οἱ δ', ὥστ' ἦε βοῶν ἀγέλην ἢ πῶϋ μέγ' οἶων ^{παρ-εστ-}
 θῆρε δύω κλονέωσι μελαίνης νυκτὸς ἀμολγῶ, ^{παρ-εστ-}
 ἐλθόντ' ἐξαπλῆνης σημάντορος οὐ παρεόντος, 325
 ὥς ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ ἀνάκλιδες· ἐν γὰρ Ἀπόλλων
 ἦκε φόβον, Τρῳσὶν δὲ καὶ Ἑκτορι κῦδος ὄπαζεν.

Ἔνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα κεδασθείσης ὑσμίνης.
 Ἑκτωρ μὲν Στιχίῳ τε καὶ Ἀρκεσίλαον ἔπεφνεν,
 τὸν μὲν Βοιωτῶν ἡγήτορα χαλκοχιτώνων, 330
 τὸν δὲ Μενεσθῆος μεγαθύμου πιστὸν ἑταῖρον·
 Αἰνείας δὲ Μέδοντα καὶ Ἴασον ἐξενάριξεν·
 ἦτοι ὁ μὲν νόθος υἱὸς Οἴλῃος θεῖοιο
 ἔσκε, Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν
 ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἅπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτάς, 335
 γνωτὸν μητρυιῆς Ἑριώπιδος, ἣν ἐχ' Οἰλεύς·
 Ἴασος αὖτ' ἀρχὸς μὲν Ἀθηναίων ἐτέτυκτο,
 υἱὸς δὲ Σφήλῳ καλέσκετο Βουκολίδαο.

Μηκιστῇ δ' ἔλε Πουλυδάμας, Ἐχίῳ δὲ Πολίτης
 πρώτη ἐν ὑσμίνῃ, Κλονίου δ' ἔλε διὸς Ἀγήνωρ. 340
 Ἀήτοχον δὲ Πάρις βάλε νεῖατον ὦμον ὅπισθεν
 φεύγοντ' ἐν προμάχοισι, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν.

Ὅφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα, τόφρα δ' Ἀχαιοὶ
 τάφρῳ καὶ σκολόπεσσιν ἐνιπλήξαντες ὀρυκτῇ
 ἐνθα καὶ ἐνθα φέβοντο, δύνοντο δὲ τεῖχος ἀνάγκῃ. 345
 Ἑκτωρ δὲ Τρῳέεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας

„Νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι, ἔαν δ' ἔναρα βροτόεντα·
 ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἐτέρωθι νοήσω,
 αὐτοῦ οἱ θάνατον μητίσομαι, οὐδέ νυ τόνγε
 γνωτοὶ τε γνωταὶ τε πυρὸς λελάχωσι θανόντα, 350
 ἀλλὰ κύνες ἐρύουσι πρὸ ἄστεος ἡμετέροιο.“

Ὡς εἰπὼν μάστιγι κατωμαδὸν ἤλασεν ἵππους,

κεκλόμενος Τρώεσσι κατὰ στίχας. οἱ δὲ σὺν αὐτῷ
πάντες ὁμοκλήσαντες ἔχον ἐρυσάρματος ἵππους
ἡχῇ θεσπεσίῃ· προπάρουθε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων 355
ῥεῖ ὄχθας καπέτοιο βαθείης ποσσὶν ἐρείπων *λίαν*
ἐς μέσσον κατέβαλλε, γεφύρωσεν δὲ κέλευθον
μακρὴν ἥδ' εὐρείαν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωή *= ἄρμυ = φασα!*
γίγνεται, ὅππότε ἀνὴρ σθένεος πειρώμενος ἦσιν.

τῇ δ' οἷγε προχέοντο φαλαγγηδόν, πρὸ δ' Ἀπόλλων,
αἰγίδ' ἔχων ἐρίτιμον· ἔρειπε δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν 361
ῥεῖτα μάλ', ὥς ὅτε τις ψάμαθον παῖς ἄγχι θαλάσσης,
ὅστ' ἐπεὶ οὖν ποιήσῃ ἀθύρματα νηπιέσιν,
ἄψ αὐτὶς συνέχευε ποσσὶν καὶ χερσὶν ἀθύρων.
ὥς ῥα σὺ, ἦτε Φοῖβε, πολὺν κάματον καὶ ὄλζυν 365
σύγχεας Ἀργείων, αὐτοῖσι δὲ φύζαν ἐνῶρσας.

Ὡς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες, *ἐκ τῆς οὐρανίας*
ἀλλήλοισι τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσιν *καρμυρίσονται*
χεῖρας ἀνίσχοντες μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος·
Νέστωρ αὖτε μάλιστα Γερήνιος, οὐρὸς Ἀχαιῶν, 370
εὐχετο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα

„Ζεῦ πάτερ, εἰποτέ τίς τοι ἐν Ἀργεὶ περ πολυπύρρῳ
ἦ βοὸς ἢ ὄνος κατὰ πῖονα μηρία καίων
εὐχετο νοστήσῃ, σὺ δ' ὑπέσχεο καὶ κατένευσας,
τῶν μνησθαι, καὶ ἄμυνον, Ὀλύμπιε, νηλεὲς ἡμαρ, 375
μηδ' οὕτω Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιοὺς.“

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς,
ἀράων αἴων Νηληϊάδαο γέροντος.

Τρώες δ' ὥς ἐπύθοντο Διὸς κτύπον αἰγιόχοιο,
μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης. 380
οἱ δ', ὥστε μέγα κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
νηὸς ὑπὲρ τοίχων καταβήσεται, ὅππότε ἐπέλγῃ
ἴς ἀνέμου· ἡ γάρ τε μάλιστά γε κύματ' ὀφέλλει·
ὥς Τρώες μεγάλη ἰαχῇ κατὰ τεῖχος ἔβαινον,

ἵππους δ' εἰσελάσαντες ἐπὶ πρύμνῃσι μάχοντο 385
 ἔργεσιν ἀμφιγυίοις αὐτοσχεδόν, οἳ μὲν ἀφ' ἵππων,
 οἳ δ' ἀπὸ νηῶν ὕψι μελαινάων ἐπιβάντες
 μακροῖσι ξυστοῖσι, τὰ ῥά σφ' ἐπὶ νηυσὶν ἔκειτο
 ναῦμαχα, κολλήεντα, κατὰ στόμα εἰμένα χαλκῶ.

Πάτροκλος δ', εἴως μὲν Ἀχαιοὶ τε Τρῳῆς τε 390
 τείχεος ἀμφομάχοντο θοάων ἔκτοθι νηῶν,
 τόφρ' ὅγ' ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρύπυλοιο
 ἦστό τε καὶ τὸν ἔτερπε λόγοις, ἐπὶ δ' ἔλκει λυγρῶ
 φάρμακ' ἀκέσματ' ἐπασσε μελαινάων ὀδυνάων.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησεν 395
 Τρῳῆας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
 ὦμοξέν τ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὦ πεπλήγετο μηρὸν
 κερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ηὔδα

„Εὐρύπυλ', οὐκέτι τοι δύναμαι, χατέοντί περ ἔμψης,
 ἐνθάδε παρμενέμεν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν· 400
 ἀλλὰ σὲ μὲν θεράπων ποτιτερπέτω, αὐτὰρ ἔγωγε
 σπεύσομαι εἰς Ἀχιλῆα, ἵν' ὀτρύνῃ πολεμῆζειν.
 τίς δ' οἶδ', εἰ κέν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίνω
 παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παρὰίφασίς ἐστιν ἑταίρου.“ 401

Τὸν μὲν ἄρ' ὥς εἰπόντα πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Τρῳῆας ἐπερχομένους μένον ἔμπεδον, οὐδ' ἐδύναντο,
 παυροτέρους περ ἑόντας, ἀπώσασθαι παρὰ νηῶν·
 οὐδέ ποτε Τρῳῆες Δαναῶν ἐδύναντο φάλαγγας
 ῥηξάμενοι κλισίῃσι μιγήμεναι ἥδ' ἐνέσσειν.
 ἀλλ' ὥστε στάθμη δόρου νῆϊον ἐξιδύνει 410
 τέκτονος ἐν παλάμῃσι θαήμονος, ὅς ῥά τε πάσης
 εὖ εἰδῆ σοφίης ὑποδημοσύνησιν Ἀθήνης,
 ὥς μὲν τῶν ἐπὶ ἴσα μάχῃ τέτατο πτόλεμός τε·
 ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο ἐνέσσειν.

Ἐκτὼρ δ' ἄντ' Αἰάντος εἰσάτο κυδαλίμοιο. 415
 τὰ δὲ μῆς περὶ νηὸς ἔχον πόνον, οὐδ' ἐδύναντο

οὐθ' ὁ τὸν ἐξελάσαι καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆα,
 οὐθ' ὁ τὸν ἄψ ὤσασθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσε γε δαίμων.
 ἐνθ' υἷα Κλυτίοιο Καλήτορα φαίδιμος Αἴας,
 πῦρ ἐς νῆα φέροντα, κατὰ στῆθος βάλε δουρί· 420
 δούπησεν δὲ πεσὼν, δαλὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 Ἐκτωρ δ' ὥς ἐνόησεν ἀνεψιὸν ὀφθαλμοῖσιν
 ἐν κονίῃσι πεσόντα νεὸς προπάροιθε μελαίνης,
 Τρῶσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας
 „Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται, 425
 μὴ δὴ πῶ χάξεσθε μάχης ἐν στείνει τῷδε,
 ἀλλ' υἷα Κλυτίοιο σαώσατε, μὴ μιν Ἀχαιοὶ
 τεύχεα συλῆσωσι νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.“

Ὡς εἰπὼν Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 τοῦ μὲν ἄμαρθ', ὁ δ' ἔπειτα Λυκόφρονα, Μάστορος
 υἱόν, 430

Αἴαντος θεράποντα Κυθήριον, ὃς ῥα παρ' αὐτῷ
 ναῖ', ἐπεὶ ἄνδρα κατέκτα Κυθήροισι ζαθέοισιν,
 τὸν ῥ' ἔβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ οὐατος ὀξεί χαλκῷ,
 ἑσταότ' ἄγχι Αἴαντος· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσιν
 νηὸς ἅπο πρύμνης χαμάδις πέσε, λύντο δὲ γυῖα. 435
 Αἴας δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα

„Τεῦκρε πέπον, δὴ νῶν ἀπέκτατο πιστὸς ἑταῖρος
 Μαστορίδης, ὃν νῶϊ Κυθηρόθεν ἔνδον ἑόντα
 ἴσα φίλοισι τοκεῦσιν ἐτίομεν ἐν μεγάροισιν· 439
 τὸν δ' Ἐκτωρ μεγάλθυμος ἀπέκτανε. ποῦ νῦ τοι ἰοὶ
 ὠκύμοροι καὶ τόξον, ὅ τοι πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων;“

Ὡς φάθ', ὁ δὲ ξυνέηκε, θέων δέ οἱ ἄγχι παρέσθη,
 τόξον ἔχων ἐν χειρὶ παλίντονον ἥδ' ἐφαρέτρην
 ἰοδόκον· μάλα δ' ὦκα βέλη Τρῳέσσιν ἐφίει.
 καὶ ῥ' ἔβαλε Κλεῖτον, Πεισήμορος ἀγλαὸν υἱόν, 445
 Πουλυδάμαντος ἑταῖρον, ἀγαυοῦ Πανθοΐδαο,
 ἥνικα χερσὶν ἔχοντα· ὁ μὲν πεπόνητο καθ' ἵππους·

τῇ γὰρ ἐχ', ἣ ῥα πολὺ πλείσται κλονέοντο φάλαγγες,
 Ἑκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
 ἦλθε κακόν, τό οἱ οὔτις ἐρύκακεν ἱμένων περ. 450
 αὐχένι γάρ οἱ ὅπισθε πολύστονος ἔμπεσεν ἰός·
 ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
 κείν' ὄχεα κροτέοντες. ἄναξ δ' ἐνόησε τάχιστα
 Πουλυδάμας, καὶ πρῶτος ἐναντίος ἦλυνθεν ἵππων.
 τοὺς μὲν ὄγ' Ἀστυνόφ, Προτιάονος υἱέε, δῶκεν, 455
 πολλὰ δ' ἐπῴτρυνε σχεδὸν ἰσχειν εἰσορόοντα
 ἵππους· αὐτὸς δ' αὖτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.

Τεῦκρος δ' ἄλλον δίστον ἐφ' Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ
 αἶνυτο, καὶ κεν ἔπαυσε μάχην ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
 εἰ μιν ἀριστεύοντα βαλὼν ἐξείλετο θυμόν. 460
 ἀλλ' οὐ λῆθε Διὸς πυκινὸν νόον, ὅς ῥ' ἐφύλασσε
 Ἑκτόρ', ἀτὰρ Τεῦκρον Τελαμώνιον εὖχος ἀπηύρα,
 ὅς οἱ ἐϋστρεφέα νευρὴν ἐν ἀμύμονι τόξῳ
 ῥῆξ' ἐπὶ τῷ ἐρύοντι· παρεπλάγχθη δέ οἱ ἄλλη
 ἰὸς χαλκοβαρῆς, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός. 465

Τεῦκρος δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα
 „ὦ πόποι, ἣ δὴ πάγχυ μάχης ἐπὶ μῆδεα κείρει
 δαίμων ἡμετέρης, ὃ τε μοι βιὸν ἔκβαλε χειρός,
 νευρὴν δ' ἐξέρρηξε νεόστροφον, ἣν ἐνέδησα 469
 πρῶτον, ὃφρ' ἀνέχοιτο θαμὰ θρώσκοντας δίστους.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας
 „ὦ πέπον, ἀλλὰ βιὸν μὲν ἔα καὶ ταρφέας ἰοὺς
 κείσθαι, ἐπεὶ συνέχευε θεὸς Δαναοῖσι μεγάρης·
 αὐτὰρ χερσὶν ἐλὼν δολιχὸν δόρυ καὶ σάκος ὦμῳ
 μάρναό τε Τρώεσσι καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς. 475
 μὴ μὰν ἀσπουδί γε, δαμασσάμενοί περ, ἔλοιεν
 νῆας εὖσσελμους, ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης.“

Ὡς φάθ', ὃ δ' αὖ τόξον μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔθηκεν,
 αὐτὰρ ὄγ' ἄμφ' ὦμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον,

κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὖτυκτον ἔθηκεν 480
 [ἵππουριν, θεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεθεν ἔνευεν]-
 εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὅξεί χαλκῷ,
 βῆ δ' ἰέναι, μάλα δ' ὤκα θέων Αἰαντι παρέστη.

Ἐκτωρ δ' ὥς εἶδεν Τεύκρου βλαφθέντα βέλεμνα,
 Τρωσὶ τε καὶ Ἀνκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας 485

„Τρωῆς καὶ Ἀνκιοὶ καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς· δὴ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
 ἀνδρὸς ἀριστῆος Διόθεν βλαφθέντα βέλεμνα.

ῥεῖα δ' ἀρίγνωτος Διὸς ἀνδράσι γίγνεται ἀλκή, 490
 ἡμὲν ὁτέοισιν κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυαλίσῃ,

ἥδ' ὅτινας μινύθῃ τε καὶ οὐκ ἐθέλῃσιν ἀμύνειν,
 ὥς νῦν Ἀργείων μινύθει μένος, ἄμμι δ' ἀρήγει.

ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες· ὅς δέ κεν ὑμέων
 βλήμενος ἥε τυπεὶς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ, 495

τεθνᾶτω· οὐ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης
 τεθνᾶμεν· ἀλλ' ἄλοχός τε σόῃ καὶ παῖδες ὀπίσσω,

καὶ οἶκος καὶ κλῆρος ἀκήρατος, εἰ κεν Ἀχαιοὶ
 οἰχωνται σὺν νηυσὶ φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν.“

Ὡς εἰπὼν ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου. 500
 Αἴας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἐτάροισιν

„Αἰδῶς, Ἀργεῖοι· νῦν ἄρκιον ἢ ἀπολέσθαι
 ἥε σαωθῆναι καὶ ἀπώσασθαι κακὰ νηῶν.

ἢ ἔλπεσθ', ἦν νῆας ἔλῃ κορυθαίολος Ἐκτωρ,
 ἐμβαδὸν ἵξεσθαι ἦν πατρίδα γαῖαν ἑκάστος; 505

ἢ οὐκ ὀτρύνοντος ἀκούετε λαὸν ἅπαντα
 Ἐκτορος, ὅς δὴ νῆας ἐνιπρῆσαι μενεαίνει;

οὐ μὰν ἐς γε χορὸν κέλετ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
 ἡμῖν δ' οὔτις τοῦδε νόος καὶ μῆτις ἀμείνων,

ἢ αὐτοσχεδὶγ μῆζαι χεῖράς τε μένος τε. 510
 βέλτερον, ἢ ἀπολέσθαι ἓνα χρόνον ἥε βιῶναι,

ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι ἐν αἰνῇ, δηλοτῆτι
 ὦδ' αὐτως παρὰ νηυσὶν ὑπ' ἀνδράσι χειροτέροισιν."

Ὡς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 ἐνθ' Ἐκτωρ μὲν ἔλε Σχεδῖον, Περιμήδεος υἱὸν, 515
 ἀρχὸν Φωκῆων, Αἴας δ' ἔλε Λαοδάμαντα
 ἡγεμόνα προλέων, Ἀντήνορος ἀγλαὸν υἱόν·
 Πουλυδάμας δ' Ὀϊον Κυλλήνιου ἐξενάριξεν,
 Φυλείδew ἔταρον, μεγαθύμων ἀρχὸν Ἐπειῶν.
 τῷ δὲ Μένης ἐπόρουσεν ἰδῶν· ὁ δ' ὕπαιθα λιάσθη 520
 Πουλυδάμας. καὶ τοῦ μὲν ἀπήμβροτεν· οὐ γάρ
 Ἀπόλλων

εἶα Πάνθου υἱὸν ἐνὶ προμάχοισι δαμῆναι·
 αὐτὰρ ὄγε Κροῖσμον στῆθος μέσον οὐτάσε δουρί.
 δοῦπησεν δὲ πεσῶν· ὁ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.
 τόφρα δὲ τῷ ἐπόρουσε Δόλοψ, αἰχμῆς εὖ εἰδῶς, 525
 Λαμπετλίδης - ὃν Δάμπος ἐγείνατο, φέρτατος ἀνδρῶν,
 Λαομεδοντιάδης, εὖ εἰδότα θούριδος ἀλκῆς -
 ὃς τότε Φυλείδαο μέσον σάκος οὐτάσε δουρί
 ἐγγύθεν ὀρμηθεῖς· πυκινὸς δέ οἱ ἦρκεσε θώρηξ, 529
 τὸν ῥ' ἐφόρει γυάλοισιν ἀρηρότα· τὸν ποτε Φυλεὺς
 ἤγαγεν ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἅπο Σελλήεντος.
 ξείνος γάρ οἱ ἔδωκεν ἄναξ ἀνδρῶν Εὐφῆτης
 εἰς πόλεμον φορέειν, δηῖων ἀνδρῶν ἀλεωρήν·
 ὃς οἱ καὶ τότε παιδὸς ἀπὸ χροὸς ἦρκεσ' ὄλεθρον.
 τοῦ δὲ Μένης κόρυθος χαλκήρεος ἱπποδασείης 535
 κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' ἔρχει ὀξυόεντι,
 ῥῆξε δ' ἀφ' ἱππειον λόφον αὐτοῦ· πᾶς δὲ χαμᾶζε
 κάππεσεν ἐν κοίῃσι, νέον φοίνικι φαινός.
 εἶος ὁ τῷ πολέμιζε μένων, ἔτι δ' ἔλπετο νίκην,
 τόφρα δέ οἱ Μενέλαος Ἀρήϊος ἦλθεν ἀμύντωρ, 540
 στῇ δ' εὐράξ σὺν δουρὶ λαθὼν, βάλε δ' ὤμον ὀπι-
 σθεν·

ἵπποι δ' Αἰακίδαο μάχης ἀπάνευθεν ἔδοντες
 κλαῖον, ἐπειδὴ πρῶτα πυθέσθην ἡνιόχοιο
 ἐν κονίῃσι πεσόντος ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνουιο.
 ἥ μὰν Αὐτομέδων, Διῶρεος ἄλκιμος υἱός,
 πολλὰ μὲν ἄρ' μάστιγι θοῇ ἐπεμαίετο θείνῳ, 430
 πολλὰ δὲ μειλιχίοισι προσηύδα, πολλὰ δ' ἄρειῃ·
 τὼ δ' οὐτ' ἄψ' ἐπὶ νῆας ἐπὶ πλατὺν Ἑλλήσποντον
 ἠθελέτην λέναι οὐτ' ἐς πόλεμον μετ' Ἀχαιοὺς,
 ἀλλ' ὥστε στήλη μένει ἔμπεδον, ἥτ' ἐπὶ τύμβῳ
 ἀνέρος ἐστήκη τεθνηότος ἥε γυναικὸς, 435
 ὥς μένον ἀσφαλέως περικαλλέα δίφρον ἔχοντες,
 οὐδὲι ἐνισκίμψαντε καρῆατα· δάκρυα δέ σφιν
 θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομένοισιν
 ἡνιόχοιο πόθῳ· θαλερὴ δὲ μιαίνετο χαίτη
 ξεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέρωθεν. 440
 μυρομένῳ δ' ἄρα τῷγε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων,
 κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν
 „Αἰ δειλῶ, τί σφῶϊ δόμεν Πηληϊῆ ἄνακτι
 θυητῶ, ὑμεῖς δ' ἐστὸν ἀγῆρω τ' ἀθανάτῳ τε.
 ἥ ἵνα δυστήνοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλγε' ἔχῃτον; 445
 οὐ μὲν γάρ τί πού ἐστιν οἷζυρῶτερον ἀνδρὸς
 πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπι πνείει τε καὶ ἔρπει.
 ἀλλ' οὐ μὰν ὑμῖν γε καὶ ἄρμασι δαιδαλέοισιν
 Ἑκτωρ Πριαμίδης ἐποχήσεται· οὐ γὰρ εἰάσω.
 ἥ οὐχ ἄλλῃς ὥς καὶ τεύχε' ἔχει καὶ ἐπεύχεται αὐτῶς;
 σφῶϊν δ' ἐν γούνεσσι βαλὼ μένος ἠδ' ἐνὶ θυμῷ, 451
 ὄφρα καὶ Αὐτομέδοντα σαώσεται ἐκ πολέμοιο
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἔτι γάρ σφισι κῦδος ὀρέξω,
 κτείνειν, εἰσόκε νῆας ἐϋστέλμους ἀφίκωνται
 δῦν τ' ἥελιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.“ 455
 Ὡς εἰπὼν ἵπποισιν ἐνέπνευσεν μένος ἠΰ.
 τῷ δ' ἀπὸ χαιτῶν κονίην οὐδ' ἀσδε βαλόντε

ῥίμῳ ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς.
τοῖσι δ' ἐπ' Αὐτομέδων μάχετ', ἀχνύμενός περ ἑταίρου,
ἵπποις αἰσσων ὥστ' αἰγυπιὸς μετὰ χῆνας· 460

ῥέα μὲν γὰρ φεύγεσκεν ὑπὲκ Τρώων ὀρυμαγδοῦ,
ῥεῖα δ' ἐπαΐξασκε πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάξων.
ἀλλ' οὐχ ἦρει φῶτας, ὅτε σενάιτο διώκειν·
οὐ γάρ πως ἦν οἶον ἐόνθ' ἱερῷ ἐνὶ θίφρῳ
ἔγχει ἐφορμᾶσθαι καὶ ἐπίσχειν ὠκείας ἵππους. 465

ὄψε δὲ δὴ μιν ἑταῖρος ἀνὴρ ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν
Ἀλκιμέδων, υἱὸς Λαέρκεος Αἰμονίδαο·
στῇ δ' ὄπιθεν δίφροιο, καὶ Αὐτομέδοντα προσηύδα
„Αὐτόμεδον, τίς τοί νυ θεῶν νηκερδέα βουλὴν
ἐν στήθεσσιν ἔθηκε, καὶ ἐξέλετο φρένας ἐσθλὰς; 470
οἶον πρὸς Τρῶας μάχαι πρώτῳ ἐν ὁμίλῳ
μοῦνος· ἄταρ τοι ἑταῖρος ἀπέντατο, τεύχεα δ' Ἐκτωρ
αὐτὸς ἔχων ὥμοισιν ἀγάλλεται Αλακίδαο.“

Τὸν δ' αὖτ' Αὐτομέδων προσέφη, Διῶρεος υἱός,
„Αλκιμέδον, τίς γάρ τοι Ἀχαιῶν ἄλλος ὁμοῖος 475
ἵππων ἀθανάτων ἐχέμεν δμῆσιν τε μένος τε,
εἰ μὴ Πάτροκλος, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος,
ζωὸς ἐών; νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
ἀλλὰ σὺ μὲν μᾶστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα
δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι.“ 480

Ὡς ἔφατ', Ἀλκιμέδων δὲ βοηθόον ἄρμ' ἐπορούσας
καρπαλίμως μᾶστιγα καὶ ἡνία λάξετο χερσίν,
Αὐτομέδων δ' ἀπόρουσε. νόησε δὲ φαίδιμος Ἐκτωρ,
αὐτίκα δ' Αἰνείαν προσεφώνεεν ἐγγυὲς ἐόντα

„Αἰνεία, Τρώων βουλευφόρε χαλκοχιτώνων, 485
ἵππῳ τῷδ' ἐνόησα ποδώκεος Αλακίδαο
ἐς πόλεμον προφανέντε σὺν ἡνιόχοισι κακοῖσιν.
τῷ κεν ἐλλπολίμην αἶρησέμεν, εἰ σύγε θυμῷ
σῷ ἐθέλεις, ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐφορμηθέντε γε νῶϊ

τλαῖεν ἐναντίβιον στάντες μαχέσασθαι Ἄρηϊ.“ 490

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησεν ἐὺς πάϊς Ἀργήσαιο.
τῷ δ' ἰθὺς βήτην βοέης εἰλυμένω ὤμους
αὔησι στερεῇσι· πολὺς δ' ἐπελήλατο χαλκός.
τοῖσι δ' ἅμα Χρομῖος τε καὶ Ἄρητος θεοειδής
ἦλσαν ἀμφοτέρω· μάλα δέ σφισιν ἔλπετο θυμὸς 495
αὐτῷ τε κτενέειν ἐλάαν τ' ἐριαύχενας ἵππους·
νῆπιοι, οὐδ' ἄρ' ἐμελλον ἀναιμωτί γε νέεσθαι
αὐτῖς ἀπ' Αὐτομέδοντος. ὁ δ' εὐξάμενος Διὶ πατρὶ
ἀλκῆς καὶ σθένος πλήτο φρένας ἀμφιμελαίνας.
αὐτίκα δ' Ἀλκιμέδοντα προσηύδα, πιστὸν ἑταῖρον 500

„Αλκιμέδον, μὴ δὴ μοι ἀπόπροθεν ἰσχέμεν ἵππους,
ἀλλὰ μάλ' ἐμπνεῖοντε μεταφρένῃ· οὐ γὰρ ἔγωγε
Ἔκτορα Πριαμίδην μένεος σχήσεσθαι ὄτω,
πρὶν γ' ἐπ' Ἀχιλλῆος καλλίτριχε βήμεναι ἵππω
νῶϊ κατακτείναντα, φοβῆσθαι τε στίχας ἀνδρῶν 505
Ἀργείων, ἣ κ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισιν ἄλοϊη.“

Ὡς εἰπὼν Αἰάντε καλέσσατο καὶ Μενέλαον·
„Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε, καὶ Μενέλαε,
ἦτοι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπιτράπεθ' οἵπερ ἄριστοι,
ἀμφ' αὐτῷ βεβήμεν καὶ ἀμύνεσθαι στίχας ἀνδρῶν,
νῶϊν δὲ ζωοῖσιν ἀμύνετε νηλεὲς ἦμαρ· 511

τῇδε γὰρ ἔβρισαν πόλεμον κᾶτα δακρυόεντα
Ἔκτωρ Αἰνείας δ', οἳ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι.
ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·
ἦσω γὰρ καὶ ἐγὼ, τὰ δὲ κεν Διὶ πάντα μελήσει.“ 515

Ἦ ὅα καὶ ἀμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν Ἀρήτιόϊ κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐίστην·
ἣ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἴσατο χαλκός,
νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήρος ἐλάσεν.
ὥς δ' ὅτ' ἂν ὀξύϊν ἔχων πέλεκυν αἰζηῖός ἄνῃρ, 520
κόψας ἐξόπιθεν κερῶν βοὸς ἀγραύλοιο,

ἵνα τάμῃ δια πάσαν, ὃ δὲ προθορῶν ἐρίπῃσιν,
 ὥς ἄρ' ὅγε προθορῶν πέσεν ὕπιος· ἐν δέ οἱ ἔγχος
 νηδυίοισι μάλ' ὅξυ κραδαινόμενον λύε γυῖα.
 Ἔκτωρ δ' Αὐτομέδοντος ἀκόντισε δουρὶ φαινωῖ· 525
 ἀλλ' ὃ μὲν ἅντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
 πρόσσω γὰρ κατέκρυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
 οὐδὲ ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμήχθη
 ἔγχος· ἐνθα δ' ἐπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης·
 καὶ νύ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν ὀρμηθήτην, 530
 εἰ μὴ σφω' Αἴαντε διέκριναν μεμαῶτε,
 οἳ ῥ' ἦλθον καθ' ὅμιλον ἐταίρου κικλήσκοντος.
 τοὺς ὑποταρβήσαντες ἐχώρησαν πάλιν αὐτῖς
 Ἔκτωρ Αἰνείας τ' ἠδὲ Χρομῖος θεοειδής,
 Ἄρητον δὲ κατ' αὐθι λίπον δεδαγμένον ἦτορ, 535
 κείμενον· Αὐτομέδων δὲ, θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηι,
 τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤυδα
 „Ἢ δὴ μὲν ὀλίγον γε Μενoitιάδαο θανόντος
 κῆρ ἄχεος μεθέηκα, χερείονά περ καταπέφνων.“
 Ὡς εἰπὼν ἐς δίφρου ἐλὼν ἕναρα βροτόεντα· 540
 θῆκ', ἃν δ' αὐτὸς ἐβaine, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν
 αἱματόεις, ὥς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδῶς.
 Ἄψ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ τέτατο κρατερὴ ὕσμινη
 ἀργαλεὴ πολὺδακρυς, ἔγειρε δὲ νεῖκος Ἀθήνη
 οὐρανόθεν καταβάσα· προῆκε γὰρ εὐρύνοπα Ζεὺς 545
 ὀρνύμεναι Δαναούς· δὴ γὰρ νόος ἐτράπετ' αὐτοῦ·
 ἥντε πορφυρέην ἱρὴν θνητοῖσι τανύσση
 Ζεὺς ἐξ οὐρανόθεν, τέρας ἔμμεναι ἢ πολέμοιο,
 ἢ καὶ χειμῶνος θυσθαλπέος, ὅς ῥά τε ἐργων
 ἀνθρώπους ἀνέπαυσεν ἐπὶ χθονὶ, μῆλα δὲ κήδει, 550
 ὥς ἢ πορφυρὴ νεφέλῃ πυκάσασα ἔαυτῇ
 θυσετ' Ἀχαιῶν ἔθνος, ἔγειρε δὲ φῶτα ἕκαστον.
 πρῶτον δ' Ἀτρεΐος υἱὸν ἐποτρύνουσα προσηύδα.

ἰφθιμον Μενέλαον - ὁ γάρ ῥά οἱ ἐγγύθεν ἦεν -
εἰσαμένη Φοῖνικι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν· 555

„Σοὶ μὲν δὴ, Μενέλαε, κατηφείη καὶ ὄνειδος
ἔσσεται, εἰ κ' Ἀχιλλῆος ἀγανοῦ πιστὸν ἑταῖρον
τείχει ὑπο Τρώων ταχέες κύνες ἐλκήσουσιν.
ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὅτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.“

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος 560
„Φοῖνιξ, ἅττα γεραιὲ παλαιγενὲς, εἰ γὰρ Ἀθήνη
δοίη κάρτος ἐμοί, βελέων δ' ἀπερύκοι ἐρωήν·
τῷ κεν ἐγὼγ' ἐθέλοιμι παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν
Πατρόκλῳ· μάλα γάρ με θανὼν ἐσεμάσσατο θυμόν,
ἀλλ' ἔκτωρ πυρὸς αἰνὸν ἔχει μένος, οὐδ' ἀπολήγει
χαλκῷ δηϊόων· τῷ γὰρ Ζεὺς κῦδος ὀπάξει.“ 566

Ὡς φάτο, γήθησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ὅτι ῥά οἱ πάμπρωτα θεῶν ἠρήσατο πάντων.
ἐν δὲ βίην ὤμοισι καὶ ἐν γούνεσσιν ἔθηκεν,
καὶ οἱ μυίας θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἐνῆκεν, 570
ἥτε καὶ ἐργομένη μάλα περ χροὸς ἀνδρομέοιο
ἰσχανάα δακέειν, λαρόν τε οἱ αἰμ' ἀνθρώπου·
τοίου μιν θάρσευς πλησε φρένας ἀμφιμελαίνας.
βῆ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
ἔσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι Ποδῆς, υἱὸς Ἡετίωνος, 575
ἀφνειὸς τ' ἀγαθὸς τε· μάλιστα δέ μιν τίεν ἔκτωρ
δήμου, ἐπεὶ οἱ ἑταῖρος ἦεν φίλος εἰλαπιναστῆς·
τόν ῥα κατὰ ζωστήρα βάλε ξανθὸς Μενέλαος
αἰῶντα φόβονδε, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν·
δούπησεν δὲ πεσών. ἀτὰρ Ἀτρεΐδης Μενέλαος 580
νεκρὸν ὑπὲρ Τρώων ἔρυσεν μετὰ ἔθνος ἑταίρων.

Ἐκτορα δ' ἐγγύθεν ἰστάμενος ὥτρυνεν Ἀπόλλων,
Φαίνοπι Ἀσιάδῃ ἐναλίκιος, ὃς οἱ ἀπάντων
ξείνων φίλτατος ἔσκεν, Ἀβυδῶδι οἰκία ναίων·
[τῷ μιν εἰσιδάμενος προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων] 585

„Ἐκτορ, τίς κέ σ' ἐτ' ἄλλος Ἀχαιῶν ταρβήσειεν;
οἷον δὴ Μενέλαον ὑπέτρεσας, ὃς τὸ πάρος περ
μαλθακὸς αἰχμητῆς· νῦν δ' οἴχεται οἶος αἰείρας
νεκρὸν ὑπὲν Τρώων, σὸν δ' ἔκτανε πιστὸν ἑταῖρον,
ἔσθλόν ἐνὶ προμάχοισι, Πυδῆν, υἱὸν Ἡετίωνος.“ 590

Ὡς φάτο, τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα,
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἰδοπι χαλκῷ.
καὶ τότε ἄρα Κρονίδης ἔλετ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν
μαρμαρέην, Ἴδην δὲ κατὰ νεφέεσσι κάλυψεν,
ἀστράψας δὲ μάλα μεγάλ' ἔκτυπε, τὴν δ' ἐτίναξεν·
νίκην δὲ Τρώεσσι δίδου, ἐφόβησε δ' Ἀχαιοὺς. 596

Πρῶτος Πηνέλεως Βοιωτίας ἦρχε φόβοιο.
βλήτο γάρ ᾧμον δουρὶ, πρόσσω τετραμμένος αἰεὶ,
ἄκρου ἐπιλίδην· γράψεν δὲ οἱ ὀστέον ἄχρης
αἰχμὴ Πουλυδάμαντος· ὁ γάρ ῥ' ἔβαλε σχεδὸν ἔλθῶν.
Ἀήλτου αὖθ' Ἐκτορ σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ, 601
υἱὸν Ἀλεκτρυόνης μεγαθύμου, παῦσε δὲ χάρμης·
τρέσσε δὲ παπτήνας, ἐπεὶ οὐκέτι ἔλπετο θυμῷ
ἐγγὺς ἔχων ἐν χειρὶ μαχήσεσθαι Τρώεσσιν.

Ἐκτορα δ' Ἰδομενεὺς μετὰ Ἀήλτου ὀρμηθέντα 605
βεβλήκει θώρηκα κατὰ στῆθος παρὰ μαζόν·
ἐν καυλῷ δ' ἑάγῃ δολιχὸν δόρυ, τοὶ δ' ἐβόησαν
Τρῶες· ὁ δ' Ἰδομενῆος ἀκόντισε Λευκαλίδας
δίφρω ἐφεσταότος· τοῦ μὲν ῥ' ἀπὸ τυτθὸν ἄμαρτεν·
αὐτὰρ ὁ Μηριόναο ὀπάονά θ' ἠνίοχόν τε, 610
Κοῖρανον, ὃς ῥ' ἐκ Λύκτου εὐκτιμένης ἔπει' αὐτῷ -
πεξὸς γὰρ τὰ πρῶτα λιπῶν νέας ἀμφιελίσσας
ἦλυθε, καὶ κε Τρωσὶ μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν,
εἰ μὴ Κοῖρανος ὤκα ποδώκεας ἤλασεν ἵππους·
καὶ τῷ μὲν φάος ἦλθεν, ἄμυνε δὲ νηλεὲς ἦμαρ, 615
αὐτὸς δ' ὤλεσε θυμὸν ὑφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνιοι -
τὸν βάλ' υἱὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος, ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας

ὡς δὲ δορυ πρυμνον, δια δὲ γλωσσαν ταμὲ μέσσην.
 ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἠνία χεῦεν ἐραξε.
 καὶ τάγε Μηριόνης ἔλαβεν χεῖρεσσι φίλησιν 620
 κύψας ἐκ πεδίοιο, καὶ Ἰδομενῆα προσηύδα
 „Μάστιε νῦν, εἰως κε θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκηαι·
 γινώσκεις δὲ καὶ αὐτὸς ὅτ' οὐκέτι κάρτος Ἀχαιῶν.“
 Ὡς ἔφατ', Ἰδομενεὺς δ' ἵμασεν καλλιτριχας ἵππους
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· δὴ γὰρ δέος ἔμπεσε θυμῷ. 625
 Οὐδ' ἔλαθ' Αἰάντα μεγαλήτορα καὶ Μενέλαον
 Ζεὺς, ὅτε δὴ Τρώεσσι διδου ἑτεραλκέα νίκην.
 τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε μέγας Τελαμώνιος Αἴας
 „ὦ πόποι, ἦδη μὲν κε, καὶ ὅς μάλα νήπιός ἐστιν,
 γνοίῃ ὅτι Τρώεσσι πατὴρ Ζεὺς αὐτὸς ἀρήγει. 630
 τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἄπτεται, ὅστις ἀφείη,
 ἢ κακὸς, ἢ ἀγαθός· Ζεὺς δ' ἔμπησ πάντ' ἰθύνει·
 ἡμῖν δ' αὖτως πᾶσιν ἐτώσια πίπτει ἐραξε.
 ἀλλ' ἄγετ', αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
 ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἡδὲ καὶ αὐτοὶ 635
 χάσμα φίλοις ἐτάροισι γενώμεθα νοστήσαντες,
 οἳ που δεῦρ' ὀρόωντες ἀκηχέδατ', οὐδ' ἔτι φασὶν
 Ἑκτορος ἀνδροφόνουιο μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
 σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι.
 εἴη δ' ὅστις ἐταῖρος ἀπαγγεῖλειε τάχιστα 640
 Πηλεΐδῃ, ἐπεὶ οὗ μιν ὀλομαι οὐδὲ πεπύσθαι
 λυγρῆς ἀγγελίης, ὅτι οἱ φίλος ὦλεθ' ἐταῖρος.
 ἀλλ' οὗ πη δύναμαι ἰδέειν τοιοῦτον Ἀχαιῶν·
 ἥερι γὰρ κατέχονται ὁμῶς αὐτοὶ τε καὶ ἵπποι.
 Ζεὺ πάτερ, ἀλλὰ σὺ θῦσαι ὑπ' ἥερος νῆας Ἀχαιῶν, 645
 ποίησον δ' αἶθρην, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·
 ἐν δὲ φάει καὶ ὄλυσσον, ἐπεὶ νύ τοι εὖαδεν οὕτως.“
 Ὡς φάτο, τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δακρυχέοντα·
 αὐτίκα δ' ἤερα μὲν σκέδασεν καὶ ἀπῶσεν ὁμίχλην.

ἥελιος δ' ἐπέλαμψε, μάχη δ' ἐπὶ πᾶσα φαάνθη· 650
καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον

„Σκέπτεο νῦν, Μενέλαε διοτρεφές, αἱ κεν ἴθαι
ζωὸν ἐτ' Ἀντίλοχον, μεγαθύμου Νέστορος υἱόν,
ὄτρυνον δ' Ἀχιλλῇ δαΐφροσι θᾶσσον ἰόντα
εἰπεῖν ὅτι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὦλεθ' ἑταῖρος.“ 655

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
βῆ δ' ἰέναι ὥς τις τε λέων ἀπὸ μεσσανύλοιο,
ὅστ' ἐπεὶ ἄρ' κε κάμησι κύνας τ' ἄνδρας τ' ἐρεθίζων,
οὔτε μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαρος ἐλέσθαι

πάννυχοι ἐργήσσοντες· ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων 660

ἰθύει, ἀλλ' οὔτι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
ἀντίοι αἰσσοῦσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
καιόμεναί τε δεταί, τάσ τε τρεῖ ἐσσύμενός περ·
ἠῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·

ὥς ἀπὸ Πατρόκλοιο βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος 665

ἦτε πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ δῖε μή μιν Ἀχαιοὶ
ἀργαλέον πρὸ φόβοιο ἔλωρ δηΐοισι λίποιεν.
πολλὰ δὲ Μηριόνη τε καὶ Αἰάντεσ' ἐπέτελλεν

„Αἰαντ', Ἀργείων ἡγήτορε, Μηριόνη τε, 670
νῦν τις ἐννεΐης Πατροκλῆος δειλοῖο

μνησάσθω· πᾶσιν γὰρ ἐπίστατο μέλιχος εἶναι
ζωὸς ἑὸν· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.“

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς Μενέλαος,
πάντοσε παπταίνων ὥστ' αἰετὸς, ὃν ῥά τε φασιν
ὀξύτατον δέρκεσθαι ὑπουρανίων πετεηνῶν, 675

ὄντε καὶ ὑψόθ' ἰόντα πόδας ταχὺς οὐκ ἔλαθε πτώξ
θάμνῳ ὑπ' ἀμφικόμῳ κατακείμενος, ἀλλὰ τ' ἐπ' αὐτῷ
ἔσσυτο, καὶ τέ μιν ὦκα λαβὼν ἐξείλετο θυμόν.

ὥς τότε σοὶ, Μενέλαε διοτρεφές, ὅσσε φαινώ
πάντοσε δινεΐσθην πολέων κατὰ ἔθνος ἑταίρων, 680
εἰ που Νέστορος υἱὸν ἐτι ζῶντα ἴδοιο.

τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης
 θαρσύνονθ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.
 ἄρχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος
 „Ἀντίλοχ', εἰ δ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφές, ὄφρα πύ-
 θηαι 685

λυγρῆς ἀγγελίης, ἢ μὴ ὥφελλε γενέσθαι.
 ἦδη μὲν σὲ καὶ αὐτὸν ὄλομαι εἰσορόωντα
 γιγνώσκειν ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει,
 νίκη δὲ Τρώων· πέφαται δ' ὄριστος Ἀχαιῶν,
 Πάτροκλος, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι τέτυκται. 690
 ἀλλὰ σύγ' αἰψ' Ἀχιλῆϊ, θέων ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 εἰπεῖν, αἶ κε τάχιστα νέκυν ἐπὶ νῆα σαώσῃ
 γυμνόν· ἀτὰρ τάγε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἑκτωρ “
 “Ὡς ἔφατ', Ἀντίλοχος δὲ κατέστυγε μῦθον ἀκού-
 σας.

δὴν δέ μιν ἀμφασίῃ ἐπέων λάβε, τῷ δέ οἱ ὅσσε 695
 δακρυόφι πλησθευ, θαλερῇ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς Μενελάου ἐφημοσύνης ἀμέλησεν,
 βῆ δὲ θέειν, τὰ δὲ τεύχε' ἀμύμονι δῶκεν ἑταίρῳ,
 Λαοδόκῳ, ὅς οἱ σχεδὸν ἔστρεφε μώνυχας ἵππους.

Τὸν μὲν δακρυχέοντα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο, 700
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ κακὸν ἔπος ἀγγελέοντα.

οὐδ' ἄρα σοί, Μενέλαε διοτρεφές, ἦθελε θυμὸς
 τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν, ἔνθεν ἀπῆλθεν
 Ἀντίλοχος, μεγάλη δὲ ποθὴ Πυλίοισιν ἐτύχθη·
 ἀλλ' ὅγε τοῖσιν μὲν Θρασυμήδεα δῖον ἀνῆκεν, 705
 αὐτὸς δ' αὐτ' ἐπὶ Πατρόκλῳ ἦρωϊ βεβήκει,
 στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι θέων, εἶθαρ δὲ προσηύδα

„Κεῖνον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπροέηκα θοῇσιν,
 ἔλθεῖν εἰς Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐδέ μιν οἶω
 νῦν ἰέναι, μάλα περ κεχολωμένον Ἑκτορι δῖῳ 710
 οὐ γάρ πως ἂν γυμνὸς ἔων Τρώεσσι μάχοιτο

ἡμεῖς δ' αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἡδὲ καὶ αὐτοὶ
Τρῳάων ἐξ ἐνοπῆς θάνατον καὶ κῆρα φύγωμεν.“

Τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας 715
„πάντα κατ' αἶσαν εἶπες, ἀγακλεῖς ὦ Μενέλαε·
ἀλλὰ σὺ μὲν καὶ Μηριόνης ὑποδύντε μάλ' ὧκα
νεκρὸν αἰείραντες φέρετ' ἐκ πόνου· αὐτὰρ ὅπισθεν
νῶϊ μαχησόμεθα Τρῳάων τε καὶ Ἑκτορι δῖῳ,
ἴσον θυμὸν ἔχοντες, ὁμώνυμοι, οἳ τὸ πάρος περ 720
μῖνονομεν ὁξύν' Ἀργεα παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.“

Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκά
ζοντο

ὑψι μάλα μεγάλῳς· ἐπὶ δ' ἔαχε λαὸς ὅπισθεν
Τρῳαῖκός, ὡς εἶδοντο νέκυν αἶροντας Ἀχαιοὺς.
ἰθυσαν δὲ κύνεσσιν ἐοικότες, οἷτ' ἐπὶ κάρῳ 725
βλημένῳ αἰέξωσι πρὸ κούρων θηρητήρων·
ἕως μὲν γάρ τε θεοῦσι διασφαῖσαι μεμαῶτες,
ἔλλ' ὅτε δῆ ῥ' ἐν τοῖσιν ἐλίσσεται ἀλκὴ πεποιθὼς,
ἅψ τ' ἀνεχώρησαν διὰ τ' ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος.
ὥς Τρῳῆς εἰως μὲν ὁμίλαδὸν αἶεν ἔποιτο, 730
νύσσοιτες ξίφεσιν τε καὶ ἔργεσιν ἀμφιγυνοῖσιν·
ἀλλ' ὅτε δῆ ῥ' Αἰάντε μεταστρεφθέντε κατ' αὐτοὺς
σταίησαν, τῶν δὲ τράπετο χρῶς, οὐδέ τις ἔτλη
πρόσσω αἰέας περὶ νεκροῦ δηριάσθαι.

Ὡς οἷγ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον ἐκ πολέμοιο 735
νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἐπὶ δὲ πτόλεμος τέτατό σφιν
ἄργιος ἡὔτε πῦρ, τό τ' ἐπεσσύμενον πόλιν ἀνδρῶν
ὄρμενον ἐξαίφνης φλεγέθει, μινύθουσι δὲ οἴκοι
ἐν σέλαϊ μεγάλῳ· τὸ δ' ἐπιβρέμει ἴς ἀνέμοιο.
ὥς μὲν τοῖς ἱππῶν τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμητάων 740
ἀζηγῆς ὀρυμαγδὸς ἐπήϊεν ἐρχομένοισιν·
οἳ δ', ὥσθ' ἡμίονοι κρατερόν μένος ἀμφιβαλόντες

ἔλκωσ' ἐξ ὄρεος κατα παιπαλόεσσαν ἀταρπον
 ἢ δοκὸν, ἥδ' ὀδὸν μέγα νήϊον· ἐν δέ τε θυμὸς
 τείρεθ' ὁμοῦ καμάρῳ τε καὶ ἰδρῶ σπενδόντεσσιν· 745
 ὥς οἳ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον. αὐτὰρ ὅπισθεν
 Αἴαντ' ἰσχανέτην, ὥστε πρὼν ἰσχάνει ὕδωρ
 ὑλῆεις, πεδίοιο διαπρύσιον τετυχηκῶς,
 ὅστε καὶ ἰφθίμων ποταμῶν ἀλεγρινὰ ῥέεθρα
 ἰσχει, ἄφαρ δέ τε πᾶσι ῥόον πεδίουδε τίθησιν, 750
 πλάζων· οὐδέ τί μιν σθένει ῥηγνῦσι ῥέοντες·
 ὥς αἰεὶ Αἴαντες μάχην ἀνέεργον ὀπίσσω
 Τρώων· οἳ δ' ἅμ' ἔποντο, δύω δ' ἐν τοῖσι μάλιστα,
 Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης καὶ φαίδιμος Ἴκτωρ.
 τῶν δ', ὥστε ψαυῶν νέφος ἔρχεται ἢ κολοιῶν, 755
 οὐλον κεκλήγοντες, ὅτε προΐδωσιν ἰόντα
 κίρκον, ὃ τε σμικρῇσι φόνον φέρει ὀρνίθεσσιν,
 ὥς ἄρ' ὑπ' Αἰνείᾳ τε καὶ Ἴκτορι κοῦροι Ἀχαιῶν
 οὐλον κεκλήγοντες ἴσαν, λήθοντο δὲ χάρμης. 759
 πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέσον περὶ τ' ἀμφὶ τετάφρον
 φευγόντων Δαναῶν· πολέμου δ' οὐ γίνεται ἔρωή.

ΙΛΙΑΔΟΣ Σ.

Ὁπλοποιία.

Ὡς οἳ μὲν ^{ἴσταντο} μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιω,
 Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλῆϊ πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθεν.
 τὸν δ' εὗρε προπάρουθε νεῶν ὀρθοκραιράων, ^{ῥῆθι-νεκρῶν}
 τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν ἃ δὴ τετελεσμένα ἦεν·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν 5

„ὦ μοι ἐγὼ, τί τ' ἄρ' αὐτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
νηυσὶν ἐπι κλονέονται ἀτυζόμενοι πεδίοιο;

μη δὴ μοι τελέσῃσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῷ,
ὡς ποτὲ μοι μήτηρ διεπέφραδε, καὶ μοι εἶπεν,
Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον ἔτι ζώοντος ἐμεῖο 10
χερσὶν ὑπο Τρώων λείψειν φάος ἡέλιου.
ἦ μάλα δὴ τέθνηκε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός,
σχέτλιος· ἦ τ' ἐκέλευον ἀπώσάμενον δήλου πῦρ
ἄψ ἐπὶ νῆας ἵμεν, μηδ' Ἑκτορι ἴφι μάχεσθαι.“

Εἶος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυ-
μὸν, 15

τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθεν ἀγανού Νέστορος υἱός,
δάκρυα θεομὰ χέων, φάτο δ' ἀγγελίην ἀλεγεινήν
„ὦ μοι, Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος, ἦ μάλα λυγρῆς
πεύσσαι ἀγγελίης, ἢ μὴ ὥφελλε γενέσθαι.
κεῖται Πάτροκλος, νέκνος δὲ δὴ ἀμφιμάχονται 20
γυμνοῦ· ἀτὰρ τάγε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἑκτωρ.“

Ὡς φάτο, τὸν δ' ἄχθος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα.
ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἐλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν
χεύατο κακ κεφαλῆς, χαρίεν δ' ἥσχυνε πρόσωπον·
νεκταρέῳ δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρη. 26
αὐτὸς δ' ἐν κονίῃσι μέγας μεγαλωστί τανυσθεὶς
κεῖτο, φέλλῃσι δὲ χερσὶ κόμην ἥσχυνε δαΐζων.
δυωαὶ δ', ἃς Ἀχιλεὺς ληΐσασατο Πάτροκλός τε,
θυμὸν ἀκχημέναι μεγάλ' ἱαχον, ἐκ δὲ θυράζε
ἔδραμον ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα, χερσὶ δὲ πᾶσαι 30
στήθεα πεπλήγοντο, λύθην δ' ὑπὸ γυῖα ἐκάστης.
Ἀντίλοχος δ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυα λείβων,
χεῖρας ἔχων Ἀχιλῆος· ὁ δ' ἔστεινε κυδάλιμον κῆρ·
δεῖδιδε γὰρ μὴ λαιμὸν ἀποτμήξειε σιδήρῳ.
σμερδαλέον δ' ὥμωξεν· ἄκουσε δὲ πότνια μήτηρ 35
ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἄλός παρὰ πατρὶ γέροντι

κῶκυσέν τ' ἄρ' ἐπειτα· θεαὶ δέ μιν ἀμπαγέροντο,
 πᾶσαι ὅσαι κατὰ βένθος ἄλός Νηρηίδες ἦσαν.
 [ἔνθ' ἄρ' ἔην Γλαύκη τε Θάλειά τε Κυμοδόκη τε
 Νησαίη Σπειώ τε Θόη θ' Ἀλίη τε βοῶπις, 40
 Κυμοθόη τε καὶ Ἀκταίη καὶ Αἰμνώρεια
 καὶ Μελίτη καὶ Ἰαίρα καὶ Ἀμφιρόη καὶ Ἀγανύη,
 Δωτώ τε Πρωτώ τε Φέρουσά τε Δυναμένη τε,
 Δεξαμένη τε καὶ Ἀμφινόμη καὶ Καλλιάνειρα,
 Δωρίς καὶ Πανόπη καὶ ἀγακλειτὴ Γαλάτεια, 45
 Νημερτής τε καὶ Ἀψευδής καὶ Καλλιάνασσα·
 ἔνθα δ' ἔην Κλυμένη Ἰάνειρά τε καὶ Ἰάνασσα,
 Μαίρα καὶ Ὠρεΐθνια ἐϋπλόκαμός τ' Ἀμάθεια
 ἄλλαι θ' αἱ κατὰ βένθος ἄλός Νηρηίδες ἦσαν.] 49
 τῶν δὲ καὶ ἀργύφεον πλῆτο σπέος· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι
 στήθεα πεπλήγοντο, Θέτις δ' ἐξήρχε γόοιο·

„Κλῦτε, κασίγνηται Νηρηίδες, ὅφρ' εὖ πᾶσαι
 εἶδετ' ἀκούουσai ὅς' ἐμῷ ἐνὶ κήδεα θυμῷ.
 ὦ μοι ἐγὼ δειλὴ, ὦ μοι δυσσαριστοτόκεia,
 ἣτ' ἐπεὶ ἄρ' τέκον υἱὸν ἀνύμονά τε κρατερόν τε, 55
 ἐξοχὸν ἡρώων· ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος·
 τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτόν ὥς γουνῷ ἄλωης,
 νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἰσῶ
 Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτίς
 οἴκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηληϊδὸν εἰσῶ. 60
 ὄφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρα φάος ἡέλιιοι,
 ἄχνηται, οὐδέ τί οἱ δύναιμι χροαισμηῆσαι λοῦσα.
 ἀλλ' εἰμ', ὄφρα ἰδῶμι φίλον τέκος, ἡδ' ἐπακούσω
 ὅτι μιν ἔκετο πένθος ἀπὸ πτολέμοιο μένοντα.“

Ὡς ἄρα φωνήσασα λίπε σπέος· αἱ δὲ σὺν αὐτῇ βε
 δακρυόεσσαι ἴσαν, περὶ δὲ σφισι κῦμα θαλάσσης
 ῥήγνυτο. ταὶ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἴκοντο,
 ἄκτῃν εἰσανέβαινον ἐπισχερῶ, ἔνθα θαμειαὶ

Μυρμιδόνων εἰρύντο νέες ταχυν αμφ Ἀχιλῆα.
τῷ δὲ βαρὺ στενάχοντι παρίστατο πότνια μήτηρ, 70
ὅξυ δὲ κωκύσασα κάρη λάβε παιδὸς ἑῆος,
καὶ ὃ ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
„Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πέν-
θος;

ἔξαυδα, μὴ κεῖθε· τὰ μὲν δὴ τοι τετέλεσται
ἐκ Διὸς, ὥς ἄρα δὴ πρὶν γ' εὖχεο χεῖρας ἀνασχών, 75
πάντας ἐπὶ πρύμνησιν ἀλήμεναι νῆας Ἀχαιῶν,
σεῦ ἐπίδευομένους, παθέειν τ' ἀεκήλια ἔργα.“

Τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
λεὺς

„μῆτερ ἐμῇ, τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἐξετέλεσεν·
ἀλλὰ τί μοι τῶν ἦδος, ἐπεὶ φίλος ὦλεθ' ἐταῖρος, 80
Πάτροκλος, τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τίον ἐταίρων,
ἴσον ἐμῇ κεφαλῇ· τὸν ἀπώλεσα, τεύχεα δ' Ἔκτωρ
δηώσας ἀπέδυνσε πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
καλά· τὰ μὲν Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,
ἥματι τῷ ὅτε σε βροτοῦ ἀνέρος ἔμβalon εὐνῇ. 85
αἰθ' ὄφελος σὺ μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτης ἀλίσσιν
ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν.
νῦν δ', ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μυρίον εἴη
παιδὸς ἀποφθιμένοιο, τὸν οὐχ ὑποδέξαι αὐτίς
οἶκαδε νοστήσαντ', ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγεν 90
ζῶειν οὐδ' ἀνδρεςσι μετέμμεναι, αἱ κε μὴ Ἔκτωρ
πρωτὸς ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσει,
Πατρόκλοιο δ' ἔλωρα Μενoitιάδεω ἀποτίσῃ.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα
„ὠκύνμορος δὴ μοι, τέκος, ἔσσεαι, οἳ ἄγορεύεις· 95
αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Ἔκτορα πότμος ἑτοῖμος.“

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
λεὺς

„ἀντίκα τεθναίνην, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἐμελλον ἐταίρῳ
 κτεινομένῳ ἐπαμύναι· ὁ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης
 ἔφθιτ', ἐμεῖο δὲ δῆσεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι. 100
 νῦν δ', ἐπεὶ οὐ νέομαι γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 οὐδὲ τι Πατρόκλῳ γενόμεν φάος οὐδ' ἐτάροισιν
 τοῖς ἄλλοις, οἳ δὴ πολέες δάμεν Ἐκτορι δῖῳ,
 ἀλλ' ἦμαι παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης,
 τοῖος ἔων οἷος οὔτις Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων 105
 ἐν πολέμῳ· ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι.
 ὥς ἔρις ἐκ τε θεῶν ἐκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο,
 καὶ χόλος, ὅστ' ἐφείηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι,
 ὅστε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο
 ἀνδρῶν ἐν στήθεσσιν ἀέξεται ἥντε καπνός· 110
 ὥς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἔασομεν, ἀχνύμενοί περ,
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη.
 νῦν δ' εἰμ', ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κιχείω,
 Ἐκτορα· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὅππότε κεν δῇ 115
 Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι ἡδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
 οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίῃ Ἡρακλῆος φύγε κῆρα,
 ὅσπερ φίλτατος ἔσκε Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι·
 ἀλλὰ ἔ μοιρ' ἐδάμασσε καὶ ἀργαλέος χόλος Ἥρης.
 ὥς καὶ ἐγὼν, εἰ δὴ μοι ὁμοίῃ μοῖρα τέτυκται, 120
 κείσομ', ἐπεὶ κε θάνω· νῦν δὲ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην
 καὶ τινα Τρωάδων καὶ Λαρδανίδων βαθυκόλπων,
 ἀμφοτέρησιν χερσὶ παρειᾶν ἀπαλάων
 δάκρυ' ὁμορξαμένην, ἀδινὸν στοναχῆσαι ἐφείην·
 γνοίην δ' ὥς δὴ δηρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέπαυμαι. 125
 μηδὲ μ' ἔρυνε μάχης, φιλέουσά περ· οὐδὲ με πεί-
 σεις.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
 „ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον, ἐτήτυμον· οὐ κακὸν ἐστι

τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν αἰπὺν ὄλεθρον·
 ἀλλὰ τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρώεσσιν ἔχονται, 130
 χάλκεα μαρμαίροντα· τὰ μὲν κορυθαῖολος Ἐκτώρ
 αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται· οὐδέ ἔφημι
 δηρὸν ἐπαγλαῖεσθαι, ἐπεὶ φόνος ἐγγύθεν αὐτῷ·
 ἀλλὰ σὺ μὲν μήπω καταδύσεο μῶλον Ἄρηος,
 πρίν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθούσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃαι· 135
 ἦ ὦθην γὰρ νεῦμαι, ἅμ' ἡελίῳ ἀνιόντι,
 τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαιστοῖο ἀνακτος·“

Ὡς ἄρα φωνήσασα πάλιν τράπεθ' υἱὸς ἔηος,
 καὶ στρεφθεῖς ἀλήσει κασιγνήτησι μετηύδα —
 „Τμῆς μὲν νῦν δῦτε θαλάσσης εὐρέα κόλπον, 140
 ὀψόμεναί τε γέρονθ' ἄλιον καὶ δῶματα πατρὸς,
 καὶ οἱ πάντ' ἀγορεύσατ'· ἐγὼ δ' ἐς μακρὸν Ὀλυμπον
 εἶμι παρ' Ἡφαιστον κλυτοτέχνην, αἱ κ' ἐθέλῃσιν
 υἱεῖ ἐμῷ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανόωντα.“

Ὡς ἔφαθ', αἱ δ' ὑπὸ κῦμα θαλάσσης αὐτίκ' ἔδυ-
 σαν· 145

ἦ δ' αὖτ' Οὐλυμπόνδε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
 ἦεν, ὄφρα φίλῳ παιδί κλυτὰ τεύχε' ἐνείκῃαι. —

Τὴν μὲν ἄρ' Οὐλυμπόνδε πόδες φέρον· αὐτὰρ
 Ἀχαιοὶ

θεσπεσίῳ ἀλαλητῷ ὑφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνου
 φεύγοντες νῆας τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο. 150
 οὐδέ κε Πάτροκλόν περ ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἐκ βελέων ἐρύσαιοτο νέκυν, θεράποντ' Ἀχιλλῆος·
 αὐτίς γὰρ δὴ τόνγε κίχον λαὸς τε καὶ ἵπποι
 Ἐκτώρ τε Πριάμοιο πάϊς, φλογὶ εἵκελος ἀλκήν.
 τρὶς μὲν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φράδιμος Ἐκτώρ
 ἐλκόμεναι μεμαῶς, μέγα δὲ Τρώεσσιν ὁμόκλα· 155
 τρὶς δὲ δὴ Ἀλάντες, θοῦρην ἐπιειμένοι ἀλκήν,
 νεκροῦ ἀπεστυφέλιξαν· ὁ δ' ἔμπεδον, ἀλκὴ πεποιδῶς,

ἄλλοτ' ἐπαΐξασκε κατα μόθον, ἄλλοτε δ' αὐτε
 στάσκε μέγα ἰάχων· ὀπίσω δ' οὐ χάζετο πάμπαν. 160
 ὥς δ' ἀπὸ σώματος οὔτι λείοντ' αἰθωνά δύνανται
 ποιμένες ἄγραυλοι μέγα πεινᾶοντα δίεςθαι,
 ὥς ῥα τὸν οὐκ ἐδύναντο δύω Αἴαντε κορυσιᾶ
 Ἔκτορα Πριαμίδην ἀπὸ νεκροῦ δειδίξασθαι,
 καὶ νῦ κεν εἰρουσέν τε καὶ ἀσπετον ἦρατο κύδος, 165
 εἰ μὴ Πηλείωνι ποδῆνεμος ὤκεία Ἴρις
 ἄγγελος ἦλθε θεοῦς' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι,
 κρύβδα Διὸς ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἦκέ μιν Ἥρη
 ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Ὀρσεο, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν· 170
 Πατρόκλῳ ἐπάμυνον, οὐ εἵνεκα φύλοπις αἰνή
 ἔστηκε πρὸ νεῶν. οἱ δ' ἀλλήλους ὀλέκουσιν,
 οἱ μὲν ἀμυνόμενοι νέκνους περὶ τεθνηῶτος,
 οἱ δὲ ἐρύσσασθαι ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν
 Τρῶες ἐπιθύουσι· μάλιστα δὲ φαίδιμος Ἔκτωρ 175
 ἐλκόμεναι μέμονεν· κεφαλὴν δὲ ἔθυμός ἀνῶγει
 πῆξαι ἀνὰ σχολόπεσσι, ταμόνδ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς.
 ἄλλ' ἄνα, μηδ' ἔτι κείσο· σέβας δέ σε θυμὸν ἱκέσθω,
 Πάτροκλον Τρωῆσι κυσὶν μέλληθρα γενέσθαι·
 σοὶ λάβῃ, αἰ κέν τι νέκνυς ἡσχυμμένος ἔλθῃ.“ 180

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς
 „Ἴρι θεά, τίς γάρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἦκεν;“

Τὸν δ' αὐτε προσέειπε ποδῆνεμος ὤκεία Ἴρις
 „Ἥρη με προέηκε, Διὸς κυδρὴ παράκοιτις· 185
 οὐδ' οἶδε Κρονίδης ὑψίζυγος οὐδέ τις ἄλλος
 ἀθανάτων, οἳ Ὀλυμπον ἀγάνυιφον ἀμφινέμονται.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
 εύς·

„πῶς τ' ἄρ' ἴω μετὰ μῶλον; ἔχουσι δὲ τεύχεα κείνοι·
 μήτηρ δ' οὐ με φίλη πρὶν γ' εἶα θωρήσσεσθαι,

πρὶν γ' αὐτὴν ἐλθούσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶμαι· 190
στευτο γὰρ Ἡφαίστοιο παρ' οἰσέμεν ἔντεα καλά,
ἄλλον δ' οὐ τεν οἶδα τευ ἄν κλυτὰ τεύχεα δύω,
εἰ μὴ Αἰαντός γε σάκος Τελαμωνιάδαο.
ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὄδ', ἔλπομ', ἐνὶ πρώταισιν ὁμίλει,
ἔρχε' δηρὸν περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.“ 195

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδὴνεμος ὠκέα Ἴρις
„εὐ νυ καὶ ἡμεῖς ἰδμεν ὃ τοι κλυτὰ τεύχε' ἔχονται·
ἀλλ' αὐτῶς ἐπὶ τάφρῳ ἰὼν Τρῳέεσσι φάνηθι,
αἱ κέ σ' ὑποδδίσαντες ἀπόσχονται πολέμοιο
Τρῶες, ἀναπνεύσῃσι δ' Ἀρητοὶ νῆες Ἀχαιῶν 200
τείρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.“

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦς' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις,
εὐτάρ Ἀχιλλεὺς ὦρτο διίφιλος· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
ὦμοις ἰφθίμοισι βάλ' αἰγίδα θυσσάνοεσσαν,
ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔστεφε δια θεάων 205
χούσεων, ἐκ δ' αὐτοῦ δαίε φλόγα παμφανόωσαν.

ὥς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος αἰθέρ' ἵκηται,
τηλόθεν ἐκ νήσου, τὴν δῆλοι ἀμφιμαχώνται,
οὔτε πανημέριοι στυγερῶ κρίνονται Ἀρηί
ἄστεος ἐκ σφετέρου· ἅμα δ' ἡελίῳ καταδύντι 210
πυρσοὶ τε φλεγέθουσιν ἐπητριμοί, ὑψόσε δ' αὖγῃ
γίγνεται αἰσούσα, περικτιόνεσσιν ἰδέσθαι,
αἱ κέν πως σὺν νηυσὶν ἀρῆς ἀλκτιήρες ἴκωνται·
ὥς ἀπ' Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰθέρ' ἵκανε.

στῆ δ' ἐπὶ τάφρῳ ἰὼν ἀπὸ τείχεος, οὐδ' ἐς Ἀχαιοὺς
μίσγατο· μητρός γὰρ πυκινὴν ὠπίζει' ἐφετμήν. 216
ἔνθα στὰς ἦϋς, ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
φθέγγετ'· ἀτὰρ Τρῳέεσσιν ἐν ἄσπετον ὥρσε κυδοιμόν.

ὥς δ' ὅτ' ἀριζήλῃ φωνῇ, ὅτε τ' ἰαχε σάλπιγξ,
ἄστυ περιπλομένων δηλῶν ὑπο θυμοραϊστέων, 220
ὥς τότε ἀριζήλῃ φωνῇ γένετ' Αἰακίδαο.

οἱ δ' ὥς οὖν ἄϊον ὅπα χάλκεον Αἰακίδαο,
 πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ καλλίτριχες ἵπποι
 ἄψ' ὄχεα τρῶπεον· ὅσσοιτο γὰρ ἄλγεα θυμῷ.
 ἡνίοχοι δ' ἐκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον ἀκάματον πῦρ 225
 δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου Πηλείωνος
 δαιόμενον· τὸ δὲ θαῖε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 τρῖς μὲν ὑπὲρ τάφρου μεγάλ' ἴαχε διὸς Ἀχιλλεύς,
 τρῖς δὲ κυκλήθησαν Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι.
 ἐνθα δὲ καὶ τότ' ὄλοντο δυνάδεκα φῶτες ἄριστοι 230
 ἀμφὶ σφοῖς ὀχέεσσι καὶ ἔγχεσιν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἀσπασίως Πάτροκλον ὑπὲρ βελέων ἐρύσαντες
 κάτθεσαν ἐν λεχέεσσι· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι
 μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι ποδάρκης εἶπετ' Ἀχιλλεύς
 δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἶσιδε πιστὸν ἑταῖρον 235
 κείμενον ἐν φέρετρώ δεδαγμένον ὀξεί χαλκῷ.
 τὸν δ' ἦτοι μὲν ἔπεμπε σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 εἰς πόλεμον, οὐδ' αὐτὶς ἐδέξατο νοστήσαντα.

Ἥελιον δ' ἀκάμαντα βοῶπις πότνια Ἥρη
 πέμψεν ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοᾶς αἰέοντα νέεσθαι· 240
 Ἥελιος μὲν ἔδν, παύσαντο δὲ διοὶ Ἀχαιοὶ
 φυλόπιδος κρατερῆς καὶ ὁμοῖτον πολέμοιο.

Τρῶες δ' αὐτ' ἐτέρωθεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης
 χωρήσαντες ἔλυσαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκείας ἵππους,
 εἰς δ' ἀγορὴν ἀγέροντο, πάρος δόρποιο μέδεσθαι. 245
 ὀρθῶν δ' ἑσταότων ἀγορὴ γένετ', οὐδέ τις ἔτλη
 ἔξεσθαι· πάντας γὰρ ἔχε τρόμος, οὐνεκ' Ἀχιλλεύς
 ἔξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
 τοῖσι δὲ Πουλυδάμας πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν
 Πανθολίδης· ὁ γὰρ οἷος ὄρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω. 250
 Ἔκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος, ἰὴ δ' ἐν νυκτὶ γένοντο·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄρ' μύθοισιν, ὁ δ' ἔγχει πολλὸν ἐνέκα·
 ὁ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν

[„Ἀμφὶ μάλα φράζεσθε, φίλοι· κέλομαι γὰρ ἔγωγε
 ἄστυδε νῦν ἰέναι, μὴ μίμνεν Ἡῶ διὰν 255
 ἐν πεδίῳ παρὰ νηυσὶν· ἐκὰς δ' ἀπὸ τείχεος εἶμεν.
 ὄφρα μὲν οὗτος ἀνὴρ Ἀγαμέμνονι μῆνιε δίῳ,
 τόφρα δὲ θηῆτεροι πολεμίζειν ἦσαν Ἀχαιοί·
 χαίρεσκον γὰρ ἔγωγε θοῆς ἐπὶ νηυσὶν ἰαύων,
 ἐλπόμενος νῆας αἰρησέμεν ἀμφιελίσσας. 260

νῦν δ' αἰνῶς δειδοίκα ποδώκεα Πηλεΐωνα·
 οἷος κέλινον θυμὸς ὑπέρβιος, οὐκ ἐθέλησει
 μίμνεν ἐν πεδίῳ, ὅθι περ Τρῶες καὶ Ἀχαιοί
 ἐν μέσῳ ἀμφοτέροι μένος Ἄρης δατέονται,
 ἀλλὰ περὶ πτόλιός τε μαχήσεται ἡδὲ γυναικῶν. 265

[ἀλλ' ἵομεν προτὶ ἄστυ, πίδεσθέ μοι· ὧδε γὰρ ἔσται.

νῦν μὲν νῦξ ἀπέπαυσε ποδώκεα Πηλεΐωνα
 ἀμβροσίῃ· εἰ δ' ἄμμε κηχθήσεται ἐνθάδ' ἔοντας
 αὔριον ὀρμηθεὶς σὺν τεύχεσιν, εὖ νύ τις αὐτὸν
 γνώσεται· ἀσπασίως γὰρ ἀφίξεται Ἴλιον ἱρήν 270
 ὅς κε φύγη, πολλοὺς δὲ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται
 Τρώων· αἱ γὰρ δὴ μοι ἀπ' οὔατος ὧδε γένοιτο.

εἰ δ' ἂν ἐμοῖς ἐπέεσσι πιθώμεθα, κηδόμενοι περ,
 νύκτα μὲν εἰν ἀγορῇ σθένης ἔξομεν, ἄστυ δὲ πύργοι
 ὑψηλαὶ τε πύλαι σαινίδες τ' ἐπὶ τῆς ἀραρυῖαι 275
 μακρὰ ἐνῆεστοι ἐξευγμέναι εἰρύσσονται.

✓ πρῶτ' δ' ὑπηόλοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 στησόμεθ' ἅμ πύργους· τῷ δ' ἄλγιον, αἱ κ' ἐθέλῃσιν
 ἔλθων ἐκ νηῶν περὶ τείχεος ἅμμι μάχεσθαι.

ἂψ πάλιν εἰς ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κ' ἐριαυχένας ἵππους 280
 παντοίου δρόμου ἄσθ' ὑπὸ πτόλιν ἤλασκάων.

εἶσω δ' οὐ μιν θυμὸς ἐφορμηθῆναι ἔασει,
 οὐδέ ποτ' ἐκπέρσει· πρὶν μιν κύνες ἄργοι ἔδονται.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος
 Ἔκτωρ

ὃς κέλειαι κατὰ ἄστυ ἀλήμεναι αὐτὶς ἰόντας.
 ἢ οὐπω κεκόρησθε ἐελμένοι ἐνδοθι πύργων;
 πρὶν μὲν γὰρ Πριάμοιο πόλιν μέροπες ἄνθρωποι
 πάντες μυθέσκοντο πολύχρυσον πολύχαλκον·
 νῦν δὲ δὴ ἐξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλά, 290
 πολλά δὲ δὴ Φρυγίην καὶ Μηονίην ἐρατεινὴν
 κτήματα περνώμεν' ἵκει, ἐπεὶ μέγας ὠδύσατο Ζεὺς.
 νῦν δ' ὅτε πέρ μοι ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω
 κῦδος ἄρεσθ' ἐπὶ νηυσὶ, θαλάσῃ τ' ἔλσαι Ἀχαιοὺς,
 νήπιε, μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δῆμῳ. 295
 οὐ γάρ τις Τρώων ἐπιπείσεται· οὐ γὰρ ἑάσω.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες.
 νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν,
 καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐργήγορθε ἕκαστος·
 Τρώων δ' ὃς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάξει, 300
 συλλέξας λαοῖσι δότῳ καταδημοβορῆσαι,
 τῶν τινὰ βέλτερόν ἐστιν ἐπαυρέμεν ἢ περ Ἀχαιοὺς.
 πρῶτ' δ' ὑπὸ τοῖσι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα.
 εἰ δ' ἔτεόν παρὰ ναῦφιν ἀνέστη δῖος Ἀχιλλεὺς, 305
 ἄλγιον, αἶ κ' ἐθέλῃσι, τῷ ἔσσεται. οὐ μιν ἐγὼ γε
 φεύξομαι ἐκ πολέμοιο θυσηχεός, ἀλλὰ μάλ' ἄντην
 στήσομαι, ἢ κε φέρῃσι μέγα κράτος, ἢ κε φεροίμην.
 ξυιὸς Ἐνυάλιος, καὶ τε κτανέοντα κατέκτα.“
 Ὡς ἔκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν 310
 νήπιοι· ἐκ γὰρ σφῶν φρένας εἴλετο Παλλὰς Ἀθήνη
 Ἐκτορι μὲν γὰρ ἐπήνησαν κακὰ μητιόωντι,
 Πουλυδάμαντι δ' ἄρ' οὕτως, ὃς ἐσθλὴν φράζετο βου-
 λήν.

δόρπον ἐπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατόν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ

παννύχιοι Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες. 315

τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινού' ἐξήρχε γοοῖο,

χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσι· ἑταίρου,

πυκνὰ μάλα στενάχων ὥστε λῖς ἠϋγένειος,

ὃ ῥά θ' ὑπὸ σκύμνους ἐλαφηβόλος ἀρπάσῃ ἀνὴρ

ὔλης ἐκ πυκινῆς· ὁ δέ τ' ἄχνυται ὕστερος ἑλθὼν, 320

πολλὰ δέ τ' ἄγκε' ἐπῆλθε μετ' ἀνέρος ἰχνί' ἐρευνῶν,

εἰ ποθεν ἐξεύροι· μάλα γὰρ δοιμὺς χόλος αἰρεῖ·

ὥς ὁ βαρὺ στενάχων μετεφώνεε Μυρμιδόνεσσιν

„ὦ πόποι, ἦ ὃ ἄλιον ἔπος ἐκβαλον ἤματι κείνῳ,

θαρσύνων ἥρωα Μενόιτιον ἐν μεγάροισιν· 325

φῆν δέ οἱ εἰς Ὀπύεντα περικλυτὸν νῆδ' ἀπάξειν

Ἴλιον ἐκπέρσαντα, λαχόντα τε ληΐδος αἶσαν.

✓ ἀλλ' οὐ Ζεὺς ἀνδρεσσὶ νοήματα πάντα τελευτᾷ·

ἄμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεῦσαι

αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νοστήσαντα 330

δέξεται ἐν μεγάροισι γέρον ἱππηλάτα Πηλεὺς

οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα κατέξει.

[νῦν δ' ἐπεὶ οὖν, Πάτροκλε, σεῦ ὕστερος εἰμ' ὑπὸ
γαίαν,

οὗ σε πρὶν κτεριῶ, πρὶν γ' Ἐκτορος ἐνθάδ' ἐνεῖναι

τεύχεα καὶ κεφαλὴν, μεγαθύμου σοῦ φονῆος· 335

δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσω

Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθεῖς.

✓ τόφρα δέ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίσι κείσεαι αὐτως,

ἀμφὶ δὲ σὲ Τρῳαὶ καὶ Δαρδανίδες βαθύκολποι

κλαύσονται νύκτας τε καὶ ἡμέατα δακρυχέουσαι, 340

τὰς αὐτοὶ καμόμεσθα βίῃφι τε δουρί τε μακρῷ,

πιείρας πέρθοντε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων.”

Ὡς εἰπὼν ἑτάροισιν ἐκέκλετο δῖος Ἀχιλλεὺς

ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τάχιστα

Πάτροκλον λούσειαν ἄπο βρότον αἱματόεντα. 345

οἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἴστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ,
 ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἐλόντες·
 γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ ξέσσειν ὕδωρ ἐνὶ ἥρῳπι χαλκῷ,
 καὶ τότε δὴ λουσάν τε καὶ ἤλειψαν λίπ' ἐλαίῳ, 350
 ἐν δ' ὠτειλὰς πλησαν ἀλείφατος ἐννεώροιο·
 ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες ἐανῶ λιτὶ κάλυψαν
 ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, καθύπερθε δὲ φάρεϊ λευκῷ.
 παννύχιοι μὲν ἔπειτα πόδας ταχύν ἄμφ' Ἀχιλλῆα
 Μυρμιδόνες Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες· 355
 Ζεὺς δ' Ἥρην προσέειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε
 „Ἐπρηξας καὶ ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
 ἀνστήσας Ἀχιλλῆα πόδας ταχύν· ἥ γὰρ νυ σεῖο
 ἐξ αὐτῆς ἐγένοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη 360
 „αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.
 καὶ μὲν δὴ πού τις μέλλει βροτὸς ἀνδρὶ τελέσσαι,
 ὥσπερ θνητός τ' ἐστὶ καὶ οὐ τόσα μῆδεα οἶδεν·
 πῶς δὴ ἔργω, ἥ φημι θεῶων ἔμμεν ἀρίστη,
 ἀμφοτέρων, γενεῇ τε καὶ οὐνεκα σὴ παράκοιτις 365
 κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις,
 οὐκ ὄφελον Τρώεσσι κοτεσσαμένη κακὰ φάσαι;“

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 Ἠφαίστου δ' ἵκανε δόμον Θέτις ἀργυρόπεζα
 ἄφθιτον ἀστερόεντα, μεταπρεπέ' ἀθανάτοισιν, 370
 χάλκεον, ὃν δ' αὐτὸς ποιήσατο κυλλοποδίων.
 τὸν δ' εὖρ' ἰδρῶντα ἐλίσσόμενον περὶ φύσας,
 σπένδοντα· τρίποδας γὰρ ἐείκοσι πάντας ἔτευχεν
 ἐστάμεναι περὶ τοῖχον ἐϋσταθέος μεγάροιο,
 χρύσεα δέ σφ' ὑπὸ κύκλα ἐκάστω πνυθμένι θῆκεν, 375
 ὄφρα οἱ αὐτόματοι θείον δυσαίατ' ἀγῶνα
 ἦδ' αὐτίς πρὸς δῶμα νεοίατο, θαῦμα ἰδέσθαι.

οἱ δ' ἤτοι τόσσον μὲν ἔχον τέλος, οὕατα δ' οὐπω
 δαιδάλεα προσέκειτο· τὰ ῥ' ἤρτυε, κόπτε δὲ δεσμούς.
 ὄφρ' ὄγε ταῦτ' ἐπονείτο ἰδυίησι πραπίδεςσιν, 380
 τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἤλθε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα.
 τὴν δὲ ἶδε προμολοῦσα Χάρις λιπαροκρήδεμνος,
 καλὴ, τὴν ὥπυιε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν

14/10/90
 „Τίπτε, Θέτι τανύπεπλε, ἰκάνεις ἡμέτερον δῶ 385
 αἰδοίῃ τε φίλῃ τε; πάρος γε μὲν οὔτ' θαμίζεις.
 ἀλλ' ἔπεο προτέρω, ἵνα τοι παρ' ξείνια θείω.“

Ὡς ἄρα φωνήσασα πρόσω ἄγε διὰ θεάων.
 τὴν μὲν ἔπειτα καθείσεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
 καλοῦ δαιδαλέον· ὑπὸ δὲ θρήνης ποσὶν ἦεν· 390
 κέκλετο δ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην εἰπέ τε μῦθον

„Ἥφαιστε, πρόμολ' ὦδε· Θέτις νῦν τι σείο χατίζει.“
 εἴην δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις

„Ἢ ῥά νῦν μοι δεινὴ τε καὶ αἰδοίῃ θεὸς ἔνδον,
 ἦ μ' ἐσάωσ', ὅτε μ' ἄλγος ἀφίκετο τῆλε πεσόντα 395
 μητρὸς ἐμῆς ἰότητι κυνώπιδος, ἦ μ' ἐθέλησεν
 κρύψαι χολὸν ἔόντα· τότ' ἂν πάθον ἄλγεα θυμῶ,
 εἰ μὴ μ' Εὐρυνόμη τε Θέτις θ' ὑπεδέξατο κόλπῳ,
 Εὐρυνόμη, θυγάτηρ ἀφορροῦ Ὠκεανοῖο.

τῇσι παρ' εἰνάετες χάλκεον δαιδαλα πολλὰ, 400
 πόρπας τε γυαμπάς θ' ἔλικας κάλυκας τε καὶ ὄρ-
 μους

ἐν σπῆϊ γλαφυρῶ· περὶ δὲ ῥόος Ὠκεανοῖο
 ἀφρῶ μορμύρων ῥέεν ἄσπετος· οὐδέ τις ἄλλος
 ἤδεεν οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
 ἀλλὰ Θέτις τε καὶ Εὐρυνόμη ἴσαν, αἳ μ' ἐσάωσαν. 405
 ἦ νῦν ἡμέτερον δόμον ἵκει· τῷ με μάλα χρεώ
 πάντα Θέτι καλλιπλοκάμῳ ζωάργρια τίειν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν οἱ παράθες ξεινήϊα καλά,

ὄφρ' ἂν ἐγὼ φύσας ἀποθείομαι ὄπλα τε πάντα.“

Ἦ καὶ ἀπ' ἀκροθέτοιο πέλωρ αἰήτων ἀνέστη 410
χωλεύων· ὑπὸ δὲ κνήμαι ῥώοντο ἀραιαί.

φύσας μὲν ῥ' ἀπάνευθε τίθει πυρὸς, ὄπλα τε πάντα
λάρνακ' ἐς ἀργυρέην συλλέξατο, τοῖς ἐπονείτο·

σπὸ γὰρ δ' ἄμφι πρόσωπα καὶ ἄμφω χεῖρ' ἀπομόργνυ
αὐχένα τε στιβαρὸν καὶ στήθεα λαχνήεντα, 415

δῦ δὲ χιτῶν', ἔλε δὲ σκήπτρον παχὺ, βῆ δὲ θυράζε
χωλεύων· ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι ῥώοντο ἄνακτι

χρῦσαι, ζωῇσι νεήνισιν εἰοικυῖαι.

τῆς ἐν μὲν νόος ἐστὶ μετὰ φρεσίν, ἐν δὲ καὶ αὐδὴ
καὶ σθένος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἅπο ἔργα ἴσασιν. 420

αἱ μὲν ὕπαιθα ἄνακτος ἐποίπνυν· αὐτὰρ ὁ ἔρρων
πλησίον, ἐνθα Θέτις περ, ἐπὶ θρόνου Ἰξε φαεινοῦ,

ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν

„Τίπτε, Θέτι τανύπεπλε, ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ
αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὔτι θαμίξεις. 425

αὐδα ὅ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.“

Τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα

„Ἥφαιστ', ἡ ἄρα δὴ τις, ὅσαι θεαὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ,
ἰοσσάδ' ἐνὶ φρεσίν ἧσιν ἀνέσχετο κήδεα λυγρὰ, 430

ὅσσ' ἐμοὶ ἐκ πασέων Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν;

ἐκ μὲν μ' ἀλλάων ἀλιάων ἀνδρὶ δάμασσεν,

Αἰακίδῃ Πηλῆϊ, καὶ ἔτλην ἀνέρος εὐνὴν

πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα. ὁ μὲν δὲ γῆρα λυγρῶ

κεῖται ἐνὶ μεγάροις ἀρημένος, ἄλλα δέ μοι νῦν· 435

νῖδ' ἐπεὶ μοι δῶκε γενέσθαι τε τραφέμεν τε,

ἔσοχον ἡρώων· ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος·

τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα φυτόν ὥς γουνῶ ἀλωῆς,

νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἰλίων εἶσω

Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτίς 440

οἶκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηληϊόν εἰσω.
 ὄφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρᾳ φάος ἡελίοιο,
 ἄχνηται, οὐδέ τί οἱ δύναιμι χραίσμῃσαι ἰούσα.
 κούρην ἣν ἄρα οἱ γέρας ἔξελον υἷες Ἀχαιῶν,
 τὴν ἄψ ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων. 445
 ἦτοι ὁ τῆς ἀχέων φρένας ἐφθιεν· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 Τρῶες ἐπὶ πρύμνησιν εἰέλεον, οὐδὲ θύραζε
 εἶων ἐξιέναι. τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
 Ἀργείων, καὶ πολλὰ περικλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον.
 ἐνθ' αὐτὸς μὲν ἔπειτ' ἠγαίνετο λοιγρὸν ἀμῦναι, 450
 αὐτὰρ ὁ Πάτροκλον περὶ μὲν τὰ ἅ τεύχεα ἔσθεν, *ἐν γόμφῳ*
 πέμπε δέ μιν πόλεμόνδε, πολὺν δ' ἄμα λαὸν ὅπασσεν.
 πᾶν δ' ἤμαρ μάραντο περὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν·
 καὶ νύ κεν αὐτῆμαρ πόλιν ἐπραθον, εἰ μὴ Ἀπόλλων
 πολλὰ κακὰ ῥέξαντα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν 455
 ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἑκτορι κῦδος ἔδωκεν.
 τοῦνεκα νῦν τὰ σά γούναθ' ἰκάνομαι, αἰ κ' ἐθέλῃσθα
 νίει ἐμῷ ὠκυμόρῳ δόμεν ἀσπίδα καὶ τροφάλειαν
 καὶ καλάς κνημίδας, ἐπισφυρίοις ἀραρυίας,
 καὶ θώρηκ'· ὃ γὰρ ἦν οἱ, ἀπώλεσε πιστὸς ἑταῖρος 460
 Τρῳασὶ δαμείας· ὃ δὲ κείται ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχεύων.⁴⁴
 Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
 „θάρσει· μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
 αἱ γάρ μιν θανάτοιο δυσηχέος ᾧδε δυναίμην
 νόσφιν ἀποκρύψαι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἰκάνοι, 465
 ὥς οἱ τεύχεα καλὰ παρέσσεται, οἷά τις αὐτε
 ἀνθρώπων πολέων θαυμάσσεται, ὅς κεν ἰδῇται.“
 Ὡς εἰπὼν τὴν μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δ' ἐπὶ φύσας,
 τὰς δ' ἐς πῦρ ἔτρεψε, κέλευσέ τε ἐργάζεσθαι.
 φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν εἰκόσι πᾶσαι ἐφύσαν, 76
 παντοίην εὐπρηστον αὐτμὴν ἔξανιέϊσαι,
 ἄλλοτε μὲν σπεύδοντι παρέμμεναι, ἄλλοτε δ' αὐτε,

ὅπως Ἡφαιστός τ' ἐθέλοι καὶ ἔργον ἄνοιτο
 χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα κασσίτερόν τε
 καὶ χρυσὸν τιμῆντα καὶ ἄργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα 475
 θῆκεν ἐν ἄκμοθέῳ μέγαν ἄκμονα, γέντο δὲ χειρὶ
 ῥαιστήρα κρατερὴν, ἐτέρηφι δὲ γέντο πυράρην.

Ποίει δὲ πρῶτιστα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
 πάντοσε δαιδάλλων, περὶ δ' ἄντυγα βάλλε φαινην,
 τρίπλακα μαρμαρῆν, ἐκ δ' ἀργύρεον τελαμῶνα. 480
 πέντε δ' ἄρ' αὐτοῦ ἔσαν σάκεος πτύχες· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
 ποίει δαίδαλα πολλὰ ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.

Ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' οὐρανὸν, ἐν δὲ θάλασσαν,
 ἥελιόν τ' ἀκάμαντα σελήνην τε πλήθουσαν,
 ἐν δὲ τὰ τεῖρεα πάντα, τὰτ' οὐρανὸς ἑστεφάνωται, 485
 Πλητιάδας θ' Ἑτάδας τε, τό τε σθένος Ὀδρίωνος
 Ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν,
 ἣτ' αὐτοῦ στρέφεται καὶ τ' Ὀδρίωνα δοκεύει,
 οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο.

Ἐν δὲ δύο ποιήσε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων 490
 καλὰς. ἐν τῇ μὲν ῥα γάμοι τ' ἔσαν εἰλαπῖναι τε,
 νύμφας δ' ἐκ θαλάμων δαῖδων ὑπο λαμπομενάων
 ἡγίνεον ἀνὰ ἄστν, πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει·
 κοῦροι δ' ὀρχηστήρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
 αὐλοὶ φόρμιγγές τε βοήν ἔχον· αἱ δὲ γυναῖκες 495
 ἰστάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισιν ἐκάστη.
 λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ ἔσαν ἀθρόοι· ἐνθα δὲ νεῖκος
 ὠρώρει, δύο δ' ἄνδρες ἐνείκεον εἵνεκα ποινῆς
 ἀνδρὸς ἀποφθιμένον· ὁ μὲν εὖχετο πάντ' ἀποδοῦναι,
 δῆμῳ πιφαύσκων, ὁ δ' ἀναίνετο μηδὲν ἐλέσθαι· 500
 ἄμφω δ' ἰέσθην ἐπὶ ἱστορί πείραρ ἐλέσθαι.
 λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπήπυνον, ἀμφὶς ἀρωγοί·
 κήρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυον· οἳ δὲ γέροντες
 εἶατ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοις ἱερῷ ἐνὶ κύκλῳ,

σκηπτρα δὲ κηρύκων ἐν χέρσ' ἔχον ἡεροφώνων· 505
τοῖσιν ἔπειτ' ἤϊσσον, ἀμοιβηδὶς δὲ δίκαιζον.

κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δὺω χρυσοῖο τάλαντα,
τῷ δόμεν ὅς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθύντατα εἴποι.

Τὴν δ' ἑτέρην πόλιν ἀμφὶ δὺω στρατοὶ εἶατο λαῶν 510
τεύχεσι λαμπόμενοι. δίχα δέ σφισιν ἦνδανε βουλὴν,

ἢ ἐκπράττειν ἢ ἀνδίχα πάντα δάσασθαι,
κτῆσιν ὅσῃν πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἑέργοι·

οἱ δ' οὐπω πείθοντο, λόχῳ δ' ὑπεθωρήσσοντο.

τείχος μὲν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι καὶ νήπια τέκνα

ῥύατ', ἐφεσταότες, μετὰ δ' ἀνέρες οὓς ἔχε γῆρας· 515

οἱ δ' ἴσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,

ἄμφω χρυσεῖω, χρύσεια δὲ εἴματα ἔσθην,

καλῶ καὶ μεγάλῳ σὺν τεύχεσιν, ὥστε θεῶ περ,

ἀμφὶς ἀριζήλῳ· λαοὶ δ' ὑπ' ὀλίζονες ἦσαν.

οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον ὅθι σφίσιν εἴκε λοχῆσαι, 520

ἐν ποταμῷ, ὅθι τ' ἀρδμὸς ἔην πάντεσσι βοτοῖσιν,

ἐνθ' ἄρα τοίγ' ἴζοντ' εἰλυμένοι αἰδοπι χαλκῷ.

τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δὺω σκοποὶ εἶατο λαῶν,

δέγμενοι ὁππότε μῆλα ἰδοίατο καὶ ἑλικας βοῦς.

οἱ δὲ τάχα προγέγοντο, δὺω δ' ἅμ' ἔποντο νομῆες 525

τερπόμενοι σύριγξιν· δόλον δ' οὔτι προνόησαν.

οἱ μὲν τὰ προῖδόντες ἐπέδραμον, ὧκα δ' ἔπειτα

τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πώεα καλὰ

ἀργεννῶν ὄτων, κτεῖνον δ' ἐπὶ μηλοβοτῆρας.

οἱ δ' ὥς οὖν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βοσὶν 530

εἰράων προπάροιθε καθήμενοι, ἀντίκ' ἐφ' ἵππων

βάντες ἀερσιπόδων μετεκίαθον, αἴψα δ' ἴκοντο.

στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ' ὄχθας,

βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐργχείησιν.

ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὀμίλειον, ἐν δ' ὀλοή Κῆρ, 535

ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,

ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῦν·
 εἴμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὥμοισι δαφουινεὸν αἵματι φωτῶν.
 ὠμίλειν δ' ὥστε ζωοὶ βροτοὶ ἢδ' ἐμάχοντο,
 νεκρούς τ' ἀλλήλων ἔρουν κατατεθνηῶτας. 540

Ἐν δ' ἐτίθει νειὸν μαλακὴν, πείραν ἄρουραν,
 εὐρεῖαν τρίπολον· πολλοὶ δ' ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ
 ζεύγεα δινεύοντες ἐλάστρεον ἔνθα καὶ ἔνθα.
 οἱ δ' ὅποτε στρέψαντες ἰκοίατο τέλσον ἀρούρης,
 τοῖσι δ' ἔπειτ' ἐν χερσὶ δέπας μελιηδέος οἴνου 544
 δόσκειν ἀνὴρ ἐπιῶν· τοὶ δὲ στρέψασκον ἀν' ὄγμους,
 ἴεμενοι νειοῖο βαθείης τέλσον ἰκέσθαι.
 ἢ δὲ μελαίνειτ' ὀπισθεν, ἀρηρομένη δὲ ἐφίκει,
 χρυσεὴν περ ξοῦσα· τὸ δὲ περὶ θαῦμα τέτυκτο.

Ἐν δ' ἐτίθει τέμενος βαθυλήϊον· ἔνθα δ' ἔριθιοι 550
 ἥμων ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 δράγματα δ' ἄλλα μετ' ὄγμον ἐπήτριμα πίπτου ἔραζε,
 ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἔλλεδανοῖσι δέοντο.
 τρεῖς δ' ἄρ' ἀμαλλοδετῆρες ἐφέστασαν· αὐτὰρ ὀπισθεν
 παῖδες δραγμεύοντες, ἐν ἀγκαλίδεσσι φέροντες, 555
 ἀσπερχές παρέχον· βασιλεὺς δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ
 σκῆπτρον ἔχων ἐστήκει ἐπ' ὄγμου γηθόσυνος κῆρ.
 κήρυκες δ' ἀπάνευθεν ὑπὸ δρυὶ δαῖτα πένοντο,
 βοῦν δ' ἱερεύσαντες μέγαν ἄμφεπον· αἱ δὲ γυναῖκες
 δεῖπνον ἐρίθιοισιν λευκὰ ἄλφιστα πολλὰ πάλυνον. 560

Ἐν δ' ἐτίθει σταφυλῇσι μέγα βροθουσάν ἀλωήν
 καλὴν χρυσεῖην· μέλανεσ δ' ἀνὰ βότρυες ἦσαν,
 ἐστήκει δὲ κάμαξι διαμπερές ἀργυρέησιν.
 ἀμφὶ δὲ, κυανέην κάπετον, περὶ δ' ἔρκος ἔλασσε
 κασσιτέρον· μία δ' οἷη ἀταρπιτὸς ἦεν ἐπ' αὐτήν, 565
 τῇ νίσσοντο φορῆς, ὅτε τρυγώφεν ἀλωήν.
 παρθενικαὶ δὲ καὶ ἡῖθεοι ἀταλὰ φρονέοντες
 πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπὸν.

τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι πάντ' ὀφρμυγγι λιγείῃ
 ἱμερόεν κιθάριξε, λίνον δ' ὑπὸ καλὸν αἰδεῖν 570
 λεπταλέῃ φωνῇ· τοὶ δὲ ῥῆσσοιτες ἀμαρτῇ
 μολπῇ τ' ἰνυμῶ τε ποσὶ σκαίροντες ἔποντο.

Ἐν δ' ἀγέλην ποίησε βοῶν ὀρθοκραϊράων·
 αἱ δὲ βόες χρυσοῖο τετεύχαιο κασσιτέρου τε,
 μυκηθμῶ δ' ἀπὸ κόπρου ἐπεσσεύοντο νομόνδε 575
 παρ' ποταμὸν κελάδοντα, παρὰ ῥοδανὸν δονακῆα.
 χρύσειοι δὲ νομῆες ἅμ' ἐστιχόωντο βόεσσιν
 τέσσαρες, ἐννέα δέ σφι κύνες πόδας ἀργοὶ ἔποντο.
 σμερδαλέω δὲ λέοντε δὴ ἐν πρώτῃσι βόεσσιν
 ταῦρον ἐρύγμηλον ἐχέτην· ὁ δὲ μακρὰ μεμυκῶς 580
 ἔλκετο· τὸν δὲ κύνες μετεκίαθον ἥδ' αἰζηοί.
 τῷ μὲν ἀναρρήξαντε βοὸς μέγαλοιο βοεῖην
 ἔγκατα καὶ μέλαν αἶμα λαφύσσειον· οἱ δὲ νομῆες
 αὐτῶς ἐνδίδεσαν ταχέας κύνας ὀτρύνοντες.

οἱ δ' ἦτοι θακέειν μὲν ἀπετρωπῶντο λεόντιων, 585
 ἰστάμενοι δὲ μάλ' ἐγγὺς ὑλάκτεον ἐκ τ' ἀλέοντο.

Ἐν δὲ νομὸν ποίησε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις,
 ἐν καλῇ βήσση, μέγαν οἶων ἀργεννάων,
 σταθμούς τε κλισίας τε κατηρεφέας ἰδὲ σηκοὺς.

Ἐν δὲ χορὸν ποίικιλλε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις, 590
 τῷ ἱκελὸν οἶόν ποτ' ἐνὶ Κνωσῶ εὐρείῃ
 Δαίδαλος ἥσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδνῃ.
 ἐνθα μὲν ἦλθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεισίβοιαι
 ὠρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχοντες·
 τῶν δ' αἱ μὲν λεπτὰς ὀθόνας ἔχον, οἱ δὲ χιτῶνας 595
 εἴατ' ἐϋννήτους, ἥκα στίλβοντας ἐλαίῳ·
 καὶ ῥ' αἱ μὲν καλὰς στεφάνους ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας
 εἶχον χρυσεῖας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.
 οἱ δ' ὅτε μὲν θρεξάσκον ἐπισταμένοισι πόδεσσιν
 φεία μάλ', ὥς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν 600

ἑξόμενος κερამεύς πειρήσεται, αἶ-κε θέησιν·
 ἄλλοτε δ' αὖ θρῆξασκον ἐπὶ στίχας ἀλλήλοισιν.
 πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν περιίσταθ' ὅμιλος
 τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς
 φορμίζων· δοιῶ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς 605
 μολπῆς ἑξάρχοντος ἐδίνεον κατὰ μέσσοις.

Ἐν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένης Ὠκεανοῖο
 ἄντυγα παρ πυμάτην σάκεος πύκα ποιητοῖο.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεύξε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
 τεύξ' ἄρα οἱ θώρηκα φαινότερον πυρὸς ἀγῆης, 610
 τεύξε δέ οἱ κόρυθα βριαρὴν κροτάφοις ἀραρυῖαν,
 καλὴν δαιδαλέην, ἐπὶ δὲ χρύσειον λόφον ἤκεν,
 τεύξε δέ οἱ κνημίδας ἑανοῦ κασσιτέροιο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὅπλα κάμε κλυτὸς ἀμφιγυήεις,
 μητρός Ἀχιλλῆος θῆκε προπάροιθεν αἶψας. 615
 ἢ δ' ἱρηξ ὥς ἄλτο κατ' Οὐλύμπου νιφόεντος,
 τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἡφαίστοιο φέρουσα.

ΙΛΙΑΔΟΣ Τ.

Μήνιδος ἀπόρησις.

Ἦώς μὲν κροκόπεπλος ἀπ' Ὠκεανοῖο ῥαέων
 ὦρνυθ', ἔν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἡδὲ βροτοῖσιν·
 ἢ δ' ἐς νῆας ἵκανε θεοῦ πάρα δῶρα φέρουσα.
 εὖρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον ὃν φίλον υἷον,
 κλαίοντα λιγέως· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι 5
 μύρονθ'. ἢ δ' ἐν τοῖσι παρίστατο δια θεάων,
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν

28/10/97. Κυριακή!

„Τέκνον ἐμὸν, τοῦτον μὲν ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
 κείσθαι, ἐπειδὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάσθη·
 τύνη δ' Ἡφαίστοιο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο, 10
 καλὰ μάλ', οἷ' οὕτω τις ἀνὴρ ὅμοισι φόρησεν.“

Ὡς ἄρα φωνήσασα θεὰ κατὰ τεύχε' ἔθηκεν
 πρόσθεν Ἀχιλλῆος· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.
 Μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντας ἔλε τρόμος, οὐδέ τις ἔτλη
 ἄντην εἰσιδέειν, ἀλλ' ἔτρεσαν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς 15
 ὥς εἶδ', ὥς μιν μᾶλλον ἔδν χόλος, ἐν δέ οἱ ὄσσε
 δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων ὥσει σέλας ἐξεφάνθην·
 τέρπετο δ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶν ἦσι τετάρπετο δαίδαλα λεύσσω,
 αὐτίκα μητέρα ἦν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα 20

„Μῆτερ ἐμὴ, τὰ μὲν ὅπλα θεὸς πόρρεν οἷ' ἐπιεικὲς
 ἔργ' ἔμεν ἀθανάτων, μὴδὲ βροτὸν ἄνδρα τελέσσαι.
 νῦν δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ θωρήσομαι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δεῖδω μή μοι τόφρα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν
 μυῖαι καδδῦσαι κατὰ χαλκοτύπους ὠτειλᾶς 25
 εὐλᾶς ἐργεῖνωνται, αἰκίσσωσι δὲ νεκρὸν -
 ἐκ δ' αἰὼν πέφαται - κατὰ δὲ χροῶ πάντα σαπήη.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
 „τέκνον, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων.
 τῷ μὲν ἐγὼ πειρήσω ἀλαλκεῖν ἄγρια φύλα, 30
 μυῖας, αἷ ῥά τε φῶτας ἀρηϊφάτους κατέδουσιν·
 ἦν περ γὰρ κῆταί γε τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν,
 αἰεὶ τῷδ' ἔσται χροῶς ἔμπεδος, ἥ καὶ ἀρείων.
 ἀλλὰ σὺν' εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιοὺς,
 μῆνιν ἀποκειπὼν Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν, 35
 αἴψα μάλ' ἐς πόλεμον θωρήσσεο, δύσσοο δ' ἀλκήν.“

Ὡς ἄρα φωνήσασα μένος πολυθαρσὲς ἐνήκεν,
 Πατρόκλῳ δ' αὐτ' ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐρυθρὸν
 στάξε κατὰ χιτῶν, ἵνα οἱ χροῶς ἔμπεδος εἴη.

Αὐτὰρ ο βῆ παρὰ θῖνα θαλάσσης διὸς Ἀχιλλεύς 40
 σμερδαλέα ἰάχων, ὥρσεν δ' ἥρωας Ἀχαιοὺς.
 καὶ ὃ οἴπερ τὸ πάρος γε νεῶν ἐν ἄρῳι μένεσκον,
 οἷ τε κυβερνῆται καὶ ἔχον οἰήϊα νηῶν
 καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν, σίτοιο δοτῆρες,
 καὶ μὴν οἱ τότε γ' εἰς ἀγορὴν ἴσαν, οὔνεκ' Ἀχιλλεύς 45
 ἐξεφάνη, θηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυ' ἄλεγεινής.
 τῷ δὲ δύω σκάζοντε βήτην Ἄρεος θεράποντε,
 Τυδείδης τε μενεπτόλεμος καὶ διὸς Ὀδυσσεύς,
 ἔγχει ἐρειδομένω· ἔτι γὰρ ἔχον ἔλκεα λυγρὰ·
 καὶ δὲ μετὰ πρώτῃ ἀγορῇ ἵζοντο κιόντες. 50
 αὐτὰρ ὁ δεύτατος ἦλθεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 ἔλκος ἔχων· καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 οὔτα Κόων Ἀντηνορίδης χαλκῆρεϊ δουρί.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἀολλίσθησαν Ἀχαιοί,
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς 55
 „Ἄτρεϊδῃ, ἣ ἄρ τι τόδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον
 ἐπλετο, σοὶ καὶ ἐμοί, ὅτε νῶϊ περ, ἄχυνμένῳ κῆρ,
 θυμοβόρῳ ἐριδι μενεήναμεν εἴνεκα κούρης·
 τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι κατακτάμεν Ἀρτεμις ἰῶ,
 ἡματι τῷ ὅτ' ἐγὼν ἐλόμην Λυρνησὸν ὀλέσσας· 60
 τῷ κ' οὐ τόσσοι Ἀχαιοὶ ὁδᾶξ ἔλον ἄσπετον οὐδας
 δυσμενέων ὑπὸ χερσίν, ἐμεῦ ἀπομνησίαντος.
 Ἔκτορι μὲν καὶ Τρῳαὶ τὸ κέρδιον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 θηρὸν ἐμῆς καὶ σῆς ἐριδος μνήσεσθαι οἶω.
 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν, ἄχυνμένοι περ, 65
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη.
 νῦν δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ πᾶν χόλον, οὐδέ τί με χρὴ
 ἄσκελέως αἰεὶ μενεαινέμεν· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον
 ὄτρυνον πόλεμόνδε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς,
 ὅφρ' ἔτι καὶ Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἔλθῶν, 70
 αἰ' κ' ἐθέλωσ' ἐπὶ νηυσὶν ἰάνειν· ἀλλὰ τιν' οἶω

ἄσπασίως αὐτῶν γόνυ κάμψειν, ὅς κε φύγησι
 δηϊου ἐκ πολέμοιο ὑπ' ἔγχεος ἡμετέροιο.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἐχάρησαν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 μῆνιν ἀπειπόντος μεγαθύμου Πηλεΐωνος.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 [αὐτόθεν ἐξ ἔδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάς].

„ὦ φίλοι, ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρης,
 ἕσταότος μὲν καλὸν ἀκούειν, οὐδὲ ἔοικεν
 ὑββάλλειν· χαλεπὸν γάρ, ἐπισταμένῳ περ ἔοντι.
 ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πῶς κέν τις ἀκούσαι
 ἢ εἰποι; βλάβεται δὲ λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής.
 Πηλεΐδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 σύνθεσθ' Ἀργεῖοι, μῦθόν τ' εὖ γυνῶτε ἕκαστος.

πολλάκι δὴ μοι τοῦτον Ἀχαιοὶ μῦθον ἔειπον,
 καὶ τέ με νεικέεσκον· ἐγὼ δ' οὐκ αἰτιός εἰμι,
 ἀλλὰ Ζεὺς καὶ Μοῖρα καὶ ἡεροφοῖτις Ἐριτύς,
 οὔτε μοι εἰν ἀγορῇ φρεσὶν ἐμβαλον ἄγριον ἄτην,
 ἥματι τῷ ὅτ' Ἀχιλλῆος γέρας αὐτὸς ἀπηύρων.
 ἀλλὰ τί κεν ῥέξαιμι; θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ.
 πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἄτη, ἣ πάντας ἁῖται,
 οὐλομένη· τῇ μὲν θ' ἀπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὔδε
 πίλνεται, ἀλλ' ἄρα ἦγε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει
 [βλάπτουσ' ἀνθρώπους· κατὰ δ' οὖν ἕτερόν γε πε-
 δησεν].

καὶ γὰρ δὴ νῦν ποτε Ζεὺς ἄσατο, τόν περ ἄριστον
 ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν φασ' ἔμμεναι· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν
 Ἥρῃ θῆλυς ἐοῦσα δολοφροσύνης ἀπάτησεν,
 ἥματι τῷ ὅτ' ἐμελλε βῆναι Ἡρακλεΐην
 Ἀλκμήνῃ τέξεσθαι ἐϋστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
 ἦτοι ὅγ' εὐχόμενος μετέφη πάντεσσι θεοῖσιν
 ἑκλυτέ μευ, πάντες τε θεοὶ πᾶσαί τε θείαναι,
 ὅφρ' εἰπω τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἀνώγει.

σήμερον ἄνδρα φώωσθε μογυστόκος Εἰλείθνια
 ἐκφανεί, ὃς πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξει,
 τῶν ἀνδρῶν γενεῆς οἷθ' αἵματος ἐξ ἐμεῦ εἰσὶν. 105
 τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη
 'ψευστήσεις, οὐδ' αὖτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις.
 εἰ δ' ἄγε νῦν μοι ὅμοσον, Ὀλύμπιε, καρτερόν ὄρκον,
 ἧ μὲν τὸν πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξειν,
 ὃς κεν ἐπ' ἥματι τῷδε πέσῃ μετὰ ποσσὶ γυναικὸς 110
 τῶν ἀνδρῶν οὐ σῆς ἐξ αἵματος εἰσι γενέθλης.
 ὥς ἔφατο· Ζεὺς δ' οὔτι δολοφροσύνην ἐνόησεν,
 ἀλλ' ὅμοσεν μέγαν ὄρκον, ἔπειτα δὲ πολλὸν ἀάσθη.
 Ἥρη δ' αἰτῶσα λίπεν βίον Οὐλύμποιο,
 καρταλίμως δ' ἔκετ' Ἄργος Ἀχαιῶκόν, ἐνθ' ἄρα ἦδη 115
 ἰφθίμην ἄλοχον Σθενέλου Περσηϊάδαο.
 ἧ δ' ἐκύνει φίλον υἱόν, ὃ δ' ἔβδομος ἐστήκει μείς·
 ἐκ δ' ἄγαγε πρὸ φώωσθε καὶ ἡλιτόμνηνον ἔοντα,
 Ἀλκμήνης δ' ἀπέπαυσε τόκον, σκέθε δ' Εἰλείθυϊας.
 αὐτὴ δ' ἀγγελέουσα Δία Κρονίωνα προσηύδα 120
 'Ζεῦ πάτερ, ἀργικέραυνε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω.
 ἦδη ἀνὴρ γέγον' ἐσθλὸς, ὃς Ἀργείοισιν ἀνάξει,
 Εὐρυσθεὺς, Σθενέλοιο πάτερ Περσηϊάδαο,
 σὸν γένος· οὐ οἱ ἀεικὲς ἀνασσέμεν Ἀργείοισιν.
 ὥς φάτο, τὸν δ' ἄχος ὅξυ κατὰ φρένα τύψε βαθεῖαν. 125
 αὐτίκα δ' εἰλ' Ἄτην κεφαλῆς λπαροπλοκάμοιο
 χαόμενος φρεσὶν ἦσι, καὶ ὅμοσε καρτερόν ὄρκον
 μή ποτ' ἐς Οὐλυμπόν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα
 αὐτὶς ἐλεύσεσθαι Ἄτην, ἧ πάντας αἶται.
 ὥς εἰπὼν ἔρριπεν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος - 130
 χειρὶ περιστρέψας· τάχα δ' ἔκετο ἔργ' ἀνθρώπων.
 τὴν αἰεὶ στενάχεσθ', ὃθ' ἐὼν φίλον υἱὸν ὄρῳτο
 ἔργον ἀεικὲς ἔχοντα ὑπ' Εὐρυσθεῖος ἀέθλων.
 ὥς καὶ ἐγών, ὅτε δ' αὖτε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ

Ἀργείους ὀλέεσκεν ἐπὶ πρύμνῃσι νέεσσιν, 135
 οὐ δύναμην λελαθέσθ' Ἄτης, ἣ πρῶτον ἀάσθην.
 ἀλλ' ἐπεὶ ἀσάμην καὶ μεν φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
 ἄψ' ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι ἄποινα·
 ἀλλ' ὄρσευ πόλεμόνδε, καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς.
 δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παρασχεῖν, ὅσσα τοι ἐλθὼν
 χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῖος Ὀδυσσεύς. 141
 εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐπειρόμενός περ Ἄρης·
 δῶρα δέ τοι θεράποντες ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐλόντες
 οἴσουσ', ὅφρα ἰδῇαι ὃ τοι μενοεικέα δαῖσω.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
 λεύς 145

„Ἀτρεΐδῃ κύντιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 δῶρα μὲν, κἷ' ἐθέλῃσθα, παρασχέμεν, ὥς ἐπιεικὲς,
 ἢ τ' ἐχέμεν· πάρα σοί. νῦν δὲ μνησάμεθα χάρις
 κῖψα μάλ'· οὐ γὰρ χρὴ κλοτοπεύειν ἐνθάδ' εὐντας
 οὐδὲ διατρίβειν· ἐτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον· 150
 ὥς κέ τις αὐτ' Ἀχιλῆα μετὰ πρῶτοισιν ἰδῇται
 ἔργῃ χαλκείῳ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας.
 ὣδέ τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθω.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
 „μὴ δ' οὕτως, ἀγαθός περ ἐὼν, θεοεικέλ' Ἀχιλλεῦ, 155
 νήστιας ὅτρυνε προτὶ Ἴλιον νῆας Ἀχαιῶν
 Τρῶσιν μαχησομένους, ἐπεὶ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἐσται
 φύλοπις, εὐτ' ἂν πρῶτοι ὁμιλήσωσι φάλαγγες
 ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸς πνεύσῃ μένος ἀμφοτέροισιν.
 ἀλλὰ πάσασθαι ἄνωχθι θοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιοὺς 160
 σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή.
 οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἡμᾶρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 ἄκμητος σίτοιο δυνήσεται ἅντα μάχεσθαι·
 εἴπερ γὰρ θυμῷ γε μενοινάα πολέμιζεν,
 ἀλλὰ τε λάθρῃ γυῖα βαρύνεται, ἥδ' ἐκ κῆάνει 165

δίψα τε καὶ λιμὸς, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι.
ὅς δέ κ' ἀνὴρ οἴνοιο κορεσσάμενος καὶ ἐδωδῆς
ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριος πολέμιζῃ,
θαρσαλέον νύ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, οὐδὲ τι γυῖα
πρὶν κάμνει, πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολέμοιο. 170

ἀλλ' ἄγε λαὸν μὲν σκέδασον καὶ δειπνον ἄνωχθε
ὄπλεσθαι· τὰ δὲ δῶρα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
οἰσέτω ἐς μέσσην ἀγορῇν, ἵνα πάντες Ἀχαιοὶ
ὄφθαλμοῖσιν ἴδωσι, σὺ δὲ φρεσὶ σῆσιν ἰανθῆς.
ὁμνυέτω δέ τοι ὕρκον, ἐν Ἀργείοισιν ἀναστάς, 175
μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἡδὲ μιγῆναι·

[ἢ θέμις ἐστίν, ἄναξ, ἥτ' ἀνδρῶν ἥτε γυναικῶν.]
καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν ἴλαος ἔστω.
αὐτὰρ ἔπειτά σε δαιτὶ ἐνὶ κλισίῃς ἀρεσάσθω
πιείρῃ, ἵνα μὴ τι δίκης ἐπιδενὲς ἐχῆσθα. 180

Ἀτρεΐδῃ, σὺ δ' ἔπειτα δικαιότερος καὶ ἐπ' ἄλλῳ
ἔσσειαι· οὐ μὲν γάρ τι νεμεσσητὸν βασιλῆα
ἄνδρ' ἀπαρέσσασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
„χαίρω σεῦ, Λαερτιάδῃ, τὸν μῦθον ἀκούσας· 185
ἐν μοίρῃ γὰρ πάντα δίκαιο καὶ κατέλεξας.

ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὁμόσαι, κέλεται δέ με θυμὸς,
οὐδ' ἐπιорκήσω πρὸς δαίμονος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
μιμνέτω αὐτῷ τέως, ἐπειγόμενός περ Ἀργεῖος·
μῖμνετε δ' ἄλλοι πάντες ἀολλέες, ὅφρα κε δῶρα 190
ἐκ κλισίῃς ἔλθῃσι καὶ ὕρκια πιστὰ τάμωμεν.

σοὶ δ' αὐτῷ τόδ' ἐγὼν ἐπιτέλλομαι ἡδὲ κελεύω·
κρινόμενος κούρητάς ἀριστῆας Παναχαϊῶν
δῶρα ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνείκμεν, ὅσσ' Ἀχιλλῆϊ
χθιζὸν ὑπέστημεν δῶσειν, ἀγέμεν τε γυναικάς. 195
Ταλθύβιος δέ μοι ὦκα κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
κάπρον ἐτοιμασάτω, ταμέειν Διὶ τ' Ἡελίῳ τε.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 „Ἄτρεϊδῃ κῦδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 ἄλλοτέ περ καὶ μᾶλλον ὀφέλλετε ταῦτα πένεσθαι, 20
 ὁππότε τις μεταπαυσωλὴ πολέμοιο γένηται
 καὶ μένος οὐτόσον ἦσιν ἐνὶ στήθεσσι ἐμοῖσιν.
 νῦν δ' οἱ μὲν κέαται δεδαῦγμένοι, οὓς ἐδάμασσεν
 Ἐκτώρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν,
 ὑμεῖς δ' ἐς βρωτῶν ὀτρύνετον. ἦ τ' ἂν ἔγωγε 20
 νῦν μὲν ἀνώγοιμι πτολεμίζειν υἱᾶς Ἀχαιῶν
 νήστιας ἀκμήνους, ἅμα δ' ἡελίῳ καταδύντι
 τεύξεσθαι μέγα δόρυπον, ἐπὴν τισαί μεθ' αὐτῶν
 πρὶν δ' οὕτως ἂν ἐμοιγε φίλον κατὰ λαίμωον ἱέην
 οὐ πόσις οὐδὲ βρωῖσις, ἐταῖρου τεθνηῶτος, 21
 ὅς μοι ἐνὶ κλισίῃ δεδαῦγμένος ὀξείῃ χαλκῷ
 κεῖται, ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος, ἅμφι δ' ἐταῖροι
 μύρονται· τό μοι οὔτι μετὰ φρεσὶ ταῦτα μέμνηεν;
 ἀλλὰ φόνος τε καὶ αἶμα καὶ ἀργαλέος στόνος ἀνδρῶν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς 21

„ὦ Ἀχιλλεῦ, Πηλέος υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
 κρείσσων εἰς ἐμέθεν καὶ φέρτερος οὐκ ὀλίγον περ
 ἔργει, ἐγὼ δέ κε σεῖο νοήματι γε προβαλοίμην
 πολλὸν, ἐπεὶ πρότερος γενόμεν καὶ πλείονα οἶδα.
 τῷ τοι ἐπιτήτω κραδίῃ μύθοισιν ἐμοῖσιν. 22
 αἰψά τε φυλόπιδος πέλεται κόρος ἀνθρώποισιν,
 ἦστε πλείστην μὲν καλὰ μιν χθονὶ χαλκὸς ἔχουσιν,
 ἄμητος δ' ὀλίγιστος, ἐπὴν κλίνησι τάλαντα
 Ζεὺς, ὅστ' ἀνθρώπων ταμὴς πολέμοιο τέτυκται.
 γαστέρι δ' οὕτως ἔστι νέκυν περθῆσαι Ἀχαιοῦς· 22
 λίην γὰρ πολλοὶ καὶ ἐπήτριμοι ἥματα πάντα
 πίπτουσιν· πότε κέν τις ἀναπνεύσειε πόνοιο;
 ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταθάπτειν ὅς κε θάνῃσιν,

νηλέα θυμὸν ἔχοντας, ἐπ' ἥματι δακρύνσας·
 ὅσσοι δ' ἂν πολέμοιο περὶ στρυγεροῦ λίπωνται, 230
 μεμνησθαι πόσιος καὶ ἐδητύος, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον
 ἀνδράσι δυσμενέεσσι μαχόμεθα νολεμὲς αἰεὶ,
 ἐσσάμενοι χοῦ' χαλκὸν ἄτειρέα. μηδέ τις ἄλλην
 λαῶν ὀτρυντὺν ποτιδέγμενος ἰσχαναάσθω·
 ἦδε γὰρ ὀτρυντὺς κακὸν ἔσσειται, ὅς κε λίπηται 235
 νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων· ἀλλ' ἀθρόοι ὀρμηθέντες
 Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὅζυν' Ἀρηα·"

Ἡ καὶ Νέστορος νῆας ὁπάσσατο κυδαλλίμοιο,
 Φυλείδην τε Μέρητα Θόαντά τε Μηριόνην τε
 καὶ Κρειοντιάδην Λυκομήδεα καὶ Μελάνιππον. 240
 βᾶν δ' ἴμεν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδου.
 αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἦν, τετέλεστο δὲ ἔργον·
 ἐπὶ μὲν ἐκ κλισίης τρίποδας φερου, οὓς οἱ ὑπέστη,
 αἰθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους·
 ἐκ δ' ἄρον αἶψα γυναικας ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας 245
 ἐπὶ, ἀτὰρ ὀγδοάτην Βρισηΐδα καλλιπάρηον.
 χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα
 ἦρχ', ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κούρητες Ἀχαιῶν·
 καὶ τὰ μὲν ἐν μέσση ἀγορῇ θέσαν, ἂν δ' Ἀγαμέμνων
 ἴστατο· Ταλθύβιος δὲ θεῶ' ἐναλλγκιος αὐδὴν 250
 κάπρου ἔχων ἐν χερσὶ παρίστατο ποιμένι λαῶν.

Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,
 ἣ οἱ παρ' ἑλπίδος μέγα κουλεὸν αἶεν ἄωροτο,
 κάπρου ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος, Διὶ χεῖρας ἀνασχων
 εὖχετο· τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν εἶατο σιγῇ 255
 Ἀργεῖοι, κατὰ μοῖραν, ἀκούοντες βασιλῆος.

εὐξάμενος δ' ἄρα εἶπεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν

„Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὑπατος καὶ ἄριστος,

Γῇ τε καὶ Ἡέλιος καὶ Ἑρινύες, αἰδ' ὑπὸ γαίαν 260
 ἀνθρώπους τίνυνται, ὅτις κ' ἐπίορκον ὁμόσση,

μὴ μὲν ἐγὼ κούρη Βρισηΐδι χεῖρ' ἐπενεῖκαι,
 οὔτ' εὐνῆς πρόφασιν κεχηρημένος οὔτε τευ ἄλλου·
 ἀλλ' ἔμεν' ἀπροτίμαστος ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῇσιν.
 εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπλόρκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν 264
 πολλὰ μάλ', ὅσσα διδοῦσιν ὅτις σφ' ἀλίστηται ὁμόσσεας.

Ἡ καὶ ἀπὸ στόμαχον κάπρου τάμε νηλέϊ χαλκῷ·
 τὸν μὲν Ταλθύβιος πολιῆς ἄλως ἐς μέγα λαῖτμα
 ῥῖψ' ἐπιδινῆσας, βόσιν ἰχθύσιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἀνστήσας Ἀργείοισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα

„Ζεῦ πάτερ, ἡ μεγάλας ἄτας ἄνδρεςσι διδοῖσθα. 270
 οὐκ ἂν δῆποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἐμοῖσιν
 Ἀτρεΐδης ὥρινε διαμπερὲς, οὐδέ κε κούρην
 ἦγεν ἐμεῦ ἀέκοντος ἀμήχανος· ἀλλὰ ποθὶ Ζεὺς
 ἦθελ' Ἀχαιοῖσιν θάνατον πολέεσσι γενέσθαι.
 νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δειπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἀρηα.“ 275

Ὡς ἄρ' ἐράνησεν, λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρόην.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος,
 θῶρα δὲ Μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
 βᾶν δ' ἐπὶ νῆα φέροντες Ἀχιλλῆος θείοιο·
 καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θέσαν, κάθισαν δὲ γυναῖκας, 280
 ἵππους δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράποντες ἀγανοί.

Βρισηΐς δ' ἄρ' ἔπειτ', ἐκέλη χροσέῃ Ἀφροδίτῃ,
 ὥς ἴδε Πάτροκλον δεδαγμένον ὃξεί χαλκῷ,
 ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγ' ἐκώκυε, χερσὶ δ' ἀμυσσεν
 στήθεά τ' ἠδ' ἀπαλὴν θειρὴν ἰδὲ καλὰ πρόσωπα. 285
 εἶπε δ' ἄρα κλαίουσα γυνὴ εἰκυῖα θεῆσιν

„Πάτροκλέ μοι δειλὴ πλείστον κεχαρισμένε θυμῷ,
 ζῶν μὲν σε ἔλειπον ἐγὼ κλισίῃθεν ἰούσα,
 νῦν δέ σε τεθνηῶτα νικάνομαι, ὄρχαμε λαῶν,
 ἄψ ἀνιοῦς· ὥς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεί. 290
 ἄνδρα μὲν, ᾧ ἔδοσαν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
 εἶδον πρὸ πτόλιος δεδαγμένον ὃξεί χαλκῷ,

τρεις τε κασιγνήτους, τούς μοι μία γείνατο μήτηρ,
 κηδείους, οἳ πάντες ὀλέθριον ἦμαρ ἐπέσπον.
 οὐδὲ μὲν οὐδέ μ' ἔασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὦκὺς Ἀχιλ-
 λεύς 295

ἔκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν θεῖοιο Μύνητος,
 κλαίειν, ἀλλὰ μ' ἔφασκες Ἀχιλλῆος θεῖοιο
 κουριδίην ἄλοχον θήσειν, ἄξειν τ' ἐνὶ νηυσὶν
 ἐς Φθίην, δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσιν.
 τῷ σ' ἄμοτον κλαίω τεθνηότα μέλιχον αἰεῖ.“ 300

Ὡς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες,
 Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν κήδ' ἐκάστη.
 αὐτὸν δ' ἄμφι γέροντες Ἀχαιῶν ἠγερέθοντο
 λισσόμενοι δειπνῆσαι· ὁ δ' ἤρνεϊτο στεναχίζων

„Λίσσομαι, εἴ τις ἔμοιγε φίλων ἐπιπείθεθ' ἐταίρων,
 μὴ με πρὶν σίτοιο κελεύετε μηδὲ ποτήτος 306
 ἄσασθαι φίλον ἦτορ, ἐπεὶ μ' ἄχος αἰνὸν ἰκάνει.
 δύντα δ' ἐς ἥλιον μενέω καὶ τλήσομαι ἔμπης.“

Ὡς εἰπὼν ἄλλους μὲν ἀπεσκέδασεν βασιλῆας,
 δοιὼ δ' Ἀτρεΐδα μενέτην καὶ δῖος Ὀδυσσεύς, 310
 Νέστωρ Ἰδομενεύς τε γέρων θ' ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
 τέρποντες πυκινῶς ἀκαχήμενον· οὐδέ τι θυμῷ
 τέρπετο, πρὶν πολέμον στόμα δύμεναι αἱματόεντος.
 μνησάμενος δ' ἀδινῶς ἀνενείκατο φώνησέν τε

„Ἢ ῥά νύ μοι ποτε καὶ σὺ, δυσάμμορε, φίλταθ'
 ἐταίρων, 315

αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν παρὰ δεῖπνον ἔθηκας
 αἶψα καὶ ὀτραλέως, ὁπότε σπερχοίατ' Ἀχαιοὶ
 Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν Ἄρηα.
 νῦν δὲ σὺ μὲν κεῖσθαι δεδαιγμένος, αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 ἄκμηνον πόσιος καὶ ἔδητύος, ἐνθον ἑόντων, 320
 σῇ ποτῇ. οὐ μὲν γάρ τι κακώτερον ἄλλο πάθοιμι,
 οὐδ' εἴ κεν τοῦ πατρὸς ἀποφθιμένοιο πυθοίμην,

ὅς που νῦν Φθίῃφι τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβει
 χήτει τοιοῦδ' υἱός· ὁ δ' ἄλλοδαπῷ ἐνὶ δῆμῳ
 εἵνεκα ριγεδανῆς Ἑλένης Τρωσὶν πολεμίζω·
 ἢ τὸν ὅς Σκύρῳ μοι ἐνὶ τρέφεται φίλος υἱός.
 [εἰ που ἐτι ζῶει γε Νεοπτόλεμος θεοειδής.]
 πρὶν μὲν γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἐώλπει
 οἶον ἐμὲ φθίσεσθαι ἀπ' Ἀργεὸς ἱπποβότοιο
 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, σὲ δέ τε Φθίηνδε νέεσθαι,
 ὥς ἄν μοι τὸν παῖδα θοῇ ἐνὶ νηϊ μελαίνῃ
 Σκυρόθεν ἐξαγάγοις καὶ οἱ δείξιαις ἕκαστα,
 κτῆσιν ἐμὴν δμῶάς τε καὶ ὑπερεφές μέγα δῶμα.
 ἤδη γὰρ Πηληϊά γ' οἶομαι ἢ κατὰ πάμπαν
 τεθνῆμεν, ἢ που τυτθὸν ἐτι ζῶοντ' ἀκάχησθαι
 γῆραί τε στυγερά, καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενον αἰεὶ
 λυγρὴν ἀγγελίην, ὅτ' ἀποφθιμένοιο πύθηται.“

Ὡς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γέροντες,
 μνησάμενοι τὰ ἕκαστος ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπον.
 μυρομένους δ' ἄρα τούσγε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων,
 αἴψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Τέκνον ἐμὸν, δὴ πάμπαν ἀποίχεται ἀνδρὸς ἔηος
 ἢ νύ τοι οὐκέτι πάγχυ μετὰ φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχιλλεύς·
 κεῖνος ὅγε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων
 ἦσται ὀδυρόμενος ἕταρον φίλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 οἴχονται μετὰ δειπνον, ὁ δ' ἄκηνος καὶ ἄπαστος.
 ἀλλ' ἴθι οἱ νέκταρ τε καὶ ἄμβροσίνην ἐρατεινὴν
 στάξον ἐνὶ στήθεσσι, ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἴκηται.“

Ὡς εἰπὼν ὥτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
 ἢ δ' ἄρπη εἰκυῖα τανυπτέρυγι λιγυφώνῳ,
 οὐρανοῦ ἐκ κατέπαλτο δι' αἰθέρος. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 αὐτίκα θωρήσσοντο κατὰ στρατόν· ἢ δ' Ἀχιλλῆϊ
 νέκταρ ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἄμβροσίνην ἐρατεινὴν
 στάξ', ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἀτερπῆς γούναθ' ἴκοιτο,

αὐτὴ δὲ πρὸς πατρὸς ἐρισθενέος πυκινὸν δῶ 355
 ὦχετο. τοῖ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἐχέοντο θοάων.
 ὥς δ' ὅτε ταρφειαὶ νιφάδες Διὸς ἐκποτέονται,
 ψυχραὶ, ὑπὸ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέας,
 ὥς τότε ταρφειαὶ κόρυθες λαμπρὸν γανόωσαι
 νηῶν ἐκφορέοντο, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι 360
 θώρηκές τε κραταιγύαλοι καὶ μέλινα δοῦρα.
 αἶγλη δ' οὐρανὸν ἴκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθῶν
 χαλκοῦ ὑπὸ στεροπῆς· ὑπὸ δὲ κτύπος ὥρνυτο ποσσὶν
 ἀνδρῶν· ἐν δὲ μέσοισι κορύσσετο διὸς Ἀχιλλεύς.
 [τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλε· τῷ δὲ οἱ ὅσσε 365
 λαμπέσθην ὥσεί τε πυρὸς σέλας, ἐν δὲ οἱ ἦτορ
 δυν' ἄχος ἄτλητον· ὁ δ' ἄρα Τρωσὶν μενεαίνων
 δύσσετο δῶρα θεοῦ, τὰ οἱ Ἥφαιστος κάμε τεύχων.]
 κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν
 καλὰς, ῥογυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας· 370
 δεῦτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσιν ἔδυνεν.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
 χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
 εἴλετο, τοῦ δ' ἀπάνευθε σέλας γένετ' ἥντε μήνης.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἐκ πόντοιο σέλας ναύτησι φανήῃ 375
 καιομένοιο πυρός· τὸ δὲ καλεῖται ὑψόθ' ὕρεσφιν
 σταθμῷ ἐν οἰοπόλῳ· τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἄελλαι
 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνευθε φέρουσιν·
 ὥς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκεος σέλας αἰθέρ' ἴκανε
 καλοῦ δαιδαλέου. περὶ δὲ τρυφάλειαν αἶψας 380
 κρατὶ θέτο βριαρὴν· ἣ δ' ἀστήρ ὥς ἀπέλαμπεν
 ἱππουρις τρυφάλεια, περισσεύοντο δ' ἔθειραι
 χρύσειαι, ἃς Ἥφαιστος ἵει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
 πειρήθη δ' ἔο αὐτοῦ ἐν ἔντεσι διὸς Ἀχιλλεύς,
 εἰ οἱ ἐφαρμόσσειε καὶ ἐντρέχοι ἀγλαὰ γυῖα· 385
 τῷ δ' εὔτε πτερὰ γίγνετ', ἄειρε δὲ ποιμένα λαῶν.

ἐκ δ' ἄρα σύριγγος πατρώϊον ἐσπάσαι' ἔγχος,
 βροτὸν μέγα στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος
 Ἀχαιῶν

πάλλειν, ἀλλὰ μιν οἷος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς,
 Πηλιάδα μελῆην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων 390
 Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἡρώεσιν.
 ἵππους δ' Ἀντομέδων τε καὶ Ἀλκιμος ἀμφιέποντες
 ζεύγνυνον· ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἔσαν, ἐν δὲ χαλινούς
 γαμφηλῆς ἔβαλον, κατὰ δ' ἡνία τείναν ὀπίσσω
 κολλητὸν ποτὶ δίφρον. ὁ δὲ μάλιστα φαιεινὴν 395
 χειρὶ λαβὼν ἀραρυῖαν ἐφ' ἵπποιον ἀνόρουσεν,
 Ἀντομέδων· ὅπιθεν δὲ κορυσσάμενος βῆ Ἀχιλλεύς,
 τεύχεσιν παμφαίνων ὥστ' ἠλέκτωρ Ὑπερίων.
 σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἑοῖο

„Ξάνθε τε καὶ Βαλίο, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης,
 ἄλλως δὴ φράζεσθε σαωσέμεν ἡνιοχῆα 401
 ἄψ Δαναῶν ἐς ὕμιλον, ἐπεὶ χ' ἐώμεν πολέμοιο,
 μηδ' ὥς Πάτροκλον λίπετ' αὐτοῦ τεθνηῶτα.“

Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγόφῳ προσέφη πόδας αἰόλος ἵππος
 Ξάνθος, ἄφαρ δ' ἤμυσε καρῆατι· πᾶσα δὲ χαίτη 405
 ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν οὐδας ἵκανε·
 αὐδῆντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·

„Καὶ λίην σ' ἐτι νῦν γε σαώσομεν, ὄβριμ' Ἀχιλλεῦ·
 ἀλλὰ τοι ἐγγύθεν ἤμαρ ὀλέθριον· οὐδέ τοι ἡμεῖς
 αἵτιοι, ἀλλὰ θεός τε μέγας καὶ Μοῖρα κραταιή. 410
 οὐδὲ γὰρ ἡμετέρῃ βραδυτῆτί τε νωχελῇ τε
 Τρῶες ἀπ' ὤμουιν Πατρόκλου τεύχε' ἔλοντο·
 ἀλλὰ θεῶν ὄριστος, ὃν ἡὔκομος τέκε Ἀητῶ,
 ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἑκτορι κῦδος ἔδωκεν.
 νῶϊ δὲ καὶ κεν ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο θέοιμεν, 415
 ἥνπερ ἑλαφροτάτην φάσ' ἔμμεναι· ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
 μόρσιμόν ἐστι θεῶ τε καὶ ἀνέρι ἴφι δαμῆναι.“

Ὡς ἄρα φωνήσαντος Ἑρινύες ἐσχεθον αὐδὴν.
 τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 „Ξάνθε, τί μοι θάνατον μαντεύει; οὐδέ τί σε
 χεῖρ· 420

εἴ νύ τοι οἶδα καὶ αὐτὸς, ὅ μοι μόρος ἐνθάδ' ὀλέσθαι,
 νόσφι φίλῳ πατρὸς καὶ μητέρος· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 οὐ λήξω πρὶν Τρῶας ἄδην ἐλάσαι πολέμοιο.“

Ἥ δ' αὖ καὶ ἐν πρώτοις ἰάχων ἔχε μώνυχας ἵππους.

ΙΛΙΑΔΟΣ Υ΄.

Θεομαχία.

Ὡς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσσι θωρήσσοντο
 ἄμφι σέ, Πηλέος υἱέ, μάχης ἀκόρητον Ἀχαιοί,
 Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῶ πεδίλοι.

Ζεὺς δὲ Θέμιστα κέλευσε θεοὺς ἀγορήνδε καλέσσαι
 κράτος ἀπ' Οὐλύμποιο πολυπτύχου· ἥ δ' ἄρα πάντη
 φοιτήσασα κέλευσε Διὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι. 6

οὔτε τις οὐν ποταμῶν ἀπέην, νόσφ' Ὠκεανοῖο,
 οὔτ' ἄρα νυμφάων, αἵτ' ἄλσεα καλὰ νέμονται
 καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσσα ποιήεντα.

ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα Διὸς νεφεληγερέταο 10

ἔξεσθ' αἰθούρῃσιν ἐφίζανον, ὥς Διὶ πατρὶ

Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.

ὥς οἱ μὲν Διὸς ἔνδον ἀγῆγέρατ'· οὐδ' ἐνοσίχθων
 νηκουστήσε θεῶς, ἀλλ' ἐξ ἀλὸς ἦλθε μετ' αὐτοὺς,

ἷξε δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν. 15

„Τίπτ' αὐτ', Ἀργικέραυνε, θεοὺς ἀγορήνδε κά-
λεσσας;

ἢ τι περὶ Τρῶων καὶ Ἀχαιῶν μερμηρίζεις;
τῶν γὰρ νῦν ἄγχιστα μάχῃ πόλεμός τε δέδθεν.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
„ἔγνωσ, ἐννοσίγαιε, ἐμὴν ἐν στήθεσι βουλὴν, 20
ὧν ἔνεκα ξυνάγειρα· μέλουσί μοι ὀλλύμενοί περ.

ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ μενέω πτυχὶ Οὐλύμποιο
ἦμενος, ἐνθ' ὄρώων φρένα τέρσομαι· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
ἔρχεσθ' ὅφρ' ἂν ἱκησθῃς μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
ἀμφοτέροισι δ' ἀρήγεθ', ὅπη νόος ἐστὶν ἐκάστου. 25
εἰ γὰρ Ἀχιλλεὺς οἷος ἐπὶ Τρῳάεσσι μαχεῖται,
οὐδὲ μίνυνθ' ἔξουσι ποδῶκεα Πηλεΐωνα.

καὶ δέ τέ μιν καὶ πρόσθεν ὑποτρομέεσκον ὀρώωντες·
νῦν δ', ὅτε δὴ καὶ θυμὸν ἐταίρου χῶεται αἰνῶς,
δεῖδω μὴ καὶ τεῖχος ὑπὲρ μόρον ἔξαλαπάξῃ.“ 30

Ὡς ἔφατο Κρονίδης, πόλεμον δ' ἄλιστατον ἔγειρεν.
βᾶν δ' ἵμεναι πόλεμόνδε θεοὶ, δίχα θυμὸν ἔχοντες·

Ἦρη μὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
ἠδὲ Ποσειδάων γαίηοχος ἠδ' ἐριούνης
Ἑρμείας, ὃς ἐπὶ φρεσὶ πενκαλίμησι κέκασται· 35

Ἦφαιστος δ' ἅμα τοῖσι κίε σθένει βλεμεαίνων,
χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥῶοντο ἀρκαίαι.

ἔς δὲ Τρῶας Ἄρης κορυθαίολος, αὐτὰρ ἅμ' αὐτῷ
Φοῖβος ἀνερσεκόμης ἠδ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
Ἀητώ τε Ξάνθος τε φιλομμειδῆς τ' Ἀφροδίτη. 40

Εἰως μὲν ᾧ ἀπάνευθε θεοὶ θνητῶν ἔσαν ἀνδρῶν,
τόφρα δ' Ἀχαιοὶ μὲν μέγα κύδανον, οὔνεκ' Ἀχιλλεὺς
ἔξεφάνη, θηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς·
Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἑκάστου,
δειδιότας, ὅθ' ὀρώοντο ποδῶκεα Πηλεΐωνα 45
τεύχεσι λαμπόμενον, βροτολοιγῷ ἴσδον Ἄρηι.

κῦτάρ ἐπεὶ μεθ' ὅμιλον Ὀλύμπιοι ἤλυθον ἀνδρῶν,
 ὦρτο δ' Ἔρις κρατερὴ λαοσσόος, αὖτε δ' Ἀθήνη,
 σταῖς ὅτε μὲν παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός,
 ἄλλοτ' ἐπ' ἀκτάων ἐριδούπων μακρὸν αὖτει. 50
 αὖτε δ' Ἄρης ἐτέρωθεν, ἐρεμνῇ λαίλαπι ἴσος,
 ὃξ' ὑ κατ' ἀκροτάτης πόλιος Τρώεσσι κελεύων,
 ἄλλοτε παρ Σιμόεντι θέων ἐπὶ Καλλικολώνῃ.

Ὡς τοὺς ἀμφοτέρους μάκαρες θεοὶ ὀτρύνοντες
 σύμβalon, ἐν δ' αὐτοῖς ἐριδα ῥήγνυντο βαρεῖαν. 55
 δεινὸν δὲ βρόντησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 ὑψόθεν· αὐτὰρ ἐνερθε Ποσειδάων ἐτίναξεν
 γαῖαν ἀπειρεσίην ὀρέων τ' αἰπεινὰ κάρηνα.
 πάντες δ' ἐσσεύοντο πόδες πολυπίδακος Ἴδης
 καὶ κορυφαί, Τρώων τε πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν. 60
 ἐδδειςεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων Ἀἰδωνεύς,
 δείσας δ' ἐκ θρόνου ἄλτο καὶ ἰαχε, μή οἱ ὕπερθεν
 γαῖαν ἀναρρήξειε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 οἰκία δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανείη
 σμερδαλέ' εὐρώεντα, τάτε στυγέουσι θεοὶ περ. 65
 τόσσος ἄρα κτύπος ὦρτο θεῶν ἐριδι ξυνιόντων.
 ἦτοι μὲν γὰρ ἐναντα Ποσειδάωνος ἄνακτος
 ἵστατ' Ἀπόλλων Φοῖβος, ἔχων ἰὰ πτερόεντα,
 ἄντα δ' Ἐνυαλίῳ θεᾷ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Ἥρῃ δ' ἀντίστη χρυσηλάκατος κελαδεινὴ 70
 Ἄρτεμις ἰοχέαιρα, κασιγνήτῃ ἐκάτοιο·
 Ἀητοὶ δ' ἀντίστη σῶκος ἐριούνιος Ἑρμῆς,
 ἄντα δ' ἄρ' Ἥφαιστοιο μέγας ποταμὸς βαθυδίνης,
 ὃν Ξάνθον καλέουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.

Ὡς οἱ μὲν θεοὶ ἄντα θεῶν ἴσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἔκτορος ἄντα μάλιστα λιλαίετο δύναι ὅμιλον 76
 Πριαμίδεω· τοῦ γάρ ῥα μάλιστ' ἔθυμὸς ἀνώγει
 αἵματος ἄσαι Ἀρηὰ ταλαίρῃνον πολεμιστήν.

Κυριακή
 2/12/77

Αἰνείαν δ' ἰδυὺς λαοσσόος ὤρσεν Ἀπόλλων
 ἀντία Πηλείωνος, ἐνῆκε δέ οἱ μένος ἦϋ·
 υἷεϊ δὲ Πριάμοιο Ἀνκάονι εἰσατο φωνήν·
 τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων
 „Αἰνεΐα, Τρώων βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαί,
 ἄς Τρώων βασιλεῦσιν ὑπέσχεο οἰνοποτάζων,
 Πηλεΐδew Ἀχιλλῆος ἐναντίβιον πολεμίζειν;“

Τὸν δ' αὖτ' Αἰνεΐας ἀπαμειβόμενος προσέειπε
 „Πριαμίδη, τί με ταῦτα καὶ οὐκ ἐθέλοντα κελεύεις
 ἀντία Πηλείωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι;
 οὐ μὲν γὰρ νῦν πρῶτα ποδῶκεος ἄντ' Ἀχιλλῆος
 στήσομαι, ἀλλ' ἦδη με καὶ ἄλλοτε δουρὶ φόβησεν
 ἔξ' Ἰδης, ὅτε βουσίην ἐπήλυθεν ἡμετέρησιν,
 πέρσσε δὲ Ἀυρηνησσὸν καὶ Πήδασον· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
 εὐρύσαθ', ὅς μοι ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γούνην
 ἥ κ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶν Ἀχιλλῆος καὶ Ἀθήνης,
 ἥ οἱ πρόσθεν ἰούσα τίθει φάος ἦδ' ἐκέλευεν
 ἐργεῖ χαλκείῳ Λέλεγας καὶ Τρώας ἐναΐρειν.
 τῷ οὐκ ἔστ' Ἀχιλλῆος ἐναντίον ἄνδρα μάχεσθαι·
 αἰεὶ γὰρ πάρα εἰς γε θεῶν, ὅς λοιγὸν ἀμύνει.
 καὶ δ' ἄλλως τοῦν' ἰδυὶ βέλος πέτετ', οὐδ' ἀπολ-
 πρὶν χροὸς ἀνδρομέοιο διελθεῖν. εἰ δὲ θεὸς πε-
 ἶσον τέλνειεν πολέμου τέλος, οὔ με μάλα ῥέα
 νικήσει, οὐδ' εἰ παγχάλκεος εὐχεται εἶναι.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς, Ἀπό-
 „ῥως, ἀλλ' ἄγε καὶ σὺ θεοῖς αἰειγενέτησιν
 εὐχέο· καὶ δὲ σέ φασι Διὸς κούρης Ἀφροδίτης
 ἐκγεγάμεν, κείνος δὲ χερείονος ἐκ θεοῦ ἐστίν.
 ἥ μὲν γὰρ Διὸς ἐσθ', ἥ δ' ἔξ' ἀλίοιο γέροντος.
 ἀλλ' ἰδυὺς φέρε χαλκὸν ἀτειρέα, μηδὲ σε πάμπα-
 λευγαλέοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ.“

Ὡς εἰπὼν ἐμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν

βῆ δὲ διὰ προμαχῶν κεκορυθμένος αἰθοπι χαλκῷ.

οὐδ' ἔλαθ' Ἀγχίσαιο πάϊς λευκώλενον Ἥρην

ἀντία Πηλεΐωνος ἰὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·

ἣ δ' ἄμυνδις στήσασα θεοὺς μετὰ μῦθον ἔειπεν

„Φράζεσθον δὴ σφῶϊ, Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη, 115

ἐν φρεσὶν ὑμετέρησιν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.

Αἰνεΐας ὅδ' ἔβη κεκορυθμένος αἰθοπι χαλκῷ

ἀντία Πηλεΐωνος, ἀνῆκε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων·

ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς πέρ μιν ἀποτρῶπῶμεν ὀπίσσω

αὐτόθεν· ἣ τις ἔπειτα καὶ ἡμείων Ἀχιλῆϊ 120

παρσταίῃ, δοίῃ δὲ κράτος μέγα, μηδὲ τι θυμῷ

δευέσθω, ἵνα εἰδῇ ὃ μιν φιλέουσιν ἄριστοι

Ἀθανάτων, οἳ δ' αὖτ' ἀνεμῶλιοι οἳ τὸ πάρος περ

Τρῶσιν ἀμύνουσιν πόλεμον καὶ δηλοτῆτα.

πάντες δ' Οὐλύμποιο κατήλθομεν ἀντιόωντες 125

τῆσδε μάχης, ἵνα μὴ τι μετὰ Τρώεσσι πάθῃσιν

σήμερον· ὅστερον αὖτε τὰ πείσεται ἄσσα οἳ Αἶσα

γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.

εἰ δ' Ἀχιλεὺς οὐ ταῦτα θεῶν ἐκ πεύσεται ὁμφῆς,

δείσετ' ἐπειθ', ὅτε κέν τις ἐναντίβιον θεὸς ἔλθῃ 130

ἐν πολέμῳ· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς.“

Τὴν δ' ἡμέλβειτ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων

„Ἥρην, μὴ χαλέπαινε παρὲκ νόον· οὐδὲ τί σε χρή·

οὐκ ἂν ἔργωγ' ἐθέλοιμι θεοὺς ἔριδι ξυνελάσσαι

[ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ πολὺ φέρτεροί εἰμεν]· 135

ἀλλ' ἡμεῖς μὲν ἔπειτα καθεζώμεσθα κιόντες

ἐκ πάτου ἐς σκοπὴν, πόλεμος δ' ἀνδρεςσι μελήσει.

εἰ δὲ κ' Ἄρης ἄρχωσι μάχης ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων,

ἢ Ἀχιλῆϊ ἰσχωσι καὶ οὐκ εἰῶσι μάχεσθαι,

αὐτίκ' ἔπειτα καὶ ἄμμι παρ' αὐτόφιν νεῖκος ὀρεῖται 140

φυλόπιδος· μάλα δ' ὦκα διακρινθέντας οἶω

ἄψ ἔμεν Οὐλύμπόνδε, θεῶν μεθ' ὁμήγυριον ἄλλων,

ἡμετέρης ὑπὸ χερσὶν ἀναγκαίῃφι δαμέντας·

ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο κυανοχαίτης
τεῖχος ἐς ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος θείοιο, 145

ὑψηλὸν, τό ῥά οἱ Τρῶες καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
τοῖεον, ὅφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγῶν ἀλέαιτο,
οππότε μιν σεύαιτο ἀπ' ἡλόνος πεδίουδε.

ἐνθα Ποσειδάων κατ' ἄρ' ἔξετο καὶ θεοὶ ἄλλοι,
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄρρηκτον νεφέλην ὤμοισιν ἔσαντο· 150

οἱ δ' ἐτέρωσε καθίζον ἐπ' ὀφρύσι Καλλικολώνης
ἀμφὶ σέ, ἦτε Φοῖβε, καὶ Ἄρηα πολίπορθον.

ὥς οἱ μὲν ῥ' ἐκάτερθε καθέλατο μητιόωντες
βουλὰς· ἀρχέμεναι δὲ δυσηλεγέος πολέμοιο
ᾤκνεον ἀμφοτέρω, Ζεὺς δ' ἥμενος ὕψι κέλευεν. 155

Τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδίον, καὶ λάμπετο χαλκῷ,
ἑνδρῶν ἡδ' ἱππῶν· κάρκαϊρε δὲ γαῖα πόδεσσι
ὀρνυμένων ἄμυδις. δύο δ' ἄνδρες ἔξοχ' ἄριστοι
ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι,
Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης καὶ δῖος Ἀχιλλεύς. 160

Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀπειλήσας ἐβεβήκει,
νευστάζων κόρυθι βριαρῇ· ἀτὰρ ἀσπίδα θοῦριν
πρόσθεν ἔχε στέρνοιο, τίνασσε δὲ χάλκεον ἔγχος.
Πηλεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐναντίον ὦρτο, λέων ὥς
σύντης, οὔτε καὶ ἄνδρες ἀποκτάμεναι μεμαάσιν 165

ἀγρόμενοι, πᾶς δῆμος· ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀτίζων
ἐρχεται, ἀλλ' ὅτε κέν τις ἀρηϊθόων αἰζηῶν
δοῦρὶ βάλλῃ, εἰλή τε χανῶν, περὶ τ' ἀφρός ὀδόντας
γίγνεται, ἐν δὲ τέ οἱ κραδίῃ στένει ἄλκιμον ἦτορ,
οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν 170

μαστίεται, ἐξ δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι,
γλανκίῳ δ' ἰδὺς φέρεται μένει, ἦν τινα πέφυκ
ἑνδρῶν, ἣ αὐτὸς φθίεται πρῶτον ἐν ὁμίλῳ·
ὥς Ἀχιλῆ' ᾧτρυνε μένος καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ

ἀντίον ἐλθέμεναι μεγαλήτορος Αἰνείαο. 175
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς
 „Αἰνεία, τί σὺ τόσσον ὁμίλου πολλὸν ἐπελθὼν
 ἔστης; ἢ σέγε θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει
 ἐλπόμενον Τρώεσσι ἀνάξιν ἱποδάμοισιν 180
 τιμῆς τῆς Πριάμου; ἅτάρ εἰ κεν ἐμ' ἐξαναρίξῃς,
 οὐ τοι τοῦνεκά γε Πρίαμος γέρας ἐν χειρὶ θήσει·
 εἰσὶν γάρ οἱ παῖδες, ὃ δ' ἐμπεδος οὐδ' ἀσιφρων.
 ἢ νῦ τί τοι Τρῶες τέμενος τάμον ἔσοχον ἄλλων,
 καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὅφρα νέμῃαι, 185
 αἰ κεν ἐμὲ κτείνῃς; χαλεπῶς δέ σ' ἔολπα τὸ ῥέξιν.
 ἤδη μὲν σέγε φημί καὶ ἄλλοτε δουρὶ φοβῆσαι.
 ἢ οὐ μέμνη ὅτε πέρ σε βοῶν ἄπο, μῦνονον ἰόντα,
 σεῦα κατ' Ἰθαίων ὀρέων ταχέεσσι πόδεσσιν 189
 καρπαλίμως; τότε δ' οὔτι μετατροπαλίζεο φεύγων.
 ἐνθεν δ' ἐς Λυρνησσὸν ὑπέκφυγες· αὐτὰρ ἐγὼ τῇν
 πέρσα, μεθοομηθεὶς σὺν Ἀθήνῃ καὶ Αἰὶ πατρὶ,
 ληϊάδας δὲ γυναικάς, ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας,
 ἦγον· ἅτάρ σέ Ζεὺς ἐρρύσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
 ἀλλ' οὐ νῦν σε ῥύεσθαι ὄτομαι, ὥς ἐνὶ θυμῷ 195
 βάλλεται· ἀλλὰ σ' ἐργῷ ἀναχωρήσαντα κελεύω
 ἐς πληθύν ἰέναι, μηδ' ἀντίος ἴστασ' ἐμεῖο,
 πρὶν τι κακὸν παθεῖν· ῥεχθὲν δέ τε νῆπιος ἔγνω.“

Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμείβετο φώνησέν τε
 „Πηλεΐδη, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσί γε νηπύτιον ὥς 200
 ἔλπεο δεῖδιξέσθαι, ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς
 ἡμὲν κερτομίας ἦδ' αἰσυλα μυθήσασθαι.
 ἰδμεν τ' ἀλλήλων γενεήν, ἰδμεν δὲ τοκῆας,
 πρόκλυτ' ἀκούοντες ἔπεα θνητῶν ἀνθρώπων·
 ὅψει δ' οὔτ' ἄρ πω σὺ ἐμούς ἰδῇς οὔτ' ἄρ' ἐγὼ σούς·
 φασὶ σὲ μὲν Πηλῆος ἀμύμονος ἔκγονον εἶναι, 206

μητρὸς δ' ἐκ Θέτιδος καλλιπλοκάμου ἄλοσύνῃης·
 αὐτὰρ ἐγὼν υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσειο
 εὖχομαι ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ μοι ἐστ' Ἀφροδίτη·
 γαῖαν δὴ νῦν ἕτεροί γε φίλον παῖδα κλαύουσιν 210
 σήμερον· οὐ γάρ φημ' ἐπέεσσί γε νηπυτίοισιν
 ὦδε διακρινθέντε μάχης ἕξ ἀπονέεσθαι.
 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα θαήμεναι, ὅφρ' εὖ εἰδῇς
 ἡμετέρην γενεὴν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν·
 Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεὺς, 215
 κτίσσε δὲ Δαρδανίην, ἐπεὶ οὐπώ Ἴλιος ἱρή
 ἐν πεδίῳ πεπόλιστο, πόλις μερόπων ἀνθρώπων,
 ἀλλ' ἐθ' ὑπάρειας ὤκεον πολυπλίδας Ἰδης.
 Δάρδανος αὖ τέκεθ' υἱὸν Ἐριχθόνιον βασιλῆα,
 ὃς δὴ ἀφνειότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων· 220
 τοῦ τρισχίλια ἵπποι ἔλος κᾶτα βουκολέοντο
 θήλειαι, πῶλοισιν ἀγαλλόμεναι ἀταλῆσιν. -
 τᾶων καὶ Βορέης ἡράσσατο βοσκομενάων,
 ἵππῳ δ' εἰσάμενος παρελέξατο κυανοχαίτῃ·
 αἰ δ' ὑποκυσάμεναι ἔτεκον δυοκαίδεκα πῶλους. 225
 αἰ δ' ὅτε μὲν σκιρτῶεν ἐπὶ ξείδωρον ἄρουραν,
 ἄκρον ἐπ' ἀνδερῶν καρπὸν θεῶν οὐδὲ κατέκλων·
 ἀλλ' ὅτε δὴ σκιρτῶεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 ἄκρον ἐπὶ ῥηγμῖνος ἄλδος πολιοῖο θέεσκον. -
 Τρῳά δ' Ἐριχθόνιος τέκετο Τρώεσσιν ἄνακτα· 230
 Τρῳὸς δ' αὖ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
 Ἴλος τ' Ἀσδάρακός τε καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης,
 ὃς δὴ κάλλιστος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
 τὸν καὶ ἀνθρείψαντο θεοὶ Διὶ οἶνοχοεῦν
 κάλλεος εἵνεκα οἶο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη. 235
 Ἴλος δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Λαομέδοντα,
 Λαομέδων δ' ἄρα Τιθωνὸν τέκετο Πριάμιόν τε
 Δάμπον τε Κλυτίον θ' Ἰκετάονί τ', ὅζον Ἄρηος

Ἀσδάρακος δὲ Κάπυν, ὃ δ' ἄρ' Ἀγχίσην τέκε παῖδα·
 αὐτὰρ ἔμ' Ἀρχίσης, Πριάμος δ' ἔτεχ' Ἔκτορα δῖον. 246
 ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὖχομαι εἶναι.
 Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἀνδρεσσιν ὀφέλλει τε μινύθει τε,
 ὅπως κεν ἐθέλῃσιν· ὃ γὰρ κάρτιστος ἀπάντων.
 ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα νηπύτιοι ὥς,
 ἔσταότ' ἐν μέσση ὑσμίνῃ δηλοτῆτος. 245

ἔστι γὰρ ἀμφοτέροισιν ὀνειδέα μυθήσασθαι
 πολλὰ μάλ'· οὐδ' ἂν νηῦς ἐκατόζυγος ἄχθος ἄροιτο.
 στρεπτή δὲ γλῶσσ' ἐστὶ βροτῶν, πολέες δ' ἐνι μῦθοι
 παντοῖοι, ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς ἐνθα καὶ ἐνθα.
 ὅποιόν κ' εἴπῃσθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσαιο. 250
 ἀλλὰ τίη ἔριδας καὶ νείκεα νῶϊν ἀνάγκη
 νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥστε γυναικας,
 αἵτε χολωσάμεναι ἔριδος πέρι θυμοβόροιο
 νεικεῦσ' ἀλλήλῃσι μέσσην ἐς ἄγυιαν ἰοῦσαι,
 πῶλλ' ἔτεά τε καὶ οὐκί· χόλος δέ τε καὶ τὰ κελεύει. 255
 ἀλλῆς δ' οὐ μ' ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις μεμαῶτα
 πρὶν χαλκῷ μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλ' ἄγε, θᾶσσον
 γευσόμεθ' ἀλλήλων χαλκήρεσιν ἐγγεῖησιν.“

Ἡ ῥα καὶ ἐν δεινῷ σάκει ἤλασεν ὄβριμον ἔγχος,
 σμερδαλέῳ· μέγα δ' ἀμφὶ σάκος μύκε δουρὸς ἀκωκῇ.
 Πηλεΐδης δὲ σάκος μὲν ἀπὸ ἔο χειρὶ παχείῃ 261
 ἔσχετο ταρβήσας· φάτο γὰρ δουλιχόσκιον ἔγχος
 ῥέα διελεύσεσθαι μεγαλήτορος Αἰνείαιο,
 νήπιος, οὐδ' ἐνόησε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν
 ὥς οὐ ῥῆϊδι ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα 265
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι οὐδ' ὑποεῖκιν.
 οὐδὲ τότ' Αἰνείαιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
 ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
 ἀλλὰ δύω μὲν ἔλασσε διὰ πτύχας, αἱ δ' ἄρ' ἔτι τρεῖς
 ἦσαν, ἐπεὶ πέντε πτύχας ἤλασε κυλλοποδίων, 270

τὰς δύο χαλκείας, δύο δ' ἔνδοθι κασσιτέροιο,
τὴν δὲ μίαν χρυσέην· τῇ δ' ἔσχετο μέλινον ἔγχος.

Δεύτερος αὐτ' Ἀχιλλεὺς προτεῖ δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν Αἰνείαιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἔειπεν,
ἄντυγ' ὑπο πρῶτην, ἥ λεπτότατος θεέε χαλκός, 275
λεπτοτάτη δ' ἐπέην ῥινόος βοός· ἡ δὲ διαπρὸ
Πηλεΐας ἤϊξεν μελίη, λάκε δ' ἀσπίς ὑπ' αὐτῆς.
Αἰνείας δ' ἔαλε καὶ ἀπὸ ἔθεν ἀσπίδ' ἀνέσχευ
θεΐσας· ἔρχειν δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐν γαίῃ
ἔστη λεμένη, διὰ δ' ἀμφοτέρους ἔλε κύκλους 280
ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ὁ δ' ἀλευάμενος δόρυ μακρὸν
ἔστη, καὶ δ' ἄχος οἱ χύτο μυρίον ὀφθαλμοῖσιν,
ταρβήσας ὃ οἱ ἄγχι πάγῃ βέλος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
ἐμμεμαῶς ἐπόρουσεν, ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξύ,
σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χειρμάδιον λάβε χειρὶ 285
Αἰνείας, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρες φέροιεν,
οἴοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὁ δὲ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
ἔνθα κεν Αἰνείας μὲν ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ
ἣ κόρυθ', ἥε σάκος, τό οἱ ἦρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
τὸν δὲ κε Πηλεΐδης σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα, 290
εἰ μὴ ἄρ' ὀξύ νόησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.

αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι θεοῖς μετὰ μῦθον ἔειπεν
„ὦ πόποι, ἦ μοι ἄχος μεγαλήτορος Αἰνείαιο,
ὃς τάχα Πηλεϊωνὶ δαμείς Ἀιδόσδε κάτεισιν,
πειθόμενος μῦθοισιν Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο, 295
νήπιος, οὐδέ τί οἱ χραισμήσει λυγρὸν ὄλεθρον.
ἀλλὰ τίη νῦν οὗτος ἀναΐτιος ἄλγεα πάσχει,
μὰς ἐνεκ' ἀλλοτριῶν ἀχέων, κεχαρισμένα δ' αἰεὶ
δῶρα θεοῖσι δίδωσι, τοὶ οὐρανὸν ἐφ' οὐρὸν ἔχουσιν; 299
ἀλλ' ἄγεθ' ἡμεῖς πέρ μιν ὑπὲρ θανάτου ἀγάγωμεν,
μή πως καὶ Κρονίδης κεχολάσεται, αἶ κεν Ἀχιλλεὺς
τόνδε κατακτείνῃ· μόριμον δέ οἱ ἐστ' ἀλέασθαι,

ὄφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὄληται
Δαρδάνου, ὃν Κρονίδης περὶ πάντων φίλατο παίδων
οἳ ἔθεν ἐξεγένοντο γυναικῶν τε θνητάων. 305

ἦδη γὰρ Πριάμου γενεὴν ἤχθηρε Κρονίων·
νῦν δὲ δὴ Αἰνείας βίη Τρώεσσιν ἀνάξει
καὶ παίδων παῖδες, τοί κεν μετόπισθε γένωνται.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη
„ἐννοσίγαι', αὐτὸς σὺ μετὰ φρεσὶ σῇσι νύησον 310
Αἰνείαν, ἣ κέν μιν ἐρύσσειαι, ἣ κεν ἑάσεις
[Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ δαμήμεναι, ἐσθλὸν εἶντα].
ἦτοι μὲν γὰρ νῶϊ πολέας ὠμόσσαμεν ὅρκους
πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
μή ποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἡμᾶρ, 315
μηδ' ὅποτ' αὖ Τροίῃ μαλερῶ πυρὶ πᾶσα δάηται
δαιομένη, δαίωσι δ' Ἀργῆϊοι νῆες Ἀχαιῶν.“

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
βῆ δ' ἔμμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων,
ἔξε δ' ὄθ' Αἰνείας ἠδ' ὁ κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεύς. 320
ἀντίκ' αὖτ' ἄντε μὲν ἔπειτα κατ' ὀφθαλμῶν χέεν ἄχλυν,
Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ· ὁ δὲ μελίην εὐχάλοιο
ἀσπίδος ἐξέρυσεν μεγαλήτορος Αἰνείας·
καὶ τὴν μὲν προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλλῆος ἔθηκεν,
Αἰνείαν δ' ἔσσευσεν ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' αἰέρας. 325
πολλὰς δὲ στίχας ἠρώων, πολλὰς δὲ καὶ ἱππῶν
Αἰνείας ὑπερᾶλτο θεοῦ ἀπὸ χειρὸς ὀρούσας,
ἔξε δ' ἐπ' ἐσχατιὴν πολυαΐκος πολέμοιο,
ἐνθα τε Κανύκωνες πόλεμον μετὰ θωρήσσοντο.
τῷ δὲ μάλ' ἐργυθῆεν ἦλθε Ποσειδάων ἐνοσίχθων, 330
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
„Αἰνεία, τίς σ' ὥδε θεῶν ἀτέοντα κελεύει
ἀντία Πηλεΐωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι,
ὃς σεῦ ἅμα κρείσσων καὶ φίλτερος ἀθανάτοισιν;

ἀλλ' ἀναχωρήσαι, ὅτε κεν συμβλήσῃαι αὐτῷ, 335
μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἄϊδος εἰσαφίκηαι.

αὐτὰρ ἐπεὶ κ' Ἀχιλεὺς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
θαροσῆσας δὴ ἔπειτα μετὰ πρῶτοισι μάχεσθαι·
οὐ μὲν γάρ τις σ' ἄλλος Ἀχαιῶν ἐξεναρξέει.“ 339

Ὡς εἰπὼν λίπεν αὐτόθ', ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα.
αἶψα δ' ἔπειτ' Ἀχιλῆος ἀπ' ὀφθαλμῶν σκέδασ' ἄχλυν
θεσπεσίην· ὁ δ' ἔπειτα μέγ' ἔξιδεν ὀφθαλμοῖσιν,
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν
„ὦ πόποι, ἦ μέγα θάυμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρω-
μαι.

ἐγχοῦς μὲν τόδε κεῖται ἐπὶ χθονὸς, οὐδέ τι φῶτα 345
λεύσσω τῷ ἐφθέκα κατακτάμεναι μενεαίνων.

ἦ ῥα καὶ Αἰνεΐας φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ἦεν· ἀτὰρ μιν ἔφην μᾶψ αὐτῶς εὐχετάσθαι.

ἐρρέτω· οὐ οἷ θυμὸς ἐμεῦ ἐτι πειρηθῆναι
ἔσσεται, ὅς καὶ νῦν φύγεν ἄσμενος ἐκ θανάτοιο. 350
ἀλλ' ἄγε δὴ Δαναοῖσι φιλοπτολέμοισι κελεύσας
τῶν ἄλλων Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθών.“

Ἦ καὶ ἐπὶ στίχας ἄλτο, κέλευε δὲ φασὶ ἐκάστω·
„μῆκέτι νῦν Τρώων ἐκὰς ἔστατε, δίοι Ἀχαιοί, 354
ἀλλ' ἄγ' ἀνὴρ ἄντ' ἀνδρὸς ἴτω, μεμᾶτω δὲ μάχεσθαι.
ἀργαλέον δέ μοι ἔστι, καὶ ἰφθίμῳ περ ἑόντι,
τοσσούσδ' ἀνθρώπους ἐφέπειν καὶ πᾶσι μάχεσθαι·
οὐδέ κ' Ἄρης, ὅσπερ θεὸς ἄμβροτος, οὐδέ κ' Ἀθῆνη
τοσσῆσδ' ὑσμίνης ἐφέποι στόμα καὶ πονέοιτο·
ἀλλ' ὅσσον μὲν ἐγὼ δύναμαι χερσίν τε ποσίν τε 360
καὶ σθένει, οὐ μέ τί φημι μεθυσέμεν, οὐδ' ἠβαιὸν,
ἀλλὰ μάλα στιχὸς εἰμι διαμπερὲς, οὐδέ τιν' οἶω
Τρώων χαιρήσειν, ὅστις σχεδὸν ἐγχεος ἔλθῃ.“

Ὡς φάτ' ἐποτρύνων· Τρώεσσι δὲ παῖδιμος Ἐκτωρ
κέκλεθ' ὁμοκλήσας, φάτο δ' ἱμμεναι ἄντ' Ἀχιλῆος 365

„Τρῶες ὑπέρθυμοι, μὴ δεΐδτε Πηλεΐωνα.
καί κεν ἔργων ἐπέεσσι καὶ ἀθανάτοισι μαχοίμην·
ἔργει δ' ἀργαλέον, ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
οὐδ' Ἀχιλεὺς πάντεσσι τέλος μύθοις ἐπιθήσει,
ἀλλὰ τὸ μὲν τελέει, τὸ δὲ καὶ μεσσηγὺν κολούει. 370
τῷ δ' ἐγὼ ἀντίος εἰμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν,
εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ' αἰθωνι σιδήρῳ.“

Ὡς φάτ' ἐποτρύνων, οἱ δ' ἀντίοι ἔργε' ἄειραν
Τρῶες· τῶν δ' ἄμυδις μίχθη μένος, ὥρτο δ' αὐτή.
καὶ τότε ἄρ' Ἔκτορα εἶπε παραστάς Φοῖβος Ἀπόλλων
„Ἔκτορ, μηκέτι πάμπαν Ἀχιλλῆϊ προμάχῃζε, 376
ἀλλὰ κατὰ πληθύν τε καὶ ἐκ φλοίσβοιο δέδεξο,
μὴ πῶς σ' ἥε βάλλῃ, ἥε σχεδὸν ἄορι τύψῃ.“

Ὡς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' αὖτις ἐδύσετο οὐλαμὸν ἀν-
δρῶν

ταρβήσας, ὅτ' ἤκουσε θεοῦ ὅπα φωνήσαντος. 380
ἐν δ' Ἀχιλεὺς Τρῶεσσι θόρε, φρεσὶν εἰμένος ἀλκήν,
σμερδαλέα ἰάχων, πρῶτον δ' ἔλεν Ἰφιδίωνα,
ἑσθλὸν Ὀτρυντείδην, πολέων ἡγήτορα λαῶν,
ὃν νύμφη τέκε νηῖς Ὀτρυντῆϊ πτολιπόροθ'·
Τρωῶν ὑπο νιφόεντι, Ἵδης ἐν πίονι δήμῳ· 385
τὸν δ' ἰδυὺς μεμαῶτα βάλλ' ἔργει δῖος Ἀχιλλεύς
μέσσην κακὰ κεφαλὴν· ἥ δ' ἀνδιχα πᾶσα κεάσθη.
δοῦπησεν δὲ πεσών, ὃ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεύς

„Κεῖσαι, Ὀτρυντείδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν·
ἐνθάδε τοι θάνατος, γενεὴ δέ τοι ἐστ' ἐπὶ λίμνῃ 390
Γυγαίῃ, ὅθι τοι τέμενος πατρῴων ἐστίν,
Ἵλλω ἐπ' ἰχθυόεντι καὶ Ἑρμῷ δινήεντι.“

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
τὸν μὲν Ἀχαιῶν ἵπποι ἐπισσώτροις दाτέοντο
πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ· ὃ δ' ἐπ' αὐτῷ Ἀημολέοντα, 395
ἑσθλὸν ἀλεξητῆρα μάχης, Ἀντήνορος υἱόν,

νύξε κατὰ κρόταφον, κυνέης διὰ χαλκοπαρήου.
 οὐδ' ἄρα χαλκείῃ κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ δι' αὐτῆς
 αἰχμὴ ἱεμένη ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ
 ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δὲ μιν μεμαῶτα. 400
 Ἴπποδάμαντα δ' ἔπειτα καθ' ἵππων αἰξάντα,
 πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα, μετάφρενον οὔτασε δουρί.
 αὐτὰρ ὁ θυμὸν αἴσθε καὶ ἥρηνεν, ὥς ὅτε ταῦρος
 ἥρηνεν ἐλκόμενος Ἑλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα
 κούρων ἐλκόντων· γάννυται δὲ τε τοῖς ἐνοσίχθων· 405
 ὥς ἄρα τόνγ' ἐρυγόντα λίπ' ὀστέα θυμὸς ἀγῆνωρ·
 αὐτὰρ ὁ βῆ σὺν δουρὶ μετ' ἀντίθεον Πολύδωρον
 Πριαμίδην. τὸν δ' οὔτι πατὴρ εἶασκε μάχεσθαι,
 οὔνεκά οἱ μετὰ παισὶ νεώτατος ἔσκε γόνοιο,
 καὶ οἱ φίλτατος ἔσκε, πόδεσσι δὲ πάντας ἐνίκα· 410
 δὴ τότε νηπιέησι, ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων,
 θῦνε διὰ προμάχων, εἰως φίλον ὤλεσε θυμόν.
 τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 νῶτα παραῖσσοντος, ὅθι ζωστήρος ὄχηες
 χρύσειοι σύνεχον καὶ διπλὸς ἦν τετο θώρηξ· 415
 ἀντικρὺ δὲ διέσχε παρ' ὀμφαλὸν ἐγχεος αἰχμῇ,
 γνῦξ δ' ἔριπ' οἰμῶξας, νεφέλῃ δὲ μιν ἀμφεκάλυψεν
 κυανέῃ, προτὶ οἷ δ' ἔλαβ' ἔντερα χερσὶ λιασθεῖς.
 Ἐκτωρ δ' ὥς ἐνόησε κασίγνητον Πολύδωρον
 ἔντερα χερσὶν ἔχοντα, λιαζόμενον προτὶ γαίῃ, 420
 κάρ' ἦα οἱ ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 δηρὸν ἐκὰς στρωφᾶσθ', ἀλλ' ἀντίος ἦλθ' Ἀχιλλεῖ
 ὀξὺ δόρυ κραδᾶων, φλογὶ εἰκελος. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 ὥς εἶδ', ὥς ἀνέπαλτο, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα
 „Ἐγγὺς ἀνὴρ ὅς ἐμόν γε μάλιστ' ἐσεμάσσατο θυ-
 μόν, 425

ὃς μοι ἑταῖρον ἔπεφνε τετιμένον· οὐδ' ἂν ἔτι δὴν
 ἀλλήλους πτώσσοιμεν ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας.“

Ἦ καὶ ὑπόδρα ἰδὼν προσεφώνεεν Ἑκτορα δῖον
 „ἄσσον ἰθὺς, ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι.“

Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ
 „Πηλείδην, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσ' γε νηπύτιον ὥς 431
 ἔλπεο δειδίξεσθαι, ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς
 ἡμὲν κερτομίας ἡδ' αἰσυλα μυθήσασθαι.

οἶδα δ' ὅτι σὺ μὲν ἐσθλὸς, ἐγὼ δὲ σέθεν πολὺ χείρων.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται, 435
 αἰ κέ σε χειρότερός περ ἐὼν ἀπὸ θυμὸν ἔλωμαι
 δουρὶ βαλὼν, ἐπειὴ καὶ ἐμὸν βέλος ὀξὺ πάροισεν.“

Ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προῖει δόρυ, καὶ τόγ' Ἀθήνη
 πνοῇ Ἀχιλλῆος πάλιν ἔτραπε κυδαλίμοιο,
 ἦκα μάλα ψύξασα· τὸ δ' ἄψ ἵκεθ' Ἑκτορα δῖον, 440
 αὐτοῦ δὲ προπάροισθε ποδῶν πέσεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 ἐμμεμαῶς ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίνων,
 σμερδαλέα ἰάχων· τὸν δ' ἐξήρπαξεν Ἀπόλλων
 ῥεῖα μάλ' ὥστε θεὸς, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ.
 τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς 445
 ἔγχεϊ χαλκείῳ, τρὶς δ' ἠέρα τύψε βαθεῖαν.

Ἄλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος,
 δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Ἐξ αὖ νῦν ἐφυγες θάνατον, κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι
 ἦλθε κακόν· νῦν αὐτὲ σ' ἐρύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὃ μέλλεις εὔχεσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων. 451
 ἦ θῆν σ' ἐξανύω γε, καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
 εἰ πού τις καὶ ἐμοιγε θεῶν ἐπιτάροσθός ἐστιν.
 νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὅν κε κιχέω.“

Ὡς εἰπὼν Ἀρύσπ' οὐτα κατ' αὐχένα μέσσον ἄκοντι·
 ἦριπε δὲ προπάροισθε ποδῶν. ὁ δὲ τὸν μὲν ἔασεν, 456
 Δημοῦχον δὲ Φιλητορίδην, ἧῦν τε μέγαν τε,
 καὶ γόνυ δουρὶ βαλὼν ἠρύκακε· τὸν μὲν ἔπειτα
 οὐτάζων ξίφει μεγάλῳ ἐξείλυντο θυμόν.

αὐτὰρ ὁ Λαόγονον καὶ Δάρδανον, νῆε Βιάντος, 46
 ἄμφω ἐφορμηθεὶς ἐξ ἵππων ὥσε χαμᾶζε,
 τὸν μὲν δουρὶ βαλὼν, τὸν δὲ σχεδὸν ἄορι τύψας.
 Τρῶα δ' Ἀλαστορίδην· ὁ μὲν ἀντίος ἤλυθε γούνων
 εἰ πῶς εὖ πεφίδοιτο, λαβὼν, καὶ ξῶδον ἀφείη
 μηδὲ κατακτείνειεν ὀμηλικήν· ἐλεήσας, 46
 νῆπιος, οὐδὲ τὸ ἥδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἐμελλεν·
 οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν οὐδ' ἀγανόφρων,
 ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαῶς. ὁ μὲν ἤπτετο χεῖρεσι γούνων
 ἴεμενος λίσσεσθ', ὁ δὲ φασγάνῳ οὐτα κατ' ἤπαρ·
 ἐκ δέ οἱ ἤπαρ ὄλισθεν, ἀτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτοῦ
 κόλπον ἐνέπλησεν· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν 47
 θυμοῦ δευόμενον. ὁ δὲ Μούλιον οὐτα παραστάς
 δουρὶ κατ' οὔς· εἶθαρ δὲ δὶ οὔατος ἦλθ' ἐτέροιο
 αἰχμῇ χαλκεΐῃ. ὁ δ' Ἀγήμερος νῖδον Ἐχεκλον
 μέσσην κακὰ κεφαλὴν ξίφει ἤλασε κωπήεντι, 47
 πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὅσσε
 ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ Μοῖρα κραταιή.
 Δευκαλίωνα δ' ἔπειθ', ἵνα τε ξυνέχουσιν τένοντες
 ἀγκῶνος, τῇ τόγγε φίλης διὰ χειρὸς ἐπειρεν
 αἰχμῇ χαλκεΐῃ· ὁ δὲ μιν μένε χεῖρα βαρυνθεὶς, 48
 πρόσθ' ὀρόων θάνατον· ὁ δὲ φασγάνῳ αὐχένα θείνα
 τῇλ' αὐτῇ πήληκι κάρη βάλε· μυελὸς αὐτε
 σφονδυλίων ἐκπαλθ', ὁ δ' ἐπὶ χθονὶ κεῖτο ταυνοσθεὶς
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἵεναι μετ' ἀμύμονα Πείρεω νῖδον,
 Ῥίγμον, ὃς ἐκ Θορήκης ἐριβώλακος εἰληλούθει· 48
 τον βάλε μέσσον ἄκοντι, πάγη δ' ἐν πνεύμονι χαλκὸς
 ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων. ὁ δ' Ἀρηϊθοῦν θεράποντα,
 ἄψ ἵππους στρέψαντα, μετάφρενον ὀξείῃ δουρὶ
 νύξ', ἀπὸ δ' ἄρματος ὥσε· κυκλήθησαν δὲ οἱ ἵπποι.
 Ὡς δ' ἀναμαιμάει βαθεῖ' ἄγκυα θεσπιδάεσς πῦρ 49
 οὔρεος ἄζαλέοιο, βαθεῖα δὲ καίεται ὕλη,

πάντη τε κλονέων ἄνεμος φλόγα εἰλυφάζει,
 ὥς ὅγε πάντη θῦνε σὺν ἔργει, δαίμονι ἴσος,
 κτεινομένους ἐφέπων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
 ὥς δ' ὅτε τις ξεύξῃ βόας ἄρσενας εὐρυμετώπους 495
 τριβέμεναι κροῖ λευκὸν ἐνκτιμένη ἐν ἄλωϊ,
 ῥίμφα τε λέπτ' ἐγένοντο βοῶν ὑπὸ πόσσ' ἐριμύκων,
 ὥς ὑπ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου μώνυχες ἵπποι
 στεῖβρον ὁμοῦ νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων
 νέρθεν ἅπας πεπάλακτο καὶ ἄντυγες αἰ περὶ δίφρον,
 αἷς ἄρ' ἀπ' ἱππέων ὀπλέων θάθάμιγγες ἐβαλλον 501
 αἶ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων· ὁ δὲ ἵετο κῦδος ἀρέσθαι
 Πηλεΐδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Φ.

Μάχη παραποτάμιος.

Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον Ἴξον εὐρρεῖος ποταμοῖο,
 Ξάνθου δινηέντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
 ἐνθα διατμήξας τοὺς μὲν πεδίονδε δῖωκεν
 πρὸς πόλιν, ἥπερ Ἀχαιοὶ ἀτυζόμενοι φοβέοντο
 ἡματι τῷ προτέρῳ, ὅτε μαίνεται φαίδιμος Ἔκτωρ· 5
 τῇ ᾗ οἷγε προχέοντο πεφυζότες, ἥερα δ' Ἥρη
 πίτνα πρόσθε βαθεῖαν ἐρυνέμεν· ἡμίσεες δὲ
 ἐς ποταμὸν ελλεῦντο βαθύροον ἀργυροδίνην,
 ἐν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ, βράχε δ' αἰπὰ ῥέεθρα,
 ὄχθαι δ' ἀμφὶ περὶ μεγάλ' ἱαχον· οἱ δ' ἀλαλητῶ 10
 ἐννεον ἐνθα καὶ ἐνθα, ἐλίσσόμενοι περὶ δίνας.
 ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ ῥιπῆς πυρὸς ἀκροῖδες ἡερέθονται

φευγέμεναι ποταμόνδε· τὸ δὲ φλέγει ἀκάματον πῦρ
 ὄρμενον ἐξαίφνης, ταὶ δὲ πτώσσουσι καθ' ὕδωρ
 ὥς ὑπ' Ἀχιλλῆος Ξάνθου βαθυδινήεντος 15
 πλήτο ῥόος κελάδων ἐπιμῖξ ἱππων τε καὶ ἀνδρῶν.

Αὐτὰρ ὁ Διογενὴς δόρυ μὲν λίπεν αὐτοῦ ἐπ' ὄχθῃ
 κεκλιμένον μυρίκησιν, ὃ δ' ἔσθορε δαίμονι ἴσος,
 φάσγανον οἶον ἔχων, κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα,
 τύπτε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὦρνυτ' αἰ-
 κῆς 20

ἄορι θεινομένων, ἐρυνθαίνετο δ' αἵματι ὕδωρ.
 ὥς δ' ὑπὸ δελφῖνος μεγακήτεος ἰχθύες ἄλλοι
 φεύγοντες πιμπλᾷσι μυχοὺς λιμένος εὐόρμου,
 δειδιότες· μάλα γάρ τε κατεσθίει ὃν κε λάβῃσιν
 ὥς Τρῶες ποταμοῖο κατὰ δεινοῖο ῥέεθρα 25
 πτώσσουν ὑπὸ κρημνούς. ὃ δ' ἐπεὶ κάμε χεῖρας ἐναι-
 ρων,

ζωοὺς ἐκ ποταμοῖο δυνάδεκα λέξατο κούρους,
 ποιήν Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο θανόντος.
 τοὺς ἐξῆγε θύραζε τεθηπότας ἥύτε νεβροὺς,
 δῆσε δ' ὀπίσσω χεῖρας ἐϋτμήτοισιν ἱμάσιν, 30
 τοὺς αὐτοὶ φορέεσκον ἐπὶ στρεπτοῖσι χιτῶσιν,
 δῶκε δ' ἑταῖροισιν κατὰγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 αὐτὰρ ὁ ἄψ' ἐπόρουσε δαΐξέμεναι μενεαίνων.

Ἐνθ' υἱεὶ Πριάμοιο συνήντετο Λαρδανίδαο
 ἐκ ποταμοῦ φεύγοντι, Λυκάονι, τὸν ῥά ποτ' αὐτὸς 35
 ἦγε λαβὼν ἐκ πατρὸς ἄλωῃς οὐκ ἐθέλοντα,
 ἐννύχιος προμολῶν· ὃ δ' ἐρινεὸν ὀξεί χαλκῷ
 τάμνε νέους ὄρηκας, ἵν' ἄρματος ἄντυγες εἰεν·
 τῷ δ' ἄρ' ἀνώλστον κακὸν ἤλυθε ὄϊος Ἀχιλλεύς.
 καὶ τότε μὲν μιν Αἴημον ἐϋκτιμένην ἐπέρασσεν 40
 νηυσὶν ἄγων, ἀτὰρ υἱὸς Ἰήσονος ὦνον ἔδωκεν·
 κελθεὺν δὲ ξεινὸς μιν ἐλύσατο, πολλὰ δ' ἔδωκεν,

Ἰμβριος Ἡετίων, πέμψεν δ' ἐς δῖαν Ἀρίσβην·
 ἐνθεν ὑπεκπροφυγὼν πατρῷον ἔκετο δῶμα.
 ἔνδεκα δ' ἡμέατα θυμὸν ἐτέρπετο οἷσι φίλοισιν 45
 ἐλθῶν ἐκ Αἴμυνοιο· δυωδεκάτῃ δέ μιν αὐτίς
 χερσὶν Ἀχιλλῆος θεὸς ἐμβαλεν, ὅς μιν ἔμελλεν
 πέμψειν εἰς Ἄλδαο καὶ οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι.
 τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεὺς
 γυμνὸν, ἄτερ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος, οὐδ' ἔχεν ἔγ-
 χος, 50

ἀλλὰ τὰ μὲν ῥ' ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε· τεῖρε γὰρ
 ἰδρῶς

φεύγοντ' ἐκ ποταμοῦ, κάματος δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν
 „ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶ-
 μαι·

ἦ μάλα δὴ Τρῶες μεγαλήτορες, οὔσπερ ἐπεφνον, 55
 αὐτίς ἀναστήσονται ὑπὸ ζόφου ἡερόεντος,
 οἶον δὴ καὶ ὃδ' ἦλθε φυγῶν ὑπο νηλεὲς ἥμαρ,
 Αἴμυρον ἐς ἡγαθέην πεπερημένος· οὐδέ μιν ἔσχεν
 πόντος ἄλως πολιῆς, ὃ πολέας ἀέκοντας ἐρύκει.
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ δουρὸς ἀκωκῆς ἡμετέροιο 60
 γεύσεται, ὄφρα ἰδῶμαι ἐνὶ φρεσὶν ἠδὲ θαλίῳ
 ἢ ἄρ' ὁμῶς καὶ κεῖθεν ἐλεύσεται, ἢ μιν ἐρύξει
 γῇ φρυσίζουσι, ἦτε κατὰ κρατερόν περ ἐρύκει.“

Ὡς ὠρμαινε μένων· ὃ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθε τεθηπῶς,
 γούνων ἄψασθαι μεμαῶς, περὶ δ' ἥθελε θυμῷ 65
 ἐκφυγέειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν.
 ἦτοι ὃ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέσχετο διὸς Ἀχιλλεὺς
 οὐτάμεναι μεμαῶς, ὃ δ' ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων
 κύψας· ἐγγεῖν δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
 ἔστη, ἱσμένῃ χροὸς ἄμεναι ἀνδρομέοιο. 70
 αὐτὰρ ὃ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἐλὼν ἐλλίσσετο γούνων,

τῇ ἐπὶ τῆς ἐκείνου ἐργασίας ἀπαλλοτρίωσιν οὐκ ἐμὴν
[καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα]

„Γουνούμαι σ', Ἀχιλεῦ· σὺ δέ μ' αἰδέο καὶ μ' ἐλ-
ησον·

ἀντί τοι εἰμ' ἱκέταο, διοτρεφεῖς, αἰδοίοιο. 75

πὰρ γὰρ σοὶ πρώτῳ πασάμην Δημήτερος ἀκτὴν,
ἡματι τῷ ὅτε μ' εἴλες εὐκτιμένην ἐν ἁλώῃ,
καὶ μ' ἐπέρασσας ἀνευθεν ἄγων πατρός τε φίλων τε
Ἀῆμον ἐς ἡγαθέην, ἑκατόμβοιον δέ τοι ἤλφον.

νῦν δὲ λύμην τρεῖς τόσσα πορών· ἥως δέ μοι ἔστιν 80
ἦδε δυωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα

πολλὰ παθών· νῦν αὖ με τεῆς ἐν χερσὶν ἔδθηκεν
μοῖρ' ὅλοη· μέλλω που ἀπεχθέσθαι Διὶ πατρί,

ὅς με σοι αὐτὶς ἔδωκε· μινυνθάδιον δέ με μήτηρ
γείνατο Λαοδόη, θυγάτηρ Ἄλτιο γέροντος, 85

Ἄλτεω, ὃς Δελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει,
Πήδασον αἰπήεσαν ἔχων ἐπὶ Σατυνίοεντι.

τοῦ δ' ἔχε θυγατέρα Πριάμος, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας·
εἴηδε δὴ γένόμεσθα, σὺ δ' ἄμφω δειροτομήσεις.

ἦτοι τὸν πρώτοισι μετὰ προυλέεσσι δάμασσας, 90
ἀντίθεον Παλῦδωρον, ἐπεὶ βάλες ὀξείῃ δουρί·

νῦν δὲ δὴ ἐνθάδ' ἐμοὶ κακὸν ἔσσεται· οὐ γὰρ δῖω
σὰς χεῖρας φεύξεσθαι, ἐπεὶ ὃ' ἐπέλασσε γε δαίμων.

✓ ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
μὴ με κτεῖν', ἐπεὶ οὐχ ὁμογαστριος Ἑκτορός εἰμι, 95

ὅς τοι ἐταῖρον ἔπεφνευ ἐνηέα τε κρατερόν τε.“

Ὅς ἄρα μιν Πριάμοιο, προσηύδα παῖδιμος υἱὸς
λυσόμενος ἐπέεσσιν, ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἄκουσεν

„Νήπιε, μὴ μοι ἄποινα πιφανύσκεο μηδ' ἀγόρευε·
πρὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον ἐπισπεῖν αἰσίμον ἡμᾶρ, 100

τόφρα τί μοι πεφιδέσθαι ἐνὶ φρεσὶ φίλτερον ἦεν
Τρώων, καὶ πολλοὺς ζωοὺς ἔλον ἦδ' ἐπέρασσα·

νῦν δ' οὐκ ἐστὶ οὐδὲς θανάτου φυγή, οὐ καὶ θεὸς γὰρ
Ἰλίου προπάρουθεν ἐμῆς ἐν χερσὶ βάλλῃσιν,
καὶ πάντων Τρώων, πέρι δ' αὖ Πριάμοιο γε παίδων.
ἀλλὰ, φίλος, θάνε καὶ σὺ· τίη ὀλοφύρεαι οὕτως; 106
κάτθανε καὶ Πάτροκλος, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.
οὐχ ὁράας οἷος καὶ ἐγὼ καλὸς τε μέγας τε;
πατρός δ' εἰμ' ἀγαθοῖο, θεὰ δέ με γείνατο μήτηρ·
ἀλλ' ἐπι τοι καὶ ἐμοὶ θάνατος καὶ μοῖρα κραταίη -
ἔσσεται ἢ ἡὼς ἢ δαίτη ἢ μέσον ἡμᾶρ - 111

ὅπποτε τις καὶ ἐμεῖο ἄρει ἐκ θυμὸν ἔληται,
ἢ ὅγε δουρὶ βαλὼν, ἢ ἀπὸ νευρῆφιν ὀλοσθῶ.“
Ὡς φάτο, τοῦ δ' αὐτοῦ λῦτο γούνατα καὶ φίλον
ἦτορ.

ἐγχος μὲν ῥ' ἀφέηκεν, ὃ δ' ἔξετο χεῖρε πετάσσας 115
ἀμφοτέρως. Ἀχιλεὺς δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὅξυ
τύψε κατὰ κληῖδα παρ' αἰχένα, πᾶν δέ οἱ εἰσῶ
δὺ ξίφος ἀμφηκας· ὃ δ' ἄρα προηνὴς ἐπὶ γαίῃ
κεῖτο ταθείς, ἐκ δ' αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
τὸν δ' Ἀχιλεὺς ποταμόνδε λαβὼν ποδὸς ἦκε φέρε-
σθαι, 120

καὶ οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν
„Εὐταυθοῖ νῦν κείσο μετ' ἰχθύσιν, οἳ σ' ὠτειλὴν
αἰμ' ἀπολιχμήσονται ἀκηδέες· οὐδέ σε μήτηρ
ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ἀλλὰ Σκάμανδρος
οἴσει δινήεις εἰσῶ ἄλὸς εὐρέα κόλπον. 125

θρόσκων τις κατὰ κῦμα μέλαιναν φοῖτ' ὑπαῖξει
ἰχθύς, ὃς κε φάγησι Λυκάουος ἀργέτα δημόν.
φθίρεσθ', εἰσόκεν ἄστυ κιχέιομεν Ἰλίου ἱρῆς,
ὑμεῖς μὲν φεύγοντες, ἐγὼ δ' ὀπιθεὺς κερατίζων.
οὐδ' ὑμῖν ποταμός περ εὐρρεὸς ἀργυροδίνης 130
ἀρκέσει, ᾧ δὴ δηθὰ πολέας ἱερέετε ταύρους,
ζωοὺς δ' ἐν δίνῃσι καθίετε μῶνυχας ἵππους.

ἄλλοι καὶ ὡς ὀλέσθῃτε κακὸν μὲν, εἰδοὶ πάντες
τίσσετε Πατρὸς κλοιο φόνον καὶ λοιγὸν Ἀχαιῶν,
οὓς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνυτε νόσφιν ἐμείοι.“ 135

Ὡς ἄρ' ἔφη, ποταμὸς δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
ᾧ ρομηνεν δ' ἀνὰ θυμὸν ὅπως παύσειε πόνοιο
διὸν Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
τόφρα δὲ Πηλέος υἱὸς, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος,
Ἀστεροπαῖα ἐπᾶλτο κατακτάμεναι μενεαίνων, 140
υἱὲ Πηλεγόνο· τὸν δ' Ἀξίος εὐρυρέεθρος
γέλναιτο καὶ Περίβοια, Ἀκессαμενοιο θυγατρῶν
πρεσβυτάτη· τῇ γάρ ῥα μίγῃ ποταμὸς βαθυδίνης.
τῷ δ' Ἀχιλεὺς ἐπόρουσεν, ὃ δ' ἀντίος ἐκ ποταμοῖο
ἔσθῃ ἔχων δύο δοῦρε· μένος δέ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκεν 145

Ξάνθος, ἐπεὶ κεχόλωτο δαίκαταμένων αἰζηῶν,
τοὺς Ἀχιλεὺς ἐδάτξε κατὰ ῥαυν οὐδ' ἐλέαιρεν.
οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρχης ὄϊος Ἀχιλλεύς
“ Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν, ὃ μὲν ἐτλῆς ἀντίος ἐλθεῖν;
δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένῃ ἀντιώσιν.“ 151

Τὸν δ' αὖ Πηλεγόνο· προσεφώνεε φαίδιμος υἱὸς
“ Πηλεΐδῃ μεγάθυμῃ, τίη γενεὴν ἐρξείνεις;
εἰμὲ ἐκ Παιονίης ἐριβόλον, τηλόθ' ἐούσης,
Παιονας ἀνδρας ἄγων δολιχεγχεάς· ἦδε δέ μοι νῦν
ἡὼς ἐνδεκάτῃ, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα. 156

αὐτὰρ ἐμοὶ γενεὴ ἐξ Ἀξιοῦ εὐρυρέοντος,
[Ἀξιοῦ, ὃς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαίαν ἴησιν,]
ὃς τέκε Πηλεγόνα κλυτὸν ἔγχει· τὸν δ' ἐμὲ φασιν
γείνασθαι· νῦν αὖτε μαχόμεθα, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ.“ 160

Ὡς φάτ' ἀπειλήσας, ὃ δ' ἀνέσχετο ὄϊος Ἀχιλλεύς.
Πηλιάδα μελὴν· ὃ δ' ἀμαρτῇ δούρασιν ἀμφὶς
ἦρως Ἀστεροπαῖος, ἐπεὶ περιδέξιος ἦεν·
καὶ ὃ' ἐτέρῳ μὲν δουρὶ σάκος βάλεν, οὐδὲ διαφρο

ὦξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο· 165
 τῷ δ' ἐτέρω μιν πῆχυν ἐπιγράβδην βάλε χειρὸς
 δεξιτερῆς, σῦτο δ' αἶμα κελαινεφές· ἣ δ' ὑπὲρ αὐτοῦ
 γαίῃ ἐνεστήρικτο, λιλαιομένη χρυὸς ἄσαι.
 δευτερος αὐτ' Ἀχιλεὺς μελίνῃ ἰδυπτίωνα
 Ἀστεροπαίῳ ἐφῆκε κατακτάμεναι μενεαίνων. 170
 καὶ τοῦ μὲν ὃ' ἀφάμαρτεν, ὃ δ' ὑψηλὴν βάλεν ὄχθην,
 μεσσοπαγὲς δ' ἄρ' ἐθῆκε κατ' ὄχθης μέλινον ἐγχος.
 Πηλεΐδης δ' ἄορ ὅξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 ἄλτ' ἐπὶ οἱ μεμαῶς· ὃ δ' ἄρα μελίνῃ Ἀχιλῆος
 οὐ δύνατ' ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσαι χειρὶ παχείῃ. 175
 τρὶς μὲν μιν πελέμιξεν ἐρύσσεσθαι μενεαίνων,
 τρὶς δὲ μεθῆκε βλῆς· τὸ δὲ τέτρατον ἦθελε θυμῷ
 ἄξει ἐπιγνάμψας ὄρου μέλινον Αἰακίδαο,
 ἀλλὰ πρὶν Ἀχιλεὺς σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπήνυρα. 178
 γαστέρα γὰρ μιν τύψε παρ' ὀμφαλὸν, ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι
 χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυπεν
 ἀσθμαίνοντ'· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ στήθεσιν ὀρούσας
 τεύχεά τ' ἐξευάριξε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤυδα
 „Κεῖδ' οὕτως· χαλεπὸν τοι Μέρισθενέος Κρονίωνος
 παισὶν ἐριζέμεναι, ποταμοῖο περ ἐκγεγαῶτι. 185
 φῆσθα σὺ μὲν ποταμοῦ γένος ἔμμεναι εὐρυρέοντος,
 αὐτὰρ ἐγὼ γενεὴν μεγάλου Διὸς εὐχομαι εἶναι.
 τίκτε μ' ἀνῆρ πολλοῖσιν ἀνάσσων Μυρμιδόνεσσιν,
 Πηλεὺς Αἰακίδης· ὃ δ' ἄρ' Αἰακὸς ἐκ Διὸς ἦεν.
 τῷ κρείσσω μὲν Ζεὺς ποταμῶν ἀλιμυρηέντων, 190
 κρείσσω αὐτε Διὸς γενεῇ ποταμοῖο τέτυκται.
 καὶ γὰρ σοὶ ποταμός γε πάρα μέγας, εἰ δύναται τι
 χραισμεῖν· ἀλλ' οὐκ ἔστι Διὶ Κρονίῳι μάχεσθαι,
 τῷ οὐδὲ κρείων Ἀχελῷος ἰσοφαρίζει,
 οὐδὲ βαθυρρεῖται μέγα σθένος Ὠκεανοῖο, 195
 ἐξ οὐπερ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα

καὶ πασαι κρηναι καὶ φρειατα μακρα ναοῦσιν
ἀλλὰ καὶ ὅς δειδοικε Διὸς μεγάλοιο κεραυνὸν
δεινὴν τε βροντὴν, ὅτ' ἀπ' οὐρανόθεν σμαραγθήσῃ·

Ἡ δ' αὖ καὶ ἐκ κρημνοῦ ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος, 200
τὸν δὲ κατ' αὐτοῦτι λείπεν, ἐπεὶ φίλου ἦτορ ἀπὴν ἄρα,
κείμενον ἐν ψαμάθοισι, δίαυε δέ μιν μέλαν ὕδωρ.
τὸν μὲν ἄρ' ἐγγέλυνε τε καὶ ἰχθύες ἀμφεπένοντο,
δημὸν ἐρεπτόμενοι ἐπινεφρίδιον κείρουτες·
αὐτὰρ ὁ βῆ ὅ' ἰέναι μετὰ Παίονας ἱπποκορυστάς, 205
οἱ δ' ἔτι πᾶρ ποταμὸν πεφοβήματο δινήμενα,
ὥς εἶδον τὸν ἄριστον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
χέρσ' ὑπο Πηλεΐδαο καὶ ἄορι ἱφι δαμέντα.
ἐνθ' ἔλε Θερόσιλον τε Μυδωνά τε Ἀστυπυλόν τε
Μνησόν τε Θρασίον τε καὶ Αἰνιον ἠδ' Ὀφελέστην· 210
καὶ νῦν κ' ἔτι πλέονας κτάνε Παίονας ὥκυν Ἀχιλλεύς,
εἰ μὴ χωσάμενος προσέφη ποταμὸς βαθυδύνης,
ἀνέρι εἰσάμενος, βαθέης δ' ἐκ φθιέγγατο δύνης·

„ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ μὲν κρατέεις, περὶ δ' αἰσυλα
ῥέξεις

5/9/92
ἀνδρῶν· αἰεὶ γάρ τοι ἀμύνουσιν θεοὶ αὐτοί. 215
εἰ τοι Τρῶας ἔδωκε Κρόνου παῖς πάντας ὀλέσσαι,
ἐξ ἐμέθεν γ' ἐλάσας πεδίου κατὰ μέγμερα ῥέξε·
πλήθει γάρ δὴ μοι νεκύων ἐρατεινὰ ῥέεθρα,
οὐδὲ τί πη δύναμαι προχέειν ῥοὸν εἰς ἄλλα διὰν
στεινόμενος νεκύεσσι, σὺ δὲ κτείνεις ἀνδράλως. 220
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ ἔασον· ἄγῃ μ' ἔχει, ὄρχαμε λαῶν·“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὥκυν Ἀχιλ-
λεύς

„ἔσται ταῦτα, Σκάμανδρε διοτρεφέες, ὥς σὺ κελεύεις.
Τρῶας δ' οὐ πρὶν λήξω ὑπερφιάλους ἐναρτίζων,
πρὶν ἔλσαι κατὰ ἄστυ καὶ ἔκτορι πειρηθῆναι 225
ἀντιβίην, ἢ κέν με δαμάσσεται, ἢ κεν ἐγὼ τόν·“

ἢ εἰ

Δημόδοκος Κενταύρω βιβλιοθήκη θεμίστας

Ὡς εἰπὼν Τρώεσσι ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος.
καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης
„Ὡ πόποι, ἄργυρότοξε, Διὸς τέκος, οὐ σύγῃ βουλὰς
εἰρύσαιο Κρονίωνος, ὃ τοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν 230
Τρωσὶ παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν, εἰσόκεν ἔλθῃ
δείελος ὅψ' ἐδύων, σκιάσῃ δ' ἐρίβωλον ἄρουραν.“

Ἡ καὶ Ἀχιλλεὺς μὲν δουρικλυτὸς ἐνθορε μέσσω
κορηνοῦ ἀπαΐξας· ὃ δ' ἐπέσσυτο οἰδματι θύων, 234
πάντα δ' ὄρινε ῥέεθρα κυκώμενος, ὥς δὲ νεκροὺς
πολλοὺς, οἳ ἦα κατ' αὐτὸν ἄλις ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχιλ-
λεὺς·

τοὺς ἔκβαλλε θύραζε, μεμνκῶς ἥντε ταῦρος,
χέρσονδε· ζωνὺς δὲ σάω κατὰ καλὰ ῥέεθρα,
κορυπτῶν ἐν δίνῃσι βαθείῃσιν μεγάλῃσιν.
δεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλλῆα κυκώμενον ἴστατο κύμα, 240
ᾧθι δ' ἐν σάκει πίπτων ῥῶος· οὐδὲ πόδεσσιν
εἶχε στηριξασθαι· ὃ δὲ πτελέην ἔλε χερσὶν
εὐφυνέα μεγάλην· ἥ δ' ἐκ ῥιζῶν ἐριποῦσα,
κορηνὸν ἅπαντα διῶσεν, ἐπέσχε δὲ καλὰ ῥέεθρα
ὄξοισιν πυκννοῖσι, γαφύρωσεν δὲ μιν αὐτὸν 245
εἰσω πᾶς ἐριποῦς· ὃ δ' ἄρ' ἐκ δίνης ἀνορούσας
ἦλθεν πεδίῳ ποσὶ κραιπνοῖσι πέτεσθαι,
δείσας· οὐδέ τ' ἔληγε μέγας θεὸς, ᾠτο δ' ἐπ' αὐτὸν
ἀκροκελαινιόων, ἵνα μιν παύσειε πόνοιο
διὸν Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι. 250
Πηλεΐδης δ' ἀπόρουσεν ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωή,
αἰετοῦ οἶματ' ἔχων μέλανος, τοῦ θηρητῆρος,
ὅσθ' ἅμα καρτιστὸς τε καὶ ὠκιστος πετεηνῶν·
τῷ εἰκὼς ἦλθεν, ἐπὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
σμερδαλέου κονάβιζεν· ὕπαιθα δὲ τοιοῖο λιασθεῖς 255
φεῦγ', ὃ δ' ὀπίσθε ῥέων ἔπετο μέγλω ὀρυμαγδῶ.
ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετηγὸς ἀπὸ κρήνης μελανύδρου

ἄμ φυτὰ καὶ κήπους ὕδατι ῥόον ἡγεμονεύη,
 χερσὶ μάκελλαν ἔχων, ἀμάρης ἐξ ἔχματα βάλλων·
 τοῦ μὲν τε προρέοντος ὑπὸ ψηφίδες ἅπασαι 260
 ὀγλεῦνται· τὸ δέ τ' ὅκα κατειβόμενον κελαρύξει
 χώρῳ ἐν προαλεῖ, φθάνει δέ τε καὶ τὸν ἄγοντα·
 ὥς αἰεὶ Ἀχιλλῆα κηγήσατο κύμα ῥόοιο,
 καὶ λαιψηρόν ἐόντα· θεοὶ δέ τε φέρτεροι ἀνδρῶν.

ὅσσακι δ' ὀρμήσεις ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς 265
 στήναι ἐναντίβιον, καὶ γινώμεναι εἰ μιν ἅπαντες
 ἀθάνατοι φοβέουσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρύν ἔχουσιν,
 τοσσακι μιν μέγα κύμα αἰπιπτερός ποταμοῖο
 πλαῖς ὤμους καθ' ὑπερθεῖν· ὃ δ' ὕψοσε ποσσὶν ἐπήδα
 θυμῷ ἀνιάζων· ποταμὸς δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα 270
 λάβρος, ὕπαιθα ῥέων, κούνην δ' ὑπέρεπτε ποδοῖν.
 Πηλεΐδης δ' ὤμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν

„Ζεῦ πάτερ, ὡς οὔτις με θεῶν ἔλεεινόν ὑπέσθη
 ἐκ ποταμοῖο σαῶσαι· ἐπεὶτα δὲ καὶ τι πάθοιμι.
 ἄλλος δ' οὔτις μοι τόσον αἷτιος Οὐρανιῶνων, 275
 ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ μ' ἐψεύδεσιν ἐθέλγει·
 ἥ μ' ἔφατο Τρώων ὑπὸ τείχε' ἑωρηκτάων,
 λαιψηροῖς ὀλέεσθαι Ἀπόλλωνος βελέεσσιν.
 ὥς μ' ὄφελ' Ἐκτωρ κτείνειν, ὅς ἐνθάδε γ' ἔτραφ' ἄριστος·

τῷ κ' ἀγαθὸς μὲν ἐπέφν' ἀγαθὸν δέ κεν ἐξενόριξεν.
 νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἰμαρτο ἀλῶναι 281
 ἐρχθέντ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ, ὥς παῖδα σφυροβόν,
 ὃν ῥά τ' ἐναυλος ἀποῖρσθαι γεμῶνι περῶντα.“

ὣς φάτο, τῷ δὲ μάλ' ὤκα Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη
 στήτην ἐγγὺς ἶοντε, θέμας δ' ἀνδρῶσιν εἶκτην, 285
 χειρὶ δὲ χεῖρα λαβόντες ἐπιστάσαντ' ἐπέεσσιν.
 τοῖσι δὲ μῦθων ἤρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων

„Πηλεΐδη, μήτ' ἄρ τι λήνυ τρέε μήτε τι τάρβει·

τοῖω γὰρ τοῖ νῶϊ θεῶν ἐπιταροσθῶ εἶμιν,
Ζηνὸς ἐπαινῆσαντος, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη·
ὥς οὐ τοι ποταμῷ γε δαήμεναι αἰσιμόν ἐστιν·
ἀλλ' ὅδε μὲν τάχα λωφῆσει, σὺ δὲ εἴσαι αὐτός·
αὐτὰρ σοὶ πυνκινῶς ὑποθησόμεθ', αἱ κε πίθηται·
μὴ πρὶν παύειν χεῖρας Ἰουδῖον πολέμοιο,
πρὶν κατὰ Ἰλίοφι κλυτὰ τεύχεα λαὸν ἔλσαι·
Τρωϊκόν, ὃς κε φύγησι, σὺ δ' Ἔκτορι θυμὸν ἄπον
ἄψ' ἐπὶ νῆας ἱμεν· δίδομεν δέ τοι εὖχος ἀρέσθαι.

Τῷ μὲν ἄρ' ὥς εἰπόντε μετ' ἀθανάτους ἀπεβῆ
αὐτὰρ ὁ βῆ - μέγα γὰρ ὅα θεῶν ὠτρυνεν ἐφετμή·
ἔς πεδλόν· τὸ δὲ πᾶν πληθ' ὕδατος ἐκχυμένοιο,
πολλὰ δὲ τεύχεα καλά θάκταμένων αἰζηῶν
πλώον καὶ νέκυες· τοῦ δ' ὑπόσσε γούνατ' ἐπήδα
πρὸς ῥόον κίσσοντος αὐ' ἰθὺν, οὐδὲ μιν ἔσχεν
εὐρυρέων ποταμός· μέγα γὰρ σθένος ἐμβαλ' Ἀθήνη·
οὐδὲ Σκάμανδρος ἔληγε τὸ οὐ μένος· ἀλλ' ἐτι μάλα
χῶετο Πηλεΐωνι, κόρυσσε δὲ κῦμα ῥόοιο
ὑφ' ὃς ἀειρόμενος, Σιμόεντι δὲ κέκλετ' αὖσας

„Φίλε κασίγνητε, σθένος ἄνδρος, ἀμφοτέροί περ
σχωμέν, ἐπεὶ τάχα ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἀνακτος
ἐκπέσσει, Τρῶες δὲ κατὰ μόθον οὐ μενέουσιν.
ἀλλ' ἐκάρμυνε τάχιστα, καὶ ἐμπίπληθι ῥέεθρα
ὑδατος ἐκ πηγέων, πάντας δ' ὀρόθυννον ἐναύλου
ἴσση, δὲ μέγα κῦμα, πολὺν δ' ὄρουμαγδὸν ὄρινε
φισσῶν καὶ λάρην, ἵνα παύσομεν ἄγριον ἄνδρα,
ὃς δὴ νῦν κρατέει, μεμονὲν δ' ὄγε ἴσα θεοῖσιν.
φημί γὰρ οὔτε βίην χροαῖσμησάμεν οὔτε τι εἶδος,
οὔτε τὰ τεύχεα καλὰ, τὰ που μάλα γειοδι λήμνης
κείσεθ' ὑπ' ἰλῦος κεκαλυμμένα· καὶ δὲ μιν αὐτὸς
εἰλύσασθ' αἰσάθοισιν, ἄλις χέρσδος περιχεύας,
μυρίον, οὐδέ οἱ ὅστέ' ἐπιστήσονται Ἀχαιοί.

ἀλλέξει· τόσσην οἱ ἄσιν καθύπερθε καλύψω,
αὐτοῦ οἱ καὶ σῆμα τετεύχεται, οὐδέ τί μιν χρεῶ
ἔσται τυμβοχοῆς, ὅτε μιν θάπτωσιν Ἀχαιοί·

Ἡ καὶ ἐπὶ τῷ Ἀχιλλεῖ κυκώμενος, ὑψόσε θυῶν,
μορμύρων ἀφρῶ τε καὶ αἵματι καὶ νεκύεσσιν,
πορφύρεον δ' ἄρα κύμα ὑπετέος ποταμοῖο
ἵστατ' ἀειρόμενον, κατὰ δ' ἦρεε Πηλεΐωνα.

Ἦσθ' δὲ μέγ' αὔσε περιδδείσας Ἀχιλλεῖ,
μή μιν ἀποτρέψειε μέγας ποταμὸς βαθυδίνης.
αὐτίκα δ' Ἥφαιστον προσεφώνεεν, ὃν φίλον υἱόν·

„Ὅρσεο, κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος· ἄντα σέθεν γ
Ξάνθον δινήεντα μάχῃ ἤτοκομεν εἶναι·

ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, πιφανύσκεο δὲ φλόγα πολλήν
αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο καὶ Ἀργεστιάο Νότοιο

εἶσομαι ἐξ ἀλόθεν χαλεπὴν ὄροσούσα θυέλλαν,
ἥ κεν ἀπὸ Τρώων κεφαλὰς καὶ τεύχεα κῆαι,

φλέγμα κακὸν φορέουσα, σὺ δὲ Ξάνθοιο παρ' ὅχθ
δένδρεα καί, ἐν δ' αὐτόν ἴει πυρί· μηδέ σε πάμπ

μελιχίους ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ·
μηδέ πρὶν ἀπόπανε τεὸν μένος, ἄλλ' ὅπότε ἂν δὴ

φθιέγξομι ἐγὼν ἰάχουσα, τότε σχεῖν ἀκάματον πῦρ

ἔως ἔφαθ'· Ἥφαιστος δὲ τιτύσκετο θεσπιδὰς π
πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ δαίετο, καίε δὲ νεκρούς
πολλούς, οἳ ὅα καὶ αὐτόθ' ἄλῃς ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχ

λεῦς.

πᾶν δ' ἐξηράνθη πεδίον, σχέτο δ' ἀγλαὸν ὕδωρ,
ὥς δ' ὅτ' ὀπωριῶς βορέης νεοαρδὲ ἄλωῃν

αἰψ' ἀγξηράνθη· χαίρει δὲ μιν ὅστις ἐθέλῃ·
ὥς ἐξηράνθη πεδίον πᾶν, καὶ δ' ἄρα νεκρούς

κῆεν· ὁ δ' ἐς ποταμὸν τρέψε φλόγα παμφανώσαν
καίοντο πετέλαι τε καὶ ἰτέαι ἠδὲ μυρῖκαι,

καίετο δὲ λωτός τ' ἠδὲ θρύον ἠδὲ κύπειρον,

τείροντ' ἑγγέλνυες τε καὶ ἰχθύες οἱ κατὰ δίνας,
οἱ κατὰ καλά ῥέεθρα | κυβίστων ἔνθα καὶ ἔνθα
πνοιῇ τειρόμενοι | πολυμήτιος Ἥφαιστοιο. 355

καί το δ' ἰς ποταμοῖο ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν
„Ἥφαισι, οὐτίς σοίγε θεῶν δύνατ' ἀντιφροῖζειν,
οὐδ' ἂν ἐγὼ σοί· ὥδε πυροὶ φλεγγέθοντι μαχολίμην.
ἦ γ' ἐριδος, Τρῳάσδε καὶ αὐτίκα δῖος Ἀχιλλεύς
ἄστεος ἐξελάσει· τί μοι ἐριδος καὶ ἀρωγῆς;“ 360

Φῆ πυροὶ καίόμενος, ἰάνά δ' ἐφλυε καλά ῥέεθρα,
ὥς δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον, ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῷ,
κνίσην μελδόμενος | ἀπαλοτρεφέος σιάλοιο,
πάντοθεν ἀμβολάζην, ὑπὸ δὲ ξύλα κάγκκανα κείται,
ὥς τοῦ καλά ῥέεθρα | πυρὶ φλέγεται, ζεῖ δ' ὕδωρ· 365
οὐδ' ἔδειλε προρέειν, ἀλλ' ἰσχετο· τείρε δ' αὐτμῇ
Ἥφαιστοιο βήφι πολύφρονος. | αὐτὰρ ὃν Ἥρη
πολλὰ λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Ἥρη, τίπτε σὸς υἱὸς ἐμὸν ῥῶον ἔχραε κήδειν
ἐξ ἄλλων; οὐ μὲν τοι ἐγὼ τόσον αἰτίος εἰμι 370
ὅσσον οἱ ἄλλοι πάντες, ὅσοι Τρῳέεσσιν ἀρωγοί,
ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼν ἀποπαύσομαι, εἰ σὺ κελεύεις,
παυσέσθω δὲ καὶ οὗτος, ἐγὼ δ' ἐπὶ καὶ τόδ' ὁμοῦμαι,
μή ποτ' ἐπὶ Τρῳέεσσιν ἀλεξήσιν κακὸν ἡμᾶς,
μηδ' ὅπῃ ἂν Τροίῃ μαλερῷ πυρὶ πᾶσα δάηται 375
δαιωμένη, δαίωσι δ' Ἀχαιοὶ υἱες Ἀχαιῶν.“

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
αὐτίκ' ἄρ' Ἥφαιστον προσεφώνεεν, ὃν φίλον υἱόν,
„Ἥφαιστε, σχέο, τέκνον ἀγαλλεές· οὐ γὰρ ἔοικεν
ἀθάνατον θεὸν ὥδε βροτῶν ἐνεκα στυφελλίζειν.“ 380

Ὡς ἔφαθ', Ἥφαιστος δὲ κατέσβεσε θεσπιδάες πῦρ,
ἔψαλλον δ' ἄρα κύμα κατέσσυτο καλά ῥέεθρα.

Αὐτὰρ ἐπεὶ Ξάνθοιο δάμη μένος, οἱ μὲν ἔπειτα

παυσάσθην· Ἥρη γὰρ ἐρύκακε χωμένη περ.
 ἐν δ' ἄλλοισι θεοῖσιν ἔρις πέσε βεβριδυῖα 386
 ἀογαλή, δίχα δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο·
 σὺν δ' ἔπεσον μεγάλα πατάγῳ, βράχε δ' εὐρεῖα χθών,
 ἀμφὶ δὲ σάλπιγγεν μέγας οὐρανός. αἶε δὲ Ζεὺς
 ἤμενος Οὐλύμπῳ· ἐγέλασσε δὲ οἱ φίλου ἦτορ
 γηθοσύνη, ὃθ' ὁρᾷτο θεοὺς ἔριδι ξυνιόντας. 390
 ἐνθ' οἷν' οὐκέτι θηρόν μαφέστασαν· ἦρχε γὰρ Ἄρης
 ὀϊνοτόρος, καὶ πρῶτος Ἀθηναίῃ ἐπόρουσεν
 χάλκεον ἔγχος ἔχων, καὶ ὀνειδείου φάτο μῦθον

„Τίπτ' αὐτ', ὦ κυνᾶμνια, θεοὺς ἔριδι ξυνελαννεις
 θάρσος ἄητον ἔχουσα, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν; 395
 ἢ οὐ μέμνη ὅτε Τυδείδην Διομήδῃ ἀνῆκας
 οὐτάμεναι, αὐτῇ δὲ πανόψιον ἔγχος ἔλουσα
 ἰθύς ἐμεῦ ᾤσας, διὰ δὲ χροά καλὸν ἔδαψας;
 τῷ σ' αὖ νῦν ὁτῶ ἀποτισέμεν ὅσσα μ' ἔοργας.“

Ὡς εἰπὼν οὕτησε κατ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν 400
 εμερδαλέην, ἣν οὐδὲ Διὸς δάμνησι κεραυνός·
 τῇ μιν Ἄρης οὕτησε μαιφόνος ἔγχει μακρῷ.
 ἢ δ' ἀναχασσαμένη λίθον εἴλετο χειρὶ παχείῃ
 κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε μέγαν τε, 404
 τόν ῥ' ἄνδρες πρότεροι θέσαν ἔμμεναι οὐρον ἀρούρης·
 τῷ βάλε θοῦρον Ἄρηα κατ' ἀνχένα, λῦσε δὲ γυῖα.
 ἑπτὰ δ' ἐπέσχε πέλεθρα πεσῶν, ἐκόνισε δὲ χαίτας,
 τεύχεά τ' ἀμφαράβησε· γέλασσε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
 καὶ οἱ ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα 409

„Νηπύτῃ, οὐδὲ νῦ πῶ περ ἐπεφράσω ὅσσον ἀρείων
 εὔχομ' ἐγὼν ἔμεναι, ὅτι μοι μένος ἰσοφαρίζεις.
 αὐτῶ κεν τῆς μητρος ἐρινύας ἔξαποτίνοις,
 ἢ τοι χωμένη κακὰ μῆδεται, οὔνεκ' Ἀχαιοὺς
 κάλλιπες, αὐτὰρ Τρωσὶν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνεις.“

Ὡς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπεν ὅσσε φαεινῶ. 415

τόν δ' ἄγε χειρὸς ἐλοῦσα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 πυκνὰ μάλα στενάχοντα· μόγισ δ' ἔσαλείρετο θυμόν.
 τὴν δ' αἷς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀργυυῶνι, 420
 καὶ δ' αὖθ' ἡ κυνάμνεια ἄγει βροτολοιγὸν Ἄρηα
 δῆλον ἐκ πολέμοιο κατὰ κλόνου· ἀλλὰ μέτελθε.“

Ὡς φάτ', Ἀθηναίη δὲ μετέσσυτο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
 καὶ ῥ' ἐπιδεισμένη πρὸς στήθεα χειρὶ παχείῃ
 ἤλασε· τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.
 τῷ μὲν ἄρ' ἄμφω κεύτο ἐπὶ χθονὶ πονυλβοτείρῃ, 426
 ἢ δ' ἄρ' ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν

„Τοιοῦτοι νῦν πάντες, ὅσοι Τρώεσσι ἀρωγοί,
 εἶεν, ὅτ' Ἀργείοισι μαχοίατο θωρηκτῆσιν,
 ὧδ' εἰ θεοσάλεοι καὶ τλήμονες, ὥς Ἀφροδίτη 430
 ἤλθεν Ἄρει ἐπίκουρος, ἐμῷ μένει ἀντιώψα·
 τῷ κεν δὴ πάλαι ἄμμες ἐπαυσάμεθα πολέμοιο,
 Ἰλίου ἐκπέρσαντες εὐκτίμενον πτολίεθρον.“

Ὡς φάτο, μείδῃσεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
 αὐτὰρ Ἀπόλλωνα προσέφη κρείων ἐνοσίχθων 435

„Φοῖβε, τίη δὴ νῶϊ διέσταμεν; οὐδὲ ἔοικεν
 ἀρξάντων ἐτέρων· τὸ μὲν αἰσχίον, αἰ κ' ἀμαχητὶ
 ἵομεν Οὐλυμπόνδε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
 ἄρχε· σὺ γὰρ γενεῇφι νεώτερος· σὺ γὰρ ἐμοίγε
 καλόν, ἐπεὶ πρότερος γενόμεν καὶ πλείονα οἶδα. 440
 νηπίει, ὥς ἄνοον κραδίην ἔχεις· οὐδέ νυ τῶν περ
 μέμνηται, ὅσα δὴ πάθομεν κακὰ Ἴλιον ἄμφι
 μῦνοι νῶϊ θεῶν, ὅτ' ἀγήνορι λαομέδοντι
 παρ Διὸς ἐλθόντες ἠητεύσαμεν εἰς ἐνιαυτὸν
 μισθῷ ἐπὶ ῥητῷ· ὁ δὲ σφαιρῶν ἐπέτελλεν. 445
 ἦτοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν πέρι τείχος ἔδειμα
 εὐρύ τε καὶ μάλα καλόν, ἵν' ἄρρηκτος πόλις εἴη·

Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἑλικας βοῦς βουκολέεσσιν
 Ἰδὼς ἐν κνημοῖσι πολυπτύχου ὑληέσσης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μισθοῖο τέλος πολυγῆθές ὤραι
 ἐξέφερον, τότε νῶϊ βιήσατο μισθὸν ἅπαντα
 Λαομέδων ἐκπαγλος, ἀπειλήσας δ' ἀπέπεμπε
 σοὶ μὲν ὅγ' ἠπέλλησε πόδας καὶ χεῖρας ὑπερβύσσῃ
 δῆσειν, καὶ περὶ ἄν' ὑγῶν ἐπὶ τηλεδαπάων·
 στεῦτο δ' ὅγ' ἀμφοτέρων ἀπολεψέμεν οὐατα χαλκῷ
 νῶϊ δέ τ' ἄψορροι κίονεν κεκοιτητοὶ θυμῷ.
 μισθοῦ χάομενοι, τὸν ὑποστάς οὐκ ἐτέλεσσει
 τοῦ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεῖς χάριν, οὐδὲ μεθ' ἧς
 πειρᾶς ὥς κε Τρῶες ὑπερφύαλοι ἀπόλωνται
 πρόχην κακῶς, σὺν παισὶ καὶ αἰδοίῃς ἀλόχοισιν.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἐκάεργος Ἀπὸλλων
 „ἐννοσίγαι', οὐκ ἂν με σαόφρονα μυθήσαιο
 ἔμμεναι, εἰ δὴ σοίγε βροτῶν ἔνεκα πτολεμίζω
 δειλῶν, οἳ φύλλοισιν ἑοικότες ἄλλοτε μὲν τε
 ξαφλεγέες τελέθουσιν, ἀρούρης καρπὸν ἔδουσι
 ἄλλοτε δὲ φθινύθουσιν ἀκήριοι. ἀλλὰ τάχιστα
 παυσάμεσθα μάχης· οἳ δ' αὐτοὶ θηριώσθων.

Ὡς ἄρα φωνήσας πάλιν ἐτράπετ'· αἶδετο γὰρ
 πατροκασιγνήτοιο μιγήμεναι ἐν παλάμῃσιν,
 τὸν δὲ κασιγνήτη μάλα νείκεσε, πότνια θεῶν
 [Ἄρτεμις ἀγροτέρη, καὶ οὐκ εἶδεν φάτο μῦθον·

„Φεύγεις δὴ, ἐκάεργε, Ποσειδάωνι δὲ νίκη
 πᾶσαν ἐπέτρεψας, μέλεον δέ οἱ εὐχος ἔδωκας
 νηπύτιε, τί νῦν τόξον ἔχεις ἀνεμώλιον αὐτῶς
 [μὴ σε νῦν ἔτι πατρός ἐνὶ μεγάροισιν ἀκούσῃ
 εὐχομένου, ὥς τὸ πρὶν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ἅντα Ποσειδάωνος ἐναντίβιον πολεμίζειν.]“

Ὡς φάτο, τὴν δ' οὕτι προσέφη ἐκάεργος Ἀπὸλλων
 ἀλλὰ χολωσαμένη Διὸς αἰδοίῃ παράκοιτις

„Πῶς δὲ σὺ νῦν μεμονας, κύνον ἀδδῆες, ἀντί' ἐμεῖο
στήσεσθαι; χαλεπή τοι ἐγὼ μένος ἀντιφύρεσθαι,
τοξοφόρῳ περ ἔουση, ἐπεὶ σε λέρντα γυναιξίν
Ζεὺς θῆκεν, καὶ ἔδωκε κατακτάμεν ἣν κ' ἐθέλῃσθα
ἦτοι βέλτερόν ἐστι καὶ οὔρεα θῆρας εὐαίρειν 485
ἀγροτέρως τ' ἐλάφους, ἣ κρείσσοσιν ἴφι μάχεσθαι,
εἰ δ' ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι, ὅφρ' εὖ εἴδῃς,
ὅσσον φρενέον εἶμι, ὅτι μοι μένος ἀντιφρενίζεις.“

Ἢ ῥά καὶ ἑμφοτέρως ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἑμαρπτεν
σκαίῃ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμων αἰνυτο τόξα, 490
αὐτοῖσιν δ' ἄρ' ἔδεινε παρ' οὔρεα, μειδιδώσα,
ἐντροπαλιζομένην | ταχέες δ' ἐκπιπτον ὄιστοί,
δακρυόεσσα δ' ὑπαιθα | θεὰ φύγεν, ὥστε πέλεια,
ἣ ῥά θ' ὑπ' ἱσηκος κοίλῃν, εἰσέπτατο, πέτρην,
χηραμόν, οὐδ' ἄρα, τῇ γε | ἀλώμεναι, αἰσιμον, ἦεν, 495
ὥς ἣ, δακρυόεσσα | φύγεν, λίπε, δ' αὐτόθι, τόξα,
ἀητῶ, δὲ προσέειπε | διάκτορος, Ἀργεϊφόντης,

„Ἀητοί, ἐγὼ δέ τοι, οὔτι μάχῃσομαι, ἀργαλέον δέ,
πληκτίζεσθ' ἀλόχοισι | Διὸς νεφεληγερέταο;
ἔλλα μᾶλα πρόσφρασσα | μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν | 500
εὐχεσθαι ἐμὲ, νικῆσαι | κρατερῶφι βίηφιν.“

Ὡς ἄρ' ἔρη, Ἀητῶ | δὲ συνάινυτο, καμπύλα, τόξα,
πεπτεῶτ', ἄλλυδις, ἄλλα | μετὰ στροφάλλινι κορίνῃ,
ἣ μὲν, τόξα λαβοῦσα, | πάλιν κίε | θυγατρός ἧς·
ἣ δ' ἄρ' Ὀφρυμπον | ἱέανε, | Διὸς ποτὶ | χαλκοβατὲς δῶ, 505
δακρυόεσσα δὲ | πατρὸς | ἐφῆξετο | γούνοσι | μούρη,
ἀμφὶ δ' ἄρ' | ἀμβρόσιος | ἑανὸς τρέμε | τὴν δὲ προτὶ οἶ |
εἶλε πατὴρ Κρονίης, | καὶ ἀνείρετο | ἠδὲ γελᾶσσας |

„Τίς νύ σε | τοιαῶν ἔφρεξε, | φίλον τέκος, | Οὐρανιφόνων |
ἡμιψιδῶς, ὥρεῖ | τι | κακὸν ὄξουνσαν φωνῇ |;“ 510

Τὸν δ' αἶψα προσέειπεν | εὐστέφανος κελαφεινῇ

„σὴ μ' ἄλοχος στυφέλιξε, πάτερ, λειψάλενος Ἥρης,
ἐξ ἧς ἄφ' ἀνατοισιν ἔρις καὶ νεῖκος ἀφῆπται.“

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
αὐτὰρ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐθύσετο Ἴλιον ἱρήν·
μέμβλετο γάρ οἱ τείχος ἐϋδμήτιο πόλης,
μὴ Δαναὶ πέσσειαν ὑπὲρ μόρου ἡματι κεύθω.
οἱ δ' ἄλλοι πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἄντες,
οἱ μὲν χροόμενοι, οἱ δὲ μέγα κυδιᾶντες·
καὶ δ' ἔκον παρ' Ἰλίου κελαινεφεῖ· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
Τρῶας ὁμῶς αἰτούς· τ' ὅλεκεν καὶ μῶνυχας ἵππους.
ὥς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν ἵκηται,
ἄστερος αἰδομένοιο, θεῶν δὲ ἐμῆνις ἀφῆκεν,
πᾶσι δ' ἔθηκε πόρον, πολλοῖσι δὲ κῆδ' ἀφῆκεν,
ὥς Ἀχιλλεύς Τρῶεσσιν ὀνόον καὶ κῆδ' ἀφῆκεν.

Ἐστήκει δ' ὁ γέρον Πριάμος θεῖον ἐπὶ πύργου,
ἐς δ' ἐνόησ' Ἀχιλλῆα πελώριον· αὐτὰρ ὑπ' αὐτοῦ
Τρῶες ἄρα κλονέοντο πεφυγότες, οὐδέ τις ἀλκή
γίγνεθ'· ὁ δ' οἰμαξας ἀπὸ πύργου βαῖνε χαμᾶζε,
ὀτρυνῶν παρὰ τείχος ἀγακλειτούς τευλαγορούς·

„Πεπταμένας ἐν χερσὶ πύλας ἔχει, εἰσόκε λαοὶ
ἐλθῶσι προτὶ ἄστυ πεφυγότες· ἦ γὰρ Ἀχιλλεύς
ἐγγὺς ὅβρι κλονέων· νῦν ὣω λοίγ' ἐρεσθαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ ἐς τείχος ἀναπνεύσωσιν ἄβαντες,
αὐτὶς ἐπανθέμεναι στανίδας πυκνωῶς ἀραρυίας·
δεῖ διαγὰρ μὴ οὐλος ἀνὴρ ἐς τείχος ἀλῆται.“

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνερῶν τε πύλας καὶ ἀπῶσαν ὀχῆας·

αἱ δὲ πεπασθεῖσαι τεύξαν φάος· αὐτὰρ Ἀπόλλων
ἀντίος ἔξ' ἐδόρε, Τρῶων ἱνὰ λοιγὺν ἀράλκοι·
οἱ δ' ἰδὺς πόλους καὶ τείχεος ὑψηλοῖο,
δύψη καρχαλεροὶ, μεκονιμένοι ἐκ πεδῆιο
φεῦγον· ὁ δὲ σφεδαφὸν ἔφεπ' ἔγχε· λύσσα δὲ οἱ κῆρ

αἶεν ἔχε κρατερὴν, μενέαινε δὲ κῦδος ἀφ' ἑσθαι.

Ἐνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἔλον υἷες Ἀχαιῶν,
εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος Ἀγήνορα δῖον ἀρῆκεν, 545
φῶτ' Ἀγήνορος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερὸν τε.
ἐν μὲν οἱ κραδίη θάρσος βάλε, παρ δέ οἱ αὐτὸς
ἔσται, ὅπως θανάτοιο βαρείας κῆρας ἀλάλκοι,
φηγῶ κεκλιμένος· κεκάλυπτο δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ.
αὐτὰρ ὅγ' ὥς ἐνόησεν Ἀχιλλεῖα πτολιπόρθον, 550
ἔσται, πολλὰ δέ οἱ κεν κενεὴ πόρφυρε μένοντι.
ὀχθηήρας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν

„ὦ μοι ἐγών· εἰ μὲν κεν ὑπὸ κρατεροῦ Ἀχιλλῆος
φεύγω, τῇ περ οἱ ἄλλοι ἀτυξόμενοι κλονέονται,
αἰρήσει με καὶ ὥς, καὶ ἀνάκλιδα δειροτομήσει. 555
εἰ δ' ἂν ἐγὼ τούτους μὲν ὑποκλονέεσθαι ἐάσω
Πηλείδῃ Ἀχιλλεῖ, ποσὶν δ' ἀπὸ τείχεος ἄλλη
φεύγω πρὸς πεδῖον Ἰλίου, ὅφρ' ἂν ἴκωμαι
Ἰδης τε κινημοὺς κατὰ τε ῥωπήϊα δύω·
ἑσπέριος δ' ἂν ἔπειτα λοεσσάμενος ποταμοῖο, 560
ἰδρῶ ἀποψυχθεὶς ποτὶ Ἴλιον ἀπονουόμην.
ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
μὴ μ' ἀπαιερόμενον πόλιος πεδίουνδε νοήσῃ
καὶ με μεταίξας μάρψῃ ταχέεσσι πόδεσσι.
οὐκέτ' ἔπειτ' ἔσται θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξαι· 565
λίην γὰρ κρατερὸς περὶ πάντων ἔστ' ἀνθρώπων.
εἰ δέ κεν οἱ προπάροιθε πόλιος κατεναντίον ἔλθω·
καὶ γὰρ θην τούτῳ τρωτὸς χρός ὀξεῖ χαλκῷ,
ἐν δὲ ἰα ψυχή. θνητὸν δὲ ἔφασ' ἀνθρώποι
[ἔμμεναι· αὐτὰρ οἱ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάξει].“ 570

Ὡς εἰπὼν Ἀχιλλεῖα ἀλεις μένεν, ἐν δέ οἱ ἦτορ
ἄλκιμον ὥρματο πτολεμίζειν ἥδ' ἐμάχεσθαι.
ἥντε πάρδαλις εἰσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
ἄνδρὸς θηρητῆρος ἐναίτιον, οὐδέ τι θυμῷ

ταρβεί οὐδὲ φοβεῖται, ἐπεὶ κεν ὑλαγμὸν ἀκούσῃ· 575
 εἶπερ γὰρ φθάμενός μιν ἦ οὐτάσῃ, ἥε βάλλῃσιν,
 ἀλλὰ τε καὶ περὶ δουρὶ πεπαρμένη οὐκ ἀπολήγῃ
 ἀλκῆς, πρὶν γ' ἥε ξυμβλήμεναι, ἥε δαμῆναι·
 ὥς Ἀντήνορος υἱὸς ἄγαυοῦ, δῖος Ἀγένορος,
 οὐκ ἔθελεν φεύγειν, πρὶν πειρήσασθαι Ἀχιλλῆος, 580
 ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσ' εἶσθιν,
 ἐγχεῖν δ' αὐτοῖο τιτύσκετο, καὶ μέγ' αὖτε

„Ἡ δὴ που μάλ' ἐολπας ἐνὶ φρεσὶ. φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 ἦματι τῷδε πόλιν πέρσειν Τρώων ἀγερώχων,
 νηπύτῃ, ἣ τ' ἔτι πολλὰ τετεύξεσαι ἄλγε' ἐπ' αὐτῇ. 585
 ἐν γάρ οἱ πολέες τε καὶ ἄλκιμοι ἄνδρες εἰμὲν,
 οἳ καὶ πρόσθε φίλων τοκέων ἀλόχων τε καὶ νῆαν
 Ἴλιον εἰρυνόμεσθα· σὺ δ' ἐνθάδε πότμον ἐφέψεις,
 ὦδ' ἐκπαγλὸς ἐὼν καὶ θαρσαλέος πολεμιστής.“

Ἡ ῥα καὶ ὁξὺν ἄκοντα βαρεῖν χειρὸς ἀφῆκεν, 590
 καὶ ῥ' ἐβαλε κνήμην ὑπὸ γούνατος οὐδ' ἀφάμαρτεν.
 ἀμφὶ δέ μιν κνημῖς νεοτεύκτου κασσιτέροιο
 σμερδαλέον κονάβησε· πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρουσεν
 βλημένου, οὐδ' ἐπέρησε, θεοῦ δ' ἠρύκακε δῶρα.
 Πηλεΐδης δ' ὠρμήσατ' Ἀγένορος ἀντιθέοιο 595
 δεύτερος· οὐδέ τ' ἔασεν Ἀπόλλων κῦδος ἀρέσθαι,
 ἀλλὰ μιν ἐξήρπαξε, κάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
 ἡσύχιον δ' ἄρα μιν πολέμου ἐκ πέμπε νέεσθαι.
 αὐτὰρ ὁ Πηλεΐωνα δόλῳ ἀποέργαθε λαοῦ·
 αὐτῷ γὰρ ἐκάεργος Ἀγένορι πάντα ἐοικὼς 600
 ἔστη πρόσθε ποδῶν· ὁ δ' ἐπέσσυτο ποσσὶ διώκειν.
 εἶος ὁ τὸν πεδίῳ διώκετο πυροφόροιο,
 τρέψας παρ ποταμὸν βαθυδινήεντα Σκάμανδρον,
 τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα· δόλῳ δ' ἄρ' ἔθηκεν Ἀπόλ-
 λων,

ὥς αἰεὶ ἔλποιο κυχῆσεσθαι ποσὶν οἷσιν·

605

22ς οἱ μὲν κατὰ αὖτον, πεφνυότες ἦν τε νέεροι,
ἰδρῶ ἀπεψύχοντο πῖον τ' ἀκέοντό τε δίψαν,
κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλξεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
τείχεος ἄσσον ἴσαν, σάκε' ὥμοισι κλίναντες.
Ἔκτορα δ' αὐτοῦ μῆναι ὀλοὴν Μοῖρ' ἐπέδησεν, 5
Ἰλίου προπάροιθε πυλάων τε Σκαιάων.

αὐτὰρ Πηλείωνα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων
„Τίπτε με, Πηλέος υἱέ, ποσὶν ταχέεσσι διώκεις,
αὐτὸς θνητὸς ἐὼν θεὸν ἄμβροτον; οὐδέ νύ πώ με
ἔγνωσ ὥς θεός εἰμι, σὺ δ' ἀσπερχές μενεαίνεις. 10
ἢ νύ τοι οὔτι μέλει Τρώων πόνοσ οὓς ἐφόβησας,
οἳ δὴ τοι εἰς ἄστυ ἄλυν, σὺ δὲ δεῦρο λιάσθης.
οὐ μὲν με κτενέεις, ἐπεὶ οὔτοι μόρσιμός εἰμι.“

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
„ἔβλαψάς μ', ἐκάεργε, θεῶν ὀλοώτατε πάντων, 15
ἐνθάδε νῦν τρέψας ἀπὸ τείχεος· ἢ κ' ἔτι πολλοὶ
γαῖαν ὁδᾶξ εἶλον πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι.

νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο, τοὺς δ' ἐσάωσας

Homeri Ilias.

28

ξηλδίως, ἐπεὶ οὔτι τίσιν γ' ἔδδειςας ὀπίσσω.

ἦ σ' ἂν τισαίμην, εἰ μοι δύνამίς γε παρείη.“ 20

Ὡς εἰπὼν προτὶ ἄστν μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
σευάμενος ὥσθ' ἵππος ἀεθλοφόρος σὺν ὄχεσφιν,
ὃς ῥά τε ῥεῖα θέησι τιταινόμενος πεδίοιο·

ὥς Ἀχιλεὺς λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα.

Τὸν δ' ὁ γέρων Πρίαμος πρῶτος ἰδεν ὀφθαλμοῖ-
σιν, 25

παμφαίνονθ' ὥστ' ἀστέρ', ἐπεσσύμενον πεδίοιο,

ὃς ῥά τ' ὀπώρας εἰσιν, ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαί
φαίνονται πολλοῖσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῶ·
ὄντε κύν' Ὠρίωνος ἐπὶ κλησιν καλέουσιν

λαμπρότατος μὲν ὅδ' ἐστὶ, κακὸν δέ τε σῆμα τέτυκται,

καὶ τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν· 31

ὥς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θεόντος.

ῥῶμωξεν δ' ὁ γέρων, κεφαλὴν δ' ὄγε κόψατο χερσὶν

ὑπόσ' ἀνασχόμενος, μέγα δ' οἰμῶξας ἐγεγώνει

λίσσόμενος φίλον υἱόν· ὁ δὲ προπάροιθε πυλάων 35

ἑστήκειν, ἄμοτον μεμαῶς Ἀχιλῆϊ μάχεσθαι·

τὸν δ' ὁ γέρων ἔλεεινὰ προσηύδα χεῖρας ὀρεγνύς

„Ἔκτορ, μὴ μοι μίμνε, φίλον τέκος, ἀνέρα τοῦτου

οἷος ἄνευθ' ἄλλων, ἵνα μὴ τάχα πότμον ἐπίσπης

Πηλείωνι δαμείς, ἐπειὴ πολὺν φέρτερός ἐστιν, 40

σχέτλιος· αἶθε θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοιτο

ὅσσον ἐμοί· τάχα κέν ἐ κύνες καὶ γῦπες ἔδοιεν

κείμενον· ἦ κέ μοι αἰνὸν ἀπὸ πρᾶπίδων ἄχος ἔλθοι·

ὃς μ' υἱῶν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὖνιν ἔσθηκεν,

κτείνων καὶ περναῖς νήσων ἐπὶ τηλεδαπάων. 45

καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε, Λυκάονα καὶ Πολύδωρον,

οὐ δύνάμαι ἰδέειν Τρώων εἰς ἄστν ἀλέντων,

τούς μοι Λαοθόη τέκετο, κρείονσα γυναικῶν.

ἀλλ' εἰ μὲν ζώουσι μετὰ στρατῶ, ἦ τ' ἂν ἐπειτα

χαλκοῦ τε χρυσοῦ τ' ἀπολυσόμεθ'· ἔστι γὰρ ἐνδον· 50
πολλὰ γὰρ ὥπασε παιδὶ γέρον ὀνομάκλυτος Ἄλτης.
εἰ δ' ἤδη τεθνῶσι καὶ εἰν' Αἴθρα δόμοισιν,
ἄλγος ἐμῷ θυμῷ καὶ μητέρι, τοὶ τεκόμεσθα·
λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μινυνθαδιώτερον ἄλγος
ἔσσεται, ἣν μὴ καὶ σὺ θάνης Ἀχιλῆϊ δαμασθεῖς. 55
ἀλλ' εἰσέρχεο τείχος, ἐμὸν τέκος, ὄφρα σωῶσης
Τρῶας καὶ Τρῳαῖς, μηδὲ μέγα κῦδος ὀρέξης
Πηλεΐδῃ, αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῆς.
πρὸς δ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέησον,
δύσμορον, ὃν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γῆρας οὐδῶ
αἶσῃ ἐν ἀργαλή φθίσει, κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα, 61
νῆας τ' ὀλλυμένους ἑλκηθείσας τε θυγάτρας,
καὶ θαλάμους κεραλζομένους, καὶ νῆπια τέκνα
βαλλόμενα προτὶ γαίῃ ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι,
ἐλκομένας τε νουὺς ὀλοῆς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν. 65
αὐτὸν δ' ἂν πύματόν με κύνες πρῶτῃσι θύρῃσιν
ᾠμῆσται ἐρύουσιν, ἐπεὶ κέ τις ὀξεί χαλκῷ
τύψας ἦε βαλὼν ρεθέων ἐκ θυμὸν ἔλγῃται,
οὓς τρέφον ἐν μεγάροισι τραπεζῆας θυραωροὺς,
οἳ κ' ἐμὸν αἶμα πiónτες, ἀλύσσοντες περὶ θυμῷ, 70
κείσονται ἐν προθύροισι. νῆω δέ τε πάντ' ἐπέοικεν,
ἀρηκταμένω, δεδαγμένω ὀξεί χαλκῷ,
κεῖσθαι· πάντα δὲ καλὰ θανόντι περ, ὅττι φανήῃ·
ἀλλ' ὅτε δὴ πολίον τε κάρη πολίον τε γένειον,
αἰδῶ τ' αἰσχύνωσι κύνες κταμένοιο γέροντος, 75
τοῦτο δὴ οἰκτιστον πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν.

Ἦ ῥ' ὁ γέρον, πολιὰς δ' ἄρ' ἀνὰ τρίχας ἔλκετο
χερσίν

τίλλων ἐκ κεφαλῆς· οὐδ' ἔκτορι θυμὸν ἐπειθευ.
μήτηρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δακρυχέουσα,
κόλπον ἀνιεμένη, ἐτέρωφι δὲ μαζὸν ἀνέσχευ· 80

καί μιν θακρυχέουσ' ἔπεια πτερόεντα προσηύδα

„Ἔκτορ, τέκνον ἐμὸν, τάδε τ' αἰδεο καὶ μ' ἐλέησον
αὐτήν, εἰποτέ τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέσχον.

τῶν μνηῆσαι, φίλε τέκνον, ἄμυνε δὲ δῆϊον ἄνδρα
τείχεος ἐντὸς ἑῶν, μηδὲ πρόμος ἴστασο τούτῳ· 85
σχέτλιος· εἶπερ γάρ σε κατακτάνῃ, οὐδ' ἔτ' ἔργω γέ
κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι, φίλον θάλος, ὃν τέκον αὐτή,
οὐδ' ἄλογος πολὺδωρος· ἄνευθε δέ σε μέγα νῶϊν
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ κύνες ταχέες κατέδονται.“

Ὡς τῶγε κλαίοντε προσανδήτην φίλον υἱὸν, 90
πολλὰ λισσομένῳ· οὐδ' Ἔκτορι θυμὸν ἐπειθον,
ἀλλ' ὅγε μίμν' Ἀχιλῆα πελώριον ἄσσοι ἰόντα.
ὥς δὲ δράκων ἐπὶ χειρὶ ὀρέστερος ἄνδρα μένῃσιν,
βεβρωκῶς κακὰ φάρμακ'· ἔδν δέ τέ μιν χόλος αἰνὸς,
σμερδαλέον δὲ δέδορκεν ἐλίσσόμενος περὶ χειρὶ· 95

ὥς Ἔκτωρ ἄσβεστον ἔχων μένος οὐχ ὑπεχώρει,
πύργῳ ἐπὶ προὔχοντι φραεινὴν ἀσπίδ' ἐρείσας.
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν

„ὦ μοι ἔργων, εἰ μὲν κε πύλας καὶ τείχεα δύω,
Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει, 100

ὅς μ' ἐκέλευε Τρωσὶ ποτὶ πτόλιν ἡγήσασθαι
νύχθ' ὑπο τήνδ' ὀλοήν. ὅτε τ' ὤρετο δῖος Ἀχιλλεύς.

ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦ τ' ἂν πολὺν κέρδιον ἦεν·
νῦν δ' ἐπεὶ ὤλεσα λαὸν ἀτασθαλίῃσιν ἐμῇσιν,
αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους, 105
μή ποτέ τις εἴπησι κακώτερος ἄλλος ἐμεῖο

“Ἔκτωρ ἦφι βίῃφι πιθήσας ὤλεσε λαόν.”

ὥς ἐρέουσιν· ἐμοὶ δὲ τότ' ἂν πολὺν κέρδιον εἴη
αὐτήν ἢ Ἀχιλῆα κατακτείναντα νέεσθαι,

ἢ κεν αὐτὸν ὀλέσθαι ἐὺκλειῶς πρὸ πόλης. 110

εἰ δέ κεν ἀσπίδα μὲν καταθείομαι ὀμφαλόεσσαν
καὶ κόρυθα βριαρὴν, δόρυ δὲ πρὸς τείχος ἐρείσας

αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω
 καὶ οἱ ὑπόσχωμαι Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ,
 πάντα μάλ' ὅσσα τ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν 115
 ἠγάγετο Τροίηνδ', ἣτ' ἔπλετο νεΐκεος ἀρχή,
 δωσέμεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν, ἅμα δ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς
 ἀλλ' ἀποδάσσεσθαι, ὅσα τε πόλεις ἦδε κέκευθεν.
 Τρωσὶν δ' αὖ μετόπισθε γερούσιον ὄρκον ἔλωμαι
 μή τι κατακρύψειν, ἀλλ' ἄνδιχα πάντα δάσασθαι 120
 [κτῆσιν ὅσῃν πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἔεργει.]
 ἄλλὰ τί μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 μή μιν ἐγὼ μὲν ἴωμαι ἰὼν, ὃ δέ μ' οὐκ ἐλεήσει
 οὐδέ τί μ' αἰδέσεται, κτενέει δέ με γυμνὸν ἔοντα
 αὐτῶς ὥστε γυναῖκα, ἐπεὶ κ' ἀπὸ τεύχεα θύω. 125
 οὐ μὲν πως νῦν ἔστιν ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης
 τῶ ὀαριζέμεναι, ἅτε παρθένος ἠΐθεός τε,
 παρθένος ἠΐθεός τ' ὀαρίζετον ἀλλήλοιν.
 βέλτερον αὐτ' ἐριδι ξυνελαινέμεν· ὅτι τάχιστα
 εἶδομεν ὅπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξῃ. 130
 ὣς ὄρμαινε μένων, ὃ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθευ Ἀχιλλεύς
 ἶσος Ἐνυαλίῳ, κορυθαῖκι πτολεμιστῇ,
 σεῖων Πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὦμον
 δεινὴν· ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο εἵκελος αὐγῇ
 ἢ πυρὸς αἰθομένου ἢ ἡελίου ἀνιόντος. 135
 Ἔκτορα δ', ὥς ἐνόησεν, ἔλε τρόμος· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 αὐθι μένειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθείς.
 Πηλεΐδης δ' ἐπόρουσε ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς.
 ἦν τε κίρκος ὄρεσφιν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν,
 φηιδίως οἶμησε μετὰ τρήρωνα πέλειαν· 140
 ἢ δέ θ' ὕπαιθα φοβεῖται, ὃ δ' ἐγγύθεν ὀξὺ λεληκώς = ~~λάκων~~.
 ταρφε' ἐπαΐσσει, ἐλέειν τέ εἰ θυμὸς ἀνώγει.
 ὥς ἄρ' ὄγ' ἐμμεμαὼς ἰθὺς πέτετο, τρέσε δ' Ἔκτωρ
 τεῖχος ὑπὸ Τρώων, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα.

οἳ δὲ παρὰ σκοπιὴν καὶ ἐρινεὸν ἠνεμόεντα 145
 τείχεος αἰὲν ὑπὲκ κατ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο,
 κρουνὼ δ' ἱκανον καλλιρρόω, ἐνθα τε πηγαὶ
 δοιαὶ ἀναΐσσουνσι Σκαμάνδρου δινηέντος.
 ἢ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῷ ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸς 150
 γίγνεται ἐξ αὐτῆς ὥσῃ πυρὸς αἰθομένοιο·
 ἢ δ' ἑτέρῃ θέρει προρέει εἰκνία χαλᾶζη,
 ἢ χιόνι ψυχρῇ, ἢ ἐξ ὕδατος κρυστάλλῳ.
 ἐνθα δ' ἐπ' αὐτάων πλυνοὶ εὐρέες ἐγγὺς ἔασιν
 καλοὶ λαῖννοι, ὅθι εἴματα σιγαλόεντα 155
 πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι καλαί τε θύγατρες
 τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἔλθειν νῆας Ἀχαιῶν.
 τῇ ῥα παραδραμέτην, φεύγων, ὃ δ' ὀπισθε διώκων·
 πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφευγε, δῖωκε δέ μιν μέγ' ἀμεί-
 νων
 καρπαλίμως, ἐπεὶ οὐχ ἱερήϊον οὐδὲ βοείην
 ἀρνύσθην, ἃ τε ποσσὶν ἀέθλια γίγνεται ἀνδρῶν, 160
 ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θέον Ἑκτορος ἵπποδάμοιο.
 ὥς δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι περὶ τέρματα μώνυχες ἵπποι
 ῥίμψα μάλα τρωχῶσι· τὸ δὲ μέγα κεῖται ἀέθλον,
 ἢ τρίπος ἢ γυνή, ἀνδρὸς κατατεθνηῶτος·
 ὥς τὰ τρεῖς Πριάμοιο πόλιν πέρι δινηθήτην 165
 καρπαλίμοισι πόδεσσι· θεοὶ δέ τε πάντες ὄρωντο.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 „ὦ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τεῖχος
 ὀφθαλμοῖσιν ὀρώμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ
 Ἑκτορος, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρί' ἔκηεν 170
 Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ἄλλοτε δ' αὐτὲ
 ἐν πόλει ἀκροτάτῃ· νῦν αὐτὲ ἐ δῖος Ἀχιλλεὺς
 ἄστυ πέρι Πριάμοιο ποσσὶν ταχέεσσι διώκει.
 ἀλλ' ἄγετε φράζεσθε, θεοὶ, καὶ μητιάσθε
 ἥ μιν ἐκ θανάτοιο σῶσωμεν, ἢ μιν ἦδη 175

Πηλείδῃ Ἀχιλλῇ δαμάσσομεν ἐσθλὸν ἔοντα.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 „ὦ πάτερ Ἀργικέραυνε, κελαινεφές, οἶον ἔειπες·
 ἄνδρα θνητὸν ἔοντα, πάλαι πεπρωμένον αἰσῇ,
 ἄψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι; 180
 ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
 „θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ
 πρόφρονι μνθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι·
 ἔρξον ὅπῃ δὴ τοι νόος ἐπλετο, μηδὲ τ' ἐρώει.“ 185

Ὡς εἰπὼν ὥτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἶξασα.

Ἔκτορα δ' ἀσπερχές κλονέων ἔφεπ' ὠκύς Ἀχιλλεύς
 ὥς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δίηται,
 ὄρσας ἔξ εὐνῆς, διὰ τ' ἄγκυα καὶ διὰ βήσσας· 190
 τὸν δ' εἶπερ τε λάθῃσι καταπτήξας ὑπὸ θάμνῳ,
 ἀλλὰ τ' ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον, ὄφρα κεν εὕρῃ·
 ὥς Ἐκτωρ οὐ λῆθε ποδώκεα Πηλείωνα.

ὅσσάκι δ' ὀρμήσειε πυλάων Δαρδανιάων
 ἀντίον αἶξασθαι, εὐδμήτους ὑπὸ πύργους, 195
 εἰ πῶς οἱ καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βελέεσσιν,
 τοσσάκι μιν προπάρουθεν ἀποστρέψασκε παραφθὰς
 πρὸς πεδίον· αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος πέτετ' αἰεὶ.

ὥς δ' ἐν οὐεῖρῳ οὐ δύναται φεύγοντα διώκειν· 199
 οὐτ' ἄρ' ὁ τὸν δύναται ὑποφεύγειν οὔθ' ὁ διώκειν·
 ὥς ὁ τὸν οὐ δύνατο μάρψαι ποσὶν, οὐδ' ὅς ἀλύξαι.
 πῶς δέ κεν Ἐκτωρ κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτοιο,
 εἰ μὴ οἱ πύματόν τε καὶ ὕστατον ἦντετ' Ἀπόλλων
 ἐργύθειν, ὅς οἱ ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γούνα;

Λαοῖσιν δ' ἀνένευε καρήατι διὸς Ἀχιλλεύς, 205
 οὐδ' ἔα ἴμεναι ἐπὶ Ἐκτορι πικρὰ βέλεμνα,
 μὴ τις κῦδος ἄροιτο βαλὼν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι.

ἀλλ' ὅτε δὴ το τειρατόν ἐπὶ κροσσόους ἀφικοντό,
καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα,
ἐν δ' ἐτίθει δῦο κῆρε ταυηλεγέος θανάτοιο, 210
τὴν μὲν Ἀχιλλῆος, τὴν δ' Ἑκτορος ἵπποδάμοιο,
ἔλκε δὲ μέσσα λαβῶν· ῥέπε δ' Ἑκτορος αἰσιμον ἡμᾶρ,
ᾧχετο δ' εἰς Ἀἶδαο, λίπεν δὲ ἑ Φοῖβος Ἀπόλλων.

Πηλείωνα δ' ἴκανε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ἄγχου δ' ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα 215

„Νῦν δὴ νῶτ' γ' ἔολπα, διίφιλε παῖδιμ' Ἀχιλλεῦ,
οἴσεσθαι μέγα κῦδος Ἀχαιοῖσι προτὶ νῆας,
Ἑκτορα δηρώσαντε, μάχης ἅτον περ ἰόντα.

οὐδ' οἱ νῦν ἐτι γ' ἔστι πεφυγμένον ἄμμε γενέσθαι,
οὐδ' εἰ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ἐκάεργος Ἀπόλλων 220
προπροκυλινδόμενος πατρὸς Διὸς αἰγίοχοιο.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν στῆθι καὶ ἄμπνυε, τόνδε δ' ἐγὼ τοι
οἰχομένη πεπιθήσω ἐναντίβιον μαχέσασθαι.“

Ὡς φάτ' Ἀθηναίη, ὃ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
στῆ δ' ἄρ' ἐπὶ μελὶς χαλκογλῶχινος ἐρεισθείς. 225
ἢ δ' ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, κινήσατο δ' Ἑκτορα διον
Διηφόβῳ εἰκνύα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
ἄγχου δ' ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Ἥθει', ἥ μάλα δὴ σε βιάζεται ὥκως Ἀχιλλεύς,
ἄστυ πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκων· 230
ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.“

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἑκτωρ
„Διηφοβ', ἥ μὲν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦσθα
γιωτῶν, οὓς Ἑκάβη ἠδὲ Πρίαμος τέκε παῖδας·
νῦν δ' ἐτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμήσασθαι, 235
ὅς ἐτλης ἐμεῦ εἶνεκ', ἐπεὶ ἴδες ὀφθαλμοῖσιν,
τείχεος ἐξελθεῖν, ἄλλοι δ' ἐντοσθε μένουσιν.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
„Ἥθει', ἥ μὲν πολλὰ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ

„Οὐ σ' ἔτι, Πηλέος υἱέ, φοβήσομαι, ὥς τὸ πάρος
περ 250

τρὶς περὶ ἄστν μέγα Πριάμου δῖον, οὐδέ ποτ' ἔτλην
μεῖναι ἐπερχόμενον· νῦν αὐτέ με θυμὸς ἀνῆκεν
στήμεναι ἀντία σείο· ἔλοιμί κεν, ἢ κεν ἀλοίην.
ἀλλ' ἄγε δεῦρο θεοὺς ἐπιδώμεθα· τοὶ γὰρ ἄριστοι
μάρτυροὶ ἔσσονται καὶ ἐπίσκοποι ἁρμονιάων· 255
οὐ γὰρ ἐγὼ σ' ἐκπαγλον αἰκιδῶ, αἶ κεν ἐμοὶ Ζεὺς
δῶῃ καμμονίην, σὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμαι·
ἀλλ' ἐπεὶ ἄρ' κέ σε συλήσω κλυτὰ τεύχε', Ἀχιλλεῦ,
νεκρὸν Ἀχαιοῖσιν δώσω πάλιν· ὥς δὲ σὺ ῥέξειν.“

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς
Ἀχιλλεύς 260

„Ἔκτορ, μὴ μοι, ἄλαστε, συνημοσύνας ἀγόρευε.
ὥς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὄρκια πιστὰ,
οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν,
ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερὲς ἀλλήλοισιν,
ὥς οὐκ ἔστ' ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι, οὔτε τι νῶϊν 265
ὄρκια ἔσσονται, πρὶν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
αἵματος ἄσαι Ἄρηα, ταλαύρινον πολεμιστήν.
παντοίῃς ἀρετῆς μιμνήσκειο· νῦν σε μάλα χρὴ
αἰχμητήν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.

οὐ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξίς, ἄφαρ
ἔγχει ἐμῷ δαμάα· νῦν δ' ἄθρο
κῆδε' ἐμῶν ἐτάρων, οὐς ἔκτα

Ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προΐτα
καὶ τὸ μὲν ἅντα ἰδὼν ἠλεύατο
ἔξετο γὰρ προΐδων, τὸ δ' ὑπέ
ἐν γαίῃ δ' ἐπάγη· ἀνὰ δ' ἦρπα
ἄψ δ' Ἀχιλλῆϊ δίδου, λάθτε δ' ἴ
Ἔκτωρ δὲ προσέειπεν ἀμύμονι

„Ἡμβροτες, οὐδ' ἄρα πῶ τ
λεῦ

ἐκ Διὸς ἠείδης τὸν ἐμὸν μόρον
ἀλλὰ τις ἀρτιεπὴς καὶ ἐπὶ κλοπῇ
ὄφρα σ' ὑποδδείσας μένεος ἀλ
οὐ μὲν μοι φεύγοντι μεταφρέ
ἀλλ' ἰθὺς μεμαῶτι διὰ στήθεσ
εἴ τοι ἔδωκε θεός· νῦν αὖτ' ἔ
χάλκεον, ὥς δὴ μιν σῶ ἐν χρ
καί κεν ἐλαφρότερος πόλεμος
σεῖο καταφθιμένοιο· σὺ γάρ

Ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προΐτα
καὶ βάλε Πηλεΐδαο μέσον σάκ
τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη σάκεος δ
ὅττι ῥα οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον
στῆ δὲ κατηφήσας, οὐδ' ἄλλ'
Δηϊφοβον δ' ἐκάλει λευκάσπι
ἦτεέ μιν δόρυ μακρόν· ὁ δ' ο
Ἔκτωρ δ' ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσ

„ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ με
σαν

Δηϊφοβον γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην
ἀλλ' ὁ μὲν ἐν τείχει, ἐμὲ δ' ἔξ

οὐδ' ἄλῃ· ἥ γὰρ ῥα πάλαι τόγε φίλτερον ἦεν
Ζηνί τε καὶ Διὸς υἱεὶ ἐκηβόλῳ, οἳ με πάρος γε
πρόφρονες εἰρύατο· νῦν αὐτὲ με μοῖρα κυχάνει.
μὴ μὰν ἄσπουδί γε καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην,
ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἐσσομένοισι πνιθέσθαι.⁶⁶ 305

Ὡς ἄρα φωνήσας εἰρύσσατο φάσγανον ὄξυ,
τό οἱ ὑπὸ λαπάρῃν τέτατο μέγα τε στιβαρόν τε.
οἴμνησεν δὲ ἄλεις ὥστ' αἰετὸς ὑψιπετῆεις,
ὅστ' εἴσιν πεδίοινδε διὰ νεφέων ἐρεβεννῶν
ἄρπάξων ἢ ἄρ' ἁμαλὴν ἢ πτωκά λαγῶν· 310
ὥς Ἐκτωρ οἴμνησε τινάσσων φάσγανον ὄξυ.

ὠρμήθη δ' Ἀχιλλεύς, μένεος δ' ἐμπλήσατο θυμὸν
ἀργίου, πρόσθεν δὲ σάκος στέρνοιο κάλυψεν
καλὸν δαιδάλεον, κόρυθι δ' ἐπένευε φαεινῇ
τετραφάλῳ· καλαὶ δὲ περισσεύοντο ἔθειραι 315

χρῦσαι, ἃς Ἥφαιστος ἔειλόφον ἀμφὶ θαμειάς.
οἷος δ' ἀστὴρ εἴσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῶ
ἔσπερος, ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἴσταται ἀστὴρ,
ὥς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' εὐήκεος, ἣν ἄρ' Ἀχιλλεύς
πάλλεν δεξιτερῇ φρονέων κακὸν Ἐκτορι δῖω, 320
εἰσορόων χρῶα καλόν, ὅπη εἴξειε μάλιστα.

τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χρῶα χάλκεα τεύχη,
καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε κατακτάς·
φαίνεται δ' ἥ κληῖδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἐχουσιν,
λαυκανίην, ἵνα τε ψυχῆς ὠκιστος ὄλεθρος· 325

τῇ ῥ' ἐπὶ οἱ μεμαῶτ' ἔλασ' ἐγχεῖ δῖος Ἀχιλλεύς,
ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωνή·
οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγος μελὴν τάμε χαλκοβάρεια,
ὅφρα τί μιν προτιείποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν.
ἦριπε δ' ἐν κονίῃς· ὁ δ' ἐπενύξατο δῖος Ἀχιλλεύς 330

1037
„Εκτορ, ἀτὰρ πονέφης Πατροκλή· ἐξαναρῖζων
σῶς ἐσσεσθ', ἐμὲ δ' οὐδὲν ὀπίζω νοσφιν ἔοντα,
νῆπιε· τοιοῦτο δ' ἄνευθεν ἀσσητῆρ μέγ' ἀμείνων
νηυσὶν ἐπι γλαφυρῇσιν ἐγὼ μετόπισθε λελείμην,
ὅς τοι γούνατ' ἔλυσα. σὲ μὲν κύνες ἡδ' οἰωνοὶ 335
ἐλκήσουσ' αἰκῶς, τὸν δὲ κτεριοῦσιν Ἀχαιοί.“

Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ
„λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γούνων σῶν τε τοκήων,
μή με ἔα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάψαι Ἀχαιῶν,
ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκόν τε αἶλις χρυσόν τε δέδεξο, 340
δῶρα τὰ τοι δώσουσι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ,
σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὅφρα πυρός με
Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.“

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς
Ἀχιλλεύς
„μή με, κύον, γούνων γουναῖζε μηδὲ τοκήων· 345
αἶ γάρ πως αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη
ᾧμ' ἀποταμνόμενον κρέα ἐδμεναι, οἷά μ' ἐοργας·
ὥς οὐκ ἔσθ' ὅς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι,
οὐδ' εἴ κεν δεκάκις τε καὶ εἰκοσινήριτ' ἄποινα
στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑπόσχωνται δὲ καὶ ἄλλα· 350
οὐδ' εἴ κεν σ' αὐτὸν χρυσῷ ἐρύσασθαι ἀνώγοι
Δαρδανίδης Πριάμος· οὐδ' ὥς σέγε πότνια μήτηρ
ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ὃν τέκεν αὐτῇ,
ἀλλὰ κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσονται.“ 354

Τὸν δὲ καταθνήσκων προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ
„ἦ σ' εὖ γινώσκων προτιόσσομαι, οὐδ' ἄρ' ἐμελλον
πείσειν· ἦ γὰρ σοίγε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός.
φράζεο νῦν μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι,
ἥματι τῷ ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
ἐσθλὸν ἔοντ' ὀλέσωσιν ἐνὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν.“ 360

Ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν,

ον ποτμον γούωσα, λιπονσ αδροτητα και ηβην.
τον και τεθυηωτα προσηυδα διος Αχιλλευσ

„Τεθναθι· κηρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὅπποτε κεν δὴ
Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι ἢ δ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.“ 366

Ἡ ῥα καὶ ἐκ νεκροῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος,
καὶ τόγ' ἀνευθεν ἔθηχ', ὃ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα
αἵματόεντ' ἄλλοι δὲ περὶ δραμον νῆες Ἀχαιῶν,
οἳ καὶ θηήσαντο φυὴν καὶ εἶδος ἀγητὸν 370

Ἐκτορος· οὐδ' ἄρα οἱ τις ἀνουτητί γε παρέστη.
ὦδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον
„ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφαφύασθαι
Ἐκτωρ ἢ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέω.“

Ὡς ἄρα τις εἶπεσκε καὶ οὐτήσασκε παραστάς. 375
τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάρκης διος Ἀχιλλεύς,
στάς ἐν Ἀχαιοῖσιν ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν

„ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,
ὃς κακὰ πόλλ' ἔρρεξεν, ὅσ' οὐ σύμπαντες οἱ ἄλλοι, 380
εἰ δ' ἄγετ' ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν,
ὄφρα κέ τι γινώμεν Τρώων νόον, ὅντιν' ἔχουσιν,
ἢ καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην τοῦδε πεσόντος,
ἢ μένειν μεμάσι καὶ Ἐκτορος οὐκέτ' εὐντος.

ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός; 385
κεῖται παρ νῆεσσι νέκυς ἄκλαυτος ἄθιαπτος
Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐκ ἐπιλήσομαι, ὅφρ' ἂν ἐγωγε
ζωοῖσιν μετέω καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ.

εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν Αἶδαο,
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κεῖθι φίλου μεμνήσομ' ἐταίρου. 390
νῦν δ' ἄγ' αἰέδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
νηυσὶν ἐπι γλαφυρῇσι νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγωμεν.
ἰράμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφνομεν Ἐκτορα δῖον,

ὃ Τρωῆς κατὰ ἄστυ θεῶ ὥς εὐχετόωντο.“

Ἡ ῥα καὶ Ἑκτορα δῖον ἀεικέα μῆδετο ἔργα. 395
 ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε
 ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρυγης, βοέους δ' ἐξήπτεν ἱμάντας,
 ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε, κάρη δ' ἔλκεσθαι ἔασεν·
 ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς, ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' αἰέρας,
 μάστιξ ἐν ῥ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην. 400
 τοῦ δ' ἦν ἐλκομένοιο κανίσσαλος, ἀμφὶ δὲ χαίται
 κυάνεαι πίνναντο, κάρη δ' ἅπαν ἐν κονίησιν
 κεῖτο πάρος χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσιν
 δῶκεν ἀεικίσσασθαι ἐῆ ἐν πατρίδι γαίῃ.
 ὥς τοῦ μὲν κεκόνιτο κάρη ἅπαν· ἡ δὲ νυ μήτηρ 405
 τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔρριψε καλύπτρην
 τηλόσε, κῶκυσε δὲ μάλα μέγα παῖδ' ἐσιδοῦσα.
 ὦμωξεν δ' ἐλεεινὰ πατὴρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 κωκυτῷ τ' εἶχοντο καὶ οἰμωγῇ κατὰ ἄστυ.
 τῷ δὲ μάλιστ' ἄρ' ἔην ἐναλίγκιον, ὥς εἰ ἅπασα 410
 Ἴλιος ὄφρουόεσσα πυρὶ σμύχουτο κατ' ἄκρης.
 λαοὶ μὲν ῥα γέροντα μόγις ἔχον ἀσχαλόωντα,
 ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάων.
 πάντας δ' ἐλλιτάνευε κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,
 ἐξονομακλήθην ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον 415
 „Σχέσθε, φίλοι, καὶ μ' οἶον ἐάσατε, κηδόμενοί περ,
 ἐξελθόντα πόληος ἱκέσθ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 λίσσωμ' ἀνέρα τοῦτον ἀτάσθαλον ὀβριμοεργόν,
 ἦν πως ἡλικίην αἰδέσσεται ἡδ' ἐλεήσει
 γῆρας. καὶ δέ νυ τῷδε πατὴρ τοιόσδε τέτυκται, 420
 Πηλεὺς, ὅς μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε πῆμα γενέσθαι
 Τρωσί· μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγε' ἔθηκεν·
 τόσσους γάρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοντας·
 τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι, ἀχρύνμενός περ,
 ὥς ἐνός, οὐ μ' ἄχος ὅξυ κατόλσεται Ἄϊδος εἰσω, 425

Ἔκτορος· ὥς ὄφελεν θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῇσιν·
τῷ κε κορεσσάμεθα κλαίοντέ τε μυρομένῳ τε,
μήτηρ δ', ἣ μιν ἔτικτε δυσάμμορος, ἥδ' ἐγὼ αὐτός.“

Ὡς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ στενάχοντο πολῖται·
Τρωῆσιν δ' Ἑκάβη ἄδινού ἐξῆρχε γόοιο 430

„Τέκνον, ἐγὼ δειλὴ τί νυ βείομαι, αἰνὰ παθοῦσα,
σεῦ ἀποτεθνηῶτος; ὃ μοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας
εὐχολὴ κατὰ ἄστρ' πελέσκειο, πᾶσί τ' ὄνειαρ,
Τρωσὶ τε καὶ Τρωῆσι κατὰ πόλιν, οἳ σε θεὸν ὥς
δειδέχατ'· ἥ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἔησθα 435
ζῶς ἐών· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.“

Ὡς ἔφατο κλαίονσ', ἄλοχος δ' οὐπω τι πέπυστο
Ἔκτορος· οὐ γάρ οἱ τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἔλθων
ἤγγειλ' ὅτι ῥά οἱ πόσις ἔκτοθι μέμνε πυλάων,
ἀλλ' ἦγ' ἱστὸν ὕφαινε μυχῶ δόμον ὑψηλοῖο 440

δίπλακα πορφυρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἐπασσεν.
κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν εὐπλοκάμοις κατὰ δῶμα
ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὅφρα πέλοιτο
Ἔκτορι θερμὰ λοετρὰ μάχης ἐκ νοστήσαντι,
νηπίη, οὐδ' ἐνόησεν ὃ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν 445
χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
κωκυτοῦ δ' ἤκουσε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου·
τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δέ οἱ ἔπεσε κερκίς.
ἣ δ' αὖτις δμωῆσιν εὐπλοκάμοισι μετηῦδα

„Δεῦτε, δῦώ μοι ἔπεσθον, ἴδωμ' ὅτιν' ἔργα τέτυ-
κται. 450

αἰδοίης ἐκυρῆς ὁπὸς ἔκλυον, ἐν δ' ἐμοὶ αὐτῇ
στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα, νέρθε δὲ γοῦνα
πηγνυται· ἐγγὺς δὴ τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσσιν.
αἶ γάρ ἀπ' οὗατος εἶη ἐμεῦ ἔπος· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
δεῖδω μὴ δὴ μοι θρασὺν Ἔκτορα διὸς Ἀχιλλεύς, 455
μοῦνον ἀποτμήξας πόλιος, πεδίονδε δίηται,

καὶ δὴ μιν καταπαύσῃ ἀγρηγορίας ἀλεγεινῆς,
ἣ μιν ἔχεσκέ, ἐπεὶ οὔ ποτ' ἐνὶ πληθυὶ μένεν ἀνδρῶν,
ἀλλὰ πολὺν προθέεσκε, τὸ ὃν μένος οὐδενὶ εἰκῶν.

Ὡς φασμένη μεγάροιο διέσσυτο μαινάδι ἴσῃ, 460
παλλομένη κραδίην· ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῇ.
αὐτὰρ ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἴξεν ὄμιλον,
ἔστι παπτήνας ἐπὶ τείχει, τὸν δ' ἐνόησεν
ἐλκόμενον πρόσθεν πόλιος· ταχέες δέ μιν ἵπποι
ἔλκον ἀκηδέστως κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν. 465

τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυπεν,
ἥριπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσεν.
τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς βάλε δέσματα σιγαλόεντα,
ἄμπυκα, κεκρύφαλόν τ' ἠδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην
κρήδεμνόν τ', ὃ ῥά οἱ δῶκε χροσέῃ Ἀφροδίτῃ 470
ἥματι τῷ ὅτε μιν κορυθαίολος ἠγάγεθ' Ἔκτωρ
ἐκ δόμου Ἡετίωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα.
ἀμφὶ δέ μιν γαλῶν τε καὶ εἰνατέρες ἄλις ἔσταν,
αἳ ἔμετὰ σφίσιν εἶχον ἀτυξομένην ἀπολέσθαι.

ἣ δ' ἐπεὶ οὖν ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
ἀμβλήθην γοώσασα μετὰ Τρωῆσιν ἔειπεν 476

„Ἐκτορ, ἐγὼ δύστηνος· ἴῃ ἄρα γεινόμεθ' αἴσῃ
ἀμφοτέροι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου κατὰ δῶμα,
αὐτὰρ ἐγὼ Θήβησιν ὑπὸ Πλάκῳ ὑλήεσθῃ
ἐν δόμῳ Ἡετίωνος, ὃ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦσαν, 480
δύσμορος αἰνόμερον· ὥς μὴ ὥφελλε τεκέσθαι.
νῦν δὲ σὺ μὲν Ἀἶδαο δόμους ὑπὸ κεύθεσι γαίης
ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ στυγερῶ ἐνὶ πένθει λείπεις
χῆρην ἐν μεγάροισι· πάρις δ' ἔτι νήπιος αὐτῶς, 484
ὃν τέκομεν σύ τ' ἐγὼ τε δυσάμμοροι· οὔτε σὺ τούτῳ
ἔσσεαι, Ἐκτορ, ὄνειαρ, ἐπεὶ θάναες, οὔτε σὺ οὗτος.
ἦν περ γὰρ πόλεμόν γε φύγη πολὺδακρυν Ἀχαιῶν,
αἰεὶ τοι τούτῳ γε πόνος καὶ κήδε' ὀπίσσω

ἔσσουντ'· ἄλλοι γάρ οἱ ἀπουρήσουσιν ἀρούρας.
 ἡμᾶρ δ' ὄρφανικὸν παναφήλικα παῖδα τίθῃσιν· 490
 πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί.
 δεινόμενος δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς πατρός ἐταίρους,
 ἄλλον μὲν χλαίνης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος·
 τῶν δ' ἐλεησάντων κοτύλην τις τυτθὸν ἐπέσχευ,
 χεῖλεα μὲν τ' ἐδίην', ὑπερώην δ' οὐκ ἐδίηνεν. 495
 τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλῆς ἐκ δαιτύος ἐστυφέλιξε,
 χερσὶν πεπληγῶς καὶ ὀνειδείοισιν ἐνίσσων
 'ἔρρ' οὕτως· οὐ σὸς γε πατήρ μεταδαίνυται ἡμῖν·
 δακρυόεις δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς μητέρα χήρην,
 Ἀστυάναξ, ὃς πρὶν μὲν ἐοῦ ἐπὶ γούνασι πατρός 500
 μυελὸν οἶον ἔδεσκε καὶ οἶων πίονα δημόν·
 αὐτὰρ ὃδ' ὕπνος ἔλοι, παύσαιτό τε νηπιαχεύων,
 εὐδ᾽ ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης,
 εὐνῇ ἐνι μαλακῇ, θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ·
 νῦν δ' ἂν πολλὰ πάθῃσι, φίλου ἀπὸ πατρός ἁμαρτῶν,
 Ἀστυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν· 506
 δῖος γάρ σφιν ἔρυσσο πύλας καὶ τείχεα μακρά.
 νῦν δὲ σὲ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, νόσφι τοκήων,
 αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεὶ κε κύνες κορέσσονται,
 γυμνόν· ἀτὰρ τοι εἴματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται 510
 λεπτά τε καὶ χαρίεντα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
 ἀλλ' ἦτοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέῳ,
 οὐδὲν σοίγ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσεται αὐτοῖς,
 ἀλλὰ πρὸς Τρῶων καὶ Τρωϊάδων κλέος εἶναι·"
 ὧς ἔφατο κλαίονσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες. 515

ΙΛΙΑΔΟΣ Ψ.

Ἄθλα ἐπὶ Πατρόκλῳ.

Ὡς οἱ μὲν στενάχοντο κατὰ πτόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἐπειδὴ νῆας τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο,
 οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος.
 Μυρμιδόνας δ' οὐκ εἶα ἀποσκίδνασθαι Ἀχιλλεὺς,
 ἀλλ' ὄγε οἷς ἐτάροισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα 5
 „Μυρμιδόνες ταχύπῳλοι, ἐμοὶ ἐρίηρες ἐταῖροι,
 μὴ δὴ πῶ ὑπ' ὄχεσφι λυώμεθα μώνυχας ἵππους,
 ἀλλ' αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἄρμασιν ἄσσον ἰόντες
 Πάτροκλον κλαίωμεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ὀλοοῖο τεταρπώμεσθαι γόοιο, 10
 ἵππους λυσάμενοι δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες.“
 Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ὥμωξαν ἀολλέες, ἦρχε δ' Ἀχιλλεὺς.
 οἱ δὲ τρὶς περὶ νεκρὸν εὐτρίχας ἤλασαν ἵππους
 μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι Θέτις γόον ἱμερον ᾤρσεν.
 δεύοντο ψάμαθοι, δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν 15
 δάκρυσι· τοῖον γὰρ πόθεον μῆστωρα φόβοιο.
 τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἄδινου ἔξηρχε γόοιο,
 χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσι ἐταίρου
 „Χαίρε μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Αἴδαο δόμοισιν·
 πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω τὰ πάροιθεν ὑπέστην, 20
 Ἐκτορα δεῦρ' ἐρύσας δώσειν κυσὶν ὦμὰ δάσασθαι,
 δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσειν
 Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν καταμένοιο χολωθείς.“
 Ἥ ῥα καὶ Ἐκτορα οἷον αἰεκέα μῆδετο ἔργα,
 πρηνέα παρ' λεχέεσσι Μενoitιάδαο τανύσσας 25
 ἐν κονίῃς. οἱ δ' ἔντε' ἀφωπλίζοντο ἕκαστος

χάλκεα μαρμαίροντα, λύον δ' ὑψηλέας ἵππους,
 καὶ δ' ἶξον παρὰ νηϊ ποδῶκεος Αἰακίδαο
 μυρίοι· αὐτὰρ ὁ τοῖσι τάφον μενοεικέα δαίνυ.
 πολλοὶ μὲν βόες ἄργοι ὀρέχθεον ἀμφὶ σιδήρεφ 30
 σφαζόμενοι, πολλοὶ δ' ὄτες καὶ μηκάδες αἶγες·
 πολλοὶ δ' ἀργιόδοντες ὕες, θαλέθοντες ἀλοιφῇ,
 εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο·
 πάντῃ δ' ἀμφὶ νέκυν κοτυλήρυτον ἔρρεεν αἶμα.

Αὐτὰρ τόνγε ἄνακτα ποδῶκεα Πηλεΐωνα 35
 εἰς Ἀγαμέμνονα διὸν ἄγον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
 σπουδῇ παρπεπιθόντες, ἐταίρου χωόμενον κῆρ.
 οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Ἀγαμέμνονος ἶξον ἰόντες,
 αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσαν
 ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, εἰ πεπιδόιεν 40
 Πηλεΐδην λούσασθαι ἄπο βρότον αἵματόεντα.
 αὐτὰρ ὅγ' ἤρνεϊτο στερεῶς, ἐπὶ δ' ὄρκον ὅμοσσεν·

„Οὐ μὰ Ζῆν', ὅστις τε θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
 οὐ θέμις ἐστὶ λοετρὰ καρήματος ἄσσον ἰκέσθαι,
 πρὶν γ' ἐνὶ Πάτροκλον θέμεναι πυρὶ σῆμά τε χεῦναι
 κείρασθαι τε κόμην, ἐπεὶ οὐ μ' ἔτι δεῦτερον ᾧδε 46
 ἴξετ' ἄχος κραδίην, ὄφρα ζωῶσι μετείω.

ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν στυγερῇ πειθώμεθα δαιτί·
 ἠῶθειν δ' ὄτρυνον, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 ὕλην τ' ἀξέμεναι παρὰ τε σχεῖν ὅσσ' ἐπεικὲς 50
 νεκρὸν ἔχοντα νέεσθαι ὑπὸ ζόφον ἡερόεστα,
 ὅφρ' ἦτοι τοῦτον μὲν ἐπιφλέγῃ ἀκάματον πῦρ
 θάσσον ἀπ' ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ' ἐπὶ ἔργα τρώπωνται.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδ'
 ἐπύθοντο.

ἔσσυμένως δ' ἄρα δόρπον ἐφοπλίσσαντες ἕκαστοι 55
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἔϊσης.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,

οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν κλισίῃνδε ἕκαστος,
 Πηλεΐδης δ' ἐπὶ θινὶ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 κεῖτο βαρὺ στενάχων, πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
 ἐν καθαρῷ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἡλόνοσ κλύζεσκον· 61
 εὖτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ,
 νήδυμος ἀμφιχυνθείς· μάλα γὰρ κάμε φαίδιμα γυῖα
 Ἔκτορ' ἐπαΐσσων προτὶ Ἴλιον ἡνεμόεσσαν.
 ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Πατροκλῆος δειλοῖο, 65
 πάντ' αὐτῷ, μέγεθός τε καὶ ὄμματα κάλ', εἰκνία,
 καὶ φωνήν, καὶ τοῖα περὶ χροῖ εἴματα ἔστο·
 στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν
 „Εὖδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλεν, Ἀχιλλεῦ.
 οὐ μὲν μεν ζῶοντος ἀκήδεις, ἀλλὰ θανόντος· 70
 θάπτε με ὅττι τάχιστα, πύλας Ἀΐδαο περήσω.
 τῆλέ μ' ἔεργουσι ψυχαί, εἰδῶλα καμόντων,
 οὐδέ μ' ἐπὶ πῶ μίσγεσθαι ὑπὲρ ποταμοῖο ἔωσιν,
 ἀλλ' αὐτῶς ἀλάλῃμαι ἀν' εὐρυπυλὲς Ἀΐδος δῶ.
 καὶ μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτὶς
 νίσσομαι ἐξ Ἀΐδαο, ἐπήν με πυρὸς λελάχητε. 76
 οὐ μὲν γὰρ ζωοὶ γε φίλων ἀπάνευθεν ἑταίρων
 βουλὰς ἐξόμενοι βουλευόμεν, ἀλλ' ἐμὲ μὲν κῆρ
 ἀμφέχανε στυγερὴ, ἥπερ λάχε γεινόμενόν περ·
 καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ, 80
 ταίχει ὕπο Τρώων εὐηγενέων ἀπολέσθαι.
 ἄλλο δέ τοι ἔρῳ καὶ ἐφήσομαι, αἶ κε πύθῃαι.
 μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὅστέ', Ἀχιλλεῦ,
 ἀλλ' ὁμοῦ, ὥς ἐτράφημεν ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν,
 εὖτέ με τυτθὸν ἑόντα Μενοίτιος ἐξ Ὀπόεντος 85
 ἦγαγεν ὑμέτερόνδ' ἀνδροκτασίης ὕπο λυγρῆς,
 ἥματι τῷ ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντος,
 νήπιος, οὐκ ἐθέλων, ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολῶσθαι·
 ἔνθα με δεξάμενος ἐν δώμασιν ἱππότα Πηλεὺς

ἔτραφέ τ' ἐνδυνκέως καὶ σὸν θεράποντ' ὀνόμηνεν· 90
ὥς δὲ καὶ ὅστέα νῶϊν ὁμῇ σορὸς ἀμφικαλύπτει
[χρύσεος ἀμφιφορεὺς, τὸν τοι πόρε πότνια μήτηρ].“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
λεύς

„τίπτε μοι, ἡθελὴν κεφαλῇ, δεῦρ' εἰλήλουθας
καὶ μοι ταῦτα ἕκαστ' ἐπιτέλλεαι; αὐτὰρ ἐγὼ τοι 95
πάντα μάλ' ἐκτελέω καὶ πείσομαι ὥς σὺ κελεύεις.
ἀλλὰ μοι ἄσσον στήθιν· μίνυνθά περ ἀμφιβαλόντε
ἄλλήλους, ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο.“

Ὡς ἄρα φωνήσας ὠρέξατο χερσὶ φίλῃσιν
οὐδ' ἔλαβε· ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς ἡὔτε καπνὸς 100
ῥέχτο τετριγυῖα. ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς
χερσὶ τε συμπλατάγησεν, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν

„ὦ πόποι, ἣ ῥά τίς ἐστι καὶ εἰν Ἀῖδαο δόμοισιν
ψυχὴ καὶ εἰδῶλον, ἀτὰρ φρένες οὐκ ἐνὶ πάμπαν.
παννυχίη γάρ μοι Πατροκλῆος δειλοῖο 105
ψυχὴ ἐφειστήκει γοόωσά τε μυρομένη τε,
καὶ μοι ἕκαστ' ἐπέτελλεν, ἔλκτο δὲ θέσκελον αὐτῷ.“

Ὡς φάτο, τοῖσιν δὲ πᾶσιν ὑφ' ἱμερον ὤρσε γόοιο·
μυρομένοισιν δὲ τοῖσιν φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως
ἀμφὶ νέκυν ἐλεεινόν. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων 110
οὐρῆάς τ' ὠτρυνε καὶ ἀνέρας ἀξέμεν ὕλην
πάντοθεν ἐκ κλισιῶν· ἐπὶ δ' ἀνὴρ ἐσθλὸς ὀρώρει,
Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.
οἱ δ' ἴσαν ὕλοτόμους πελέκεις ἐν χερσὶν ἔχοντες 114
σειράς τ' εὐπλέκτους· πρὸ δ' ἄρ' οὐρῆες κίον αὐτῶν·
πολλὰ δ' ἄνακτα κάταντα πάραντά τε δόχμιά τ' ἤλθον.
ἀλλ' ὅτε δὴ κνημοὺς προσέβαν πολυπίδακος Ἴδης,
αὐτίκ' ἄρα θρῦς ὑψικόμους ταναήκει χαλκῷ
τάμνον ἐπειγόμενοι· ταὶ δὲ μεγάλα κτυπέουσαι
πίπτον, τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσουντες Ἀχαιοὶ 120

ἐκδένειν ἡμιονῶν· τὰι δὲ χθονὶα ποσσὶ δαευντο
ἐλδόμεναι πεδίοιο διὰ ῥωπήϊα πυκνά.
πάντες δ' ὕλοτόμοι φιτροῦς φέρον· ὥς γὰρ ἀνώγει
Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.
καὶ δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς βάλλον ἐπισχερῶ, ἐνθ' ἄρ' Ἀχιλ-
λεὺς

129

φράσσατο Πατρόκλῳ μέγα ἡρίον ἥδὲ οἱ αὐτῷ.
Ἀντὰρ ἐπεὶ πάντῃ παρακάββαλον ἄσπετον ὕλην,
εἵατ' ἄρ' αὐθι μένοντες ἀολλέες. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
αὐτίκα Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι κέλευσεν
χαλκὸν ζώννυσθαι, ζευῆαι δ' ὑπ' ὄχεσφιν ἕκαστον 130
ἵππους· οἳ δ' ὠρνυντο καὶ ἐν τεύχεσσιν ἔδυνον,
ἅν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται ἡνίοχοι τε.
πρόσθε μὲν ἱππῆες, μετὰ δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν,
μυρτοί· ἐν δὲ μέσοισι φέρον Πάτροκλον ἑταῖροι.
θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καταείνυσαν, ἃς ἐπέβαλλον 135
καιρόμενοι· ὅπιδεν δὲ κάρη ἔχε διὸς Ἀχιλλεὺς
ἀγνύμενος· ἔταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπ' Ἀἰδὸσδε.

Οἳ δ' ὅτε χῶρον ἱκανὸν ὅθι σφίσι πέφραδ' Ἀχιλ-
λεὺς,

κατήθεσαν, αἶψα δὲ οἱ μενοεικέα νήεον ὕλην.
ἐνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεὺς· 140
στάς ἀπάνευθε πυρῆς ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην,
τὴν ἥα Σπερχεῖῳ ποταμῷ τρέφε τηλεθόωσαν·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν ἰδὼν ἐπὶ οἶνοπα πόντον

„Σπερχεῖ, ἄλλως σοίγε πατὴρ ἡγήσατο Πηλεὺς,
κεῖσέ με νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαίαν 145
σοὶ τε κόμην κερσεῖν ῥέξειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην,
πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερεύσειν
εἰς πηγὰς, ὅθι τοι τέμενος βωμός τε θυνῆις.
ὥς ἡρᾷθ' ὁ γέρων, σὺ δὲ οἱ νόον οὐκ ἐτέλεσσας.

νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέουμαι γε φίλην ἐς πατρίδα γαίαν. 150

νυν δ' ἀπο τυρκαιῆς σκεδάσθην καὶ οἰκνῶν ἀνώχθι
ὀπλεσθαι· τὰδε δ' ἀμφιπονησόμεθ' οἷσι μάλιστα
κῆδεός ἐστι νέκυς· παρὰ δ' οἷ τ' ἀγοὶ ἄμμι μενόν-
των.¹⁶⁶

160

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
αὐτίκα λαὸν μὲν σκεδάσεν κατὰ νῆας ἔϊσας,
κηθεμόνες δὲ παρ' αὐτῇ μένον καὶ νῆον ὕλην,
ποίησαν δὲ πυρὴν ἑκατόμποδον ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν ἀχνύμενοι κῆρ. 165
πολλὰ δὲ Ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς
πρόσθε πυρῆς ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον· ἐκ δ' ἄρα
πάντων

δημὸν ἑλὼν ἐκάλυψε νέκυν μεγάρθυμος Ἀχιλλεύς
ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δρατὰ σώματα νήει·
ἐν δ' ἐτίθει μέλιτος καὶ αἰλείφατος ἀμφιφορῆας, 170
πρὸς λέχεα κλίνων· πίσυρας δ' ἐριαύχενας ἵππους
ἐσσυμένως ἐνέβαλλε πυρῇ, μεγάλα στεναχίζων.
ἐννεά τῷγε ἄνακτι τραπεζῆς κύνες ἦσαν·
καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρῇ δύο δειροτομήσας,
δωδέκα δὲ Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς 175
χαλκῷ δηϊόων· κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα·
ἐν δὲ πυρὸς μένος ἦκε σιδήρεον, ὄφρα νέμοιτο.
ᾧμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον
„Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Ἀἴδαο δόμοισιν·
πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω τὰ πάροιθεν ὑπέσστην. 180

δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς,
τοὺς ἅμα σοὶ πάντας πῦρ ἐσθλῆι· Ἑκτορα δ' οὔτι
δώσω Πριαμίδην πυρὶ θαπτέμεν, ἀλλὰ κύνεσσιν·“

Ὡς φάτ' ἀπειλήσας· τὸν δ' οὐ κύνες ἀμφepένοντο,
ἀλλὰ κύνες μὲν ἄλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη 185
ἥματα καὶ νύκτας, ῥοδόεντι δὲ χοῖτεν ἐλαίῳ
ἀμβροσίῳ, ἵνα μὴ μιν ἀποδρῦφοι ἐλκυστάζων.
τῷ δ' ἐπὶ κυάνεον νέφος ἦγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων
οὐρανόθεν πεδίοιενδε, κάλυψε δὲ χῶρον ἅπαντα,
ὅσσον ἐπεῖχε νέκυς, μὴ πρὶν μένος ἥελιοιο 190
σκήλει' ἀμφὶ περὶ χροά ἴνεσιν ἠδὲ μέλεσσιν.

Οὐδὲ πυρὴ Πατρόκλου ἐκαλετο τεθνηῶτος.
ἐνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς·
στάς ἀπάνευθε πυρῆς δοιοῖς ἠῤ᾽ ἀνέμοισιν,
Βορρῇ καὶ Ζεφύρῳ, καὶ ὑπέσχετο ἱερὰ καλὰ· 195
πολλὰ δὲ καὶ σπένδων χρυσέῳ δέπαϊ λιτάνευεν
ἐλθέμεν, ὅφρα τάχιστα πυρὶ φλεγεθοῖατο νεκροί,
ὔλη τε σεύαίτο καήμεναι. ὠκέα δ' Ἴρις
ἄρῶν αἴουσα μετάγγελος ἦλθ' ἀνέμοισιν.
οἱ μὲν ἄρα Ζεφύροιο δυσσεὺς ἀθροοὶ ἐνδον 200
εἰλαπίνην δαίνυντο· θέουσα δὲ Ἴρις ἐπέστη
βηλῶ ἐπὶ λιθέῳ. τοὶ δ' ὥς ἰδον ὀφθαλμοῖσιν,
πάντες ἀνήϊξαν, κάλεόν τέ μιν εἰς ἕκαστος·
ἦ δ' αὖθ' ἐξεσθαι μὲν ἀνήνατο, εἶπε δὲ μῦθον

„Οὐχ ἔδος· εἰμι γὰρ αὐτίς ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥέεθρα,
Αἰθιοπῶν ἐς γαῖαν, ὅθι ῥέξουσ' ἐκατόμβας 206
ἀθανάτοισι, ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίσομαι ἱρῶν.
ἀλλ' Ἀχιλεὺς Βορέην ἠδὲ Ζέφυρον κελαδαινὸν
ἐλθεῖν ἄρᾶται, καὶ ὑπίσχεται ἱερὰ καλὰ,
ὅφρα πυρὴν ὄρσητε καήμεναι, ἧ ἔνι κείται 210
Πάτροκλος, τὸν πάντες ἀναστενάχουσιν Ἀχαιοί.“

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπεβήσето, τοὶ δ' ὀρέοντο

ἤχῃ θεσπεσιῇ, νέφεα κλονέοντε πάροιθεν.
 αἴψα δὲ πόντον ἵκανον ἀήμεναι, ὧρτο δὲ κῆμα
 πνοιῇ ὑπο λιγυρῇ· Τροίην δ' ἐρίβωλον ἐκέσθην, 215
 ἐν δὲ πυρῇ πεσέτην, μέγα δ' ἴαχε θεσπιδαῆς πῦρ.
 παννύχιοι δ' ἄρα τοίγε πυρῆς ἄμυδις φλόγ' ἐβαλλον,
 φυσῶντες λιγέως· ὁ δὲ πάννυχος ὤκυσ' Ἀχιλλεὺς
 χρυσέου ἐκ κρητῆρος, ἐλὼν δέπας ἀμφικύπελλον,
 οἶνον ἀφυσσάμενος χαμάδις χέε, δεῦε δὲ γαῖαν, 220
 ψυχὴν κικλήσκων Πατροκλῆος δειλοῖο.
 ὥς δὲ πατήρ οὐ παιδὸς ὀδύρεται ὅστέα καίω,
 νυμφίου, ὅστε θανὼν δειλοὺς ἀκάχησε τοκῆας,
 ὥς Ἀχιλλεὺς ἐτάροιο ὀδύρετο ὅστέα καίω,
 ἐρπύζων παρὰ πυρκαϊήν, ἀδινὰ στεναχίζων. 225

Ἦμος δ' Ἐωσφόρος εἰσι φόως ἐρέων ἐπὶ γαῖαν,
 ὅντε μέτα κροκόπεπλος ὑπεῖρ ἅλα κίθναται ἠώς,
 τῆμος πυρκαϊῇ ἐμαραίνεται, παύσατο δὲ φλόξ.
 οἱ δ' ἄνεμοι πάλιν αὐτίς ἔβαν οἰκόνδε νέεσθαι
 Θρηϊκίον κατὰ πόντον· ὁ δ' ἔστευεν οἴδματι θύων.
 Πηλεΐδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἐτέρωσε λιασθεῖς 231
 κλίνθη κεκμηῶς, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος ὄρουσεν.
 οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρεΐωνα ἀολλέες ἠγερέθοντο,
 τῶν μιν ἐπερχομένων ὄμαθος καὶ δοῦπος ἐγείρεν.
 ἔξετο δ' ὀρθωθεὶς καὶ σφεας πρὸς μῦθον ἔειπεν 235

„Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παραχαιῶν,
 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊήν σβέσατ' αἰδοπι οἶνω
 πᾶσαν, ὀπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
 ὅστέα Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο λέγωμεν
 εὐ διαγιννώσκοντες· ἀριφραδέα δὲ τέτυκται· 240
 ἐν μέσση γὰρ ἔκειτο πυρῇ, τοὶ δ' ἄλλοι ἄνευθεν
 ἐσχατιῇ καίοντ' ἐπιμίξ, ἵπποι τε καὶ ἄνδρες.
 καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσῇ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῷ
 θέλομεν, εἰσόκεν αὐτὸς ἐγὼν Ἄϊδι κεύθωμαι.

τύμβον δ' οὐ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα,
 ἀλλ' ἐπεικέα τοῖον· ἔπειτα δὲ καὶ τὸν Ἀχαιοὶ 246
 εὐρὺν θ' ὑψηλὸν τε τιθήμεναι, οἳ κεν ἐμεῖο
 δεῦτεροι ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι λίπησθε.“

Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἐπίθοντο ποδῶκεϊ Πηλείωνι.
 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊήν σβέσαν αἴθοπι οἴνω, 250
 ὅσσον ἐπὶ φλόξ ἦλθε, βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρη·
 κλαίοντες δ' ἐτάροιο ἐννέος ὅστέα λευκὰ
 ἄλλεγον ἐς χρυσέην φιάλην καὶ δίπλακα δημόν,
 ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες ἑανῶ λιτὶ κάλυψαν·
 τορνώσαντο δὲ σῆμα θεμειλίᾳ τε προβάλλοντο 255
 ἀμφὶ πυρῆν· εἶθαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαίαν ἔχευαν.
 χεύαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίον. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 αὐτοῦ λαὸν ἔρυκε καὶ ἵζανεν εὐρὺν ἀγῶνα,
 νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα, λέβητάς τε τρίποδάς τε,
 ἵππους θ' ἡμίονους τε βοῶν τ' ἱφθιμα κάρηνα, 260
 ἦδ' ἐ γυναικάς ἐϋζώνους, πολίων τε σίδηρον.

Ἴππεῦσιν μὲν πρῶτα ποδῶκεσιν ἀγλὰ ἄεθλα
 θῆκε γυναῖκα ἄρεσθαι ἀμύμονα ἔργα ἰδυῖαν
 καὶ τρίποδ' ὠτώεντα θυωκαιεικοσίμετρον,
 τῷ πρῶτῳ· ἀτὰρ αὐτῷ δευτέρῳ ἵππον ἔθηκεν 265
 ἐξέτε' ἀδμήτην, βρέφος ἡμίονον κυέουσιν·
 αὐτὰρ τῷ τριτάτῳ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα
 καλον, τέσσαρα μέτρα κεχανδότα, λευκὸν ἔτ' αὐτως·
 τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύο χρυσοῖο τάλαντα,
 πέμπτῳ δ' ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκεν. 270
 στῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν
 „Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ἱππῆας τάδ' ἄεθλα δεδεγμένα κεῖτ' ἐν ἀγῶνι.
 εἰ μὲν νῦν ἐπὶ ἄλλῳ ἀεθλεύοιμεν Ἀχαιοί,
 ἢ τ' ἂν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίῃνδε φεροίμην. 275
 ὅτε γὰρ ὅσσον ἐμοὶ ἀρετῇ περιβάλλετον ἵπποι·

ἀθάνατοί τε γάρ εἰσι, Ποσειδάων δ' ἔπορ' αὐτοὺς
 ιατρὶ ἐμῷ Πηληϊῆ, ὃ δ' αὐτ' ἐμοὶ ἐγγυάλιξεν.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ μενέω καὶ μῶνυχες ἵπποι·
 τοῖον γὰρ κλέος ἐσθλὸν ἀπώλεσαν ἡνιόχοιο, 280
 ἡπίου, ὃ σφωὶν μάλα πολλάκις ὑγρὸν ἔλαιον
 χαιτάων κατέχευε, λοέσσας ὕδατι λευκῷ.
 τὸν τῶγ' ἐσταότες πενθείετον, οὐδαί δέ σφιν
 χαῖται ἐρηρέδαται, τῷ δ' ἔστατον ἀχνυμένω κῆρ.
 ἄλλοι δὲ στέλλεσθε κατὰ στρατὸν, ὅστις Ἀχαιῶν 285
 ἵπποισιν τε πέποιθε καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν.“

Ὡς φάτο Πηλεΐδης, ταχέες δ' ἱππῆες ἄγρευθεν.
 ὦρτο πολὺν πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Εὐμήλος,
 Ἀδμήτου φίλος υἱός, ὅς ἱπποσύνη ἐκέκαστο·
 τῷ δ' ἐπὶ Τυδεΐδης ὦρτο κρατερός Διομήδης, 290
 ἵππους δὲ Τρωοὺς ὕπαγε ζυγὸν, οὓς ποτ' ἀπηῦρα
 Αἰνείαν, ἀτὰρ αὐτὸν ὑπεξεσάωσεν Ἀπόλλων.
 τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης ὦρτο ξανθὸς Μενέλαος
 διογενῆς, ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν ὠκέας ἵππους,
 Αἴθην τὴν Ἀγαμέμνονέην τὸν ἐόν τε Πόδαργον· 295
 τὴν Ἀγαμέμνονι δῶκ' Ἀγχισιάδης Ἐχέπωλος
 δῶρ', ἵνα μὴ οἱ ἔποιθ' ὑπὸ Ἴλιον ἡνεμόεσσαν,
 ἀλλ' αὐτοῦ τέρποιτο μένων· μέγα γάρ οἱ ἔδωκεν
 Ζεὺς ἄφενος, ναίεν δ' ὅγ' ἐν εὐρυχόρῳ Σικυῶνι·
 τὴν ὅγ' ὑπὸ ζυγὸν ἤγε, μέγα δρόμου ἰσχανώσσαν. 300
 Ἀντίλοχος δὲ τέταρτος εὐτριχὴς ὠπλίσαθ' ἵππους,
 Νέστορος ἀγλαὸς υἱός, ὑπερθύμοιο ἀνακτος,
 τοῦ Νηληϊάδαο· Πυλογενεές δέ οἱ ἵπποι
 ὠκύποδες φέρου ἄρμα· πατήρ δέ οἱ ἄρχι παραστάς
 μυθεῖτ' εἰς ἀγαθὰ φρονέων νοέοντι καὶ αὐτῷ 305
 „Ἀντίλοχ', ἦτοι μὲν σε, νέον περ ἐόντ', ἐφίλησαν
 Ζεὺς τε Ποσειδάων τε, καὶ ἱπποσύνας ἐδίδαξαν
 παντοίας· τῷ καὶ σε διδασκέμεν οὔτι μάλα χρεώ·

οἰσθα γὰρ ἐν περὶ τέρμαθ' ἐλίσσεμεν· ἀλλὰ τοι ἵπποι
βάρδιστοι θέλειν· τῷ τ' οἶω λοίγ' ἔσεσθαι. 310

τῶν δ' ἵπποι μὲν ἕασιν ἀφάρτεροι, οὐδὲ μὲν αὐτοὶ
πλείονα ἴσασιν σέθεν αὐτοῦ μητίσασθαι.

ἀλλ' ἄγε δὴ σὺ, φίλος, μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῷ
παντοίην, ἵνα μὴ σε παρεκπροφύγῃσιν ἄεθλα.

μητί τοι δρυτόμος μέγ' ἀμείνων ἢ βίηφι. 315

μητί δ' αὐτε κυβερνήτης ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ

νῆα θοὴν ἰθύνει ἐρεχθομένην ἀνέμοισιν·

μητί δ' ἡνίοχος περιγίγνεται ἡνίοχοιο.

ἀλλ' ὅς μὲν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασιν οἷσι πεποιθὼς

ἀφραδέως ἐπὶ πολλὸν ἐλίσσεται ἐνθα καὶ ἐνθα, 320

ἵπποι δὲ πλανόωνται ἀνὰ δρόμον, οὐδὲ κατίσχει·

ὅς δέ κε κέρδεα εἰδῇ ἐλαύνων ἥσσανας ἵππους,

αἰεὶ τέρμ' ὁρόων στρέφει ἐγγύθεν, οὐδέ ἐ λήθει

ὅπως τὸ πρῶτον τανύσῃ βοέοισιν ἱμάσιν,

ἀλλ' ἔχει ἀσφαλέως καὶ τὸν προὔχοντα δοκεύει. 325

σημα δέ τοι ἔρέω μάλ' ἀριφραδὲς, οὐδέ σε λήσι·

ἔστηκε ξύλον αὖτον, ὅσον τ' ὄργυι, ὑπὲρ αἰῆς,

ἢ δρυὸς ἢ πεύκης. τὸ μὲν οὐ καταπύθεται ὄμβρῳ,

λαε δὲ τοῦ ἐκάτερθεν ἐρηρέδαται δύο λευκῶ

ἐν ξυνοχῇσιν ὁδοῦ, λείος δ' ἱπόδρομος ἀμφίς· 330

ἢ τευ σῆμα βροτοῖο πάλαι κατατεθνηῶτος,

ἢ τόγε νύσσα τέτυκτο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων,

καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε ποδάρεκς δῖος Ἀχιλλεύς.

τῷ σὺ μάλ' ἐγγρίμψας ἐλάαν σχεδὸν ἄρμα καὶ ἵππους,

αὐτὸς δὲ κλινθῆναι εὐπλέκτω ἐνὶ δίφρῳ 335

ἢ κ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῦν· ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον

κένσαι ὁμοκλήσας, εἷξαι τέ οἱ ἡνία χερσίν.

ἐν νύσῃ δέ τοι ἵππος ἀριστερὸς ἐγγριμφθήτω,

ὥς ἂν τοι πλήμνη γε δοάσσεται ἄκρον ἰκέσθαι

κύκλου ποιητοῖο· λήθου δ' ἀλέασθαι ἐπανοεῖν. 340

ἐσσεταί. ἀλλὰ, φίλος, φρονέων πεφυλαγμένους εἶναι.
εἰ γάρ κ' ἐν νύσση γε παρεξέλασθησθα διώκων,
οὐκ ἔσθ' ὅς κέ σ' ἔλθῃσι μετάλμενος οὐδὲ παρῆλθῃ, 34⁵
οὐδ' εἰ κεν μετόπισθεν Ἀρείονα δῖον ἐλαύνοι,
Ἀδρήστου ταχὺν ἵππον, ὅς ἐκ θεόφιν γένος ἦεν,
ἢ τοὺς Λαομέδοντος, οἳ ἐνθάδε γ' ἔτραφεν ἔσθλοί·
Ὡς εἰπὼν Νέστωρ Νηληϊὸς ἄψ ἐνὶ χώρῃ
ἔξετ', ἐπεὶ ᾧ παιδὶ ἐκάστου πείρατ' ἔειπεν. 350

Μηριόνης δ' ἄρα πέμπτος εὐτρυχας ὠπλίσαθ' ἵπ-
πους.
ἂν δ' ἔβαν ἐς δίφρους, ἐν δὲ κλήρους ἐβάλοντο·
πᾶλλ' Ἀχιλεὺς, ἐκ δὲ κλήρος θόρε Νεστορίδαο
Ἀντιλόχου· μετὰ τὸν δ' ἔλαχε κρείων Εὐμήλος·
τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης, δουρικλειτὸς Μενέλαος· 355
τῷ δ' ἐπὶ Μηριόνης λάχ' ἐλαυνέμεν· ὕστατος αὐτε
Τυδείδης, ὃς ἄριστος ἔων, λάχ' ἐλαυνέμεν ἵππους.
στὰν δὲ μεταστοιχί, σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεὺς
τηλόθεν ἐν λείῳ πεδίῳ· παρὰ δὲ σκοπὸν εἶσεν
ἀντίθεον Φοῖβικα, ὁπάονα πατρὸς ἑοῖο, 360
ὥς μεμνέωτο δρόμου καὶ ἀληθείην ἀποεῖποι.

Οἱ δ' ἅμα πάντες ἐφ' ἵππου μάλιστα ἄειραν,
πέπληγόν θ' ἱμάσιν, ὁμόκλησάν τ' ἐπέεσσιν
ἐσσυμένως· οἱ δ' ὦκα διέπρησσαν πεδίοιο,
νόσφι νεῶν, ταχέως· ὑπὸ δὲ στέρνοισι κονίη 365
ἵστατ' ἀειρομένη ὥστε νέφος ἢ θύελλα,
χαῖται δ' ἐρρῶντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο.
ἄρματα δ' ἄλλοτε μὲν χθονὶ πύλνατο πουλυβοτείρῃ,
ἄλλοτε δ' αἴξασκε μετήροα. τοὶ δ' ἐλατήρες
ἕστασαν ἐν δίφροισι, πάτασσε δὲ θυμὸς ἐκάστου 370
νίκης ἱεμένων· κέκλοντο δὲ οἷσιν ἕκαστος

ἵπποις, οἳ δ' ἐπέτοντο κονιόντες πεδίοιο.

Ἄλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον ὦ
ἄψ ἐφ' ἄλός πολιῆς, τότε δὴ ἀρετὴ γε ἔκα
φαίνεται, ἄφαρ δ' ἵπποισι τάθη δρόμος· ὦ
αἱ Φηρητιάδαο ποδώκεες ἔκφερον ἵπποι.

τὰς δὲ μετ' ἐξέφερον Διομήδεος ἄρσενες ἵ
Τρώϊοι, οὐδέ τι πολλὸν ἄνευθ' ἔσαν, ἀλλὰ
αἰεὶ γὰρ δίφρου ἐπιβησομένοισιν ἔκτην,
πνοιῇ δ' Εὐμήλοιο μετάρφρενον εὐρέε τ' ὦ
θέρμετ'· ἐπ' αὐτῷ γὰρ κεφαλὰς καταθέντ.
καὶ νῦ κεν ἦ παρέλασσ', ἦ ἀμφήριστον ἔθ
εἰ μὴ Τυδείδης υἷ' κοτέσσαστο Φοῖβος Ἀπόλ
ὅς ῥά οἱ χειρῶν ἔβαλεν μάστιγα φαεινὴν.

τοῖο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα χωσμέ
οὔνεκα τὰς μὲν ὄρα ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον
οἳ δὲ οἳ ἐβλάβθησαν ἄνευ κέντροιο θέοντ
οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην ἐλεφηράμενος λάθ' Ἀπ
Τυδείδην, μάλα δ' ὦκα μετέσσυστο ποιμέν
δῶκε δὲ οἳ μάστιγα, μένος δ' ἵπποισιν ἐνῆ
ἡ δὲ μετ' Ἀδμήτου υἱὸν κοτέουσ' ἐβεβήκει
ἵππειον δὲ οἳ ἦξε θεὰ ζυγόν· αἱ δὲ οἳ ἵππο
ἀμφὶς ὁδοῦ δραμέτην, ῥυμὸς δ' ἐπὶ γαίαν
αὐτὸς δ' ἐκ δίφροισι παρὰ τροχὸν ἐξεκνύσ
ἀγκωνάς τε περιδρύφθη στόμα τε ῥίνας τ
θρυλίχθη δὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι· τῷ δὲ α
δακρυόφι πλησθεν, θαλερὴ δὲ οἳ ἔσχετο φ
Τυδείδης δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππο
πολλὸν τῶν ἄλλων ἐξάλμενος· ἐν γὰρ Ἀθ
ἵπποις ἦκε μένος καὶ ἐπ' αὐτῷ κύδος ἔθνη
τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρείδης εἶχε ξανθὸς Μενέλ
Ἀντίλοχος δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἑο

Ἐμνηστον καὶ σφῶλ· τιμάνετον ὅτι τὰ

νῦν ὥρεξε τάχος καὶ ἐπ' αὐτῷ κύδος ἔθηκεν.
 ἵππους δ' Ἀτρεΐδαο κιχάνετε, μὴδὲ λίπησθον,
 καρπαλίμως, μὴ σφῶν ἐλεγχείην καταχεύη
 Αἰθῆ θῆλος ἐοῦσα· τίη λείπεσθε, φέριστοι;
 ὦδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται· 410
 οὐ σφῶν κομιδὴ παρὰ Νέστορι ποιμένι λαῶν
 ἔσσειται, ἀντίκα δ' ὕμμε κατακτενεῖ ὅξεί χαλκῷ,
 αἱ κ' ἀποκηδήσαντε φερώμεθα χεῖρον ἄεθλον.
 ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπένδεται ὅτι τάχιστα.
 ταῦτα δ' ἐγὼν αὐτὸς τεχνήσομαι ἡδὲ νοήσω, 415
 στενωπῷ ἐν ὁδῷ παραδύμεναι, οὐδὲ με λήσει."

"Ὡς ἔφαθ', οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν
 μᾶλλον ἐπεδραμέτην ὀλίγον χρόνον· αἶψα δ' ἐπειτα
 στείνοσ ὁδοῦ κοίλης ἰδεν Ἀντίλοχος μενεχάρμης.
 ῥωχμὸς ἔην γαίης, ἥ χειμέριον ἄλλεν ὕδωρ 420
 ἐξέρρηξεν ὁδοῖο, βάθυνε δὲ χῶρον ἅπαντα·
 τῇ δ' εἶχεν Μενέλαος ἀματροχιάς ἀλεείνων.
 Ἀντίλοχος δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους
 ἐκτὸς ὁδοῦ, ὀλίγον δὲ παρακλίνας ἐδίωκεν.

Ἀτρεΐδης δ' ἔδδειςσε καὶ Ἀντιλόχῳ ἐρεγγώνει 425
 „Ἀντίλοχ', ἀφραδέως ἱππάζεαι· ἀλλ' ἄνεχ' ἵππους·
 στενωπὸς γὰρ ὁδὸς, τάχα δ' εὐρυτέρῃ παρελάσσεις,
 μὴ πως ἀμφοτέρους δηλήσας ἄρματι κύρσας."

"Ὡς ἔφατ', Ἀντίλοχος δ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἔλαυνεν
 κέντρῳ ἐπισπέρχων, ὥς οὐκ αἰνοῦσι ἐοικώς. 430

ὅσσα δὲ δίσκου οὐρα κατωμαδίῳ πέλονται,
 οὐτ' αἰγὴν ἀφήκεν ἀνὴρ, πειρώμενος ἥβης,
 τόσσον ἐπεδραμέτην· αἱ δ' ἠρώησαν ὀπίσσω
 Ἀτρεΐδῃ· αὐτὸς γὰρ ἐκὼν μεθέηκεν ἐλαύνειν,
 μὴ πως ἀνικνύσειεν ὁδοῖο ἐν μώνυχας ἵπποι· 435

δίφρους τ' ἀνστρέφειαν ἐϋπλεκέας, κατὰ δ' αὐτοὶ
ἐν κονίῃσι πέσοιεν ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.

τὸν καὶ νεικείων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος

„Ἀντίλοχ', οὔτις σεῖο βροτῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
ἔρρ', ἐπεὶ οὐ σ' ἔτυμόν γ' ἔφαμεν πεπνυσθαι Ἀχαιοί
ἀλλ' οὐ μὰν οὐδ' ὥς ἄτερ ὄρκου οἴση ἄεθλον.“ 441

Ὡς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο φώνησέν τε
„μή μοι ἐρύκεσθον μηδ' ἔστατον ἀχυνμένω κῆρ.
φθήσονται τούτοισι πόδες καὶ γούνα καμόντα
ἢ ὑμῖν· ἄμφω γὰρ ἀτέμβονται νεότητος.“ 445

Ὡς ἔφαθ', οἱ δὲ ἀνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν
μᾶλλον ἐπεδραμέτην, τάχα δὲ σφισιν ἄγχι γένοντο.

Ἀργεῖοι δ' ἐν ἄγῳι καθήμενοι εἰσορόωντο
ἵππους· τοὶ δὲ πέτοιτο κοιῖοντες πεδίῳ.

πρῶτος δ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἐφράσαθ' ἵππους
ἦστο γὰρ ἐκτὸς ἀγῶνος ὑπέρτατος ἐν περιωπῇ, 451
τοῖο δ' ἀνευθεν εὐόντος ὁμοκλητῆρος ἀκούσας
ἔγνω· φράσσατο δ' ἵππον ἀριπρεπέα προὔχοντα,
ὃς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοῖνιξ ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ
λευκὸν σῆμ' ἐτέτυκτο περίτροχον ἥύτε μήνη. 455

στῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν

„ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
οἷος ἐγὼν ἵππους ἀνυάξομαι ἢ καὶ ὑμεῖς;
ἄλλοι μοι δοκέουσι παροῖτεροι ἔμμεναι ἵπποι,
ἄλλος δ' ἡνίοχος ἰνθάλλεται· αἱ δὲ που αὐτοῦ 460
ἔβλαβεν ἐν πεδίῳ, αἱ κείσέ γε φέρτεραι ἦσαν.
ἦτοι γὰρ τὰς πρῶτα ἶδον περὶ τέρμα βαλούσας,
νῦν δ' οὔπῃ δύναμαι ἰδέειν· πάντα δέ μοι ὅσσε
Τρωϊκὸν ἄμ πεδλίον παπταίνετον εἰσορόωντι.
ἢ τὸν ἡνίοχον φύγον ἡνία, οὐδ' ἐδυνάσθη 465
εὖ σχεθέειν περὶ τέρμα, καὶ οὐκ ἐτύχησεν ἑλίζας
ἐνθα μιν ἐκπεσέειν ὅτῳ σύν θ' ἄρματα ἄξει,

αἱ δ' ἐξηρώησαν, ἐπεὶ μένος ἔλλαβε θυμόν.
 ἀλλὰ ἴδεσθε καὶ ὕμεις ἀνασταδόν· οὐ γὰρ ἔγωγε
 εὖ διαγιγνώσκω· δοκέει δέ μοι ἔμμεναι ἀνὴρ 470
 Αἰτωλὸς γενεὴν, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἀνάσσει,
 Τυδεὸς ἱπποδάμου υἱὸς, κρατερὸς Διομήδης.“

Τὸν δ' αἰσχροῶς ἐνέειπεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
 „Ἰδομενεῦ, τί πάρος λαβρεύεαι; αἱ δέ τ' ἄνευθεν
 ἵπποι ἀερσίποδες πολέος πεδίοιο διένται. 475
 οὔτε νεώτατός ἐσσι μετ' Ἀργείοισι τοσοῦτον
 οὔτε τοι ὀξύτατον κεφαλῆς ἔκ δέρεται ὅσσε·
 ἀλλ' αἰεὶ μύθοις λαβρεύεαι. οὐδέ τί σε χρὴ
 λαβραγόρην ἔμμεναι· πάρα γὰρ καὶ ἀμείνουες ἄλλοι.
 ἵπποι δ' αὐταὶ ἔασι παροίτεροι, αἱ τὸ πάρος περ, 480
 Εὐμήλου, ἐν δ' αὐτὸς ἔχων εὖληρα βέβηκεν.“

Τὸν δὲ χολωσάμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠΰδα
 „Αἴαν, νεῖκος ἄριστε, κακοφραδὲς, ἄλλα τε πάντα
 δεύεαι Ἀργείων, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής.
 δεῦρό νυν, ἢ τρίποδος περιδῶμεθον ἢ ἐλέβητος· 485
 ἴστορα δ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα θέλομεν ἄμφω,
 ὁπότεραι πρόσθ' ἵπποι, ἵνα γνῶῃς ἀποτίνων.“

“Ὡς ἔφατ', ὥρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
 χωόμενος χαλεποῖσιν ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν.
 καὶ νῦν κε δὴ προτέρω ἔτ' ἔρις γένηετ' ἀμφοτέροισιν, 490
 εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο καὶ φάτο μῦθον·

„Μηκέτι νῦν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθον ἐπέεσσιν,
 Αἴαν Ἰδομενεῦ τε, κακοῖς, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν.
 καὶ δ' ἄλλω νεμεσᾶτον, ὅτις τοιαυτὰ γε ρέζοι.
 ἀλλ' ὑμεῖς ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσοράασθε 495
 ἵππους· οἱ δὲ τάχ' αὐτοὶ ἐπειγόμενοι περὶ νίκης
 ἐνθάδ' ἐλεύσονται· τότε δὲ γνῶσεσθε ἕκαστος
 ἵππους Ἀργείων, οἳ δεύτεροι οἳ τε πάροιθεν.“

“Ὡς φάτο, Τυδείδης δὲ μάλα σχεδὸν ἦλθε διώκων,
 Homeri Ilias. 30

μάστι δ' αἶεν ἔλαυνε κατωμαδόν· οἱ δέ οἱ
 ὑπόσ' αἰρέσθην ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθα
 αἰεὶ δ' ἥνλοχον κονίης ῥαθάμιγγες ἔβαλλον,
 ἄρματα δὲ χρυσῷ πεπνυκασμένα κασσιτέρῳ
 ἵπποις ὠκυπόδεσιν ἐπέτρεχον· οὐδέ τι πολὺ
 γίγνεται ἐπισσώτρων ἄρματροχιῇ κατόπισθεν
 ἐν λεπτῇ κονίῃ· τῷ δὲ σπεύδοντε πετέσθην
 στῇ δὲ μέσῳ ἐν ἄγῳνι, πολὺς δ' ἀνεκῆκιν
 ἵππων ἐκ τε λάφων καὶ ἀπὸ στέρνοιο χαμᾶ
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόω
 κλῖνε δ' ἄρα μάστιγα ποτὶ ξυγόν· οὐδ' ἐμά
 ἰφθυμὸς Σθένελος, ἀλλ' ἐσσυμένως λάβ' ἄε
 θῶκε δ' ἄγειν ἐτάροισιν ὑπερθύμοισι γυναι
 καὶ τρίποδ' ὠτῶεντα φέρειν· ὁ δ' ἔλυσεν ὑφ'

Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀντίλοχος Νηληϊὸς ἤλασεν
 κέρδεσιν, οὔτι τάχει γε, παραφθάμενος Μενέ
 ἀλλὰ καὶ ὥς Μενέλαος ἔχ' ἐγγύθεν ὠκέας ἵ
 ὄσσον δὲ τροχοῦ ἵππος ἀφίσταται, ὅς ῥά τ'
 ἔλκησιν πεδίλοιο τιταινόμενος σὺν ὄχεσφιν·
 τοῦ μὲν τε ψάνουσιν ἐπισσώτρου τρίχες ἄκ
 οὔραται· ὁ δέ τ' ἄγχι μάλα τρέχει, οὐδέ τι π
 χώρῃ μεσσηγὺς, πολέος πεδίλοιο θέοντος·
 τόσσον δὴ Μενέλαος ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
 λείπει· ἀτὰρ τὰ πρῶτα καὶ ἐς δίσκουρα λέ
 ἀλλά μιν αἶψα κίχανεν· ὀφέλλετο γὰρ μένο
 ἵππου τῆς Ἀγαμεμνονέης, καλλίτριχος Αἴθρ
 εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω γένετο δρόμος ἀμφοτέ
 τῷ κέν μιν παρέλασσε· οὐδ' ἀμφήριστον ἔθ
 αὐτὰρ Μηριόνης, θεράπων εὖς Ἴδουμενῆος,
 λείπει· ἀγακλῆος Μενελάου δουρὸς ἐρωήν·
 βάρδιστοι μὲν γάρ οἱ ἔσαν καλλίτριχες ἵππ
 ἥκιστος δ' ἦν αὐτὸς ἔλαυνέμεν ἄρμ' ἐν ἄγῳ

υἱὸς δ' Ἀδμητοιο παννύστατος ἡλυθεν ἀλλων,
ἔλκων ἄρματα καλὰ, ἐλαύνων πρόσσοθεν ἵππους.
τὸν δὲ ἰδὼν ᾠκτεῖρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
στὰς δ' ἄρ' ἐν Ἀργείοις ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν 535
„Αἰῶστος ἀνὴρ ὠρίστος ἐλαύνει μώνυχας ἵππους.
ἀλλ' ἄγε δὴ οἱ δῶμεν ἀέθλιον, ὥς ἐπιεικὲς,
δεύτερ'· ἄτάρ τὰ πρῶτα φερέσθω Τυδέος υἱός.“

ᾧς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ὥς ἐκέλευεν.
καὶ νύ κέ οἱ πόρεν ἵππον - ἐπήνησαν γὰρ Ἀχαιοί - 540
εἰ μὴ ἄρ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς,
Πηλεΐδην Ἀχιλῆα δίκη ἡμείψατ' ἀναστάς

„ὦ Ἀχιλεῦ, μάλα τοι κεχολώσομαι, αἰ κε τελέσσης
τοῦτο ἔπος· μέλλεις γὰρ ἀφαιρήσεσθαι ἄεθλον,
τὰ φρονέων ὅτι οἱ βλάβεν ἄρματα καὶ ταχέ' ἵππω 545
αὐτός τ' ἐσθλὸς ἐών. ἀλλ' ὥφελεν ἀθανάτοισιν
εὖχεσθαι· τό κεν οὔτι παννύστατος ἦλθε διώκων.
εἰ δέ μιν οἴκτειρες καὶ τοι φίλος ἐπλετο θυμῷ,
ἔστι τοι ἐν κλισίῃ χρυσὸς πολὺς, ἔστι δὲ χαλκὸς
καὶ πρόβατ', εἰσὶ δέ τοι ὄμωαι καὶ μώνυχες ἵπποι· 550
τῶν οἱ ἔπειτ' ἀνελὼν δόμεναι καὶ μείζον ἄεθλον,
ἥ ἐ καὶ αὐτίκα νῦν, ἵνα σ' αἰνήσωσιν Ἀχαιοί.
τὴν δ' ἐγὼ οὐ δώσω· περὶ δ' αὐτῆς πειρηθῆτω
ἀνδρῶν ὅς κ' ἐθέλῃσιν ἐμοὶ χεῖρεσσι μάχεσθαι.“

ᾧς φάτο, μείδησεν δὲ ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς 555
χαίρων Ἀντιλόχῳ, ὅτι οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος·

καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
„Αντιλόχ', εἰ μὲν δὴ με κελεύεις οἰκοθην ἄλλο
Εὐμήλω ἐπιδοῦναι, ἐγὼ δέ κε καὶ τὸ τελέσω.
δώσω οἱ θώρηκα, τὸν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων, 560
χάλκεον, ᾧ πέρι χεῦμα φαεινοῦ κασσιτέροιο
ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ οἱ ἄξιος ἔσται.“

ἣ ῥα καὶ Ἀντομέδοντι φίλῳ ἐκέλευσεν ἑταῖρῳ

οἰσέμεναι κλισίηθεν· ὁ δ' ὄχθετο καὶ οἱ ἔνεικεν.

[Εὐμήλω δ' ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.] 565

Τοῖσι δὲ καὶ Μενέλαος ἀνίστατο θυμὸν ἀχέων,

Ἀντίλοχῳ ἄμοτον κεχολωμένος· ἐν δ' ἄρα κήρυξ

χερσὶ σκῆπτρον ἔθηκε, σιωπῆσαι τ' ἐκέλευσεν

Ἀργείους· ὁ δ' ἔπειτα μετῆύδα ἰσόθεος φῶς

Ἀντίλοχε, πρόσθεν πεπνυμένε, ποῖον ἔρεξας. 570

ἦσχυνας μὲν ἐμὴν ἀρετὴν, βλάβας δέ μοι ἵππους,

τοὺς σοὺς πρόσθε βαλὼν, οἳ τοι πολὺ χεῖρονες ἦσαν.

ἀλλ' ἄγετ', Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέθοντες,

ἐς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσσετε, μῆδ' ἐπ' ἀρωγῇ

μήποτε τις εἴπησιν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων 575

Ἀντίλοχον ψεύδεσσι βησάμενος Μενέλαος

οἶχεται ἵππον ἄγων, ὅτι οἱ πολὺ χεῖρονες ἦσαν

ἵπποι, αὐτὸς δὲ κρείσσων ἀρετῇ τε βίῃ τε.

εἰ δ' ἄγ' ἐγὼν αὐτὸς δικάσω, καὶ μ' οὔτιν' ἀφημι

ἄλλον ἐπιπλήξειν Δαναῶν· ἰδεῖα γὰρ ἔσται. 580

Ἀντίλοχ', εἰ δ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφεῖς, ἢ θέμις ἐστίν,

στάς ἵππων προπάροιθε καὶ ἄρματος, αὐτὰρ ἱμάσθλην

χερσὶν ἔχων ῥαδινὴν, ἥπερ τὸ πρόσθεν ἔλαυνες,

ἵππων ἀψάμενος γαίηοχον ἐννοσίγαιον

ὄμνυθι μὴ μὲν ἐκὼν τὸ ἐμὸν δόλω ἄρμα πεδῆσαι. 585

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίλοχος πεπνυμένος ἀντίον ἡὔδα

ἄνσχεο νῦν· πολλὸν γὰρ ἔργω νεώτερός εἰμι

σεῖο, ἄναξ Μενέλαε, σὺ δὲ πρότερος καὶ ἀρείων.

οἶσθ' οἷαι νέον ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθουσιν·

κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπτή δέ τε μῆτις. 590

τῷ τοι ἐπιτήτω κραδίη· ἵππον δέ τοι αὐτὸς

δάσω, τὴν ἀρόμην. εἰ καὶ νῦν κεν οἴκοθεν ἄλλο

κεῖζον ἐπαιτήσειας, ἄφαρ κέ τοι αὐτίκα δοῦναι

βουλοίμην ἢ σοίγε, διοτρεφεῖς, ἥματα πάντα

ἐκ θυμοῦ πεσέειν καὶ δαίμοσιν εἶναι ἀλιτρός. 595

Ἡ δ' αὖ, καὶ ἵππου ἄγων μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς
 ἐν χεῖρεσσι τίθει Μενελάου. τοῖο δὲ θυμὸς
 ἰάνθη, ὥσεί τε περὶ σταχύεσσιν ἔερση
 λήϊου ἀλδήσκοντος, ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι·
 ὥς ἄρα σοί, Μενέλαε, μετὰ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη. 600
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Αντίλοχε, νῦν μὲν τοι ἐγὼν ὑποείξομαι αὐτὸς
 χῳόμενος, ἐπεὶ οὔτι παρήγορος οὐδ' ἀσειφρων
 ἦσθα πάρος· νῦν αὖτε νόου νίκησε νεοίη.
 δευτέρου αὐτ' ἀλέασθαι ἀμείνονας ἠπεροπενέειν. 605
 οὐ γὰρ κέν με τάχ' ἄλλος ἀνὴρ παρέπεισεν Ἀχαιῶν·
 ἀλλὰ σὺ γὰρ δὴ πόλλ' ἔπαθες καὶ πόλλ' ἐμόγησας,
 σὸς τε πατὴρ ἀγαθὸς καὶ ἀδελφεὸς, εἵνεκ' ἐμεῖο·
 τῷ τοι λισσομένῳ ἐπιπείσομαι, ἥδ' ἐκάλ' ἵππου
 δώσω, ἐμήν περ εὐνῶσαν, ἵνα γνῶωσι καὶ οἶδε 610
 ὥς ἐμὸς οὔποτε θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.“

Ἡ δ' αὖ καὶ Ἀντιλόχοιο Νοήμονι δῶκεν ἑταῖρον
 ἵππου ἄγειν· ὁ δ' ἔπειτα λέβηθ' ἔλε παμφανόωντα.
 Μηριόνης δ' ἀνάειρε δύνω χρυσοῖο τάλαντα
 τέτρατος, ὥς ἔλασεν. πέμπτου δ' ὑπελείπει ἄεθλον, 615
 ἀμφίθετος φιάλη· τὴν Νέστορι δῶκεν Ἀχιλλεύς,
 Ἀργείων ἀν' ἀγῶνα φέρων, καὶ ἔειπε παραστάς

„Τῇ νῦν, καὶ σοί τοῦτο, γέρον, κειμήλιον ἔστω,
 Πατρόκλοιо τάφου μνήμ' ἔμμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτὸν
 ὄψει ἐν Ἀργείοισι· δίδωμι δέ τοι τόδ' ἄεθλον 620
 αὐτῶς· οὐ γὰρ πῦξ γε μαχήσεται, οὐδὲ παλαίσεις,
 οὐδὲ τ' ἀκοντιστὴν ἐσθύσειαι, οὐδὲ πόδεσσιν
 θεύσειαι· ἥδη γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἐπείγει.“

Ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα 625

„Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυνῖα, φίλος, πόδες, οὐδ' ἐτι χεῖρες

ὦμων ἀμφοτέρωθεν ἐπαῖσσονται ἐλαφραί.
 εἶθ' ὥς ἡβώοιμι βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
 ὡς ὁπότε κρείοντ' Ἀμαρυγκέα θάπτον Ἐπειοὶ 630
 Βουπρασίῳ, παῖδες δ' ἔθεσαν βασιλῆος ἄεθλα·
 ἐνθ' οὔτις μοι ὁμοῖος ἀνὴρ γένετ', οὔτ' ἄρ' Ἐπειῶν
 οὔτ' αὐτῶν Πυλίων οὔτ' Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
 πύξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα, Ἥνοπος υἱόν,
 Ἀγκαῖον δὲ πάλῃ Πλευρώνιον, ὅς μοι ἀνέστη 635
 Ἰφικλον δὲ πόδεσσι παρέδραμον ἐσθλὸν ἔοντα,
 δουρὶ δ' ὑπείρεβαλον Φυλῆά τε καὶ Πολύδωρον.
 οἰοισίν μ' ἵπποισι παρήλασαν Ἀκτορίωνε,
 πλήθει πρόσθε βαλόντες, ἀγασσάμενοι περὶ νίκης,
 οὔνεκα δὴ τὰ μέγιστα παρ' αὐτόφει λείπετ' ἄεθλα. 640
 οἱ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι· ὁ μὲν ἔμπεδον ἠνιόχευεν,
 ἔμπεδον ἠνιόχεν, ὁ δ' ἄρα μάστιγι κέλευεν.
 ὥς ποτ' ἔον· νῦν αὖτε νεώτεροι ἀντιοώντων
 ἔργων τοιούτων· ἐμὲ δὲ χρὴ γῆραὶ λυγρῷ
 πελιδεσθαι, τότε δ' αὖτε μετέπρεπον ἠρώεσσιν. 645
 ἀλλ' ἴθι καὶ σὸν ἑταῖρον ἀέθλοισι κτερέλζε.
 τοῦτο δ' ἐγὼ πρόφρων δέχομαι, χαίρει δέ μοι ἦτορ,
 ὥς μεν αἶε μέμνησαι ἐνηέος, οὐδέ σε λήθω
 τιμῆς ἥστέ μ' ἔοικε τιτιμῆσθαι μετ' Ἀχαιοῖς.
 σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν. 650
 Ὡς φάτο, Πηλεΐδης δὲ πολὺν καθ' ὅμιλον Ἀχαιῶν
 ὥχετ', ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπέκλυε Νηλεΐδαο.
 αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης ἀλεγεινῆς θῆκεν ἄεθλα·
 ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κατέδησ' ἐν ἀγῶνι
 ἐξέτε' ἀδμήτην, ἥτ' ἀλγίστη δαμάσασθαι. 655
 τῷ δ' ἄρα νικηθέντι τίθει δέπας ἀμφικύπελλον.
 στῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν
 „Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ἄνδρες δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥπερ ἀρίστα,

πύξ μάλ' ἀνασχομένω πεπληγμένον. ὦ δέ κ' Ἀπόλλων
δώη καμμονίην, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί, 661
ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κλισίηνδε νεέσθω·
αὐτὰρ ὁ νικηθεὶς δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον.

Ὡς ἔφατ', ὦρνυτο δ' αὐτὶκ' ἀνὴρ ἠὺς τε μέγας τε
εἰδὼς πυγμαχίης, υἱὸς Πανοπῆος Ἐπειός· 665
ἄφατο δ' ἡμίονου ταλαεργοῦ φώνησέν τε

ἤϊσσον ἵτω ὅστις δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον·
ἡμίονον δ' οὐ φημί τιν' ἀξέμεν ἄλλον Ἀχαιῶν
πυγμαῖ νικήσαντ', ἐπεὶ εὖχομαι εἶναι ἄριστος.
ἢ οὐχ ἄλλος ὅττι μάχης ἐπιδευόμαι; οὐδ' ἄρα πως ἦν
ἐν πάντεσσ' ἐργοῖσι δαήμονα φῶτα γενέσθαι. 671
ὣδε γὰρ ἔξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
ἀντικρὺ χρόα τε ῥήξω σὺν τ' ὅστέ' ἀράξω.

κηδεμόνες δέ οἱ ἐνθάδ' ἀολλέες αὐτῇ μενόντων,
οἳ κέ μιν ἐξοίσουσιν ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμέντα. 675

Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Εὐρύαλος δέ οἱ υἱὸς ἀνίστατο, ἰσόθεος φῶς,
Μηκιστέος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος,
ὅς ποτε Θήβασθ' ἦλθε δεδουπότος Οἰδιπόδαο
ἔς τάφον· ἐνθά δὲ πάντας ἐνίκα Καδμείωνας. 680
τὸν μὲν Τυδείδης δουρικλυτὸς ἀμφεπουνεῖτο,
θαρσύνων ἔπεσιν, μέγα δ' αὐτῷ βούλετο νίκην.
ζῶμα δέ οἱ πρῶτον παρακάββαλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
δῶκεν ἱμάντας ἐϋτμήτους βοὺς ἀγραύλοιο.

τῷ δὲ ζῶσαμένῳ βήτην ἐς μέσσον ἄγωνά, 685
ἅντα δ' ἀνασχομένῳ χερσὶ στιβαρῆσιν ἅμ' ἅμφω
σὺν ᾧ ἔπεσον, σὺν δέ σφι βαρεῖαι χεῖρες ἐμίσθεν.
δεινὸς δὲ χρόμαδος γενύων γένετ', ἔρρεε δ' ἰδρώς
πάντοθεν ἐκ μελέων· ἐπὶ δ' ὦρνυτο δῖος Ἐπειός,
κόψε δὲ παπτήναντα παρήϊον· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν 690
ἴσθήκειν· αὐτοῦ γὰρ ὑπήριπε φαίδιμα γυῖα.

ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ φοικὸς Βορέῳ ἀναπάλλεται ἰχθὺς
 θιν' ἐν φυκίοεντι, μέλαν δέ ἐ κῦμα κάλυψεν,
 ὥς πληγεὶς ἀνέπαλτ'. αὐτὰρ μεγάθυμος Ἐπειὸς
 χερσὶ λαβὼν ὤρθωσε· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι, 695
 οἳ μιν ἄγον δι' ἀγῶνος ἐφελκομένοισι πόδεσσιν,
 αἶμα παχὺ πτύοντα, κάρη βάλλονθ' ἐτέρωσε·
 καὶ δ' ἄλλοφρονέοντα μετὰ σφίσιν εἶσαν ἄγοντες,
 αὐτοὶ δ' οἰχόμενοι κόμισαν δέπας ἀμφικύπελλον.

Πηλεΐδης δ' αἰψ' ἄλλα κατὰ τρίτα θῆκεν ἄεθλα, 700
 δεικνύμενος Δαναοῖσι, παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς·
 τῷ μὲν νικῆσαντι μέγαν τρίποδ' ἐμπυριβήτην,
 τὸν δὲ δυωδεκάβοιον ἐνὶ σφίσιν τῶν Ἀχαιοῖ·
 ἀνδρὶ δὲ νικηθέντι γυναῖκ' ἐς μέσσον ἔθηκεν,
 πολλὰ δ' ἐπίστατο ἔργα, τῶν δέ ἐτεσσαράβοιον. 705
 στῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν

„Ὅρνυσθ' οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθον.“
 ὥς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολὺμητις ἀνίστατο, κέρδεα εἰδώς.
 ζῶσαμένω δ' ἄρα τῶγε βάτην ἐς μέσσον ἀγῶνα, 710
 ἀγκὰς δ' ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ στιβαρῆσιν
 ὥς ὅτ' ἀμείβοντες, τούστε κλυτὸς ἦραρε τέκτων,
 δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων.
 τετρίγει δ' ἄρα νῶτα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 ἐλκόμενα στερεῶς· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρώς· 715
 πυκναὶ δὲ σμῶδιγγες ἀνὰ πλευράς τε καὶ ὤμους
 αἶματι φοινικόεσσαι ἀνέδραμον· οἳ δὲ μάλ' αἰεὶ
 νίκης ἰέσθην τρίποδος πέρι ποιητοῖο.

οὔτ' Ὀδυσσεὺς δύνάτο σφῆλαι οὔδεις τε πελάσσαι,
 οὔτ' Αἴας δύνάτο, κρατερῇ δ' ἔχεν ἴς Ὀδυσῆος. 720
 ἀλλ' ὅτε δῆ ὁ ἀνίαζον ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς,
 δῆ τότε μιν προσέειπε μέγας Τελαμώνιος Αἴας
 „Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

ἢ μ' ἀνάνειρ, ἢ ἐγὼ σέ· τὰ δ' αὖ Διὶ πάντα μελήσει.“

Ὡς εἰπὼν ἀνάνειρε· δόλου δ' οὐ λήθετ' Ὀδυσσεύς·
κόψ' ὅπιθεν κώληπα τυχῶν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα· 726

καὶ δ' ἔβαλ' ἐξοπίσω· ἐπὶ δὲ στήθεσιν Ὀδυσσεὺς
κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε θάμβησάν τε.

δεύτερος αὖτ' ἀνάνειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
κίνησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἀπὸ χθονός, οὐδέ τ' ἄειρεν, 730

ἐν δὲ γόνυ γνάμψεν· ἐπὶ δὲ χθονὶ κάππεσον ἄμφω
πλησίοι ἀλλήλοισι, μιάνθησαν δὲ κονίη.

καὶ νῦν κε τὸ τρίτον αὐτὶς ἀναΐξαντ' ἐπάλαιον,
εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο καὶ κατέρυκεν

„Μηκέτ' ἐρείδεσθον, μηδὲ τρίβεσθε κακοῖσιν· 735
νίκη δ' ἀμφοτέροισιν· ἀέθλια δ' ἴσ' ἀνελόντες

ἔρχεσθ', ὄφρα καὶ ἄλλοι ἀεθλεύωσιν Ἀχαιοί.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἡδ' ἐπὶ-
θουτο,

καὶ ῥ' ἀπομορξαμένω κονίην δύσαντο χιτῶνας.

Πηλεΐδης δ' αἰψ' ἄλλα τίθει ταχυτήτος ἀέθλια, 740

ἀργύρεον κρητῆρα, τετυγμένον· ἔξ δ' ἄρα μέτρα
χάνθανεν, αὐτὰρ κάλλει ἐνίκᾳ πᾶσαν ἐπ' αἶαν

πολλόν, ἐπεὶ Σιδόνες πολυδαίδαυλοι εὖ ἤσκησαν,

Φοίνικες δ' ἄγον ἄνδρες ἐπ' ἡεροειδέα πόντον,
στῆσαν δ' ἐν λιμένεσσι, Θῶαντι δὲ δῶρον ἔδωκαν· 745

νῖος δὲ Πριάμοιο Ανκάονος ὄνον ἔδωκεν

Πατρόκλῳ ἥρωϊ Ἰησονίδης Εὐνῆος.

καὶ τὸν Ἀχιλλεὺς θῆκεν ἀέθλιον οὐ ἑτάροιο,

ὅστις ἐλαφρότατος ποσσὶ κραιπνοῖσι πέλοιτο·

δευτέρῳ αὖ βοῦν θῆκε μέγαν καὶ πύονα δημῷ, 750

ἡμιτάλαντον δὲ χρυσοῦ λουσθήϊ' ἔθηκεν.

στῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν

„Ὅρνυσθ' οἱ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε.“

ὥς ἔφατ', ὤρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,

ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις, ἔπειτα δὲ Νέστορος υἱὸς,
 Ἀντίλοχος· ὁ γὰρ αὐτὲ νέους ποσὶ πάντας ἐνίκαι. 756
 [στὰν δὲ μεταστοιχί· σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς.]
 τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα
 ἔκφερ' Ὀρλιάδης· ἐπὶ δ' ὤρνυτο δῖος Ὀδυσσεὺς
 ἄγχι μάλ', ὥς ὅτε τίς τε γυναικὸς εὖζῶνοιο 760
 στήθεός ἐστι κανῶν, ὅντ' εὖ μάλα χερσὶ τανύσση
 πηνίον ἐξέκλινουσα παρὲκ μίτον, ἀγρόδι δ' ἰσχει
 στήθεος· ὥς Ὀδυσσεὺς θέεν ἐγγύθεν, αὐτὰρ ὅπισθεν
 ἰχθυα τύπτε πόδεσσι πάρος κόριν ἀμφιχυθῆναι·
 καὶ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χεῖρ' αὐτμένα δῖος Ὀδυσσεὺς 765
 αἰεὶ ῥίμφα θέων· ἱαχον δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοὶ
 νίκης ἱεμένω, μάλα δὲ σπεύδοντι κέλευον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον, αὐτίκ' Ὀδυσσεὺς
 εὖχετ' Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι ὃν κατὰ θυμόν 769
 „κλυθι, θεᾶ, ἀγαθὴ μοι ἐπίροδος ἐλθὲ ποδοῖν.“
 ὥς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,
 γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἐμελλον ἐπαῖξασθαι ἄεθλον,
 ἐνδ' Αἴας μὲν ὀλίσθε θέων - βλάψεν γὰρ Ἀθήνη -
 τῇ ῥα βοῶν κέχυτ' ὄνθος ἀποκταμένων ἐριμύκων, 775
 οὓς ἐπὶ Πατρόκλῳ πέφνεν πόδας ὦκὺς Ἀχιλλεύς·
 ἐν δ' ὄνθου βοέου πλητὸ στόμα τε ῥινὰς τε.
 κρητῆρ' αὐτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
 ὥς ἦλθε φθάμενος· ὁ δὲ βοῦν ἔλε φαίδιμος Αἴας.
 στῇ δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων βοὸς ἀγρανύλοιο, 780
 ὄνθον ἀποπτύων, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἔειπεν
 „ὦ πόποι, ἣ μ' ἐβλαψε θεὰ πόδας, ἣ τὸ πάρος περ
 μήτηρ ὥς Ὀδυσσῆι παρίσταται ἡδ' ἐπαρήγει.“
 Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασαν.
 Ἀντίλοχος δ' ἄρα δὴ λισσθήϊον ἔκφερ' ἄεθλον 785
 μειδιῶν, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν

„Εἰδόσιν ὑμῖ ἐρέω πᾶσιν, φίλοι, ὥς ἐτι καὶ νῦν
ἀθάνατοι τιμῶσι παλαιότερους ἀνθρώπους.

Αἴας μὲν γὰρ ἐμεῖ ὀλίγον προγενέστερός ἐστιν,
οὗτος δὲ προτέρης γενεῆς προτέρων τ' ἀνθρώπων· 790
ὠμογέροντα δὲ μὴν φασ' ἔμμεναι· ἀργαλέον δὲ
ποσσὶν ἐριδῆσασθαι Ἀχαιοῖς, εἰ μὴ Ἀχιλλεῦ.“

Ὡς φάτο, κῦδηνεν δὲ ποδώκεα Πηλεΐωνα.
τὸν δ' Ἀχιλεὺς μῦθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν

„Ἀντίλοχ', οὐ μὲν τοι μέλεος εἰρήσεται αἶνος, 795
ἀλλὰ τοι ἡμιτάλαντον ἐγὼ χρυσοῦ ἐπιθήσω.“

Ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων.
αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος
θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων, κατὰ δ' ἀσπίδα καὶ τρυφά-
λειαν,

τεύχεα Σαρπηδόντος, ἃ μιν Πάτροκλος ἀπηύρα. 800
στῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν

„Ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥπερ ἀρίστω,
τεύχεα ἐσσαμένω, ταμεσίχροα χαλκὸν ἐλόντε,
ἀλλήλων προπάρουθεν ὀμίλου πειρηθῆναι.

ὑπότερός κε φθῆσιν ὀρεξάμενος χρόα καλὸν, 805
ψαύσῃ δ' ἐνδίνων διὰ τ' ἐντεα καὶ μέλαν αἶμα,
τῷ μὲν ἐγὼ δῶσω τόδε φάσγανον ἀργυρόηλον,
καλὸν Θρηϊκιον, τὸ μὲν Ἀστεροπαῖων ἀπηύρων·

τεύχεα δ' ἀμφοτέροι ξυνήτα ταῦτα φερέσθων· 809
[καὶ σφιν δαῖτ' ἀγαθὴν παρὰθῆσομεν ἐν κλισίῃσιν.]“

Ὡς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
ἃν δ' ἄρα Τυδείδης ὦρτο, κρατερὸς Διομήδης.

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἑκάτερθεν ὀμίλου θωρήχθησαν,
ἐς μέσον ἀμφοτέρω συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι, 814

δεινὸν δερκομένω· θάμβος δ' ἔχε πάντας Ἀχαιοὺς.
ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

τοῖς μὲν ἐπήϊξαν, τοῖς δὲ σχεδὸν ὠρμήθησαν.

ἐνθ' Αἴας μὲν ἔπειτα κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἔειπεν
 νύξ', οὐδὲ χρό' ἴκανε· ἔρυντο γὰρ ἐνδοθι θώρηξ·
 Τυδεΐδης δ' ἄρ' ἔπειτα ὑπὲρ σάκεος μέγαλοιο 820
 αἶψα ἐπ' αὐχένι κῦρε φαινοῦ δουρὸς ἀκωκῇ.
 καὶ τότε δὴ ῥ' Αἴαντι περιδδείςαντες Ἀχαιοὶ
 παυσάμενους ἐκέλευσαν ἀέθλια ἰσ' ἀνελέσθαι.
 αὐτὰρ Τυδεΐδῃ δῶκεν μέγα φάσγανον ἥρωος
 σὺν κολῶ τε φέρων καὶ εὐτμήτῳ τελαμῶνι. 825

Αὐτὰρ Πηλεΐδης θῆκεν σόλον αὐτοχόωνον,
 ὃν πρὶν μὲν ὀπίσσεσκε μέγα σθένος Ἡετίωνος·
 ἀλλ' ἦτοι τὸν ἔπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 τὸν δ' ἄγετ' ἐν νήεσσι σὺν ἄλλοισι κτεάτεσσιν.
 στή δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν εἶπεν 830

„Ὅρυνσθ' οἱ καὶ τοῦτον ἀέθλου πειρήσεσθε·
 εἰ οἱ καὶ μάλα πολλὸν ἐπόπροθι πλόνες ἄγροϊ,
 ἔξει μιν καὶ πέντε περιπλομένους ἐνιαυτοὺς
 χρεώμενος· οὐ μὲν γάρ οἱ ἀτεμβόμενός γε σιδήρου
 ποιμὴν οὐδ' ἀροτὴρ εἰς ἐς πόλιν, ἀλλὰ παρέξει.“ 835

Ὡς ἔφατ', ὥρτο δ' ἔπειτα μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
 ἃν δὲ Λεοντήος κρατερὸν μένος ἀντιθέοιο,
 ἃν δ' Αἴας Τελαμωνιάδης καὶ δῖος Ἑπειός.
 ἐξείης δ' ἴσταντο, σόλον δ' ἔλε δῖος Ἑπειός,
 ἦκε δὲ δινήσας· γέλασαν δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί. 840
 δεῦτερος αὐτ' ἀφῆκε Λεοντεύς, ὅς τις Ἄρης·
 τὸ τρίτον αὐτ' ἔρριψε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
 [χειρὸς ἀπὸ στιβαρῆς, καὶ ὑπέρβαλε σήματα πάντων.]
 ἀλλ' ὅτε δὴ σόλον εἶλε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
 ὅσσον τίς τ' ἔρριψε καλαύροπα βουκόλος ἀνὴρ· 845
 ἢ δέ θ' ἐλίσσομένη πέτεται διὰ βοῦς ἀγελαίας·
 τόσσον παντὸς ἀγῶνος ὑπέρβαλε· τοὶ δ' ἐβόησαν.
 ἀνστάντες δ' ἔταροι Πολυποίτας κρατεροῖο
 νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἔφερον βασιλῆος ἄεθλον.

Αὐτὰρ ὁ τοξευτῆσι τίθει ἰόντα σίδηρον, 850
 καὶ δ' ἐτίθει δέκα μὲν πελέκεας, δέκα δ' ἡμιπέλεκκα,
 ἱστὸν δ' ἔστησεν νηὸς κυανοπρώροιο
 τηλοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ἐκ δὲ τρήρωνα πέλειαν
 λεπτῇ μηρίνθῳ δῆσεν ποδός, ἧς ἅρ' ἀνώγει
 τοξεύειν. ὃς μὲν κε βάλλῃ τρήρωνα πέλειαν, 855
 πάντας ἀειράμενος πελέκεας οἰκόνδε φερέσθω·
 ὃς δέ κε μηρίνθοιο τύχῃ, ὄρνιθος ἀμαρτῶν -
 ἦσδων γὰρ δὴ κείνος - ὁ δ' οἴσεται ἡμιπέλεκκα.“
 “Ὡς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα βίῃ Τεύκροιο ἄνακτος,
 ἂν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων ἐὺς Ἴδομενῆος. 860
 κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἐλόντες,
 Τεῦκρος δὲ πρῶτος κλήρῳ λάχεν. αὐτίκα δ' ἰὸν
 ἦκεν ἐπικρατέως, οὐδ' ἠπέιλησεν ἄνακτι
 ἄρυνων πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην.
 ὄρνιθος μὲν ἄμαρτε· μέγρε γὰρ οἱ τόγ' Ἀπόλλων· 865
 αὐτὰρ ὁ μήρινθον βάλε παρ πόδα, τῇ δέδεται ὄρνις·
 ἀντικρὺ δ' ἀπὸ μήρινθον τάμε πικρὸς οἶστος.
 ἡ μὲν ἔπειτ' ἦλξε πρὸς οὐρανὸν, ἡ δὲ παρείθη
 μήρινθος ποτὶ γαῖαν· ἀτὰρ κελεύθεσαν Ἀχαιοί.
 σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσσε χεῖρὸς 87
 τόξον· ἀτὰρ δὴ οἶστον ἔχεν πάλαι, ὥς ἴθυνεν.
 αὐτίκα δ' ἠπέιλησεν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι
 ἄρυνων πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην.
 ὕψι δ' ὑπὸ νεφέων εἶδε τρήρωνα πέλειαν·
 τῇ ᾗ ὅγε δινεύουσαν ὑπὸ πτέρυγος βάλε μέσσην, 87
 ἀντικρὺ δὲ διῆλθε βέλος· τὸ μὲν ἄψ ἐπὶ γαίῃ
 πρόσθεν Μηριόναο πάγῃ ποδός· αὐτὰρ ἡ ὄρνις
 ἱστῷ ἐφρεζομένη νηὸς κυανοπρώροιο
 αὐχέν' ἀπεκρέμασεν, σὺν δὲ πτερὰ πυκνὰ λιάσθεν.
 ὤκνς δ' ἐκ μελέων θυμὸς πτάτο, τῇλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
 κάππεσε· ἱστοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε θάμβησάν τε. 881

ἂν δ' ἄρα Μηριόνης πελέκεας δέκα πάντας ἄειρεν,
Τεῦκρος δ' ἡμιπέλεκκα φέρειν κοίλας ἐπὶ νῆας.

Αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ δὲ λέβητ' ἄπυρον, βοὺς ἄξιον, ἀνθεμόεντα 885
θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων· καί ῥ' ἥμονες ἄνδρες ἀνέσταν·
ἂν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
ἂν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων ἐὺς Ἰδομενῆος.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς

„Ἀτρεΐδη· ἴδμεν γὰρ ὅσον προβέβηκας ἀπάντων
ἡδ' ὅσον δυνάμει τε καὶ ἡμασιν ἐπλεν ἄριστος· 891
ἀλλὰ σὺ μὲν τόδ' αἶθλον ἔχων κοίλας ἐπὶ νῆας
ἔρχευ, ἀτὰρ δόρυ Μηριόνη ἥρωϊ πόρωμεν,
εἰ σύ γε σῶ θυμῷ ἐθέλοισ· κέλομαι γὰρ ἔγωγε.“

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
δῶκε δὲ Μηριόνη δόρυ χάλκεον· αὐτὰρ ὄγ' ἥρως 896
Ταλθυβίῳ κήρυκε δίδου περικαλλὲς αἶθλον.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Ω.

Ἑκτορος λύτρα.

Αὐτο δ' ἀγῶν, λαοὶ δὲ θοὰς ἐπὶ νῆας ἕκαστοι
ἔσκιδναντ' ἵεναι. τοὶ μὲν δόρποιο μέδοντο
ὕπνου τε γλυκεροῦ ταρπήμεναι. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
κλαίει φίλου ἐτάρου μεμνημένος, οὐδέ μιν ὕπνος
ἥρει πανδαμάτωρ, ἀλλ' ἐστρέφετ' ἐνθα καὶ ἐνθα, 5
Πατρόκλου ποθέων ἀδροτήτά τε καὶ μένος ἡῶ
ἡδ' ὅποσα τολύπευσε σὺν αὐτῷ καὶ πάθεν ἄλγη,
ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·

τῶν μιμνησκόμενος θαλερόν κατὰ δάκρυον εἶβεν,
 ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς κατακείμενος, ἄλλοτε δ' αὐτε 10
 ὕπτιος, ἄλλοτε δὲ προηνής· τοτὲ δ' ὀρθὸς ἀναστάς
 δινεύεσκέ' ἀλύων παρὰ θιν' ἄλός. οὐδέ μιν ἦως
 φαινομένη λήθεσκεν ὑπεῖρ ἄλα τ' ἠτόνας τε. —
 ἀλλ' ὅγ' ἐπεὶ ξεύξειεν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
 Ἔκτορα δ' ἔλκεσθαι δησάσκειτο δίφρου ὀπισθεν, 15
 τρὶς δ' ἐρύσας περὶ σῆμα Μενoitιάδαιο θανόντος
 κῦτις ἐνὶ κλισίῃ πανέσκετο, τόνδε δ' ἔασκεν
 ἐν κόνι ἐκτανύσας προπροηνέα. τοῖο δ' Ἀπόλλων
 πᾶσαν ἀεικείην ἄπεχε χροῖ, φῶτ' ἐλειαίρων,
 καὶ τεθυηότα περ· περὶ δ' αἰγίδι πάντα κάλυπτεν 20
 χρυσεῖη, ἵνα μὴ μιν ἀποδρῦφοι ἔλκυστάζων.

Ὡς ὁ μὲν Ἔκτορα δῖον ἀείκιζεν μενεαίνων·
 τὸν δ' ἐλειαίρεσκον μάκαρες θεοὶ εἰσορόωντες,
 κλέψαι δ' ὀτρύνεσκον ἐϋσκοπον Ἀργειφόντην.
 ἐνθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἐήνθανεν, οὐδέ ποθ' Ἥρη 25
 οὐδὲ Ποσειδάων' οὐδὲ γλαυκῶπιδι κούρῃ,
 ἀλλ' ἔχον ὥς σφιν πρῶτον ἀπήχθετο Ἴλιος ἱρή
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς, Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' αἵτης,
 ὃς νείκεσσε θεὰς, ὅτε οἱ μέσσανλον ἵκοντο,
 τὴν δ' ἦνῃσ' ἥ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν. 30
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτῃ γένετ' ἦως,
 καὶ τότ' ἄρ' ἀθανάτοισι μετηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων

„Σχέτλιοί ἐστε, θεοὶ, δηλήμονες· οὐ νύ ποθ' ὑμῖν
 Ἐκτωρ μῆρί' ἔκχε βοῶν αἰγῶν τε τελείων;
 τὸν νῦν οὐκ ἔτλητε, νέκυν περ ἐόντα, σαῶσαι, 35
 ἢ τ' ἀλόχῳ ἰδέειν καὶ μητέρι καὶ τέκει ᾧ
 καὶ πατέρι Πριάμῳ λαοῖσί τε, τοί κέ μιν ὦκα
 ἐν πυρὶ κήαιεν καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσαιεν.
 ἀλλ' ὁλοῶ Ἀχιλλῆϊ, θεοὶ, βούλεσθ' ἐπαρήγσειν,
 ᾧ οὐτ' ἄρ' φρένες εἰσὶν ἐναῖσιμοι οὔτε νόημα 40

γναμπτόν ἐνὶ στήθεσσι, λέων δ' ὥς ἄγρια οἶδεν,
 ὅστ' ἐπεὶ ἄρ' μεγάλη τε βίη καὶ ἀγήνορι θυμῷ
 εἷξας εἶς ἐπὶ μῆλα βροτῶν, ἵνα δαῖτα λάβησιν·
 ὥς Ἀχιλεὺς ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν, οὐδέ οἱ αἰδώς
 [γίνεται, ἥτ' ἄνδρας μέγα σίνεταί ἢ δ' ὀνίνησιν]. 45
 μέλλει μὲν πού τις καὶ φίλτερον ἄλλον ὀλέσσαι,
 ἢ κασίγνητον ὁμογάστριον ἢ καὶ υἷόν·
 ἀλλ' ἦτοι κλαύσας καὶ ὀδυράμενος μεθέηκεν·
 κλητὸν γὰρ Μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν. —
 αὐτὰρ ὅγ' Ἑκτορα δῖον, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα, 50
 ἱππων ἐξάπτων περὶ σῆμ' ἐτάροιο φίλοιο
 ἔλκει· οὐ μὲν οἱ τόγε κάλλιον οὐδέ τ' ἄμεινον.
 μὴ ἀγαθῷ περ ἑόντι νεμεσσηθῶμέν οἱ ἡμεῖς·
 κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίλει μενεαίνων.“

Τὸν δὲ χολωσαμένη προσέφη λευκώλενος Ἥρη 55
 „εἴη κεν καὶ τοῦτο τεὸν ἔπος, ἀργυρότοξε,
 εἰ δὴ ὁμῆν Ἀχιλῆϊ καὶ Ἑκτορι δῆσεται τιμὴν.
 [Ἐκτὼρ μὲν θνητός τε γυναῖκά τε δῆσατο μαζόν·
 αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ἐστι θεᾶς γόνος, ἣν ἐγὼ αὐτῇ
 θρέψα τε καὶ ἀτίτηλα καὶ ἀνδρὶ πόρον παράκοιτιν, 60
 Πηλεῖ, ὃς περὶ κῆρι φίλος γένετ' ἀθανάτοισιν.
 πάντες δ' ἀντιάσθε, θεοὶ, γάμον· ἐν δὲ σὺ τοῖσιν
 δαίνυ' ἔχων φόρμιγγα, κακῶν ἔταρ', αἰὲν ἄπιστε.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς 65
 „Ἥρη, μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύδμαινε θεοῖσιν·
 οὐ μὲν γὰρ τιμὴ γε μὴ' ἔσσεται· ἀλλὰ καὶ Ἑκτὼρ
 φίλτατος ἔσκε θεοῖσι βροτῶν οἱ ἐν Ἰλίῳ εἰσίν· —
 ὥς γὰρ ἔμοιγ', ἐπεὶ οὔτι φίλων ἡμάρτανε δῶρων.
 οὐ γὰρ μοι ποτε βωμὸς ἐδύετο δαιτὸς ἔσσης,
 λοιβῆς τε κυθήνης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς. 70
 ἀλλ' ἦτοι κλέψαι μὲν ἐάσομεν — οὐδέ πη ἔστιν
 λάθρη Ἀχιλλῆος — θρασὺν Ἑκτορα· ἥ γάρ οἱ αἰεὶ

μητήρ παρμενέω κεν ὁμῶς νυκτὰς τε καὶ ἡμέρῃ,
ἀλλ' εἴ τις καλέσειε θεῶν ᾠέτιν ἄσπον ἐμεῖο,
ὄφρα τί οἱ εἰπῶ πυκινὸν ἔπος, ὥς κεν Ἀχιλλεύς 75
δώρων ἐκ Πριάμοιο λάχῃ ἀπό θ' Ἑκτορα λύσῃ. ✕

Ὡς ἔφατ', ὥρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελεύουσα,
μεσσηγὺς δὲ Σάμου τε καὶ Ἰμβρου παιπαλοέσσης
ἐνθορε μέλαινα πόντῳ· ἐπεστονάχησε δὲ λίμνῃ.
ἢ δὲ μολυβδαίνῃ ἱκέλη ἐς βυσσὸν ὄρουσεν, 80

ἦτε κατ' ἀγραύλοιο βοὸς κέρας ἐμβεβανῖα
ἔρχεται ὠμῆστῃσιν ἐπ' ἰχθύσι κῆρα φέρουσα.
εὖρε δ' ἐνὶ σπῆϊ γλαφυρῷ ᾠέτιν, ἀμφὶ δέ τ' ἄλλαι
εἶαθ' ὁμηγερέες ἄλλαι θεαί· ἢ δ' ἐνὶ μέσσης
κλαῖε μόρον οὐ παιδὸς ἀμύμονος, ὅς οἱ ἐμελλεν 85
φθίσειεσθ' ἐν Τροίῃ ἐριβόλακι, τηλόθι πάτρης.

ἀγχοῦ δ' Ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις
,,Ὅρσο, ᾠέτι· καλέει Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς.“
τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ ᾠέτις ἀργυρόπεζα

,,Τίπτε με κεῖνος ἄνωγε μέγας θεός; αἰδέομαι δὲ
μίσγεσθ' ἀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἄχ' ἄκριτα θυμῷ. 91
εἰμι μὲν, οὐδ' ἄλιον ἔπος ἔσσεται, ὅττι κεν εἴπῃ.“

Ὡς ἄρα φωνήσασα κάλυμμ' ἔλε δῖα θεάων
κνάνεον, τοῦ δ' οὔτι μελάντερον ἔπλετο ἔσθος.
βῆ δ' ἰέναι, πρόσθεν δὲ ποδὴνεμος ὠκέα Ἴρις 95
ἡγεῖτ'· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κῆμα θαλάσσης.

ἄκτῃν δ' ἔξαναβᾶσαι ἐς οὐρανὸν ἀΐχμητήν,
εὖρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην, περὶ δ' ἄλλοι ἅπαντες
εἶαθ' ὁμηγερέες μάκαρες θεοὶ αἰὲν εἶοντες.

ἢ δ' ἄρα παρ Διὶ πατρὶ καθέζετο, εἶξε δ' Ἀθήνη. 100
Ἥρῃ δὲ χρύσειον καλὸν δέπας ἐν χερσὶ θῆκεν
καὶ ῥ' εὖφρον' ἐπέεσσι· ᾠέτις δ' ὥρεξε πιοῦσα.

τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
,,Ἥλυθες Οὐλύμπόνδε, θεὰ ᾠέτι, κηδομένη περ,
Homēri Ilias. 31

πένθος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσίν· οἶδα καὶ αὐτὰ
 ἄλλα καὶ ὥς ἐρέω τοῦ δ' εἵνεκα θεῦρο κάλεσσα.
 ἐννημαρ δὴ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρωρεν
 Ἔκτορος ἀμφὶ νέκυνι καὶ Ἀχιλλῇ· πτολιπόρθω·
 κλέψαι δ' ὀτρύνουσιν εὖσκοπον Ἀργειφόντην·
 αὐτὰρ ἐγὼ τόδε κῦδος Ἀχιλλῇ προτιάπτω,
 αἰδῶ καὶ φιλότῃτα τῇν μετόπισθε φυλάσσων.
 αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἔλθ' καὶ νιέει σῶ ἐπίτειλον.
 σκυζέσθαι οἱ εἶπε θεοὺς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
 ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν
 Ἔκτορ' ἔχει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν οὐδ' ἀπέλυσεν,
 αἶ κέν πως ἐμὲ τε δείσῃ ἀπό θ' Ἔκτορα λύσῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼ Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἴριον ἐφήσω
 λύσασθαι φίλον υἱόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 δῶρα δ' Ἀχιλλῇ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἰήνῃ.“

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπλῆθησε θεὰ Θέτις ἄργυρόπεζα,
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων αἶψα.

Ἰξεν δ' ἐς κλισίην οὗ νιέας· ἐνθ' ἄρα τόνγε
 εὖρ' ἀδινὰ στενάχοντα· φίλοι δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
 ἐσσυμένως ἐπένοντο καὶ ἐντύνοντο ἄριστον·
 τοῖσι δ' οἷς λάσιος μέγας ἐν κλισίῃ ἰέρευτο.

ἡ δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτοῖο καθέζετο πότνια μήτηρ,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν

„Τέκνον ἐμὸν, τέο μέχρ' ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων
 σὴν ἔδεται κραδίην, μεμνημένος οὔτε τι σίτου

οὔτ' εὐνῆς; ἀραθὸν δὲ γυναικί περ ἐν φιλότῃτι
 μίσγεσθ'· οὐ γάρ μοι δηρὸν βέη, ἀλλὰ τοι ἦδη

ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ Μοῖρα κραταίῃ.
 ἀλλ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα, Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι.

σκυζέσθαι σοὶ φησι θεοὺς, ἐε δ' ἔξοχα πάντων
 ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν

Ἔκτορ' ἔχεις παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν οὐδ' ἀπέλυσας.

ἀλλ' ἄγε δὴ λύσου, νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
λεΰς

„τῇδ' εἶη· ὅς ἄποινα φέροι, καὶ νεκρὸν ἄγοιτο,
εἰ δὴ προφρονι θυμῷ Ὀλύμπιος αὐτὸς ἀνώγει.“ 140

Ὡς οἷγ' ἐν νηῶν ἀγύρῃ μῆτηρ τε καὶ υἱὸς
πολλὰ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον.

Ἴριον δ' ὥτρυνε Κρονίδης εἰς Ἴλιον ἱρήν·
„Βάσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα· λιποῦσ' ἔδος Οὐλύμπιοι
ἄγγελιον Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἴλιον εἰσω 145

λύσασθαι φίλον υἱόν, ἰόντι ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
δῶρα δ' Ἀχιλλεῖ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἰήνη, *τοῖσι φίλοι*
οἶον, μηδὲ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἰτῷ ἀνὴρ.

κῆρ' οὐκ οἷς ἔποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰδύνοι
ἡμιονους καὶ ἅμαξαν εὐτροχον, ἥδ' ἐκ αὐτῆς 150
νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.

μηδὲ τί οἱ θάνατος μελέτω φρεσὶ μηδὲ τι τάρβος·
τοιοῦν γάρ οἱ πομπὸν ὀπάσσομεν Ἀργεϊφόντην,
ὅς ἄξει εἰς κεν ἄγων Ἀχιλῆϊ πελάσσει.

αὐτὰρ ἐπὶν ἀγάγησιν ἔσω κλισίῃν Ἀχιλλῆος, 155
οὐτ' αὐτὸς κτενέει ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει·
οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων, οὐτ' ἄσκοπος οὐτ' ἀλιτῆμων,
ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἱκέτω πεφιδήσεται ἀνδρός.“

Ὡς ἔφατ', ὦρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελεύουσα.
Ἰξεν δ' ἐς Πριάμοιο, κίχεν δ' ἐνοπὴν τε γόον τε. 160

παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ καθήμενοι ἐνδοθεν αὐλῆς
δάκρυσιν εἵματ' ἔφυρον, ὁ δ' ἐν μέσσοισι γεραίως
ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος· ἀμφὶ δὲ πολλῇ
κόπρῳ ἦν κεφαλῇ τε καὶ ἀνέχεν· τοῖο γέροντος,
τὴν δ' αὖ κυλινδόμενος καταμήσατο χερσὶν ἐῆσιν. 165
θυγατέρες δ' ἀνὰ δῶματ' ἰδὲ νυοὶ ὠδυροντο,
ἰῶν μιμνησκόμεναι οἷ δὴ πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ

χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες.
 στῇ δὲ παρὰ Πρίαμον Διὸς ἄγγελος, ἥδ' ἐπ' ἑταίρῳ
 τυτθὸν φθεγξαμένη· τὸν δὲ τρόμος ἔλλαβε γυναι· 170
 „Θάρσει, Δαρδανίδη Πρίαμε, φρεσὶ, μῆδ' ἐπὶ τάρβει·
 οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὁσσομένη τὸδ' ἰκάνω,
 ἀλλ' ἀγαθὰ φρονέουσα· Διὸς δὲ τοι ἄγγελός εἰμι,
 ὃς σευ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεταί ἡδ' ἐλεαίρει.
 λύσασθαι σ' ἐκέλευσεν Ὀλύμπιος Ἑκτορα δῖον, 175
 δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἰήνῃ,
 οἷον, μῆδ' ἐτις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴπῳ ἐνὴρ.
 κῆρυξ τίς τοι ἔποιτο γεραίτερος, ὃς κ' ἰδυνοὶ
 ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν ἐὺτροχον, ἥδ' ἐπὶ αὐτῇσι 179
 νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.
 μῆδ' ἐτι τοι θάνατος μελέτω φρεσὶ μῆδ' ἐπὶ τάρβος·
 τοῖος γάρ τοι πομπὸς ἅμ' ἔψεται Ἀργειφόντης,
 ὃς σ' ἄξει εἰς κεν ἄγων Ἀχιλλῆϊ πελάσσει.
 αὐτὰρ ἐπὶν ἀγάγησιν ἔσω κλισίῃν Ἀχιλλῆος,
 οὐτ' αὐτὸς κτενεῖ ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει· 185
 οὐτε γάρ ἐστ' ἄφρων οὐτ' ἄσκοπος οὐτ' ἀλιτήμων,
 ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἱκέτω πεφιδήσεται ἀνδρός.“
 Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ὑπέβη πόδας ὠκεία Ἴρις,
 αὐτὰρ ὅγ' ὤϊας ἅμαξαν ἐὺτροχον ἡμιονεῖην
 ὀπλίσαι ἠνώγει, πείρινθα δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς. 190
 αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσεται κηῶεντα,
 κέδρινον, ὑπόροφον, ὃς γλήψα πολλὰ κεχάνθει·
 ἐς δ' ἄλοχον Ἑκάβην ἐκαλῆσσατο φώνησέν τε
 „Δαιμονίη, Διὸθεν μοι Ὀλύμπιος ἄγγελος ἦλθεν
 λύσασθαι φίλον υἱόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, 195
 δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἰήνῃ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, τί τοι φρεσὶν εἶδεται εἶναι;
 αἰνῶς γάρ μ' αὐτόν γε μένος καὶ θυμὸς ἄνωγεν
 κεῖσθ' ἰέναι ἐπὶ νῆας ἔσω στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.

ὡς φάτο, κωκυssen δὲ γυνή καὶ ἀνὴρ,
„ὦ μοι, πῇ δὴ τοι φρένες οἴχοντο,
ἔκλεν ἐπ' ἀνθρώπους ξείνους ἢ δ' οἷον
πῶς ἐθέλεις ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν
ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμοὺς ὅς τοι πολέας
νέας ἐξενάριξε· σιδήρειόν νύ τοι ἦ
εἰ γάρ σ' αἰρήσει καὶ ἐσώπεται ὀφθαλμῶν
ἰσηστῆς καὶ ἄπιστος ἀνὴρ ὅδε, οὐδὲ
οὐδέ τί σ' αἰδέσεται. νῦν δὲ κλαίωμεν
ἡμενοὶ ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ὥς ποῖτο
γυινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τε
ἀργίποδας κύνας ἄσαι, ἔων ἀπάνευθε
ἀνδρὶ πάρα κρατερῷ, τοῦ ἐγὼ μέσοις
ἐσθόμεναι προσφῦσα· τότ' ἂν τιτὰ
παιδὸς ἐμοῦ, ἐπεὶ οὐδ' ἐκακίζόμενός τις
ἀλλὰ πρὸ Τρώων καὶ Τρωάδων βασιλεύει
ἑσταότ', οὔτε φόβου μεμνημένον οὐδ' ἔστιν.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε γέρον Πηλεΐδης·
„μὴ μ' ἐθέλουντ' ἰέναι κατερύκανε,
ἄρ' ἐνὶ μεγάροισι κακὸς πέλεν· οὐδὲ γὰρ
εἰ μὲν γάρ τις μ' ἄλλος ἐπιχθονίων
ἢ οἱ μάντιές εἰσι, θυροσκόοι ἢ ἱερῆες
ψευδὸς κεν φαίμεν καὶ νοσφιζοίμεθα.
νῦν δ' – αὐτὸς γὰρ ἄκουσα θεοῦ κελεύειν
την –

εἰμι, καὶ οὐχ ἄλιον ἔπος ἔσσεται. εἰς τὴν
τεθνάμεναι παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν χαλεπὸν
βούλομαι· αὐτίκα γάρ με κατακτείνειν
ἐγκὰς ἐλόντ' ἐμὸν νῆον, ἐπὶ γόου.

Ἦ καὶ φωριαμῶν ἐπιθήματα καὶ ἄλλα
ἐνθ' ἐν δώδεκα μὲν περικαλλέας ἐξελθόντας
δῶδεκα δ' ἀπλοῖδας χλαίνας, τόσσοι τε

τόσσα δὲ φάρεα καλὰ, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας.
 χουσοῦ δὲ στήσας ἔφερεν δέκα πάντα τάλαντα,
 ἐκ δὲ δυ' αἰθωνας τρίποδας, πίσυρας δὲ λέβητας,
 ἐκ δὲ δέπας περικαλλῆς, ὃ οἱ Θρήκες πόρον ἄνδρες
 ἐξεσίην ἐλθόντι, μέγα κτέρας· οὐδὲ νυ τοῦπερ 235
 φείσατ' ἐνὶ μεγάροις ὁ γέρων, περὶ δ' ἤθελε θυμῷ
 λύσασθαι φίλον υἱόν. ὃ δὲ Τρῶας μὲν ἅπαντας
 αἰθούσης ἀπέεργεν ἔπεσσ' αἰσχροῖσιν ἐνίσσων·

„Ερρετε, λωβητῆρες, ἐλεγχέες· οὐ νυ καὶ ὑμῖν
 οἴκοι ἐνεστι γόος, ὅτι μ' ἤλθετε κηδῆσυντες; 240
 ἢ οὐόσασθ' ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν,
 παῖδ' ὀλέσαι τὸν ἄριστον; ἀτὰρ γνώσεσθε καὶ ὕμμες.
 ῥῆϊτεροι γὰρ μᾶλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε
 κείνου τεθνηῶτος ἐναιρέμεν. αὐτὰρ ἔγωγε,
 πρὶν ἀλαπαξομένην τε πόλιν κεραιζομένην τε 245
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, βαίην δόμον Ἀἴδος εἰσω.“

Ἡ καὶ σκηπανίῳ διέπ' ἀνέρας· οἱ δ' ἴσαν ἔξω
 σπερχομένοιο γέροντος. ὃ δ' υἷάσιν οἷσιν ὁμόκλα,
 νεικείων Ἑλενόν τε Πάριν τ' Ἀγάθωνά τε δῖον
 Πάμμονά τ' Ἀντίφονόν τε, βοῆν ἀγαθόν τε Πολίτην
 Διήφοβόν τε καὶ Ἰππόθοον καὶ Δῖον ἀγανόν· 251
 ἐννέα τοῖς ὁ γεραίος ὁμοκλήσας ἐκέλευεν

„Σπεύσατέ μοι, κακὰ τέκνα, κατηφόνες. αἰθ' ἅμα
 πάντες

Ἐκτορος ὠφέλετ' ἀντὶ θοῆς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι·
 ὦ μοι ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους 255
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὔτινά φημι λελεῖσθαι,
 Μῆστορά τ' ἀντίθεον καὶ Τρωῖλον ἱππιοχάρμην
 Ἐκτορά θ', ὃς θεὸς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, οὐδὲ ἐφίκει
 ἀνδρός γε θνητοῦ πάς ἐμμεναι, ἀλλὰ θεοῖο·
 τοὺς μὲν ἀπώλεσ' Ἀρης, τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λέλει-

πται,

260

ψεῦσταί τ' ὄρχησται τε, χοροῖτις ἔσιν ἄριστοι
ἄρων ἢ δ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἄρπακτῆρες.
οὐκ ἂν δὴ μοι ἄμαξαν ἐφοπλίσσαιτε τάχιστα
ταῦτά τε πάντ' ἐπιθεῖτε, ἵνα πρήσσωμεν οὐρανόν.

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πατρὸς ὑποδδείσαντες
ἐκ μὲν ἄμαξαν ἄειραν εὐτροχον ἡμιονεῖην,
καλὴν πρωτοπαγῇ, πείρινθα δὲ δῆσαν ἐπὶ
καὶ δ' ἀπὸ πασσαλόφει ζυγὸν ἦρεον ἡμιόνων
πύξινον ὀμφαλόεν, εὖ οἰήκεσσι νῆας ἄρηρός.
ἐκ δ' ἔφερον ζυγόδεσμον ἄμα ζυγῶ ἐννεάτῳ
καὶ τὸ μὲν εὖ κατέδηκαν εὐξέστω ἐπὶ θυμῷ
πέξῃ ἐπὶ πρώτῃ, ἐπὶ δὲ κρίκον ἔστορι βάλλαντες
τοῖς δ' ἐκάτερθεν ἔδησαν ἐπ' ὀμφαλόν, αὐτοὶ
ἐξείης κατέδησαν, ὑπὸ γλῶχίνα δ' ἐκαμψαντες
ἐκ θαλάμου δὲ φέροντες εὐξέστης ἐπ' ἀπὴν
νῆσον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα,
ζευῆξαν δ' ἡμιόνους κρατερῶνυχας ἐντεσσεύσαντες
τούς δ' ἄ ποτε Πριάμῳ Μυσοὶ δόσαν ἀγλαὰ
ἵππους δὲ Πριάμῳ ὑπαγον ζυγόν, οὓς ὁ γὰρ
αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν εὐξέστη ἐπὶ φάτῃ.

Τὰ μὲν ζευγνύσθην ἐν δώμασιν ὑψηλοῖς
κῆρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μῆδ' ἔχοντες
ἀγχίμολον δὲ σφ' ἦλθ' Ἐκάβη τετιηότι θυμῷ
οἶνον ἔχουσ' ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῇ φέρουσα
χρυσέῳ ἐν δέπαϊ, ὅφρα λείψαντε κιοίτην.

στῇ δ' ἵππων προπάροιθεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τινος
„Τῇ, σπείδον Διὶ πατρὶ, καὶ εὖχεο οἴκαδ' ἵππων
ἄψ' ἐκ δυσμενέων ἀνδρῶν, ἐπεὶ ἄρ' σέ γε θυμὸς
ὀτρύνει ἐπὶ νῆας, ἐμεῖο μὲν οὐκ ἐθελούσῃ
ἀλλ' εὖχευ σὺν' ἔπειτα κελαινεφέϊ Κρονίῳ.
Ἰδαίῳ, ὅσπερ Τροίην κατὰ πᾶσαν ὄραται,
αἶττει δ' οἶωνόν, ταχὺν ἄγγελον, ὅσπερ οἱ ἀνδρες

φίλτατος οἰωνῶν, καὶ εὐ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
 δεξιὸν, σφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας
 τῷ πύσυνος ἐπὶ νῆας ἰῶ Δαναῶν ταχυπάλων. 295
 εἰ δέ τοι οὐ δώσει ἐδὼν ἄγγελον εὐρύοπα Ζεὺς,
 οὐκ ἂν ἔγωγέ σ' ἔπειτα ἐποτρύνουσα κελομένη
 νῆας ἐπ' Ἀργείων ἰέναι, μάλα περ μεμαῶτα."

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Πριάμος θεοειδής
 „ὦ γύναι, οὐ μὲν τοι τόδ' ἐφιεμένη ἀπιθήσω. 300
 ἐσθλὸν γὰρ Διὶ χεῖρας ἀνασχέμεν, αἱ κ' ἐλεήσῃ."

Ἦ ῥα καὶ ἀμφίπολον ταμῆν ὦτρυν' ὁ γεραίος
 χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεῦναι ἀκήρατον· ἡ δὲ παρέστη
 χέρονιβον ἀμφίπολος πρόχοόν θ' ἅμα χερσὶν ἔχουσα.
 νιψάμενος δὲ κύπελλον ἐδέξατο ἥς ἀλόχοιο. 305
 εὐχέτ' ἔπειτα στας μέσῳ ἔρκει, λείβε δὲ οἶνον
 οὐρανὸν εἰσανιδῶν, καὶ φωνήσας ἔπος ηὔδα·

„Ζεῦ πάτερ, Ἰδὴθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
 δός μ' ἐς Ἀχιλλῆος φίλον ἐλθεῖν ἥδ' ἐλεεινόν,
 πέμψον δ' οἰωνόν, ταχὺν ἄγγελον, ὅστε σοὶ αὐτῷ 310
 φίλτατος οἰωνῶν, καὶ εὐ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
 δεξιὸν, σφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας
 τῷ πύσυνος ἐπὶ νῆας ἰῶ Δαναῶν ταχυπάλων."

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεὺς.
 αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε, τελειότατον πετεηνῶν, 315
 μόρφονον θηροητῆρ', ὃν καὶ περκνὸν καλέουσιν.
 ὅσση δ' ὑπορόφοιο θύρη θαλάμοιο τέτυκται
 ἀνέρος ἀφνειοῦ, εὖ κλητὸς ἄραρυία,
 τόσσ' ἄρα τοῦ ἐκάτερθεν ἔσαν πετρά· εἶδατο δέ σφιν
 δεξιὸς αἰξας ὑπὲρ ἄστεος. οἱ δὲ ἰδόντες 320
 γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.

Σπερχόμενος δ' ὁ γεραίος ἐοῦ ἐπεβήσετο δίφρου,
 ἐκ δ' ἔλασε προθύροιο καὶ αἰδοῦσης ἐριδούπου.
 πρόσθε μὲν ἡμίονοι ἔλκον τετράκυκλον ἀπήνην,

τὰς Ἰδαίος ἔλαυνε δαΐφρων· αὐτὰρ ὀπισθεν 325
ἵπποι, τοὺς ὁ γέρων ἐφέπων μάστιγι κέλευεν
καρπαλίμως κατὰ ἄστυ· φίλοι δ' ἅμα πάντες ἔποντο
πόλλ' ὀλοφυρόμενοι ὥσεί θάνατόνδε κiónτα.

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν πόλιος κατέβαν, πεδίον δ' ἀφίκοντο,
οἱ μὲν ἄρ' ἄψορροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο, 330
παῖδες καὶ γαμβροί, τὰ δ' οὐ λάθον εὐρύοπα Ζῆν
εἰς πεδίον προφανέντε· ἰδὼν δ' ἐλέησε γέροντα.
αἴψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν, νῖον φίλον, ἀντίον ἠΰδα

„Ἑρμεία· σοὶ γάρ τε μάλιστά γε φίλτατόν ἐστιν
ἄνδρϊ ἑταιρίσσαι, καὶ τ' ἔκλυες ᾧ κ' ἐθέλῃσθα· 335
βάσκι' ἴθι, καὶ Πρίαμον κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
ὥς ἄγαγ', ὥς μῆτ' ἄρ τις ἴδῃ μῆτ' ἄρ τε νοήσῃ
τῶν ἄλλων Δαναῶν, πρὶν Πηλεΐωνάδ' ἰκέσθαι.“

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε διάκτορος Ἀργειφόντης·
αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα 340
ἄμβρόσια χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὕγρῃν
ἥδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο·
εἴλετο δὲ ῥάβδον, τῇτ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει
ὣν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργειφόντης. 345
αἴψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκανε,
βῆ δ' ἰέναι κούρω αἰσυμνητῇρι εἰοικώς,
πρῶτον ὑπηνήτη, τοῦπερ χαριεστάτη ἦβη.

Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν μέγα σῆμα παρῆξ Ἴλοιο ἔλασσαν,
στήσαν ἄρ' ἡμιόνους τε καὶ ἵππους, ὄφρα πίοιεν, 350
ἐν ποταμῷ· δὴ γὰρ καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλυθε γαῖαν.
τὸν δ' ἐξ ἀρχιμόλοιο ἰδὼν ἐφράσσατο κῆρυξ
Ἑρμείαν, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο φώνησέν τε

„Φράζεο, Δαρδανίδη· φραδέος νόου ἔργα τέτυκται
ἄνδρ' ὁρόω, τάχα δ' ἅμμε διαρραϊσέσθαι οἶω. 355
ἀλλ' ἄγε δὴ φεύγωμεν ἐφ' ἵππων, ἥ μιν ἔπειτα

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργεϊφοντης
 „πειρᾶ ἐμεῖο, γεραιᾶ, καὶ εἰρεαι Ἑκτορα δῖον. 390
 τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
 ὀφθαλμοῖσιν ὅπωπα, καὶ εὐτ' ἐπὶ νηυσὶν ἐλάσσας
 Ἀργείους κτείνεσκε, δαίρων ὅξελ' χαλκῷ.
 ἡμεῖς δ' ἑσταότες θαυμάζομεν· οὐ γὰρ Ἀχιλλεὺς
 εἶα μάρνασθαι, κεχολωμένος Ἀτρεΐωνι. 395
 τοῦ γὰρ ἐγὼ θεράπων, μία δ' ἤγαγε νηὺς εὐεργής·
 Μυρμιδόνων δ' ἔξ εἰμι, πατήρ δέ μοι ἔστι Πολύτωρ
 ἄφνειός μὲν ὄγ' ἐστὶ, γέρον δὲ δὴ ὥς σὺ πέρ ᾧδε,
 ἔξ δέ οἱ υἱες ἕασι, ἐγὼ δέ οἱ ἑβδομός εἰμι·
 τῶν μετὰ πάλλομενος κλήρω λάχον ἐνθάδ' ἔπεσθαι.
 νῦν δ' ἤλθον πεδίοι' ἀπὸ νηῶν· ἠῶθεν γὰρ 401
 θήσονται περὶ ἅστῃ μάχῃν ἐλίκωπες Ἀχαιοί.
 ἀσχαλόωσι γὰρ οἷδε καθήμενοι, οὐδὲ δύνανται
 ἴσχειν ἐσσυμένους πολέμου βασιλῆες Ἀχαιῶν.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδής 405
 „εἰ μὲν δὴ θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος
 εἰς, ἄγε δὴ μοι πᾶσαν ἀληθείην κατάλεξον,
 ἥ ἔτι παρ νήεσσιν ἐμὸς παῖς, ἥέ μιν ἦδη
 ἥσιν κυσὶν μελεῖσσι ταμῶν προὔθηκεν Ἀχιλλεὺς.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργεϊφόντης 410
 „ὦ γέρον, οὕτω τόνγε κύνας φάγον οὐδ' οἰωνοί,
 ἀλλ' ἔτι κείνος κεῖται Ἀχιλλῆος παρὰ νηϊ
 αὐτῶς ἐν κλισίῃσι· δυωδεκάτῃ δέ οἱ ἡὼς
 κειμένῳ, οὐδέ τί οἱ χροὺς σῆπεται, οὐδέ μιν εὐλαί
 ἔσθουσ', αἳ ῥά τε φῶτας ἀρηιφάτους κατέδουσιν. 415
 ἥ μὲν μιν περὶ σῆμα ἐοῦ ἑτάροιο φίλοι
 ἔλκει ἀκηδέστω, ἡὼς ὅτε δῖα φανήῃ·
 οὐδέ μιν αἰσχυρεῖ· θηοῖο κεν αὐτὸς ἐπελθὼν
 οἶον ἑρσθῆεις κείται· περὶ δ' αἶμα νένιπται
 οὐδὲ ποτὶ μακρὸς· σὺν δ' ἔλκεα πάντα μεμυκεν. 420

ὅσσ' ἐτύπη· πολέες γὰρ ἐν αὐτῷ χαλκὸν ἔλασσαν.
 ὥς τοι κήδονται μάκαρες θεοὶ υἱὸς ἦρος,
 καὶ νέκνός περ ἐόντος, ἐπεὶ σφι φίλος περὶ κῆρι·"

"Ὡς φάτο, γήθησεν δ' ὁ γέρον, καὶ ἀμείβετο μὺν
 „ὦ τέκος, ἦ ὅ' ἀγαθὸν καὶ ἐναΐσιμα δῶρα διδοῦναι
 ἀθανάτοις, ἐπεὶ οὐποτ' ἐρὸς παῖς, εἰποτ' ἔην γε,
 λήθεται ἐνὶ μεγάροισι θεῶν, οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν·
 τῷ οἱ ἀπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἴση.
 ἀλλ' ἄγε δὴ τόδε δέξαι ἐμεῦ πάρα καλὸν ἄλειςον,
 αὐτόν τε ῥῦσαι, πέμψον δέ με σὺν γε θεοῖσιν,
 ὅφρα κεν ἐς κλισίην Πηληϊάδεω Ἀφίκωμαι."

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης
 „πειρᾷ ἐμεῖο, γεραιᾷ, νεωτέρου, οὐδέ με πείσεις,
 ὅς με κέλεαι σέο δῶρα παρῆξ Ἀχιλλῆα δέχεσθαι.
 τὸν μὲν ἐγὼ δειδοίκα καὶ αἰδέομαι περὶ κῆρι
 συλεύειν, μή μοι τι κακὸν μετοπισθε γένηται.
 σοὶ δ' ἂν ἐγὼ πομπὸς καὶ γε κλυτὸν Ἄργος ἰκοίμην
 ἐνδυκέως ἐν νηϊ θοῇ ἢ πεζὸς δυαοτέων·
 οὐκ ἂν τίς τοι, πομπὸν ὀνοσάμενος, μαχέσαιο."

Ἡ καὶ ἀναΐξας ἑρουννίος ἀρμά καὶ ἵππους
 καρπαλίμως μάλιστα καὶ ἡνία λάξεται χερσὶν,
 ἐν δ' ἔπνευσ' ἵπποισι καὶ ἡμιόνοις μένος ἦν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πύργους τε νεῶν καὶ τάφρον ἵκοντο,
 οἱ δὲ νέον περὶ δορπα φυλακτῆρες πονέοντο
 τοῖσι δ' ἐφ' ὕπνον ἔχευε διάκτορος Ἀργειφόντης
 πᾶσιν, ἄφαρ δ' ὥϊξε πύλας καὶ ἀπῶσεν ὀχῆας,
 ἐς δ' ἄγαγε Πριάμόν τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἐπ' ἀπὴν
 ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίην Πηληϊάδεω Ἀφίκοντο
 ὑψηλὴν, τὴν Μυρμιδόνες ποίησαν ἄνακτι
 δοῦρ' ἐλάτης κέρσαντες· ἀτὰρ καθύπερθεν ἔρεψαν
 λαχνήεντ' ὄροφον λειμῶνόθεν ἀμήσαντες·
 ἀμφὶ δέ οἱ μεγάλην αὐλὴν ποίησαν ἄνακτι

σταυροῖσιν πυκνοῖσι· θύρην δ' ἔγε μοῦνος ἐπιβλήs
εἰλάτινος, τὸν τρεῖς μὲν ἐπιρροήσσεσκον Ἀχαιοί,
τρεῖς δ' ἀναοίγεσκον μεγάλην κληῖδα θυράων, 455
τῶν ἄλλων· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐπιρροήσσεσκε καὶ οἶος·
δὴ ῥα τόθ' Ἑρμείας ἐριούνιος ᾤξε γέροντι,
ἐs δ' ἄγαγε κλυτὰ δῶρα ποδώκει Πηλεΐωνι,
ἐξ ἵππων δ' ἀπέβαινεν ἐπὶ χθόνα φωνήσεν τε

„ὦ γέρον, ἦτοι ἐγὼ θεὸς ἄμβροτος εἰλήλουθα, 460
Ἑρμείας· σοὶ γάρ με πατὴρ ἅμα πομπὸν ὕπασσεν·
ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ πάλιν εἰσομαι, οὐδ' Ἀχιλλῆος
ὀφθαλμοὺς εἰσειμι· νεμεσσητόν δέ κεν εἴη
ἀθάνατον θεὸν ᾧδε βροτοὺς ἀγαπαζέμεν ἄντην·
τύνη δ' εἰσελθὼν λαβὲ γούνατα Πηλεΐωνος, 465
καὶ μιν ὑπὲρ πατρὸς καὶ μητέρος ἠὔκόμοιο
λίσσεο καὶ τέκεος, ἵνα οἱ σὺν θυμὸν ὀρίνῃς.“

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον
Ἑρμείας· Πρίαμος δ' ἐξ ἵππων ἄλτο χαμᾶζε,
Ἰδαίον δὲ κατ' αὐτὴν λίπεν· ὁ δὲ μίμνεν ἐρύκων 470
ἵππους ἡμιόνους τε· γέρον δ' ἰθύς κίεν οἴκου,
τῇ ᾗ Ἀχιλεὺς ἴξεσκε διόφιλος· ἐν δὲ μιν αὐτὸν
εὖρ', ἔταροι δ' ἀπάνευθε καθείατο· τῷ δὲ δὴν οἴῳ,
ἦρως Ἀντομέδων τε καὶ Ἄλκιμος, ὄξος Ἄρηνος,
ποιπνύου παρσέοντε· νέον δ' ἀπέληγεν ἐδώδῃς 475
ἔσθων καὶ πίνων· ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα.
τοὺς δ' ἔλαθ' εἰσελθὼν Πρίαμος μέγας, ἄγχι δ' ἄρα
στάς

χερσὶν Ἀχιλλῆος λάβε γούνατα καὶ κύσε χεῖρας
δεινὰς ἀνδροφόνους, αἱ οἱ πολέας κτάνον νῆας.
ὥς δ' ὅτ' ἂν ἄνδρ' ἄτῃ πυκινὴ λάβῃ, ὅστ' ἐνὶ πάτρῃ
φῶτα κατακτείνας ἄλλων ἐξέικετο δῆμον, 481
ἀνδρὸς ἐs ἀφνειοῦ, θάμβος δ' ἔχει εἰσορόωντας,
ὥς Ἀχιλεὺς θάμβησεν ἰδὼν Πρίαμον θεοειδέα

θάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐς ἄλληλους δὲ ἰδόντο.
τὸν καὶ λισσόμενος Πριάμος πρὸς μῦθον ἔειπεν 485
„Μνηῆσαι πατρός σοῖο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
τηλικου ὥσπερ ἐγὼν, ὁλοῶ ἐπὶ γῆραος οὐδῶ.
καὶ μὲν πονεῖν περιναιέται ἀμφὶς ἑόντες
τείρουσ', οὐδέ τις ἐστὶν ἀρήν καὶ λοίγον ἀμῦναι.
ἀλλ' ἦτοι κείνός γε σέθεν ζώντος ἀκούων 490
χαίρει τ' ἐν θυμῷ, ἐπὶ τ' ἔλπεται ἥματα πάντα
ὄψεσθαι φίλον νῖον ἀπὸ Τροίηθε μολόντα·
αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἱὰς ἀρίστους
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὔτινά φημι λελεῖσθαι.
πεντήκοντά μοι ἦσαν, ὅτ' ἤλυθον υἱες Ἀχαιῶν· 495
ἐννεακαίδεκα μὲν μοι ἱῆς ἐκ νηδύος ἦσαν,
τοὺς δ' ἄλλους μοι ἔτικτον ἐν μεγάροισι γυναῖκες
τῶν μὲν πολλῶν θοῦρος Ἄρης ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
ὅς δέ μοι οἶος ἔην, εἶρυντο δὲ ἄστνυ καὶ αὐτοὺς,
τὸν σὺ πρῶην κτεῖνας ἀμυνόμενον περὶ πάτρης, 500
Ἔκτορα· τοῦ νῦν εἵνεχ' ἱκάνω νῆας Ἀχαιῶν,
λυσόμενος παρὰ σείο, φέρω δ' ἀπερείσι' ἄποινα.
ἀλλ' αἰδεῖο θεοὺς, Ἀχιλλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον,
μνησάμενος σοῦ πατρός· ἐγὼ δ' ἐλεεινότερός περ,
ἔτλην δ' οἷ' οὐπω τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος, 505
ἄνδρὸς παιδοφόνου ποτὶ στόμα χεῖρ' ὀρέγεσθαι.“
Ὡς φάτο, τῷ δ' ἄρα πατρός ὕψ' ἱμερόν ὥρσε
γόοιο·

αψάμενος δ' ἄρα χειρὸς ἀπώσατο ἦκα γέροντα.
τῷ δὲ μνησαμένῳ, ὁ μὲν Ἔκτορος ἀνδροφόνουιο
κλαῖ' ἄδινά, προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλλῆος ἔλυσθεῖς, 510
αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαῖεν ἐὼν πατέρ', ἄλλοτε δ' αὐτε
Πάτροκλον· τῶν δὲ στοναχὴ κατὰ δῶματ' ὀράρει.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα γόοιο τετάρπετο δῖος Ἀχιλλεὺς,
[καὶ οἱ ἀποπραπίδων ἦλθ' ἱμερος ἡδ' ἀπὸ γυναικῶν,]

αὐτὴν ἀπο θρόνου ὠρτο, γέροντα δὲ χεῖρος ἀνίστη,
οἰκτείρων πολῖόν τε κάρη πολῖόν τε γένειον, 516
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„Α δαίλ’, ἣ δὴ πολλὰ κἀκ’ ἄνσχεο σὸν κατὰ θυ-
μόν.

πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
ἄνδρὸς ἐς ὄφθαλμοὺς ὅς τοι πολέας τε καὶ ἑσθλοὺς
υῖεας ἐξευάρηξας; σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ. 521
ἀλλ’ ἄγε δὴ κατ’ ἄρ’ ἔξευ ἐπὶ θρόνου, ἄλγεα δ’ ἔμ-
πης

ἐν θυμῷ κατακείσθαι ἑάσομεν, ἀχνύμενοί περ.
οὐ γάρ τις προῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο.
ὥς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσιν, 525
ζῶειν ἀχνυμένοις· αὐτοὶ δὲ τ’ ἀκηδέες εἰσίν.

δοιοὶ γάρ τε πίδαοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδαι
δώρων οἷα δίδωσι, κακῶν, ἕτερος δὲ ἑάων·
εἴ μὲν κ’ ἀμιγξας δοίῃ Ζεὺς τερπικέραυνος,
ἄλλοτε μὲν τε κακῷ ὄγε κύρεται, ἄλλοτε δ’ ἑσθλῷ·
ὣ δέ κε τῶν λυγρῶν δοίῃ, λωβητὸν ἔθνηκεν· 531
καὶ ἔ κακῇ βούβρωστις ἐπὶ χθονὶ δῖαν ἐλαύνει,
φροῖτ’ δ’ οὔτε θεοῖσι τετιμένος οὔτε βροτοῖσιν.

ὥς μὲν καὶ Πηληϊῇ θεοὶ δύσαν ἀγλαὰ δῶρα
ἐκ γενετῆς· πάντας γὰρ ἐπ’ ἀνθρώπους ἐκέκαστο 535
ὄλβῳ τε πλούτῳ τε, ἄνασσε δὲ Μυρμιδόνεσσιν,
καὶ οἱ θνητῶ ἔοντι θεῶν ποίησαν ἄκοιτιν.

ἀλλ’ ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεὸς κακὸν, ὅττι οἱ οὔτι
παίδων ἐν μεγάροισι γονὴ γένετο κρεῖωντων,
ἀλλ’ ἕνα παῖδα τέκεν παναώριον· οὐδέ νυ τότε 540
γηράσκοντα κομίζω, ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρης
ἦμαί ἐνὶ Τροίῃ, σέ τε κήδων ἦδ’ ἐσὰ τέκνα.

καὶ σέ, γέρον, τὸ πρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι
ὅσσον Λέσβος ἂντο, Μάκαρος ἔδος, ἐντὸς ἑέργει

ἔσπετο τὸν ἄνθρωπον = (ἡλικία - ἀνθρώπος) = ἀνθρώπος
ἔσπετο τὸν ἄνθρωπον = (ἡλικία - ἀνθρώπος) = ἀνθρώπος

καὶ Φρυγίῃ καθ' ὑπερθε καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων, 545
 τῶν σε, γέρον, πλούτῳ τε καὶ νιάσι φασὶ κεκάσθαι
 ἀντάρ ἐπεὶ τοι πῆμα τόδ' ἤγαγον Οὐρανίωνες,
 αἰεὶ τοι περὶ ἄστει μάχαι τ' ἀνδροκτασίαι τε·
 ἄνσχεο, μῆδ' ἄλισταον ὀδύρεο σὸν κατὰ θυμόν.
 οὐ γάρ τι πρῆξεις ἀκαχήμενος νῖος ἔῃος, 550
 οὐδέ μιν ἀνστήσεις, πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθῃσθαι."

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδής
 „μή μέ πω ἐς θρόνον ἵξε, διοτρεφές, ὅφρα κεν
 ἔκτωρ

κῆται ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκηδῆς, ἀλλὰ τάχιστα
 λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω· σὺ δὲ δεῖξαι ἄποινα 555
 [πολλὰ, τὰ τοι φέρομεν· σὺ δὲ τῶνδ' ἀπόναιο, καὶ
 ἔλθοις

σὴν ἐς πατρίδα γαίαν, ἐπεὶ με πρῶτον ἔασας
 αὐτόν τε ζῶειν καὶ ὄραν φάος ἡελίοιο].

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκύνῃ
 Ἀχιλλεύς

„μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε, γέρον· νοέω δὲ καὶ αὐτὸς 560
 ἔκτορά τοι λῦσαι· Διόθεν δέ μοι ἄγγελος ἦλθεν
 μήτηρ, ἣ μ' ἔτεκεν, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος,
 καὶ δέ σε γινώσκω, Πρίαμε, φρεσὶν, οὐδέ με λήθεις,
 ὅττι θεῶν τίς σ' ἤγε θεῶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 οὐ γάρ κε τλαίῃ βροτὸς ἐλθέμεν, οὐδέ μάλ' ἥβων, 565
 ἐς στρατόν· οὐδὲ γὰρ ἂν φυλάκους λάθοι, οὐδέ κ'

ὄχλῳ
 δεῖα μετοχλίσσειε θυράων ἡμετεράων.

τῷ νῦν μή μοι μάλλον ἐν ἄλγεσι θυμόν ὀρίνης,
 μή σε, γέρον, οὐδ' αὐτόν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔασω
 καὶ ἱκέτην περ ἑόντα, Διὸς δ' ἀλλώμαι ἐφετμάς." 570

Ὡς ἔφατ', ἔδδεισεν δ' ὁ γέρον καὶ ἐπέθετο μύθῳ.
 Πηλεΐδης δ' οἴκοιο λέων ὥς ἄλτο θύραζε,

οὐκ οἶός, ἀμὰ τῶγε δύω θειραποῦτες ἐποντο,
ἦρως Ἀντομέδων ἠδ' Ἀλκιμος, οὓς ῥα μάλιστα
τὶ Ἀχιλεὺς ἑταῶν, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα, 575
οἱ τόθ' ὑπὸ ζυγόφιν λύον ἵππους ἡμιόνους τε,
ἔς δ' ἄγαγον κήρυκα καλῆτορα τοῖο γέροντος,
καδ δ' ἐπὶ δίφρου εἶσαν· ἐϋξέστου δ' ἀπ' ἀπήνης
ἦρεον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.
καδ δ' ἔλιπον δύο φάρε' ἐννυητόν τε χιτῶνα, 580
ὄφρα νέκυν πνυκᾶσας δώῃ οἰκόνδε φέρεσθαι.

δμῶας δ' ἐγκαλέσας λοῦσαι κέλετ' ἀμφὶ τ' ἀλείψαι,
νδοφιν ἀειράσας, ὥς μὴ Προῖαμος ἴδοι νῖδον,
μὴ ὁ μὲν ἀχνυμένη κραδίη χόλον οὐκ ἐρύσαιτο
παῖδα ἰδὼν, Ἀχιλῆϊ δ' ὀρινθιέη φίλον ἦτορ 585
καὶ ἐκατακτείνειε, Διὸς δ' ἄλλτῃται ἐφετμάς.
τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμῶαι λοῦσαν καὶ χοῖσαν ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλον ἠδὲ χιτῶνα,
αὐτὸς τόνγ' Ἀχιλεὺς λεχέων ἐπέθηκεν ἀείρας,
σὺν δ' ἑταροὶ ἦειραν ἐϋξέστην ἐπ' ἀπήνην. 590
ῥῶμαξέν τ' ἄρ' ἐπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·

„Μὴ μοι, Πάτροκλε, σκυδμαινέμεν, αἱ κε πύθῃται
εἰν Ἀϊδὸς περ ἐὼν ὅτι Ἐκτορα δῖον ἔλυσα
πατρὶ φίλῳ, ἐπεὶ οὗ μοι ἀεικέα δῶκεν ἄποινα.
σοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶνδ' ἀποδάσσομαι ὅσσ' ἐπέοικεν.“

Ἦ ῥα, καὶ ἐς κλισίην πάλιν ἦρε δῖος Ἀχιλλεὺς, 596
ἔξετο δ' ἐν κλισίῳ πολυδαίδαλῳ, ἐνθεν ἀνέστη,
τοίχου τοῦ ἐτέρου, ποτὶ δὲ Προῖαμον φάτο μῦθον

„Τλὸς μὲν δὴ τοι λέλνται, γέρον, ὥς ἐκέλευες,
κεῖται δ' ἐν λεχέεσσ' ἅμα δ' ἠοὶ φαινομένηφιν 600
ὄψαι αὐτὸς ἄγων· νῦν δὲ μνησώμεθα δόρπου.
καὶ γάρ τ' ἠὔκομος Νιόβη ἐμνήσατο σίτου,
τῇπερ δῶδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο,
ἔξ μὲν θνηατέρες, ἔξ δ' υἱέες ἡβώοντες.

τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοτοῖο 605
 χαόμενος Νιόβη, τὰς δ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,
 οὐνεκ' ἄρα Αἰητοὶ ἰσάσκετο καλλιπαρήφ·
 φῆ δοιῶ τεκέειν, ἣ δ' αὐτὴ γείνατο πολλοὺς·
 τὰ δ' ἄρα, καὶ δοιῶ περ ἐόντ', ἀπὸ πάντας ὄλεσαν.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐννήμαρ κέατ' ἐν φόνῳ, οὐδέ τις ἦεν 610
 κατθάψαι, λαοὺς δὲ λίθους ποίησε Κρονίων·
 τοὺς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ Οὐρανίωνες.
 ἣ δ' ἄρα σίτου μνήσαι, ἐπεὶ κάμε δακρυγέουσα.
 νῦν δέ που ἐν πέτρῃσιν, ἐν οὖρεσιν οἰοπόλοισιν,
 ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεάων ἔμμεναι εὐνὰς 615
 νυμφάων, αἶτ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐρρώσαντο,
 ἔνθα λίθος περ ἐοῦσα θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει.
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα, ὅτε γεραιέ,
 σίτου, ἐπειτά κεν αὐτε φίλον παῖδα κλαλοῖσθα,
 "Ἴλιον εἰσαγαγὼν πολυδάκρυτος δέ τοι ἔσται." 620
 Ἡ καὶ ἀναίξας ὄν ἄργυρον ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 σφάξ'· ἔταροι δ' ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον εὖ κατα
 κόσμον,
 μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως πείραν τ' ὀβελοῖσιν,
 ὥπτησάν τε περιφραδέως ἐρυσαντό τε πάντα.
 Αὐτομέδων δ' ἄρα σίτον ἐλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ 625
 καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
 οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον·
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 ἦτοι Δαρδανίδης Πρίαμος θαύμαζ' Ἀχιλλῆα,
 ὅσος ἔην οἶός τε· θεοῖσι γὰρ ἅντα ἔφκει. 630
 αὐτὰρ ὁ Δαρδανίδην Πρίαμον θαύμαζεν Ἀχιλλεύς,
 εἰσορόων ὅψιν τ' ἀγαθὴν καὶ μῦθον ἀκούων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους ὀρόωντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε γέρων Πρίαμος θεοειδής
 „Λέξον νῦν με τάχιστα, διοτρεφές, ὅφρα κεν ἦδη

υπνῷ ὑπὸ γλυκερῷ ταρπόμεθα κοιμηθέντες· 636
οὐ γάρ πω μύσαν ὅσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν,
ἐξ οὗ σῆς ὑπὸ χερσὶν ἐμὸς παῖς ὤλεσε θυμὸν,
ἀλλ' αἰεὶ στενάχω καὶ κήδεα μυρία πέσσω,
αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον. 640
νῦν δὴ καὶ σίτου πασάμην καὶ αἰθοπα οἶνον
λαυκανίης καθέηκα· πάρος γε μὲν οὔτι πεπάσμεν·

Ἡ δ' Ἀχιλεὺς δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμῳῇσι κέλευσεν
δέμναι ὑπ' αἰθούσῃ θιέμεναι καὶ ῥήγεα καλὰ
πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
χλαίνας τ' ἐνθιέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἔσασθαι. 646
αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάρου δᾶος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι,
αἴψα δ' ἄρα στόρεσαν δοιὰ λέχε' ἐγκονέουσαι.
τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς

„Ἐκτὸς μὲν δὴ λέξο, γέρον φίλε, μὴ τις Ἀχαιῶν 650
ἐνθάδ' ἐπέλθῃσιν βουλευφορος, οἷτε μοι αἰεὶ
βουλὰς βουλευόουσι παρήμενοι, ἣ θίμις ἐστίν·
τῶν εἰ τίς σε ἰδοίτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
αὐτίκ' ἂν ἐξείποι Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
καὶ κεν ἀνάβλησις λύσιος νεκροῖο γένηται. 655
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
ποσσῆμαρ μέμονας κτερεῖζέμεν Ἑκτορα δῖον,
ἔφρα τέως αὐτός τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδής
„εἰ μὲν δὴ μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφον Ἑκτορι δῖῳ, 660
ὣδ' ἐκε μοι ῥέξων, Ἀχιλεῦ, κεχαρισμένα θείης.
οἶσθα γὰρ ὥς κατὰ ἅστν ἐέλμεθα, τηλόθι δ' ὕλη
ἄξέμεν ἐξ ὄρεος· μάλα δὲ Τρῶες δεδίασιν.
ἐννημαρ μὲν κ' αὐτὸν ἐν μεγάροις γοάοιμεν,
τῇ δεκάτῃ δὲ κε θάπτοιμεν δαινυτό τε λαὸς, 665
ἐνδεκάτῃ δὲ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσαιμεν,
τῇ δὲ δυωδεκάτῃ πολεμίζομεν, εἴπερ ἀνάγκη.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 „ἔσται τοι καὶ ταῦτα, γέρον Πρίαμ', ὥς σὺ κελεύεις·
 στήσω γὰρ τόσσον πόλεμον χρόνον ὅσσον ἄνωγας.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος
 ἔλλαβε δεξιτερὴν, μὴ πως δαίσει' ἐνὶ θυμῷ.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμον αὐτόθι κοιμήσαντο,
 κῆρυξ καὶ Πρίαμος, πνικινὰ φρεσὶ μῆδ' ἔχοντες,
 αὐτὰρ Ἀχιλλεύς εὐδε μυχῷ κλισίης εὐπήκτου·
 τῷ δὲ Βρισηῖς παρελέξατο καλλιπάρῃος.

Ἄλλοι μὲν ἦα θεοὶ τε καὶ ἄνδρες ἵπποκορυσταί,
 εὐδον παννύχιοι, μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ·
 ἀλλ' οὐχ' Ἑρμείαν ἑριονύμιον ὕπνος ἔμαρπτεν,
 ὀρμαίνοντ' ἀνὰ θυμὸν ὅπως Πρίαμον βασιλῆα
 νηῶν ἐκπέμψειε, λαθῶν ἱεροὺς πυλαωρούς.

στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε

„ὦ γέρον, οὗ νῦν τι σοίγε μέλει κακὸν, οἶον
 εὐδεις

ἀνδράσιν ἐν δηλοῖσιν, ἐπεὶ σ' εἶσεν Ἀχιλλεύς.
 καὶ νῦν μὲν φίλον υἱὸν ἐλύσας, πολλὰ δ' ἔδωκας
 σείο δέ κε ζωοῦ καὶ τρεῖς τόσα δοῖεν ἄποινα
 παῖδες τοὶ μετόπισθε λελειμμένοι, αἱ κ' Ἀγαμέμνων
 γνώη σ' Ἀτρείδης, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί.“

Ὡς ἔφατ', ἔδδεισεν δ' ὁ γέρον, κήρυκα δ' ἀνίστατο
 τοῖσιν δ' Ἑρμείας ξεῦξ' ἵππους ἡμιόνους τε,
 ῥίμφο δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλαυνε κατὰ στρατὸν, οὐδέ
 ἔγνω.

Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον εὐρρεῖος ποταμοῖο,
 [Ξάνθου δινηέντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς.]
 Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλύμπον,
 ἥως δὲ κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν,
 αἱ δ' εἰς ἄστν ἔλων οἰμωγῇ τε στοναχῇ τε
 ἵππους, ἡμίονοι δὲ νέκυν φέρον. οὐδέ τις ἄλλος

ἔγνω προσθ' ἀνδρῶν καλλιζωνῶν τε γυναικῶν,
ἀλλ' ἄρα Κασσάνδρῃ, ἱκέλῃ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,
Πέργαμον εἰσαναβῆσα φίλον πατέρ' εἰσενόησεν, 700
ἑσταότ' ἐν δίφρῳ, κήρυκά τε ἀστυβοώτην·
τὸν δ' ἄρ' ἐφ' ἡμιόνων ἶδε κείμενον ἐν λεχέεσσιν·
κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα γέγωνέ τε πᾶν κατὰ ἄστυ

„Ὅψεσθε, Τρῶες καὶ Τρωάδες, Ἴκτορ' ἰόντες,
εἴποτε καὶ ζῶντι μάχης ἔκ νοστήσαντι 705
χαίρει', ἐπεὶ μέγα χάσμα πόλει τ' ἦν παντί τε δῆμῳ.“

Ὡς ἔφατ', οὐδέ τις αὐτόθ' ἐνὶ πτόλει λίπετ' ἀνὴρ
οὐδὲ γυνή· πάντας γὰρ ἀάσχετον ἵκετο πένθος·
ἀργοῦ δὲ ξύμβληντο πυλάων νεκρὸν ἄγοντι.

πρῶται τόνγ' ἄλοχός τε φίλη καὶ πότνια μήτηρ 710
τιλλέσθην, ἐπ' ἄμαξαν ἐντροχὸν ἄλξασαι,
ἀπτόμεναι κεφαλῆς· κλαίων δ' ἀμφίσταθ' ὄμιλος.

καὶ νῦν κε δὴ πρόπαν ἡμᾶρ ἐς ἡέλιον καταδύντα
Ἴκτορα δακρυχέοντες ὀδύροντο πρὸ πυλάων,
εἰ μὴ ἄρ' ἐκ δίφρουιο γέρων λαοῖσι μετηνῦδα 715

„Εἴξατέ μοι οὐρεῦσι διελθέμεν· αὐτὰρ ἔπειτα
ἄσεσθε κλαυθμοῖο, ἐπὴν ἀγάγωμι δόμονδε.“

Ὡς ἔφαθ', οἱ δὲ διέστησαν καὶ εἴξαν ἀπήνῃ.
οἱ δ' ἐπεὶ εἰσάγαγον κλυτὰ δῶματα, τὸν μὲν ἔπειτα
τρητοῖς ἐν λεχέεσσι θέσαν, παρὰ δ' εἶσαν ᾠοιδούς 720

θρήνων ἐξάρχους, οὔτε στονόεσσιν ᾠοιδὴν
οἱ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.

τῇσιν δ' Ἀνδρομάχῃ λευκώλενος ἦρχε γόοιο,
Ἴκτορος ἀνδροφόνουιο κάρη μετὰ χειρὸν ἔχουσα·

„Ἄνερ, ἀπ' αἰῶνος νέος ὦλεο, καὶ δέ με χήρην 725
λείπεις ἐν μεγάροισι· πᾶς δ' ἔτι νῆπιος αὐτῶς,
ὃν τέκομεν σύ τ' ἐγὼ τε δυσάμμοροι, οὐδέ μιν οἶω
ῆβην ἵζεσθαι· πρὶν γὰρ πόλις ἦδε κατ' ἄκρης
πέρσεται· ἢ γὰρ ὄλωλας ἐπίσκοπος, ὥστε μιν αὐτὴν

ῥύσκειν, ἔχεις δ' ἀλόχους κεδνάς καὶ νήπια τέκνα
 αἱ δὴ τοι τάχα νηυσὶν ὀγήσονται γλαφυρῇσιν,
 καὶ μὲν ἐγὼ μετὰ τῇσι· σὺ δ' αὖ, τέκος, ἢ ἐμὸν
 ἔψαι, ἔνθα κεν ἔργα ἀεικέα ἐργάζοιο,
 ἀθλεύων πρὸ ἄνακτος ἀμειλίχου· ἢ τις Ἀχαιῶν
 ῥίψει χειρὸς ἐλὼν ἀπὸ πύργου, λυγρὸν ὄλεθρον
 χωόμενος, ὃ δὴ πού ἀδελφεὸν ἔκτανεν Ἑκτωρ
 ἢ πατέρ', ἢ καὶ υἱόν, ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 Ἑκτορος ἐν παλάμῃσιν ὁδᾶξ ἔλον ἄσπετον· οὐδ'
 οὐ γὰρ μείλιχος ἔσκε πατήρ τεός ἐν δαΐ λυγρῇ
 τῷ καὶ μιν λαοὶ μὲν ὀδύρονται κατὰ ἄστυ,
 ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόου καὶ πένθος ἔθηκας,
 Ἑκτορ· ἐμοὶ δὲ μάλιστα λελείπεται ἄλγεα λυγρὰ
 οὐ γὰρ μοι θνήσκων λσχέων ἐκ χειρὰς ὄρεξας·
 οὐδέ τί μοι εἶπες πνικινὸν ἔπος, οὔτε κεν αἰεὶ
 μεμνήμην νύκτας τε καὶ ἡμέατα δακρυχέουσα.

Ὡς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναικες
 τῇσιν δ' αὖθ' Ἑκάβη ἀδινουῖ ἐξήρχε γόοιο

„Ἑκτορ, ἐμῷ θυμῷ πάντων πολὺ φίλτατε πατήρ,
 ἢ μὲν μοι ζωὸς περ ἐὼν φίλος ἦσθα θεοῖσιν·
 οἱ δ' ἄρα σεὖ κήδοντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἰὲς
 ἄλλους μὲν γὰρ παῖδας ἐμοὺς πόδας ὠκὺς Ἀχαιῶν
 πέρυσσεν, ὅντιν' ἔλεσκε, πέρην ἄλός ἀτρυγέτοιο
 ἐς Σάμον ἐς τ' Ἴμβρον καὶ Ἀἴμνον ἀμειχθαλόεσσαν
 σεὺ δ' ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν ταναήκει χαλκῷ,
 πολλὰ ῥυστάξεσκεν ἐοῦ περὶ σῆμ' ἑτάροιο,

Πατρόκλου, τὸν ἔπεφνες· ἀνέστησεν δέ μιν οὐρανὸς
 νῦν δέ μοι ἔρσηεις καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροισιν
 κεῖσθαι, τῷ ἔκελος ὄντ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνε.

Ὡς ἔφατο κλαίονσα, γόον δ' ἀλίσσαστον ὄριεν
 τῇσι δ' ἐπειθ' Ἑλένη τριτάτῃ ἐξήρχε γόοιο

„Ἐκτορ, ἐμῶ θυμῷ δαέρων πολὺ φίλτατε πάντων,
 μὲν μοι πόσις ἐστὶν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
 μ' ἄγαγε Τροίηνδ' ὥς πρὶν ὥφελλον ὀλέσθαι.
 ὅη γὰρ νῦν μοι τόδ' ἐικοστὸν ἔτος ἐστὶν 765
 οὐ κείθεν ἔβην καὶ ἐμῆς ἀπειληλυθὰ πάτρης·
 ἀλλ' οὐπω σεῦ ἄκουσα κακὸν ἔπος οὐδ' ἀσύφηλον.
 ἀλλ' εἴ τίς με καὶ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισιν ἐνίπτοι
 δαέρων, ἢ γαλῶων, ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων,
 ἢ ἑκυρή - ἑκυρὸς δὲ πατήρ ὥς ἡπίος αἰεὶ - 770
 ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἐπέεσσι παραιφάμενος κατέρυκες,
 [ἢ τ' ἀγανοφροσύνη καὶ σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν.]
 ὦ σέ θ' ἅμα κλαίω καὶ ἐμ' ἄμμορον ἀχρυμένη κῆρ
 οὐ γάρ τίς μοι ἐτ' ἄλλος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
 ἡπίος οὐδὲ φίλος, πάντες δέ με πεφρίκασιν.“ 775
 Ὡς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δ' ἔστυνε δῆμος ἀπείρων.
 λαοῖσιν δ' ὁ γέρον Πρίαμος μετὰ μῦθον εἶπεν
 „Ἀξέτε νῦν, Τρῶες, ξύλα ἄστυδε, μηδέ τι θυμῷ
 εἰσήτ' Ἀργείων πυκινὸν λόχον· ἢ γὰρ Ἀχιλλεὺς
 πέμπων μ' ὧδ' ἐπέτελλε μελαινάων ἀπὸ νηῶν, 780
 πρὶν πημανέειν, πρὶν δωδεκάτῃ μολῇ ἡώς.“
 Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ὑπ' ἀμάρτησιν βόας ἡμίονους τε
 εὐγύνυσαν, αἵψα δ' ἔπειτα πρὸ ἄστεος ἠγερέθοντο.
 ἡνῆμαρ μὲν τοίγε ἀγίνεον ἄσπετον ὕλην·
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη φρασίμβροτος ἡώς, 785
 καὶ τότε ἄρ' ἐξέφερον θρασύν Ἐκτορα δακρυχέοντες,
 οὐδὲ πυρρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.
 Ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 ἡμος ἄρ' ἀμφὶ πυρρὴν κλυτοῦ Ἐκτορος ἔγρετο λαός.
 [ἐντὰρ ἐπεὶ δ' ἠγερεθὲν ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,] 790
 ῥῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἰθιοπὶ οἶνω
 πᾶσαν, ὁπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
 ὑστέρᾳ λευκὰ λέγοντο κασίγνητοὶ θ' ἔταροί τε

μυρόμενοι, θαλερόν δὲ κατείβετο δάκρυ παρειῶν
 καὶ τάγε χροσεῖν ἐς λάρνακα θῆκαν ἐλόντες,
 πορφυρέοις πέπλοις ^{ενεπόμενοι} καλύψαντες μαλακοῖσιν·
 ἵψα δ' ἄρ' ἐς κοίλην ^{καπέτον} θέσαν, αὐτὰρ ὕπερ
 πυκνοῖσιν λάεσσι κατεστόρεσαν μεγάλοισιν·
 ῥίμφα δὲ σῆμ' ἔχεαν, περὶ δὲ σκοποὶ εἶατο πάντη,
 μὴ πρὶν ἐφορμηθεῖεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί.
 χεύαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίον· αὐτὰρ ἔπειτα
 εὖ συναγειρόμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα
 δώμασιν ἐν Πριάμοιο, διοτρεφέος βασιλῆος.

"Ὡς οἷγ' ἀμφίεπον τάφον Ἑκτορος ἱπποδάμοιο.

Αρ. 20. 770.

Προφύριος Παυλίδης

ΙΛΙΑΔΟΣ Ν.

Μάχη ἐπὶ ταῖς ναυσίν.

Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρῳάς τε καὶ Ἑκτορα νηυσὶ πέλασσεν,
τοὺς μὲν ἔα παρὰ τῇσι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ οἰζὺν
νωλεμέως, αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὅσσε φαιινῶ,
νόσφιν ἐφ' ἵπποπόλων Θορηκῶν καθορώμενος αἶαν
Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων καὶ ἀγανῶν Ἰππημολγῶν 5
γλακτοφάγων, Ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων.
ἔς Τροίην δ' οὐ πάμπαν ἔτι τρέπεν ὅσσε φαιινῶ·
οὐ γὰρ ὃ γ' ἀθανάτων τιν' ἐέλπετο ὅν κατὰ θυμὸν
ἔλθόντ' ἢ Τρῳέσσιν ἀρηξέμεν ἢ Δαναοῖσιν.

οὐδ' ἀλαὸς σκοπιῇν εἶχε κρείων ἐνοσίχθων· 10
καὶ γὰρ ὁ θανμάζων ἦστο πτόλεμόν τε μάχην τε
ὑψοῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμου ὑληέσσης
Θορηκίης· ἐνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα μὲν Ἰδη,
φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν·
ἐνθ' ἄρ' ὃ γ' ἐξ ἀλὸς ἔξετ' ἰών, ἐλέαιρε δ' Ἀχαιοὺς 15
Τρῳσὶν δαμναμένους, Αἰὼ δὲ κρατερῶς ἐνεμέεσσα.
αὐτίκα δ' ἐξ ὄρεος κατεβήσετο παιπαλόεντος
κραιπνὰ ποσὶ προβιβάς· τρέμε δ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλη
ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος.
τῷς μὲν ὀρέξατ' ἰών, τὸ δὲ τέτρατον ἵκετο τέκμωρ, 20
Αἰγᾶς· ἐνθα δέ οἱ κλυτὰ δῶματα βένθεσι λίμνης
χρύσεα μαρμαίροντα τετεύχεται, ἄφθιτα αἰεὶ.
ἐνθ' ἐλθὼν ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκίποδ' Ἴππω

ᾠκυπέτα, χρυσέησιν ἐθείρησιν κομόωντε,
 χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ, γέντο δ' ἱμάσθλην 25
 χρυσεῖην ἐντύκτον, ἑοῦ δ' ἐπεβήσετο δίφρου.
 βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'· ἄταλλε δὲ κήτε' ὑπ' αὐτοῦ
 πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, οὐδ' ἠγνοίησεν ἄνακτα·
 γηθοσύνη δὲ θάλασσα δίστατο· τοὶ δὲ πέτοντο
 ῥίμφα μάλ', οὐδ' ὑπένερθε διαίνετο χάλκεος ἄξων. 30
 τὸν δ' ἐς Ἀχαιῶν νῆας ἐύσκαρθμοι φέρον ἵπποι.

ἔστι δέ τι σπέος εὐρὺ βαθείης βένθεσι λίμνης,
 μεσσηγὺς Τενέδοιο καὶ Ἰμβρου παιπαλοέσσης·
 ἐνθ' ἵππους ἔστησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 λύσας ἐξ ὀρέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ 35
 ἔδμεναι· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδας ἔβαλε χρυσεῖας
 ἀρρήκτους ἀλύτους, ὄφρ' ἔμπεδον αὐθι μένοιεν
 νοστήσαντα ἄνακτα. ὁ δ' ἐς στρατὸν ὄχρετ' Ἀχαιῶν

Τρῶες δὲ φλογὶ ἴσοι ἀολλέες ἢ θυέλλη
 Ἔκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτες ἔποντο, 40
 ἄβρομοι ἀνίαχοι· ἔλποντο δὲ νῆας Ἀχαιῶν
 αἰρήσειν, κτενέειν δὲ παρ' αὐτόφιν πάντας ἀρίστους.
 ἀλλὰ Ποσειδάων γαῖήοχος ἐννοσίγαιος
 Ἀργείους ὠτρυνε, βαθείης ἐξ ἀλὸς ἐλθὼν,
 εἰσάμενος Κάλχαντι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν. 45
 Αἶαντε πρῶτω προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτῶ·
 „Αἶαντε, σφῶ μέν τε σάώσετε λαὸν Ἀχαιῶν
 ἀλκῆς μνησαμένω, μηδὲ κρυεροῖο φόβοιο.
 ἄλλη μὲν γὰρ ἐγὼ γ' οὐ δεῖδια χεῖρας ἀάπτους
 Τρώων, οἳ μέγα τείχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ· 50
 ἔξουσιν γὰρ πάντας ἐνκνήμιδες Ἀχαιοί·
 τῇ δὲ δὴ αἰνότατον περιδείδια, μὴ τι πάθωμεν,
 ἧ ῥ' ὅ γ' ὁ λυσσώδης φλογὶ εἵκελος ἠγεμονεύει
 Ἔκτωρ, ὃς Διὸς εὖχετ' ἐρισθενέος πάϊς εἶναι.

σφῶιν δ' ὧδε θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποιήσειεν, 55
 αὐτῷ θ' ἐστάμεναι κρατερῶς καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους·
 τῷ κε καὶ ἐσσύμενόν περ ἐρώησαιτ' ἀπὸ νηῶν
 ὠκυπόρων, εἰ καὶ μιν Ὀλύμπιος αὐτὸς ἐγείρει.“

ἦ καὶ σκηπανίῳ γαιήοχος ἐννοσίγαιος
 ἀμφοτέρῳ κεκοπῶς πλήσεν μένεος κρατεροῖο, 60
 γυῖα δ' ἔδηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν.
 αὐτὸς δ', ὥς τ' ἰρηξ ὠκύπτερος ὦρτο πέτεσθαι,
 ὅς ῥά τ' ἀπ' αἰγίλιπος πέτρης περιμήκεος ἀρθεῖς
 ὁρμήσῃ πεδίοιο διώκειν ὄρνεον ἄλλο,
 ὥς ἀπὸ τῶν ἦιξε Ποσειδάων ἐννοσίχθων. 65

τοῖν δ' ἔγνω πρόσθεν Ὀιλήος ταχὺς Αἴας,
 αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσέφη Τελαμῶνιου νιόν·
 „Αἴαν, ἐπεὶ τις νῶι θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
 μάντεϊ εἰδόμενος κέλεται παρὰ νηυσὶ μάχεσθαι —
 οὐδ' ὃ γε Κάλχας ἐστί, θεοπρόπος οἰωνιστής· 70

ἶχνια γὰρ μετόπισθε ποδῶν ἦδὲ κνημῶν
 ῥεῖ ἔγνων ἀπιόντος· ἀρίγνωτοι δὲ θεοὶ περ.
 καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
 μᾶλλον ἐφορμᾶται πολεμίζειν ἦδὲ μάχεσθαι,
 μαιμῶωσι δ' ἐνερθε πόδες καὶ χεῖρες ὑπερθεν.“ 75

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμῶνιος Αἴας·
 „οὔτω νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ θούρατι χεῖρες ἄαπτοι
 μαιμῶσιν, καὶ μοι μένος ὥρορε, νέρθε δὲ ποσσὶν
 ἐσσυμαι ἀμφοτέροισι· μενοινῶ δὲ καὶ οἶος
 Ἔκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτι μάχεσθαι.“ 80

ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον
 χάρμη γηθόσυννοι, τὴν σφιν θεὸς ἔμβαλε θυμῷ·
 τόφρα δὲ τοὺς ὑπιδεν γαιήοχος ὦρσεν Ἀχαιοὺς,
 οἳ παρὰ νηυσὶ θοῇσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ.
 τῶν ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέῳ καμάτῳ φίλα γυῖα λέλυντο, 85

καὶ σφιν ἄχος κατὰ θυμὸν ἐγίγνετο δερκομένοισιν
 Τρῶας, τοὶ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ·
 τοὺς οἱ γ' εἰσορόωντες ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβον·
 οὐ γὰρ ἔφαν φεύξεσθαι ὑπὲκ κακοῦ. ἀλλ' ἐνοσίχθων
 ῥεῖα μετεισάμενος κρατερὰς ᾤτρυνε φάλαγγας.
 Τεῦκρον ἐπὶ πρῶτον καὶ Αἴητον ἤλθε κελεύων
 Πηνέλεών θ' ἥρωα Θόαντά τε Διήπυρόν τε
 Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μῆστωρας αὐτῆς·
 τοὺς ὃ γ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „αἰδῶς, Ἀργεῖοι, κοῦροι νέοι· ὑμῖν ἐγὼ γε
 μαρναμένοισι πέποιθα σαωσέμεναι νέας ἀμὰς·
 εἰ δ' ὑμεῖς πολέμοιο μεθήσετε λευγαλέοιο,
 νῦν δὴ εἶδεται ἡμᾶρ ὑπὸ Τρῳέεσσι δαμῆναι.
 ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι,
 δεινόν, ὃ οὐ ποτ' ἐγὼ γε τελευτήσεσθαι ἔφασκον,
 Τρῶας ἐφ' ἡμετέρας ἰέναι νέας, οἳ τὸ πάρος περ
 φυζακινῆς ἐλάφοισιν ἐοίκεσαν, αἳ τε καθ' ὕλην
 θῶων παρδαλίων τε λύκων τ' ἥια πέλονται
 αὐτῶς ἡλάσκουσαι ἀνάλκιδες, οὐδ' ἐπὶ χάρμῃ·
 ὥς Τρῶες τὸ πρὶν γε μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν
 μίμνειν οὐκ ἐθέλεσκον ἐναντίον, οὐδ' ἡβαιοῖν.
 νῦν δὲ ἐκὰς πόλιος κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχονται
 ἡγεμόνος κακότητι μεθημοσύνησί τε λαῶν,
 οἳ κείνῳ ἐρίσαντες ἀμυνέμεν οὐκ ἐθέλουσιν
 νηῶν ὠκυπόρων, ἀλλὰ κτείνονται ἀν' αὐτάς.
 ἀλλ' εἰ δὴ καὶ πάμπαν ἐτήτυμον αἰτιὸς ἔστιν
 ἥρως Ἀτρεΐδης εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων,
 οὐνεκ' ἀπητίμησε ποδῶκεα Πηλεΐωνα,
 ἡμέας γ' οὐ πως ἔστι μεθιέμεναι πολέμοιο.
 ἀλλ' ἀκεῶμεθα θᾶσσον· ἀκεσταί τοι φρένες ἐσθλῶν.
 ὑμεῖς δ' οὐκέτι καλὰ μεθίετε θούριδος ἀλκῆς

πάντες ἄριστοι ἔοντες ἀνὰ στρατόν· οὐδ' ἂν ἐγὼ γε
 ἀνδρὶ μαχησαίμην, ὅς τις πολέμοιο μεθείη
 λυγρὸς ἐών· ὑμῖν δὲ νεμεσσωμαι περὶ κῆρι.
 ὦ πέποινες, τάχα δὴ τι κακὸν ποιήσετε μείζον 120
 τῇδε μεθημοσύνη· ἀλλ' ἐν φρεσὶ θέσθε ἕκαστος
 αἰδῶ καὶ νέμεσιν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὕωρεν.
 Ἐκτὼρ δὴ παρὰ νηυσὶ βοὴν ἀγαθὸς πολεμίζει
 καρτερὸς, ἔρρηξεν δὲ πύλας καὶ μακρὸν ὀχῆα.
 ὧς ῥα κελευτιῶν γαιήοχος ὥρσεν Ἀχαιοὺς. 125
 ἄμφι δ' ἄρ' Αἰάντας δοιοὺς ἴσταντο φάλαγγες
 καρτεραί, ὡς οὐτ' ἂν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθὼν
 οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσόος· οἱ γὰρ ἄριστοι
 κρινθέντες Τρῳάς τε καὶ Ἑκτορα δῖον ἔμιμνον
 φράξαντες δόρυ δουρί, σάκος σάκει προτελύνω· 130
 ἄσπις ἄρ' ἄσπίδ' ἐρείδε, κόρυς κόρυιν, ἀνέρα δ' ἀνήρ·
 ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισιν
 νεύοντων· ὧς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.
 ἔργα δ' ἐπτύσσοντο θρασειῶν ἀπὸ χειρῶν
 σείομεν· οἱ δ' ἰθὺς φρόνεον, μέμασαν δὲ μάχεσθαι. 135
 Τρῶες δὲ προύτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἑκτορ
 ἀντικρὺς μεμαῶς, ὀλοοίτροχος ὧς ἀπὸ πέτρης,
 ὃν τε κατὰ στεφάνης ποταμὸς χειμάρρους ὥση,
 ῥήξας ἀσπέτῳ ὕμβρῳ ἀναιδέος ἔχματα πέτρης·
 ὕψι δ' ἀναθρόσκων πέτεται, κτυπέει δέ θ' ὑπ' αὐτοῦ 140
 ὕλη· ὃ δ' ἀσφαλῶς θέει ἔμπεδον, εἶος ἵκηται
 ἰσόπεδον· τότε δ' οὐ τι κυλίνδεται ἐσσύμενός περ·
 ὧς Ἑκτὼρ εἶως μὲν ἀπείλει μέγρι θαλάσσης
 ῥέα διελεύσεσθαι κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
 κτείνων· ἀλλ' ὅτε δὴ πυκινῆς ἐνέκυρσε φάλαγγιν, 145
 στῇ ῥα μάλ' ἐργχιμφθεῖς· οἱ δ' ἀντίοι υἱῆς Ἀχαιῶν
 νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγυνοῖσιν

ᾧσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίσθη.
 ἦυσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνῶς·

„Τρῶες καὶ Ἀνῆιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί, 150
 παρμένετ’· οὐ τοι δηρὸν ἐμὲ σήησουσιν Ἀχαιοί,
 καὶ μάλα πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
 ἀλλ’ ὅϊω, χάσσονται ὑπ’ ἔγχεος, εἰ ἔτεόν με
 ᾧρσε θεῶν ᾧριστος, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.“

ὣς εἰπὼν ᾧτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου. 155
 Δηϊφοβὸς δ’ ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐβεβήκειν
 Πριαμίδης, πρόσθεν δ’ ἔχεν ἀσπίδα πάντοσ’ εἴσῃν,
 κοῦφα ποσὶ προσιβὰς καὶ ὑπασπίδια προποδίζων.

Μηριόνης δ’ αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
 καὶ βάλεν, οὐδ’ ἀφάμαρτε, κατ’ ἀσπίδα πάντοσ’ εἴσῃν 160
 ταυρεῖην· τῆς δ’ οὐ τι διήλασεν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 ἐν καυλῷ ἐάγῃ δολιχὸν δόρυ· Δηϊφοβὸς δὲ
 ἀσπίδα ταυρεῖην σχέθ’ ἀπὸ ἔο, δεῖσε δὲ θυμῷ
 ἔγχος Μηριόναο δαΐφρονος· αὐτὰρ ὃ γ’ ἦρως
 ἄψ ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, χώσατο δ’ αἰνῶς 165
 ἀμφοτέρων, νίκης τε καὶ ἔγχεος, ὃ ξυνέαξεν.

βῆ δ’ ἰέναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
 οἰσόμενος δόρυ μακρόν, ὃ οἱ κλισίῃφι λέλειπτο.

οἱ δ’ ἄλλοι μάρναντο, βοή δ’ ἄσβεστος ὀρώρειν.
 Τεῦκρος δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα, 170
 Ἴμβριον αἰχμητήν, πολυῖππου Μέντορος υἱόν.
 ναῖε δὲ Πήδαιον πρὶν ἐλθεῖν νῆας Ἀχαιῶν,
 κούρην δὲ Πριάμοιο νόθην ἔχε, Μηδεσικάστην·
 αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἦλυθον ἀμφιέλισσαι,
 ἄψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσιν, 175
 ναῖε δὲ παρ Πριάμῳ· ὁ δὲ μιν τίεν ἴσα τέκεσθιν.
 τὸν ῥ’ υἷος Τελαμῶνος ὑπ’ οὔατος ἔγχει μακρῷ
 νύξ’, ἐκ δ’ ἔσπασεν ἔγχος· ὁ δ’ αὐτ’ ἔπεσεν μελίῃ ᾧς,

ἦ τ' ὄρεος κορυφῇ ἕκαθεν περιφαινομένοιο
 χαλκῷ ταμνομένη τέρενα χθονὶ φύλλα πελάσσει· 180
 ὧς πέσεν, ἄμφι δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
 Τεῦκρος δ' ὠρμήθη μεμαῶς ἀπὸ τεύχεα δῦσαι·
 "Ἐκτωρ δ' ὠρμηθέντος ἀκόντισε δουρὶ φαιινῷ.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
 τυτθόν, ὁ δ' Ἀμφίμαχον Κτεάτου υἱ' Ἀκτορίωνος 185
 νισσόμενον πολεμόνδε κατὰ στήθεος βάλε δουρί.
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 "Ἐκτωρ δ' ὠρμήθη κόρυθα κροτάφοις ἀραρυῖαν
 κρατὸς ἀφαρπάξαι μεγαλήτορος Ἀμφιμάχοιο·
 Αἴας δ' ὠρμηθέντος ὀρέξατο δουρὶ φαιινῷ 190
 "Ἐκτορος· ἀλλ' οὐ πη χρῶς εἶσατο, πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
 σμερδαλέῳ κεκάλυφθ'. ὁ δ' ἄρ' ἀσπίδος ὀμφαλὸν οὕτα,
 ὥς τε δέ μιν σθένει μέγала· ὁ δὲ χάσσει' ὀπίσσω
 νεκρῶν ἀμφοτέρων, τοὺς δ' ἐξείρυσσαν Ἀχαιοί·
 Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στιχίος διὸς τε Μενεσθεύς, 195
 ἄρχοι Ἀθηναίων, κόμισαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
 Ἴμβριον αὖτ' Αἴαντε, μεμαότε θούριδος ἀλκῆς.
 ὧς τε δὴ αἶγα λέοντε κυνῶν ὑπο καρχαροδόντων
 ἀρπάξαντε φέρετον ἀνὰ ῥωπήϊα πυκνά,
 ὕψου ὑπὲρ γαίης μετὰ γαμφηλῆσιν ἔχοντε, 200
 ὧς ἦα τὸν ὕψου ἔχοντε δύω Αἴαντε κορυστὰ
 τεύχεα συλήτην· κεφαλὴν δ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς
 κόψεν Οἰλιάδης, κεχολωμένος Ἀμφιμάχοιο,
 ἦκε δέ μιν σφαιρηδὸν ἐλιξάμενος δι' ὀμίλου·
 "Ἐκτορι δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν ἐν κονίῃσιν. 205
 καὶ τότε δὴ περὶ κῆρι Ποσειδάων ἐχολώθη
 νίωνοιο πεσόντος ἐν αἰνῇ δημοτῆτι,
 βῆ δ' ἰέναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ὀτρυνέων Δαναούς, Τρώεσσι δὲ κῆδε' ἔτενχεν.

Ἴδομενεὺς δ' ἄρα οἱ δουρικλυτὸς ἀντεβόλησεν, 210
 ἐρχόμενος παρ' ἑταίρου, ὃ οἱ νέον ἐκ πολέμοιο
 ἦλθε κατ' ἰγνύην βεβλημένος ὀξεί χαλκῷ.
 τὸν μὲν ἑταῖροι ἐνεικαν, ὃ δ' ἰητροῖς ἐπιτείλας
 ἦεν ἐς κλισίην· ἔτι γὰρ πολέμοιο μενοίνα 215
 ἀντιάαν. τὸν δὲ προσέφη κρείων ἐνοσίχθων
 εἰσάμενος φθογγὴν Ἀνδραίμονος υἱὶ Θόαντι,
 ὃς πάσῃ Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι
 Αἰτωλοῖσιν ἄνασσε, θεὸς δ' ὥς τέτο δῆμψ·
 „Ἴδομενεῦ Κρητῶν βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαὶ
 οἴχονται, τὰς Τρωσὶν ἀπείλεον υἷες Ἀχαιῶν;“ 220
 τὸν δ' αὖτ' Ἴδομενεὺς Κρητῶν ἀγρὸς ἀντίον ἠΰδα·
 „ὦ Θόαν, οὐ τις ἀνὴρ νῦν γ' αἷτιος, ὅσσον ἐγὼ γε
 γιγνώσκω· πάντες γὰρ ἐπιστάμεθα πτολεμίζειν.
 οὔτε τινὰ δέος ἴσχει ἀκήριον οὔτε τις ὄκνος
 εἰκὼν ἀνδύεται πόλεμον κακόν· ἀλλὰ που οὕτως 225
 μέλλει δὴ φίλον εἶναι ὑπερμενεί Κρονίωνι,
 νωνύμους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς.
 ἀλλὰ Θόαν, καὶ γὰρ τὸ πάρος μενεδήιος ἦσθα,
 ὀτρύνεις δὲ καὶ ἄλλον, ὅθι μεθιέντα ἴδῃαι·
 τῷ νῦν μήτ' ἀπόληγε κέλευέ τε φωτὶ ἐκάστω.“ 230
 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 „Ἴδομενεῦ, μὴ κεῖνος ἀνὴρ ἔτι νοστήσειεν
 ἐκ Τροίης, ἀλλ' αὖθι κυνῶν μέλπηθρα γένοιτο,
 ὃς τις ἐπ' ἡματι τῷδε ἐκὼν μεθιῇσι μάχεσθαι.
 ἀλλ' ἄγε τεύχεα δεῦρο λαβὼν ἴθι· ταῦτα δ' ἅμα χρη 235
 σπεύδειν, αἶ κ' ὄφελός τι γενώμεθα καὶ δὴ εἴνυτε.
 συμφερτὴ δ' ἄρετὴ πέλει ἀνδρῶν καὶ μάλα λυγρῶν·
 νῶϊ δὲ καὶ κ' ἀγαθοῖσιν ἐπισταίμεσθα μάχεσθαι.“
 ὣς εἰπὼν ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἅμ' ὀνόον ἀνδρῶν·
 Ἴδομενεὺς δ' ὅτε δὴ κλισίην ἐντυχτον ἵκανεν, 240

δύσέτο τεύχεα καλὰ περὶ χροῖ, γέντο δὲ δοῦρε,
βῆ δ' ἴμεν ἄσπεροπῇ ἐναλύνκιος, ἦν τε Κρονίων
χειρὶ λαβὼν ἐτίναξεν ἅπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
δεικνὺς σῆμα βροτοῖσιν· ἀρίζηλοι δὲ οἱ αὐγαί·
ὥς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θεόντος. 245
Μηριόνης δ' ἄρα οἱ θεράπων ἐὺς ἀντεβόλησεν
ἐγγὺς ἔτι κλισίης· μετὰ γὰρ δόρυ χάλκεον ἦεν
οἰσόμενος· τὸν δὲ προσέφη σθένης Ἰδομενῆος·

„Μηριόνη Μόλου νῖε πόδας ταχύ, φίλταθ' ἐταίρων,
τίπτ' ἦλθες πόλεμόν τε λιπὼν καὶ δηιοτήτα; 250
ἦέ τι βέβληται, βέλεος δέ σε τείρει ἄκωνή,
ἦέ τευ ἀγγελίης μετ' ἔμ' ἦλυθες; οὐδέ τοι αὐτὸς
ἦσθαι ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίομαι, ἀλλὰ μάχεσθαι.“

τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
[„Ἰδομενεῦ Κρητῶν βουλευφόρε χαλκοχιτώνων,] 255
ἔρχομαι, εἴ τί τοι ἔγχος ἐνὶ κλισίῃσι λέλειπται,
οἰσόμενος· τό νυ γὰρ κατεάξαμεν, ὃ πρὶν ἔχεσκον,
ἀσπίδα Διηφόβοιο βαλὼν ὑπερηνορέοντος.“

τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠΰδα·
„δούρατα δ', αἰ κ' ἐθέλῃσθαι, καὶ ἔν καὶ εἴκοσι δῆεις 260
ἔστεωτ' ἐν κλισίῃ πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,
Τρῶια, τὰ κταμένων ἀποαίνυμαι. οὐ γὰρ οἷω
ἀνδρῶν δυσμενέων ἐκὰς ἰστάμενος πολεμίζειν·
τῷ μοι δούρατά τ' ἔστι καὶ ἀσπίδες ὁμφαλόεσσαι
καὶ κόρυθες καὶ θώρηκες λαμπρὸν γανόωντες.“ 265

τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
„καὶ τοι ἔμοι παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
πόλλ' ἔναρα Τρῶων· ἀλλ' οὐ σχεδὸν ἔστιν ἐλέσθαι.
οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐμέ φημι λελασμένον ἔμμεναι ἀλκῆς,
ἀλλὰ μετὰ πρώτοισι μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν 270
ἵσταμαι, ὅπποτε νεῖκος ὀρώρεται πολέμοιο.

ἄλλον πού τινα μάλλον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
λήθω μαρνάμενος, σὲ δὲ ἰδμεναι αὐτὸν οἶω.“

τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἦῤδα·
„οἷδ' ἄρετήν οἶός ἐσσι· τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι; 276
εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα πάντες ἄριστοι
ἐς λόχον, ἔνθα μάλιστ' ἀρετὴ διαείδεται ἀνδρῶν, —
ἐνθ' ὃ τε δειλὸς ἀνὴρ, ὅς τ' ἄλκιμος, ἐξεφαάνθη·
τοῦ μὲν γάρ τε κακοῦ τρέπεται χρῶς ἄλλυδις ἄλλη,
οὐδέ οἱ ἀτρέμας ἦσθαι ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμός, 280
ἀλλὰ μετοκλάζει καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἵξει,
ἐν δὲ τέ οἱ κραδίη μεγάλα στέρνοισι πατάσσει
κῆρας οἰομένῳ, πάταγος δέ τε γίγνεται ὀδόντων·
τοῦ δ' ἀγαθοῦ οὔτ' ἄρ' τρέπεται χρῶς οὔτε τι λήην
ταρβεῖ, ἐπεὶ κεν πρῶτον ἐσίζηται λόχον ἀνδρῶν, 285
ἀρᾶται δὲ τάχιστα μιγήμεναι ἐν δαΐ λυγρῇ —
οὐδέ κεν ἔνθα τεόν γε μένος καὶ χεῖρας ὄνοιτο.
εἰ περ γὰρ κε βλῆο πονεύμενος ἢ τυπείης,
οὐκ ἂν ἐν αὐχέν' ὀπισθε πέσοι βέλος οὐδ' ἐνὶ νώτῳ,
ἀλλὰ κεν ἢ στέρνων ἢ νηδύος ἀντιάσειεν 290
πρόσσω ἱεμένοιο μετὰ προμάχων ὀαριστύν.
ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα νηπύτιοι ὥς
ἔστεῳτες, μὴ πού τις ὑπερφιάλως νεμεσήσῃ·
ἀλλὰ σύ γε κλισίηνδε κιὼν ἔλευ ὄβριμον ἔγχος.“

ὥς φάτο, Μηριόνης δὲ θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηι 295
καρπαλίμως κλισίηνθεν ἀνείλετο χάλκεον ἔγχος,
ρῇ δὲ μετ' Ἰδομενῆα μέγα πτολέμοιο μεμηλῶς.
οἶος δὲ βροτολοιγὸς Ἄρης πολεμόνδε μέτεισιν,
τῷ δὲ Φόβος φίλος υἱὸς ἅμα κρατερὸς καὶ ἀταρβής
ἔσπετο, ὅς τ' ἐφόβησε ταλάφρονά περ πολεμιστήν· 300
τῷ μὲν ἄρ' ἐκ Θωρήκης Ἐφύρους μέτα θωρήσσεσθον
ἦε μετὰ Φλεγύας μεγαλήτορας· οὐδ' ἄρα τῷ γε

ἔκλυνον ἀμφοτέρων, ἑτέροισι δὲ κῦδος ἔδωκαν·
τοῖσι Μηριόνης τε καὶ Ἰδομενεὺς ἀγοὶ ἀνδρῶν
ἦσαν ἐς πόλεμον κεκορυθμένοι αἰθιοπι χαλκῷ. 305

τὸν καὶ Μηριόνης πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·
„Λευκαλίδη, πῇ τ' ἄρ' μέμονας καταδῦναι ὅμιλον;
ἢ ἐπὶ δεξιόφιν παντὸς στρατοῦ, ἢ ἀνὰ μέσσοις,
ἢ ἐπ' ἀριστερόφιν; ἐπεὶ οὐ ποθὶ ἔλπομαι οὕτως
δεύεσθαι πολέμοιο κάρη κομόωντας Ἀχαιούς.“ 310

τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠΰδα·
„νηυσὶ μὲν ἐν μέσσησιν ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἄλλοι,
Αἰαντὲς τε δ'ὼς Τεϋκρὸς θ', ὅς ἄριστος Ἀχαιῶν
τοξοσύνη, ἀγαθὸς δὲ καὶ ἐν σταδίῃ ὑσμίνῃ·
οἱ μιν ἄδην ἐλώσῃ καὶ ἐσσύμενον πολέμοιο, 315

[Ἐκτορα Πριαμίδην, καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐστιν.]
αἰπὺ οἱ ἐσσεῖται, μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι,
κείνων νικήσαντι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
νῆας ἐνιπρῆσαι, ὅτε μὴ αὐτὸς γε Κρονίων
ἐμβάλοι αἰθόμενον δαλὸν νήεσσι θοῇσιν. 320

ἀνδρὶ δέ κ' οὐκ εἴξειε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
ὃς θνητὸς τ' εἴη καὶ ἔδοι Δημήτερος ἀκτῆν,
χαλκῷ τε θηκτὸς μεγάλοισι τε χερμαδίοισιν.
οὐδ' ἂν Ἀχιλλῇ θηξήνορι χωρήσειεν

ἐν γ' αὐτοσταδίῃ· ποσὶ δ' οὐ πῶς ἐστὶν ἐρίζειν. 325
νῶϊν δ' ὧδ' ἐπ' ἀριστερ' ἔχε στρατοῦ, ὄφρα τάχιστα
εἰδομεν, ἥε τῷ εὖχος ὀρέξομεν ἥε τις ἡμῖν.“

ὣς φάτο, Μηριόνης δὲ θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηι
ἦρχ' ἵμεν, ὄφρ' ἀφίκοντο κατὰ στρατόν, ἢ μιν ἀνώγειν.

οἱ δ' ὥς Ἰδομενεῖα ἶδον φλογὶ εἵκελον ἀλκήν, 330
αὐτὸν καὶ θεράποντα, σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν,
κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν.
τῶν δ' ὁμὸν ἴστατο νεῖκος ἐπὶ πρυμνῇσι νέεσσιν.

ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων σπέρχωνται ἄλλαι
 ἡματι τῷ, ὅτε τε πλείστη κόνις ἀμφὶ κελεύθους, 335
 οἷ τ' ἄμυδις κονίης μεγάλην ἰστᾶσιν ὀμίχλην,
 ὥς ἄρα τῶν ὁμόσ' ἦλθε μάχη, μέμασαν δ' ἐνὶ θυμῷ
 ἀλλήλους καθ' ὅμιλον ἐναιρέμεν ὀξεί χαλκῷ.
 ἔφριξεν δὲ μάχη φθισίμβροτος ἐγχείησιν
 μακρῆς, ἃς εἶχον ταμεσίχροας· ὅσσε δ' ἄμερδεν 340
 αὐγὴ χαλκείη κορύθων ἄπο λαμπομενάων
 θωρήκων τε νεοσμήκων σακῆων τε φαιινῶν
 ἐρχομένων ἄμυδις· μάλα κεν θρασυκάρδιος εἴη,
 ὅς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον οὐδ' ἀκάχοιτο.

[τῷ δ' ἀμφὶς φρουρόντε δύω Κρόνου νῆε κραταιῷ 345
 ἀνδράσιν ἡρώεσσιν ἐτεύχετον ἄλγεα λυγρὰ.
 Ζεὺς μὲν ἄρα Τρώεσσι καὶ Ἑκτορι βούλετο νίκην,
 κυδαίνων Ἀχιλλῆα πόδας ταχύν· οὐδ' ὃ γε πάμπαν
 ἤθελε λαὸν ὀλέσθαι Ἀχαικὸν Ἴλιόθι πρό,
 ἀλλὰ θέτιν κύδαινε καὶ νῆέα καρτερόθυμον. 350
 Ἀργεῖους δὲ Ποσειδάων ὀρόθυνε μετελθὼν,
 λάθρη ὑπεξαναδὺς πολιῆς ἁλός· ἤχθητο γάρ ῥα
 Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
 ἦ μὰν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος ἦδ' ἰα πάτρη,
 ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος γέγόνει καὶ πλείονα ἦδη. 355
 τῷ ῥα καὶ ἀμφοδίην μὲν ἀλεξέμεναι ἀλείνεν,
 λάθρη δ' αἶεν ἐγείρε κατὰ στρατόν, ἀνδρὶ ἐοικώς.
 τοὶ δ' ἔριδος κρατερῆς καὶ ὁμοίου πολέμοιο
 πεῖραρ ἐπαλλάξαντες ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσσαν,
 ἄρρηκτόν τ' ἄλυτόν τε, τὸ πολλῶν γούνατ' ἔλυσεν.] 360

ἔνθα, μεσαιπόλιός περ ἐὼν, Δαναοῖσι κελεύσας
 Ἰδομενεὺς Τρώεσσι μετάλμενος ἐν φόβον ὥρσεν.
 πέφνε γὰρ Ὀθρουονῆα Καβησόθεν ἔνδον ἐόντα,
 ὅς ῥα νέον πολέμοιο μετὰ κλέος εἰληλούθειν.

ἦτεε δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην 365
 Κασσάνδρην ἀνάεδνον, ὑπέσχετο δὲ μέγα ἔργον,
 ἐκ Τροίης ἀέκοντας ἀπωσέμεν νῆας Ἀχαιῶν.
 τῷ δ' ὁ γέρων Πριάμος ὑπὸ τ' ἔσχετο καὶ κατένευσεν
 δασέμεναι· ὁ δὲ μάρναθ' ὑποσχεσθήσιν πιθήσας.
 Ἴδομενεὺς δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ, 370
 καὶ βάλεν ὕψι βιβάντα τυχῶν· οὐδ' ἤρκεσε θῶρηξ
 χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.
 δούπησεν δὲ πεσὼν· ὁ δ' ἐπεύξατο φώνησέν τε·
 „Ὅθρυνεῦ, περὶ δὴ σε βροτῶν αἰνίζομ' ἀπάντων,
 εἰ ἔτεδν δὴ πάντα τελευτήσεις, ὅς' ὑπέστης 375
 Δαρδανίδῃ Πριάμῳ· ὁ δ' ὑπέσχετο θυγατέρα ἦν.
 καὶ κέ τοι ἡμεῖς ταῦτά γ' ὑποσχόμενοι τελέσαιομεν,
 δοῖμεν δ' Ἀτρεΐδῃο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
 Ἄργεος ἐξαγαγόντες, ὀπνιέμεν, εἰ κε σὺν ἄμμιν
 Ἴλιον ἐκπέρσῃς, ἐν ναιόμενον πτολίεθρον. 380
 ἀλλ' ἔπεν, ὅφρ' ἐπὶ νηυσὶ συνώμεθα ποντοπόροισιν
 ἀμφὶ γάμῳ, ἐπεὶ οὐ τοι ἐδνῶται κακοὶ εἶμεν.“
 ὣς εἰπὼν ποδὺς ἔλκε κατὰ κρατερὴν ὕσμίνην
 ἦρως Ἴδομενεὺς· τῷ δ' Ἀσῖος ἦλθεν ἀμύντωρ
 πεξὺς πρόσθ' ἱππῶν· τῷ δὲ πνείοντε κατ' ὤμων 385
 αἶνεν ἔχ' ἡνίοχος θεράπων· ὁ δὲ ἔειπε θυμῷ
 Ἰδομενῆα βαλεῖν· ὁ δέ μιν φθάμενος βάλε δουρὶ
 λαιμὸν ὑπ' ἀνθερεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν.
 ἦριπε δ', ὥς ὅτε τις θρῦς ἦριπεν ἢ ἀχερωὶς
 ἢ ἐπίτυς βλωθρῇ, τήν τ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες 390
 ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι νήμιον εἶναι·
 ὥς ὁ πρόσθ' ἱππῶν καὶ δίφρου κεῖτο ταυνοσθελς,
 βεβρυχὼς κόνιος δεδραγμένος αἱματοέσσης.
 ἐκ δὲ οἱ ἡνίοχος πλήγῃ φρένας, ἃς πάρος εἶχεν,
 οὐδ' ὁ γ' ἐτόλμησεν δηίων ὑπὸ χεῖρας ἀλύξας 395

ἄψ ἵππους στρέψαι. τὸν δ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
 δουρὶ μέσον περόνησε τυχών· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ
 χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.
 αὐτὰρ ὃ γ' ἀσθμαίνων ἐνεργέος ἔκπεσε δίφρου,
 ἵππους δ' Ἀντίλοχος μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς 400
 ἐξέλασε Τρώων μετ' ἐνκνήμιδας Ἀχαιοὺς.

Δηίφοβος δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθεν Ἰδομενῆος,
 Ἀσίου ἀχνύμενος, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
 Ἰδομενεύς· κρύφθη γὰρ ὑπ' ἀσπίδι πάντοσ' εἴσῃ, 405
 τὴν ἄρ' ὃ γε ῥινοῖσι βοῶν καὶ νώροπι χαλκῷ
 δινωτὴν φορέεσκε, δύω κανόνεσσ' ἀραρυῖαν·
 τῇ ὑπο πᾶς ἐάλη, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος,
 καρφαλέον δέ οἱ ἀσπίς ἐπιθρέξαντος ἄνυσεν
 ἔγχος· οὐδ' ἄλιόν ῥα βαρεῖν χειρὸς ἀφῆκεν, 410
 ἀλλ' ἔβαλ' Ἰππασίδην Ὑψήνορα ποιμένα λαῶν
 ἦπαρ ὑπὸ πρᾶπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν.
 Δηίφοβος δ' ἐκπαγλὸν ἐπεύξατο μακρὸν ἀνύσας·
 „οὐ μὰν αὐτ' ἄτιτος κεῖτ' Ἀσιος, ἀλλὰ ἔφημι
 εἰς Ἀιδὸς περ ἰόντα πυλάρταο κρατεροῖο 415
 γηθήσειν κατὰ θυμόν, ἐπεὶ ῥά οἱ ὥπασα πομπόν.“

ὣς ἔφατ', Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὖξαμένοιο,
 Ἀντιλόχῳ δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὕρινεν·
 ἀλλ' οὐδ' ἀχνύμενός περ ἐοῦ ἀμέλησεν ἐταῖρον,
 ἀλλὰ θέων περίβη καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυψεν. 420
 [τὸν μὲν ἐπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρήρηες ἐταῖροι,
 Μηκιστεὺς Ἐχίοιο πάϊς καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
 νῆας ἐπιγλαφυρὰς φερέτην βαρεὰ στενάχοντα]
 Ἰδομενεὺς δ' οὐ λῆγε μένος μέγα, ἔτεο δ' αἰεὶ
 ἢ τέ τινα Τρώων ἐρεβεννῇ νυκτὶ καλύψαι 425
 ἢ αὐτὸς δουπῆσαι ἀμύνων λοιγρὸν Ἀχαιοῖς.

ἐνθ' Αἰσυνήταο διοτρεφέος φίλον υἷον,
 ἦρω' Ἀλκάθοον — γαμβρὸς δ' ἦν Ἀγχίσαο,
 πρεσβυτάτην δ' ὥπνιε θυγατρῶν Ἰπποδάμειαν,
 τὴν περὶ κῆρι φίλησε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ 430
 ἐν μεγάρῳ· πᾶσαν γὰρ ὁμηλικίην ἐκέκαστο
 κάλλει καὶ ἔργοισιν ἰδὲ φρεσὶ· τούνεκα καὶ μιν
 γῆμεν ἀνὴρ ὤριστος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ· —
 τὸν τόθ' ὕπ' Ἰδομενεῖι Ποσειδάων ἐδάμασσεν
 θέλξας ὅσσε φαιινά, πέδησε δὲ φαίδιμα γυνῖα· 435
 οὔτε γὰρ ἐξοπίσω φυγέειν δύνατ' οὔτ' ἀλέασθαι,
 ἀλλ' ὥς τε στήλην ἢ δένδρεον ὑψιπέτηλον
 ἀτρέμας ἐσταότα στήθεος μέσον οὔτασε δουρὶ
 ἦρως Ἰδομενεύς, ῥῆξεν δέ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα
 χάλκεον, ὅς οἱ πρόσθεν ἀπὸ χροῦς ἦρκει ὄλεθρον· 440
 δὴ τότε γ' αὖτον ἔκυσεν ἐρεικόμενος περὶ δουρὶ.
 δούπησεν δὲ πεσών, δόρυ δ' ἐν καρδίῃ ἐπεπήγειν,
 ἢ ῥά οἱ ἀσπαίρουσα καὶ οὐρίαχον πελέμιζεν
 ἔργχεος· ἐνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὕβριμος Ἄρης.
 Ἰδομενεύς δ' ἔκπαγλον ἐπέύξατο μακρὸν αὖσας· 445
 „Δηίφοβ', ἦ ἄρα δὴ τι εἰσκομεν ἄξιον εἶναι
 τρεῖς ἐνὸς ἀντὶ πεφάσθαι; ἐπεὶ σύ περ εὐχέαι οὕτως·
 δαιμόνι', ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐναντίον ἴστασ' ἐμεῖο,
 ὕφρα ἰδῆ, οἷος Ζηνὸς γόνος ἐνθαδ' ἱκάνω,
 ὅς πρῶτον Μίνωα τέκε Κρήτη ἐπίουρον· 450
 Μίνως δ' αὖ τέκεθ' υἷον ἀμύμονα Δευκαλίωνα,
 Δευκαλίων δ' ἐμὲ τίκτε πολέσσ' ἀνδρεσσιν ἄνακτα
 Κρήτη ἐν εὐρείῃ· νῦν δ' ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν
 σοὶ τε κακὸν καὶ πατρὶ καὶ ἄλλοισι Τρώεσσιν.“
 ὧς φάτο, Δηίφοβος δὲ διάνδιχ' αὖ μερμήριζεν, 455
 ἢ τινα πον Τρώων ἑταρίσσαιτο μεγαθύμων
 ἂψ ἀναχωρήσας, ἢ πειρήσαιο καὶ οἷος.

ᾧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσασατο κέρδιον εἶναι,
 βῆναι ἐπ' Αἰνείαν· τὸν δ' ὕστατον εὗρεν ὁμίλου
 ἔστεωτ'· αἰεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμήνιε δῖω, 460
 οὔνεκ' ἄρ' ἐσθλὸν ἐόντα μετ' ἀνδράσιν οὐ τι τίεσκεν.
 ἄγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Αἰνεία Τρώων βουληφόρε, νῦν σε μάλα χρὴ
 γαμβρῷ ἀμυνέμεναι, εἰ πέρ τί σε κῆδος ἰκάνει.
 ἀλλ' ἔπευ, Ἀλκαθίῳ ἐπαμύνομεν, ὅς σε πάρος γε 465
 γαμβρὸς ἔὼν ἔθρεψε δόμοις ἐνι τυτθὸν ἐόντα·
 τὸν δέ τοι Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἐξενάριξεν.“

ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ὄρινεν,
 βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα μέγα πτολέμοιο μεμηλώς.
 ἀλλ' οὐκ Ἰδομενῆα φόβος λάβε τηλύγετον ὥς, 470
 ἀλλ' ἔμεν', ὥς ὅτε τις σῶς οὔρεσιν ἀλλκὶ πεποιθὼς,
 ὅς τε μένει κολοσυρτὸν ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν
 χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, φρίσσει δέ τε νῶτον ὑπερθεῖν·
 ὀφθαλμῷ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπεται· ἀντάρ ὀδόντας
 θήγει, ἀλέξασθαι μεμαῶς κύνας ἠδὲ καὶ ἄνδρας· 475
 ᾧς μένεν Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς, οὐδ' ὑπεχώρειν,
 Αἰνείαν ἐπιόντα βοηθόον· αὖε δ' ἑταίρους,
 Ἀσκάλαφόν τ' ἔσορῶν Ἀφαρῆά τε Διήπυρόν τε
 Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μῆστωρας ἀντῆς·
 τοὺς ὃ γ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 480
 „δεῦτε, φίλοι, καὶ μ' οἶψ' ἀμύνετε· δεῖδια δ' αἰνῶς
 Αἰνείαν ἐπιόντα πόδας ταχύν, ὅς μοι ἐπεισιν,
 ὅς μάλα καρτερός ἐστὶ μάχῃ ἐνὶ φῶτας ἐναίρειν·
 καὶ δ' ἔχει ἥβης ἄνθος, ὃ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 εἰ γὰρ ὁμηλικὴ γε γενοίμεθα τῷδ' ἐπὶ θυμῷ· 485
 αἰψά κεν ἡὲ φέροιτο μέγα κράτος ἡὲ φερούμην.“

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἕνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες
 πλησίοι ἔσθησαν, σάκε' ὥμοισι κλίναντες.

Αἰνείας δ' ἐτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἐτάροισιν,
 Δηίφοβόν τε Πάριον τ' ἐσορῶν καὶ Ἀγήνορα δῖον, 490
 οἳ οἱ ἄμ' ἡγεμόνες Τρώων ἔσαν· αὐτὰρ ἔπειτα
 λαοὶ ἔπονθ', ὥς εἰ τε μετὰ κίλον ἔσπετο μῆλα
 πióμεν' ἐκ βοτάνης· γάνυται δ' ἄρα τε φρένα ποιμήν·
 ὥς Αἰνεία θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γερῆθαιεν,
 ὥς ἴδε λαῶν ἔθνος ἐπισπόμενον ἑοῖ αὐτῷ. 495

οἳ δ' ἄμφ' Ἀλκαθόφῳ αὐτοσχεδὸν ὥρμηθησαν
 μακροῖσι ξυστοῖσι· περὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
 σμερδαλέον κονάβιζε τιτυσκομένων καθ' ὅμιλον
 ἀλλήλων. δύο δ' ἄνδρες ἀρήιοι ἔξοχον ἄλλων,
 Αἰνείας τε καὶ Ἰδομενεύς, ἀτάλαντοι Ἄρηι, 500
 ἔεντ' ἀλλήλων ταμέειν χροά νηλεὲ χαλκῷ.

Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀκόντισεν Ἰδομενῆος·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος,
 αἰχμὴ δ' Αἰνείας κραδαινομένη κατὰ γαίης
 ᾤχετ', ἐπεὶ ῥ' ἄλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὕρουσεν. 505
 Ἰδομενεύς δ' ἄρα Οἰνόμαον βάλε γαστέρα μέσσην,
 ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
 ἦφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαίαν ἀγοσπῶ.
 Ἰδομενεύς δ' ἐκ μὲν νέκυσος δολιχόσκιον ἔγχος
 ἐσπάσατ', οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ 510
 ὥμοιιν ἀφελέσθαι· ἐπείγεται γὰρ βελέεσσιν.

οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα ποδῶν ἦν ὀρμηθέντι
 οὔτ' ἄρ' ἐπαῖξαι μεθ' ἐὼν βέλος οὔτ' ἀλέασθαι·
 τῷ ῥα καὶ ἐν σταδίῃ μὲν ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ,
 τρέσσαι δ' οὐκέτι ῥίμφα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο. 515
 τοῦ δὲ βάδην ἀπίοντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
 Δηίφοβος· δὴ γάρ οἱ ἔχεν κότον ἐμμενὲς αἰεεῖ.
 ἀλλ' ὁ γε καὶ τόθ' ἄμαρτεν, ὁ δ' Ἀσκάλαφον βάλε δουρί,
 υἱὸν ἐνναλίοιο· δι' ὧμον δ' ὄβριμον ἔγχος

ἔσχεν, ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγροστῷ. 520

οὐδ' ἄρα πῶ τι πέπυστο βριήπυος ὕβριμος Ἄρης
υἱὸς ἐοῖτο πεσόντος ἐνὶ κρατερῇ ὕσμίνῃ,
ἀλλ' ὃ γ' ἄρ' ἄκρῳ Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσέοισι νέφεσσιν
ἦστο, Διὸς βουλῇσιν ἐελέμενος, ἐνθα περ ἄλλοι
ἀθάνατοι θεοὶ ἦσαν ἐεργόμενοι πολέμοιο· 525

οἱ δ' ἄμφ' Ἀσκαλάφῳ αὐτοσχεδὸν ὠρμήθησαν.
Δηϊφοβὸς μὲν ἀπ' Ἀσκαλάφου πήληκα φαιεινὴν
ἤρπασε, Μηριόνης δὲ θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηι
δοιρὶ βραχίονα τύψεν ἐπάλμενος, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
αὐλῶπις τρυφάλεια χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα. 530

Μηριόνης δ' ἐξαῦτις ἐπάλμενος, αἰγυπιὸς ὥς,
ἐξέρυσσε προμυνοῖο βραχίονος ὕβριμον ἔγχος,
ἃς δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο. τὸν δὲ Πολίτης
αὐτοκασίγνητος, περὶ μέσσω χεῖρε τιτήνας,
ἐξῆγεν πολέμοιο δυσηχέος, ὕφρ' ἴκεθ' ἱππους 535
ὠκέας, οἳ οἱ ὀπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
ἔστασαν ἡνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·
οἳ τὸν γε προτὶ ἄστν φέρον βαρεὰ στενάχοντα,
τειρόμενον· κατὰ δ' αἷμα νεουτάτου ἔρρεε χειρός.

οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοή δ' ἄσβεστος ὀρώρειν. 540
Αἰνείας δ' Ἀφαρῆα Καλητορίδην ἐπορούσας
λαιμὸν τύψ', ἐπὶ οἳ τετραμμένον, ὀξεί δοιρὶ
ἐκκλίνθη δ' ἐτέρωσε κάρη, ἐπὶ δ' ἀσπίς ἐάφθη
καὶ κόρυς, ἀμφὶ δέ οἱ θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
Ἀντίλοχος δὲ Θόωνα μεταστρεφθέντα δοκεύσας 545
οὔτας' ἐπαῖξας, ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶσαν ἔκερσεν,
ἥ τ' ἀνὰ νῶτα θέουσα διαμπερὲς αὐχέν' ἰκάνει·
τὴν ἀπὸ πᾶσαν ἔκερσεν, ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσιν
κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσσας.
Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων 550

παπταίνων· Τρῶες δὲ περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλος
 οὔταζον σάκος εὐρὺ παναίολον, οὔδὲ δύναντο
 εἶσω ἐπιγράψαι τέρενα χρῶα νηλεῖ χαλκῷ
 Ἀντιλόχου· πέρι γάρ ῥα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 Νέστορος υἱὸν ἔρυστο καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσιν. 555
 οὐ μὲν γάρ ποτ' ἄνευ δηῖων ἦν, ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς
 στρωφᾷτ'· οὐδέ οἱ ἔγχος ἔχ' ἀτρέμας, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
 σειόμενον ἐλέλιχτο· τιτύσκετο δὲ φρεσὶν ἧσιν
 ἢ τευ ἀκοντίσσαι ἢ ἐ σχεδὸν ὀρμηθῆναι.

ἀλλ' οὐ λῆθ' Ἀδάμαντα τιτυσκόμενος καθ' ὅμιλον 560
 Ἀσιάδην, ὃ οἱ οὔτα μέσον σάκος ὅξεί χαλκῷ
 ἐγγύθεν ὀρμηθεὶς· ἀμενήνωσεν δέ οἱ αἰχμὴν
 κυανοχαῖτα Ποσειδάων, βιότοιο μεγήρας.
 καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ μείν' ὥς τε σκῶλος πυρρίκυστος,
 ἐν σάκει Ἀντιλόχοιο, τὸ δ' ἥμισυ κείτ' ἐπὶ γαίης· 565
 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων·
 Μηριόνης δ' ἀπιόντα μετασπόμενος βάλε δουρὶ
 αἰδοίων τε μεσηγὺ καὶ ὀμφαλοῦ, ἐνθα μάλιστα
 γίγνεται Ἀρης ἀλεγεινὸς οἰζυροῖσι βροτοῖσιν.
 ἐνθα οἱ ἔγχος ἐπηξεν· ὃ δ' ἐσπόμενος περὶ δουρὶ 570
 ἥσπαιρ', ὥς ὅτε βοῦς, τὸν τ' οὔρεσι βουκόλοι ἄνδρες
 ἰλλάσιν οὐκ ἐθέλοντα βίῃ δήσαντες ἄγουσιν·
 ὥς ὁ τυπεὶς ἥσπαιρε μίνυνθά περ, οὐ τι μάλα δῆν,
 ὄφρα οἱ ἐκ χροὸς ἔγχος ἀνεσπάσας ἐγγύθεν ἐλθὼν
 ἦρως Μηριόνης· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν. 575

Δηίπυρον δ' Ἐλενος ξίφεϊ σχεδὸν ἤλασε κόρσῃν
 Θρηκίῳ μεγάλῳ, ἀπὸ δὲ τρυφάλειαν ἄραξεν.
 ἢ μὲν ἀποπλαγχθεῖσα χαμαὶ πέσσε, καὶ τις Ἀχαιῶν
 μαρναμένων μετὰ ποσσὶ κυλινδομένην ἐκόμισσεν·
 τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψεν. 580

Ἄτρεΐδην δ' ἄχος εἶλε, βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον,

βῆ δ' ἐπαπαλήσας Ἑλένην ἥρωι ἄνακτι
 ὀξὺ δόρυ κραδᾶων· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἀνέλεκεν.
 τῷ δ' ἄρ' ὁμαρτήδην ὁ μὲν ἔρχεϊ ὀξυόεντι
 ἵετ' ἀκοντίσσαι, ὁ δ' ἀπὸ νευρῆφιν ὀιστῶ· 585
 Πριαμίδης μὲν ἔπειτα κατὰ στῆθος βάλεν ἰφ'
 θώρηκος γυῖalon, ἀπὸ δ' ἔπτατο πικρὸς ὀιστός.
 ὥς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πτυόφιν μεγάλην κατ' ἄλωϊν
 θρώσκεισιν κύαμοι μελανόχροες ἢ ἐρέβινθοι
 πνοιῇ ὑπο λιγυρῇ καὶ λιμνητῆρος ἐρωῇ, 590
 ὧς ἀπὸ θώρηκος Μενελάου κυδαλίμοιο
 πολλὸν ἀποπλαγχθεὶς ἐκὰς ἔπτατο πικρὸς ὀιστός.
 Ἀτρεΐδης δ' ἄρα χεῖρα, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 τὴν βάλεν, ἣ δ' ἔχε τόξον ἐύξοον· ἐν δ' ἄρα τόξῳ
 ἀντικρὺς διὰ χειρὸς ἐλήλατο χάλκεον ἔγχος. 595
 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων,
 χεῖρα παρακρεμάσας· τὸ δ' ἐφέλεκτο μείλινον ἔγχος.
 καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸς ἔρυσεν μεγάρυμος Ἀγῆνωρ,
 αὐτὴν δὲ ξυνέδησεν ἐνδοτρόφῳ οἶδς Ἀώτῳ,
 σφενδόνῃ, ἣν ἄρα οἱ θεράπων ἔχε ποιμένι λαῶν. 600
 Πείσανδρος δ' ἰθὺς Μενελάου κυδαλίμοιο
 ἦιε· τὸν δ' ἄγε μοῖρα κακὴ θανάτοιο τέλοσδε,
 σοί, Μενέλαε, δαμῆναι ἐν αἰνῇ δημοτῇτι.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παρὰ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος, 605
 Πείσανδρος δὲ σάκος Μενελάου κυδαλίμοιο
 οὔτασεν, οὐδὲ διαπρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·
 ἔσχεθε γὰρ σάκος εὐρύ, κατεκλάσθη δ' ἐνὶ κανυλῷ
 ἔγχος· ὁ δὲ φρεσὶν ἦσι χάρη καὶ ἐέλετο νίκην.
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον 610
 ἄλτ' ἐπὶ Πείσανδρῳ· ὁ δ' ὑπ' ἀσπίδος εἴλετο καλὴν
 ἀξίνην ἐύχαλκον, ἐλατύνῳ ἀμφὶ πελέκῳ

μακροῦ ἐνξέστω· ἅμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο.
 ἦ τοι ὁ μὲν κόρυθος φάλον ἤλασεν ἱπποδασείης
 ἄκρον ὑπὸ λόφον αὐτόν, ὁ δὲ προσιόντα μέτωπον 615
 θυνὸς ὑπερ πυμάτης· λάκε δ' ὅστεα, τῶ δέ οἱ ὄσσε
 παρ ποσὶν αἵματόεντα χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν,
 ἰδυνώθη δὲ πεσών. ὁ δὲ λαῖξ ἐν στηθεσὶ βαίνων
 τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΐδα·
 „λείψετε θην οὕτω γε νέας Δαναῶν ταχυπόλων, 620
 Τρῶες ὑπερφίαλοι, δεινῆς ἀκόρητοι αὐτῆς,
 ἄλλης μὲν λώβης τε καὶ αἰσχος οὐκ ἐπιδευεῖς,
 ἦν ἐμὲ λωβήσασθε, κακαὶ κύνες, οὐδὲ τι θυμῷ
 Ζηνὸς ἐριβρεμέτεω χαλεπὴν ἐδείσατε μῆνιν
 ξεινίου, ὅς τέ ποτ' ὕμμι διαφθέρσει πόλιν αἰπὴν· 625
 οἷ μιν κουριδίην ἄλοχον καὶ κτήματα πολλὰ
 μᾶψ οἴχεσθ' ἀνάγοντες, ἐπεὶ φιλέεσθε παρ' αὐτῇ·
 νῦν αὖτ' ἐν νηυσὶν μενεαίνετε ποντοπόροισιν
 πῦρ ὁλοὸν βαλῆειν, κτεῖναι δ' ἥρωας Ἀχαιοὺς.
 ἀλλὰ ποθὶ στήσεσθε, καὶ ἐσσύμενοί περ, Ἄρης. 630
 Ζεῦ πάτερ, ἦ τέ σέ φασι περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων,
 ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν, σέο δ' ἐκ τάδε πάντα πέλονται·
 οἷον δὴ ἄνδρεςσι χαρίζεαι ὕβριστῆσιν,
 Τρωσίν, τῶν μένος αἰὲν ἀτάσθαλον, οὐδὲ δύνανται
 φυλόπιδος κορέσασθαι ὁμοίου πολέμοιο. 635
 πάντων μὲν κόρος ἐστί, καὶ ὕπνου καὶ φιλότῃτος
 μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο,
 τῶν πέρ τις καὶ μᾶλλον ἐέλδεται ἐξ ἔρον εἶναι
 ἢ πολέμου· Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρητοι ἔασιν.“
 ὧς εἰπὼν τὰ μὲν ἔντε' ἀπὸ χροὸς αἵματόεντα 640
 συλήσας ἐτάροισι δίδου Μενέλαος ἀμύμων,
 αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαυτὶς ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
 ἔνθα οἱ υἱὸς ἐπᾶλτο Πυλαιομένης βασιλῆος

Ἀρκαλίῳ, ὃ ῥα πατρὶ φίλῳ ἔπετο πτολεμίδων
 ἐς Τροίην, οὐδ' αὖτις ἀφίκετο πατρίδα γαίαν· 645
 ὅς ῥα τότε Ἀτρεΐδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ
 ἐγγύθεν, οὐδὲ διαπρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι,
 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων,
 πάντοσε παπταίνων, μὴ τις χροά χαλκῷ ἐπαύρη.
 Μηριόνης δ' ἀπιόντος ἴει χαλκήρε' οἰστόν 650
 καὶ ῥ' ἔβαλε γλουτὸν κάτω δεξιόν· αὐτὰρ οἰστός
 ἀντικρὺς κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἐξεπέρησεν.
 ἐξόμενος δὲ κατ' αὐθι, φίλων ἐν χερσὶν ἐταίρων
 θυμὸν ἀποπνείων, ὥς τε σκώληξ ἐπὶ γαίῃ
 κεῖτο ταθείς· ἐκ δ' αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαίαν, 655
 τὸν μὲν Παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
 ἐς δίφρον δ' ἀνέσαντες ἄγον προτὶ Ἴλιον ἱρὴν
 ἄχνύμενοι μετὰ δέ σφι πατήρ κίε δάκρυα λείβων,
 ποινὴ δ' οὐ τις παιδὸς ἐγίγνετο τεθνηῶτος.

τοῦ δὲ Πάρις μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη 660
 ξείνος γάρ οἱ ἔην πολέειν μετὰ Παφλαγόνεσσιν·
 τοῦ ὃ γε χωόμενος προῖει χαλκήρε' οἰστόν.
 ἦν δέ τις Εὐχύνωρ Πολυῖδου μάντιος υἱὸς
 ἀφνειὸς τ' ἀγαθὸς τε, Κορινθίῳ οἰκίᾳ ναίων,
 ὅς ῥ' ἐν εἰδῶς κῆρ' ὕλοῃν ἐπὶ νηὸς ἔβαινε. 665
 πολλάκι γάρ οἱ ἔειπε γέρον ἀγαθὸς Πολυίδος
 νοῦσφ ὑπ' ἀργαλέῃ φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν
 ἢ μετ' Ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι·
 τῷ ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέην θωὴν ἀλέεινεν Ἀχαιῶν
 νοῦσόν τε στυγερήν, ἵνα μὴ πάθοι ἄλγεα θυμῷ. 670
 τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος· ὦκα δὲ θυμὸς
 ᾤχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερός δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.
 ὥς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
 Ἐκτώρ δ' οὐκ ἐπέπυστο διήφιλος, οὐδέ τι ἥδη,

ὅτι ῥά οἱ νηῶν ἐπ' ἀριστερά δηϊόωντο 675
 λαοὶ ὑπ' Ἀργείων· τάχα δ' ἂν καὶ κῦδος Ἀχαιῶν
 ἐπλετο· τοῖος γὰρ γαιήοχος ἐννοσίγαιος
 ὦτρυν' Ἀργείους, πρὸς δὲ σθένει αὐτὸς ἄμυνεν·
 ἀλλ' ἔχεν, ἥ τὰ πρῶτα πύλας καὶ τεῖχος ἐσάλτο
 ῥηξάμενος Δαναῶν πυκινὰς στίχας ἀσπιστάων, 680
 ἐνθ' ἔσαν Αἰαντός τε νέες καὶ Πρωτεσιλάου
 θιν' ἔφ' ἁλὸς πολιῆς εἰρυνέμεναι, αὐτὰρ ὕπερθεν
 τεῖχος ἐδέδμητο χθαμαλώτατον, ἐνθα μάλιστα
 ζαχρηεῖς γίγνοντο μάχῃ αὐτοὶ τε καὶ ἵπποι.
 ἐνθα δὲ Βοιωτοὶ καὶ Ἰάονες ἐλκεχίτωνες, 685
 Λοκροὶ καὶ Φθῖοι καὶ φαιδιμόεντες Ἐπειοὶ
 σπουδῇ ἐπαῖσσοντα νεῶν ἔχον, οὐδὲ δύναντο
 ὤσαι ἀπὸ σφείων φλογὶ εἰκελον Ἑκτορα δῖον·
 οἱ μὲν Ἀθηναίων προλελεγμένοι· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν 690
 ἦρχ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς, οἱ δ' ἄμ' ἔποντο
 Φεῖδας τε Στιχίος τε Βίας τ' εὖς· αὐτὰρ Ἐπειῶν
 Φυλεΐδης τε Μέγης Ἀμφίων τε Δρακίος τε,
 πρὸ Φθίων δὲ Μέδων τε μενεπτόλεμός τε Ποδάρκης.
 ἦ τοι ὁ μὲν νόθος υἱὸς Ὀϊλῆος θείοιο
 ἔσκε, Μέδων Αἰαντος ἀδελφεός, αὐτὰρ ἔναιεν 695
 ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτάς,
 γνωτὸν μητρυιῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Ὀϊλεύς·
 αὐτὰρ ὁ Ἰφίκλοιο παῖς τοῦ Φυλακίδαο·
 οἱ μὲν πρὸ Φθίων μεγαθύμων θωρηχθέντες,
 ναῦφιν ἀμυνόμενοι μετὰ Βοιωτῶν ἐμάχοντο. 700
 Αἴας δ' οὐκέτι πάμπαν, Ὀϊλῆος ταχὺς υἱός,
 ἵστατ' ἀπ' Αἰαντος Τελαμωνίου, οὐδ' ἠβαιόν,
 ἀλλ' ὥς τ' ἐν νειῷ βόε οἶνοπε πηκτὸν ἄροτρον
 ἶσον θυμὸν ἔχοντε τιταίνετον· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
 πρυμνοῖσιν κεράεσσι πολὺς ἀνακηκίει ἰδρῶς· 705

τῷ μὲν τε ζυγὸν οἶον ἐύξοον ἀμφὶς ἔεργει
 ἱεμένῳ κατὰ ὦλκα, ταμεῖν ἐπὶ τέλσον ἀρούρης·
 ὥς τὼ παρβεβαῶτε μάλ' ἔστασαν ἀλλήλοιν.
 ἀλλ' ἦ τοι Τελαμωνιάδῃ πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ
 λαοὶ ἔπονθ' ἔταροι, οἳ οἱ σάκος ἐξεδέχοντο, 710
 ὁπότε μιν κάματός τε καὶ ἰδρῶς γούναθ' ἴκοιτο·
 οὐδ' ἄρ' Ὀϊλιάδῃ μεγαλήτορι Διοκοὶ ἔποντο·
 οὐ γάρ σφι σταδίῃ ὑσμίνῃ μίμνε φίλον κῆρ·
 οὐ γὰρ ἔχον κόρυθας χαλκήρεας ἵπποδασειάς,
 οὐδ' ἔχον ἐσπίδας εὐκύνκλους καὶ μέλινα δοῦρα, 715
 ἀλλ' ἄρα τόξοισιν καὶ ἐυστροφῶ οἶδς ἀώτῳ
 Ἴλιον εἰς ἄμ' ἔποντο πεποινότες, οἷσιν ἔπειτα
 ταρφέα βάλλοντες Τρώων ῥήγνυντο φάλαγγας.
 δῆ ῥα τόθ' οἱ μὲν πρόσθε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν
 μάραντο Τρῳσὶν τε καὶ Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ, 720
 οἱ δ' ὕπιδεν βάλλοντες ἐλάνθανον· οὐδέ τι χάρμης
 Τρῶες μιμνήσκοντο· συνεκλόνεον γὰρ διστοί.
 ἔνθα κε λευγαλέως νηῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 Τρῶες ἐχώρησαν προτὶ Ἴλιον ἡνεμόεσσαν,
 εἰ μὴ Πουλυδάμας θρασὺν Ἑκτορα εἶπε παραστάς· 725
 „Ἑκτορ, ἀμήχανός ἐσσι παραρρητοῖσι πιθέσθαι.
 οὔνεκά τοι πέρι δῶκε θεὸς πολεμῆια ἔργα,
 τούνεκα καὶ βουλῇ ἐθέλεις περιδμεναι ἄλλων.
 ἀλλ' οὐ πως ἅμα πάντα δυνήσεται αὐτὸς ἐλέσθαι·
 ἄλλω μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμῆια ἔργα, 730
 [ἄλλω δ' ὀρχηστύν, ἐτέρῳ κίθαριν καὶ αἰοιδήν·]
 ἄλλω δ' ἐν στήθεσσι τιθεῖ νόον εὐρύοπα Ζεὺς
 ἐσθλόν, τοῦ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ' ἄνθρωποι,
 καὶ τε πολέας ἐσάωσε, μάλιστα δὲ καὐτὸς ἀνέγνω.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα. 735
 πάντῃ γὰρ σε περὶ στέφανος πολέμοιο δέδθεν·

Τρῶες δὲ μεγάθυμοι, ἐπεὶ κατὰ τεῖχος ἔβησαν,
οἱ μὲν ἀφροσῶσιν σὺν τεύχεσιν, οἱ δὲ μάχονται
πανυρότεροι πλεόνεσσι, κεδασθέντες κατὰ νῆας.
ἀλλ' ἀναχασσάμενος κἀλεῖ ἐνθάδε πάντας ἀρίστους. 740
ἐνθεν δ' ἂν μάλα πᾶσαν ἐπιφρασσαίμεθα βουλὴν,
ἥ κεν ἐνὶ νῆεσσι πολυκλήισι πέσωμεν,
αἷ κ' ἐθέλησι θεὸς δόμεναι κράτος, ἥ κεν ἔπειτα
παρ νηῶν ἔλθωμεν ἀπήμονες. ἦ γὰρ ἐγὼ γε
δεῖδω, μὴ τὸ χθιζὸν ἀποστήσωνται Ἀχαιοὶ 745
χρεῖος, ἐπεὶ παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἄτος πολέμοιο
μῖμνει, ὃν οὐκέτι πάγχυ μάχης στήσεσθαι οἶω.“

ὣς φάτο Πουλυδάμας, ἅδε δ' Ἔκτορι μῦθος ἀπήμων,
[αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,]
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 750
„Πουλυδάμα, σὺ μὲν αὐτοῦ ἐρύκακε πάντας ἀρίστους,
αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι καὶ ἀντιῶ πολέμοιο·
αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὐτίς, ἐπὴν ἐν τοῖς ἐπιτείλω.“

ἦ ῥα καὶ ὠρμήθη ὄρεϊ νιφόνετι ἑοικώς,
κεκληγώς, διὰ δὲ Τρώων πέτετ' ἠδ' ἐπικούρων. 755
οἱ δ' ἐς Πανθοῖδην ἀγαπήνορα Πουλυδάμαντα
πάντες ἐπεσσεύοντ', ἐπεὶ Ἔκτορος ἔκλυον αὐδὴν.
αὐτὰρ ὁ Διήφοβόν τε βίην θ' Ἐλένοιο ἄνακτος
Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα καὶ Ἄσιον Ὑρτάκου νῖδον
φοῖτα ἀνὰ προμάχους διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι. 760
τοὺς δ' εὖρ' οὐκέτι πάμπαν ἀπήμονας οὐδ' ἀνολέθρους,
ἀλλ' οἱ μὲν δὴ νηυσὶν ἐπὶ προμνησὶν Ἀχαιῶν
χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες,
οἱ δ' ἐν τείχει ἔσαν βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
τὸν δὲ τάχ' εὖρε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ δακρυόεσσης 765
δῖον Ἀλέξανδρον, Ἐλένης πόσιν ἠνκόμοιο,
θαρσύνονθ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.

ἀγγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη αἰσχροῖς ἐπέεσσιν·
 „Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανὲς ἡπεροπευντά,
 ποῦ τοι Δηϊφοβός τε βίῃ θ' Ἑλένοιο ἄνακτος 770
 Ἀσιάδης τ' Ἀδάμας ἡδ' Ἀσιος Ὑρτάκου υἱός;
 ποῦ δέ τοι Ὀδρυονεύς; νῦν ὦλετο πᾶσα κατ' ἄκρης
 Ἴλιος αἰπεινή, νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
 „Ἔκτορ, ἐπεὶ τοι θυμὸς ἀναίτιον αἰτιάσθαι, 775
 ἄλλοτε δὴ ποτε μᾶλλον ἐρωῆσαι πολέμοιο
 μέλλω, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ πάμπαν ἀνάγκηδα γείνατο μήτηρ·
 ἐξ οὗ γάρ παρα νηυσὶ μάχην ἡγείρας ἑταίρων,
 ἐκ τοῦ δ' ἐνθάδ' ἐόντες ὁμιλέομεν Δαναοῖσιν
 νωλεμέως· ἔταροι δὲ κατέκταθεν, οὓς σὺ μεταλλάξ 780
 οἶω Δηϊφοβός τε βίῃ θ' Ἑλένοιο ἄνακτος
 οἴχεσθον, μακροῖσι τετυμμένω ἐγγείησιν
 ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα, φόνον δ' ἤμυνε Κρονίων.
 νῦν δ' ἄρχ', ὅππῃ σε κραδίη θυμὸς τε κελεύει·
 ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἄμ' ἐψόμεθ', οὐδέ τί φημι 785
 ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύναμὶς γε πάρεστιν·
 παρ δύναμιν δ' οὐκ ἔστι καὶ ἐσσύμενον πολεμίζειν.“

ὣς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως.
 βᾶν δ' ἵμεν, ἐνθα μάλιστα μάχη καὶ φύλοπις ἦεν,
 ἀμφὶ τε Κεβριόνην καὶ ἀμύμονα Πονλυδάμαντα, 790
 Φάλην Ὀρθαῖόν τε καὶ ἀντίθεον Πολυφήτην
 Πάλμην τ' Ἀσκανίων τε Μόρυν θ' υἱ' Ἰπποτίωνος,
 οἳ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοὶ
 ἡοὶ τῇ προτέρῃ· τότε δὲ Ζεὺς ὥρσε μάχεσθαι.
 οἳ δ' ἴσαν ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλη, 795
 ἢ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς πατρὸς Διὸς εἰσι πέδονδε,
 θεσπεσίῳ δ' ὁμάδῳ ἄλλ' μίσγεται, ἐν δέ τε πολλὰ
 κύματα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,

κυριὰ φαληριόωντα, πρὸ μὲν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα·
ὥς Τρῶες πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότες, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι, 800
χαλκῷ μαρμαίροντες ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἔποντο.

Ἐκτωρ δ' ἡγείτο βροτολοιγῷ ἴσος Ἄρηι,
Πριαμίδης· πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσ' ἐίσην,
ῥινοῖσιν πυκινήν, πολλὸς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
ἀμφὶ δέ οἱ κροτάφοισι φαεινὴ σείετο πῆληξ. 805

πάντη δ' ἀμφὶ φάλαγγας ἐπειρᾶτο προποδίζων,
εἰ πῶς οἱ εἴξειαν ὑπασπίδια προβιβάντι·
ἀλλ' οὐ σύγγχει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.

Αἶας δὲ πρῶτος προκαλέσσατο, μακρὰ βιβάσθων·
„δαιμόνιε, σχεδὸν ἐλθέ· τί ἦ δειδίσσεται αὐτως 810

Ἀργείους; οὐ τοί τι μάχης ἀδαιήμονές εἰμεν,
ἀλλὰ Διὸς μάστιγι κακῇ ἐδάμημεν Ἀχαιοί.

ἦ θῆν πού τοι θυμὸς ἐέλπεται ἐξαλαπᾶξειν
νῆας· ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν.

ἦ κε πολὺ φθαίῃ ἐν ναιομένη πόλιν ὑμῇ 815
χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἀλοῦσά τε περθομένη τε.

σοὶ δ' αὐτῷ φημὶ σχεδὸν ἔμμεναι, ὁππότε φεύγων
ἀρήσῃ Διὶ πατρὶ καὶ ἔλλοις ἀθανάτοισιν

θάσσοντας ἰρήνων ἔμμεναι καλλίτριχας ἵππους,
οἳ σε πόλινδ' οἴσουσι κονίοντες πεδίοιο.“ 820

ὥς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,
αἰετὸς ὑψιπέτης· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς Ἀχαιῶν

θάρσυνος οἶωνῷ. ὁ δ' ἀμείβετο φαίδιμος Ἐκτωρ·
„Αἶαν ἁμαρτοεπέες, βονγαίε, ποῖον ἔειπες.

εἰ γὰρ ἐγὼν οὕτω γε Διὸς πάις αἰγίοχοιο 825
εἴην ἡματα πάντα, τέκοι δέ με πότνια Ἥρη,

τιοίμην δ', ὥς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,
ὥς νῦν ἡμέρη ἦδε κακὸν φέρει Ἀργείοισιν

πᾶσι μάλ'· ἐν δὲ σὺ τοῖσι πεφήσσαι, αἶ κε ταλάσσης

μείναι ἐμὸν δόρυ μακρόν, ὃ τοι χρῶα λειριόεντα 830
 δάψει· ἀτὰρ Τρώων κορέεις κύνας ἥδ' οἴωνους
 δημῷ καὶ σάρκεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.“

ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 ἡχῇ θεσπεσίῃ, ἐπὶ δ' ἵαχε λαὸς ὑπισθεν.
 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐπίαχον, οὐδὲ λάθοντο 835
 ἀλκῆς, ἀλλ' ἔμενον Τρώων ἐπιόντας ἀρίστους.
 ἡχῇ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' αἰθέρα καὶ Διὸς ἀνγὰς.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ε.

Διὸς ἀπάτη.

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἱαχὴ πίνοντά περ ἔμπης,
 ἀλλ' Ἀσκληπιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „φράζεο, δῖε Μαχᾶον, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
 μείζων δὴ παρὰ νηυσὶ βοή θαλερῶν αἰζηῶν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν πῖνε καθήμενος αἶθοπα οἶνον, 5
 εἰς ὃ κε θερμὰ λοετρὰ ἐνπλόκαμος Ἑκαμήδη
 θερμὴν καὶ λούσῃ ἅπο βρότον αἵματόεντα·
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐλθὼν τάχα εἴσομαι ἐς περιωπὴν.“

ὣς εἰπὼν σάκος εἴλε τετυγμένον νῆος ἐοῖο,
 κείμενον ἐν κλισίῃ, Θρασυμήδεος ἵπποδάμοιο, 10
 χαλκῷ παμφαῖνον· ὃ δ' ἔχ' ἀσπίδα πατρὸς ἐοῖο·
 εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξεί χαλκῷ.
 στῇ δ' ἐκτὸς κλισίης, τάχα δ' εἰσίδεν ἔργον ἀεικές,
 τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὑπισθεν,
 Τρῶας ὑπερθύμους· ἐρέριπτο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν. 15
 ὥς δ' ὅτε πορφύρῃ πέλαγος μέγα κύματι κωφῷ,
 ὁσδόμενον λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα,

αὐτως, οὐδ' ἄρα τε προκυλίνδεται οὐδ' ἐτέρωσε
 πρὶν τινα κεκριμένον καταβήμεναι ἐκ Διὸς οὔρον,
 ὥς ὁ γέρων ὤρμαινε δαιζόμενος κατὰ θυμὸν 20
 διχθαδί', ἥ μεθ' ὀμίλον Ιοί Δαναῶν ταχυπάλων
 ἦε μετ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν.
 ὦδε δέ οἱ φρονέοντι δοῦσάτο κέρδιον εἶναι,
 βῆναι ἐπ' Ἀτρεΐδην. οἱ δ' ἀλλήλους ἐνέριζον
 μαρνάμενοι, λάκε δέ σφι περὶ χροῖ χαλκὸς ἀτειρής 25
 νυσσομένων ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγυνοῖσιν.

Νέστορι δὲ ξύμβληντο διοτρεφεές βασιλῆες
 παρ νηῶν ἀνιόντες, ὅσοι βεβλήατο χαλκῷ,
 Τυδεΐδης Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων.
 πολλὸν γάρ ῥ' ἀπάνευθε μάχης εἰρύατο νῆες 30
 θῖν' ἔφ' ἄλγος πολιῆς· τὰς γὰρ πρῶτας πεδίονδε
 εἰρυσαν, αὐτὰρ τεῖχος ἐπὶ προμνηστῖν ἔδειμαν.
 οὐδὲ γὰρ οὐδ' εὐρύς περ ἑὼν ἐδυνήσατο πάσας
 αἰγιαλὸς νῆας χαδέειν, στείνοντο δὲ λαοί·
 τῷ ῥα προκρόσσας ἔρυσαν, καὶ πλήσαν ἀπάσης 35
 ἡμόνος στόμα μακρόν, ὅσον συνεέργαθον ἄχραι.
 τῷ ῥ' οἳ γ' ὀψείοντες αὐτῆς καὶ πολέμοιο,
 ἔγχει ἐρειδόμενοι κίον ἀθρόοι· ἄχυντο δέ σφιν
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν· ὁ δὲ ξύμβλητο γεραίος
 [Νέστωρ, πτῆξε δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.] 40
 τὸν καὶ φωνήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 „ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῶδος Ἀχαιῶν,
 τίπτε λιπὼν πόλεμον φθισήνορα δεῦρ' ἀφικάνεις;
 δαίδω, μὴ δὴ μοι τελέσῃ ἔπος ὕβριμος Ἔκτωρ,
 ὥς ποτ' ἐπηπείλησεν ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων, 45
 μὴ πρὶν παρ νηῶν προτὶ Ἴλιον ἀπονέεσθαι,
 πρὶν πυρὶ νῆας ἐνιπρῆσαι, κτείνειν δὲ καὶ αὐτούς.
 κείνος τῶς ἀγόρευε· τὰ δὲ νῦν πάντα τελεῖται.

ὣ πόποι, ἣ ῥα καὶ ἄλλοι ἐνκνήμιδες Ἀχαιοὶ
ἐν θυμῷ βάλλονται ἔμοι χόλον, ὥς περ Ἀχιλλεύς, 50
οὐδ' ἐθέλουσι μάχεσθαι ἐπὶ πρυμνήσι νέεσσιν.“

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
„ἦ δὴ ταῦτά γ' ἑτοῖμα τετεύχεται, οὐδέ κεν ἄλλως
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης αὐτὸς παρατεκτῆναιτο.

τείχος μὲν γὰρ δὴ κατερῆριπεν, ᾧ ἐπέπιθμεν 55
ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἴλαρ ἔσεσθαι·
οἱ δ' ἐπὶ νηυσὶ θοῇσι μάχην ἀλλιάστον ἔχουσιν
νωλεμές· οὐδ' ἂν ἔτι γνοίης, μάλα περ σκοπιάζων,
ὅπποτέρωθεν Ἀχαιοὶ ὀρινόμενοι κλονέονται·
ὥς ἐπιμῖξ κτείνονται, ἀντὶ δ' οὐρανὸν ἔκει. 60
ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
εἴ τι νόος ῥέξει· πόλεμον δ' οὐκ ἄμμε κελεύω
δύμεναι· οὐ γάρ πως βεβλημένον ἔστι μάχεσθαι.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
„Νέστορ, ἐπεὶ δὴ νηυσὶν ἐπὶ πρυμνήσι μάχονται, 65
τείχος δ' οὐκ ἔχραιομε τετυγμένον οὐδέ τι τάφρος,
οἷς ἐπὶ πόλλ' ἔπαθον Δαναοί, ἔλποντο δὲ θυμῷ
ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἴλαρ ἔσεσθαι,
οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενεί φίλον εἶναι,
[ωνόνυμους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεὺς ἐνθάδ' Ἀχαιοὺς.] 70
ἥδεα μὲν γάρ, ὅτε πρόφρων Δαναοῖσιν ἄμυνεν,
οἶδα δὲ νῦν, ὅτι τοὺς μὲν ὁμῶς μακάρεσσι θεοῖσιν
κυνθάνει, ἡμέτερον δὲ μένος καὶ χεῖρας ἔδησεν.
ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἰπῶ, πειθώμεθα πάντες.
νῆες ὅσαι πρῶται εἰρύαται ἄγχι θαλάσσης, 75
ἔλκωμεν, πάσας δὲ ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν,
ὑψι δ' ἐπ' εὐνῶων ὀρμίσσομεν, εἰς ὃ κεν ἔλθῃ
νῦξ ἀβρότη, ἣν καὶ τῇ ἀπόσχονται πολέμοιο
Τρῶες· ἔπειτα δὲ κεν ἐρυσάμεθα νῆας ἀπάσας.

οὐ γάρ τις νέμεσις φυγέειν κακόν, οὐδ' ἀνὰ νύκτα. 80
βέλτερον, ὅς φεύγων προφύγῃ κακὸν ἢ ἐλῶῃ.“

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„Ἀτρεΐδῃ, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὁδόντων.
οὐλόμεν', αἰδ' ὥφελλες ἀεικελίου στρατοῦ ἄλλον
σημαίνειν, μηδ' ἄμιν ἀνασσεμέν, οἷσιν ἄρα Ζεὺς 85
ἐκ νεότητος ἔδωκε καὶ ἐς γῆρας τολυπεύειν
ἀργαλέους πολέμους, ὅφρα φθιόμεσθα ἕκαστος.
οὕτω δὴ μέμονας Τρώων πόλιν εὐρυάργυιαν
καλλείψειν, ἣς εἵνεκ' οἰζύομεν κακὰ πολλά;
σίγα, μὴ τίς τ' ἄλλος Ἀχαιῶν τοῦτον ἀκούσῃ 90
μῦθου, ὃν οὐ κεν ἀνὴρ γε διὰ στόμα πάμπαν ἄγοιτο,
ὅς τις ἐπίσταίτο ἧσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν
σκηπτουχὸς τ' εἴη καὶ οἱ πειθοίαιτο λαοὶ
τοσσοῖδ', ὅσσοισιν σὺ μετ' Ἀργείοισιν ἀνάσσεις·
[νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἶον ἔειπες] 95
ὅς κέλεαι πολέμοιο συνεσταότος καὶ ἀντῆς
νῆας ἐυσσέλμους ἅλαδ' ἐλκόμεν, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον
Τρωσὶ μὲν εὐκτὰ γένηται ἐπικρατέουσιν περ ἔμπης,
ἡμῖν δ' αἰπὺς ὄλεθρος ἐπιρρέπῃ. οὐ γὰρ Ἀχαιοὶ
σχήσουσιν πόλεμον νηῶν ἅλαδ' ἐλκομενάων, 100
ἀλλ' ἀποπαπτανέουσιν, ἐρωήσουσι δὲ χάρμης.
ἐνθα κε σὴ βουλὴ δηλήσεται, ὄρχαμε λαῶν.“

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
„ὦ Ὀδυσσεῦ, μάλα πῶς με καθίκεο θυμὸν ἐνιπῇ
ἀργαλή· ἀτὰρ οὐ μὲν ἐγὼν ἀέκοντας ἄνωγα 105
νῆας ἐυσσέλμους ἅλαδ' ἐλκόμεν νῆας Ἀχαιῶν.
νῦν δ' εἴη, ὅς τῆσδέ γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσποι,
ἢ νέος ἢ παλαιός· ἐμοὶ δέ κεν ἀσμένῳ εἴη.“

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
„ἐγγυὺς ἀνὴρ — οὐ δηθὰ ματεύσομεν —, αἰκ' ἐθέλητε 110

πείθεσθαι καὶ μὴ τι κότεν ἀγάσῃσθε ἕκαστος,
 οὔνεκα δὴ γενεῇφι νεώτατός εἰμι μεθ' ὕμῃν·
 πατρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γένος εὐχομαι εἶναι
 Τυδέος, ὃν Θήβησι χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει.
 Πορθεῖ γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο, 115
 ᾧκεον δ' ἐν Πλευρώνι καὶ αἰπείνῃ Καλυδῶνι,
 Ἄγριος ἠδὲ Μέλας, τρίτατος δ' ἦν ἱππότης Οἰνεύς,
 πατρὸς ἐμοῖο πατὴρ· ἀρετῇ δ' ἦν ἔσχατος αὐτῶν.
 ἀλλ' ὁ μὲν αὐτόθι μέινει, πατὴρ δ' ἐμός· Ἄργεϊ νάσθῃ
 πλαγχθεῖς· ὧς γάρ που Ζεὺς ἤθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι. 120
 Ἀδρήστοιο δ' ἔγχευ θυγατρῶν, ναῖε δὲ δῶμα
 ἀφνειὸν βιότοιο, ἄλλης δέ οἱ ἦσαν ἄρουραι
 πυροφόροι, πολλοὶ δὲ φυτῶν ἔσαν ὄρχατοι ἀμφίς,
 πολλὰ δὲ οἱ πρόβατ' ἔσκε· κέκαστο δὲ πάντας Ἀχαιοὺς
 ἐργαίῃ· τὰ δὲ μέλλετ' ἀκουέμεν, εἰ ἐτέον περ. 125
 τῷ οὐκ ἂν με γένος γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φάντες
 μῦθον ἀτιμήσαυτε πεφασμένον, ὃν κ' ἐν εἰπῳ.
 δεῦτ' ἴομεν πολεμόνδε, καὶ οὐτάμενοί περ, ἀνάγκη·
 ἔνθα δ' ἔπειτ' αὐτοὶ μὲν ἐχώμεθα δηιοτήτος
 ἐκ βελέων, μὴ πού τις ἐφ' ἔλκει ἔλκος ἄρηται· 130
 ἄλλους δ' ὀτρύνοντες ἐνήσομεν, οὐ τὸ πάρος περ
 θυμῷ ἦρα φέροντες ἀφροσύνας· οὐδὲ μάχονται.

ὧς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο·
 βὰν δ' ἴμεν, ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 οὐδ' ἄλᾳδς σκοπιῇν εἶχε κλυτὸς ἐννοσίγαιος, 135
 ἀλλὰ μετ' αὐτοὺς ἦλθε παλαιῷ φωτὶ εἰοικώς,
 δεξιτερῇν δ' ἔλε χεῖρ' Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Ἀτρεΐδη, νῦν δὴ που Ἀχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ
 γηθεῖ ἐνὶ στήθεσσι, φόνον καὶ φύξαν Ἀχαιῶν 140
 δερκομένῳ, ἐπεὶ οὐ οἱ ἐνὶ φρένες, οὐδ' ἥβαιαί.

ἀλλ' ὁ μὲν ὥς ἀπόλοιτο, θεὸς δέ εἰ σιφλώσειεν·
 σοὶ δ' οὐ πω μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κοτέουσιν,
 ἀλλ' ἔτι πον Τρώων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες
 εὐρὺν κονίσουσιν πεδῖον, σὺ δ' ἐπόψαι αὐτὸς 145
 φεύγοντας προτὶ ἄστρ' νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων."

ὥς εἰπὼν μέγ' ἄνυσεν, ἐπεσσύμενος πεδίοιο.
 ὅσσον δ' ἔννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι
 ἀνέρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρης,
 τόσσην ἐκ στήθεσφιν ὅπα κρείων ἐνοσίχθων 150
 ἦκεν· Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἐκάστω
 καρδίῃ, ἀλλήκτον πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι.

"Ἥρη δ' εἰσεῖδε χρυσόθρονος ὀφθαλμοῖσιν
 σταῖς ἐξ Οὐλύμποιο ἀπὸ οἴου· αὐτίκα δ' ἔγνω
 τὸν μὲν ποιπινύοντα μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν,
 αὐτοκασίγνητον καὶ δαέρα, χαῖρε δὲ θυμῷ· 155
 Ζῆνα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδακος Ἰδης
 ἦμενον εἰσεῖδε, στυγερὸς δέ οἱ ἔπλετο θυμῷ.
 μερμήριξε δ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη,
 ὅπως ἐξαπάφοιτο Διὸς νόον αἰγιόχοιο. 160

ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή,
 ἔλθεῖν εἰς Ἴδην ἐν ἐντύνασαν ἔαυτήν,
 εἰ πως λυμείραιτο παραδραθήειν φιλότῃτι
 ἢ χροῖῃ, τῷ δ' ὕπνου ἀπήμονά τε λιαρόν τε
 χεύῃ ἐπὶ βλεφάροισιν ἰδὲ φρεσὶ πενκαλίμησιν. 165
 βῆ δ' ἴμεν ἐς θάλαμον, τὸν οἱ φίλος νῆος ἔτευξεν
 Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν
 κληῖδι κρυπτῇ· τὴν δ' οὐ θεὸς ἄλλος ἀνῶγεν.
 ἐνθ' ἦ γ' εἰσελθοῦσα θύρας ἐπέθηκε φαιινάς.
 ἄμβροσίῃ μὲν πρῶτον ἀπὸ χροὸς λυμρόεντος 170
 λύματα πάντα κάθηρεν, ἀλείψατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ
 ἄμβροσίῳ ἐδανῶ, τό ῥά οἱ τεθυωμένον ἦεν·

τοῦ καὶ κινυμένοιο Διὸς κατὰ χαλκοβατὲς δῶ
 ἔμπης ἐς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' ἀντμή.
 τῷ δ' ἢ γε χροῖα καλὸν ἀλειψαμένη, ἰδὲ χαίτας 175
 πεξαμένη, χερσὶ πλοκάμους ἔπλεξε φαινοὺς
 καλοὺς ἀμβροσίους ἐκ κράτος ἀθανάτοιο.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιον ἑανὸν ἔσαθ', ὅν οἱ Ἀθήνη
 ἔξυσ' ἀσκήσασα, τίθει δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ.
 χρυσεῖης δ' ἐννετῆσι κατὰ στῆθος περονᾶτο. 180
 ζώσατο δὲ ζώην ἑκατὸν θυσάνοις ἀραρυῖαν,
 ἐν δ' ἄρα ἔρματα ἦκεν ἐντροῇτοισι λοβοῖσιν
 τρίγληνα μορβέντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
 κρηδέμνω δ' ἐφύπερθε καλύψατο δῖα θεῶν 185
 καλῷ νηγατέω· λαμπρὸν δ' ἦν ἡέλιος ὥς·
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροῖ θήκατο κόσμον,
 βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο, καλεσσαμένη δ' Ἀφροδίτην
 τῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεῶν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 „ἦ ῥά νύ μοι τι πῖθοιο, φίλον τέκος, ὅτι κεν εἴπω, 190
 ἦέ κεν ἀρνήσαιο, κοτεσσαμένη τό γε θυμῷ,
 οὔνεκ' ἐγὼ Δαναοῖσι, σὺ δὲ Τρώεσσιν ἀρήγεις·“
 τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
 „Ἥρη, πρέσβα θεά, θύγατερ μεγάλιο Κρόνιοιο,
 αὐδα, ὅ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν, 195
 εἰ δύναιμι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἔστίν.“
 τὴν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
 „δοὺς νῦν μοι φιλότητα καὶ ἴμερον, ᾧ τε σὺ πάντας
 δαμνᾷ ἀθανάτους ἡδὲ θνητοὺς ἀνθρώπους.
 εἰμι γὰρ ὀψομένη πολυφύρβου πείρατα γαίης 200
 Ὀκεανὸν τε θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα Τηθύν,
 οἷ με σφοῖσι δόμοισιν ἐν τρέφον ἡδ' ἀτίταλλον,
 δεξάμενοι Πείης, ὅτε τε Κρόνον εὐρύοπα Ζεὺς

γαίης νέρθε καθεῖσε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης·
 τοὺς εἴμ' ὀψομένη, καὶ σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω. 205
 ἤδη γὰρ θηρὸν χρόνου ἀλλήλων ἀπέχονται
 εὐνῆς καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
 εἰ κείνω γ' ἐπέεσσι παραιπεπιθοῦσα φίλον κῆρ
 εἰς εὐνὴν ἀνέσαιμι ὁμωθῆναι φιλότητι,
 αἰεὶ κέ σφι φίλη τε καὶ αἰδοίη καλεοίμην." 210

τὴν δ' αὖτε προσέειπε φιλόμμειδῆς Ἀφροδίτη·
 „οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἔοικε τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι·
 Ζηνὸς γὰρ τοῦ ἀρίστου ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαύεις."
 ἥ καὶ ἀπὸ στήθεσφιν ἐλύσατο κεστὸν ἱμάντα
 ποικίλον, ἐνθα τέ οἱ θελκτήρια πάντα τέτυκτο· 215
 ἐνθ' ἐνὶ μὲν φιλότης, ἐν δ' ἵμερος, ἐν δ' ὁαριστὺς
 πάρφασις, ἥ τ' ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων.
 τὸν ῥά οἱ ἔμβαλε χερσίν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „τῇ νῦν, τοῦτον ἱμάντα τεῶ ἐγκάτθεο κόλπῳ
 ποικίλον, ᾧ ἐνὶ πάντα τετεύχεται· οὐδέ σέ φημι 220
 ἄπρηκτόν γε νέεσθαι, ὃ τι φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς."

ὣς φάτο, μείδησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
 μειδήσασα δ' ἔπειτα ἑῷ ἐγκάτθετο κόλπῳ.
 ἥ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 Ἥρη δ' ἀίξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο, 225
 Πιερίην δ' ἐπιβᾶσα καὶ Ἥμαθίνην ἐρατεινήν
 σενάτ' ἔφ' ἱπποπόλων Θρηγκῶν ὄρεα νιφόεντα,
 ἀκροτάτας κορυφάς, οὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖν·
 ἐξ Ἀθώω δ' ἐπὶ πόντον ἐβήσετο κυμαίνοντα.
 Αἴημον δ' εἰσαφίκανε, πόλιν θείοιο Θόαντος· 230
 ἐνθ' Ἔπνω ξύμβλητο, κασιγνήτῳ Θανάτοιο,
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῶ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „Ἔπνε, ἄναξ πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,
 ἡμὲν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες, ἡδ' ἔτι καὶ νῦν

πείθειν· ἐγὼ δέ κέ τοι ἰδέω χάριν ἥματα πάντα. 235
 κοιμήσόν μοι Ζηνὸς ὑπ' ὀφρύσιν ὅσσε φαεινῷ,
 αὐτίκ' ἐπεὶ κεν ἐγὼ παραλέξομαι ἐν φιλότῃτι.
 δῶρα δέ τοι δώσω καλὸν θρόνον, ἄφθιτον αἰεὶ,
 χρύσειον· Ἥφαιστος δέ κ' ἐμὸς πάϊς ἀμφιγυήεις
 τεύξει ἀσκήσας, ὑπὸ δὲ θοῇνυν ποσὶν ἦσει, 240
 τῷ κεν ἐπισχοίης λιπαροὺς πόδας εἰλαπινάζων·

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε νήδυμος Ἵπνος·
 „Ἥρη, πρέσβα θεά, θύγατερ μεγάλοιο Κρόνιοιο,
 ἄλλον μὲν κεν ἐγὼ γε θεῶν αἰειγενεταίων
 ῥεῖα κατεννήσαιμι, καὶ ἂν ποταμοῖο ῥέεθρα 245
 Ὠκεανοῦ, ὅς περ γένεσις πάντεσσι τέτυκται·
 Ζηνὸς δ' οὐκ ἂν ἐγὼ γε Κρονίουος ἄσβον ἰκοίμην
 οὐδὲ κατεννήσαιμ', ὅτε μὴ αὐτός γε κελεύοι.
 ἦδη γάρ με καὶ ἄλλοτε σὴ ἐπίνυσσεν ἐφετμή,
 ἥματι τῷ, ὅτε κεῖνος ὑπέρθυμος Διὸς υἱὸς 250
 ἐπλεεν Ἰλιόθεν, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξας.
 ἦ τοι ἐγὼ μὲν ἔλεξα Διὸς νόον αἰγιόχοιο
 νήδυμος ἀμφιχυθείς, σὺ δέ οἱ κακὰ μήσαο θυμῷ
 ὕρσας' ἀργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον ἀήτας,
 καὶ μιν ἔπειτα Κόωνδ' ἐν ναιομένην ἀπένεικας, 255
 νόσφι φίλων πάντων. ὁ δ' ἐπεγρόμενος χαλέπαινεν
 διπτάζων κατὰ δῶμα θεοῦς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
 ζήτει· καὶ κέ μ' ἄιστον ἀπ' αἰθέρος ἐμβαλε πόντῳ,
 εἰ μὴ Νυξ δμητεια θεῶν ἐσάωσε καὶ ἀνδρῶν·
 τὴν ἰκόμην φεύγων, ὁ δ' ἐπ' αὖσατο χωόμενός περ· 260
 ἄξετο γάρ, μὴ Νυκτὶ θοῇ ἀποθύμια ἔρδοι.
 νῦν αὖ τοῦτό μ' ἔνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσαι·

τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶπις πότνια Ἥρη·
 „Ἵπνε, τί ἦ δὲ σὺ ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς;
 ἦ φῆς ὥς Τρώεσσιν ἀρῆξέμεν εὐρύοπα Ζῆν, 265

ὥς Ἡρακλῆος περιχώσατο, παιδὸς ἑοῖο;
 ἀλλ' ἴθ', ἐγὼ δέ κέ τοι χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων
 δώσω ὀπνιέμεναι καὶ σὴν κεκλήσθαι ἄκοιτιν,
 [Πασιδέην, ἧς αἶν ἐέλδαι ἡματα πάντα.] 269

ὥς φάτο, χήρατο δ' Ἵπνος, ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα·
 „ἄγρει νῦν μοι ὅμοσσον ἁάατον Στυγὸς ὕδαρ,
 χειρὶ δὲ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἔλε χθόνα πουλυβότειραν,
 τῇ δ' ἐτέρῃ ἄλλα μαρμαρέην, ἵνα νῶιν ἅπαντες
 μάρτυροι ὦσ' οἱ ἔνερθε θεοὶ Κρόνον ἀμφὶς ἑόντες,
 ἣ μὲν ἐμοὶ δώσειν χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων, 275
 Πασιδέην, ἧς τ' αὐτὸς ἐέλδομαι ἡματα πάντα.“

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε θεά, λευκώλενος Ἥρη,
 ᾠμνε δ', ὥς ἐκέλευε, θεοὺς δ' ὀνόμηνεν ἅπαντας
 τοὺς ὑποταρταρίους, οἳ Τιτῆνες καλέονται.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὅμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὄρκον, 280
 τὼ βήτην, Δήμνου τε καὶ Ἵμβρου ἄστν λιπόντε,
 ἡέρα ἐσσαμένω ῥίμψα πρήσσαντε κέλευθον.

Ἴδην δ' ἱκέσθην πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
 Λεκτόν, ὅθι πρῶτον λιπέτην ἄλα· τὼ δ' ἐπὶ χέρσου
 βήτην, ἀκροτάτῃ δὲ ποδῶν ὑπο σείετο ὕλη. 285

ἔνθ' Ἵπνος μὲν ἔμεινε πάρος Διὸς ὅσσε ἰδέσθαι,
 εἰς ἐλάτην ἀναβὰς περιμήκετον, ἣ τότε ἐν Ἴδῃ
 μακροτάτῃ πεφυτῖα δι' ἡέρος αἰθέρ' ἵκανε·
 ἔνθ' ἦσ' ὅσοισιν πεπνυκασμένος εἰλατίνουσιν,
 ὄρνιθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος, ἦν τ' ἐν ὄρεσσιν 290
 χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ κύμινδιν.

Ἥρη δὲ κραιπνῶς προσεβήσαιο Γάρραρον ἄκρον
 Ἴδης ὑψηλῆς· ἶδε δὲ νεφεληγερέτα Ζεὺς.

ὥς δ' ἶδεν, ὥς μιν ἔρος πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν,
 οἷον ὅτε πρῶτόν περ* ἐμισγέσθην φιλότῃ, 295
 εἰς εὐνὴν φοιτῶντε φίλους λήθοντε τοκῆας.

στῇ δ' αὐτῆς προπάροιθεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν
 „Ἥρη, πῇ μεμαυῖα κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνεις;
 ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβαίης.“

τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη· 300
 „ἔρχομαι ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης
 Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα Τηθύν,
 οἳ με σφοῖσι δόμοισιν ἐν τρέφον ἡδ' ἀτίταλλον·
 τοὺς εἰμ' ὀψομένη, καὶ σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω.
 ἤδη γὰρ δηρὸν χρόνου ἀλλήλων ἀπέχονται 305
 εὐνῆς καὶ φιλότῃτος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
 ἵπποι δ' ἐν πρυμνωρεῖη πολυπίδακος Ἴδης
 ἔστᾱσ', οἳ μ' οἴδουσιν ἐπὶ τραφερῇν τε καὶ ὕγρην.
 νῦν δὲ σεῦ εἵνεκα δεῦρο κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνω,
 μή πῶς μοι μετέπειτα χολώσεται, αἶ κε σιωπῇ 310
 οἴλωμαι πρὸς δῶμα βαθυρρόου Ὠκεανοῖο.“

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 „Ἥρη, κεῖσε μὲν ἔστι καὶ ὕστερον ὀρμηθῆναι,
 νῶϊ δ' ἄγ' ἐν φιλότῃτι τραπείομεν εὐνηθέντε·
 οὐ γάρ πώ ποτέ μ' ᾧδε θεᾶς ἔρος οὐδὲ γυναικὸς 315
 θυμὸν ἐνὶ πτήθεσσι περιπροχυθεις ἐδάμασσεν,
 [οὐδ' ὅπότ' ἤρασάμην Ἰξιονίης ἀλόχοιο,
 ἢ τέκε Παιρίθου θεόφιν μῆστωρ' ἀτάλαντον·
 οὐδ' ὅτε περ Δανάης καλλισφύρου Ἀκρισιῶννης,
 ἢ τέκε Περσῆα πάντων ἀριδείκετον ἀνδρῶν· 320
 οὐδ' ὅτε Φοῖνικος κούρης τηλεκλειτοῖο,
 ἢ τέκε μοι Μίνω τε καὶ ἀντίθεον Ῥαδάμανθυν·
 οὐδ' ὅτε περ Σεμέλης οὐδ' Ἀλκμήνης ἐνὶ Θήβῃ,
 ἢ ῥ' Ἡρακλῆα κρατερόφρονα γέλιντο παῖδα·
 ἢ δὲ Διώνυσον Σεμέλῃ τέκε χάσμα βροτοῖσιν· 325
 οὐδ' ὅτε Δήμητρος καλλιπλοκάμῃσι ἀνάσσης,
 οὐδ' ὅποτε Λητοῦς ἐρικυδέος, οὐδὲ σεῦ αὐτῆς,]

ὥς σέο νῦν ἔραμαι καί με γλυκὺς ἥμερος αἰρεῖ.“

τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
„αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες. 330

εἰ νῦν ἐν φιλότῃ λιλαίεαι εὐνηθῆναι

Ἴδης ἐν κορυφῇσι, τὰ δὲ προπέφανται ἅπαντα·

πῶς κ' εἴοι, εἰ τις νῶι θεῶν αἰγιονοτάων

εὐδοντ' ἀθρήσειε, θεοῖσι δὲ πᾶσι μετελθὼν

πεφράδοι; οὐκ ἂν ἐγὼ γε τεὸν πρὸς δῶμα νεοίμην 335

ἔξ εὐνῆς ἀνστᾶσα, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη.

ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἐθέλεις καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,

ἔστιν τοι θάλαμος, τὸν τοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν

Ἥφαιστος, πνικινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπήρσεν·

ἔνθ' ἴομεν κείμεντες, ἐπεὶ νῦ τοι εὐαδεν εὐνή.“ 340

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

„Ἥρη, μήτε θεῶν τό γε δείδιθι μήτε τιν' ἀνδρῶν

ὑπεσθαι· τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω

χρύσειον· οὐδ' ἂν νῶι διαδράκοι Ἥελιός περ,

οὗ τε καὶ δξύτατον πέλεται φάος εἰσοράασθαι.“ 345

ἣ ῥα καὶ ἀγκὰς ἔμαρπτε Κρόνου παῖς ἦν παρ᾽ αἰοῖτιν·

τοῖσι δ' ὑπὸ χθῶν δία φύεν νεοθηλέα ποιήν,

λωτόν θ' ἐρσήεντα ἰδὲ κρόκον ἠδ' ὑάκινθον

πνικνὸν καὶ μαλακόν, ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἔεργεν.

τῷ ἐνι λεξάσθην, ἐπὶ δὲ νεφέλῃν ἔσσαντο 350

καλὴν χρυσεῖην· στιλπναὶ δ' ἀπέπιπτον ἔερσαι.

ὥς ὁ μὲν ἀτρέμας εὐδὲ πατὴρ ἀνὰ Γαργάρεω ἄκρῳ,

ὑπνῶ καὶ φιλότῃ δαμείς, ἔχε δ' ἀγκὰς αἰοῖτιν·

βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν νήδυμος Ἵπνος

ἀγγελίην ἔρέων γαιηόχῳ ἐννοσιγαίῳ. 355

ἀρχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„πρόφρων νῦν Δαναοῖσι, Ποσειδάων, ἐπάμυνε,

καὶ σφιν κῦδος ὕπαζε μίνυνθά περ, ὕφρ' ἔτι εὐδαι

Ζεὺς, ἐπεὶ αὐτῷ ἐγὼ μαλακὸν περὶ κῶμα κάλυψα·
 "Ἡρῇ δ' ἐν φιλότῃ παρήπαφεν εὐνηθῆναι." 360

ὣς εἰπὼν ὁ μὲν ᾤχετ' ἐπὶ κλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων,
 τὸν δ' ἔτι μᾶλλον ἀνῆκεν ἀμυνέμεναι Δαναοῖσιν.
 αὐτίκα δ' ἐν πρώτοισι μέγα προθορῶν ἐκέλευσεν·
 „Αργεῖοι, καὶ δὴ αὖτε μεθίεμεν Ἑκτορι νίκην
 Πριαμίδῃ, ἵνα νῆας ἔλῃ καὶ κῦδος ἄρῃται; 365
 ἀλλ' ὁ μὲν οὕτω φησὶ καὶ εὐχεται, οὐνεκ' Ἀχιλλεὺς
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι μένει κεχολωμένος ἦτορ·
 κείνου δ' οὐ τι λίην ποθὴ ἔσσεται, εἴ κεν οἱ ἄλλοι
 ἡμεῖς ὀτρυνώμεθ' ἀμυνέμεν ἀλλήλοισιν·

ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἰπῶ, πειδώμεθα πάντες. 370
 ἀσπίδες ὄσσαι ἄρισται ἐνὶ στρατῷ ἡδὲ μέγισται,
 ἐσάμενοι, κεφαλὰς δὲ παναίδησιν κορύθυσσιν
 κρύψαντες, χερσὶν δὲ τὰ μακρότατ' ἔργχ' ἑλόντες,
 ἴομεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἡγήσομαι, οὐδ' ἔτι φημί
 Ἑκτορα Πριαμίδην μενέειν μάλα περ μεμαῶτα. 375
 [ὃς δὲ κ' ἀνὴρ μενέχαρμος, ἔχῃ δ' ὀλίγον σάκος ὦμοι,
 χεῖροσι φωτὶ δότω, ὁ δ' ἐν ἀσπίδι μεῖζονι δύτω·.]

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἡδὲ πίθοντο.
 τοὺς δ' αὐτοὶ βασιλῆες ἐκόσμεον οὐτάμενοί περ,
 Τυδείδης Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων· 380
 [οἰχόμενοι δ' ἐπὶ πάντας ἀρήια τεύχε' ἄμειβον.
 ἐσθλὰ μὲν ἐσθλὸς ἔδυνε, χέρηα δὲ χεῖροσι δόσκεν·]
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσσαντο περὶ χροῖ νώροπα χαλκόν,
 βάν ῥ' ἴμεν· ἦρχε δ' ἄρα σφι Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 δεινὸν ἄορ τανύηκες ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ, 385
 εἵκελον ἀστεροπῇ· τῷ δ' οὐ θέμις ἐστὶ μιγῆναι
 ἐν δαΐ λευγαλέῃ, ἀλλὰ δέος ἰσχάνει ἄνδρας.
 Τρῶας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκόσμεε φαίδιμος Ἑκτωρ.
 δὴ ῥα τότε αἰνοτάτην ἔριδα πτολέμοιο τάνυσσαν

κυανοχαῖτα Ποσειδάων καὶ φαίδιμος Ἴκτωρ, 390
 ἦ τοι ὁ μὲν Τρώεσσιν, ὁ δ' Ἀργείοισιν ἀρήγων.
 ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε
 Ἀργείων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
 οὔτε θαλάσσης κῦμα τόσον βοᾶν ποτὶ χέρσων,
 ποντόθεν ὀρνύμενον πνοιῇ Βορέῳ ἀλεγεινῇ, 395
 οὔτε πυρὸς τόσσοις γε πέλει βρόμος αἰθομένοιο
 οὔρεος ἐν βήσσης, ὅτε τ' ὤρετο καίεμεν ὕλην,
 οὔτ' ἄνεμος τόσσοις γε περὶ δρυσὶν ὑψικόμοισιν
 ἠπύει, ὅς τε μάλιστα μέγα βρέμεται χαλεπαίνων,
 ὅσση ἄρα Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἔπλετο φωνή 400
 δεινὸν ἀυσάντων, ὅτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ὕρουσαν.

Αἴαντος δὲ πρῶτος ἀκόντισε φαίδιμος Ἴκτωρ
 ἔρχει, ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἰθὺ οἱ, οὐδ' ἀφάμαρτεν,
 τῇ ῥά δ' ὡς τελαμῶνε περὶ στήθεσσι τετάσθην,
 ἦ τοι ὁ μὲν σάκεος, ὁ δὲ φασγάνου ἀργυροήλου· 405
 τῷ οἱ ῥυσάσθην τέρενα χροά. χῶσατο δ' Ἴκτωρ,
 ὅτι ῥά οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός,
 ἃς δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
 τὸν μὲν ἔπειτ' ἀπιόντα μέγας Τελαμώνιος Αἴας
 χερμαδίῳ, τὰ ῥά πολλὰ θοάων ἔχματα νηῶν 410
 παρ ποσὶ μαρναμένων ἐκυλίνδετο, τῶν ἐν αἰέρας
 στήθεος βεβλήκειν ὑπὲρ ἄντυγος, ἀγχόθι δειροῆς,
 στρόμβον δ' ὡς ἔσσευε βαλῶν, περὶ δ' ἔδραμε πάντη.
 ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ πληγῆς πατρὸς Διὸς ἐξερίπη δρυὺς
 πρόρριζος, δεινὴ δὲ θεοῖο γίγνεται ὁδμή 415
 ἐξ αὐτῆς· τὸν δ' οὐ περ ἔχει θράσος, ὅς κεν ἰδῇται
 ἐγγὺς ἑῶν, χαλεπὸς δὲ Διὸς μέγалоιο κεραινός·
 ὥς ἔπεσ' Ἴκτωρος ὦκα χαμαὶ μένος ἐν κονίῃσιν.
 χειρὸς δ' ἐκβαλεν ἔγχος, ἐπ' αὐτῷ δ' ἀσπίς ἐάφθη
 καὶ κόρυς, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ. 420

οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον νῆες Ἀχαιῶν,
 ἐλπόμενοι ἐρύεσθαι, ἀκόντιζον δὲ θαμειᾶς
 αἰχμᾶς· ἀλλ' οὐ τις ἐδυνήσατο ποιμένα λαῶν
 οὔτάσαι οὐδὲ βαλεῖν· πρὶν γὰρ περίβησαν ἄριστοι,
 Πουλυδάμας τε καὶ Αἰνείας καὶ δῖος Ἀγήμερος 425
 Σαρπηδῶν τ' ἀρχὸς Αἰκείων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων·
 τῶν δ' ἄλλων οὐ τίς εὖ ἀκήδεσεν, ἀλλὰ πάροιθεν
 ἀσπίδας εὐκύνκλους σχέθον αὐτοῦ. τὸν δ' ἄρ' ἑταῖροι
 χερσὶν αἰείραντες φέρον ἐκ πόνου, ὄφρ' ἕκεθ' ἵππους
 ὤκέας, οἳ οἱ ὕπισθε μάχης ἥδ' ἐπιτολέμοιο 430
 ἔστασαν ἡνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·
 οἱ τὸν γε προτὶ ἄστυ φέρον βαρέα στενάχοντα.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἵξον ἐυρρεῖος ποταμοῖο,
 Ξάνθου δινήμεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
 ἐνθα μιν ἔξ ἵππων πέλασαν χθονί, καὶ δὲ οἱ ὕδωρ 435
 χεῦαν· ὁ δ' ἀμπνύνθη καὶ ἀνέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν,
 ἐξόμενος δ' ἐπὶ γοῦνα κελαινεφές αἶμ' ἀπέμεσεν.
 αὐτὶς δ' ἐξοπίσω πλήτο χθονί, τῷ δέ οἱ ὄσσε
 νύξ ἐκάλυψε μέλαινα, βέλος δ' ἐτι θυμὸν ἐδάμνα.
 Ἀργεῖοι δ' ὥς οὖν ἶδον Ἑκτορα νόσφι κιόντα, 440
 μᾶλλον ἐπὶ Τρῳέεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρις.
 ἐνθα πολὺ πρῶτιστος Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
 Σάτνιον οὔτασε δουρὶ μετάλμενος ὀξύεντι
 Ἥνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε νηὶς ἀμύμων 445
 Ἥνοπι βουκολέοντι παρ' ὄχθας Σατνιόεντος.
 τὸν μὲν Ὀϊλιάδης δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
 οὔτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνετράπετ', ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
 Τρῳῆες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὕμνιν.
 τῷ δ' ἐπὶ Πουλυδάμας ἐγγέσπαλος ἦλθεν ἀμύντωρ
 Πανθοῖδης, βάλε δὲ Προθοήνορα δεξιὸν ὦμον, 450
 νῖδον Ἀρηιλύκοιο· δι' ὦμον δ' ὄβριμον ἔγχος

ἔσχεν, ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ.
 Πουλυδάμας δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν αὐσας·
 „οὐ μὰν αὐτ' οἶω μεγαθύμου Πανθοῖδαο
 χειρὸς ἄπο στιβαρῆς ἄλιον πηδῆσαι ἄκοντα, 455
 ἀλλὰ τις Ἀργείων κόμισε χροῖ, καί μιν οἶω
 αὐτῷ σκηπτόμενον κατίμεν δόμον Ἄιδος εἶδω.“
 ὣς ἔφατ', Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο.
 Αἰαντι δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν,
 τῷ Τελαμωνιάδῃ· τοῦ γὰρ πέσεν ἄγχι μάλιστα. 460
 καρπαλίμως δ' ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαιινῷ.
 Πουλυδάμας δ' αὐτὸς μὲν ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν
 λικριφὶς αἰζας, κόμισεν δ' Ἀντήνορος υἱὸς
 Ἀρχέλοχος· τῷ γὰρ ἦα θεοὶ βούλευσαν ὄλεθρον.
 τὸν ᾧ ἔβαλεν κεφαλῆς τε καὶ αὐχένος ἐν συνηομῷ, 465
 νεύατον ἀστράγαλον, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
 τοῦ δὲ πολὺ πρότερον κεφαλῇ στόμα τε ῥῖνές τε
 οὐδὲι πλήντ' ἢ περ κνήμαι καὶ γούνα πεσόντος.
 Αἶας δ' αὐτ' ἐγέγωνεν ἀμύμονι Πουλυδάμαντι·
 „φράζεο, Πουλυδάμα, καὶ μοι νημερτὲς ἐνίσπε· 470
 ἦ ᾧ οὐχ οὗτος ἀνὴρ Προθοήνορος ἀντὶ πεφάσθαι
 ἄξιος; οὐ μὲν μοι κακὸς εἶδεται οὐδὲ κακῶν ἔξ,
 ἀλλὰ κασίγνητος Ἀντήνορος ἱπποδάμοιο
 ἦ παῖς· αὐτῷ γὰρ γενεὴν ἄγχιστα ἐφάκει.“
 ἦ ᾧ εὖ γιγνώσκων, Τρῶας δ' ἄχος ἔλλαβε θυμόν. 475
 ἔνθ' Ἀκάμας Πρόμαχον Βοιωτίου οὔτασε δουρί,
 ἀμφὶ κασιγνήτῳ βεβαῶς· ὁ δ' ὕφελκε ποδοῖν.
 τῷ δ' Ἀκάμας ἔκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν αὐσας·
 „Ἀργεῖοι ἰώωροι, ἀπειλῶν ἀκόρητοι,
 οὐ θῆν οἴοισίν γε πόνο· τ' ἔσεται καὶ οἰζὺς 480
 ἡμῖν, ἀλλὰ ποθ' ὧδε κατακτανέσεσθε καὶ ὕμμες.
 φράξεσθ', ὥς ὅμιν Πρόμαχος δεδμημένος εὔδει

ἔγχει ἐμῷ, ἵνα μή τι κασιγνήτοιο γε ποιῶν
 δῆρ' ἄτιτος ἔῃ. τῷ καὶ κ' τις εὐχεται ἀνὴρ
 γνῶτ' ἐνὶ μεγάροισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα λιπέσθαι."

ὣς ἔφατ', Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένους.
 Πηνέλεω δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν.
 ὠρμήθη δ' Ἀκάμαντος· ὁ δ' οὐχ ὑπέμεινεν ἔρα.
 Πηνελέωο ἄνακτος· ὁ δ' οὔτασεν Ἴλιονῆα
 υἱὸν Φόρβαντος πολυμήλου, τὸν ῥα μάλιστα
 Ἑρμείας Τρώων ἐφίλει καὶ κτῆσιν ὕπασσεν.
 τῷ δ' ἄρ' ὑπὸ μήτηρ μῶνον τέκεν Ἴλιονῆα·
 τὸν τόθ' ὑπ' ὀφρύος οὔτα κατ' ὀφθαλμοῖο θέμ
 ἐκ δ' ὥσε γλήνην· δόρυ δ' ὀφθαλμοῖο διαπρὸ
 καὶ διὰ ἰνίου ἦλθεν, ὁ δ' ἔξετο χεῖρε πετάσας
 ἄμφω. Πηνέλεως δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ
 ἀνχένα μέσσον ἔλασεν, ἀπήραξεν δὲ χαμᾶζε
 αὐτῇ σὺν πῆληκι κάρη· ἔτι δ' ὄβριμον ἔγχος
 ἦεν ἐν ὀφθαλμῷ· ὁ δὲ φῆ κώδεϊαν ἀνασχών
 πέφραδ' ἐτε Τρώεσσι καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΐδα·
 „εἰπέμεναί μοι, Τρῶες, ἀγανοῦ Ἴλιονῆος
 πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ γοήμεναι ἐν μεγάροισιν·
 οὐδὲ γὰρ ἢ Προμάχοιο δάμαρ Ἀλεγηνορίδαο
 ἀνδρὶ φίλῳ ἐλθόντι γανύσσεται, ὅππότε κεν δῆ
 ἐκ Τροίης σὺν νηυσὶ νεώμεθα κοῦροι Ἀχαιῶν."

ὣς φάτο, τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε
 πάπτηνεν δὲ ἕκαστος, ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
 ἔσπετε νῦν μοι, μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 ὅς τις δὴ πρῶτος βροτόεντ' ἀνδράγρ' Ἀχαιῶν
 ἦρατ', ἐπεὶ ῥ' ἐκλινε μάχην κλυτὸς ἐννοσίγαιος
 Αἴας ῥα πρῶτος Τελαμώνιος Ὕρτιον οὔτα
 Γυρτιάδην, Μυσῶν ἡγήτορα καρτεροθύμων·
 Φάλην δ' Ἀντίλοχος καὶ Μέρμερον ἐξενάριξεν

Μηριόνης δὲ Μόρουν τε καὶ Ἴπποτίωνα κατέκτα,
 Τεῦκρος δὲ Προθόονά τ' ἐνήρατο καὶ Περιφήτην. 515
 Ἀτρεΐδης δ' ἄρ' ἔπειθ' Ὑπερήνορα ποιμένα λαῶν
 οὔτα κατὰ λαπάρην, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς ἄφυσσεν
 δηώσας· ψυχὴ δὲ κατ' οὔταμένην ὠτειλὴν
 ἔσσυτ' ἐπειγομένη, τὸν δὲ σκότος ὕσσε κάλυψεν.
 πλείστους δ' Αἴας εἶλεν Ὀϊλῆος ταχὺς υἱός· 520
 οὐ γάρ οἱ τις ὁμοῖος ἐπισπέσθαι ποσὶν ἦεν
 ἀνδρῶν τρεσσάντων, ὅτε τε Ζεὺς ἐν φόβον ὕρσῃ.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ο.

Παλῖωξις παρὰ τῶν νεῶν.

αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἐβησαν
 φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Δαναῶν ὑπὸ χερσίν,
 οἳ μὲν δὴ παρ' ὄχεσφιν ἐρητύοντο μένοντες,
 χλωροὶ ὑπαὶ δειλούς, πεφοβημένοι, ἔγρετο δὲ Ζεὺς
 Ἰδης ἐν κορυφῇσι παρὰ χρυσοθρόνου Ἥρης. 5
 στῇ δ' ἄρ' ἀναΐξας, ἶδε δὲ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
 τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὀπισθεν
 Ἀργεῖους, μετὰ δέ σφι Ποσειδάωνα ἄνακτα.
 Ἔκτορα δ' ἐν πεδίῳ ἶδε κείμενον, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 εἶαθ'· ὃ δ' ἀργαλέῳ ἔχετ' ἄσθματι κῆρ ἀπινύσσων, 10
 αἶψ' ἐμέων, ἐπεὶ οὐ μιν ἀφανυρότατος βάλ' Ἀχαιῶν.
 τὸν δὲ ἰδὼν ἐλέησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδὼν Ἥρην πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 „ἦ μάλα δὴ κακότεχνος, ἀμήχανε, σὸς δόλος, Ἥρη,
 Ἔκτορα δῖον ἐπανσε μάχης, ἐφόβησε δὲ λαούς. 15

οὐ μὰν οἷδ', εἰ αὖτε κακορραφίης ἀλεγεινῆς
 πρώτη ἐπαύρηται καὶ σε πληγῇσιν ἱμάσσω.
 ἦ οὐ μέμνη, ὅτε τε κρέμω ὑψόθεν; ἐκ δὲ ποδοῖν
 ἄκμονας ἦκα δῶν, περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἱηλα
 χρύσειον ἄρρηκτον, σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν 20
 ἐκρέμω· ἡλάστεον δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον,
 λῦσαι δ' οὐκ ἐδύναντο παρασταδόν· ὃν δὲ λάβοιμι,
 ῥίπτασκον τεταγών ἀπὸ βηλοῦ, ὅφρ' ἂν ἵκηται
 γῆν ὀλιγηπελέων. ἐμὲ δ' οὐδ' ὥς θυμὸν ἀνίει
 ἀζηχῆς ὀδύνη Ἡρακλῆος θείοιο, 25
 τὸν σὺ ξὺν Βορέῃ ἀνέμῳ πεπιθοῦσα θυέλλας
 πέμψας ἐπ' ἀτρύγετον πόντον κακὰ μητιώσα
 καὶ μιν ἔπειτα Κόωνδ' ἐν ναιομένην ἀπένεικας.
 τὸν μὲν ἐγὼν ἐνθεν ῥυσάμην καὶ ἀνήγαγον αὖτις
 Ἄργος ἐς ἱππόβοτον, καὶ πολλὰ περ ἀθλήσαντα. 30
 τῶν σ' αὖτις μνήσω, ἵν' ἀπολλήξεης ἀπατάων,
 ὅφρα ἰδῇς, ἦν τοι χαρίσμη φιλότης τε καὶ εὐνὴ,
 ἦν ἐμίγης ἐλθοῦσα θεῶν ἅπο καὶ μ' ἀπάτησας.
 ὥς φάτο, ῥίγησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 35
 „ἴστω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθεῖν
 καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδαρ, ὅς τε μέγιστος
 ὄρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν,
 σὴ θ' ἱερὴ κεφαλὴ καὶ νοτίτερον λέχος αὐτῶν
 κουρίδιον, τὸ μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ ποτε μᾶψ ὁμόσαιμι· 40
 μὴ δὲ ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 πημαίνει Τρωᾶς τε καὶ Ἑκτορα, τοῖσι δ' ἀρήγει,
 ἀλλὰ που αὐτὸν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
 τειρομένους δ' ἐπὶ νηυσὶν ἰδὼν ἐλέησεν Ἀχαιοὺς·
 αὐτὰρ τοι καὶ κείνῳ ἐγὼ παραμυθησαίμην 45
 τῇ ἴμεν, ἥ κεν δῇ σὺ, κελαινεφές, ἥγεμονεύης.“

ὥς φάτο, μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„εἰ μὲν δὴ σύ γ' ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
ἴσον ἔμοι φρονέουσα μετ' ἀθανάτοισι καθίζοις· 50
τῷ κε Ποσειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βούλεται ἄλλη,
αἶψα μεταστρέψει νόον μετὰ σὸν καὶ ἐμὸν κῆρ.
ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἔτεόν γε καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις,
ἔρχεο νῦν μετὰ φῦλα θεῶν καὶ δεῦρο κάλεσσον
Ἴδριν τ' ἐλθέμεναι καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον, 55
ὕφρ' ἢ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
ἔλθῃ καὶ εἴπησι Ποσειδάωνι ἄνακτι
παυσάμενον πολέμοιο τὰ ἃ πρὸς δῶμαθ' ἵκεσθαι,
Ἔκτορα δ' ὀτρύνῃσι μάχην ἐς Φοῖβος Ἀπόλλων,
αὐτὶς δ' ἐμπνεύσῃσι μένος, λελάθῃ δ' ὀδυνάων, 60
αἷ νῦν μιν τείρουσι κατὰ φρένας, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
αὐτὶς ἀποστρέψῃσιν ἀνάλκιδα φύζαν ἐνόρσας,
φεύγοντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήϊσι πέσσωσιν
[Πηλεΐδω Ἀχιλλῆος· ὁ δ' ἀνστήσει ὃν ἑταῖρον
Πάτροκλον· τὸν δὲ κτενεῖ ἔργχῃ φαίδιμος Ἔκτωρ 65
Ἴλιον προπάροιθε, πολέας ὀλέσαντ' αἰζηοὺς
τοὺς ἄλλους, μετὰ δ' υἱὸν ἐμὸν Σαρπηδόνα δῖον.
τοῦ δὲ χολωσάμενος κτενεῖ Ἔκτορα δῖος Ἀχιλλεύς.
ἐκ τοῦ δ' ἄν τοι ἔπειτα παλίωξιν παρὰ νηῶν
αἶν ἐγὼ τεύχοιμι διαμπερές, εἰς ὃ κ' Ἀχαιοὶ 70
Ἴλιον αἰπὺ ἔλοιεν Ἀθηναίης διὰ βουλάς.]
τὸ πρὶν δ' οὔτ' ἄρ' ἐγὼ παύω χόλον οὔτε τιν' ἄλλον
ἀθανάτων Δαναοῖσιν ἀμυνέμεν ἐνθάδ' ἐάσω,
πρὶν γε τὸ Πηλεΐδαο τελευτηθῆναι ἐέλδωρ,
ὥς οἱ ὑπέστην προῶτον, ἐμῷ δ' ἐπένευσα κάρητι, 75
ἥματι τῷ, ὅτ' ἐμεῖο θεὰ Θέτις ἤφατο γούνων
λίσσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.“

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίσθησε θεά, λευκώλενος Ἥρη,
 βῆ δ' ἐξ Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὀλυμπον.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν αἶξῃ νόος ἀνέρος, ὅς τ' ἐπὶ πολλήν 80
 γαῖαν ἐληλουθῶς φρεσὶ πευκαλίμῃσι νοήσῃ
 „ἔνθ' εἶην ἢ ἔνθα“ μενοινήσῃ τε πολλά,
 ὥς κραιπνῶς μεμανυῖα διέπτατο πότνια Ἥρη.
 ἵκετο δ' αἰπὺν Ὀλυμπον, ὀμηγερέεσσι δ' ἐπῆλθεν
 ἀθανάτοισι θεοῖσι Διὸς δόμῳ· οἱ δὲ ἰδόντες 85
 πάντες ἀνῆξαν καὶ δεικανόωντο δέπασσιν.
 ἦ δ' ἄλλους μὲν ἔασε, Θέμιστι δὲ καλλιπαρήφῳ
 δέκτο δέπας· πρώτη γὰρ ἐναντίῃ ἦλθε θεούσα,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Ἥρη, τίπτε βέβηκας; ἀτυζομένη δὲ ἔοικας· 90
 ἢ μάλα δὴ σ' ἐφόβησε Κρόνου πάις, ὅς τοι ἀκοίτης.“
 τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεά, λευκώλενος Ἥρη·
 „μὴ με, θεὰ Θέμι, ταῦτα διείρεο· οἶσθα καὶ αὐτή,
 οἷος ἐκείνου θυμὸς, ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.
 ἀλλὰ σύ γ' ἄρχε θεοῖσι δόμοις ἐνὶ δαιτὸς εἰσῆς· 95
 ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀκούσσαι ἀθανάτοισιν,
 οἷα Ζεὺς κακὰ ἔργα πιφράσκειται· οὐδέ τί φημι
 πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν κεχαρησέμεν, οὔτε βροτοῖσιν
 οὔτε θεοῖς, εἰ πέρ τις ἔτι νῦν δαίνυται εὖφρων.“
 ἦ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσα καθέζετο πότνια Ἥρη, 100
 ὦχθησαν δ' ἐνὰ δῶμα Διὸς θεοί· ἦ δὲ γέλασσαν
 χεῖλεσιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέησιν
 ἰάνθη· πᾶσιν δὲ νεμεσσηθεῖσα μετηνύδα·
 „νήπιοι, οἳ Ζηνὶ μενεαίνομεν ἀφρονέοντες.
 ἦ ἔτι μιν μέμαμεν καταπαυσέμεν ἄσσον ἰόντες 105
 ἦ ἔπει ἤε βίῃ· ὁ δ' ἀφήμενος οὐκ ἀλεγίξει
 οὐδ' ὕθεται· φησὶν γὰρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 κάρτεϊ τε σθένει τε διακριδὸν εἶναι ἄριστος.

τῷ ἔχεθ', ὅττι κεν ὑμῖν κακὸν πέμπησιν ἐκάστῳ.
 ἦδη γὰρ νῦν ἔλπομ' Ἀρηί γε πῆμα τετύχθαι 110
 υἱὸς γὰρ οἱ ὄλωλε μάχῃ ἐνι, φίλτατος ἀνδρῶν,
 Ἀσκάλαφος, τὸν φησιν ὃν ἔμμεναι ὄβριμος Ἀρης."

ὣς ἔφατ', αὐτὰρ Ἀρης θαλερῶ πεπλήγετο μηρῶ
 χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ἠΐδ'·
 „μὴ νῦν μοι νεμεσήσεται, Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες, 115
 τίσασθαι φόνον υἱὸς ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 εἰ πέρ μοι καὶ μοῖρα Διὸς πληγέντι κεραυνῷ
 κείσθαι ὁμοῦ νεκύεσσι μεθ' αἵματι καὶ κονίησιν."

ὣς φάτο, καὶ ῥ' ἵππους κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε
 ξευγνύμεν, αὐτὸς δ' ἔντε' ἐδύσετο παμφανόωντα. 120
 ἔνθα κ' ἔτι μείζων τε καὶ ἀργαλεώτερος ἄλλος
 παρ Διὸς ἀθανάτοισι χόλος καὶ μῆνις ἐτύχθη,
 εἰ μὴ Ἀθήνη πᾶσι περιδείσασα θεοῖσιν
 ὦρτο διὰ κροτοῦρου, λίπε δὲ θρόνον, ἔνθα θάσασεν
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλῆς κόρυθ' εἴλετο καὶ σάκος ὦμων, 125
 ἔργος δ' ἔστησε στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ἑλοῦσα
 χάλκεον· ἥ δ' ἐπέεσσι καθάπτετο θυοῦρον Ἀρηα·
 „μαινόμενε, φρένας ἡλέ, διέφθορας. ἦ νύ τοι αὐτως
 οὔατ' ἀκουέμεν ἔστι, νόος δ' ἀπόλωλε καὶ αἰδώς,
 οὐκ αἰεῖς, ἃ τέ φησι θεά, λευκώλενος Ἥρη, 130
 ἣ δὴ νῦν παρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου εἰλήλουθεν;
 ἣ ἐθέλεις αὐτὸς μὲν ἀναπλήσας κακὰ πολλὰ
 ἄψ ἔμεν Οὐλύμπόνδε, καὶ ἀχνύμενός περ, ἀνάγκη,
 αὐτὰρ τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φυτεῦσαι;
 αὐτίκα γὰρ Τρῶας μὲν ὑπερθύμους καὶ Ἀχαιοὺς 135
 λείψει, ὃ δ' ἡμέας εἴσι κυδοιμήσων ἐς Ὀλυμπον,
 μάρφει δ' ἐξέλης, ὅς τ' αἴτιος ὅς τε καὶ οὐκί.
 τῷ σ' αὖ νῦν κέλομαι μεθόμεν χόλον υἱὸς ἑῆος·
 ἦδη γὰρ τις τοῦ γε βίην καὶ χεῖρας ἀμείνων

ἢ πέφατ' ἢ καὶ ἔπειτα πεφήσεται· ἀργαλέον δὲ 140
πάντων ἀνθρώπων ὄυσθαι γενεὴν τε τόκον τε.“

ὥς εἰποῦσ' Ἴδρυσε θρόνῳ ἐνὶ θοῦρον Ἄρηα.
Ἥρη δ' Ἀπόλλωνα καλέσματο δώματος ἐκτὸς
Ἴριν θ', ἣ τε θεοῖσι μετ' ἄγγελος ἀθανάτοισιν,
καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 145
„Ζεὺς σφῶ εἰς Ἴδην κέλετ' ἐλθέμεν ὅτι τάχιστα·
αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃτε Διὸς τ' εἰς ὧπα ἰδήσθε,
ἔρδειν, ὅτι κε κεῖνος ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.“

ἣ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσα πάλιν κίε πότνια Ἥρη,
ἔξετο δ' εἰνὶ θρόνῳ· τῶ δ' αἴξαντε πετέσθην. 150
Ἴδην δ' ἵκανον πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
εὐρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ
ἦμενον· ἀμφὶ δέ μιν θυόεν νέφος ἔστεφάνωτο.
τῶ δὲ πάροιθ' ἐλθόντε Διὸς νεφεληγερέταο
στήτην· οὐδέ σφωε ἰδὼν ἐχολώσατο θυμῷ, 155
ὅτι οἱ ὦκ' ἐπέεσσι φίλης ἀλόχοιο πιθέσθην.
Ἴριν δὲ προτέρην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„βᾶσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, Ποσειδάωνι ἄνακτι
πάντα τάδ' ἀγγεῖλαι, μηδὲ ψευδ' ἄγγελος εἶναι.
παυσάμενόν μιν ἄνωχθι μάχης ἡδὲ πτολέμοιο 160
ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν ἢ εἰς ἄλλα δῖαν.
εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσεται, ἀλλ' ἀλογήσει,
φραζέσθω δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
μή μ' οὐδὲ κρατερός περ ἐὼν ἐπιόντα ταλάσῃ
μεῖναι, ἐπεὶ εὖ φημι βίῃ πολλὸν φέρτερος εἶναι 165
καὶ γενεῇ πρότερος, τοῦ δ' οὐκ ὕθεται φίλον ἦτορ
ἶσον ἐμοὶ φάσθαι, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.“

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε ποδὴν νεμῶς ὠκέα Ἴρις,
βῇ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱρήν.
ὥς δ' ὅτ' ἂν ἐκ νεφέων πτῆται νιφὰς ἥε χάλαζα 170

ψυχρὴ ὑπὸ ῥίπῃς αἰθρηγενέος Βορέας,
 ὥς κραιπνῶς μεμανία διέπτατο ὠκέα Ἴρις.
 ἀργοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη κλυτὸν ἐννοσίγαιον·
 „ἀγγελίην τινά τοι, γαιήοχε κυανοχαῖτα,
 ἦλθον δεῦρο φέρουσα παρὰ Διὸς αἰγιόχοιο. 175
 πανσάμενόν σ' ἐκέλευσε μάχης ἡδὲ πτολέμοιο
 ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν ἢ εἰς ἄλλα δῖαν.
 εἰ δέ οἱ οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσειαι, ἀλλ' ἀλογήσεις,
 ἡπείλεις καὶ κείνος ἐναντίβιον πολεμῖξω
 ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι· σὲ δ' ὑπεξαλέασθαι ἀνώγειν 180
 χεῖρας, ἐπεὶ σέο φησὶ βίη πολὺν φέρτερος εἶναι
 καὶ γενεῇ πρότερος, σὸν δ' οὐκ ὕθεται φίλον ἦτορ
 ἰσὺν οἱ φάσθαι, τὸν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.“

τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κλυτὸς ἐννοσίγαιος·
 „ὦ πόποι, ἦ ῥ' ἀγαθὸς περ ἐὼν ὑπέροπλον ἔειπεν, 185
 εἰ μ' ὁμότιμον ἐόντα βίῃ ἀέκοντα καθέξει.
 τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφεοί, οὓς τέκετο Ῥέα,
 Ζεὺς καὶ ἐγώ, τρίτατος δ' Αἰδῆς ἐνέροισιν ἀνάσσει·
 τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς·
 ἦ τοι ἐγὼν ἔλαχον πολλὴν ἄλα ναιέμεν αἰεὶ 190
 παλλομένων, Αἰδῆς δ' ἔλαχε ζόφον ἡερόεντα,
 Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν·
 γαῖα δ' ἔτι ξυνὴ πάντων καὶ μακρὸς Ὀλυμπος.
 τῷ ῥα καὶ οὐ τι Διὸς βέομαι φρεσὶν, ἀλλὰ ἔκηλος,
 καὶ κρατερός περ ἐὼν, μενέτω τριτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ. 195
 χερσὶ δὲ μὴ τί με πάγχυ κακὸν ὥς δειδισσέσθω·
 θυγατέρεσσιν γάρ τε καὶ νύσσι βέλτερον εἶη
 ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν ἐνισσέμεν, οὓς τέκεν αὐτός·
 οἳ ἔθεν ὀτρύνοντος ἀκούσονται καὶ ἀνάγκη.“

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδὴνεμος ὠκέα Ἴρις· 200
 „οὔτω γὰρ δὴ τοι, γαιήοχε κυανοχαῖτα,

τόνδε φέρω Δὶ μῦθον ἀπηνέα τε κρατερὸν τε,
ἧ τι μεταστρέψεις; στρεπταὶ μὲν τε φρένες ἐσθλῶν.
οἷσθ' ὥς πρεσβυτέρουσιν ἐρινύες αἰὲν ἔπονται.“

τὴν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐννοσίχθων· 205
„Ἰρι θεά, μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
ἐσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται, ὅτ' ἄγγελος αἰσιμα εἶδῃ.
ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει,
ὅππότε' ἂν ἰσόμορον καὶ ὁμῇ πεπρωμένον αἶσῃ
νυικεῖν ἐθέλῃσι χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν. 210

ἀλλ' ἧ τοι νῦν μὲν γε νυμεσσηθεὶς ὑποείξω,
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, καὶ ἀπειλήσω τό γε θυμῷ·
αἶ κεν ἄνευ ἐμέθεν καὶ Ἀθηναίης ἀγγελείης,
[Ἥρης Ἑρμείω τε καὶ Ἡφαίστοιο ἄνακτος]
Ἴλίου αἰπεινῆς πεφιδήσεται, οὐδ' ἐθέλῃσει 215
ἐκπέρσαι, δοῦναι δὲ μέγα κράτος Ἀργείοισιν,
ἴστω τοῦθ', ὅτι νῶϊν ἀνήκεστος χόλος ἔσται.“

ὥς εἰπὼν λίπε λαὸν Ἀχαικὸν ἐννοσίγαιος,
δῶνε δὲ πόντον ἰών, πόθεσαν δ' ἥρωες Ἀχαιοί.
καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς· 220
„ἔρχεο νῦν, φίλε Φοῖβε, μεθ' Ἑκτορα χαλκοκορυστήν·
ἦδη μὲν γάρ τοι γαιήοχος ἐννοσίγαιος
οἴχεται εἰς ἄλλα δῖαν, ἀλευάμενος χόλον αἰπὺν
ἡμέτερον· μάλα γάρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι,
οἳ περ ἐνέρετροί εἰσι θεοί, Κρόνον ἀμφὶς ἰόντες. 225
ἀλλὰ τόδ' ἡμὲν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον ἢ δέ οἱ αὐτῷ
ἔπλετο, ὅττι πάροιθε νυμεσσηθεὶς ὑπόειξεν
χείρας ἐμὰς, ἐπεὶ οὗ κεν ἀνιδρωτί γε τελέσθῃ.
ἀλλὰ σύ γ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' αἰγίδα θυσανόεσσαν,
τὴν μάλ' ἐπισσεῖων φοβέειν ἥρωας Ἀχαιοὺς· 230
σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, ἐκατηβόλε, φαίδιμος Ἑκτώρ·
τόφρα γὰρ οὖν οἱ ἔγριε μένος μέγα, ὅφρα ἂν Ἀχαιοὶ

φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκωνται.
 κεῖθεν δ' αὐτὸς ἐγὼ φράσσομαι ἔργον τε ἔπος τε,
 ὥς κε καὶ αὐτίς Ἀχαιοὶ ἀναπνεύσωσι πόνοιο.“ 235

ὧς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων,
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἱρῆκι ἐοικὼς
 ὠκείῳ φασσοφόνῳ, ὅς τ' ὠκιστος πετεηνῶν.

εὔρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἑκτορα δῖον,
 ἤμενον, οὐδ' ἔτι κεῖτο, νέον δ' ἐσαγείρετο θυμόν, 240
 ἀμφὶ ἔργων γυνώσκων ἐτάρους, ἀτὰρ ἄσθμα καὶ ἰδρὼς
 παύετ', ἐπεὶ μιν ἔγριε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.

ἀργοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων
 „Ἑκτορ υἱὲ Πριάμοιο, τί ἦ δὲ σὺ νόσφιν ἀπ' ἄλλων
 ἦς' ὀλιγηπελέων; ἦ ποὺ τί σε κῆδος ἰκάνει;“ 245

τὸν δ' ὀλιγοδραπέων προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ·
 „τίς δὲ σὺ ἐσσι, φέριστε, θεῶν, ὅς μ' εἴρειαι ἄντην;
 οὐκ αἰεὶς, ὃ με νηυσὶν ἐπὶ πρυμνήσιν Ἀχαιῶν
 οὐς ἐτάρους ὀλέκοντα βοὴν ἀγαθὸς βάλεν Αἴας
 χειρμαδίῳ πρὸς στήθος, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς; 250
 καὶ δὴ ἐγὼ γ' ἐφάμην νέκυας καὶ δῶμ' Αἰδαο
 ἥματι τῷδ' ἵξεσθαι, ἐπεὶ φίλον αἶον ἦτορ.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ, ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 „θάρσει νῦν· τοῖόν τοι ἀοσσητήρα Κρονίων
 ἐξ Ἰδῆς προέηκε παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν, 255

Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον, ὅς σε πάρος περ
 ῥύομ', ὁμῶς αὐτόν τε καὶ αἰπεινὸν πολέεθρον.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἱππεῦσιν ἐπὶ τρυνον πολέεσσι

νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν ὠκέας ἵππους·
 αὐτὰρ ἐγὼ προπάροιδε κίων ἵπποισι κέλευθον 260
 πᾶσαν λειανέω, τρέψω δ' ἥρωας Ἀχαιοὺς.“

ὧς εἰπὼν ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν.
 ὥς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτῃ,

δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίῳ κροαίνων,
 εἰωθὼς λούεσθαι ἐν ῥοείῳ ποταμῷ, 265
 κυδιόων· ὑποῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
 ὦμοις αἰσسونται· ὁ δ' ἀγλαΐῃφι πεποιθὼς,
 ῥίμφα ἔ γούνα φέρει μετὰ τ' ἤθεα καὶ νομὸν ἵππων·
 ὥς Ἴκτωρ λαιψήρᾳ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα
 ὀτρύνων ἱππῆας, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδὴν. 270
 οἱ δ', ὥς τ' ἦ ἔλαφον κερὰν ἢ ἄγριον αἶγα
 ἐσσεύαντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροῖωται·
 τὸν μὲν τ' ἡλίβατος πέτρῃ καὶ δάσκιος ὕλη
 εἰρύσατ', οὐδ' ἄρα τέ σφι κιχήμεναι αἶσιμον ἦεν·
 τῶν δέ θ' ὑπὸ λαχῆς ἐφάνη λῆς ἡνυγένιος 275
 εἰς ὁδόν, αἶψα δὲ πάντας ἀπέτραπε καὶ μεμαῶτας·
 ὥς Δαναοὶ εἶως μὲν ὀμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο
 νύσσουντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγυνοῖσιν,
 αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδον Ἴκτορ' ἐποικόμενον στίχας ἀνδρῶν,
 τάρβησαν, πᾶσιν δὲ παρὰ ποσὶ κάππεσε θυμός. 280
 τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀγόρευε Θόας Ἀνδραίμονος υἱός,
 Αἰτωλῶν ὅχ' ἄριστος, ἐπιστάμενος μὲν ἄκοντι,
 ἐσθλὸς δ' ἐν σταδίῃ· ἀγορῇ δέ ἑ παῦροι Ἀχαιῶν
 νίκων, ὅπποτε κοῦροι ἐρίσσειαν περὶ μύθων·
 ὅ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· 285
 „ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶμαι·
 οἷον δὴ αὐτ' ἐξαὐτίς ἀνέστη κῆρας ἀλύξας
 Ἴκτωρ· ἦ θῆν μιν μάλα ἔλπετο θυμὸς ἐκάστον
 χερσὶν ὑπ' Αἴαντος θανέειν Τελαμωνιάδαο.
 ἀλλὰ τις αὖτε θεῶν ἐρρύσατο καὶ ἐσάσεν 290
 Ἴκτορ', ὃ δὴ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν,
 ὥς καὶ νῦν ἐσσεσθαι ὀίομαι· οὐ γὰρ ἄτερ γε
 Ζηνὸς ἐριγδούπου πρόμος ἴσταται ὧδε μενοιῶν.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἰπω, πειθώμεθα πάντες.

πληθύν μὲν ποτὶ νῆας ἀνώξομεν ἀπονέεσθαι· 295
 αὐτοὶ δ', ὅσσοι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ εὐχόμεθ' εἶναι,
 στήομεν, εἴ κε πρῶτον ἐρύξομεν ἀντιάσαντες
 δούρατ' ἀνασχόμενοι· τὸν δ' οἶω καὶ μεμαῶτα
 θυμῷ δειέσεσθαι Δαναῶν καταδύναι ὄμιλον."

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πύθοντο. 300
 οἱ μὲν ἄρ' ἀμφ' Αἴαντα καὶ Ἴδομενῆα ἔνακτα,
 Τεῦκρον Μηριόνην τε Μέγην τ' ἀτάλαντον Ἄρηι,
 ὑσμίνην ἤροτνον, ἀριστῆας καλέσαντες,
 Ἔκτορι καὶ Τρώεσσιν ἐναντίον· αὐτὰρ ὀπίσσω
 ἢ πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο. 305

Τρῶες δὲ προύτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἔκτωρ
 μακρὰ βιβάς· πρόσθεν δὲ κί' αὐτοῦ Φοῖβος Ἀπόλλων
 εἰμένος ὥμοιιν νεφέλην, ἔχε δ' αἰγίδα θούρην
 δεινὴν ἀμφιδάσειαν ἀριπρεπέ', ἣν ἄρα χαλκεὺς
 Ἥφαιστος Διὶ δῶκε φορήμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν· 310
 τὴν ἄρ' ὅ γ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων ἠγήσατο λαῶν.
 Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες, ὥρτο δ' αὐτῇ
 ὄξεϊ ἀμφοτέρωθεν, ἀπὸ νευρῇφι δ' οἶστοι
 θρῶσκον· πολλὰ δὲ δοῦρα θρασείων ἀπὸ χειρῶν
 ἄλλα μὲν ἐν χροῖ πῆγνυντ' ἀρηιθίων αἰζηῶν, 315
 πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγύ, πάρος χροῖα λευκὸν ἐπαυρεῖν,
 ἐν γαίῃ ἴσταντο, λιλαιόμενα χροὸς ἄσαι.

ὄφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβος Ἀπόλλων,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πίπτε δὲ λαός·
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατενῶπα ἰδὼν Δαναῶν ταχυπῶλων 320
 σεῖσ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔνυσε μάλα μέγα, τοῖσι δὲ θυμὸν
 ἐν στήθεσσιν ἐθελξε, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 οἱ δ', ὥς τ' ἦε βοῶν ἀγέλην ἢ πῶν μέγ' οἰῶν
 θῆρε δύω κλονέωσι μελαίνης νυκτὸς ἀμολγῶ,
 ἐλθόντ' ἐξαπίνης σσημάντορος οὐ παρῆντος, 325

ὥς ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ ἀνάκλιδες· ἐν γὰρ Ἀπόλλων
ἦκε φόβον, Τρῶσιν δὲ καὶ Ἑκτορι κῦδος ὕπαζεν.

ἔνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα κεδασθεΐσης ὕσμίνης.
Ἑκτωρ μὲν Στιχίον τε καὶ Ἀρκεσίλαον ἔπεφνεν,
τὸν μὲν Βοιωτῶν ἡγήτορα χαλκοχιτώνων, 330
τὸν δὲ Μενεσθῆος μεγαθύμου πιστὸν ἑταῖρον·
Αἰνείας δὲ Μέδοντα καὶ Ἴασον ἐξενάριξεν·
ἦ τοι ὁ μὲν νόθος υἱὸς Οἰλήος θείοιο
ἔσκε, Μέδων Αἰαντος ἀδελφεός, αὐτὰρ ἔναιεν
ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτάς, 335
γνωτὸν μητρυιῆς Ἑριώπιδος, ἣν ἐχ' Οἰλεύς·
Ἴασος αὖτ' ἀρχὸς μὲν Ἀθηναίων ἐτέτυκτο,
υἱὸς δὲ Σφήλοιο καλέσκατο Βουκολίδαο.

Μηκιστῇ δ' ἔλε Πουλυδάμας, Ἐχίον δὲ Πολίτης
πρώτῃ ἐν ὕσμίνῃ, Κλονίον δ' ἔλε δῖος Ἀγήμερος. 340
Δηίοχον δὲ Πάρις βάλε νεΐατον ὦμον ὅπισθεν
φεύγοντ' ἐν προμάχοισι, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν.

ὄφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα, τόφρα δ' Ἀχαιοὶ
τάφρῳ καὶ σκολόπεσσι ἐνιπλήξαντες ὀρυκτῇ
ἔνθα καὶ ἔνθα φέβοντο, δύνοντο δὲ τεῖχος ἀνάγκῃ. 345
Ἑκτωρ δὲ Τρῶεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας·

„νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι, ἔαν δ' ἔναρα βροτόεντα·
ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἐτέρωδι νοήσω,
αὐτοῦ οἱ θάνατον μητίσομαι, οὐδέ νυ τὸν γε
γνωτοί τε γνωταί τε πυρὸς λελάχωσι θανόντα, 350
ἀλλὰ κύνες ἐρύουσιν πρὸ ἄστεος ἡμετέροιο.“

ὣς εἰπὼν μάλιστα κατωμαδὸν ἤλασεν ἵππους,
κεκλόμενος Τρῶεσσι κατὰ στίχας. οἱ δὲ σὺν αὐτῷ
πάντες ὁμοκλήσαντες ἔχον ἐρυσάρματα ἵππους
ἡχῇ θεσπεσίῃ· προπάροιθε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων 355
ῥεῖ' ὄχθας καπέτοιο βαθείης ποσσὶν ἐρείπων

ἐς μέσσον κατέβαλλε, γεφύρωσεν δὲ κέλευθον
 μακρὴν ἢδ' εὐρεΐαν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωή
 γίννεται, ὅππότε ἄνθρωπος σθένεος πειρώμενος ἦσιν.
 τῇ ῥ' οἱ γε προχέοντο φαλαγγηδόν, πρὸ δ' Ἀπόλλων 360
 αἰγίδ' ἔχων ἐρίτιμον· ἔρειπε δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
 ῥεῖα μάλ', ὥς ὅτε τις ψάμαθον πάϊς ἄγχι θαλάσσης,
 ὅς τ' ἐπεὶ οὖν ποιήσῃ ἀθύρματα νηπιέησιν,
 ἄψ αὐτίς συνέχευε ποσὶν καὶ χερσὶν ἀθύρων.
 ὧς ῥα σὺ, ἦε Φοῖβε, πολὺν κάματον καὶ οἰζὺν 365
 σύγχεας Ἀργείων, αὐτοῖσι δὲ φύζαν ἐνῶρσας.

ὧς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
 ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσιν
 χεῖρας ἀνίσχοντες μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος·
 Νέστωρ αὖτε μάλιστα Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν, 370
 εὐχετο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·
 „Ζεῦ πάτερ, εἰ ποτέ τίς τοι ἐν Ἀργεῖ περ πολυπύρρῳ
 ἦ βοὸς ἦ ὄϊος κατὰ πτόνα μηρία καίω
 εὐχετο νοστήσαι, σὺ δ' ὑπέσχεο καὶ κατένευσας,
 τῶν μνηῆσαι καὶ ἄμυνον, Ὀλύμπιε, νηλεὲς ἦμαρ, 375
 μῆδ' οὕτω Τρῶεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιοὺς.“

ὧς ἔφατ' εὐχόμενος, μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς,
 ἀράων αἰών Νηληιάδαο γέροντος.

Τρῶες δ' ὥς ἐπύθοντο Διὸς κτύπον αἰγίοχοιο,
 μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης. 380
 οἱ δ', ὧς τε μέγα κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
 νηὸς ὑπὲρ τοίχων καταβήσεται, ὅππότε ἐπέιγῃ
 ἰς ἀνέμου· ἦ γάρ τε μάλιστά γε κύματ' ὀφέλλει·
 ὧς Τρῶες μεγάλη ἰαχῇ κατὰ τεῖχος ἔβαινον,
 ἵππους δ' εἰσελάσαντες ἐπὶ πρύμνῃσι μάχοντο 385
 ἔρχεσιν ἀμφιγύοις αὐτοσχεδόν, οἱ μὲν ἀφ' ἵππων,
 οἱ δ' ἀπὸ νηῶν ὕψι μελαινάων ἐπιβάντες

μακροῖσι ξυστοῖσι, τά ῥά σφ' ἐπὶ νηυσὶν ἔκειτο
ναύμαχα κολλήεντα, κατὰ στόμα εἰμένα χαλκῷ.

Πάτροκλος δ', εἴως μὲν Ἀχαιοὶ τε Τρῶες τε 390
τείχεος ἀμφεμάχοντο θοάων ἔκτοθι νηῶν,
τόφρ' ὃ γ' ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρύπυλοι
ἦστό τε καὶ τὸν ἕτερε πε λόγοις, ἐπὶ δ' ἔλκει λυγρῷ
φάρμακ' ἀκέσματ' ἔπασσε μελαινώων ὀδυνάων.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τείχος ἐπεσσυμένους ἐνόησεν 395
Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
ῥιμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὦ πεπλήγετο μηρὼ
χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ἠΐδ'·
„Εὐρύπυλ', οὐκέτι τοι δύναιμι χατέοντί περ ἔμης
ἐνθάδε παρμενέμεν· δὴ γὰρ μέγα νείκος ὕωρεν· 400
ἀλλὰ σὲ μὲν θεράπων ποτιτερπείω, αὐτὰρ ἐγὼ γε
σπεύσομαι εἰς Ἀχιλῆα, ἵν' ὀτρύνω πολεμίζειν.
τίς δ' οἶδ', εἴ κέν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίνω
παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραΐφασίς ἐστιν ἐταίρου.“

τὸν μὲν ἄρ' ὧς εἰπόντα πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ 405
Τρῶας ἐπερχομένους μένον ἔμπεδον, οὐδὲ δύναντο
παυροτέρους περ ἔοντας ἀπώσασθαι παρὰ νηῶν·
οὐδέ ποτε Τρῶες Δαναῶν ἐδύναντο φάλαγγας
ῥηξάμενοι κλισίῃσι μιγήμεναι ἠδὲ νέεσσιν.
ἀλλ' ὧς τε στάθμη δόρυ νήιον ἐξιθύνει 410
τέκτονος ἐν παλάμῃσι δαήμονος, ὅς ῥά τε πάσης
εὖ εἰδῆ σοφίης ὑποθημοσύνησιν Ἀθήνης,
ὧς μὲν τῶν ἐπὶ ἴσα μάχῃ τέτατο πτόλεμός τε·
ἄλλοι δ' ἄμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο νέεσσιν.

Ἐκτωρ δ' ἄντ' Αἴαντος εἰείσατο κυδαλίμοιο. 415
τῷ δὲ μῆς περὶ νηὸς ἔχον πόνου, οὐδὲ δύναντο
οὔθ' ὃ τὸν ἐξελάσαι καὶ ἐνιπρῆσαι πύρρῃ νῆα,
οὔθ' ὃ τὸν ἄψ ὥσασθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσε γε δαίμων.

ἐνθ' υἷα Κλυτίοιο Καλήτορα φαίδιμος Αἴας
 πῦρ ἐς νῆα φέροντα κατὰ στήθεος βάλε δουρί· 420
 δούπησεν δὲ πεσών, δαλὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 Ἔκτωρ δ' ὥς ἐνόησεν ἀνεψιὸν ὀφθαλμοῖσιν
 ἐν κονίῃσι πεσόντα νεὸς προπάροιθε μελαίνης,
 Τρωσὶ τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας·
 „Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί, 425
 μὴ δὴ πω χάξεσθε μάχης ἐν στείνει τῷδε,
 ἀλλ' υἷα Κλυτίοιο σαώσατε, μὴ μιν Ἀχαιοὶ
 τεύχεα συλήσωσι νεῶν ἐν ἄγῳι πεσόντα.“

ὥς εἰπὼν Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
 τοῦ μὲν ἄμαρθ', ὁ δ' ἔπειτα Λυκόφρονα Μάστορος υἱόν, 430
 Αἴαντος θεράποντα Κυθήριον, ὃς ῥα παρ' αὐτῷ
 ναί', ἐπεὶ ἄνδρα κατέκτα Κυθήροισι ζαθέοισιν,
 τὸν ῥ' ἔβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ οὐάτος ὀξεί χαλκῷ
 ἐστεῶτ' ἄγχ' Αἴαντος· ὁ δ' ὑπτιος ἐν κονίῃσιν
 νηὸς ἅπο πρυμνῆς χαμάδις πέσε, λύντο δὲ γυνῖα. 435
 Αἴας δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα·
 „Τεῦκε πέπον, δὴ νῶϊ ἀπέκτατο πιστὸς ἐταῖρος
 Μαστορίδης, ὃν νῶϊ Κυθηρόθεν ἔνδον ἔοντα
 ἶσα φίλοισι τοκεῦσιν ἐτίομεν ἐν μεγάροισιν·
 τὸν δ' Ἔκτωρ μεγάρθυμος ἀπέκτανε. ποῦ νῦ τοι ἰοὶ 440
 ὠκύμοροι καὶ τόξον, ὃ τοι πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων;“

ὥς φάθ', ὁ δὲ ξυνέηκε, θέων δέ οἱ ἄγχι παρέσθη
 τόξον ἔχων ἐν χειρὶ παλίντονον ἠδὲ φαρέτρην
 ἰοδόκον· μάλα δ' ὦκα βέλεα Τρώεσσιν ἐφίει.
 καὶ ῥ' ἔβαλε Κλείτον Πεισήνορος ἀγλαὸν υἱόν, 445
 Πουλυδάμαντος ἐταῖρον ἀγανοῦ Πανθοῖδαο,
 ἥνῃα χερσὶν ἔχοντα· ὁ μὲν πεπόνητο καδ' ἵππους·
 τῇ γὰρ ἔχ', ἥ ῥα πολὺ πλείσται κλονέοντο φάλαγγες,
 Ἔκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ

ἦλθε κακόν, τό οἱ οὐ τις ἐρύκακεν ἱεμένων περ. 450
 αὐχένι γάρ οἱ ὀπισθε πολύστονος ἔμπεσεν ἰός·
 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
 κεῖν' ὄχεα κροτέοντες. ἄναξ δ' ἐνόησε τάχιστα
 Πουλυδάμας, καὶ πρῶτος ἐναντίος ἦλυθεν ἵππων.
 τοὺς μὲν ὃ γ' Ἀστυνόῳ Προτιάονος νίει δῶκεν, 455
 πολλὰ δ' ἐπώτρυνε σχεδὸν ἰσχεῖν εἰσορόωντα
 ἵππους· αὐτὸς δ' αὖτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.

Τεῦκρος δ' ἄλλον οἰστὸν ἐφ' Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ
 αἶνυτο, καί κεν ἔπαυσε μάχην ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
 εἴ μιν ἀριστεύοντα βαλὼν ἐξείλετο θυμόν. 460
 ἀλλ' οὐ λῆθε Διὸς πυκινὸν νόον, ὅς ῥα φύλασσε
 Ἑκτορ', ἀτὰρ Τεῦκρον Τελαμώνιον εὐχος ἀπήνρα,
 ὅς οἱ ἐυστρεφέα νευρὴν ἐν ἀμύμονι τόξῳ
 ῥῆξ' ἐπὶ τῷ ἐρύοντι· παρεπλάγχθη δέ οἱ ἄλλη
 ἰὸς χαλκοβαρῆς, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός. 465

Τεῦκρος δ' ἐρρώγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα·
 „ὦ πόποι, ἣ δὴ πάγχυ μάχης ἐπὶ μῆδεα κείρει
 δαίμων ἡμετέρης, ὃ τέ μοι βιὸν ἔκβαλε χειρός,
 νευρὴν δ' ἐξέρρηξε νεόστροφον, ἣν ἐνέδησα
 πρῶιον, ὅφρ' ἀνέχοιτο θαμὰ θρώσκοντας οἰστούς.“ 470

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 „ὦ πέπον, ἀλλὰ βιὸν μὲν ἔα καὶ ταρφέας ἰοὺς
 κείσθαι, ἐπεὶ συνέχευε θεὸς Δαναοῖσι μεγέρας·
 αὐτὰρ χερσὶν ἐλὼν δολὶχὸν δόρυ καὶ σάκος ὦμα
 μάρναό τε Τρώεσσι καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς. 475
 μὴ μὰν ἀσπουδί γε, δαμασσάμενοί περ, ἔλοιεν
 νῆας ἐυσσέλμους, ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης.“

ὥς φάθ', ὃ δὲ τόξον μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔθηκεν,
 αὐτὰρ ὃ γ' ἀμφ' ὦμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον,
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην ἐτύκτον ἔθηκεν 480

[ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθευ ἔνευσεν]
 εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξεί χαλκῷ,
 βῆ δ' ἰέναι, μάλα δ' ὦκα θεῶν Ἀλάντι παρέστη.

Ἔκτωρ δ' ὥς εἶδεν Τεύκρον βλαφθέντα βέλεμνα,
 Τρῳσί τε καὶ Ἀνκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύσας· 485
 „Τρῶες καὶ Ἀνκιοὶ καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς· δὴ γὰρ ἶδον ὀφθαλμοῖσιν
 ἀνδρὸς ἀριστῆος Διόθεν βλαφθέντα βέλεμνα.

ῥεῖα δ' ἀρίγνωτος Διὸς ἀνδράσι γίγνεται ἀλκή, 490
 ἡμὲν ὀτέοισιν κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυαλίξῃ,
 ἥδ' ὅτινας μινύθῃ τε καὶ οὐκ ἐθέλῃσιν ἀμύνειν,
 ὥς νῦν Ἀργείων μινύθει μένος, ἅμμι δ' ἀρήγει.
 ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες· ὅς δέ κεν ὕμεων
 βλήμενος ἢ τυπεῖς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ, 495
 τεθνάτω· οὐ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης
 τεθνάναι· ἀλλ' ἔλλογός τε σόῃ καὶ παῖδες ὀπίσσω,
 καὶ οἶκος καὶ κλῆρος ἀκήρατος, εἰ κεν Ἀχαιοὶ
 οἰχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.“

ὥς εἰπὼν ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου. 500
 Ἄλῃ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἐτάροισιν·
 „αἰδώς, Ἀργεῖοι· νῦν ἄρχιον ἢ ἀπολέσθαι
 ἢ ἐσθλὸν καὶ ἀπώσασθαι κακὰ νηῶν.

ἢ ἔλπεσθ', ἦν νῆας ἔλῃ κορυθαίολος Ἔκτωρ,
 ἐμβαδὸν ἵξεσθαι ἦν πατρίδα γαῖαν ἑκάστος; 505
 ἢ οὐκ ὀτρύνοντος ἀκούετε λαὸν ἅπαντα

Ἔκτορος, ὅς δὴ νῆας ἐνιπρῆσαι μενεαίνει;
 οὐ μὰν ἔς γε χορὸν κέλετ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
 ἡμῖν δ' οὐ τις τοῦδε νόος καὶ μῆτις ἀμείνων,
 ἢ αὐτοσχεδίῃ μῖξαι χεῖρας τε μένος τε. 510
 βέλτερον ἢ ἀπολέσθαι ἓνα χρόνον ἢ ἐβίῃναι,

ἢ δὴ θὰ στρεῦγεσθαι ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι
 ὦδ' αὖτως παρὰ νηυσὶν ὑπ' ἀνδράσι χειροτέροισιν.
 ὣς εἰπὼν ὦτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστων.
 ἔνθ' Ἑκτωρ μὲν ἔλε Σχεδίων Περιμηδέος υἱόν, 515
 ἀρχὸν Φωκίων, Αἴας δ' ἔλε Λαοδάμαντα
 ἡγεμόνα πρυλέων, Ἀντήνορος ἀγλαὸν υἱόν·
 Πουλυδάμας δ' Ὀτον Κυλλήνιον ἐξευάριξεν,
 Φυλεῖδεω ἑταρον, μεγαθύμων ἀρχὸν Ἑπειῶν.
 τῷ δὲ Μέρης ἐπόρουσεν ἰδὼν· ὁ δ' ὑπαιθα λιάσθη 520
 Πουλυδάμας. καὶ τοῦ μὲν ἀπήμβροτεν· οὐ γὰρ Ἀπόλλων
 εἶα Πανθόου υἱὸν ἐνὶ προμάχοισι δαμῆναι·
 αὐτὰρ ὅ γε Κροίσμου στῆθος μέσον οὔτασε δουρί.
 δούπησεν δὲ πεσὼν, ὁ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.
 τόφρα δὲ τῷ ἐπόρουσε Δόλοψ αἰχμῆς ἐν εἰδῶς, 525
 Λαμπετίδης, ὃν Λάμπος ἐγείνατο φέρετατος ἀνδρῶν,
 Λαομεδοντιάδης, ἐν εἰδότα θούριδος ἀλκῆς·
 ὃς τότε Φυλεῖδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ
 ἐγγύθεν ὀρμηθεῖς· πυκινὸς δέ οἱ ἦρκεσε θώρηξ,
 τὸν ῥ' ἐφόρει γυάλοισιν ἀρηρότα· τὸν ποτε Φυλεὺς 530
 ἤγαγεν ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἔκτο Σελλήεντος·
 ξείνος γάρ οἱ ἔδωκεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἑυφῆτης
 ἐς πόλεμον φορέειν δηίων ἀνδρῶν ἀλεωρήν·
 ὃς οἱ καὶ τότε παιδὸς ἀπὸ χροὸς ἦρκεσ' ὕλεθρον.
 τοῦ δὲ Μέρης κόρυθος χαλκήρεος ἵπποδασείης 535
 κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' ἔρχεῖ ὀξυόεντι,
 ῥῆξε δ' ἀφ' ἱππειον λόφον αὐτοῦ· πᾶς δὲ χαμᾶζε
 κάππεσεν ἐν κονίησι, νέον φοῖνικι φαεινός.
 εἶος ὁ τῷ πολέμιζε μένων, ἔτι δ' ἔλπετο νίκην,
 τόφρα δέ οἱ Μενέλαος ἀρήιος ἦλθεν ἀμύντωρ, 540
 στῆ δ' εὐρὰξ σὺν δουρὶ λαθὼν, βάλε δ' ὤμον ὕπιοθεν·
 αἰχμὴ δὲ στέροιο διέσσυτο μαιμώωσα,

πρόσσω ἱεμένη· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐλίεσθῃ.
 τῷ μὲν εἰσάσθην χαλκήρεα τεύχε' ἀπ' ὤμων
 συλήσειν· Ἐκτωρ δὲ κασιγνήτοισι κέλευσεν 545
 πᾶσι μάλα, πρῶτον δ' Ἰκεταονίδην ἐνένιπεν
 ἰφθιμον Μελάνιππον. ὁ δ' ὄφρα μὲν εἰλίποδας βοῦς
 βόσκ' ἐν Περκώτῃ, δηίων ἀπονόσφιν ἐόντων·
 αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἦλυνθον ἀμφιέλισσαι,
 ἄψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπερε δὲ Τρώεσσιν, 550
 ναῖε δὲ παρ Πριάμῳ, ὁ δέ μιν τίεν ἴσα τέκεσσι·
 τὸν ῥ' Ἐκτωρ ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν
 „οὔτῳ δῆ, Μελάνιππε, μεθήσομεν; οὐδέ νυ σοὶ περ
 ἐντρέπεται φίλον ἦτορ ἀνεψιοῦ καταμένοιο;
 οὐχ ὀράας, οἷον Δόλοπος περὶ τεύχε' ἔπουσιν; 555
 ἀλλ' ἔπεν· οὐ γὰρ ἔτ' ἔστιν ἀποσταδὸν Ἀργείοισιν
 μάρνασθαι, πρὶν γ' ἢ κατακτάμεν ἢ κατ' ἄκρης
 Ἴλιον αἰπυινὴν ἐλέειν κτάσθαι τε πολίτας.“

ὧς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' αἶμ' ἔδπετο ἰσόθεος φῶς.
 Ἀργεῖους δ' ὥτρυνε μέγας Τελαμώνιος Αἴας· 560
 „ὦ φίλοι, ἄνδρες ἔστε καὶ αἰδῶ θεῶν ἐνὶ θυμῷ,
 ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμῖνας.
 αἰδομένων ἀνδρῶν πλέονες σοὶ ἢ πέφανται·
 φευγόντων δ' οὔτ' ἄρ κλέος ὄρνυται οὔτε τις ἀλκή.“

ὧς ἔφαθ', οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον, 565
 ἐν θυμῷ δ' ἐβάλοντο ἔπος, φράξαντο δὲ νῆας
 ἔρκει χαλκείῳ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς Τρῶας ἐγειρεν.
 Ἀντίλοχον δ' ὥτρυνε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 „Ἀντίλοχ', οὐ τις σεῖο νεώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
 οὔτε ποσὶν θάσσω· οὐτ' ἄλκιμος ὥς σὺ μάχεσθαι· 570
 εἴ τινα που Τρώων ἐξάλμενος ἄνδρα βάλοισθα.“

ὧς εἰπὼν ὁ μὲν αὐτὶς ἀπέσσυτο, τὸν δ' ὀρόθυνε·
 ἐκ δ' ἔθορε προμάχων, καὶ ἀκόντισε δοῦρϊ φαιινῷ

ἀμφὶ ἔ παπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο
 ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος· ὃ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἦκεν, 575
 ἀλλ' Ἴκετάονος υἱὸν ὑπέρθυμον Μελάνιππον
 νισσόμενον πολεμόνδε βάλε στῆθος παρὰ μαζόν.
 δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε κύων ὥς, ὅς τ' ἐπὶ νεβρῷ
 βλημένῳ ἀΐξῃ, τὸν τ' ἐξ εὐνῇφι θορόντα 580
 θηρητήρ· ἐτύχησε βαλὼν, ὑπέλυσε δὲ γυνῖα·
 ὥς ἐπὶ σοί, Μελάνιππε, θόρ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
 τεύχεα σνλήσων. ἀλλ' οὐ λάθην Ἑκτορα δίδον,
 ὅς ῥά οἱ ἀντίος ἦλθε θέων ἀνὰ δημοιότητα.
 Ἀντίλοχος δ' οὐ μείνε, θοός περ ἔων πολεμιστής, 585
 ἀλλ' ὃ γ' ἄρ' ἔτρεσε θηρὶ κακὸν ῥέξαντι ῥοικῶς,
 ὅς τε κύνα κτείνας ἢ βουκόλον ἀμφὶ βόεσσιν
 φεύγει, πρίν περ ὄμιλον ἀολλίσθημεναι ἀνδρῶν·
 ὥς τρέσε Νεστορίδης, ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἑκτωρ
 ἡχῇ θεσπεσίῃ βέλεα στονόοντα χέοντο· 590
 στῆ δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἐταίρων.

Τρῶες δὲ λείουσιν ῥοικότες ὠμοφάγοισιν
 νηυσὶν ἐπεσσεύοντο, Διὸς δ' ἐτέλειον ἐφετμάς,
 ὃ σφισιν αἶεν ἔγειρε μένος μέγα, θέλγε δὲ θυμὸν
 Ἀργείων καὶ κῦδος ἀπαίνυτο, τοὺς δ' ὀρόθυνεν. 595
 Ἑκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι
 Πριαμίδῃ, ἵνα νηυσὶ κορωνίσιν θεσπιδαῆς πῦρ
 ἐμβάλοι ἀκάματον, Θέτιδος δ' ἐξαίσιον ἀρῇν
 πᾶσαν ἐπικρήνεια· τὸ γὰρ μένε μητίετα Ζεὺς,
 νηὸς καιομένης σέλας ὀφθαλμοῖσιν ιδέσθαι· 600
 ἐκ γὰρ δὴ τοῦ ἐμελλε παλίσωξιν παρὰ νηῶν
 θησέμεναι Τρώων, Δαναοῖσι δὲ κῦδος ὀρέξιν.
 τὰ φρονέων νήεσσιν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἔγειρεν
 Ἑκτορα Πριαμίδην, μάλα περ μεμαῶτα καὶ αὐτόν.

μαίνεται δ', ὥς ὅτ' Ἄρης ἐγγέσπαλος ἢ ὀλοὸν πῦρ 605
οὔρεσι μαίνεται βαθείης ἐν τάρφεσιν ὕλης·
ἀφλοισμὸς δὲ περὶ στόμα γίγνεται, τὰ δέ οἱ ὅσσε
λαμπέσθην βλοσυρῇσιν ὑπ' ὀφρύσιν, ἀμφὶ δὲ πῆληξ
σμερδαλέον κροτάφοισι τινάσσετο μαρναμένοιο
[Ἐκτορος· αὐτὸς γάρ οἱ ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμύντωρ 610
Ζεὺς, ὃς μιν πλεόνεσσι μετ' ἀνδράσι μῦνον ἐόντα
τίμα καὶ κύναινε. μινυνθάδιος γὰρ ἔμελλεν
ἔσσεσθ'· ἤδη γάρ οἱ ἐπώρνευε μόρσιμον ἦμαρ
Παλλὰς Ἀθηναίη ὑπὸ Πηλεΐδαο βίηφιν.]
καὶ ῥ' ἔθελεν ῥῆξαι στίχας ἀνδρῶν, πειρητίζων, 615
ἢ δὴ πλεῖστον ὅμιλον ὄρα καὶ τεύχε' ἄριστα·
ἀλλ' οὐδ' ὥς δύνατο ῥῆξαι, μάλα περ μενεαίνων·
ἴσχον γὰρ πυργηδὸν ἀρηρότες, ἥντε πέτρῃ
ἡλίβατος μεγάλη, πολιῆς ἁλὸς ἐγγυὺς ἐοῦσα,
ἢ τε μένει λιγέων ἀνέμων λαίψηρὰ κέλευθα 620
κύματά τε τροφόμεντα, τὰ τε προσερεύγεται αὐτήν·
ὥς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον οὐδὲ φέβοντο.
αὐτὰρ ὁ λαμπόμενος πυρὶ πάντοθεν ἔνθορ' ὁμίλῳ,
ἐν δ' ἔπεσ', ὥς ὅτε κύμα θοῇ ἐν νηὶ πέσῃσιν
λάβρον ὑπὸ νεφέων ἀνεμοτρεφές· ἢ δέ τε πᾶσα 625
ἄγνη ὑπεκρύφθη, ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτη
ἰστίῳ ἐμβρέμεται, τρομέουσι δέ τε φρένα νῆυται
δειδιότες· τυτθὸν γὰρ ὑπὲκ θανάτοιο φέρονται·
ὥς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
αὐτὰρ ὁ γ' ὥς τε λέων ὀλοόφρων βουσίην ἐπελθὼν, 630
αἶ ῥά τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεος μεγάλοιο νέμονται
μυρίαί, ἐν δέ τε τῇσι νομεὺς οὐ πω σάφα εἰδὼς
θηρὶ μαχήσασθαι ἔλικος βοὸς ἀμφὶ φονῇσιν·
ἢ τοι ὁ μὲν πρώτῃσι καὶ ὑστατίῃσι βόεσσιν
αἶεν ὁμοστιχάει, ὁ δέ τ' ἐν μέσσησιν ὀρούσας 635

βοῦν ἔδει, αἶ δέ τε πᾶσαι ὑπέτρεσαν· ὥς τότ' Ἀχαιοὶ
 θεσπεσίως ἐφόβηθεν ὑφ' Ἑκτορι καὶ Διὶ πατρὶ
 πάντες, ὃ δ' οἶον ἔπεφνε Μυκηναῖον Περιφήτην,
 Κοπρῆος φίλον υἱόν, ὃς Εὐρυσθέως ἄνακτος
 ἀγγελίης οἶχνεσκε βίη Ἡρακλεΐη· 640

τοῦ γένετ' ἐκ πατρὸς πολὺ χεῖρονος υἱὸς ἀμείνων
 παντοίας ἀρετάς, ἡμὲν πόδας ἡδὲ μάχεσθαι,
 καὶ νόον ἐν πρώτοισι Μυκηναίων ἐτέτυκτο·
 ὃς ῥα τόθ' Ἑκτορι κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυάλιξεν.
 στρεφθεῖς γὰρ μετόπισθεν ἐν ἀσπίδος ἄντυγι πάλτο, 645
 τὴν αὐτὸς φορέεσκε ποδηνεκέ', ἔρκος ἀκόντων·
 τῇ ὃ γ' ἐνὶ βλαφθεῖς πέσεν ὑπτιος, ἀμφὶ δὲ πῆληξ
 σμερδαλέον κονάβησε περὶ κροτάφοισι πεσόντος.
 Ἑκτωρ δ' ὄξυ νόησε, θεῶν δέ οἱ ἄγχι παρέστηκε,
 στήθεϊ δ' ἐν δόρῳ πῆξε, φίλων δέ μιν ἐγγὺς ἐταίρων 650
 κτεῖν· οἱ δ' οὐκ ἐδύναντο, καὶ ἀχνύμενοί περ ἐταίρου,
 χραϊσμεῖν· αὐτοὶ γὰρ μάλα δεΐδισαν Ἑκτορα δῖον.

εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν, περὶ δ' ἔσχεθον ἄκραι
 νῆες, ὅσαι πρῶται εἰρύατο· τοὶ δ' ἐπέκυντο.
 Ἀργεῖοι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνάγκη 655
 τῶν πρωτέων, αὐτοῦ δὲ παρὰ κλισίῃσιν ἔμειναν
 ἄνδρῳ, οὐδ' ἐκέδασθεν ἀνὰ στρατόν· ἴσχε γὰρ αἰδῶς
 καὶ δέος· ἀζηγῆς γὰρ ὁμόκλεον ἀλλήλοισιν.

Νέστωρ αὖτε μάλιστα Γερήνιος, οὗρος Ἀχαιῶν,
 λίσσεθ' ὑπὲρ τοκέων γουνούμενος ἄνδρα ἕκαστον· 660

„ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε, καὶ αἰδῶ θεῶν· ἐνὶ θυμῷ
 ἄλλων ἀνθρώπων, ἐπὶ δὲ μνήσασθε ἕκαστος
 παίδων ἡδ' ἀλόχων καὶ κτήσιος ἡδὲ τοκήων,
 ἡμὲν ὅτεφ ζῶουσι καὶ ᾧ κατατεθνήκασιν·
 τῶν ὑπερ ἐνθάδ' ἐγὼ γουνάξομαι οὐ παρεόντων 665
 ἐστάμεναι κρατερῶς, μηδὲ τρωπᾶσθε φόβονδε.“

ὥς εἰπὼν ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 [τοῖσι δ' ἅπ' ὀφθαλμῶν νέφος ἀχλὺς ὤσεν Ἀθήνη
 θεσπέσιον· μάλα δέ σφι φάως γένετ' ἀμφοτέρωθεν,
 ἡμὲν πρὸς νηῶν καὶ ὁμοίου πολέμοιο· 670
 Ἔκτορα δὲ φράσσαντο βοῇν ἀγαθὸν καὶ ἑταίρους,
 ἡμὲν ὅσοι μετόπισθεν ἀφέστασαν οὐδὲ μάχοντο,
 ἦδ' ὅσοι παρὰ νηυσὶ μάχην ἐμάχοντο θοῇσιν.]
 οὐδ' ἄρ' ἔτ' Ἀλάντι μεγαλήτορι ἦνδανε θυμῷ
 ἐστάμεν, ἐνθα περ ἄλλοι ἀφέστασαν νῆες Ἀχαιῶν· 675
 ἀλλ' ὃ γε νηῶν ἱκρί' ἐπώχετο μακρὰ βιβάσθων,
 νῶμα δὲ ξυστὸν μέγα ναῦμαχον ἐν παλάμησιν,
 κολλητὸν βλήτροισι, δυωκαλεικοσίπηχυν.
 ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν ἐν εἰδῶς,
 ὅς τ' ἐπεὶ ἐκ πολέων πίσυρας συναίρεται ἵππους, 680
 σεύας ἐκ πεδίοιο μέγα προτὶ ἄστρ' ὀίηται
 λαοφόρον καθ' ὁδόν· πολέες τέ ε' θηήσαντο
 ἀνέρες ἠδὲ γυναῖκες· ὃ δ' ἔμπεδον ἀσφαλὲς αἰεὶ
 θρώσκων ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται, οἱ δὲ πέτονται·
 ὥς Αἴας ἐπὶ πολλὰ θοάων ἱκρία νηῶν 685
 φοῖτα μακρὰ βιβάς, φωνὴ δὲ οἱ αἰθέρ' ἵκανε.
 αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοόων Ἀναοῖσι κέλευεν
 νηυσὶ τε καὶ κλισίῃσιν ἀμυνέμεν. οὐδὲ μὲν Ἔκτωρ
 μῖμνεν ἐνὶ Τρώων ὁμάδῃ πύκα θωρηκτάων·
 ἀλλ' ὥς τ' ὀρνίθων πετεηνῶν αἰετὸς αἰθῶν 690
 ἔθνος ἐφορμάται, ποταμὸν πάρα βοσκομενάων,
 χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων,
 ὥς Ἔκτωρ ἰθυσε νεὸς κυανοπρώροιο
 ἀντίος ἄλξας· τὸν δὲ Ζεὺς ὤσεν ὀπίσθεν
 χειρὶ μάλα μεγάλῃ, ὥτρυνε δὲ λαὸν ἅμ' αὐτῷ. 695
 αὐτίς δὲ δοριεῖα μάχῃ παρὰ νηυσὶν ἐτύχθη·
 φαίης κ' ἀκμήτας καὶ ἀτειρέας ἀλλήλοισιν

ἄντεσθ' ἐν πολέμῳ· ὥς ἐσσυμένως ἐμάχοντο.
τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ὄδ' ἦν νόος· ἥ τοι Ἀχαιοὶ
οὐκ ἔφασαν φεύξεσθαι ὑπὲκ κακοῦ, ἀλλ' ὀλέεσθαι, 700
Τρωσὶν δ' ἔλπετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἑκάστου
νῆας ἐνιπρήσειν κτενέειν θ' ἥρωας Ἀχαιοὺς.

οἱ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν·
Ἐκτῶρ δὲ πρύμνης νεὸς ἤψατο ποντοπόροιο,
καλῆς ὠκυάλου, ἣ Πρωτεσίλαον ἔνεικεν 705
ἑς Τροίην, οὐδ' αὖτις ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν.
τοῦ περ δὴ περὶ νηὸς Ἀχαιοὶ τε Τρωῆς τε
δῆρουν ἀλλήλους αὐτοσχεδόν· οὐδ' ἄρα τοί γε
τόξων αἰκᾶς ἀμφὶς μένον οὐδέ τ' ἀκόντων,
ἀλλ' οἳ γ' ἐγγύθεν ἰστάμενοι ἓνα θυμὸν ἔχοντες 710
ὀξέσι δὴ πελέκεσσι καὶ ἀξίνησι μάχοντο
καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
πολλὰ δὲ φάσγανα καλὰ μελάνδετα κωπήεντα
ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πέσον, ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων
ἀνδρῶν μαρναμένων· ῥέε δ' αἷματι γαῖα μέλαινα. 715
Ἐκτῶρ δὲ πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει
ἄφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων, Τρωσὶν δὲ κέλευεν·
„οἴσετε πῦρ, ἅμα δ' αὐτοὶ ἀολλέες ὄρνυτ' αὐτήν·
νῦν ἡμῖν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἤμαρ ἔδωκεν,
νῆας ἐλεῖν, αἳ δεῦρο θεῶν ἀέκητι μολοῦσαι 720
ἡμῖν πῆματα πολλὰ θέσαν, κακότητι γερόντων,
οἳ μ' ἐθέλοντα μάχεσθαι ἐπὶ πρυμνῆσι νέεσθιν
αὐτόν τ' ἰσχανάσκον ἐρητύοντό τε λαόν.

ἀλλ' εἰ δὴ ῥα τότε βλάπτε φρένας εὐρύοπα Ζεὺς
ἡμετέρας, νῦν αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.“ 725
ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισιν ὄρουσαν.
Αἶας δ' οὐκέτ' ἐμίμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσθιν·
ἀλλ' ἀνεχάζετο τυτθόν, οἰόμενος θανέεσθαι,

θρήνην ἐφ' ἑπταπόδην, λίπε δ' ἱκρία νηὸς εἴσης.
 ἐνθ' ἄρ' ὃ γ' ἐστήκει δεδοκημένος, ἔρχεῖ δ' αἰεὶ 730
 Τρῶας ἄμυνε νεῶν, ὅς τις φέροι ἀκάματον πῦρ·
 αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοῶων Δαναοῖσι κέλευεν·
 „ὦ φίλοι ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρης,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θοούριδος ἀλκῆς·
 ἥέ τινάς φαμεν εἶναι ἀσσητῆρας ὀπίσσω, 735
 ἥέ τι τεῖχος ἄρειον, ὃ κ' ἀνδράσι λοιγὸν ἀμύναι;
 οὐ μὲν τι σχεδὸν ἐστὶ πόλις πύργοις ἀραρυῖα,
 ἣ κ' ἀπαμυναίμεσθ' ἑτεράλκεια δῆμον ἔχοντες·
 ἀλλ' ἐν γὰρ Τρώων πεδίῳ πύκα θωρηκτάων,
 πόντῳ κεκλιμένοι, ἐκὰς ἡμεῖθα πατρίδος αἰῆς· 740
 τῷ ἐν χερσὶ φόως, οὐ μελιχίῃ πολέμοιο.“

ἦ καὶ μαιμώνων ἔφεπ' ἔρχεῖ ὀξυόεντι.
 ὅς τις δὲ Τρώων κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ φέροιτο
 σὺν πυρὶ κηλείῳ, χάριν Ἑκτορος ὀτρύναντος,
 τὸν δ' Αἴας οὔτασκε δεδεγμένος ἔρχεῖ μακρῷ· 745
 δῶδεκα δὲ προπάρειθε νεῶν αὐτοσχεδὸν οὔτα.

ΙΛΙΑΔΟΣ Π.

Πατρόκλεια.

ὥς οἱ μὲν περὶ νηὸς εὐσσέλμοιο μάχοντο·
 Πάτροκλος δ' Ἀχιλῇ παρίστατο ποιμένι λαῶν
 δάκρυα θερμὰ χέων ὥς τε κρήνη μελάνυδρος,
 ἣ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ.
 τὸν δὲ ἰδὼν ὦκτιρε ποδάρεκς διὸς Ἀχιλλεύς, 5
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„τίπτε δεδάκρυσαι, Πατρόκλεις, ἤντε κούρη
 νηπίη, ἥ θ' ἅμα μητρὶ θένουσ' ἀνελέσθαι ἀνώγει,
 εἰανοῦ ἀπτομένη, καὶ τ' ἐσσυμένην κατερύκει,
 δακρυνόεσσα δέ μιν ποτιδέρεται, ὅφρ' ἀνέληται· 10
 τῇ ἱκελος, Πάτροκλε, τέρεν κατὰ δάκρυνον εἵβεις.
 ἦέ τι Μυρμιδόνεσσι πιφάυσκεαι; ἦ ἔμοι ἀντῶ;
 ἦέ τιν' ἀγγελίην Φθίης ἔξ ἔκλυες οἶος;
 ζῶειν μὲν ἔτι φασὶ Μενοίτιον Ἄκτορος υἱόν,
 ζῶει δ' Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσιν, 15
 τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα τεθνηώτων.
 ἦε σὺ γ' Ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὥς ὀλέκονται
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ὑπερβασίης ἔνεκα σφῆς;
 ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόω, ἵνα εἶδομεν ἄμφω.“

τὸν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη, Πατρόκλεις ἱππεύ·
 „ᾧ Ἀχιλεῦ Πηλῆος υἱέ, μέγα φέρεατ' Ἀχαιῶν, 21
 μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἔχος βεβλήκεν Ἀχαιούς.
 οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
 ἐν νηυσὶν κέεται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
 βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης, 25
 οὐτασται δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἠδ' Ἀγαμέμνων,
 βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν διστῶ.
 τοὺς μὲν τ' ἱητροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπέπονται,
 ἔλκε' ἀκείόμενοι· σὺ δ' ἀμήχανος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ.
 μὴ ἐμέ γ' οὖν οὗτός γε λάβοι χόλος, ὃν σὺ φυλάσσεις,
 αἰναρέτη· τί σευ ἄλλος ὀνήσεται ὀψίγονός περ, 31
 αἶ' κε μὴ Ἀργείοισιν αἰεκέα λοιγὸν ἀμύνης;
 νηλεές, οὐκ ἄρα σοὶ γε πατήρ ἦν ἱππότης Πηλεὺς
 οὐδὲ Θέτις μήτηρ· γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα
 πέτραι τ' ἠλίβατοι, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής. 35
 εἰ δέ τινα φρεσὶ σῇσι θεοπροπίην ἀλεείνεις
 καὶ τινά τοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,

ἀλλ' ἐμέ περ πρόες ὦχ', ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὕπασσον
Μυρμιδόνων, ἣν πού τι φόως Δαναοῖσι γένωμαι.

δοῦς δέ μοι ὥμοιιν τὰ σὰ τεύχεα θωρηχθῆναι, 40

αἶ κέ με σοὶ ἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήιοι νῆες Ἀχαιῶν
τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.

ῥεῖα δέ κ' ἀκμήτες κεκμηότας ἀνδρας αὐτῇ
ῥῶσαιμεν προτὶ ἄστν νεῶν ἀπο καὶ κλισιάων. 45

ὥς φάτο λισσόμενος μέγα νήπιος· ἥ γὰρ ἔμελλεν
οἷ αὐτῷ θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα λιτέσθαι.

τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

„ὦ μοι, διογενὲς Πατρόκλεις, οἷον ἔειπες·

οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἣν τινα οἶδα, 50

οὔτε τί μοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·

ἀλλὰ τόδ' αἶνόν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει,

ὅπποτε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλησιν ἀμέρσαι

καὶ γέρας ἄψ ἀφελέσθαι, ὃ τε κράτει προβεβήκη·

αἶνόν ἄχος τό μοι ἔστιν, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ. 55

κούρην, ἣν ἄρα μοι γέρας ἔξελον νῆες Ἀχαιῶν,

δουρὶ δ' ἐμῷ κτεάτισσα, πόλιν ἐντείχεα πέρσας,

τὴν ἄψ ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων

Ἀτρεΐδης ὥς εἰ τιν' ἀτίμητον μετανάστην.

ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν, οὐδ' ἄρα πως ἦν

ἀσπερχὲς κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσίν· ἥ τοι ἔφην γε 61

οὐ πρὶν μνηϊθμὸν καταπαυσέμεν, ἀλλ' ὅπότε ἂν δὴ

νῆας ἐμὰς ἀφίκηται αὐτῇ τε πτόλεμός τε.

τὴν δ' ὥμοιιν μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῶδι,

ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι μάχεσθαι, 65

εἰ δὴ κυάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκεν

νηυσὶν ἐπικρατέως, οἱ δὲ ῥηγμῖνι θαλάσσης

κεκλίεται, χώρης ὀλίγην ἔτι μοῖραν ἔχοντες,

[Ἀργεῖοι· Τρώων δὲ πόλις ἐπὶ πᾶσα βέβηκεν
 θάρσυνος· οὐ γὰρ ἐμῆς κόρουθος λεύσσουσι μέτωπον 70
 ἐγγύθι λαμπομένης· τάχα κεν φεύγοντες ἐναύλους
 πλήθειαν νεκύων, εἰ μοι κρείων Ἀγαμέμνων
 ἦπια εἰδείη· νῦν δὲ στρατὸν ἀμφιμάχονται.
 οὐ γὰρ Τυδείδew Διομήδew ἐν παλάμῃσιν
 μαίνεται ἐργεῖη Δαναῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμύναι· 75
 οὐδέ πω Ἀτρεΐδew ὁπὸς ἐκλυνὸν αὐδήσαντος
 ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς· ἀλλ' Ἐκτορος ἀνδροφόνου
 Τρωσὶ κελεύοντος περιάγνυται, οἳ δ' ἀλαλητῶ
 πᾶν πεδίον κατέχουσι, μάχῃ νικῶντες Ἀχαιοὺς.]
 ἀλλὰ καὶ ὧς, Πάτροκλε, νεῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμύνων 80
 ἔμπεσ' ἐπικρατέως, μὴ δὴ πυρὸς αἰθομένου
 νῆας ἐνιπρήσωσι, φίλον δ' ἀπὸ νόστον ἔλονται.
 πείθεο δ', ὧς τοι ἐγὼ μύθου τέλος ἐν φρεσὶ θείω,
 [ὥς ἂν μοι τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδος ἄρῃαι
 πρὸς πάντων Δαναῶν, ἅτᾳρ οἳ περικαλλέα κούρην 85
 ἂψ ἀπονάσσωσιν, ποτὶ δ' ἀγλαὰ δῶρα πόρρωσιν.]
 ἐκ νηῶν ἐλάσας ἵεναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι
 δῶῃ κῦδος ἀρέσθαι ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
 μὴ σὺ γ' ἔνευσθεν ἐμεῖο λιλαίεσθαι πολεμίζειν
 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν· ἀτιμότερον δέ με θήσεις· 90
 μηδ' ἐπαγαλλόμενος πολέμῳ καὶ δημοτῇ.
 Τρῶας ἐναιρόμενος προτὶ Ἴλιον ἡγεμονεύειν,
 μὴ τις ἀπ' Οὐλύμποιο θεῶν αἰεγενετῶν
 ἐμβήῃ· μάλα τοὺς γε φιλεῖ ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 ἀλλὰ πάλιν τρωπᾶσθαι, ἐπὴν φάος ἐν νήεσσιν 95
 θείῃς, τοὺς δέ τ' ἔαν πεδίον κᾶτα δηριᾶσθαι.
 [αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλων,
 μήτε τις οὖν Τρώων θάνατον φύγοι, ὅσσοι ἔασιν,
 μήτε τις Ἀργείων, νῶιν δ' ἐκδῶμεν ὕλεθρον,

ὄφρ' οἳοι Τροίης ἱερὰ κρήδεμνα λύωμεν.]

100

ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσιν·
 δάμνα μιν Ζηνὸς τε νόος καὶ Τρῶες ἀγανοὶ
 βάλλοντες· δεινὴν δὲ περὶ κροτάφοισι φαεινὴν
 πῆληξ βαλλομένη καναχὴν ἔχε, βάλλετο δ' αἰεὶ 105
 καὶ φάλαρ' εὐποίηθ'· ὁ δ' ἀριστερόν ὦμον ἔκαμνεν,
 ἔμπεδον αἰὲν ἔχων σάκος αἰόλον, οὐδὲ δύναντο
 ἄμφ' αὐτῷ πελεμίζαι ἐρείδοντες βελέεσσιν.
 αἰεὶ δ' ἀργαλέω ἔχετ' ἄσθματι, καὶ δὲ οἱ ἰδρῶς
 πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔρρεεν, οὐδέ πη εἶχεν 110
 ἄμπνεῦσαι· πάντῃ δὲ κακὸν κακῷ ἐστήρικτο.

ἔσπετε νῦν μοι, μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσai,
 ὅπως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Ἐκτὼρ Αἴαντος δόρυ μείλινον ἄγχι παραστάς
 πλῆξ' ἄορι μεγάλῳ, αἰχμῆς παρὰ καυλὸν ὕπισθεν, 115
 ἀντικρὺς δ' ἀπάραξε· τὸ μὲν Τελαμώνιος Αἴας
 πῆλ' αὐτῶς ἐν χειρὶ κόλῳ δόρυ, τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
 αἰχμὴ χαλκείῃ χαμάδις βόμβησε πεσοῦσα,
 γυνὴ δ' Αἴας κατὰ θυμὸν ἀμύμονα, ῥίγησέν τε,
 ἔργα θεῶν, ὃ ῥα πάγχυ μάχης ἐπὶ μῆδεα κείρεν 120
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρῶεσσι δὲ βούλετο νίκην·
 χάζετο δ' ἐκ βελέων. τοὶ δ' ἔμβαλον ἀκάματον πῦρ
 νηὶ θοῇ· τῆς δ' αἴψα κατ' ἄσβέστη κέχυντο φλόξ.

ὥς τὴν μὲν προμνην πῦρ ἄμφεπεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 μηρῷ πληξάμενος Πατροκλῆα προσέειπεν· 125
 „ὄρθεο, διογενὲς Πατρόκλεις, ἱπποκέλευθε·
 λεύσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δηΐοιο ἰωήν·
 μὴ δὴ νῆας ἔλωσι καὶ οὐκέτι φυκτὰ πέλονται·
 δύσσει τεύχεα θᾶσσον, ἐγὼ δέ κε λαὸν ἀγείρω.“

ὥς φάτο, Πάτροκλος δὲ κορύσσειτο νόροπι χαλκῷ

κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν 131
 καλὰς, ἀργυρεῖοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν
 ποικίλον ἀστερόεντα ποδώκεος Αἰακίδαο.
 ἄμφι δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον 135
 χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε·
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην ἐτύκτον ἔθηκεν
 ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
 εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε, τὰ οἱ παλάμηφιν ἀρήρειν.
 [ἔγχος δ' οὐχ ἔλετ' οἷον ἀμύμονος Αἰακίδαο, 140
 βριθὺ μέγα στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
 πάλλειν, ἀλλὰ μιν οἷος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς,
 Πηληϊάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων
 Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἠρώεσσιν.]
 ἵππους δ' Αὐτομέδοντα θοῶς ζευγνύμεν ἄνωγεν, 145
 τὸν μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα τίε μάλιστα,
 πιστότατος δέ οἱ ἔσκε μάχῃ ἐνὶ μείναι ὁμοκλήν.
 τῷ δὲ καὶ Αὐτομέδων ὑπάγε ζυγὸν ὠκέας ἵππους,
 Ξάνθον καὶ Βαλίων, τῷ ἅμα πνοιῇσι πετέσθην,
 τοὺς ἔτεκε Ζεφύρῳ ἀνέμῳ ἄρπυια Ποδάργη 150
 βοσκομένη λειμῶνι παρὰ ῥοδὸν Ὠκεανοῖο.
 ἐν δὲ παρηορήσειν ἀμύμονα Πηδάσον ἴει,
 τὸν ῥά ποτ' Ἡετίωνος ἑλὼν πόλιν ἦγαν Ἀχιλλεύς,
 ὃς καὶ θνητὸς ἔων ἔπεθ' ἵπποις ἀθανάτοισιν.
 Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποιχόμενος θώρηξεν Ἀχιλλεύς
 πάντας ἀνὰ κλισίας σὺν τεύχεσιν· οἱ δὲ λύκοι ὥς 155
 ὠμοφάγοι, τοῖσιν τε περὶ φρεσὶν ἄσπετος ἀλκή,
 οἳ τ' ἔλαφον κεραὸν μέγαν οὔρεσι δηώσαντες
 δάπτουσιν· πᾶσιν δὲ παρήιον αἵματι φοινόν
 καὶ τ' ἀγελήδον ἴασιν ἀπὸ κρήνης μελανύδρου 160
 λάφοντες γλώσσησιν ἀρᾷῃσιν μέλαν ὕδωρ

ἄκρον, ἐρευνγόμενοι φόνον αἵματος· ἐν δέ τε θυμὸς
στήθεσιν ἄτρομος ἐστί, περιστένεται δέ τε γαστήρ·
τοιοὶ Μυρμιδόνων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες
ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο 165
ῥῶοντ'. ἐν δ' ἄρα τοῖσιν ἀρήιος ἴστατ' Ἀχιλλεύς
ὀτρύνων ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.

πεντήκοντ' ἦσαν νῆες θοαί, ἦσιν Ἀχιλλεύς
ἔς Τροίην ἡγεῖτο διίφιλος· ἐν δὲ ἐκάστη
πεντήκοντ' ἔσαν ἄνδρες ἐπὶ κληῖσιν ἑταῖροι· 170

πέντε δ' ἄρ' ἡγεμόνας ποιήσατο, τοῖς ἐπεποιθεῖν,
σημαίνειν, αὐτὸς δὲ μέγα κρατέων ἦνασσει.
τῆς μὲν ἱῆς στιχὸς ἦρχε Μενέσθιος αἰολοθώρηξ,
υἱὸς Σπερχεῖοιο διυπετέος ποταμοῖο,
ὃν τέκε Πηλῆος θυγάτηρ καλὴ Πολυδώρη 175

Σπερχεῖω ἀκάμαντι, γυνὴ θεῶ εὐνηθεῖσα,
αὐτὰρ ἐπὶ κλησὶν Βῶρῳ Περιήρεος υἱί,
ὃς ῥ' ἀναφανδὸν ὕπνιε, πορῶν ἀπερρεΐσια ἔδνα.
τῆς δ' ἑτέρης Εὐδωρος ἀρήιος ἡγεμόνευεν
παρθένιος, τὸν ἔτικτε χορῶ καλὴ Πολυμήλη, 180

Φύλαντος θυγάτηρ· τῆς δὲ κρατὺς ἀργεῖφόντης
ἠράσατ', ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν μετὰ μελπομένησιν
ἐν χορῶ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου κελαδεινῆς.
αὐτίκα δ' εἰς ὑπερῶ' ἀναβὰς παρελέξατο λάθρη
Ἑρμείας ἀκάνητα, πόρεν δέ οἱ ἀγλαὸν υἱὸν 185

Εὐδωρον, πέρι μὲν θείειν ταχὺν ἡδὲ μαχητὴν.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὸν γε μογοστόκος Εἰλείθυια
ἔξάγαγε πρὸ φῶωσδε καὶ ἡελίου ἰδεῖν ἀνγάζ,
τὴν μὲν Ἐχεκλῆος κρατερὸν μένος Ἀκτορίδαο
ἠγάγετο πρὸς δῶματ', ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα, 190
τὸν δ' ὁ γέρον Φύλας εὐὲν ἔτρεφεν ἡδ' ἀτίταλλεν,
ἀμφαγαπαζόμενος ὥς εἴ θ' εἶον υἱὸν ἐόντα.

τῆς δὲ τρίτης Πείσανδρος ἀρήιος ἡγεμόνευεν
 Μαιμαλίδης, ὃς πᾶσι μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν
 ἔργῃ μάρνασθαι μετὰ Πηλεΐωνος ἑταῖρον. 195
 τῆς δὲ τετάρτης ἦρχε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
 πέμπτης δ' Ἀλκιμέδων Λαέρκεος υἱὸς ἀνύμων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντας ἄμ' ἡγεμόνεσσιν Ἀχιλλεὺς
 στήσεν ἐν κρίνας, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν·
 „Μυρμιδόνες, μὴ τίς μοι ἀπειλάων λελαθέσθω, 200
 ἄς ἐπὶ νηυσὶ θαῆσιν ἀπειλεῖτε Τρώεσσιν
 πάνθ' ὑπὸ μνηϊδμόν, καὶ μ' ἥτιάσθε ἕκαστος·
 „σχέτιλι Πηλέος υἱέ, χόλῳ ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ,
 νηλεές, ὃς παρὰ νηυσὶν ἔχεις ἀέκοντας ἑταίρους·
 οἴκαδ' ἐπερ σὺν νηυσὶ νεώμεθα ποντοπόροισιν 205
 αὐτίς, ἐπεὶ ῥά τοι ὧδε κακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῷ·
 ταῦτά μ' ἀγριόμενοι θάμ' ἐβάξετε· νῦν δὲ πέφανται
 φυλόπιδος μέγα ἔργον, ἧς τὸ πρῖν γ' ἐράσθε·
 ἐνθα τις ἄλκιμον ἦτορ ἔχων Τρώεσσι μαχέσθω.“

ὣς εἰπὼν ὠτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου. 210
 μᾶλλον δὲ στίχες ἄρθεν, ἐπεὶ βασιλῆος ἄκουσαν.
 ὥς δ' ὅτε τοῖχον ἀνὴρ ἀράρη πυκνινῶσι λίθοισιν
 δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλείνων,
 ὥς ἄραρον κόρυθές τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
 ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἐρείδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνὴρ
 ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισιν· 216
 νεύοντων· ὥς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.
 πάντων δὲ προπάροιθε δὴν ἀνέρε θωρήσσοντο,
 Πάτροκλός τε καὶ Αὐτομέδων, ἓνα θυμὸν ἔχοντες,
 πρόσθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς 220
 βῆ ῥ' ἵμεν ἐς κλισίην, χηλοῦ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέσχευεν
 καλῆς δαιδαλέης, τὴν οἱ Θέτις ἀργυρόπεζα
 θῆκε ἐπὶ νηὸς ἄγεσθαι, ἐν πλήσασα χιτῶνων

χλαυνάων τ' ἀνεμοσκεπέων οὔλων τε ταπήτων.
 ἔνθα δέ οἱ δέπας ἔσκε τετυγμένον, οὐδέ τις ἄλλος 225
 οὔτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ' αὐτοῦ αἶθοπα οἶνον,
 οὐ τέ τ' ἐφ' σπένδεσκε θεῶν, ὅτε μὴ Διὶ πατρὶ.
 τό ῥα τότε' ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάθηρε θεεῖω
 πρῶτον, ἔπειτα δ' ἐνὶ ψ' ὕδατος καλῆσι ῥοῇσιν,
 νύφατο δ' αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσσατο δ' αἶθοπα οἶνον. 230
 εὐχετ' ἔπειτα στὰς μέσῳ ἔρκει, λείβε δὲ οἶνον
 οὐρανὸν εἰσανιδῶν· Δία δ' οὐ λάθε τερπικέρανον·
 „Ζεῦ ἄνα Δωδωναῖε Πελασγικέ, τηλόθι ναίων,
 Δωδώνης μεδέων δυσχειμέρον, ἀμφὶ δὲ Σέλλοι
 σοὶ ναίουσ' ὑποφῆται ἀνιπτόποδες χαμαιεῦναι. 235
 ἡμὲν δ' ἡ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
 τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἵψαο λαὸν Ἀχαιῶν·
 ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνηρον ἐέλδωρ.
 αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μενέω νηῶν ἐν ἀγῶνι,
 ἀλλ' ἔταρον πέμπω πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν 240
 μάρνασθαι· τῷ κῦδος ἅμα πρόες, εὐρύοπα Ζεῦ,
 θάρσυνον δέ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, ὄφρα καὶ Ἐκτωρ
 εἴσεται, ἥ ῥα καὶ οἷος ἐπίσθηται πολεμίζειν
 ἡμέτερος θεράπων, ἥ οἱ τότε χεῖρες ἅπτοι
 μαίνουσι, ὅππότε ἐγὼ περ ἴω μετὰ μῶλον Ἄρῃος. 245
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἀπὸ ναῦφι μάχην ἐνοπήν τε δίηται,
 ἄσκηθής μοι ἔπειτα θοᾶς ἐπὶ νῆας ἵκοιτο
 τεύχεσσι τε ξύν πᾶσι καὶ ἀρχεμάχοις ἐτάροισιν.“

ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεὺς.
 τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατήρ, ἕτερον δ' ἀνένευσεν·
 νηῶν μὲν οἱ ἀπώσασθαι πόλεμόν τε μάχην τε 251
 δῶκε, σόον δ' ἀνένευσε μάχης ἐξαπονέεσθαι.

ἥ τοι ὁ μὲν σπείσας τε καὶ εὐξάμενος Διὶ πατρὶ
 ἅψ κλισίην εἰσῆλθε, δέπας δ' ἀπέθηκ' ἐνὶ χηλῷ,

στῇ δὲ πάροιθ' ἔλθων κλισίης, ἔτι δ' ἤθελε θυμῷ 255
 εἰσιδέειν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνῆν.
 οἱ δ' ἄμα Πατρόκλῳ μεγαλήτορι θωρηχθέντες
 ἔστιχον, ὅφρ' ἐν Τρωσὶ μέγα φρουρόντες ὄρουσαν.
 αὐτίκα δὲ σφῆκεσσιν ἑοικότες ἐξεχέοντο
 εἰνοδίοις, οὓς παῖδες ἐριδμαίνωσιν ἔθοντες, 260
 [αἰεὶ κερτομέοντες, ὁδῷ ἐπὶ οἴκῳ ἔχοντας,]
 νηπίαχοι· ξυνὸν δὲ κακὸν πολέεσσι τιθεῖσιν·
 τοὺς δ' εἰ περ παρὰ τίς τε κίων ἄνθρωπος ὁδίτης
 κινήσῃ ἀέκων, οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες
 πρόσσω πᾶς πέτεται καὶ ἀμύνει οἷσι τέκεσσιν. 265
 τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες
 ἐκ νηῶν ἔχεοντο· βοή δ' ἄσβεστος ὀρώρειν.
 Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἐκέλετο μακρὸν ἄυσας·
 „Μυρμιδόνες, ἔταροι Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος,
 ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς, 270
 ὥς ἂν Πηλεΐδην τιμήσομεν, ὃς μὲν' ἄριστος
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ καὶ ἀργέμαχοι θεράποντες,
 γυνῷ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
 ἦν ἄτην, ὃ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.“
 ὥς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου. 275
 ἐν δ' ἔπεσον Τρώεσσιν ἀολλέες· ἀμφὶ δὲ νῆες
 σμερδαλέον κονάβησαν ἀνσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
 Τρώες δ' ὥς εἶδοντο Μενoitίου ἄλκιμον υἱόν,
 αὐτὸν καὶ θεράποντα σὺν ἑντέσι μαρμαίροντας,
 πᾶσιν ὀρίνθη θυμός, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες, 280
 ἐλπόμενοι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλεΐωνα
 μηνιδμόν μὲν ἀπορρῖψαι, φιλότητα δ' ἐλέσθαι·
 πάπτηνεν δὲ ἕκαστος, ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὕλεθρον.
 Πάτροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
 ἀντικρὺς κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο, 285

νηὶ πάρα πρυμνῇ μεγαθύμου Πρωτεσιλάου,
καὶ βάλε Πυραΐχμην, ὃς Παίονας ἱποκόρουστας
ἤγαγεν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὺν ῥέοντος·
τὸν βάλε δεξιὸν ὦμον· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσιν
κάππεσεν οἰμῶξας, ἔταροι δέ μιν ἀμφιφόβηθεν 290

Παίονες· ἐν γὰρ Πάτροκλος φόβον ἦκεν ἅπασιν
ἡγεμόνα κτείνας, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
ἐκ νηῶν δ' ἔλασεν, κατὰ δ' ἔσβεσεν αἰθόμενον πῦρ.
ἡμιδαῆς δ' ἄρα νηὺς λίπετ' αὐτόθι· τοὶ δὲ φόβηθεν
Τρῶες θεσπεσίῳ ὁμάδῳ, Δαναοὶ δ' ἐπέχυντο 295

νηῆς ἀνὰ γλαφυράς· ὁμαδος δ' ἀλλιάστος ἐτύχθη.
ὥς δ' ὅτ' ἀφ' ὕψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μέγαλοιο
κινήσῃ πυκινὴν νεφέλην στεροπηνερέτα Ζεὺς,
ἐκ τ' ἔφανεν πᾶσαι σκοπιαί καὶ πρῶνες ἄγροι
καὶ νάπαι, οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγῃ ἄσπετος αἰθήρ,
ὥς Δαναοὶ νηῶν μὲν ἀπωσάμενοι δῆμιον πῦρ 301
τυτθὶδὸν ἀνέπνευσαν, πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἔρωή·
οὐ γάρ πώ τι Τρῶες ἀρηιφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
προτροπαδὴν φοβέοντο μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
ἀλλ' εἴτ' ἄρ' ἀντίσταντο, νεῶν δ' ὑπόεικον ἀνάγκη. 305

ἔνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα κεδασθείσης ὕσμίνης
ἡγεμόνων. πρῶτος δὲ Μενoitίου ἄλκιμος υἱὸς
αὐτίκ' ἄρα στρεφθέντος Ἀρηιλύκου βάλε μηρὸν
ἔγχει ὀξυόεντι, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν·
ῥῆξεν δ' ὀστέον ἔγχος, ὁ δὲ πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ 310
κάππεσ'· ἀτὰρ Μενέλαος ἀρήμιος οὐτα Θόαντα
στέφνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα, λῦσε δὲ γυῖα.
Φυλεΐδης δ' Ἀμφικλον ἐφορμηθέντα δοκεύσας
ἔφθη ὀρεξάμενος πρυμνὸν σκέλος, ἔνθα πάχιστος
μυῶν ἀνθρώπου πέλεται· περὶ δ' ἔγχος αἰχμῇ 315
νεῦρα διεσχίσθη, τὸν δὲ σκότος ὕσσε κάλυψεν.

Νεστορίδαι δ' ὁ μὲν οὔτασ' Ἀτύνιον δῆξει δουρὶ
 Ἀντίλοχος, λαπαρῆς δὲ διήλασε χάλκεον ἔγχος·
 ἤριπε δὲ προπάροιθε. Μάρις δ' αὐτοσχεδὰ δουρὶ
 Ἀντιλόχῳ ἐπόρουσε κασιγνήτοιο χολωθεὶς, 320
 στὰς πρόσθεν νέκυος· τοῦ δ' ἀντίθεος Θρασυμήδης
 ἐφθη ὀρεξάμενος πρὶν οὐτάσαι, οὐδ' ἀφάμαρτεν,
 ὦμον ἄφαρ· πρυμνὸν δὲ βραχίονα δουρὸς ἀκωκῇ
 ὀρύψ' ἀπὸ μυώνων, ἀπὸ δ' ὀστέον ἄχρῃς ἄραξεν.
 δούπησεν δὲ πεσών, κατὰ δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν. 325
 ὥς τῶ μὲν δοιοῖσι κασιγνήτοισι δαμέντε
 βήτην εἰς ἔρεβος, Σαρπηδόνοιο ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
 νῆες ἀκοντισταὶ Ἀμισωδάρον, ὅς ῥα Χίμαιραν
 θρέψεν ἀμαιμακέτην πολέσιν κακὸν ἀνθρώποισιν.
 Αἴας δὲ Κλεόβουλون Ὀϊλιάδης ἐπορούσας 330
 ζῶν ἔλε, βλαφθέντα κατὰ κλόνον· ἀλλὰ οἱ αὐτὶ
 λῦσε μένος, πλήξας ξίφει αὐχένα κωπήεντι.
 πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὅσσε
 ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταίη.
 Πηνέλεως δὲ Ἀύκων τε συνέδραμον· ἐγχεσι μὲν γὰρ
 ἡμβροτον ἀλλήλων, μέλεον δ' ἠκόντισαν ἄμφω, 336
 τῶ δ' αὐτίς ξιφέεσσι συνέδραμον. ἔνθα Ἀύκων μὲν
 ἱπποκόμου κόρυθος φάλον ἤλασεν, ἀμφὶ δὲ καυλὸν
 φάσγανον ἐρραίσθη· ὁ δ' ὑπ' οὔατος αὐχένα θείνεν
 Πηνέλεως, πᾶν δ' εἴσω ἔδν ξίφος, ἔσχεθε δ' οἶον 340
 δέσμα, παρηέρθη δὲ κάρη, ὑπέλυντο δὲ γυῖα.
 Μηριόνης δ' Ἀκάμαντα κιχεῖς ποσὶ καρπαλίμοισιν
 νύξ' ἱππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὦμον·
 ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς.
 Ἴδομενεὺς δ' Ἐρύμαντα κατὰ στόμα νηλεί χαλκῷ 345
 νύξε· τὸ δ' ἀντικρὺς ὄρου χάλκεον ἐξεπέρρησεν
 νέρθεν ὑπ' ἐγκεφάλαιο, κέασσε δ' ἔρ' ὀστέα λευκά·

ἐκ δ' ἐτίναχθεν ὀδόντες, ἐνέπλησθεν δέ οἱ ἄμφω
αἵματος ὀφθαλμοί· τὸ δ' ἀνὰ στόμα καὶ κατὰ ῥίνας
πρῆσε χανών· θανάτου δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν. 350

οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν ἔλον ἄνδρα ἕκαστος.
ὥς δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον ἢ ἐρίφοισιν
σίνται, ὑπὲκ μῆλων αἰρεύμενοι, αἷ τ' ἐν ὕρεσσι
ποιμένος ἀφραδλίῃσι διέτμαγεν· οἱ δὲ ἰδόντες
αἶψα διαρπάζουσιν ἀνάλκιδα θυμὸν ἐχούσας· 355
ὥς Δαναοὶ Τρώεσσιν ἐπέχραον· οἱ δὲ φόβοιο
δυσκελάδου μνήσαντο, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.

Αἴας δ' ὁ μέγας αἰὲν ἐφ' Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ
ἴετ' ἀκοντίσσαι· ὁ δὲ ἰδρείῃ πολέμοιο,
ἄσπιδι ταυρεῖῃ κεκαλυμμένος εὐρέας ὦμους, 360
σκέπτει' ὀιστῶν τε ῥοῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων.
ἦ μὲν δὴ γίγνωσκε μάχης ἑτεραλκέα νίκη·
ἀλλὰ καὶ ὥς ἀνέμιμνε, σάω δ' ἐρίῃρας ἐταίρους.

ὥς δ' ὅτ' ἀπ' Οὐλύμπου νέφος ἔρχεται οὐρανὸν εἴσω
αἰθέρος ἐκ δίης, ὅτε τε Ζεὺς λαίλαπα τείνῃ, 365
ὥς τῶν ἐκ νηῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
οὐδὲ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν. Ἑκτορα δ' ἵπποι
ἐκφερον ὠκύποδες σὺν τεύχεσι, λείπε δὲ λαόν
Τρωϊκόν, οὗς ἀέκοντας ὀρυκτὴ τάφρος ἔρυκεν.
πολλοὶ δ' ἐν τάφρῳ ἐρυσάρματα ὠκέες ἵπποι 370
ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ λίπον ἄρματα' ἀνέκτων.
Πάτροκλος δ' ἔπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων,
Τρῳεὶ κακὰ φρονέων· οἱ δὲ ἰαχῇ τε φόβῳ τε
πάσας πλησαν ὁδοὺς, ἐπεὶ ἄρ' τμάγεν· ὕψι δ' ἄελλα
σκιδναθ' ὑπὸ νεφέων, τανύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι 375
ἄψορρον προτὶ ἄστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.

Πάτροκλος δ', ἥ πλεῖστον ὀρινόμενον ἶδε λαόν,
τῇ δ' ἐχ' ὁμοκλήσας· ὑπὸ δ' ἄξοσι φῶτες ἐπιπτον

πρηνέες ἐξ ὁχέων, δίφροι δ' ἀνεκνυβαλλάζον.
 ἀντικρὺς δ' ἄρα τάφρον ὑπέρθορον ὠκέες ἵπποι 380
 [ἄμβροτοι, οὓς Πηλεΐη θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,]
 πρὸσσω λέμενοι, ἐπὶ δ' Ἐκτορι κέκλετο θυμός·
 ἴετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι.
 ὥς δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαινὴ βέβριθε χθὼν
 ἡματ' ὀπωρινῶ, ὅτε λαβρότατον χέει ὕδωρ 385
 Ζεὺς, ὅτε δὴ ὃ' ἀνδρεςσι κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ,
 οὔ βίῃ εἰν ἀγορῇ σκολιάς κρῖνωσι θέμιστας,
 ἐκ δὲ δίκην ἐλάσσωσι, θεῶν ἔπιν οὐκ ἀλέγοντες·
 τῶν δέ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες,
 πολλὰς δὲ κλιτῦς τότ' ἀποτμήγουνσι χαράδραι, 390
 ἐς δ' ἄλλα πορφυρέην μεγάλα στενάχουσι ῥέουσai
 ἐξ ὀρέων ἐπὶ κάρ, μινύθει δέ τε ἔργ' ἀνθρώπων·
 ὥς ἵπποι Τρῶαι μεγάλα στενάχοντο θέουσai.

Πάτροκλος δ' ἐπεὶ οὖν πρῶτας ἐπέκερσε φάλαγγας,
 ἄψ ἐπὶ νῆας ἔεργε παλιμπετές, οὐδὲ πόλλος 395
 εἶα λεμένους ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ μεσηγνὺς
 [νηῶν καὶ ποταμοῦ καὶ τεύχεος ὑψηλοῖο]
 κτεῖνε μεταῖσδων, πολέων δ' ἀπεινύντο ποιινήν.
 ἔνθ' ἦ τοι Πρόνοον πρῶτον βάλε δουρὶ φαεινῶ,
 στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα, λῦσε δὲ γυνῖα· 400
 δοῦπησεν δὲ πεσών. ὁ δὲ Θέστορα Ἕνοπος νῖδον
 δευτέρον ὀρμηθεῖς — ὁ μὲν εὐξέστω ἐνὶ δίφρῳ
 ἦστο ἀλείς· ἐκ γὰρ πλήγῃ φρένας, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 ἡνία ἠέχθησαν· ὁ δ' ἔρχεῖ νύξε παραστάς
 γναθμὸν δεξιτερόν, διὰ δ' αὐτοῦ πείρειν ὀδόντων, 405
 ἔλκε δὲ δουρὸς ἐλὼν ὑπὲρ ἄντυγος, ὥς ὅτε τις φῶς
 πέτρῃ ἔπι προβλήτι καθήμενος ἱερὸν ἰχθὺν
 ἐκ πόντοιο θύραζε λίνῳ καὶ ἥνοπι χαλκῶ·
 ὥς ἔλκ' ἐκ δίφροιο κεχηνότα δουρὶ φαεινῶ,

καὶ δ' ἄρ' ἐπὶ στόμ' ἔωσε· πεσόντα δέ μιν λίπε θυμός.
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἑρύλαον ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ 411
 μέσσην καὶ κεφαλὴν· ἣ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεῖσθῃ
 ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα προηγὴς ἐπὶ γαίῃ
 κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἑρύμαντα καὶ Ἀμφοτερόν καὶ Ἐπάλτην
 Τληπόλεμόν τε Δαμαστορίδην Ἐχίον τε Πύριν τε 416
 Ἰφεία τ' Εὐιππὸν τε καὶ Ἀργεάδην Πολύμηλον
 πάντας ἐπασσυντέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.

Σαρπηδὼν δ' ὥς οὖν ἰδ' ἀμιτροχίτωνας ἑταίρους
 χέρσ' ὑπο Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμέντας, 420
 κέκλετ' ἄρ' ἀντιθέοισι καθαπτόμενος Λυκίοισιν·
 „αἰδώς, ὦ Λύκιοι, πόσε φεύγετε; νῦν θοοὶ ἔστε·
 ἀντήσω γὰρ ἐγὼ τοῦδ' ἀνέρος, ὅφρα θασείω,
 ὅς τις ὅδε κρατεῖ καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν
 Τρῶας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν.“

ἣ ῥα καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε. 426
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν, ἐπεὶ ἰδεν, ἔκθορε δίφρου.
 οἱ δ', ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμφώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι
 πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχωνται,
 ὥς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν. 430

τοὺς δὲ ἰδὼν ἐλέησε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω,
 Ἥρην δὲ προσέειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε·
 „ὦ μοι ἐγὼν, ὅτε μοι Σαρπηδὼνα φίλτατον ἀνδρῶν
 μοῖρ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμῆναι.
 διχθὰ δέ μοι κραδίη μέμονε φρεσὶν ὀρμαίνοντι, 435
 ἣ μιν ζῶν ἐόντα μάχης ἔπο δακρυοέσσης
 θείω ἀναρπάξας Λυκίης ἐν πτόνι δῆμφω,
 ἣ ἤδη ὑπὸ χερσὶ Μενoitιάδαο δαμάσσω.“

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρην·
 „αἰνότατε Κρονίδην, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες. 440

ἄνδρα θνητὸν ἔοντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
 ὅψ' ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι;
 ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 αἶ' κε ζῶν πέμψῃς Σαρπηδόνα οὐδὲ δόμονδε, 445
 φράζεο, μή τις ἔπειτα θεῶν ἐθέλῃσι καὶ ἄλλος
 πέμπειν ὃν φίλον υἱὸν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης·
 πολλοὶ γὰρ περὶ ἅστῃ μέγα Πριάμοιο μάχονται
 νίξες ἀθανάτων, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἐνήσεις.
 ἀλλ' εἴ τοι φίλος ἐστί, τεὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ, 450
 ἦ τοι μὲν μιν ἔασον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 χέρσ' ὑπὸ Πατρόκλοιῳ Μενoitιάδαο δαμῆναι·
 αὐτὰρ ἐπὶν δὴ τὸν γε λίπη ψυχὴ τε καὶ αἰὼν,
 πέμπειν μιν Θάνατόν τε φέρειν καὶ νήδυμον Ἵπνον,
 εἰς ὃ κε δὴ Λυκίης εὐρείης δῆμον ἴκωνται, 455
 ἐνθα ἑ ταρχύσουσι κασίγνητοὶ τε ἔται τε
 τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων·
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 αἵματοέσσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε
 παῖδα φίλον τιμῶν, τὸν οἱ Πάτροκλος ἔμελλεν 460
 φθίσειν ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόθι πάτρης.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 ἐνθ' ἦ τοι Πάτροκλος ἀγκαλειτὸν Θρασύδημον,
 ὅς ῥ' ἠὺς θεράπων Σαρπηδόνος ἦεν ἀνακτος,
 τὸν βάλε νείαιραν κατὰ γαστέρα, λῦσε δὲ γυῖα· 465
 Σαρπηδὼν δ' αὐτοῦ μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαιειῷ
 δεύτερος ὀρμηθεὶς, ὃ δὲ Πηδάσον οὔτασεν ἵππου
 ἔγχεϊ δεξιὸν ὤμον· ὃ δ' ἔβραχε θυμὸν αἰσθών,
 καδ' δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακῶν, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός·
 τῷ δὲ διαστήτην, κρίκε δὲ ζυγόν, ἡνία δὲ σφιν 470
 σύγχυτ', ἐπεὶ δὴ κέῖτο παρήγορος ἐν κονίῃσιν.

τοιοῦ μὲν Αὐτομέδων δουρικλυτὸς εὔρετο τέκνωρ·
 σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,
 αἶψας ἀπέκοψε παρήγορον οὐδὲ μάτησεν,
 τῶ δ' ἰδυυθήτην, ἐν δὲ ῥυτῆρσι τάνυσθεν· 475
 τῶ δ' αὖτις συνίτην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο.

ἔνθ' αὖ Σαρπηδὼν μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ,
 Πατρόκλου δ' ὑπὲρ ὤμων ἀριστερὸν ἦλυθ' ἀκωνή
 ἔγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὁ δ' ὕστερος ὄρνυτο χαλκῷ
 Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρὸς, 480
 ἀλλ' ἔβαλ', ἐνθ' ἄρα τε φρένες ἔρχεται ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ.
 ἤριπε δ', ὥς ὅτε τις δοῦς ἤριπεν ἢ ἀχερωὶς
 ἢ ἐ πίτυς βλωθρῇ, τὴν τ' οὐρεσι τέκτονες ἄνδρες
 ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι νήιον εἶναι·

ὥς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου καίτο τανυσθεὶς, 485
 βεβρονχῶς κόνιος δεδραγμένος αἵματοέσσης.
 ἤνυτε ταῦτον ἔπεφυε λέων ἀγέληφι μετελθὼν,
 αἰθωνα μεγάρυμον, ἐν εἰλιπόδεσσι βόεσσιν,
 ὦλετό τε στενάχων ὑπὸ γαμφηλῆσι λέοντος,
 ὥς ὑπὸ Πατρόκλῳ Ανκίων ἀγὸς ἀσπιστάων 490
 κτεινόμενος μενέαινε, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·

„Γλαῦκε πέπον, πολεμιστὰ μετ' ἀνδράσι, νῦν σε μάλα χρὴ
 αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν·
 νῦν τοι ἐελδέσθω πόλεμος κακός, εἰ θεὸς ἐσσι.
 πρῶτα μὲν ὄτρυνον Ανκίων ἡγήτορας ἄνδρας, 495
 πάντῃ ἐποικόμενος, Σαρπηδόνοσ ἀμφιμάχεσθαι·
 αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐμεῦ περιμάραναο χαλκῷ.
 σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα κατηφραίῃ καὶ ὄνειδος
 ἔσσομαι ἤματα πάντα διαμπερές, εἰ κέ μ' Ἀχαιοὶ
 τεύχεα συλήσωσι νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα. 500

ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὅτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.“
 ὥς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν

ὀφθαλμοὺς ῥῖνάς θ'. ὁ δὲ λάξ ἐν στήθεσι βαίνων
 ἐκ χροὺς ἔλκε δόρυ, προτὶ δὲ φρένες αὐτῷ ἔποντο·
 τοῖο δ' ἄμα ψυχὴν τε καὶ ἔγχος ἐξέρυσ' αἰχμῇν. 505
 Μυρμιδόνες δ' αὐτοῦ σχέθον ἵππους φυσιδώοντας,
 λεμένους φοβέσθαι, ἐπεὶ λίπον ἄρματ' ἀνάκτων.

Γλαῦκος δ' αἶνόν ἄχος γένετο φθογγῆς αἰοντι·
 ὠρίνθη δέ οἱ ἦτορ, ὃ τ' οὐ δύνατο προσαμῦναι.
 χειρὶ δ' ἑλὼν ἐπέξε βραχίονα· τείρε γὰρ αὐτὸν 510
 ἔλκος, ὃ δὴ μιν Τεῦκρος ἐπεσσύμενον βάλεν ἰῶ
 τείχεος ὑψηλοῖο, ἄρῃν ἐτάροισιν ἀμύνων.
 εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπεν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·
 „κλῦθι, ἄναξ, ὅς πον Ανκίης ἐν πίοιι δῆμα
 εἷς ἡ ἐνὶ Τροίῃ· δύνασαι δὲ σὺ πάντοσ' ἀκούειν 515
 ἀνέρι κηδομένῳ, ὥς νῦν ἐμὲ κῆδος ἰκάνει.
 ἔλκος μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρτερόν, ἀμφὶ δέ μοι χεῖρ
 ὀξείης ὀδύνησιν ἐλήλათαι, οὐδέ μοι αἷμα
 τερσῆναι δύναται, βαρύνθαι δέ μοι ὤμος ὑπ' αὐτοῦ·
 ἔγχος δ' οὐ δύναμαι σχεῖν ἔμπεδον, οὐδὲ μάχεσθαι 520
 ἐλθὼν δυσμενέεσσιν. ἀνὴρ δ' ὠριστος ὕλωλεν,
 Σαρπηδὼν Διὸς υἱός· ὁ δ' οὐδ' οὗ παιδὸς ἀμύνει.
 ἀλλὰ σὺ πέρ μοι, ἄναξ, τόδε καρτερόν ἔλκος ἄκεσσαι,
 κοίμησον δ' ὀδύνας, θὸς δὲ κράτος, ὅφρ' ἐτάροισιν
 κεκλόμενος Ανκίοισιν ἐποτρύνῃς πολεμίζειν, 525
 αὐτός τ' ἀμφὶ νέκυι κατατεθνηῶτι μάχωμαι.“

ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 αὐτίκα παῦσ' ὀδύνας, ἀπὸ δ' ἔλκος ἀργαλείοιο
 αἷμα μέλαν τέρσηνε, μένος δέ οἱ ἐμβαλε θυμῷ.
 Γλαῦκος δ' ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ, γήθησέν τε, 530
 ὅττι οἱ ὦκ' ἦκουσε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο.
 πρῶτα μὲν ὥτρυνεν Ανκίων ἡγήτορας ἄνδρας,
 πάντῃ ἐποικόμενος, Σαρπηδόνης ἀμφιμάχεσθαι·

αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ Τρῶας κίε μακρὰ βιβιάσθων,
 Πουλυδάμαντ' ἐπὶ Πανθοῖδην καὶ Ἀγήνορα δῖον, 535
 βῆ δὲ μετ' Αἰνείαν τε καὶ Ἴκτορα χαλκοκορυστήν.
 ἄρχου δ' Ἰσδάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Ἴκτορ, νῦν δὴ πάγχυ λελασμένος εἰς ἐπικούρων,
 οἷ σέθεν εἵνεκα τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἷης
 θυμὸν ἀποφθινύθουσι, σὺ δ' οὐκ ἐθέλεις ἐπαμύνειν.
 κεῖται Σαρπηδὼν Ἀνκίων ἄγρος ἀσπιστάων, 541
 ὃς Ἀνκίην εἶρουτο δίκησίν τε καὶ σθένει ᾧ·
 τὸν δ' ὑπὸ Πατρόκλῳ δάμασ' ἔρχεῖ χάλκεος Ἄρης.
 ἀλλὰ, φίλοι, πάροσσητε, νεμεσσήθητε δὲ θυμῷ,
 μὴ ἀπὸ τεύχε' ἔλωνται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρὸν 545
 Μυρμιδόνες, Δαναῶν κεχολωμένοι, ὅσσοι ὄλοντο,
 τοὺς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνομεν ἔργχειρσιν.“

ὣς ἔφατο, Τρῶας δὲ κατὰ κρηῖθεν λάβε πένθος
 ἄσχετον, οὐκ ἐπιεικτόν, ἐπεὶ σφισιν ἔρμα πόληος
 ἔσκε, καὶ ἀλλοδαπὸς περ ἑὼν· πολέες γὰρ ἄμ' αὐτῷ 550
 λαοὶ ἔποντ', ἐν δ' αὐτὸς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 βὰν δ' ἰθὺς Δαναῶν λεληημένοι· ἦρχε δ' ἄρα σφιν
 Ἴκτωρ χαόμενος Σαρπηδόνοιο. αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 ὥρσε Μενoitιάδεω Πατροκλῆος λάσιον κῆρ·
 Αἰάντε πρῶτω προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτῷ· 555
 „Αἰάντε, νῦν σφῶιν ἀμύνεσθαι φίλον ἔστω,
 οἷοί περ πάρος ἦτε μετ' ἀνδράσιν, ἧ καὶ ἀρείους.
 κεῖται ἀνὴρ, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν,
 Σαρπηδὼν· ἀλλ' εἰ μιν ἀεικισσαίμεθ' ἐλόντες,
 τεύχεά τ' ὥμοιιν ἀφελοίμεθα, καὶ τιν' ἐταίρων 560
 αὐτοῦ ἀμυνομένων δαμασσίμεθα νηλεῖ χαλκῷ.“

ὣς ἔφαθ', οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον.
 οἱ δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας,
 Τρῶες καὶ Ἀνκιοὶ καὶ Μυρμιδόνες καὶ Ἀχαιοί,

σύμβαλον ἄμφι νέκνι κατατεθνηῶτι μάχεσθαι 565
 δεινὸν αὖσαντες· μέγα δ' ἔβραχε τεύχεα φωτῶν.
 Ζεὺς δ' ἐπὶ νύκτ' ὀλοήν τάνυσσε κρατερῇ ὑσμίνῃ,
 ὄφρα φίλῳ περὶ παιδὶ μάχης ὀλοὸς πόνος εἴη.

ᾧσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἐλίκωπας Ἀχαιοὺς·
 βλήτο γὰρ οὐ τι κάκιστος ἀνὴρ μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
 υἱὸς Ἀγαλλῆος μεγαθύμου, δῖος Ἐπειγεύς, 571

ὅς ῥ' ἐν Βουδείῳ ἐν ναιομένῳ ἦνασσεν
 τὸ πρὶν· ἀτὰρ τότε γ' ἐσθλὸν ἀνεψιὸν ἐξεναρίξας
 ἐς Πηλῇ' ἰκέτευσε καὶ ἐς Θέτιν ἀργυρόπεζαν·
 οἱ δ' ἄμ' Ἀχιλλεῖ ῥηξήνορι πέμπον ἔπεσθαι 575
 Ἴλιον εἰς εὐπωλον, ἵνα Τρῶεσσι μάχοιτο.

τόν ῥα τόθ' ἀπτόμενον νέκνος βάλε φαιδίμος Ἐκτωρ
 χειρμαδίῳ κεφαλῇ· ἥ δ' ἀνδριχα πᾶσα κεάσθη
 ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα προηνῆς ἐπὶ νεκρῷ
 κάππεσεν, ἄμφι δέ μιν θάνατος χυτο θυμοραϊστής. 580

Πατρόκλῳ δ' ἄρ' ἄχος γένετο φθιμένου ἑτάροιο,
 ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων ἱρῇι ἐοικῶς
 ὠκέι, ὅς τ' ἐφόβησε κολοιοὺς τε ψῆράς τε·
 ᾧς ἰθὺς Λυκίων, Πατρόκλεις ἱπποκέλευθε,
 ἔσσυο καὶ Τρώων, κεχόλωσο δὲ κῆρ ἑτάροιο. 585

καὶ ῥ' ἔβαλε Σθενέλαον Ἰθαιμένεος φίλον υἱὸν
 αὐχένα χειρμαδίῳ, ῥῆξεν δ' ἀπὸ τοῖο τένοντας.
 χῶρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαιδίμος Ἐκτωρ.
 ὅσση δ' αἰγανέης ῥιπῇ ταναοῖο τέτυκται,

ἦν ῥά τ' ἀνὴρ ἀφῆι πειρώμενος ἢ ἐν ἀέθλῳ 590
 ἦε καὶ ἐν πολέμῳ δῆλων ὑπο θυμοραϊστέων,
 τόσσον ἐχώρησαν Τρῶες, ᾧσαντο δ' Ἀχαιοί.

Γλαῦκος δὲ πρῶτος, Λυκίων ἀγρὸς ἀσπιστῶν,
 ἐτράπετ', ἔκτεινεν δὲ Βαθυκλῆα μεγάθυμον,
 Χάλκωνος φίλον υἱόν, ὅς Ἑλλάδι οἰκία ναίων 595

ὕλβῳ τε πλούτῳ τε μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν.
 τὸν μὲν ἄρα Γλαῦκος στήθεος μέσον οὐτάσσε δουρί,
 στρεφθεὶς ἐξαπίνης, ὅτε μιν κατέμαρπτε διώκων·
 δοῦπησεν δὲ πεσών· πυκινὸν δ' ἄχος ἔλλαβ' Ἀχαιοῦς,
 ὥς ἔπεσ' ἐσθλὸς ἀνὴρ· μέγα δὲ Τρῶες κεχάροντα, 600
 στὰν δ' ἄμφ' αὐτὸν ἰόντες ἀολλέες· οὐδ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
 ἀλκῆς ἐξελάθοντο, μένος δ' ἰθὺς φέρον αὐτῶν.
 ἐνθ' αὖ Μηριόνης Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυσιήν,
 Λαόγονον θρασὺν υἱὸν Ὀνήτορος, ὃς Αἰὼς ἱρεὺς
 Ἰδαίου ἐτένυκτο, θεὸς δ' ὧς τίετο δῆμψ· 605
 τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὐατος· ὦκα δὲ θυμὸς
 ᾤχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερός δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.
 Αἰνείας δ' ἐπὶ Μηριόνη δόρυ χάλκεον ἦκεν·
 ἔλπετο γὰρ τεύξεσθαι ὑπασπίδια προβιβάντος.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος· 610
 πρόσσω γὰρ κατέκνυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
 οὐδεὶ ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίσθη
 ἔγχος· ἐνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
 [αἰχμὴ δ' Αἰνείαιο κραδαινομένη κατὰ γαίης
 ᾤχετ', ἐπεὶ ῥ' ἄλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν.] 615
 Αἰνείας δ' ἄρα θυμὸν ἐχώσατο φώνησέν τε·
 „Μηριόνη, τάχα κέν σε καὶ ὀρχηστήν περ ἔοντα
 ἔγχος ἐμὸν κατέπαυσε διαμπερές, εἰ σ' ἔβαλόν περ.“
 τὸν δ' αὖ Μηριόνης δουρικλυτὸς ἀντίον ἦ᾽δα·
 „Αἰνεία, χαλεπὸν σε καὶ ἰφθιμὸν περ ἔοντα 620
 πάντων ἀνθρώπων σβέσσαι μένος, ὃς κέ σευ ἄντα
 ἔλθῃ ἀμυνόμενος· θνητὸς δὲ νῦ καὶ σὺ τέτυξαι.
 εἰ καὶ ἐγὼ σε βάλοιμι τυχῶν μέσον ὀξεί χαλκῷ,
 αἰψά κε καὶ κρατερός περ ἔων καὶ χειρὶ πεποιθὼς
 εὐχος ἐμοὶ δοίης, ψυχὴν δ' Αἰδι κλυτοπόλῳ.“ 625
 ὧς φάτο, τὸν δ' ἐνέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός

„Μηριόνη, τί σὺ ταῦτα καὶ ἐσθλὸς ἐὼν ἀγορεύεις;
 ὦ πέπον, οὐ τοι Τρῶες ὄνειδείοις ἐπέεσσιν
 νεκροῦ χωρήσουσι· πάρος τινα γαῖα καθέξει.
 ἐν γὰρ χειρὶ τέλος πολέμου, ἐπέων δ' ἐνὶ βουλῇ· 630
 τῷ οὐ τι χρὴ μῦθον ὀφέλλειν, ἀλλὰ μάχεσθαι.“

ὣς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἅμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς.
 τῶν δ', ὥς τε ὀρυτόμων ἀνδρῶν ὀρυμαγδὸς ὀρώρη
 οὔρεος ἐν βήσσης· ἔκαθεν δέ τε γίγνεται ἀκουή·
 ὥς τῶν ὤρνυτο δοῦπος ἀπὸ χθονὸς ἐυρυοδείης, 635
 χαλκοῦ τε ῥινοῦ τε βοῶν τ' ἐυποιητάων,
 νυσσομένων ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
 οὐδ' ἂν ἔτι φράδμων περ ἀνὴρ Σαρπηδόνα δῖον
 ἔγνω, ἐπεὶ βελέεσσι καὶ αἵματι καὶ κονίησιν
 ἐκ κεφαλῆς εἴλυτο διαμπερὲς ἐς πόδας ἄκρους. 640
 οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ὀμίλειον, ὥς ὅτε μῦται
 σταθμῷ ἐνὶ βρομέεσσι περιγλαγέας κατὰ πέλλας
 ὥρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει·
 ὥς ἄρα τοὶ περὶ νεκρὸν ὀμίλειον. οὐδέ ποτε Ζεὺς
 τρέψεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης ὅσσε φαεινῶ, 645
 ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς αἰὲν ὄρα, καὶ φράζετο θυμῷ
 πολλὰ μάλ' ἀμφὶ φόνῳ Πατρόκλου μερμηρίζων,
 ἣ ἦδη καὶ κεῖνον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 αὐτοῦ ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι φαιδίμος Ἑκτωρ
 χαλκῷ δηῶσθαι ἀπὸ τ' ὤμων τεύχε' ἔληται, 650
 ἣ ἔτι καὶ πλεόνεσσιν ὀφέλλειεν πόνον αἰπύν.
 ὥδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 ὕφρ' ἧς θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
 ἕξαυτις Τρῳάς τε καὶ Ἑκτορα χαλκοκορυστὴν
 ὥσαιτο προτὶ ἄστυ, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο. 655
 Ἑκτορι δὲ πρωτίστῳ ἀνάκλιδα θυμὸν ἐνήκεν·
 ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς φύγαδ' ἔτραπε, κέκλετο δ' ἄλλους

Τρῶας φευγέμεναι· γυνῶ γὰρ Διὸς ἱρὰ τάλαντα.
 ἔνθ' οὐδ' ἴφθιμοι Λύκιοι μένον, ἀλλὰ φόβηθεν
 πάντες, ἐπεὶ βασιλῆα ἶδον βεβλαμμένον ἦτορ 660
 κείμενον ἐν νεκύων ἀγύρει· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ
 κάππεσον, εὐτ' ἔριδα κρατερὴν ἐτάνυσσε Κρονίων.
 οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ὧμοιιν Σαρπηδόνοσ ἐντε' ἔλοντο
 χάλκεα μαρμαίροντα· τὰ μὲν κοίλας ἐπὶ νῆας
 δῶκε φέρειν ἐτάροισι Μενoitίου ἄλκιμος υἱός. 665
 καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 „εἰ δ' ἄγε νῦν, φίλε Φοῖβε, κελαινεφές αἶμα κάθηρον
 ἐλθὼν ἐκ βελέων Σαρπηδόνα, καὶ μιν ἔπειτα
 πολλὸν ἀποπρὸ φέρων λοῦσον ποταμοῖο ῥοῇσιν
 χρῖσόν τ' ἄμβροσίῃ, περὶ δ' ἄμβροτα εἴματα ἔσسون· 670
 πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἄμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
 Ὑπνῶ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἳ ῥά μιν ὦκα
 θήσουσ' ἐν Λυκίῃς εὐρείῃς πίοιι δῆμῳ,
 ἔνθα ἔκαρχύσουσι κασίγνητοί τε ἔται τε
 τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.“ 675

ὧς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούσθησεν Ἀπόλλων.
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰς φύλοπιν αἰνὴν,
 ἀντίκα δ' ἐκ βελέων Σαρπηδόνα δῖον αἰείρας,
 πολλὸν ἀποπρὸ φέρων λοῦσεν ποταμοῖο ῥοῇσιν
 χρῖσέν τ' ἄμβροσίῃ, περὶ δ' ἄμβροτα εἴματα ἔσσεν· 680
 πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἄμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
 Ὑπνῶ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἳ ῥά μιν ὦκα
 κάτθεσαν ἐν Λυκίῃς εὐρείῃς πίοιι δῆμῳ.

Πάτροκλος δ' ἵπποισι καὶ Ἀντομέδοντι κελεύσας
 Τρῶας καὶ Λυκίους μετεκίαθε, καὶ μέγ' ἀάσθη 685
 νῆπιος· εἰ δὲ ἔπος Πηληιάδαο φύλαξεν,
 ἦ τ' ἂν ὑπέκφυγε κῆρα κακὴν μέλανος θανάτοιο.
 ἀλλ' αἰεὶ τε Διὸς κρείστων νόος ἦε περ ἀνδρῶν·

[ὅς τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ καὶ ἀφείλετο νίκην
δηιδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι] 690
ὅς οἱ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἀνῆκεν.

ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξας,
Πατρόκλεις, ὅτε δὴ σε θεοὶ θανατόνδε κάλεσσαν;
Ἀδρηστον μὲν πρῶτα καὶ Αὐτόνοον καὶ Ἐχεκλον
καὶ Πέριμον Μεγάδην καὶ Ἐπίστορα καὶ Μελάνιππον,
αὐτὰρ ἔπειτ' Ἑλάσον καὶ Μούλιον ἠδὲ Πυλάρτην· 696
τοὺς ἔλεν, οἱ δ' ἄλλοι φύγαδε μνώοντο ἕκαστος.

ἔνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἔλουν νῆες Ἀχαιῶν
Πατρόκλου ὑπὸ χερσὶ· περιπρὸ γὰρ ἔρχει θῦεν·
εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐυδμήτου ἐπὶ πύργου 700
ἔστη, τῷ ὀλοᾷ φρονέων, Τρώεσσι δ' ἀρήγων.

τρὶς μὲν ἐπ' ἀγκῶνος βῆ τείχεος ὑψηλοῦ
Πάτροκλος, τρὶς δ' αὐτὸν ἀπεστυφέλιξεν Ἀπόλλων,
χείρεσσ' ἀθανάτησι φαιρινὴν ἀσπίδα νύσσω.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος, 706
δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„χάξεο, διογενὲς Πατρόκλεις· οὗ νύ τοι αἶσα
σῶ ὑπὸ δουρὶ πόλιν πέρθαι Τρώων ἀγερώχων,
οὐδ' ὑπ' Ἀχιλλῆος, ὅς περ σέο πολλὸν ἀμείνων.“
ὥς φάτο, Πάτροκλος δ' ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω, 710
μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.

Ἐκτῶρ δ' ἐν Σκαιῇσι πύλης ἔχε μώνυχας ἵππους·
δίξε γάρ, ἥε μάχοιτο κατὰ κλόνον αὐτίς ἐλάσσας,
ἣ λαοὺς ἐς τεῖχος ὁμοκλήσειεν ἀλῆναι.
ταῦτ' ἄρα οἱ φρονέοντι παρίστατο Φοῖβος Ἀπόλλων
ἀνέρι εἰσάμενος αἰζηῷ τε κρατερῷ τε, 716
Ἀσίῳ, ὅς μήτρως ἦν Ἐκτορος ἱπποδάμοιο,
αὐτοκασίγνητος Ἐκάβης, νῖος δὲ Δύμαντος,
ὅς Φρυγίῃ ναίεσκε ῥοῆς ἐπὶ Σαγγαρίοιο·

τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων· 720
 „Ἔκτορ, τίπτε μάχης ἀποπαύεαι; οὐδέ τί σε χρή.
 αἰῖθ', ὅσον ἤσσων εἰμί, τόσον σέο φέρτερος εἴην·
 τῷ κε τάχα στυγερώς πολέμου ἀπερωήσειας.
 ἀλλ' ἄγε Πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερῶννυχας ἵππους,
 αἷ κέν πῶς μιν ἔλῃς, δῶή δέ τοι εὖχος Ἀπόλλων.“ 725
 ὣς εἰπὼν ὁ μὲν αὐτίς ἔβη θεὸς ἅμ' ἄμ' ἄνδρῶν,
 Κεβριόνη δ' ἐκέλευσε δαΐφρονι φαίδιμος Ἔκτωρ
 ἵππους εἰς πόλεμον πεπληγμένον. αὐτὰρ Ἀπόλλων
 δύσεθ' ὁμίλον ἰών, ἐν δὲ κλόνον Ἀργείοισιν
 ἦκε κακόν, Τρῳσὶν δὲ καὶ Ἔκτορι κῦδος ὕπαζεν. 730
 Ἔκτωρ δ' ἄλλους μὲν Δαναοὺς ἔα οὐδ' ἐνάριζεν,
 αὐτὰρ ὁ Πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερῶννυχας ἵππους.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε
 σκαιῇ ἐγγὺς ἔχων· ἐτέρωφι δὲ λάζετο πέτρον
 μάρμαρον ὀκριόενθ', ὃν οἱ περὶ χεῖρ ἐκάλυπεν· 735
 ἦκε δ' ἐρείσάμενος, οὐδὲ δὴν χάζετο φωτός,
 οὐδ' ἀλίωσε βέλος, βάλε δ' Ἔκτορος ἡνιοχῆα
 Κεβριόνην, νόθον υἱὸν ἀγακλῆος Πριάμοιο,
 ἵππων ἡνί' ἔχοντα, μετώπιον ὀξεί λᾶι.
 ἀμφοτέρως δ' ὄφρ' οὖς σύνελεν λίθος, οὐδέ οἱ ἔσχευ 740
 ὀστέον, ὀφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν
 αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν· ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι ἐοικὼς
 κάππεσ' ἀπ' εὐεργέος δίφρου, λίπε δ' ὀστέα θυμὸς.
 τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφησ, Πατρόκλεις ἵππευ·
 „ὦ πόποι, ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνὴρ, ὥς ῥεῖα κυβιστᾷ. 745
 εἰ δὴ πού καὶ πόντῳ ἐν ἰχθυόεντι γένοιτο,
 πολλοὺς ἂν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε τήθεα διφῶν,
 νηὸς ἀποθρῶσκων, εἰ καὶ δυσπέμφελος εἴη,
 ὥς νῦν ἐν πεδίῳ ἐξ ἵππων ῥεῖα κυβιστᾷ.
 ἦ ῥα καὶ ἐν Τρώεσσι κυβιστητῆρες ἔασιν.“ 750

ὣς εἰπὼν ἐπὶ Κεβριόνη ἥρωι βεβήκειν
 οἶμα λέοντος ἔχων, ὅς τε σταθμούς κερατίζων
 ἔβλητο πρὸς στήθος, ἐή τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή·
 ὣς ἐπὶ Κεβριόνη, Πατρόκλεις, ἄλσο μεμαῶς.
 Ἔκτωρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε. 755
 τὼ περὶ Κεβριόναο λέονθ' ὥς θηρινθήτην,
 ὦ τ' ὕρεος κορυφῇσι περὶ κταμένης ἐλάφιοι,
 ἄμφω πεινῶντες, μέγα φρονέοντες μάχεσθον·
 ὥς περὶ Κεβριόναο δῶμα μῆστωρες αὐτῆς,
 Πάτροκλός τε Μενoitιάδης καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ, 760
 ἵεντ' ἀλλήλων ταμείην χροῖα νηλεὲς χαλκῷ.
 Ἔκτωρ μὲν κεφαλῇφιν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίλει·
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἔχεν ποδός· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην.
 ὥς δ' Εὐρύς τε Νότος τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλοισιν 765
 οὐρεος ἐν βήσσης βαθέην πελεμιζέμεν ὕλην,
 φηγόν τε μελίην τε τανύφλοιδόν τε κράνειαν,
 αἷ τε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον τανυήκας ὕζους
 ἡχῇ θεσπεσίῃ, πάταγος δέ τε ἀγνυμενάων,
 ὥς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες 770
 δῆρουν, οὐδ' ἕτεροι μνώοντ' ὀλοοῖτο φόβοιο.
 πολλὰ δὲ Κεβριόνην ἀμφ' ὀξέα δοῦρα πεπήγειν
 ἰοί τε περὶόντες ἀπὸ νευρῇφι θορόντες,
 πολλὰ δὲ χερμάδια μεγάλ' ἀσπίδας ἐστυφείλιξαν
 μαρναμένων ἀμφ' αὐτόν· ὁ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης
 κεῖτο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἵπποσυνάων. 776
 ὄφρα μὲν ἥελιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκειν,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πῖπτε δὲ λαός·
 ἦμος δ' ἥελιος μετενίσσετο βουλυτόνδε, καὶ γὰρ ἔπειτα
 καὶ τότε δὴ ᾧ ὑπὲρ αἶσαν Ἀχαιοὶ φέρτεροι ἦσαν. 780
 ἐκ μὲν Κεβριόνην βελέων ἥρωα ἔρυσσαν

Τρώων ἐξ ἑνοπῆς, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο,
 Πάτροκλος δὲ Τρωσὶ κακὰ φρονέων ἐνόρουσεν.
 τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηι,
 σμερδαλέα ἰάχων, τρὶς δ' ἐννέα φῶτας ἔπεφνεν· 785
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος,
 ἔνθ' ἄρα τοι, Πάτροκλε, φάνη βιότοιο τελευτή·
 ἦνυτο γάρ τοι Φοῖβος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 δεινός. ὁ μὲν τὸν ἰόντα κατὰ κλόνον οὐκ ἐνόησεν·
 ἥερι γὰρ πολλῇ κεκαλυμμένος ἀντεβόλησεν· 790
 στῇ δ' ὄπιθε, πλήξεν δὲ μετάφρενον εὐρέε τ' ὤμῳ
 χειρὶ καταπρηνεῖ, στρεφεδίνηθεν δὲ οἱ ὄσσε.
 [τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κυνέην βάλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ἡ δὲ κυλινδομένη καναχὴν ἔχε ποσσὶν ὑφ' ἵππων
 αὐλῶπις τρυφάλεια, μιάνησαν δὲ ἔθειραι 795
 αἵματι καὶ κονίησι. πάρος γε μὲν οὐ θέμις ἦεν
 ἱππόκομον πῆληκα μιαίνεσθαι κονίησιν,
 ἀλλ' ἀνδρὸς θείοιο κάρη χαρίεν τε μέτωπον
 ῥύετ', Ἀχιλλῆος· τότε δὲ Ζεὺς Ἑκτορι δῶκεν
 ἧ κεφαλῇ φορέειν, σχεδόθεν δὲ οἱ ἦεν ὄλεθρος. 800
 πᾶν δὲ οἱ ἐν χεῖρεσσιν ἄγῃ δολιχόσκιον ἔγχος,
 βριθὺ μέγα στιβαρὸν κεκορυθμένον· αὐτὰρ ἀπ' ὤμων
 ἄσπις σὺν τελαμῶνι χαμαὶ πέσε τερμιόεσσα.
 λῦσε δὲ οἱ θώρηκα ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.]
 τὸν δ' αἶτη φρένας εἶλε, λύθειν δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα,
 στῇ δὲ ταφῶν· ὄπιθεν δὲ μετάφρενον ὀξεί δουρὶ 806
 ὤμων μεσσηγνὺς σχεδόθεν βάλε Δάρδανος ἀνὴρ,
 Πανθοῖδης Εὐφορβος, ὃς ἡλικίην ἐκέκαστο
 ἔγχετ' θ' ἱπποσύνη τε πόδεσσι τε καρπαλίμοισιν·
 καὶ γὰρ δὴ τότε φῶτας ἐείκοσι βῆσεν ἀφ' ἵππων, 810
 πρῶτ' ἔλθων σὺν ὄχεσφι, διδασκόμενος πολέμοιο·
 ὃς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος, Πατρόκλεις ἱππεῦ,

οὐδὲ δάμασσ'· ὁ μὲν αὖτις ἀνέδραμε, μῖκτο δ' ὀμίλῳ,
 [ἐκ χροὸς ἀρπάξας δόρυ μέλινον, οὐδ' ὑπέμεινεν
 Πάτροκλον, γυμνὸν περ ἑόντ', ἐν δηιοτήτι.] 815
 Πάτροκλος δὲ θεοῦ πληγῇ καὶ δουρὶ δαμασθεὶς
 ἄψ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
 Ἐκτωρ δ' ὡς εἶδεν Πατροκλῆα μεγάρθυμον
 ἄψ' ἀναχαζόμενον βεβλημένον ὀξεὶ χαλκῷ,
 ἀγγίμολόν ῥά οἱ ἦλθε κατὰ στίχας, οὔτα δὲ δουρὶ 820
 νεύατον ἐς κενεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν.
 δούπησεν δὲ πεσών, μέγα δ' ἤκαχε λαὸν Ἀχαιῶν.
 ὥς δ' ὅτε σὺν ἀκάμαντα λέων ἐβίησατο χάρμη,
 ὦ τ' ὄρεος κορυφῇσι μέγα φρονέοντε μάχεσθον
 Πίδακος ἄμφ' ὀλίγης· ἐθέλουσι δὲ πιέμεν ἄμφω· 825
 πολλὰ δέ τ' ἀσθμαίνοντα λέων ἐδάμασσε βίηφιν·
 ὥς πολέας πεφνόντα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν
 Ἐκτωρ Πριαμίδης σχεδὸν ἔργχει θυμὸν ἀπηύρα,
 καὶ οἱ ἐπενχόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Πάτροκλ', ἦ που ἔφησθα πόλιν κεραϊζέμεν ἀμύν, 830
 Τρῳιάδας δὲ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἡμᾶρ ἀπούρας,
 ἄξειν ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδα γαίαν,
 νήπις· τάων δὲ πρόσθ' Ἐκτορος ὠκέες ἵπποι
 ποσσὶν ὀρωρέχεται πολεμίζειν· ἔργχει δ' αὐτὸς
 Τρῳσὶ φιλοπτολέμοισι μεταπρέπω, ὃ σφιν ἀμύνω 835
 ἡμᾶρ ἀναγκαῖον· σὲ δέ τ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.
 ἂ δεῖλ', οὐδέ τοι ἐσθλὸς ἐὼν χροαίσμησεν Ἀχιλλεύς,
 ὅς πού τοι μάλα πολλὰ μένων ἐπετέλλετ' ἰόντι·
 „μὴ μοι πρὶν ἰέναι, Πατρόκλεις ἱποκέλευθε,
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς, πρὶν Ἐκτορος ἀνδροφόνου 840
 αἱματόεντα χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι·
 ὥς πού σε προσέφη, σοὶ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθεν·
 τὸν δ' ὀλγοδρανέων προσέφη, Πατρόκλεις ἱπεῦ·

„ἤδη νῦν, Ἐκτορ, μεγάλη' εὐχεο· σοὶ γὰρ ἔδωκεν
 νίκην Ζεὺς Κρονίδης καὶ Ἀπόλλων, οἳ με δάμασσαν
 [ρήϊδίως· αὐτοὶ γὰρ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.] 846
 τοιοῦτοι δ' εἰ πέρ μοι εἰκόσιν ἀντεβόλησαν,
 πάντες κ' αὐτόθ' ὄλοντο ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
 ἀλλὰ με μοῖρ' ὀλοή καὶ Αἰητοῦς ἔκτανεν υἱός,
 ἀνδρῶν δ' Εὐφορβος· σὺ δέ με τρίτος ἐξαναρίζεις. 850
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 οὐ θῆν οὐδ' αὐτὸς δηρὸν βέη, ἀλλὰ τοι ἤδη
 ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταῖή,
 χερσὶ δαμεντ' Ἀχιλλῆος ἀμύμονος Αἰακίδαο.“

ὥς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν· 855
 ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη Ἀιδόσδε βεβήκειν,
 ὃν πότμον γούσῃ, λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην.
 τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηύδα φαίδιμος Ἐκτωρ·
 „Πατρόκλεις, τί νύ μοι μαντεύεαι αἶπὺν ὄλεθρον;
 τίς δ' οἶδ', εἰ κ' Ἀχιλεὺς Θέτιδος πάϊς ἠνυκόμοιο 860
 φθῆῃ ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι;
 ὥς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἐξ ὤτειλῃς
 εἶρυσσε, λάξ προσβάς, τὸν δ' ὕπτιον ὥς ἀπὸ δουρός.
 αὐτίκα δὲ ξὺν δουρὶ μετ' Αὐτομέδοντα βεβήκειν,
 ἀντίθεον θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο· 865
 ἵετο γὰρ βαλέειν τὸν δ' ἐκφέρων ὠκείας ἵπποι
 ἄμβροτοι, οὓς Πηλῆι θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ρ.

Μενελάου ἀριστεία.

οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρεὺς υἱὸν ἀρηίφιλον Μενέλαον
 Πάτροκλος Τρώεσσι δαμείς ἐν δημοτῇτι.

βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖν', ὥς τις περὶ πόρτακι μῆτηρ
 πρωτοτόκος κινυρή, οὐ πρὶν εἰδυῖα τόκοιο· 5
 ὥς περὶ Πατρόκλῳ βαῖνε ξανθὸς Μενέλαος.
 πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν,
 τὸν κτάμεναι μεμαῶς, ὅς τις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι.
 οὐδ' ἄρα Πανθόου υἱὸς ἐνμμελὴς ἀμέλησεν
 Πατρόκλοιο πεσόντος ἀνύμονος· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ 10
 ἔσθη, καὶ προσέειπεν ἀρηίφιλον Μενέλαον·
 „Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
 χάξεο, λεῖπε δὲ νεκρόν, ἔα δ' ἔναρα βροτόεντα·
 οὐ γάρ τις πρότερος Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
 Πάτροκλον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὕσμινην· 15
 τῷ με ἔα κλέος ἐσθλὸν ἐνὶ Τρώεσσιν ἀρέσθαι·
 μή σε βάλλω, ἀπὸ δὲ μελιηδέα θυμὸν ἔλωμαι.“

τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 „Ζεῦ πάτερ, οὐ μὲν καλὸν ὑπέρβιον εὐχετάσθαι.
 οὔτ' οὖν παρθάλιος τόσσον μένος οὔτε λέοντος 20
 οὔτε σὺνὸς κάπρου ὀλοόφρονος, οὔτε μέγιστος
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι περὶ σθένει βλεμεαίνει,
 ὅσσον Πανθόου υἱὲς ἐνμμελῖαι φρονέουσιν.
 οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίῃ Ὑπερήνορος ἱπποδάμοιο
 ἧς ἦβης ἀπόννηθ', ὅτε μ' ὦνατο καὶ μ' ὑπέμεινεν 25
 καὶ μ' ἔφατ' ἐν Δαναοῖσιν ἐλέγχιστον πολεμιστὴν
 ἔμμεναι· οὐδέ ἔφημι πόδεσσί γε οἷσι κίοντα
 εὐφρῆναι ἄλοχόν τε φίλην κεδνούς τε τοκῆας.
 ὥς θην καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος, εἴ κέ μεν ἄντα
 στήῃς· ἀλλὰ σ' ἐγὼ γ' ἀναχωρήσαντα κελεύω 30
 εἰς πληθὺν ἵεναι, μηδ' ἀντίος ἴστασ' ἐμεῖο,
 πρὶν τι κακὸν παθεῖν· ὅεχθ' ἐν δέ τε νῆπιος ἔγνω.“
 ὥς φάτο, τὸν δ' οὐ πεῖθ' ἐν· ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα·

ἔγνωτο δὲ, Μενέλαε διοτρεφές, ἥ μάλα τίσεις
γνωτοῦ ζωὴν, τοῦ* ἔπεφνες, ἐπευχόμενος δ' ἀγορεύεις,
πρωσας δὲ φωνάσας μυχῶ θαλάμοιο νέοιο, 36
ἄφρητον δὲ τοξεύσει γόον καὶ πένθος ἔθνηκας.
ἦ κεν ἔμην θείλοισι γόου κατάπνευμα γενοίμην,
εἰ κεν ἔρῳ κεφαλὴν τε τήν καὶ τεύχε' ἐνείκας
Πανθόῳ ἐν χεῖρεσσι βάλω καὶ Φρόντιδι δίῃ. 40
ἀλλ' οὐ μὰν ἔτι θηρὸν ἀπείρητος πόνος ἔσται
οὐδέ τ' ἀδήριτος, ἥ τ' ἀλκῆς ἥ τε φόβοιο.“

ὥς εἰπὼν οὕτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην·
οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμῇ
ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ. ὁ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῷ 45
Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρί,
ἅψ δ' ἀναχαζομένοιο κατὰ στομάχοιο θέμεθλα
νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρεῖν χειρὶ πιθήσας·
ἀντικρὺς δ' ἀπαλοῖτο δι' αὐχένος ἥλυθ' ἀκωκή.
δοῦπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ· 50
αἵματι οἱ δεύοντο κόμαι χαρίτεσσιν ὁμοῖαι
πλοχμοὶ θ', οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο.
οἶον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐριθηλὲς ἐλάλης
χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, ὅθ' ἄλλης ἀναβέβρουχεν ὕδαρ,
καλὸν τηλεθάον· τὸ δέ τε πνοιαί δονέουσιν 55
παντοίων ἀνέμων, καὶ τε βρῦει ἄνθι' λευκῷ·
ἐλθὼν δ' ἐξαπίνης ἄνεμος σὺν λαίλαπι πολλῇ
βόθρου τ' ἐξέστρεψε καὶ ἐξετάνυσσ' ἐπὶ γαίῃ·
τοῖον Πανθόου υἱὸν ἐνμμελὴν Ἐυφορβον
Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἐπεὶ κτάνε, τεύχε' ἐσύλα. 60
ὥς δ' ὅτε τίς τε λῆων ὀρεσίτροφος, ἀλλὰ πεποιθώς,
βοσκομένης ἀγέλης βοῦν ἀρπάσῃ, ἥ τις ἀρίστη·
τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε λαβὼν κρατεροῖσιν ὁδοῦσιν
πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει

δηῶν· ἀμφὶ δὲ τὸν γε κύνες τ' ἄνδρες τε νομῆες 65
πολλὰ μάλ' ἰύζουσιν ἀπόπροθεν οὐδ' ἐθέλουσιν
ἀντίον ἐλθέμεναι· μάλα γὰρ χλωρὸν δέος αἰρεῖ·
ὥς τῶν οὐ τιμὴ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι· ἐτόλμα
ἀντίον ἐλθέμεναι Μενελάου κυδαλίμοιο.

ἔνθα κε ῥεῖα φέροι κλυτὰ τεύχεα Πανθοῖδαο 70
Ἀτρεΐδης, εἰ μὴ οἱ ἀγασσάτο Φοῖβος Ἀπόλλων,
ὅς ῥά οἱ Ἔκτορ' ἐπῶρσε θεῶν ἀτάλαντον Ἄρηι,
ἀνέρι εἰσάμενος, Κικόνων ἡγήτορι Μέντη·
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Ἔκτορ, νῦν σὺ μὲν ὧδε θέεις ἀκίχῃτα διώκων, 75
ἵππους Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι ἤδ' ὀχέεσθαι,
ἄλλω γ' ἢ Ἀχιλῇ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
τόφρα δέ τοι Μενέλαος ἀρήμιος Ἀτρεὺς νῖος

Πατρόκλῳ περιβάς Τρώων τὸν ἄριστον ἔπεφνεν, 80
Πανθοῖδην Εὐφορβον, ἔπαυσε δὲ Θούριδος ἀλκῆς.“

ὣς εἰπὼν ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἄμ πόνον ἀνδρῶν,
Ἔκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύνασε φρένας ἀμφιμελαίνας.
πάπτηνεν δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ στίχας, αὐτίκα δ' ἔγνω
τὸν μὲν ἀπαινύμενον κλυτὰ τεύχεα, τὸν δ' ἐπὶ γαίῃ 85
κείμενον· ἔρρει δ' αἷμα κατ' οὐταμένην ὠτειλήν.

βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἰθιοπὶ χαλκῷ,
ὀξέα κεκληγῶς, φλογὶ εἰκελὸς Ἡφαίστοιο
ἀσβέστω· οὐδ' νῖδον λάθην Ἀτρεὺς ὀξὺ βοήσας·
δῆθῃσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν· 90

„ὦ μοι ἐγών· εἰ μὲν κε λίπω κάτα τεύχεα καλὰ
Πάτροκλόν θ', ὅς κεῖται ἐμῆς ἔνεκ' ἐνθάδε τιμῆς,
μή τίς μοι Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κεν ἰδῇται.
εἰ δὲ κεν Ἔκτορι μοῦνος ἔδῳ καὶ Τρωσὶ μάχωμαι
αἰδέσθεις, μή πῶς με περιστήωσ' ἕνα πολλοί· 95

Τρώας δ' ἐνθάδε πάντας ἄγει κορυθαίολος Ἑκτωρ.
 ἀλλὰ τί ἦ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 ὅπποτ' ἀνὴρ ἐθέλη πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι,
 ὃν κε θεὸς τιμᾷ, τάχα οἱ μέγα πῆμα κολίσσῃ.
 τῷ μ' οὐ τις Δαναῶν νεμεσῆσεται, ὅς κεν ἰδῇται 100
 Ἑκτορι χωρήσαντ', ἐπεὶ ἐκ θεόφιν πολεμίζει.
 εἰ δέ που Αἴαντός γε βοὴν ἀγαθοῖο πνυθοίμην·
 ἄμφω κ' αὐτὶς ἰόντες ἐπιμνησάμεθα χάρῃς
 καὶ πρὸς δαίμονά περ, εἴ πως ἐρυσαίμεθα νεκρὸν
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῇ· κακῶν δέ κε φέρετατον εἴη.“ 105

εἶος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον· ἦρχε δ' ἄρ' Ἑκτωρ.
 αὐτὰρ ὁ γ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, λείπε δὲ νεκρόν,
 ἐντροπαλιζόμενος ὥς τε λῆς ἠυγένειος,
 ὃν ῥα κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῖο δίδονται 110
 ἔρχεσι καὶ φωνῇ· τοῦ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ
 παχνοῦται, ἀέκων δέ τ' ἔβη ἀπὸ μεσσαύλοιο·
 ὥς ἀπὸ Πατρόκλοιο κίε ξανθὸς Μενέλαος.
 στῇ δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἑταίρων,
 παπταίνων Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν. 115
 τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης
 θαρσύνονθ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
 θεσπέσιον γάρ σφιν φόβον ἔμβαλε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 βῆ δὲ θέειν, εἶθαρ δὲ παριστάμενος ἔπος ἠΐδα·
 „Αἴαν, δεῦρο, πέπον, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος 120
 σπεύσομεν, αἶ' κε νέκυν περ Ἀχιλλῇ προφέρωμεν
 γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἑκτωρ.“
 ὥς ἔφατ', Αἴαντι δὲ δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν.
 βῆ δὲ διὰ προμάχων, ἅμα δὲ ξανθὸς Μενέλαος.
 Ἑκτωρ μὲν Πάτροκλον, ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπήνυρα, 125
 ἔλχ', ἵν' ἀπ' ὤμοιιν κεφαλὴν τάμοι ὅξει χαλκῷ,

τὸν δὲ νέκυν Τρώῃσιν ἐρυσσάμενος κυσὶ δοίῃ·
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἥντε πύργον.
 Ἐκτωρ δ' ἄψ ἔς ὄμιλον ἰὼν ἀνεχάζεθ' ἐταίρων,
 ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε· δίδου δ' ὃ γε τεύχεα καλὰ 130
 Τρωσὶ φέρειν προτὶ ἄστυ, μέγα κλέος ἔμμεναι αὐτῷ.
 Αἴας δ' ἀμφὶ Μενoitιάδῃ σάκος εὐρὺ καλύψας
 ἐστήκειν, ὥς τις τε λέων περὶ οἴσι τέκεσσιν,
 ᾧ ῥά τε νήπι' ἄγοντι συναντήσονται ἐν ὕλῃ
 ἄνδρες ἐπακτῆρες· ὃ δέ τε σθένει βλεμαίνει, 135
 πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἔλκεται ὅσσε καλύπτων·
 ὥς Αἴας περὶ Πατρόκλῳ ἦρωι βεβήκειν.
 Ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἀρηίφιλος Μενέλαος
 ἐστήκει μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσιν ἀέξων.

Γλαῦκος δ' Ἰππολόχοιο πάις, Αὐκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
 Ἐκτορ' ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ· 141
 „Ἐκτορ εἶδος ἄριστε, μάχης ἄρα πολλὸν ἐδεύεο·
 ἦ σ' αὐτως κλέος ἐσθλὸν ἔχει φύξῃλιν ἐόντα.
 φράζεο νῦν, ὅπως κε πόλιν καὶ ἄστυ σαώσεις
 οἷος σὺν λαοῖσι, τοὶ Ἴλιῳ ἐγγεγάασιν· 145
 οὐ γάρ τις Αὐκίων γε μαχησόμενος Δαναοῖσιν
 εἷσι περὶ πτόλιος, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
 μάρνασθαι δηίοισιν ἐπ' ἀνδράσι νωλεμὲς αἰεὶ.
 πῶς κε σὺ χεῖρονα φῶτα σαώσεις μεθ' ὄμιλον,
 σθένει, ἐπεὶ Σαρπηδὸν' ἄμα ξεῖνον καὶ ἐταῖρον 150
 κάλλιπες Ἀργείοισιν ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι,
 ὅς τοι πόλλ' ὄφελος γένητο, πτόλει τε καὶ αὐτῷ,
 ζωὸς ἐὼν· νῦν δ' οὐ οἱ ἀλαλκέμεναι κύνας ἔτλης.
 τῷ νῦν, εἴ τις ἐμοὶ Αὐκίων ἐπιπείσεται ἀνδρῶν,
 οἴκαδ' ἵμεν, Τροίῃ δὲ πεφήσεται αἰπὺς ὄλεθρος. 155
 εἰ γὰρ νῦν Τρώεσσι μένος πολυθαρσὲς ἐνεΐη,
 ἄτρομον, οἷόν τ' ἀνδρας ἐσέρχεται, οἱ περὶ πάτρης

ἀνδράσι δυσμενέεσσι πόνον καὶ δῆριν ἔθεντο,
 αἰψά κε Πάτροκλον ἐρυσαιμένα Ἴλιον εἶσω.
 εἰ δ' οὗτος προτὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος 160
 ἔλθοι τεθνηὼς καὶ μιν ἐρυσαιμένα χάρις,
 αἰψά κεν Ἀργεῖοι Σαρπηδόνοσ ἐντεα καλὰ
 λύσειαν, καὶ κ' αὐτὸν ἀγοίμεθα Ἴλιον εἶσω·
 τοίου γὰρ θεράπων πέφατ' ἀνέρος, ὃς μὲν' ἄριστος
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ καὶ ἀγγέμαχοι θεράποντες. 165
 ἀλλὰ σὺ γ' Αἴαντος μεγαλήτορος οὐκ ἐτάλασας
 στήμεναι ἄντα, κατ' ὅσσε ἰδὼν δηίων ἐν αὐτῇ,
 οὐδ' ἰθὺς μαχέσασθαι, ἐπεὶ σέο φέρετός ἐστιν."

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 „Γλαῦκε, τί ἦ δὲ σὺ τοῖος ἐὼν ὑπέροπλον ἔειπες; 170
 ὦ πόποι, ἦ τ' ἐφάμην σε περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων,
 τῶν, ὅσσοι Λυκίην ἐριβόλακα ναιετάουσιν·
 νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες,
 ὃς τέ με φῆς Αἴαντα πελώριον οὐχ ὑπομῆναι.
 οὐ τοι ἐγὼν ἔρριγα μάχην οὐδὲ κτύπον ἵππων· 175
 ἀλλ' αἰεὶ τε Διὸς κρείστων νόος αἰγιόχοιο,
 ὃς τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ καὶ ἀφείλετο νίκην
 ῥηιδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι.
 ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἐμ' ἴστασο καὶ ἴδε ἔργον,
 ἧς πανημέριος κακὸς ἔσσομαι, ὥς ἀγορεύεις, 180
 ἦ τινὰ καὶ Δαναῶν, ἀλκῆς μάλα περ μεμαῶτα,
 σχήσω ἀμυνέμεναι περὶ Πατρόκλοιο θανόντος."

ὣς εἰπὼν Τρῶεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἄσας·
 „Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 ἄνερες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς, 185
 ὕφρ' ἂν ἐγὼν Ἀχιλλῆος ἀμύμονος ἐντεα δύω
 καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξα κατακτάς."

ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἔκτωρ

δηϊόν ἐκ πολέμοιο, θέων δ' ἐκίχανεν ἑταίρους
 ὦκα μάλ', οὐ πω τῆλε, ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπών, 190
 οἳ προτὶ ἄστυ φέρον κλυτὰ τεύχεα Πηλεΐωνος.
 στάς δ' ἀπάνευθε μάχης πολυδακρύου ἔντε' ἄμειβεν·
 ἦ τοι ὁ μὲν τὰ ἃ δῶκε φέρειν προτὶ Ἴλιον ἱρήν
 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν, ὁ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνεν
 Πηλεΐδεω Ἀχιλῆος, ἃ οἱ θεοὶ Οὐρανίωνες 195
 πατρὶ φίλῳ ἔπορον· ὁ δ' ἄρα ᾧ παιδὶ ὑπάσσεν
 γηράς· ἀλλ' οὐχ υἱὸς ἐν ἔντεσι πατρὸς ἐγήρα.

τὸν δ' ὥς οὖν ἀπάνευθεν ἶδεν νεφεληγερέτα Ζεὺς
 τεύχεσι Πηλεΐδαο κορυσσόμενον θείοιο,
 κινήσας ῥα κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν· 200
 „ἄ δαίλ', οὐδέ τί τοι θάνατος καταθύμιός ἐστιν,
 ὅς δ' ἡ τοι σχεδὸν εἴσι, σὺ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνεις
 ἀνδρὸς ἀριστῆος, τὸν τε τρομέουσι καὶ ἄλλοι.
 τοῦ δ' ἑταῖρον ἔπεφνες ἐνὲά τε κρατερόν τε,
 τεύχεα δ' οὐ κατὰ κόσμον ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων 205
 εἴλεν· ἀτάρ τοι νῦν γε μέγα κράτος ἐγγυαλίξω
 τῶν ποινήν, ὅ τοι οὐ τι μάχης ἐκνοστήσαντι
 δέξεται Ἀνδρομάχη κλυτὰ τεύχεα Πηλεΐωνος.“

ἦ καὶ κυανέησιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων,
 Ἐκτορι δ' ἤρμοσε τεύχε' ἐπὶ χροῦ, δὴ δέ μιν Ἄρης 210
 δεινὸς ἐννάλιος, πλῆσθεν δ' ἄρα οἱ μέλε' ἐντὸς
 ἀλκῆς καὶ σθένεος. μετὰ δὲ κλειτοὺς ἐπικούρους
 βῆ ῥα μέγα ἰάχων, ἰνδάλλετο δὲ σφισι πᾶσιν
 τεύχεσι λαμπόμενος μεγαθύμου Πηλεΐωνος.
 ὥτρυνεν δὲ ἕκαστον ἐποικόμενος ἐπέεσσιν, 215
 Μέσθλην τε Γλαῦκόν τε Μέδοντά τε Θερεσίλοχόν τε,
 Ἀστεροπαῖδόν τε Δεισήμερά θ' Ἰππόθοόν τε,
 Φόρκυν τε Χρομίον τε καὶ Ἐννομον οἴωνιστήν·
 τοὺς ὅ γ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„κέκλυτε, μυρία φῦλα περικτιόνων ἐπικούρων· 220
 οὐ γὰρ ἐγὼ πληθὺν διζήμενος οὐδὲ χατίζων
 ἐνθάδ' ἀφ' ὑμετέρων πολίων ἤγειρα ἕκαστον,
 ἀλλ' ἵνα μοι Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα
 προφρονέως ῥύοισθε φιλοπτολέμων ὑπ' Ἀχαιῶν.
 τὰ φρονέων δώροισι κατατρύχω καὶ ἐδωδῇ 225
 λαούς, ὑμέτερον δὲ ἕκαστου θυμὸν ἀέξω.
 τῷ τις νῦν ἰθὺς τετραμμένος ἢ ἀπολέσθω
 ἢ ἐσσωθήτω· ἢ γὰρ πολέμου ὀαριστὺς.
 ὅς κε Πάτροκλον καὶ τεθνηῶτά περ ἔμπησ
 Τρῶας ἐς ἱπποδάμους ἐρύσῃ, εἴξῃ δὲ οἱ Αἴας, 230
 ἡμῖν τῷ ἐνάρων ἀποδάσσομαι, ἡμῖν δ' αὐτὸς
 ἔξω ἐγὼ· τὸ δὲ οἱ κλέος ἔσσεται, ὅσπον ἐμοί περ.“
 ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἰθὺς Δαναῶν βρῖσαντες ἔβησαν,
 δούρατ' ἀνασχόμενοι· μάλα δὲ σφισιν ἔλπετο θυμὸς
 νεκρὸν ὑπ' Αἴαντος ἐρύειν Τελαμωνιάδαο· 235
 νήπιοι, ἧ τε πολέσδιν ἐπ' αὐτῷ θυμὸν ἀπηύρα.
 καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
 „ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε διοτρεφές, οὐκέτι νῶν
 ἔλπομαι αὐτῷ περ νοστήσέμεν ἐκ πολέμοιο.
 οὐ τι τόσον νέκυος περιδείδια Πατρόκλοιο, 240
 ὅς κε τάχα Τρώων κορέει κύνας ἢ δ' οἴωνούς,
 ὅσπον ἐμῇ κεφαλῇ περιδείδια, μή τι πάθῃσιν,
 καὶ σῇ, ἐπεὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει,
 Ἔκτωρ, ἡμῖν δ' αὖτ' ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος.
 ἀλλ' ἄγ' ἀριστῆας Δαναῶν κάλει, ἦν τις ἀκούσῃ.“ 245
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 ἦυσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς·
 „ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 οἳ τε παρ' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ
 δῆμια πίνουσιν καὶ σημαίνουσιν ἕκαστος 250

λαοῖς, ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.
 ἀργαλέον δέ μοι ἔστι διασκοπιᾶσθαι ἕκαστον
 ἡγεμόνων· τόσση γὰρ ἔρις πολέμοιο δέδθεν.
 ἀλλὰ τις αὐτὸς ἴτω, νεμεσιζέσθω δ' ἐνὶ θυμῷ
 Πάτροκλον Τρώῃσι κυσὶν μέληθηρα γενέσθαι.“ 255

ὣς ἔφατ', ὃς δ' ἄκουσεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
 πρῶτος δ' ἀντίος ἦλθε θέων ἀνὰ δημοτῆτα·
 τὸν δὲ μετ' Ἴδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἴδομενῆος
 Μηριόνης, ἀτάλαντος ἐνναλίφ' ἀνδρεϊφόντη.
 τῶν δ' ἄλλων τίς κεν ἦσι φρεσὶν οὐνόματ' εἴποι, 260
 ὅσοι δὴ μετόπισθε μάχην ἤγειραν Ἀχαιῶν;

Τρῶες δὲ προύτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἔκτωρ.
 ὥς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι διυπετέος ποταμοῖο
 βέβρυχεν μέγα κύμα ποτὶ ῥόον, ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι
 ἡιόνες βοόωσιν ἐρευγομένης ἁλὸς ἔξω, 265
 τόσση ἄρα Τρῶες ἰαχῇ ἴσαν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἕστασαν ἀμφὶ Μενoitιάδῃ ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
 φραχθέντες σάκεσιν χαλκήρεσιν. ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
 λαμπρῇσιν κορύθεσσι Κρονίων ἤερα πολλὴν
 χεῦ', ἐπεὶ οὐδὲ Μενoitιάδην ἥχθαιρε πάρος γε, 270
 ὄφρα ζῶδς ἐὼν θεράπων ἦν Αἰακίδαο·
 μίσησεν δ' ἄρα μιν θηίων κυσὶ κύρμα γενέσθαι
 Τρώῃσιν· τῷ καὶ οἱ ἀμυνέμεν ὥρσεν ἑταίρους.

ὥσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἐλίκωπας Ἀχαιοὺς·
 νεκρὸν δὲ προλιπόντες ὑπέτρυσαν, οὐδέ τιν' αὐτῶν 275
 Τρῶες ὑπέρθυμοι ἔλον ἔγχεσιν ἰέμενοί περ,
 ἀλλὰ νέκυν ἐρύοντο. μίνυνθα δὲ καὶ τοῦ Ἀχαιοὶ
 μέλλον ἀπέσσεσθαι· μάλα γάρ σφεας ὣκ' ἐλέλιξεν
 Αἴας, ὅς περὶ μὲν εἶδος, περὶ δ' ἔργα τέτυκτο
 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα. 280
 ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων στυεῖκος ἀλκήν

καπρίῳ, ὅς τ' ἐν ὄρεσσι κύνας θαλερούς τ' αἰζηοὺς
 ῥηιδίως ἐκέδασσεν ἐλιζάμενος διὰ βήσδας·
 ὧς υἱὸς Τελαμῶνος ἄγανυ, φαίδιμος Αἴας,
 ῥεῖα μετεισάμενος Τρώων ἐκέδασσε φάλαγγας, 285
 οἳ περὶ Πατρόκλῳ βέβασαν, φρόνεον δὲ μάλιστα
 ἄστυ πότι σφέτερον ἐρύειν καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
 ἦ τοι τὸν Αἰθήριοι Πελασγοῦ φαίδιμος υἱὸς
 Ἰππόθοος ποδὸς ἔλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην,
 δησάμενος τελαμῶνι παρὰ σφυρὸν ἀμφὶ τένοντας, 290
 ἔκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
 ἦλθε κακόν, τό οἱ οὗ τις ἐρύκακεν ἱεμένων περ.
 τὸν δ' υἱὸς Τελαμῶνος, ἐπαῖξας δι' ὁμίλου,
 πληῆξ' αὐτοσχεδίην κυνέης διὰ χαλκοπαρήου·
 ἤρικε δ' ἵπποδάσεια κόρυς περὶ δουρὸς ἀκωκῇ, 295
 πληγεῖς ἔγχεϊ τε μεγάλῳ καὶ χειρὶ παχείῃ,
 ἐγκέφαλος δὲ παρ' αὐλὸν ἀνέδραμεν ἐξ ὠτειλῆς
 αἱματόεις. τοῦ δ' αὖθι λύθη μένος, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 Πατρόκλοιο πόδα μεγαλήτορος ἦκε χαμαῖζε
 κεῖσθαι· ὁ δ' ἄγχ' αὐτοῖο πέσε πρηνὴς ἐπὶ νεκρῷ, 300
 τῇλ' ἀπὸ Λαρίσσης ἐριβώλακος, οὐδὲ τοκεῦσιν
 θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἰὼν
 ἐπλεθ' ὑπ' Αἰαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
 ἔκτωρ δ' αὖτ' Αἰαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος 305
 τυτθόν· ὁ δὲ Σχεδίον μεγαθύμον Ἰφίτου υἱόν,
 Φωκίων ὄχ' ἄριστον, ὅς ἐν κλειτῷ Πανοπῇ
 οἰκία ναιετάασκε πολέσσ' ἄνδρεσσιν ἀνάσσων,
 τὸν βάλ' ὑπὸ κληῖδα μέσσην· διὰ δ' ἀμπερὲς ἔκρη
 αἰχμὴ χαλκείῃ παρὰ νείατον ὦμον ἀνέσχευ. 310
 δοῦπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Αἴας δ' αὖ Φόρκυνά δαΐφρονα, Φαίνοπος υἱόν,

Ἴπποθόῳ περιβάντα μέσῃν κατὰ γαστέρα τύψεν,
 ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
 ἦφυσ'· ὃ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ. 315
 χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ·
 Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἱάχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς,
 Φόρκυν θ' Ἴπποθόον τε, λύνοντο δὲ τεύχε' ἀπ' ὤμων.

ἐνθα κεν αὐτε Τρῶες ἀρηιφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 Ἴλιον εἰδανέβησαν ἀναλκείῃσι δαμέντες, 320
 Ἀργεῖοι δέ κε κῦδος ἔλον καὶ ὑπὲρ Διὸς αἴσαν
 κάρτεϊ καὶ σθένει σφετέρῳ· ἄλλ' αὐτὸς Ἀπόλλων
 Αἰνείαν ὥτρυνε δέμας Περιφάντι ἐοικὼς
 κήρυκ' Ἥπυτίδῃ, ὅς οἱ παρὰ πατρὶ γέροντι
 κηρύσσω γήρασκε, φίλα φρεσὶ μῆδεα εἰδῶς· 325
 τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 „Αἰνεία, πῶς ἂν καὶ ὑπὲρ θεὸν εἰρύσσαισθε
 Ἴλιον αἰπεινήν; ὥς δὴ ἰδὼν ἀνέρας ἄλλους,
 κάρτεϊ τε σθένει τε πεποιδύτας ἠνορέῃ τε
 πλήθει τε σφετέρῳ, καὶ ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας. 330
 ἡμῖν δὲ Ζεὺς μὲν πολὺ βούλεται ἢ Δαναοῖσιν
 νίκην· ἄλλ' αὐτοὶ τρεῖτ' ἄσπετον οὐδὲ μάχεσθε.“

ὥς ἔφατ', Αἰνείας δ' ἑκατηβόλον Ἀπόλλωνα
 ἔγνω ἐσάντα ἰδὼν, μέγα δ' Ἔκτορα εἶπε βοήσας·
 „Ἔκτορ τ' ἡδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ ἡδ' ἐπικούρων, 335
 αἰδῶς μὲν νῦν ἦδε γ', ἀρηιφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 Ἴλιον εἰδαναβῆναι ἀναλκείῃσι δαμέντας.
 ἄλλ' ἔτι γάρ τίς φησι θεῶν, ἐμοὶ ἄγχι παραστάς,
 Ζῆν', ὑπατον μῆστωρα, μάχης ἐπιτάροθον εἶναι·
 τῷ ῥ' ἰθὺς Δαναῶν ἴομεν, μηδ' οἷ γε ἔκηλοι 340
 Πάτροκλον νηυσὶν πελασάϊατο τεθυηῶτα.“

ὥς φάτο, καὶ ῥα πολὺ προμάχων ἐξάλμενος ἔστη·
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.

ἐνθ' αὐτ' Αἰνείας Λειώκριτον οὔτασε δουρί,
 υἱὸν Ἀρίσβαντος, Ανκομήδεος ἐσθλὸν ἐταῖρον. 345
 τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηίφιλος Ανκομήδης,
 στῇ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
 καὶ βάλεν Ἰππασίδην Ἀπισάονα ποιμένα λαῶν
 ἦπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶταρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν,
 ὅς ῥ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλακος εἰληλούθειν, 350
 καὶ δὲ μετ' Ἀστεροπαῖον ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρήιος Ἀστεροπαῖος,
 ἶθυσεν δὲ καὶ ὁ πρόφρων Δαναοῖσι μάχεσθαι.
 ἀλλ' οὐ πῶς ἔτι εἶχε· σάκεσσι γὰρ ἔρχατο πάντη
 ἑσπεῶτες περὶ Πατρόκλῳ, πρὸ δὲ δούρατ' ἔχοντο. 355
 Αἴας γὰρ μάλα πάντας ἐπώχετο πολλὰ κελεύων·
 οὔτε τιν' ἐξοπίσω νεκροῦ χάζεσθαι ἀνώγειν
 οὔτε τινὰ προμάχεσθαι Ἀχαιῶν ἑξοχὸν ἄλλων,
 ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βεβήμεν, σχεδόνθεν δὲ μάχεσθαι.
 ὣς Αἴας ἐπέτελλε πελώριος, αἵματι δὲ χθῶν 360
 δεύετο πορφυρέῳ, τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἐπιπτον
 νεκροὶ ὁμοῦ Τρῶων καὶ ὑπερμενέων ἐπικούρων,
 καὶ Δαναῶν· οὐδ' οἱ γὰρ ἀναιμωτί γε μάχοντο,
 παυρότεροι δὲ πολὺ φθίνυνθον· μέμνηντο γὰρ αἰεὶ
 ἀλλήλοισι καθ' ὁμίλον ἀλεξέμεναι φόνον αἰπύν. 365
 ὣς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρός, οὐδέ κε φαίης
 οὔτε ποτ' ἠέλιον σόον ἔμμεναι οὔτε σελήνην·
 ἥερι γὰρ κατέχοντο, μάχης ἐπὶ θ' ὅσσον ἄριστοι
 ἕστασαν ἀμφὶ Μενoitιάδῃ κατατεθνηῶτι.
 οἱ δ' ἄλλοι Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ 370
 εὐκηλοὶ πολέμιζον ὑπ' αἰθέρι, πέπτατο δ' ἀνγὴ
 ἠελίου ὄξεια, νέφος δ' οὐ φαίνεται πάσης
 γαίης οὐδ' ὀρέων· μεταπανόμενοι δὲ μάχοντο,
 ἀλλήλων ἀλεείνοντες βέλεα στονόμενα,

πολλὸν ἀφεσταότες, τοὶ δ' ἐν μέσῳ ἄλγε' ἐπασχον 375
 ἡέροι καὶ πολέμῳ, τείροντο δὲ νηλέϊ χαλκῷ,
 ὅσσοι ἄριστοι ἔσαν. δύο δ' οὐ πῶ φῶτε πεπύσθην,
 ἀνέρε κυδαλίμῳ, Θρασυμήδης Ἀντίλοχός τε,
 Πατρόκλοιο θανόντος ἀμύμονος, ἀλλ' ἔτ' ἔφαντο
 ζῶν ἐνὶ πρώτῳ ὁμάδῃ Τρώεσσι μάχεσθαι. 380
 τὰ δ' ἐπιосσομένῳ θάνατον καὶ φύζαν ἑταίρων
 νόσφιν ἐμαρνάσθην, ἐπεὶ ὥς ἐπετέλλετο Νέστωρ
 ὀτρύνων πολεμόνδε μελαινάων ἀπὸ νηῶν.

τοῖς δὲ πανημερίοις ἔριδος μέγα νεῖκος ὁρώρειν
 ἀργαλέης· καμιάτῳ δὲ καὶ ἰδρῷ νωλεμές αἰεὶ 385
 γούνατά τε κνήμαί τε πόδες θ' ὑπένερθεν ἑκάστου
 χεῖρές τ' ὀφθαλμοὶ τε παλάσσετο μαρναμένοι
 ἄμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο.
 ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ταύροιο βοῦς μέγαλοιο βοεῖην
 λαοῖσιν δῶη τανύειν, μεθύουσιν ἀλοιφῇ· 390
 δεξιόμενοι δ' ἄρα τοί γε διαστάντες τανύουσιν
 κυκλός, ἄφαρ δέ τε ἱκμάς ἔβη, δύνει δέ τ' ἀλοιφή
 πολλῶν ἐλκόντων, τάννυται δέ τε πᾶσα διαπρό·
 ὥς οἷ γ' ἐνθα καὶ ἐνθα νέκυν ὀλίγη ἐνὶ χώρῃ
 ἔλκεον ἀμφοτέροι· μάλα δέ σφισιν ἔλπετο θυμός, 395
 Τρῶσιν μὲν ἐρύειν προτὶ Ἴλιον, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· περὶ δ' αὐτοῦ μῶλος ὁρώρειν
 ἄγριοι· οὐδέ κ' Ἄρης λαοσσόος οὐδέ κ' Ἀθήνη
 τὸν γε ἰδοῦς ὀνόσαιτ', οὐδ' εἰ μάλα μιν χόλος ἴκοι.

τοῖον Ζεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων 400
 ἥματι τῷ ἐτάνυσσε κακὸν πόνον, οὐδ' ἄρα πῶ τι
 ἥϊδες Πάτροκλον τεθνηότα διὸς Ἀχιλλεύς·
 πολλὸν γάρ ῥ' ἀπάνευθε νεῶν μάραντο θοάων,
 τείχει ὑπο Τρῶων. τό μιν οὐ ποτε ἔλπετο θυμῷ
 τεθνάνειν, ἀλλὰ ζῶν, ἐνιχριμφθέντα πύλῃσιν, 405

ἄψ ἀπονοστήσειν, ἐπεὶ οὐδὲ τὸ ἔλπετο πάμπαν,
 ἐκπέρσειν πολλίεθρον ἄνευ ἔθεν, οὐδὲ σὺν αὐτῷ·
 πολλάκι γὰρ τό γε μητρὸς ἐπεύθετο νόσφιν ἀκούων,
 ἥ οἱ ἀπαγγέλλεσκε Διὸς μέγαλοιο νόημα·
 δὴ τότε γ' οὗ οἱ ἔειπε κακὸν τόσον, ὅσσον ἐτύχθη,
 μήτηρ, ὅττι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὦλεθ' ἐταῖρος. 411

οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες
 νωλεμῆς ἐγχερίμπτοντο καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον.
 ὧδε δέ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 „ὦ φίλοι, οὐ μὰν ἡμῖν ἐνικλεῆς ἀπονέεσθαι 415
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα μέλαινα
 πᾶσι χάνοι· τό κεν ἡμῖν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἴη,
 εἰ τοῦτον Τρώεσσι μεθήσομεν ἵπποδάμοισιν
 ἄστν πότι σφέτερον ἐρύσαι καὶ κῦδος ἀρέσθαι.“

ὥς δέ τις αὖ Τρώων μεγαθύμων αὐδήσασκεν· 420
 „ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆναι
 πάντας ὁμῶς, μὴ πῶ τις ἐρωεῖτω πολέμοιο.“
 ὥς ἄρα τις εἶπεσκε, μένος δ' ὄρσασκεν ἐκάστου.
 ὥς οἱ μὲν μάρναντο, σιδήρειος δ' ὄρουμαγδὸς
 χάλκεον οὐρανὸν ἵκε δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο· 425
 ἵπποι δ' Αἰακίδαο μάχης ἀπάνευθεν ἐόντες
 κλαῖον, ἐπεὶ δὴ πρῶτα πυθέσθην ἡνιόχοιο
 ἐν κονίησι πεσόντος ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνιοιο.
 ἥ μὰν Αὐτομέδων Διώρεος ἄλκιμος υἱὸς
 πολλὰ μὲν ἄρ' μάστιγι θυῇ ἐπεμαίετο θείνων, 430
 πολλὰ δὲ μελιχίοισι προσηύδα, πολλὰ δ' ἀρεῖῃ·
 τῷ δ' οὐτ' ἄψ ἐπὶ νῆας ἐπὶ πλατὺν Ἑλλήσποντον
 ἠθέλετῃν ἰέναι οὐτ' ἐς πόλεμον μετ' Ἀχαιοὺς,
 ἀλλ' ὥς τε στήλη μένει ἐμπεδον, ἥ τ' ἐπὶ τύμβῳ
 ἀνέρος ἐστήκη τεθνηότος ἢ γυναικός, 435
 ὥς μένον ἀσφαλῆως περικαλλέα δίφρον ἔχοντες,

οὔδ' ἐνισκίμπαντε καρήατα· δάκρυα δ' ἔσφιν
 θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομένοισιν
 ἡνιόχοιο πόθῳ, θαλερῇ δ' ἐμιαίνετο χαίτη
 ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέρωθεν. 440
 μυρομένῳ δ' ἄρα τῷ γε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων,
 κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὄν μυθήσατο θυμόν·
 „ἄ δειλῷ, τί σφῶι δόμεν Πηλῆϊ ἔνακτι
 θυνητῷ, ὑμεῖς δ' ἐστὸν ἀγγήρῳ τ' ἀθανάτῳ τε;
 ἦ ἴνα δυστήνοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλγε' ἔχῃτον; 445
 οὐ μὲν γάρ τί πού ἐστιν οἰζυρώτερον ἀνδρὸς
 πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπι πνέει τε καὶ ἔρπει.
 ἀλλ' οὐ μὰν ὑμῖν γε καὶ ἄρμασι δαιδαλέοισιν
 Ἔκτωρ Πριαμίδης ἐποχήσεται· οὐ γὰρ ἑάσω.
 ἦ οὐχ ἄλλισ, ὥς καὶ τεύχε' ἔχει καὶ ἐπεύχεται αὐτῶς;
 σφῶιν δ' ἐν γούνεσσι βαλῶ μένος ἡδ' ἐνὶ θυμῷ, 451
 ὄφρα καὶ Αὐτομέδοντα σαώσεται ἐκ πολέμοιο
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἔτι γὰρ σφισι κῦδος ὀρέξω
 κτείνειν, εἰς ὃ κε νῆας ἐνστέλμονες ἀφίκωνται
 δύη τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.“ 455
 ὥς εἰπὼν ἵπποισιν ἐνέπνευσεν μένος ἡν·
 τῷ δ' ἀπὸ χαιτῶν κονίην οὐδ' ἄσδε βαλόντε
 ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς.
 τοῖσι δ' ἐπ' Αὐτομέδων μάχετ', ἀχνύμενός περ ἑταῖρον,
 ἵπποις αἰσίων, ὥς τ' αἰγυπιὸς μετὰ χῆνας· 460
 ῥέα μὲν γὰρ φεύγεσκεν ὑπὲκ Τρῶων ὀρυμαγδοῦ,
 ῥεῖα δ' ἐπαῖξασκε πολὺν καθ' ὁμίλον ὁπάζων.
 ἀλλ' οὐχ ἥρει φῶτας, ὅτε σεύαιτο διώκειν·
 οὐ γὰρ πῶς ἦν οἶον ἐόνθ' ἱερῷ ἐνὶ δίφῳ
 ἔργχει ἐφορμασθαι καὶ ἐπίσχειν ὠκέας ἵππους. 465
 ὁπ' ἐδὲ δὴ μιν ἑταῖρος ἀνὴρ ἰδεν ὀφθαλμοῖσιν
 Ἀλκιμέδων υἱὸς Λαέρκεος Αἰμονίδαο·

στῇ δ' ὕπιθεν δίφροιο, καὶ Ἀυτομέδοντα προσηύδα·
 „Ἀυτόμεδον, τίς τοι νῦ θεῶν νηκερδέα βουλὴν
 ἐν στήθεσσιν ἔθηκε καὶ ἐξέλετο φρένας ἐσθλάς; 470
 οἷον πρὸς Τρῶας μάχαι πρῶτῳ ἐν ὁμίλῳ
 μοῦνος· ἀτάρ τοι ἑταῖρος ἀπέκτατο, τεύχεα δ' Ἐκτωρ
 αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται Αἰακίδαο.“

τὸν δ' αὖτ' Ἀυτομέδων προσέφη Διώρεος νιός·
 „Ἀλκίμεδον, τίς γάρ τοι Ἀχαιῶν ἄλλος ὁμοῖος 475
 ἵππων ἀθανάτων ἔχμεν δμῆσιν τε μένος τε,
 εἰ μὴ Πάτροκλος, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος,
 ζωὸς ἐών· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα νικᾷνει.
 ἀλλὰ σὺ μὲν μάλιστα καὶ ἡνία σιγαλόεντα
 δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι.“ 480

ὣς ἔφατ', Ἀλκιμέδων δὲ βοηθόον ἄρμ' ἐπορούσας
 καρπαλίμως μάλιστα καὶ ἡνία λάζετο χερσίν,
 Ἀυτομέδων δ' ἀπόρουσε. νόησε δὲ φαίδιμος Ἐκτωρ,
 αὐτίκα δ' Αἰνείαν προσεφώνεεν ἐγγυὲς ἐόντα·
 „Αἰνεία Τρῶων βουληφόρε χαλκοχιτώνων, 485
 ἵππῳ τῷδ' ἐνόησα ποδώκεος Αἰακίδαο
 ἐς πόλεμον προφανέντε σὺν ἡνιόχοισι κακοῖσιν·
 τῷ κεν ἐελποίμην αἰρησέμεν, εἰ σὺ γε θυμῷ
 σῶ ἐθέλοις, ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐφορμηθέντε γε νῶϊ
 τλαῖεν ἐναντίβιον στάντες μαχέσασθαι Ἄρηι.“ 490

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησεν ἐὺς πάρις Ἀγχίσαο.
 τῷ δ' ἰδυὺς βήτην βοέης εἰλυμένῳ ὤμους
 αὔησι στερεῇσι, πολὺς δ' ἐπελήλατο χαλκός.
 τοῖσι δ' ἄμα Χρομῖος τε καὶ Ἄρητος θεοειδής
 ἦσαν ἀμφοτέροι· μάλα δέ σφισιν ἔλπετο θυμὸς 495
 αὐτῷ τε κτενέειν ἐλάαν τ' ἐριαύχενας ἵππους·
 νῆπιοι, οὐδ' ἄρ' ἐμελλον ἀναιμωτί γε νέεσθαι
 αὐτίς ἀπ' Ἀυτομέδοντος. ὁ δ' εὐξάμενος Διὶ πατρὶ

ἀλκῆς καὶ σθένεος πλήτο φρένας ἀμφιμελαίνας.
 αὐτίκα δ' Ἀλκιμέδοντα προσηύδα, πιστὸν ἑταῖρον· 500
 „Ἀλκιμέδον, μὴ δὴ μοι ἀπόπροθεν ἰσχύμεν ἵππῳ,
 ἀλλὰ μάλ' ἐμπνεύοντε μεταφρένῳ· οὐ γὰρ ἐγὼ γε
 Ἐκτορα Πριαμίδην μένεος σχήσεσθαι οἶω,
 πρὶν γ' ἐπ' Ἀχιλλῆος καλλίτριχε βήμεναι ἵππῳ
 νῶϊ κατακτείναντα, φοβῆσθαι τε στίχας ἀνδρῶν 505
 Ἀργείων, ἣ κ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισιν ἀλοίῃ.“

ὣς εἰπὼν Αἴαντε καλέσσατο καὶ Μενέλαον·
 „Αἴαντ' Ἀργείων ἡγήτορε καὶ Μενέλαε,
 ἣ τοι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπιτράπεθ', οἷ περ ἄριστοι,
 ἀμφ' αὐτῷ βεβήμεν καὶ ἀμύνεσθαι στίχας ἀνδρῶν, 510
 νῶϊν δὲ ζωοῖσιν ἀμύνετε νηλεῆς ἡμᾶρ·
 τῇδε γὰρ ἔβρισαν πόλεμον κᾶτα δακρυόεντα
 Ἐκτωρ Αἰνείας θ', οἷ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι.
 ἀλλ' ἣ τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·
 ἦσω γὰρ καὶ ἐγὼ, τὰ δέ κεν Αἰὶ πάντα μελήσει.“ 515

ἣ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Ἀρήτοιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐίστην·
 ἣ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἷσατο χαλκός,
 νειαίρη δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήρος ἔλασσεν.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ὀξὺν ἔχων πέλεκυν αἰζήμιος ἀνῆρ 520
 κόψας ἐξόπιθεν κερᾶων βοῶς ἀγραυλοῖο
 ἵνα τάμῃ διὰ πᾶσαν, ὃ δὲ προθορῶν ἐρίπησιν,
 ὥς ἄρ' ὃ γε προθορῶν πέσεν ὑπτιος· ἐν δέ οἱ ἔγχος
 νηδυίοισι μάλ' ὀξὺν κραδαινόμενον λύε γυῖα.
 Ἐκτωρ δ' Αὐτομέδοντος ἀκόντισε δονρὶ φαεινῷ· 525
 ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
 πρόσσω γὰρ κατέκυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
 οὔδεις ἐνισκίμωθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίσχθη
 ἔγχεος· ἐνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὕβριμος Ἄρης.

καὶ νύ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν ὀρμηθήτην, 530
εἰ μὴ σφω' Αἴαντε διέκριναν μεμαῶτε,
οἷ ῥ' ἦλθον καθ' ὄμιλον ἑταίρου κικλήσκοντος.

τοὺς ὑποταρβήσαντες ἐχώρησαν πάλιν αὐτίς
Ἔκτωρ Αἰνείας τε ἰδὲ Χρομῖος θεοειδής,
Ἄρητον δὲ κατ' αὐθι λίπον δεδαγμένον ἦτορ 535
κείμενον. Αὐτομέδων δὲ θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηι
τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
„ἦ δὴ μὰν ὀλίγον γε Μενoitιᾶδαο θανόντος
κῆρ ἄχεος μεθέηκα, χερσίονά περ καταπεφνών.“

ὣς εἰπὼν ἐς δίφρου ἐλὼν ἔναρα βροτόεντα 540
θῆκ', ἂν δ' αὐτὸς ἔβαινε πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθευ
αἵματόεις, ὥς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδῶς.

ἄψ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ τέτατο κρατερὴ ὕσμίνῃ
ἀργαλέῃ πολύδακρυς, ἔγειρε δὲ νεῖκος Ἀθήνῃ
[οὐρανόθεν καταβᾶσα· προῆκε γὰρ εὐρύοπα Ζεὺς 545
ὀρνύμεναι Δαναούς· δὴ γὰρ νόος ἐτράπετ' αὐτοῦ.]

ἥντε πορφυρέην ἱοῖν θνητοῖσι ταυῖσσι
Ζεὺς ἔξ οὐρανόθεν, τέρας ἔμμεναι ἢ πολέμοιο
ἢ καὶ χειμῶνος δυσθαλπέος, ὅς ῥά τε ἔργων
ἀνθρώπους ἀνέπαυσεν ἐπὶ χθονί, μῆλα δὲ κήδει, 550

ὥς ἢ πορφυρέῃ νεφέλῃ πυκάσασα ἔαυτὴν
δύσσει' Ἀχαιῶν ἔθνος, ἔγειρε δὲ πῶτα ἕκαστον.
πρῶτον δ' Ἀτρεὺς υἱὸν ἐποτρύνουσα προσηύδα,
Ἰφθιμον Μενέλαον, ὁ γὰρ ῥά οἱ ἐγγύθεν ἦεν,
εἰσαμένη Φοῖνικι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν· 555

„σοὶ μὲν δὴ, Μενέλαε, κατηφείῃ καὶ ὄνειδος
ἔσσεται, εἰ κ' Ἀχιλλῆος ἀγανοῦ πιστὸν ἑταῖρον
τείχει ὑπο Τρώων ταχέες κύνες ἐλκήσουσιν·
ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.“

τὴν δ' αὖτε προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος· 560

„Φοῖνιξ, ἅττα γεραῖε παλαιγενές, εἰ γὰρ Ἀθήνη
δοίῃ κάρτος ἐμοί, βελέων δ' ἀπερύκοι ἐρωήν·
τῷ κεν ἐγὼ γ' ἐθέλοιμι παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν
Πατρόκλῳ· μάλα γάρ με θανὼν ἐσεμιάσσατο θυμόν.
ἀλλ' Ἐκτωρ πυρὸς αἰνὸν ἔχει μένος, οὐδ' ἀπολήγει 565
χαλκῷ δηϊόων· τῷ γὰρ Ζεὺς κῦδος ὀπάξει.“

ὣς φάτο, γήθησεν δὲ θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ὅττι ῥά οἱ πάμπρωτα θεῶν ἠρώσαστο πάντων.
ἐν δὲ βίην ὤμοισι καὶ ἐν γούνεσσιν ἔθηκεν,
καὶ οἱ μυίης θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἐνήκεν, 570
ἥ τε καὶ ἐργομένη μάλα περ χροὸς ἀνδρομέοιο
ἰσχανάα δακέειν, λαρὸν δέ οἱ αἶμ' ἀνδρώπον·
τοίου μιν θάρσευς πλήσε φρένας ἀμφιμελαίνας.
βῆ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
ἔσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι Ποδῆς υἱὸς Ἡετίωνος, 575
ἀφνειὸς τ' ἀγαθὸς τε· μάλιστα δέ μιν τίεν Ἐκτωρ
δήμου, ἐπεὶ οἱ ἐταῖρος ἦν φίλος εἰλαπιναστής·
τόν ῥα κατὰ ζωστήρα βάλε ξανθὸς Μενέλαος
αἰζάντα φόβονδε, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν·
δούπησεν δὲ πεσών. ἀτὰρ Ἀτρεΐδης Μενέλαος 580
νεκρὸν ὑπὲκ Τρώων ἔρυσεν μετὰ ἔθνος ἐταίρων.

Ἐκτορα δ' ἐγγύθεν ἰστάμενος ὥτρυνεν Ἀπόλλων
Φαίνοπι Ἀσιάδῃ ἐναλίγκιος, ὃς οἱ ἀπάντων
ξείνων φίλτατος ἔσκεν, Ἀβυδόθι οἰκία ναίων·
[τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·] 585
„Ἐκτορ, τίς κέ σ' ἔτ' ἄλλος Ἀχαιῶν ταρβήσειεν;
οἶον δὴ Μενέλαον ὑπέτρεσας, ὃς τὸ πάρος γε
μαλθακὸς αἰχμητής· νῦν δ' οἴχεται οἶος αἰείρας
νεκρὸν ὑπὲκ Τρώων, σὸν δ' ἔκτανε πιστὸν ἐταῖρον,
ἔσθλῳ ἐνὶ προμάχοισι, Ποδῆν υἱὸν Ἡετίωνος.“ 590

ὣς φάτο, τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα,

βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἰδοπι χαλκῷ.
καὶ τότε ἔρα Κρονίδης ἔλετ' αἰγίδα θυσανόεσσαν
μαρμαρέην, Ἰδην δὲ κατὰ νεφέεσσι κάλυπεν,
ἄστράφας δὲ μάλα μεγάλ' ἔκτυπε, τὴν δὲ τίναξεν, 595
νίκην δὲ Τρώεσσι δίδου; ἐφόβησε δ' Ἀχαιοὺς.

πρῶτος Πηνέλεως Βοιώτιος ἦρχε φόβοιο.
βλήτο γὰρ ὤμον δουρί, πρόσω τετραμμένος αἰεί,
ἄκρον ἐπιλίγδην· γράψεν δὲ οἱ ὅστέον ἄχρις
αἰχμὴ Πουλυδάμαντος· ὁ γὰρ ῥ' ἔβαλε σχεδὸν ἐλθών. 600
Ἀήτιον αὖθ' Ἐκτωρ σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
υῖον Ἀλεκτρύονος μεγαθύμου, παῦσε δὲ χάρμης·
τρέσσε δὲ παπτήνας, ἐπεὶ οὐκέτι ἔλπετο θυμῷ
ἔγχος ἔχων ἐν χειρὶ μαχήσεσθαι Τρώεσσιν.
Ἐκτορα δ' Ἰδομενεὺς μετὰ Ἀήτιον ὀρμηθέντα 605
βεβλήκει θῶρηκα κατὰ στήθος παρὰ μαζόν·
ἐν καυλῷ δ' ἐάγη δολιχὸν δόρυ, τοὶ δὲ βόησαν
Τρῶες, ὁ δ' Ἰδομενῆος ἀκόντισε Λευκαλίδαι
δίφρῳ ἐφεσταότος· τοῦ μὲν ῥ' ἀπὸ τυτθὸν ἄμαρτεν,
αὐτὰρ ὁ Μηριόναο ὀπάονά θ' ἠνίοχόν τε, 610
Κοῖρανον, ὅς ῥ' ἐκ Λύκτου ἐνκτιμένης ἔπετ' αὐτῷ —
πεξὸς γὰρ τὰ πρῶτα λιπὼν νέας ἀμφιελίσσας
ἦλυθε, καὶ κε Τρῶσι μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν,
εἰ μὴ Κοῖρανος ὦκα ποδώκεας ἤλασεν ἵππους·
καὶ τῷ μὲν φάος ἦλθεν, ἄμυνε δὲ νηλεὲς ἦμαρ, 615
αὐτὸς δ' ὦλεσε θυμὸν ὑφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο —
τὸν βάλλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος, ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας
ᾧσε δόρυ πρυμνόν, διὰ δὲ γλῶσσαν τάμε μέσσην.
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἠνία χεῦεν ἔραζε.
καὶ τὰ γε Μηριόνης ἔλαβεν χεῖρεσσι φίλησιν 620
κύψας ἐκ πεδίοιο, καὶ Ἰδομενῆα προσηύδα·
,,μάστιγε νῦν, εἴως κε θοᾶς ἐπὶ νῆας ἵκηαι·

γινώσκεις δὲ καὶ αὐτός, ὃ τ' οὐκέτι κάρτος Ἀχαιῶν.“

ὣς ἔφατ', Ἰδομενεὺς δ' ἵμασεν καλλιτρίχας ἵππους
νῆας ἐπὶ γλαφυράς· δὴ γὰρ δέος ἔμπεσε θυμῷ. 625

οὐδ' ἔλαθ' Αἴαντα μεγαλήτορα καὶ Μενέλαον
Ζεὺς, ὅτε δὴ Τρώεσσι δίδου ἑτεραλκία νίκην.

τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·

„ὦ πόποι, ἤδη μὲν κε, καὶ ὅς μάλ' αἰεὶ νῆπιός ἐστιν,
γνοίη, ὅτι Τρώεσσι πατήρ Ζεὺς αὐτὸς ἀρήγει. 630

τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἄπτεται, ὅς τις ἀφείη,
ἢ κακὸς ἢ ἀγαθός· Ζεὺς δ' ἔμπηξ' ἅπαντ' ἰθύνει·
ἡμῖν δ' αὖτως πᾶσιν ἐτώσια πίπτει ἔραζε.

ἀλλ' ἄγετ', αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἡδὲ καὶ αὐτοῖ 635

χάρμα φίλοις ἐτάροισι γενώμεθα νοστήσαντες,
οἳ που δεῦρ' ὀρώοντες ἀκηχέδατ', οὐδ' ἔτι φασὶν

Ἐκτορος ἀνδροφόνουιο μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
σχῆσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.

εἰη δ', ὅς τις ἐταῖρος ἀπαγγέλλειε τάχιστα 640

Πηλεΐδῃ, ἐπεὶ οὐ μιν οἶομαι οὐδὲ πεπύσθαι
λυγρῆς ἀγγελίης, ὅτι οἳ φίλος ὦλεθ' ἐταῖρος.

ἀλλ' οὐ πῃ δύναμαι ἰδέειν τοιοῦτον Ἀχαιῶν·
ἥερι γὰρ κατέχονται ὁμῶς αὐτοὶ τε καὶ ἵπποι.

Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ἥερος νῆας Ἀχαιῶν, 645
ποίησον δ' αἰθήρην, ὅς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·

ἐν δὲ φάει καὶ ὕλεσσον, ἐπεὶ νῦ τοι εὐάδεν οὕτως.“

ὣς φάτο, τὸν δὲ πατήρ ὀλοφύρατο δάκρυ χέοντα·
αὐτίκα δ' ἥερα μὲν σκέδασεν καὶ ἀπῶσεν ὁμίχλην,

ἥέλιος δ' ἐπέλαμψε, μάχῃ δ' ἐπὶ πᾶσα φαάνθη. 650
καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·

„σκέπτεο νῦν, Μενέλαε διοτρεφές, αἶ κεν ἰθθαί
ξῶν ἔτ' Ἀντίλοχον μεγαθύμον Νέστορος νῖόν,

ὄτρυνον δ' Ἀχιλῆι δαΐφρονι θᾶσσον ἰόντα
εἶπειν, ὅτι ῥά οἱ πολὺν φίλτατος ἄλεθ' ἑταῖρος.“ 655

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
βῆ δ' ἰέναι, ὥς τις τε λῆων ἀπὸ μεσσαύλοιο,
ὅς τ' ἐπεὶ ἄρ' κε κάμησι κύνας τ' ἀνδρας τ' ἐρεθίζων,
οἳ τέ μιν οὐκ εἰδῶσι βοῶν ἐκ πίᾱρ ἐλέσθαι

πάννυχτοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ κρείων ἐρατίζων 660

ἰθύει, ἀλλ' οὐ τι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
ἀντίον αἰσσοῦσι θρασεῖάντων ἀπὸ χειρῶν,
καιόμεναί τε δεταί, τάς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ·
ἠῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·

ὥς ἀπὸ Πατρόκλοιο βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος 665

ἦε πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ δῖε, μῆ μιν Ἀχαιοὶ
ἀργαλέον πρὸ φόβοιο ἔλωρ δηίοισι λίποιεν.

πολλὰ δὲ Μηριόνη τε καὶ Αἰάντεσσ' ἐπέτελλεν·

„Αἴαντ' Ἀργείων ἡγήτορε Μηριόνη τε,

νῦν τις ἐνγείης Πατροκλῆος δειλοῖο 670

μνησάσθω· πᾶσιν γὰρ ἐπίστατο μείλιχος εἶναι
ζῶδς ἐών· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.“

ὥς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς Μενέλαος,
πάντοσε παπταίνων ὥς τ' αἰετός, ὃν ῥά τέ φασι
ὀξύτατον δέρκεσθαι ὑπουρανίων πετεηνῶν, 675

ὃν τε καὶ ὑπόθ' ἐόντα πόδας ταχὺς οὐκ ἔλαθε πτώξ
θάμνω ὑπ' ἀμφικόμῳ κατακείμενος, ἀλλὰ τ' ἐπ' αὐτῷ
ἔσσυτο καὶ τέ μιν ὦκα λαβὼν ἐξείλετο θυμόν.

ὥς τότε σοί, Μενέλαε διοτρεφές, ὕσσε φαεινῷ
πάντοσε δινείσθην πολέων κατὰ ἔθνος ἑταίρων, 680

εἰ που Νέστορος υἱὸν ἐτι ζῶοντα ἴδοιτο.

τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης
θαρσύνονθ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.

ἄρχου δ' ἰστάμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·

„Ἀντίλοχ', εἰ δ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφές, ὄφρα πύθηναι
λυγρῆς ἀγγελίης, ἥ μὴ ὠφελλε γενέσθαι. 686

ἤδη μὲν σε καὶ αὐτὸν ὀίομαι εἰσορόωντα
γινώσκειν, ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει,
νίκη δὲ Τρώων· πέφαται δ' ὠριστος Ἀχαιῶν
Πάτροκλος, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι τέτυκται. 690

ἀλλὰ σὺ γ' αἰψ' Ἀχιλῆι, θέων ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
εἰπεῖν, αἶ κε τάχιστα νέκυν ἐπὶ νῆα σαώσῃ
γυμνόν· ἀτὰρ τὰ γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἑκτωρ.“

ὣς ἔφατ', Ἀντίλοχος δὲ κατέστυγε μῦθον ἀκούσας.
δὴν δέ μιν ἀμφασίῃ ἐπέων λάβε, τῷ δέ οἱ ὅσσε 695
δακρυόφι πλησθιν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
ἀλλ' οὐδ' ὧς Μενελάου ἐφημοσύνης ἀμέλησεν,
βῆ δὲ θέειν, τὰ δὲ τεύχε' ἀμύμονι δῶκεν ἑταῖρῳ
Λαοδόκῳ, ὅς οἱ σχεδὸν ἔστρεφε μώνυχας ἵππους.

τὸν μὲν δάκρυ χέοντα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο 700
Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆι κακὸν ἔπος ἀγγελέοντα·

οὐδ' ἄρα σοί, Μενέλαε διοτρεφές, ἥθελε θυμὸς
τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνόμεν, ἔνθεν ἀπῆλθεν
Ἀντίλοχος, μεγάλη δὲ ποθὴ Πυλίοισιν ἐτύχθη·
ἀλλ' ὅ γε τοῖσιν μὲν Θρασυμήδεα δῖον ἀνῆκεν, 705

αὐτὸς δ' αὖτ' ἐπὶ Πατρόκλῳ ἦρωι βεβήκειν,
στῇ δὲ παρ' Αἰάντεσσι θέων, εἶθαρ δὲ προσηύδα·
„κεῖνον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπροέηκα θοῇσιν,
ἔλθειν εἰς Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐδέ μιν οἶω
νῦν ἵεναι, μάλα περ κεχολωμένον Ἑκτορι δίῳ. 710

οὐ γάρ πως ἂν γυμνὸς ἔων Τρώεσσι μάχοιτο.
ἡμεῖς δ' αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἡδὲ καὶ αὐτοὶ
Τρώων ἐξ ἐνοπῆς θάνατον καὶ κῆρα φύγωμεν.“

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἰας· 715

„πάντα κατ' αἶσαν ἔειπες, ἀγκυλῆς δ' Μενέλαε·
 ἀλλὰ σὺ μὲν καὶ Μηριόνης ὑποδύντε μάλ' ὧκα
 νεκρὸν αἶραντες φέρετ' ἐκ πόνου· αὐτὰρ ὅπισθεν
 νῶϊ μακροσόμεθα Τρῳσὶν τε καὶ Ἑκτορι δίῳ,
 ἴσον θυμὸν ἔχοντες ὁμῶνυμοι, οἳ τὸ πάρος περ 720
 μίμνομεν ὄξυν Ἄρρη παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.“

ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκάζοντο
 ὕψι μάλα μεγάλῳ· ἐπὶ δ' ἰαχε λαὸς ὅπισθεν
 Τρῳικός, ὥς εἶδοντο νέκυν αἶροντας Ἀχαιούς.
 ἴθυσαν δὲ κύνεσσιν ἑοικότες, οἳ τ' ἐπὶ κάρῳ 725
 βλημένῳ αἰῶσι πρὸ κούρων θηρητήρων·
 ἕως μὲν γάρ τε θεοῦσι διαρραῖσαι μεμαῶτες,
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐν τοῖσιν ἐλίξεται ἀλλὰ πεποιθώς,
 ἅψ τ' ἀνεχώρησαν διὰ τ' ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος.
 ὧς Τρῳῆς εἴως μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο 730
 νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγυνοῖσιν·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' Αἴαντε μεταστρεφθέντε κατ' αὐτοὺς
 σταίησαν, τῶν δὲ τράπετο χρώς, οὐδέ τις ἔτλη
 πρόσσω αἰῶας περὶ νεκροῦ θηριάσθαι.

ὧς οἳ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον ἐκ πολέμοιο 735
 νῆας ἐπι γλαφυράς· ἐπὶ δὲ πτόλεμος τέτατό σφιν
 ἄγριος ἥυτε πῦρ, τό τ' ἐπεσσύμενον πόλιν ἀνδρῶν
 ὄρμενον ἐξαίφνης φλεγέθει, μινύθουσι δὲ οἴκοι
 ἐν σέλαϊ μεγάλῳ· τὸ δ' ἐπιβρέμει ἰς ἀνέμοιο.
 ὧς μὲν τοῖς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμητῶν 740
 ἀζηχῆς ὀρυμαγδὸς ἐπήιεν ἐρχομένοισιν·
 οἳ δ', ὥς θ' ἡμίονοι κρατερὸν μένος ἀμφιβαλόντες
 ἔλκωσ' ἐξ ὕρεος κατὰ παιπαλόεσσαν ἀταρπὸν
 ἢ δοκὸν ἢ δόρυ μέγα νήιον· ἐν δέ τε θυμὸς
 τείρεθ' ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἰδρῶ σπενδόντεσσιν· 745
 ὧς οἳ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον. αὐτὰρ ὅπισθεν

Αἶαντ' ἰσχανέτην, ὥς τε πρῶν ἰσχάνει ὕδωρ
 ὕλῃεις, πεδίοιο διαπρύσιον τετυχηκάς,
 ὅς τε καὶ ἰφθίμων ποταμῶν ἀλεγεινὰ ῥέεθρα
 ἰσχει, ἄφαρ δέ τε πᾶσι ῥόον πεδίουνδε τίθησιν 750
 πλάζων· οὐδέ τί μιν σθένει ῥηγνῦσι ῥέοντες·
 ὥς αἰεὶ Αἶαντε μάχην ἀνέεργον ὀπίσσω
 Τρώων· οἳ δ' ἅμ' ἔποντο, δῦα δ' ἐν τοῖσι μάλιστα,
 Αἰνεΐας τ' Ἀργισιδάδης καὶ φαιδῖμος Ἴκτωρ.
 τῶν δ', ὥς τε ψαρῶν νέφος ἔρχεται ἢ κολοιδῶν, 755
 οὐλον κεκλήγοντες, ὅτε προῖδωσιν ἰόντα
 κίρκον, ὃ τε σμικρῇσι φόνον φέρει ὀρνίθεσσιν,
 ὥς ἄρ' ὑπ' Αἰνεΐα τε καὶ Ἴκτορι κοῦροι Ἀχαιῶν
 οὐλον κεκλήγοντες ἴσαν, λήθοντο δὲ χάρμης.
 πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέσον περὶ τ' ἅμφι τε τάφρον
 φευγόντων Δαναῶν, πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἔρωή. 761

ΙΛΙΑΔΟΣ Σ.

ὀπλοποιία.

ὥς οἳ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο,
 Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλλεὶ πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθεν.
 τὸν δ' εὔρε προπάρουθε νεῶν ὀρθοκραιράων,
 τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμόν, ἃ δὴ τετελεσμένα ἦεν·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 „ὦ μοι ἐγώ, τί τ' ἄρ' αὐτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 νηυσὶν ἔπι κλονέονται ἀτυζόμενοι πεδίοιο;
 μὴ δὴ μοι τελέσῃσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῷ,
 ὥς ποτὲ μοι μήτηρ διεπέφραδε καὶ μοι ἔειπεν

Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον ἔτι ζῶντος ἐμεῖο 10
 χερσὶν ὑπο Τρώων λείψειν φάος ἡελίοιο.

ἥ μάλα δὴ τέθνηκε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός,
 σχέτλιος· ἥ τ' ἐκέλευον ἀπωσάμενον δῆιον πῦρ
 ἄψ ἐπὶ νῆας ἱμεν, μῆδ' Ἑκτορι ἱφὶ μάχεσθαι.

εἰος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 τόφρα οἱ ἐγγνύθεν ἦλθεν ἀγαντοῦ Νέστορος υἱός 16

δάκρυα θεορᾶ χέων, φάτο δ' ἀγγελίην ἀλεγεινήν·

„ὦ μοι, Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος, ἥ μάλα λυγρῆς 17
 πένσεαι ἀγγελίης, ἥ μὴ ὥφελλε γενέσθαι.

κεῖται Πάτροκλος, νέκνος δὲ δὴ ἀμφιμάχονται 20
 γυμνοῦ· ἀτὰρ τὰ γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἑκτωρ.“

ὣς φάτο, τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα.

ἀμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν

χεύατο κακῇ κεφαλῆς, χαρίεν δ' ἥσχυνε πρόσωπον·

νεκταρέφ δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρη. 25

αὐτὸς δ' ἐν κονίῃσι μέγας μεγαλωστί ταυνυθεῖς

κεῖτο, φίλῃσι δὲ χερσὶ κόμην ἥσχυνε δαΐζων.

δυοῖα δ', ὥς Ἀχιλεὺς ληίσσατο Πάτροκλός τε,

θυμὸν ἀκηχέμεναι μεγάλ' ἱαχον, ἐκ δὲ θύραζε

ἔδραμον ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα, χερσὶ δὲ πᾶσαι 30

στήθεα πεπλήγοντο, λύθην δ' ὑπὸ γυῖα ἐκάστης.

Ἀντίλοχος δ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυα λείβων,

χεῖρας ἔχων Ἀχιλῆος· ὁ δ' ἔστεινε κυδάμιμον κῆρ 31

δεΐδιδε γάρ, μὴ λαιμόν ἀπαμῆσειε σιδηρῶ.

σμερδαλέον δ' ὤμωξεν· ἄκουσε δὲ πότνια μήτηρ 35

ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἄλως παρὰ πατρὶ γέροντι

κῶκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα· θεαὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο,

πᾶσαι, ὅσαι κατὰ βένθος ἄλως Νηρηίδες ἦσαν.

[ἐνθ' ἄρ' ἔην Γλαύκη τε Θάλειά τε Κυμοδόκη τε,

Νησαίη Σπειώ τε Θόη θ' Ἀλὶή τε βοῶπις, 40

Κυμοθόη τε καὶ Ἀκταίη καὶ Λιμνώρεια
 καὶ Μελίτη καὶ Ἰαίρα καὶ Ἀμφιδόη καὶ Ἀγανή,
 Δωτώ τε Πρωτώ τε Φέρουσά τε Δυναμένη τε,
 Δεξαμένη τε καὶ Ἀμφινόμη καὶ Καλλιάνειρα,
 Δωρίς καὶ Πανόπη καὶ ἀρακλειτὴ Γαλάτεια, 45
 Νημερτής τε καὶ Ἀψευδής καὶ Καλλιάνασσα·
 ἔνθα δ' ἔην Κλυμένη Ἰάνειρά τε καὶ Ἰάνασσα,
 Μαῖρα καὶ Ὠρεΐθυια ἐνπλόκαμός τ' Ἀμάθεια,
 ἄλλαι θ', αἱ κατὰ βένθος ἑλὸς Νηρηίδες ἦσαν.]
 τῶν δὲ καὶ ἀργύφειον πλῆτο σπέος· αἱ δ' ἄμα πᾶσαι 50
 στήθεα πεπλήγοντο, Θέτις δ' ἐξῆρχε γόοιο·
 „κλῦτε, κασίγνηται Νηρηίδες, ὕφρ' ἐν πᾶσαι
 εἶδετ' ἀκούουσαι, ὅσ' ἐμῶ ἐνὶ κήδεα θυμῶ.
 ὦ μοι ἐγὼ δειλή, ὦ μοι δυσσαριστοτόκεια,
 ἦ τ' ἐπεὶ ἄρ' τέκον υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε, 55
 ἔξοχον ἡρώων· ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος·
 τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτόν ὥς γουνῶ ἀλώης,
 νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἶσω
 Τρωσὶ μαχησόμενον, τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτίς
 οἴκαδε νοστήσαντα δόμον Πηλῆιον εἶσω, 60
 ὕφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρᾳ φάος ἡελίοιο,
 ἄχνηται, οὐδὲ τί σ' δύναμαι χραίσμῃσαι ἰούσα.
 ἀλλ' εἴμ', ὕφρα ἰδῶμι φίλον τέκος, ἡδ' ἐπακούσω,
 ὅττι μιν ἔκετο πένθος ἀπὸ πτολέμοιο μένοντα.“
 ὣς ἄρα φωνήσασα λίπε σπέος· αἱ δὲ σὺν αὐτῇ 65
 δακρυόεσσαι ἴσαν, περὶ δὲ σφισι κῆμα θαλάσσης
 ῥήγνυτο. ταὶ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἔκοντο,
 ἄκτῃν εἰσανέβαινον ἐπισχερώ, ἔνθα θαμειαὶ
 Μυρμιδόνων εἶρυντο νέες ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλλῆα.
 τῷ δὲ βαρὺ στενάχοντι παρίστατο πότνια μήτηρ, 70
 ὁξὺν δὲ κωκύσασα κάρη λάβε παιδὸς ἔστω,

καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
 ἑξαύδα, μὴ κεῖθε. τὰ μὲν δὴ τοι τετέλεσται
 ἐκ Διός, ὥς ἄρα δὴ πρὶν γ' εὖχεο χεῖρας ἀνασχών, ὅς
 πάντας ἐπὶ πρύμνησιν ἀλήμεναι νῆας Ἀχαιῶν
 σεῦ ἐπιδενομένους παθέειν τ' ἀεκήλια ἔργα.“

τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἐξετέλεσσεν·
 ἀλλὰ τί μοι τῶν ἥδος, ἐπεὶ φίλος ὤλεθ' ἐταῖρος 80
 Πάτροκλος, τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τιῶν ἐταίρων,
 ἴσων ἐμῇ κεφαλῇ· τὸν ἀπώλεσα, τεύχεα δ' Ἐκτωρ
 δηώσας ἀπέδυνσε πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
 καλὰ τὰ μὲν Πηλῆι θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
 ἥματι τῷ, ὅτε σε βροτοῦ ἀνέρος ἐμβαλον εὐνῇ. 85
 αἰδ' ὄφελος σὺ μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτης ἀλήσειν
 ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν.

νῦν δ', ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μυρίον εἴη
 παῖδός ἀποφθιμένοιο, τὸν οὐχ ὑποδέξειαι αὐτῷ
 οἴκαδε νοστήσαντ', ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγεν 90
 ζῶειν οὐδ' ἄνδρεςσι μετέμμεναι, αἱ κε μὴ Ἐκτωρ
 πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσει,
 Πατρόκλοιο δ' ἔλωρα Μενoitιάδεω ἀποτίσῃ·

τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
 „ὠκύμορος δὴ μοι, τέκος, ἔσσεαι, οἷ' ἀγορεύεις· 95
 αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μετ' Ἐκτορα πότμος ἐτοῖμος.“

τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „αὐτίκα τεθναίην, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἐμελλον ἐταίρω
 κτεινομένῳ ἐπαμῦναι· ὁ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης
 ἔφθιτ', ἐμεῖο δ' ἔδῃσεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι. 100
 νῦν δ', ἐπεὶ οὐ νέομαι γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 οὐδέ τι Πατρόκλῳ γενόμεν φάος οὐδ' ἐτάροισιν

τοῖς ἄλλοις, οἳ δὴ πολέες δάμεν Ἐκτορι δίῳ,
 ἀλλ' ἡμῖαι παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης,
 τοῖος ἑὼν, οἷος οὐ τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, 105
 ἐν πολέμῳ, ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι.
 ὥς ἔρις ἔκ τε θεῶν ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο,
 καὶ χόλος, ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι, 110
 ὅς τε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο
 ἀνδρῶν ἐν στήθεσσι ἀέξεται ἥντε καπνός.
 ὥς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ,
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον θαμάσαντες ἀνάγκη·
 νῦν δ' εἴμ', ὕφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετήρα κιχέω
 Ἐκτορα· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὅππότε κεν δὴ 115
 Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι ἥδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
 οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίῃ Ἡρακλῆος φύγε κῆρα,
 ὅς περ φίλτατος ἔσκε Διὶ Κρονίῳ ἀνάντι,
 ἀλλὰ ἔ μοιρ' ἐδάμασσε καὶ ἀργαλέος χόλος Ἥρης·
 ὥς καὶ ἐγὼν, εἰ δὴ μοι ὁμοίῃ μοῖρα τέτυκται, 120
 κείσομ', ἐπεὶ κε θάνω· νῦν δὲ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην
 καὶ τινα Τρωιάδων καὶ Δαρδανίδων βαθυκόλπων
 ἀμφοτέρῃσιν χερσὶ παρειᾶν ἀπαλάων
 δάκρυ' ὁμορξαμένην ἀδινδὺν στοναχῆσαι ἐφείην·
 γνοῖεν δ', ὥς δὴ δηρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέπαυμαι. 125
 μῆδ' ἔμ' ἔρυκε μάχης φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεά, Θέτις ἀργυρόπεζα·
 „ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον, ἐτήνυμα· οὐ κακὸν ἐστὶν
 τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν αἰπὺν ὕλεθρον·
 ἀλλὰ τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρώεσσιν ἔχονται, 130
 χάλκεα μαρμαίροντα· τὰ μὲν κορυθαίολος Ἐκτωρ
 αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται· οὐδέ ἔ φημι
 δηρὸν ἐπαγλαεῖσθαι, ἐπεὶ φόνος ἐγγύθεν αὐτῷ.

ἀλλὰ σὺ μὲν μή πω καταδύσαιο μῶλον Ἄρηος,
 πρὶν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδῆαι· 135
 ἦ ὦθιεν γὰρ νεῦμαι ἄμ' ἡελίῳ ἀνιόντι
 τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἑφαιστοιο ἄνακτος·

ὥς ἄρα φωνήσασα πάλιν τράπεθ' υἱὸς ἔηος,
 καὶ στρεφθεῖς ἄλῃσι κασιγνήτησι μετηῦδα·
 „ὕμεῖς μὲν νῦν δῦτε θαλάσσης εὐρέα κόλπον 140
 ὀφόμεναι τε γέρονθ' ἄλιον καὶ δώματα πατρὸς
 καὶ οἱ πάντ' ἀγορεύσατ'· ἐγὼ δ' ἐς μακρὸν Ὀλυμπον
 εἶμι παρ' Ἑφαιστον κλυτοτέχνην, αἶ κ' ἐθέλησιν
 υἱεῖ ἐμῷ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανόωντα.“

ὥς ἔφαθ', αἱ δ' ὑπὸ κῦμα θαλάσσης αὐτίκ' ἔδυσαν.
 ἦ δ' αὐτ' Οὐλυμπόνδε θεά, Θέτις ἀργυρόπεζα, 146
 ἦμεν, ὅφρα φίλῳ παιδί κλυτὰ τεύχε' ἐνείκαι.

τὴν μὲν ἄρ' Οὐλυμπόνδε πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 θεσπεσίῳ ἀλαλητῷ ὕφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνοιο
 φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο. 150

οὐδέ κε Πάτροκλόν περ ἐκκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἐκ βελέων ἐρύσαντο νέκυν, θεράποντ' Ἀχιλλῆος·
 αὐτίς γὰρ δὴ τὸν γε κίχον λαὸς τε καὶ ἵπποι
 Ἑκτωρ τε Πριάμοιο πάις, φλογὶ εἵκελος ἀλκὴν.

τοῖς μὲν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φαίδιμος Ἑκτωρ
 ἐλκόμεναι μεμαῶς, μέγα δὲ Τρῶεσσιν ὁμόκλα· 156

τοῖς δὲ δὴ Αἴαντες, θοῦρην ἐπιειμένοι ἀλκὴν,
 νεκροῦ ἀπεστνυφέλιξαν. ὁ δ' ἔμπεδον, ἀλλὰ πεποιθώς,
 ἄλλοτ' ἐπαΐξασκε κατὰ μόθον, ἄλλοτε δ' αὐτε
 στάσκει μέγα ἰάχων, ὀπίσσω δ' οὐ χάζετο πάμπαν. 160

ὥς δ' ἀπὸ σώματος οὔ τι λείοντ' αἰθῶνα δύνανται
 ποιμένες ἄγραυλοι μέγα πεινῶντα δίσσθαι,
 ὥς ἄα τὸν οὐκ ἐδύναντο δύω Αἴαντε κορυστὰ
 Ἑκτορα Πριάμειδην ἀπὸ νεκροῦ δειδίξασθαι.

καὶ νύ κεν εἰρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἦρατο κῦδος, 165
 εἰ μὴ Πηλεΐωνι ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις
 ἄγγελος ἦλθε θεοῦς' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι,
 κρύβδα Διὸς ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἦκέ μιν Ἥρη.
 ἀργοῦ δ' ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ὄρσεο, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν, 170
 Πατρόκλῳ ἐπάμυνον, οὗ εἵνεκα φύλοπις αἰνῇ
 ἔσθηκε πρὸ νεῶν. οἱ δ' ἀλλήλους ὀλέκουσιν,
 οἱ μὲν ἀμυνόμενοι νέκυος πέρι τεθνηῶτος,
 οἱ δὲ ἐρύσσεσθαι ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν
 Τρῶες ἐπιθύουσι· μάλιστα δὲ φαιδίμος Ἐκτωρ 175
 ἐλκόμεναι μέμονεν· κεφαλὴν δέ εἰ θυμὸς ἀνώγει
 πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι ταμόνθ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς.
 ἀλλ' ἄνα, μῆδ' ἔτι κέϊσο· σέβας δέ σε θυμὸν ἱκέσθω
 Πάτροκλον Τρώησι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι·
 σοὶ λῶβη, αἶ κέν τι νέκυς ἡσχυμμένος ἔλθῃ.“ 180
 τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 „Ἴρι θεά, τίς γὰρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἦκεν;“
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις·
 „Ἥρη με προέηκε, Διὸς κυδρὴ παράκοιτις·
 οὐδ' οἶδε Κρονίδης ὑψίζυγος οὐδέ τις ἄλλος 185
 ἀθανάτων, οἳ Ὀλύμπου ἀγάννιφον ἀμφινέμονται.“
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „πῶς τ' ἄρ' ἴω μετὰ μῶλον; ἔχουσι δὲ τεύχε' ἐκείνοι·
 μήτηρ δ' οὐ με φίλη πρίν γ' εἶα θωρήσσεσθαι,
 πρίν γ' αὐτὴν ἐλθοῦσαν ἐν ὄφθαλμοῖσιν ἰδῶμαι· 190
 στεῦτο γὰρ Ἡφαίστοιο πάρ' οἰσέμεν ἔντεα καλά.
 ἄλλου δ' οὐ τευ οἶδα, τεῦ ἄν κλυτὰ τεύχεα δύω,
 εἰ μὴ Αἴαντός γε σάκος Τελαμωνιάδαο.
 ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὅ γ' ἔλπομ', ἐνὶ πρῶτοισιν ὀμιλεῖ
 ἔργει δηϊῶν περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.“ 195

τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδήνεμος ὠκέα Ἴρις·
 „εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἰδμεν, ὅ τοι κλυτὰ τεύχε' ἔχονται·
 ἀλλ' αὐτως ἐπὶ τάφρον ἰὼν Τρῶεσσι φάνηθι,
 αἳ κέ σ' ὑποδείσαντες ἀπόσχονται πολέμοιο
 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήιοι νῆες Ἀχαιῶν 200
 τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.“

ἣ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις,
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς ὦρτο διόφιλος· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
 ὦμοις ἰφθίμοισι βάλ' αἰγίδα θυσανόεσσαν,
 ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔστεφε δῖα θεῶων 205
 χρύσειον, ἐκ δ' αὐτοῦ δαίτε φλόγα παμφανώσαν.
 ὥς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος αἰθέρ' ἵκηται,
 τηλόθεν ἐκ νήσου, τὴν δῆλοι ἀμφιμάχωνται·
 οἱ δὲ πανημέριοι στυγερῶ κρίνονται Ἄρηι
 ἄστεος ἐκ σφετέρων· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι 210
 πυρσοὶ τε φλεγέθουσιν ἐπήτριμοι, ὑπόσε δ' αὐγὴ
 γίγνεται αἰσσοῦσα, περικτιόνεσιν ἰδέσθαι,
 αἳ κέν πως σὺν νηυσὶν ἀρῆς ἀλκτῆρες ἵκωνται·
 ὥς ἀπ' Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰθέρ' ἵκανε.
 στή δ' ἐπὶ τάφρον ἰὼν ἀπὸ τείχεος, οὐδ' ἐς Ἀχαιοὺς
 μίσγετο· μητρὸς γὰρ πυκινὴν ὠπίζει' ἐφετμήν. 216
 ἔνθα σταῖς ἦυσ', ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
 φθιέγξαι· ἀτὰρ Τρῶεσσιν ἐν ἄσπετον ὥρσε κυδομόν.
 ὥς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνή, ὅτε τ' ἴαχε σάλπιγξ
 ἄστν περιπλομένων δηίων ὑπο θυμοραϊστέων, 220
 ὥς τότε ἀριζήλη φωνὴ γένετ' Αἰακίδαο.

οἱ δ' ὥς οὖν ἄιον ὅπα χάλκεον Αἰακίδαο,
 πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ καλλίτριχες ἵπποι
 ἄψ ὄχεα τρόπεον· ὄσσουντο γὰρ ἄλγεα θυμῶ.
 ἡνίοχοι δ' ἐκπληγεν, ἐπεὶ ἶδον ἀνάματον πῦρ 225
 δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου Πηλεΐωνος

δαιόμενον· τὸ δὲ δαΐε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 τρὶς μὲν ὑπὲρ τάφρου μεγάλ' Ἰαχε δῖος Ἀχιλλεύς,
 τρὶς δὲ κυκλήθησαν Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι.
 ἔνθα δὲ καὶ τότε ὄλοντο θυῶδεκα φῶτες ἄριστοι 230
 ἀμφὶ σφοῖς ὀχέεσσι καὶ ἔγχεσιν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἀσπασίως Πάτροκλον ὑπὲκ βελέων ἐρύσαντες
 κάτθεσαν ἐν λεχέεσσι· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι
 μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι ποδώκης εἶπε· Ἀχιλλεύς
 δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἶσιδε πιστὸν ἑταῖρον 235
 κείμενον ἐν φέροτρῳ δεδαῖγμένον ὀξεί χαλκῷ.
 τὸν ῥ' ἦ τοι μὲν ἔπεμπε σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 εἰς πόλεμον, οὐδ' αὖτις ἐδέξατο νοστήσαντα.
 Ἥελιον δ' ἀκάμαντα βοῶπις πότνια Ἥρη
 πέμψεν ἐπ' Ὀκεανοῖο ῥοὰς ἀέκοντα νέεσθαι· 240
 Ἥελιος μὲν ἔδν, παύσαντο δὲ δῖοι Ἀχαιοὶ
 φυλόπιδος κρατερῆς καὶ ὁμοίου πολέμοιο. ---

Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης
 χωρήσαντες ἔλυσαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
 εἰς δ' ἀγορὴν ἀγέροντο πάρος δόρποιο μέδεσθαι. 245
 ὀρθῶν δ' ἐσταότων ἀγορὴ γένητ', οὐδέ τις ἔτλη
 ἔξεσθαι· πάντα γὰρ ἔχε τρόμος, οὐνεκ' Ἀχιλλεύς
 ἔξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαντ' ἀλγερυνῆς.
 τοῖσι δὲ Πουλυδάμας πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν
 Πανθοῖδης· ὁ γὰρ οἷος ὄρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω. 250
 Ἐκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος, ἱῆ δ' ἐν νυκτὶ γέγοντο·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄρ μύθοισιν, ὁ δ' ἔρχεῖ πολλὸν ἐνίκα.
 ὃ σφιν ἐν φρουρῶν ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 „ἀμφὶ μάλα φράζεσθε, φίλοι· κέλομαι γὰρ ἐγὼ γε
 ἄστυδε νῦν ἰέναι, μὴ μίμνειν ἡῶ διαν 255
 ἐν πεδίῳ παρὰ νηυσίν· ἐκὰς δ' ἀπὸ τείχεός εἰμην.
 ὄφρα μὲν οὗτος ἀνὴρ Ἀγαμέμνονι μήνιε δίδω,

τόφρα δὲ ῥήϊτεροι πολεμίζειν ἦσαν Ἀχαιοί·
 χαίρεσκον γὰρ ἐγὼ γε θοῆς ἐπὶ νηυσὶν ἰαύων,
 ἐλπόμενος νῆας αἰρησέμεν ἀμφιελίσσας. 260
 νῦν δ' αἰνῶς δειδοῖκα ποδώκεα Πηλεΐωνα·
 οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπέρβιος, οὐκ ἐθελήσει
 μίμνειν ἐν πεδίῳ, ὅθι περ Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ
 ἐν μέσῳ ἀμφοτέρω μένος Ἄρηος δατέονται,
 ἀλλὰ περὶ πτόλιός τε μαχήσεται ἡδὲ γυναικῶν. 265
 ἀλλ' ἴομεν προτὶ ἄστυ, πίθεσθέ μοι· ὧδε γὰρ ἔσται.
 νῦν μὲν νῦξ ἀπέπανσε ποδώκεα Πηλεΐωνα
 ἀμβροσίη· εἰ δ' ἄμμε κινήσεται ἐνθάδ' ἐόντας
 αὔριον ὀρμηθεὶς σὺν τεύχεσιν, εὖ νύ τις αὐτὸν
 γνώσεται· ἀσπασίως γὰρ ἀφίξεται Ἴλιον ἱρήν, 270
 ὅς κε φύγη, πολλοὺς δὲ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται
 Τρώων· αἶ γὰρ δὴ μοι ἀπ' οὔατος ὧδε γένοιτο·
 εἰ δ' ἂν ἐμοῖς ἐπέεσσι πιθώμεθα κηδόμενοι περ,
 νύκτα μὲν εἰν ἀγορῇ σθένος ἔξομεν, ἄστυ δὲ πύργοι
 ὑψηλαὶ τε πύλαι σανίδες τ' ἐπὶ τῆς ἀραρυταί 275
 μακρὰὶ ἐύξεστοι ἐξενγμέναι εἰρύσσονται·
 πρῶι δ' ὑπηοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 στησόμεθ' ἄμ πύργους. τῷ δ' ἄλγιον, αἶ κ' ἐθέλησιν
 ἐλθὼν ἐκ νηῶν περὶ τείχεος ἄμμι μάχεσθαι·
 ἄψ πάλιν εἰς ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κ' ἐριαύχενας ἵππους 280
 παντοίου δρόμου ἄσῃ ὑπὸ πτόλιν ἡλασκάξων·
 εἴσω δ' οὐ μιν θυμὸς ἐφορμηθῆναι ἔασει,
 οὐδέ ποτ' ἐκπέρσει· πρὶν μιν κύνες ἀργοὶ ἔδονται.“

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ·
 „Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις,
 ὅς κέλεαι κατὰ ἕστυ ἀλῆμεναι αὐτὶς ἰόντας. 286
 ἦ οὐ πω κεκόρησθε ἐελμένοι ἐνδοθι πύργων;
 πρὶν μὲν γὰρ Πριάμοιο πόλιν μέροπες ἄνθρωποι

πάντες μυθέσκοντο πολύχρυσον πολύχαλκον·
 νῦν δὲ δὴ ἐξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλά, 290
 πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην καὶ Μηονίην ἐρατεινὴν
 κτήματα περναμέν' ἔκει, ἐπεὶ μέγας ὠδύσατο Ζεὺς.
 νῦν δ', ὅτε πέρ μοι ἔδωκε Κρόνον πάϊς ἀγκυλομήτεω
 κῦδος ἀρέσθ' ἐπὶ νηυσί, θαλάσῃ τ' ἔλσαι Ἀχαιοὺς,
 νήπιε, μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δῆμῳ· 295
 οὐ γάρ τις Τρώων ἐπιπείσεται· οὐ γὰρ ἔασω.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
 νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν,
 καὶ φυλακῆς μνησάσθε καὶ ἐργήγορθε ἕκαστος·
 Τρώων δ' ὅς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει, 300
 συλλέξας λαοῖσι δότω καταδημοβορῆσαι·
 τῶν τινὰ βέλτερόν ἐστιν ἐπαυρόμεν ἢ περ Ἀχαιοὺς·
 πρῶι δ' ὑπηοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι ἐγείρομεν ὄξυν Ἀρηα.
 εἰ δ' ἔτεον παρὰ ναῦφιν ἀνέστη δῖος Ἀχιλλεύς, 305
 ἄλγριον, αἶ κ' ἐθέλῃσι, τῷ ἔσσεται. οὐ μιν ἐγὼ γε
 φεύξομαι ἐκ πολέμοιο θυσηχέος, ἀλλὰ μάλ' ἄντην
 στήσομαι, ἥ κε φέρῃσι μέγα κράτος, ἥ κε φεροίμην.
 ξυγὸς ἑνὸς ἀνάλιος, καὶ τε κτανέοντα κατέκτα.
 ὥς ἔκτορ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδῃσαν 310
 νῆπιοι· ἐκ γὰρ σφρων φρένας εἵλετο Παλλὰς Ἀθήνη·
 ἔκτορι μὲν γὰρ ἐπήνησαν κακὰ μητιόοντι,
 Πουλυδάμαντι δ' ἄρ' οὐ τις, ὅς ἐσθλὴν φράζετο βουλήν.
 δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατόν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 παννύχιοι Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες. 315
 τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο,
 χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἑταίρου,
 πικρὰ μάλα στενάχων ὥς τε λῆς ἡυγένης,
 ᾧ ῥά θ' ὑπὸ σκύμνονι ἐλαφηβόλος ἀρπάσῃ ἀνὴρ

ὑλῆς ἐκ πυκινῆς· ὁ δέ τ' ἄχνυται ὕστερος ἐλθὼν, 320
 πολλὰ δέ τ' ἄγκε ^{καὶ ἄλλοι} ἐπῆλθε μετ' ἀνέρος ἰχνί' ἐρευνῶν,
 εἴ ποθεν ἐξεύροι· μάλα γὰρ θριμύς χόλος αἰρεῖ·
 ὥς ὁ βαρὺ στενάχων μετεφώνεε Μυρμιδόνεσσιν·
 „ὦ πόποι, ἦ ὅ' ἄλιον ^{ἄλλο} ἔπος ἐκβαλον ἡματι κείνῳ,
 θαρσύνων ἦρωα Μενοίτιον ἐν μεγάροισιν· 325

φῆν δέ οἱ εἰς Ὀπόεντα περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν·
 Ἴλιον ἐκπέρσαντα λαχόντα τε ληίδος αἶσαν.
 ἀλλ' οὐ Ζεὺς ἄνδρεςσι νοήματα πάντα τελευτᾷ·
 ἔμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεῦσαι
 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νοστήσαντα 330
 δέξεται ἐν μεγάροισι γέρον ἱππηλάτα Πηλεὺς
 οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα καθέξει.—
 νῦν δ', ἐπεὶ οὖν, Πάτροκλε, σεῦ ὕστερος εἰμ' ὑπὸ γαῖαν,
 οὐ σε πρὶν κτεριῶ, πρὶν γ' Ἑκτορος ἐνθάδ' ἐνεῖκαι
 τεύχεα καὶ κεφαλὴν, μεγαθύμου σοῖο φονῆος· 335
 δῶδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσω
 Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν καταμένοιο χολωθεῖς.
 τόφρα δέ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίσσι κείσεται αὐτως,
 ἀμφὶ δὲ σὲ Τρῳαὶ καὶ Δαρδανίδες βαθυκόλποι
 κλαύουσιναι νύκτας τε καὶ ἡματὰ δάκρυ χέουσai, 340
 τὰς αὐτοὶ καμόμεσθα βίηφι τε δουρί τε μακρῷ,
 πιείρας πέρθοντε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων.“

ὣς εἰπὼν ἐτάροισιν ἐκέκλετο δῖος Ἀχιλλεύς
 ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τάχιστα
 Πάτροκλον λούσειαν ἀπο βρότον αἱματόεντα. 345
 οἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἴστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ,
 ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἐλόντες·
 γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ζέσσαν ὕδωρ ἐνὶ ἡνοπι χαλκῷ,
 καὶ τότε δὴ λουσάν τε καὶ ἡλειψαν λίπ' ἐλαίῳ, 350

ἐν δ' ὠτειλὰς πλήσαν ἀλείφατος ἐννεώροιο.
ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες ἑαυτῷ λιτὶ κάλυναν
ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, καθύπερθε δὲ φάρεϊ λευκῷ.

παννύχιοι μὲν ἔπειτα πόδας ταχύν ἀμφ' Ἀχιλλῆα
Μυρμιδόνες Πάτροκλον ἀνεστενάζοντο γοῶντες· 355
[Ζεὺς δ' Ἦρην προσέειπε κασιγνήτην ἄλογόν τε·
„ἐπρηξας καὶ ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἦρη,
ἀνστήσας Ἀχιλλῆα πόδας ταχύν· ἦ ῥά νῦν σεῖο
ἐξ αὐτῆς ἐγένοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί.“

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἦρη· 360
„αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον εἶπες.
καὶ μὲν δὴ πού τις μέλλει βροτὸς ἀνδρὶ τελέσσαι,
ὅς περ θνητός τ' ἐστὶ καὶ οὐ τόσα μῆδεα οἶδεν·
πῶς δὴ ἐγὼ γ', ἣ φημι θεάων ἔμμεν ἀρίστη,
ἀμφοτέρον, γενεῇ τε καὶ οὔνεκα σὴ παράκοιτις 365
κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις,
οὐκ ὕφελον Τρώεσσι κοτεσσαμένη κακὰ ῥάψαι;“

ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·]
Ἥφαιστος δ' ἴκανε δόμον Θέτις ἀργυρόπεζα
ἄφθιτον ἀστερόεντα, μεταπρεπέ' ἀθανάτοισιν, 370
χάλκεον, ὃν ῥ' αὐτὸς ποιήσατο κυλλοποδίων.
τὸν δ' εὖρ' ἰδρῶοντα ἐλίσσόμενον περὶ φύσας,
σπεύδοντα· τρίποδας γὰρ εἰκόσι πάντας ἔτευχεν
ἐστάμεναι περὶ τοῖχον ἐνσταθῆος μεγάροιο·
χρῦσεα δέ σφ' ὑπὸ κύκλα ἐκάστω πυθμένι θῆκεν, 375
ὕφρα οἱ αὐτόματοι θεῖον δυσαίατ' ἀγῶνα
ἦδ' αὐτὶς πρὸς δῶμα νεοίατο, θαῦμα ιδέσθαι.
οἱ δ' ἦ τοι τόσσον μὲν ἔχον τέλος, οὐατα δ' οὐ πῶ
δαιδάλεα προσέκειτο· τὰ ῥ' ἤρτυε, κόπτε δὲ δεσμούς.
ὕφρ' ὃ γε ταῦτ' ἐπονείτο ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν, 380
τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθε θεά, Θέτις ἀργυρόπεζα.

τὴν δὲ ἶδε προμολοῦσα Χάρις λιπαροκρήδεμνος
 καλή, τὴν ὤπυιε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρί, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „τίπτε, Θέτι τανύπεπλε, ἰκάνεις ἡμέτερον δῶ 385
 αἰδοίη τε φίλῃ τε; πάρος γε μὲν οὐ τι θαμίζεις.
 ἀλλ' ἔπεο προτέρω, ἵνα τοι παρ ξείνια θεῖω.“

ὣς ἄρα φωνήσασα πρόσσω ἄγε δῖα θεάων.
 τὴν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου
 καλοῦ δαιδαλέον· ὑπὸ δὲ θρηῆυς ποδὶν ἦεν· 390
 κέκλετο δ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην εἰπέ τε μῦθον·
 „Ἥφαιστε, πρόμολ' ὦδε· Θέτις νύ τι σείο χατίζει.“
 τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
 „ἦ ῥά νύ μοι δεινὴ τε καὶ αἰδοίη θεὸς ἔνδον,
 ἦ μ' ἐσάωσ', ὅτε μ' ἄλλος ἀφίκετο τῆλε πεσόντα 395
 μητρὸς ἐμῆς ἰότητι κυνώπιδος, ἦ μ' ἐθέλησεν
 κρύψαι χωλὸν ἔοντα· τότε ἂν πάθον ἄλγεα θυμῷ,
 εἰ μὴ μ' Εὐρυνόμη τε Θέτις θ' ὑπεδέξατο κόλπῳ,
 Εὐρυνόμη θυγάτηρ ἀψορρόου Ὀκεανοῖο.

τῆσι παρ' εἰνάετες χάλκεον δαίδαλα πολλά, 400
 πόρπας τε γναμπτάς θ' ἔλικας κάλυκας τε καὶ ὄρμους,
 ἐν σπῆι γλαφυρῷ, περὶ δὲ ῥόος Ὀκεανοῖο
 ἀφρῷ μορμύρων ῥέεν ἄσπετος· οὐδέ τις ἄλλος
 ᾗδεεν οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
 ἀλλὰ Θέτις τε καὶ Εὐρυνόμη ἴσαν, αἶ με σάωσαν. 405
 ἦ νῦν ἡμέτερον δόμον ἵκει· τῷ με μάλα χρεῶ
 πάντα Θέτι καλλιπλοκάμῳ ζωάργια τίνειν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν οἱ παράθες ξεινήια καλά,
 ὄφρ' ἂν ἐγὼ φύσας ἀποθείομαι ὅπλα τε πάντα.“

ἦ καὶ ἀπ' ἀκμοθέτοιο πέλωρ αἶητον ἀνέστη 410
 χωλεύων· ὑπὸ δὲ κνήμαι ῥῶοντο ἄραιαί.
 φύσας μὲν ῥ' ἀπάνευθε τίθει πυρός, ὅπλα τε πάντα

λάρνακ' ἐς ἀργυρέην συλλέξατο, τοῖς ἐπονείτο·
σπόγγῳ δ' ἄμφι πρόσωπα καὶ ἄμφω χεῖρ' ἀπομόγγνυ
αὐχένα τε στιβαρὸν καὶ στήθεα λαχνήντα· 415

δὴ δὲ χιτῶν', ἔλε δὲ σκήπτρον παχύ, βῆ δὲ θύραζε
χωλεύων· ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι ῥῶοντο ἄνακτι
χρύσεται, ζωῆσι νεήνισιν εἰοικυῖται.

τῆς ἐν μὲν νόος ἐστὶ μετὰ φρεσίν, ἐν δὲ καὶ αὐδὴ
καὶ σθένος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἅπο ἔργα ἴσασιν. 420

αἱ μὲν ὑπαιθρα ἄνακτος ἐποίπνυν· αὐτὰρ ὁ ἔρρων
πλησίον, ἔνθα Θέτις περ, ἐπὶ θρόνου ἴξε φαινοῦ,
ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χεῖρ', ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

„τίπτε, Θέτι τανύπεπλε, ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ
αἰδοίῃ τε φίλῃ τε; πάρος γε μὲν οὐ τι θαμίζεις. 425

αὐδα, ὅ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἔνωγεν,
εἰ δύναιμι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.“

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
„Ἥφαιστ', ἥ ἄρα δὴ τις, ὅσαι θεαὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ,

τοσσάδ' ἐνὶ φρεσὶν ἦσιν ἀνέσχετο κήδεα λυγρὰ, 430
ὅσς' ἐμοὶ ἐκ πασέων Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν;

ἐκ μὲν μ' ἀλλάων ἀλιάων ἀνδρὶ δάμασσεν,

Αἰακίδῃ Πηλῆϊ, καὶ ἔτλην ἀνέρος εὐνὴν

πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα· ὁ μὲν δὲ γήραϊ λυγρῷ

κεῖται ἐνὶ μεγάροις ἀρημένος· ἄλλα δέ μοι νῦν· 435

νῦν ἐπεὶ μοι δῶκε γενέσθαι τε τραφέμεν τε,

ἔξοχον ἡρώων· ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος·

τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὥς γουνῶ ἄλωης,

νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἶσω

Τρωσὶ μαχρσόμενον, τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτίς 440

οἵκαδ' ἐνοστήσαντα, δόμον Πηλῆιον εἶσω.

ὕφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὀρεῖ φάος ἡέλιόιο,

ἄχνηται, οὐδέ τί οἱ δύναιμι χραίσμῃσαι ἰοῦσα.

κούρην, ἣν ἄρα οἱ γέρας ἔξελον νῆες Ἀχαιῶν,
 τὴν ἄψ ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων. 445
 ἦ τοι ὁ τῆς ἀχέων φρένας ἔφθιεν· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 Τρῶες ἐπὶ πρύμνησιν εἴλεον, οὐδὲ θύραζε
 εἶων ἐξιέναι. τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
 Ἀργείων, καὶ πολλὰ περικλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον·
 ἔνθ' αὐτὸς μὲν ἔπειτ' ἠναίνετο λοιγὸν ἀμύναι, 450
 αὐτὰρ ὁ Πάτροκλον περὶ μὲν τὰ ἅ τεύχεα ἔσσειν,
 πέμπε δέ μιν πολεμόνδε, πολλὸν δ' ἅμα λαὸν ὄπασσεν.
 πᾶν δ' ἦμαρ μάραντο περὶ Σκαίῃσι πύλῃσιν·
 καὶ νῦν κεν αὐτῆμαρ πόλιν ἔπραθον, εἰ μὴ Ἀπόλλων
 πολλὰ κακὰ ῥέξαντα Μενoitίου ἄλκιμον υἱόν 455
 ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἑκτορι κῦδος ἔδωκεν.
 τούνεκα νῦν τὰ σά γούναθ' ἱκάνομαι, αἶ κ' ἐθέλῃσθα
 νῖεῖ ἐμῷ ὠκυμόρῳ δόμεν ἄσπίδα καὶ τρυφάλειαν
 καὶ καλὰς κνημίδας, ἐπισφυρίοις ἀραρυίας,
 καὶ θώρηχ'· ὃ γὰρ ἦν οἱ, ἀπώλεσε πιστὸς ἑταῖρος 460
 Τρῳασὶ δαμείς. ὃ δὲ κεῖται ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχέων·
 τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
 „θάρσει· μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
 αἶ γάρ μιν θανάτοιο δυσηχέος ὧδε δυναίμην
 νόσφιν ἀποκρῦψαι, ὅτε μιν μῦθος αἰνὸς ἱκάνοι, 465
 ὧς οἱ τεύχεα καλὰ παρέσσειται, οἷά τις αὐτε
 ἀνθρώπων πολέων θαυμάσσεται, ὅς κεν ἰδῇται·
 ὧς εἰπὼν τὴν μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δ' ἐπὶ φύσας,
 τὰς δ' ἐς πῦρ ἔτρεψε κέλευσέ τε ἐργάζεσθαι.
 φύσαι δ' ἐν χοάνοισιν εἰκόσι πᾶσαι ἐφύσων, 470
 παντοίην εὐπρηστον ἀντμὴν ἐξανιῖσαι,
 ἄλλοτε μὲν σπεύδοντι παρέμμεναι, ἄλλοτε δ' αὐτε,
 ὅπως Ἥφαιστός τ' ἐθέλοι καὶ ἔργον ἄνοιτο.
 χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα κασσίτερόν τε

καὶ χρυσὸν τιμῆντα καὶ ἄργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα 475
θῆκεν ἐν ἁκμοθίῳ μέγαν ἁκμονα, γέντο δὲ χειρὶ
ῥαιστέῃρα κρατερήν, ἑτέρῃφι δὲ γέντο πυράργῃν.

ποίει δὲ πρῶτιστα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
πάντοσε δαιδάλων, περὶ δ' ἄντυγα βάλλε φαιειήν
τρίπλακα μαρμαρέην, ἐκ δ' ἀργύρεον τελαμώννα. 480
πέντε δ' ἄρ' αὐτοῦ ἔσαν σάκος πτύχες· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
ποίει δαιδαλα πολλὰ ἰδυίῃσι προπίδεςσιν.

ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' οὐρανόν, ἐν δὲ θάλασσαν,
ἠέλιόν τ' ἀκάμαντα σελήνην τε πλήθουσαν,
ἐν δὲ τὰ τείρεα πάντα, τὰ τ' οὐρανὸς ἑσπεράνεται,
Πηλιάδας θ' Ἰάδας τε τό τε σθένος Ὀρίωνος 486
ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν,
ἣ τ' αὐτοῦ στρέφεται καὶ τ' Ὀρίωνα δοκεύει,
οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὀκεανοῖο.

ἐν δὲ δύοποίησε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων 490
καλὰς. ἐν τῇ μὲν ῥα γάμοι τ' ἔσαν εἰλαπίναι τε,
νύμφας δ' ἐκ θαλάμων δαΐδων ὑπο λαμπομενάων
ἠγίνεον ἀνὰ ἄστρῳ, πολλὺς δ' ὁμέναιος ὀρώρειν,
κοῦροι δ' ὀρχηστῆρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
αὐλοὶ φόρμιγγές τε βοήν ἔχον· αἱ δὲ γυναῖκες 495
ἰστάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισιν ἐκάστη.
λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ ἔσαν ἀθρόοι· ἐνθα δὲ νεῖκος
ὠρώρει, δύο δ' ἄνδρες ἐνείκεον εἵνεκα ποινης
ἀνδρὸς ἀποκταμένου· ὁ μὲν εὐχετο πάντ' ἀποδοῦναι,
δήμῳ πιφάσκειν, ὁ δ' ἀναίνετο μηδὲν ἐλέσθαι· 500
ἄμφω δ' ἐλέσθην ἐπὶ ἱστορὶ πείραρ ἐλέσθαι.
λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπήπυνον, ἀμφὶς ἄρωγοί·
κῆρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτουν· οἱ δὲ γέροντες
εἶατ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοις ἱερῷ ἐνὶ κύκλῳ,
σκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν χερσὶ ἔχον ἡεροφώνων· 505

τοῖσιν ἔπειτ' ἤμισσον, ἀμοιβηδὺς δὲ δίκασον.
 κείτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύω χρυσοῖο τάλαντα,
 τῷ δόμεν, ὃς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθύντατα εἶποι.
 τὴν δ' ἐτέρην πόλιν ἀμφὶ δύω στρατοὶ εἶατο λαῶν
 τεύχεσι λαμπόμενοι. δίχα δέ σφισιν ἥνδανε βουλή,
 ἥε διαπραθῆειν ἢ ἄνδιχα πάντα δάσασθαι, 511
 κτῆσιν ὕσιν πολέεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἔεργεν·
 οἳ δ' οὐ πω πείθοντο, λόχῳ δ' ὑπεθωρήσοντο.
 τεῖχος μὲν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι καὶ νήπια τέκνα
 ῥύατ' ἐφεσταότες, μετὰ δ' ἀνέρες, οὓς ἔχε γῆρας· 515
 οἳ δ' ἴσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
 ἄμφω χρυσεῖω, χρύσεια δὲ εἴματα ἔσθην,
 καλῶ καὶ μεγάλῳ, σὺν τεύχεσιν, ὥς τε θεῶ περ,
 ἀμφὶς ἀριζήλῳ· λαοὶ δ' ὑπ' ὀλίζονες ἦσαν.
 οἳ δ' ὅτε δῆ ῥ' ἵκανον, ὅθι σφίσιν εἶκε λοχῆσαι, 520
 ἐν ποταμῷ, ὅθι τ' ἀρδμὸς ἔην πάντεσσι βοτοῖσιν,
 ἐνθ' ἄρα τοί γ' ἵζοντ' εἰλυμένοι αἰθιοπι χαλκῷ.
 τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δύω σκοποὶ εἶατο λαῶν
 δέγμενοι, ὅππότε μῆλα ἰδοίατο καὶ ἔλικας βοῦς.
 οἳ δὲ τάχα προγέγοντο, δύω δ' ἄμ' ἔποντο νομῆες 525
 τερπόμενοι σύριγξι· δόλον δ' οὐ τι προνόησαν.
 οἳ μὲν τὰ προῖδόντες ἐπέδραμον, ὥκα δ' ἔπειτα
 τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πώεα καλὰ
 ἀργεννῶν ὀίων, κτεῖνον δ' ἐπὶ μηλοβοτῆρας.
 οἳ δ' ὥς οὖν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βουσίην
 εἰρώων προπάροιθε καθήμενοι, αὐτίκ' ἐφ' ἵππων 531
 βάντες ἀερσιπόδων μετεκλάδον, αἶψα δ' ἵκοντο.
 στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ' ὄχθας,
 βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείησιν.
 ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὀμίλειον, ἐν δ' ὀλοή Κῆρ
 ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον, 536

ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῖν·
 εἶμα δ' ἔχ' ἄμφ' ὤμοισι θαφοινεὸν αἶματι φωτῶν.
 ὤμίλειν δ' ὥς τε ζωοὶ βροτοὶ ἠδὲ μάχοντο,
 νεκρούς τ' ἀλλήλων ἔρουν κατατεθνηῶτας. 540

ἐν δ' ἐτίθει νειὸν μαλακὴν, πείρην ἄρουραν,
 εὐρεῖαν τρίπολον· πολλοὶ δ' ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ
 ζεύγεα δινεύοντες ἐλάστρεον ἔνθα καὶ ἔνθα.
 οἱ δ' ὅποτε στρέψαντες ἰκοίατο τέλσον ἀρούρης,
 τοῖσι δ' ἔπειτ' ἐν χερσὶ δέπας μελιηδέος οἶνον 545
 δόσκειν ἀνὴρ ἐπιῶν· τοὶ δὲ στρέψασκον ἀν' ὄγμους,
 ἰέμενοι νειοῖο βαθείης τέλσον ἰκέσθαι.
 ἦ δὲ μελαίνετ' ὀπισθεν, ἀρηρομένη δὲ ἐώκειν
 χρυσεῖη περ ἐοῦσα· τὸ δὴ περὶ θαῦμα τέτυκτο.

ἐν δ' ἐτίθει τέμενος βαθυλήιον· ἔνθα δ' ἔριθοι 550
 ἥμων ὀξείας ὄρεπ' ἀνάσσει ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 δράγματα δ' ἄλλα μετ' ὄγμον ἐπήτριμα πίπτον ἔραζε,
 ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἑλλεδανοῖσι δέοντο.
 τρεῖς δ' ἄρ' ἀμαλλοδετῆρες ἐφέστασαν· αὐτὰρ ὀπισθεν
 παῖδες δραγμεύοντες, ἐν ἀγκαλίδεσσι φέροντες, 555
 ἀσπερχές πάρεχον. βασιλεὺς δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ
 σκῆπτρον ἔχων ἐστήκει ἐπ' ὄγμου γηθόσυνος κῆρ.
 κήρυκες δ' ἀπάνευθεν ὑπὸ δρυὶ δαῖτα πένοντο,
 βοῦν δ' ἰερεύσαντες μέγαν ἄμφεπον· αἱ δὲ γυναῖκες
 δεῖπνον ἐρίθοισιν λεύκ' ἄλφιτα πολλὰ πάλυνον. 560

ἐν δ' ἐτίθει σταφυλῆσι μέγα βρόθουσαν ἀλῶην
 καλὴν χρυσεῖην· μέλανες δ' ἀνὰ βότρυες ἦσαν,
 ἐστήκει δὲ κάμαξι διαμπερὲς ἀργυρέησιν.
 ἀμφὶ δὲ κυανέην κάπετον, περὶ δ' ἔρκος ἔλασσευ
 κασσιτέρον· μία δ' οἷη ἀταρπιτὸς ἦεν ἐπ' αὐτήν, 565
 τῇ νίσσοντο φορῆς, ὅτε τρυγῶφεν ἀλῶην.
 παρθενικαὶ δὲ καὶ ἡῖθεοι ἀταλὰ φρονέοντες

πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπόν.
 τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι πάϊς φόρμιγγι λιγείῃ
 ἱμερόεν κιθάριζε, λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἔειδεν 570
 λεπταλέῃ φωνῇ· τοὶ δὲ ῥῆσαντες ἀμαρτῇ
 μολπῇ τ' ὑγμῷ τε ποσὶ σκαίροντες ἔποντο.

ἐν δ' ἀγέλην ποίησε βοῶν ὀρθοκραιράων·
 αἱ δὲ βόες χρυσοῖο τετεύχато κασσιτέρου τε,
 μυκηθμῷ δ' ἀπὸ κόπρου ἐπεσσεύοντο νομόνδε 575
 παρ ποταμὸν κελάδοντα, παρὰ ῥοδανὸν δονακῆα.
 χρύσειοι δὲ νομῆες ἅμ' ἐστιχόωντο βόεσσι
 τέσσαρες, ἐννέα δὲ σφι κύνες πόδας ἀργοὶ ἔποντο.
 σμερδαλέω δὲ λέοντε δὺ' ἐν πρώτῃσι βόεσιν
 ταῦρον ἐρύγμηλον ἐχέτην· ὁ δὲ μακρὰ μεμνικῶς 580
 ἔλκετο· τὸν δὲ κύνες μετεκίαθον ἡδ' αἰζηοί.
 τῷ μὲν ἀναρρήξαντε βοὸς μέγαλοιο βοεῖν
 ἔγκατα καὶ μέλαν αἶμα λαφύσσετον, οἱ δὲ νομῆες
 αὐτῶς ἐνδίδεσαν ταχέας κύνας ὀτρύνοντες·
 οἱ δ' ἢ τοι δακέειν μὲν ἀπετρωπῶντο λεόντων, 585
 ἰστάμενοι δὲ μάλ' ἐγγὺς ὑλάκτεον ἐκ τ' ἀλέοντο.

ἐν δὲ νομόν ποίησε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις,
 ἐν καλῇ βήσῃ, μέγαν οἶων ἀργεννάων,
 σταθμούς τε κλισίας τε κατηρεφέας ἰδὲ σηκούς.
 [ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις 590
 τῷ ἱκελον, οἶόν ποτ' ἐνὶ Κνωσῷ εὐρείῃ
 Δαίδαλος ἤσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδνῃ.
 ἔνθα μὲν ἡίθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιοι
 ὠρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχοντες.
 τῶν δ' αἱ μὲν λεπτὰς ὀθόνας ἔχον, οἱ δὲ χιτῶνας 595
 εἵατ' ἐνυνήτους, ἦκα στίλβοντας ἐλαίῳ·
 καὶ ῥ' αἱ μὲν καλὰς στεφάνας ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας
 εἶχον χρυσείας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.

οἱ δ' ὅτε μὲν θρῆξασκον ἐπισταμένοισι πόδεσσιν
 ῥεῖα μάλ', ὥς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν
 ἔξομενος κεραμὲς πειρήσεται, αἶ κε θῆρσιν· 601

ἄλλοτε δ' αὖ θρῆξασκον ἐπὶ στίχας ἀλλήλοισιν.
 πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν περιίσταθ' ὅμιλος
 τερόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ᾠοῖδός
 φορμίζων· δοιῶ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς 605
 μολπῆς ἐξάρχοντος ἐδίνεον κατὰ μέσσοις.]

ἐν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένος Ὀκεανοῖο
 ἄντυγα παρ' πυμάτην σάκος πύκα ποιητοῖο.

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
 τεῦξ' ἄρα οἱ θώρηκα φαινότερον πυρὸς ἀνγῆς, 610
 τεῦξε δέ οἱ κόρυθα βριαρὴν, κροτάφοις ἀραρυῖαν,
 καλὴν δαιδαλέην, ἐπὶ δὲ χρύσειον λόφον ἤκεν,
 τεῦξε δέ οἱ κνημίδας ἑανοῦ κασσιτέριοι.

αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὅπλα κάμε κλυτὸς ἀμφιγυῆεις,
 μητρὸς Ἀχιλλῆος θῆκε προπάρουθεν αἶρας. 615
 ἦ δ' ἱρῆξ ὥς ἄλτο κατ' Οὐλύμπου νιφόεντος
 τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἠφαίστοιο φέρουσα.

ΙΛΙΑΔΟΣ Τ.

Μήνιδος ἀπόρρησις.

Ἦώς μὲν κροκόπεπλος ἀπ' Ὀκεανοῖο ῥοάων
 ὦρνυθ', ἴν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν·
 ἦ δ' ἐς νῆας ἵκανε θεοῦ πάρα δῶρα φέρουσα.
 εὔρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον ὃν φίλον υἱὸν
 κλαίοντα λιγέως· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι 5

μύρονθ'. ἡ δ' ἐν τοῖσι παρίστατο δία θεάων,
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χεῖρί, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „τέκνον ἐμόν, τοῦτον μὲν ἑάσομεν ἀχνύμενοί περ
 κείσθαι, ἐπεὶ δὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάσθη·
 τύνη δ' Ἥφαιστοιο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο 10
 καλὰ μάλ', οἷ' οὐ πά τις ἀνὴρ ὅμοισι φόρησεν.“

ὥς ἄρα φωνήσασα θεὰ κατὰ τεύχε' ἔθηκεν
 πρόσθεν Ἀχιλλῆος· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.
 Μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντας ἔλε τρόμος, οὐδέ τις ἔτλη
 ἄντην εἰσιδέειν, ἀλλ' ἔτρεσαν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς 15
 ὥς εἶδ', ὥς μιν μᾶλλον ἔδν χόλος, ἐν δέ οἱ ὕσσε
 δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων ὥς εἰ σέλας ἐξεφάνθη·
 τέρπετο δ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶν ἦσι τετέρπετο δαίδαλα λεύσσων,
 αὐτίκα μητέρα ἦν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 20
 „μητέρ ἐμή, τὰ μὲν ὅπλα θεὸς πόρρην, οἷ' ἐπιεικὲς
 ἔργ' ἔμεν ἀθανάτων, μηδὲ βροτὸν ἄνδρα τελέεσσαι·
 νῦν δ' ἡ τοι μὲν ἐγὼ θωρήξομαι· ἄλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δεῖδω, μή μοι τόφρα Μενoitίου ἔλκιμον υἱὸν
 μυῖαι καδδῦσαι κατὰ χαλκοτύπους ὠτειλὰς 25
 εὐλὰς ἐγγείνωνται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρὸν —
 ἐκ δ' αἰὼν πέφαται — κατὰ δὲ χρόα πάντα σαπῆν.“

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεά, Θέτις ἀργυρόπεζα·
 „τέκνον, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων.
 τῷ μὲν ἐγὼ πειρήσω ἀλαλκόμεν ἄγρια φῦλα, 30
 μυῖας, αἷ ῥά τε φῶτας ἀρηιφάτους κατέδουσιν·
 ἦν περ γὰρ κῆταί γε τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν,
 αἰεὶ τῷδ' ἔσται χρός ἐμπεδος ἢ καὶ ἀρείων.
 ἀλλὰ σὺ γ' εἰς ἀγορὴν καλέσας ἦρωας Ἀχαιοὺς,
 μῆνιν ἀποσιπῶν Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν 35
 αἶψα μάλ' ἐς πόλεμον θωρήσσεο, δύσεο δ' ἀλκήν.“

ὣς ἄρα φωνήσασα μένος πολυθαρσές ἐνήκεν,
Πατρόκλῳ δ' αὖτ' ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐρυθρὸν
στάξε κατὰ ῥινῶν, ἵνα οἱ χρώς ἐμπεδος εἴη.

αὐτὰρ ὁ βῆ παρὰ θῖνα θαλάσσης διὸς Ἀχιλλεύς 40
σμερδαλέα ἰάχων, ὥρσεν δ' ἥρωας Ἀχαιοὺς.
καὶ ῥ' οἱ περ τὸ πάρος γε νεῶν ἐν ἁγῶνι μένεσκον,
οἳ τε κυβερνῆται καὶ ἔχον οἴηια νηῶν

καὶ ταμίαι - ἀρὰ νηυσὶν ἔσαν, σίτοιο δοτῆρες,
καὶ μῆν οἱ τότε γ' εἰς ἀγορὴν ἴσαν, οὐνεκ' Ἀχιλλεύς 45
ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαντ' ἀλεγεινῆς.

τῷ δὲ δύω σκάζοντε βάτην Ἄρεος θεράποντε,
Τυδεΐδης τε μενεπτόλεμος καὶ διὸς Ὀδυσσεύς,
ἔγχει ἐρειδομένῳ· ἔτι γὰρ ἔχον ἔλκεα λυγρά·
κὰδ δὲ μετὰ πρώτῃ ἀγορῇ ἴζοντο κιόντες. 50

αὐτὰρ ὁ δεύτατος ἦλθεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
ἔλκος ἔχων· καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
οὕτα Κόων Ἀντηνορίδης χαλκήρεϊ δουρί.

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντες ἀολλίσθησαν Ἀχαιοί,
τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 55
„Ἄτρεΐδη, ἥ ἄρ' τι τόδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον

ἔπλετο, σοὶ καὶ ἐμοί, ὅτε νῶϊ περ ἀχνυμένῳ κῆρ
θυμοβόρῳ ἔριδι μενέηναιμεν εἵνεκα κούρης;
τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι κατακτάμεν Ἄρτεμις ἰῶ

ἡματι τῷ, ὅτ' ἐγὼν ἐλόμην Ἀυρηνησδὸν ὀλέσσας· 60
τῷ κ' οὐ τόσσοι Ἀχαιοὶ ὁδᾶξ ἔλον ἄσπετον οὐδας
δυσμενέων ὑπὸ χερσίν, ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος.

Ἐκτορι μὲν καὶ Τρωσὶ τὸ κέρδιον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
δηρὸν ἐμῆς καὶ σῆς ἔριδος μνήσεσθαι οἶω.

ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ, 65
θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλου δαμάσαντες ἀνάγκη·
νῦν δ' ἡ τοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον, οὐδέ τί με χροῖ

ἀσκελέως αἰεὶ μενεαινέμεν· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον
 ὄτρυνον πολεμόνδε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς,
 ὄφρ' ἔτι καὶ Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθὼν, 70
 αἶ κ' ἐθέλωσ' ἐπὶ νηυσὶν ἰαυεῖν· ἀλλὰ τιν' οἶω
 ἀσπασίως αὐτῶν γόνυ κάμψειν, ὅς κε φύγησιν
 δηῖον ἐκ πολέμοιο ὑπ' ἔργεος ἡμετέροιο.“

ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἐχάρησαν ἐνκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 μῆνιν ἀπειπόντος μεγαθύμου Πηλεΐδωνος. 75
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 [αὐτόθεν ἐξ ἔδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάς·]
 „ὦ φίλοι ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρης,
 ἔσπεῳτος μὲν καλὸν ἀκονέμεν, οὐδὲ ἔοικεν
 ὑββάλλειν· χαλεπὸν γὰρ ἐπισταμένῳ περ ἔοντι. 80
 ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πῶς κέν τις ἀκούσαι
 ἢ εἶποι; βλάβεται δὲ λιγύς περ ἔων ἀγορητής.
 Πηλεΐδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι· αὐτὰρ οἳ ἄλλοι
 σὺνθεσθ' Ἀργεῖοι, μῦθόν τ' εὖ γυνῶτε ἕκαστος.
 πολλάκι δὴ μοι τοῦτον Ἀχαιοὶ μῦθον ἔειπον, 85
 καὶ τέ με νεικέεσκον· ἐγὼ δ' οὐκ αἰτιὸς εἰμι,
 ἀλλὰ Ζεὺς καὶ μοῖρα καὶ ἡεροφοῖτις ἐρινύς,
 οἳ τέ μοι εἰν ἀγορῇ φρεσὶν ἐμβαλον ἄγριον ἔτην
 ἤματι τῷ, ὅτ' Ἀχιλλῆος γέρας αὐτὸς ἀπηύρων.
 ἀλλὰ τί κεν ῥέξαιμι; θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ. 90
 πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἄτη, ἣ πάντας αἶται,
 οὐλομένη· τῇ μὲν θ' ἀπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὐδὲ
 πλιννεται, ἀλλ' ἄρα ἢ γε κατ' ἀνδρῶν κρᾶτα βαίνει
 βλάπτουσ' ἀνθρώπους· κατὰ δ' οὖν ἕτερόν γε πέδησεν.
 καὶ γὰρ δὴ νύ ποτε Ζῆν' ἄσατο, τὸν περ ἄριστον 95
 ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν φασ' ἔμμεναι· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν
 Ἥρη θῆλυς ἐοῦσα δολοφροσύνης ἀπάτησεν
 ἤματι τῷ, ὅτ' ἔμελλε βίην Ἑρακληΐην

Ἀλκμήνη τέξεσθαι ἐνστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
 ἦ τοι ὃ γ' εὐχόμενος μετέφη πάντεσσι θεοῖσιν· 100
 „κέκλυτέ μευ, πάντες τε θεοὶ πᾶσαι τε θέαιναι,
 ὅφρ' εἰπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγει.
 σήμερον ἄνδρα φώσδε μογοστόκος εἰλείθνια
 ἐκφανεῖ, ὃς πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξει,
 τῶν ἀνδρῶν γενεῆς, οἳ θ' αἵματος ἐξ ἐμεῦ εἰσίν.“ 105
 τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρῃ
 „ψευστήσεις, οὐδ' αὖτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις.
 εἰ δ' ἔγε νῦν μοι ὅμοσον, Ὀλύμπιε, καρτερόν ὄρκον,
 ἦ μὲν τὸν πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξειν,
 ὃς κεν ἐπ' ἡματι τῷδε πέσῃ μετὰ ποσσὶ γυναικὸς 110
 τῶν ἀνδρῶν, οἳ σῆς ἐξ αἵματος εἰσι γενέθλης.“
 ὣς ἔφατο· Ζεὺς δ' οὐ τι δολοφροσύνην ἐνόησεν,
 ἀλλ' ὅμοσεν μέγαν ὄρκον, ἔπειτα δὲ πολλὸν ἀάσθη.
 Ἥρῃ δ' ἀΐξασα λίπεν ρίον Οὐλύμποιο,
 καρπαλίμως δ' ἵκετ' Ἀργὸς Ἀχαικόν, ἐνθ' ἔρα ἦδη 115
 ἰφθίμην ἄλοχον Σθενέλου Περσηιάδαο.
 ἦ δ' ἐκῦει φίλον νιόν, ὃ δ' ἔβδομος ἐστήκει μείς·
 ἐκ δ' ἄγαγε πρὸ φώσδε καὶ ἡλιτόμηνον ἔδοντα,
 Ἀλκμήνης δ' ἀπέπαυσε τόκον, σχέθε δ' εἰλείθνιας.
 αὐτὴ δ' ἀγγελεύουσα Δία Κρονίωνα προσηύδα· 120
 „Ζεῦ πάτερ ἀργικέραυνε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω.
 ἦδη ἀνὴρ γέγον' ἐσθλός, ὃς Ἀργείοισιν ἀνάξει,
 Εὐρυσθεὺς Σθενέλοιο πάϊς Περσηιάδαο,
 σὸν γένος· οὐ οἱ ἀεικὲς ἀνασσέμεν Ἀργείοισιν.“
 ὣς φάτο, τὸν δ' ἄχος ὀξὺ κατὰ φρένα τύψε βαθεῖαν. 125
 αὐτίκα δ' εἶλ' Ἀθην κεφαλῆς λιπαροπλοκάμιο
 χαόμενος φρεσὶν ἦσι, καὶ ὤμοσε καρτερόν ὄρκον
 μὴ ποτ' ἐς Οὐλυμπόν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα
 αὐτίς ἐλεύσεσθαι Ἀθην, ἢ πάντα ἄαται.

ὥς εἰπὼν ἔρριπεν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος 130
 χειρὶ περιστρέψας, τάχα δ' ἵκετο ἔργ' ἀνθρώπων.
 τὴν αἰεὶ στενάχεσθ', ὅθ' ἐὼν φίλον υἱὸν ὄρωτο
 ἔργον ἀεικὲς ἔχοντα ὑπ' Εὐρυσθέως ἀέθλων.
 ὥς καὶ ἐγὼν, ὅτε δὴ αὐτὲ μέγας κορυθαίολος Ἴκτωρ
 Ἀργείους ὀλέκεσκεν ἐπὶ πρυμνῇσι νέεσσιν, 135
 οὐ δυνάμην λελαθέσθ' ἄτης, ἣ πρῶτον ἀάσθην.
 ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην καὶ μεν φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
 ἅψ' ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα·
 ἀλλ' ὄρσεν πολεμόνδε, καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς.
 δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παρασχέμεν, ὅσσα τοι ἐλθὼν 140
 χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῖος Ὀδυσσεύς.
 εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον ἐπειγόμενός περ Ἄρης·
 δῶρα δέ τοι θεράποντες ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐλόντες
 οἴσουσ', ὄφρα ἰδῆται, ὃ τοι μενοεικέα δώσω.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον, 146
 δῶρα μὲν, αἶ κ' ἐθέλησθαι, παρασχέμεν, ὥς ἐπεικὲς,
 ἣ τ' ἐχέμεν· πάρα σοί. νῦν δὲ μνησώμεθα χάρις
 αἵψα μάλ'· οὐ γὰρ χρὴ κλοτοπεύειν ἐνθάδ' ἐόντας
 οὐδὲ διατρίβειν· ἐτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον· 150
 [ὥς κέ τις αὐτ' Ἀχιλῆα μετὰ πρῶτοισιν ἰδῆται
 ἔργῃ χαλκίῳ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας,
 ὥδ' εἰς τίς ὑμείων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθω.]“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „μὴ δὴ οὕτως, ἀγαθός περ ἐὼν, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ, 155
 νῆστιας ὅτρυνε προτὶ Ἴλιον νῆας Ἀχαιῶν
 Τρωσὶ μαχησομένους, ἐπεὶ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἔσται
 φύλοπις, εὐτ' ἂν πρῶτον ὁμιλήσωσι φάλαγγες
 ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸς πνεύσῃ μένος ἀμφοτέροισιν·
 ἀλλὰ πάσασθαι ἄνωχθι θοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιοὺς 160

σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή.
 οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἤμαρ ἐς ἡέλιον καταδύοντα
 ἄκμητος σίτοιο θυηθήσεται ἅντα μάχεσθαι·
 εἰ περ γὰρ θυμῷ γε μενοινάα πολεμίζειν,
 ἀλλὰ τε λάαθρη γυνὴ βαρύνεται, ἥδ' ἐκ κῆρ 165
 δίψα τε καὶ λιμός, βλάβεται δὲ τε γούνατ' ἰόντι.
 ὅς δ' ἐκ' ἀνὴρ οἴνοιο κορεσσάμενος καὶ ἐδωδῆς
 ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριος πολεμίζει,
 θαρσαλέον νύ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, οὐδέ τι γυνή
 πρὶν κάμνει, πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολέμοιο. 170
 ἀλλ' ἄγε λαὸν μὲν σκέδασον καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
 ὀπλεσθαι, τὰ δὲ δῶρα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 οἴσεται ἐς μέσσην ἀγορὴν, ἵνα πάντες Ἀχαιοὶ
 ὀφθαλμοῖσιν ἴδωσι, σὺ δὲ φρεσὶ σῆσιν ἱανθῆς.
 ὁμνυέτω δὲ τοι ὄρκον, ἐν Ἀργείοισιν ἀναστάς, 175
 μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἥδ' ἐκ μιγῆναι,
 [ἢ θίμεις ἐστίν, ἄναξ, ἢ τ' ἀνδρῶν ἢ τε γυναικῶν]
 καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσίν ἴλαος ἔστω.
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἀπὸ δαιτὶ ἐνὶ κλισίῃς ἀρσεάσθω
 πιεῖν, ἵνα μή τι δίκης ἐπιδευῆς ἔχῃσθα· 180
 Ἀτρεΐδῃ, οὐ δ' ἔπειτα δικαιότερος καὶ ἐπ' ἄλλω
 ἔσσει· οὐ μὲν γὰρ τι νεμεσσητὸν βασιλῆα
 ἄνδρ' ἀπαρέσσασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 „χαίρω σεῦ, Λαερτιάδῃ, τὸν μῦθον ἀκούσας· 185
 ἐν μοίῃ γὰρ πάντα διύκεο καὶ κατέλεξας.
 ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὁμῶσαι, κέλεται δὲ με θυμός,
 οὐδ' ἐπιορκήσω πρὸς δαίμονος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 μιννέτω αὐτόθι τέλος ἐπειγόμενός περ Ἄρης,
 μίμνετε δ' ἄλλοι πάντες ἀολλέες, ὅφρα κε δῶρα 190
 ἐκ κλισίῃς ἔλθῃσι καὶ ὄρκια πιστὰ τάμεωμεν.

σοὶ δ' αὐτῷ τόδ' ἔγων ἐπιτέλλομαι ἡδὲ κελεύω·
 κρινάμενος κούρητας ἀριστῆας Παναχαιῶν
 ὄωρα ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνεικέμεν, ὅσσ' Ἀχιλλῆι
 χθιζὸν ὑπέστημεν δῶσειν, ἀγέμεν τε γυναικάς. 195
 Ταλθύβιος δέ μοι ὦκα κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 κάπρον ἑτοιμασάτω, ταμέειν Διὶ τ' Ἡελίῳ τε.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „Ἄτρεϊδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 ἄλλοτὲ περ καὶ μᾶλλον ὀφέλλετε ταῦτα πένεσθαι, 200
 ὅππότε τις μεταπανσῶλῃ πολέμοιο γένηται
 καὶ μένος οὐτόσον ἦσιν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν.
 νῦν δ' οἱ μὲν κέεται δεδαγμένοι, οὓς ἐδάμασσεν
 Ἐκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν,
 ὑμεῖς δ' ἐς βρωτῶν ὀτρύνετον. ἦ τ' ἂν ἐγὼ γε 205
 νῦν μὲν ἀνώγοιμι πτολεμίζειν νῆας Ἀχαιῶν
 νήστιας ἀκμήνους, ἅμα δ' ἡελίῳ καταδύντι
 τεύξεσθαι μέγα δόρυπον, ἐπὴν τισαίμεθα λώβην.
 πρὶν δ' οὐ πῶς ἂν ἐμοί γε φίλον κατὰ λαιμὸν ἰεῖη
 οὐ πόσις οὐδὲ βρωῖσις, ἑταῖρον τεθνηῶτος, 210
 ὅς μοι ἐνὶ κλισίῃ δεδαγμένος ὀξείῃ χαλκῷ
 κείται, ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 μύρονται τό μοι οὐ τι μετὰ φρεσὶ ταῦτα μέμηλεν,
 ἀλλὰ φόνος τε καὶ αἷμα καὶ ἀργαλέος στόνος ἀνδρῶν.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς 215
 „ὦ Ἀχιλεῦ Πηλῆος υἱέ, μέγα φέρεται Ἀχαιῶν,
 κρείσσων εἰς ἐμέθεν καὶ φέρτερος οὐκ ὀλίγον περ
 ἔργει, ἐγὼ δέ κε σεῖο νοήματί γε προβαλοίμην
 πολλόν, ἐπεὶ πρότερος γενόμην καὶ πλείονα οἶδα.
 τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη μύθοισιν ἐμοῖσιν. 220
 αἰψά τε φυλόπιδος πέλεται κόρος ἀνθρώποισιν,
 ἥς τε πλείστην μὲν καλὰμην χθονὶ χαλκὸς ἔχουσεν,

ἄμητος δ' ὀλίγιστος, ἐπὴν κλίνῃσι τάλαντα
 Ζεὺς, ὃς τ' ἀνθρώπων ταμὴς πολέμοιο τέτυκται.
 γαστέρι δ' οὐ πως ἔστι νέκυν πενθῆσαι Ἀχαιοῦς· 225
 λίην γὰρ πολλοὶ καὶ ἐπήτριμοι ἥματα πάντα
 πίπτουσιν· πότε κέν τις ἀναπνεύσειε πόνοιο;
 ἀλλὰ χροὴ τὸν μὲν καταθάπτειν, ὃς κε θάνῃσιν,
 νηλέα θυμὸν ἔχοντας, ἐπ' ἥματι δακρύνσαντας·
 ὅσσοι δ' ἂν πολέμοιο περὶ στυγεροῖο λίσσονται, 230
 μεμνησθαι πόσιος καὶ ἐδῆτύος, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον
 ἀνδράσι δυσμενέεσσι μαχόμεθα νωλεμέσ αἰεὶ,
 ἐσσάμενοι χροῖ χαλκὸν ἀτειρέα. μῆδ' ἐτι ἄλλην
 λαῶν ὀτρυντὺν ποτιδέγμενος ἰσχανάσθω·
 ἦδε γὰρ ὀτρυντὺς κακὸν ἔσσεται, ὃς κε λίσσεται 235
 νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων· ἀλλ' ἀθρόοι δρμηθέντες
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἀρηα·
 ἧ καὶ Νέστορος νῆας ὁπάσσατο κυδαλίμοιο
 Φυλεῖδην τε Μέγητα Θόαντά τε Μηριόνην τε
 καὶ Κρειοντιάδην Ανκομήδεα καὶ Μελάνιππον. 240
 βᾶν δ' ἵμεν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.
 αὐτίκ' ἐπειθ' ἅμα μῦθος ἦν τετέλεστό τε ἔργον·
 ἐπὶ μὲν ἐκ κλισίης τρίποδας φέρουν, οὓς οἱ ὑπέστη,
 αἰθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους·
 ἐκ δ' ἄγον αἵψα γυναῖκας ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας 245
 ἔπτ', ἀτὰρ ὀγδοάτην Βρισηίδα καλλιπάρηον.
 χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα
 ἦρχ', ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρουν κούρητες Ἀχαιῶν.
 καὶ τὰ μὲν ἐν μέσση ἀγορῇ θέσαν, ἃν δ' Ἀγαμέμνων
 ἴστατο· Ταλθύβιος δὲ θεῶ ἑναλὶγκιος αὐδὴν 250
 κάπρον ἔχων ἐν χερσὶ παρίστατο ποιμένι λαῶν.
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,
 ἧ οἱ παρ' ἐξίφεος μέγα κουλεὸν αἶεν ἄωρτο,

κάπρου ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος, Διὶ χεῖρας ἀνασχὼν
εὐχετο· τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν εἶατο σιγῇ 255
Ἀργεῖοι κατὰ μοῖραν, ἀκούοντες βασιλῆος.

εὐξάμενος δ' ἄρα εἶπεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
„ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὑπάτος καὶ ἄριστος,
γῇ τε καὶ ἡέλιος καὶ ἐρινύες, αἳ θ' ὑπὸ γαῖαν
ἄνθρωπους τίνυνται, ὅτις κ' ἐπίορκον ὁμόσση, 260
μὴ μὲν ἐγὼ κούρη Βρισηίδι χεῖρ' ἐπένεικα,
οὔτ' εὐνῆς πρόφασιν κεχρημένος οὔτε τευ ἄλλου·
ἀλλ' ἔμεν' ἀπροτίμαστος ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῇσιν.
εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπίορκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν
πολλὰ μάλ', ὅσσα διδοῦσιν, ὃ τέ σφ' ἀλίτῃται ὁμόσσας.“

ἧ καὶ ἀπὸ στόμαχου κάπρου τάμε νηλεί χαλκῷ 266
τὸν μὲν Ταλθύβιος πολιῆς ἀλὸς ἐς μέγα λαῖτμα
ῥιπ' ἐπιδινήσας, βόσιν ἰχθύσιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
ἀνστὰς Ἀργείοισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα·

„Ζεῦ πάτερ, ἧ μεγάλας ἄτας ἄνδρεςσι διδοῖσθαι. 270
οὐκ ἂν δὴ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἐμοῖσιν
Ἀτρεΐδης ὥρινε διαμπερές, οὐδέ κε κούρη
ἦγεν ἐμεῦ ἀέκοντος ἀμήχανος· ἀλλὰ ποθὶ Ζεὺς
ἦθελ' Ἀχαιοῖσιν θάνατον πολέεσσι γενέσθαι.
νῦν δ' ἐρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἀρηα.“ 275

ὧς ἄρ' ἐφώνησεν, λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρὴν.
οἱ μὲν ἄρ' ἐσκιδναντο ἐὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος,
δῶρα δὲ Μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμπεπέοντο,
βὰν δ' ἐπὶ νῆα φέροντες Ἀχιλλῆος θελοῖο·
καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θέσαν, κἀθισαν δὲ γυναῖκας,
ἵππους δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράποντες ἄγαυοί. 281

Βρισηὶς δ' ἄρ' ἐπειτ', ἰκέλη χροσέῃ Ἀφροδίτῃ,
ὧς ἶδε Πάτροκλον δεδαγμένον ὀξεί χαλκῷ,
ἄμφ' αὐτῷ χυμένη λίγ' ἐκώκυε, χερσὶ δ' ἄμυσσεν

στήθεά τ' ἡδ' ἀπαλὴν δειρὴν ἰδὲ καλὰ πρόσωπα. 285
 εἶπε δ' ἄρα κλαίονσα γυνὴ εἰκυῖα θεῆσιν·
 „Πάτροκλέ μοι δειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ,
 ζῶν μὲν σε ἔλειπον ἐγὼ κλισίῃθην ἰοῦσα,
 νῦν δέ σε τεθνηῶτα κιχάνομαι, ὄρχαμε λαῶν,
 ἄψ ἀνιοῦσ'· ὥς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεὶ. 290
 ἄνδρα μὲν, ᾧ ἔδοσάν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
 εἶδον πρὸ πτόλιος δεδαλγμένον ὄξει χαλκῷ,
 τρεῖς τε κασιγνήτους, τοὺς μοι μῖα γείνατο μήτηρ,
 κηδείους, οἳ πάντες ὀλέθριον ἦμαρ ἐπέσπον.
 οὐδὲ μὲν οὐδέ μ' ἔασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὥκυς Ἀχιλλεὺς
 ἔκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος, 296
 κλαῖειν, ἀλλὰ μ' ἔφασκες Ἀχιλλῆος θείοιο
 κουριδίην ἄλοχον θήσειν, ἄξειν δ' ἐνὶ νηυσὶν
 ἐς Φθίην, δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσιν.
 τῷ σ' ἄμοτον κλαίω τεθνηῶτα, μείλιχον αἰεὶ.“ 300

ὥς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες,
 Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν κήδε' ἐκάσθη.
 αὐτὸν δ' ἄμφι γέροντες Ἀχαιῶν ἡγερέθοντο
 λισσόμενοι δειπνήσαι· ὁ δ' ἠρνεῖτο στεναχίζων·
 „λίσσομαι, εἰ τις ἐμοί γε φίλων ἐπιπείθεθ' ἐταίρων, 305
 μή με πρὶν σίτοιο κελεύετε μῆδὲ ποτήτος
 ἔσασθαι φίλον ἦτορ, ἐπεὶ μ' ἄχος αἰνὸν ἱκάνει.
 δύντα δ' ἐς ἥελιον μενέω καὶ τλήσομαι ἔμπησ.“

ὥς εἰπὼν ἄλλους μὲν ἀπεσκέδασεν βασιλῆας,
 δοιῶ δ' Ἀτρεΐδα μενέτην καὶ δῖος Ὀδυσσεύς, 310
 Νέστωρ Ἰδομενεὺς τε γέρων θ' ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
 τέρποντες πυκινῶς ἀκαχήμενον· οὐδέ τι θυμῷ
 τέρπετο πρὶν πολέμον στόμα δύνειν αἱματόεντος.
 μνησάμενος δ' ἀδινῶς ἀνενείκατο φώνησέν τε·
 „ἦ ῥά νύ μοί ποτε καὶ σὺ, δυνάμμορε, φίλταθ' ἐταίρων,

αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν παρὰ δειπνον ἔθηκας 316
 αἶψα καὶ ὀτραλέως, ὅποτε σπερχοῖαι· Ἀχαιοὶ
 Τρῶσιν ἐφ' ἱπποδάμοισι φέρειν πολύδακρον Ἄρηα.
 νῦν δὲ σὺ μὲν κεῖσαι δεδαλγμένος, αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 ἄκμηνον πόσιος καὶ ἔδητύος, ἔνδον ἐόντων, 320
 σῇ ποδῇ. οὐ μὲν γάρ τι κακώτερον ἄλλο πάθοιμι,
 οὐδ' εἴ κεν τοῦ πατρὸς ἀποφθιμένοιο πυθοίμην,
 ὃς πού νῦν Φθίῃφι τέρεν κατὰ δάκνον εἴβει
 χήτει τοιοῦδ' υἱὸς· ὁ δ' ἄλλοδαπῷ ἐνὶ δήμῳ
 εἵνεκα ριγεδανῆς Ἑλένης Τρῶσιν πολεμίζω· 325
 ἥε τόν, ὃς Σκύρῳ μοι ἐνὶ τρέφεται φίλος υἱός,
 [εἴ πού ἐτι ζῶει γε Νεοπτόλεμος θεοειδής.]
 πρὶν μὲν γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπειν
 οἷον ἐμὲ φθίσεισθαι ἀπ' Ἀργεὸς ἱποβοτόιο
 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, σὲ δέ τε Φθίῃνδε νέεσθαι, 330
 ὥς ἂν μοι τὸν παῖδα δοῇ ἐνὶ νηὶ μελαίνῃ
 Σκυρόθεν ἐξαγάγοις καὶ οἱ δεῖξιαις ἕκαστα,
 κτῆσιν ἐμήν, δμῶάς τε καὶ ὑπερεφές μέγα δῶμα.
 ἦδη γὰρ Πηληϊά γ' ὀίομαι ἢ κατὰ πάμπαν
 τεθνῆσθαι, ἥ πού τυτθὸν ἐτι ζῶοντ' ἀνάχῃσθαι 335
 γῆραϊ τε στυγερῷ καὶ ἐμήν ποτιδέγμενον αἶεϊ
 λυγρὴν ἀγγελίην, ὅτ' ἀποφθιμένοιο πύθηται.⁴
 ὣς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γέροντες,
 μνησάμενοι, τὰ ἕκαστος ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπον.
 μυρομένους δ' ἄρα τοὺς γε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων, 340
 αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „τέκνον ἐμόν, δὴ πάμπαν ἀποίχαι ἀνδρὸς ἔηος.
 ἦ νῦ τοι οὐκέτι πάγχυ μετὰ φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχιλλεύς;
 κείνος δ' γε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων
 ἦσται ὀδυρόμενος ἕταρον φίλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι 345
 οἴχονται μετὰ δειπνον, ὁ δ' ἄκμηνος καὶ ἄπαστος.

ἀλλ' ἴθι οἱ νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
σταῖζον ἐνὶ στήθεσσι, ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἴκηται."

ὥς εἰπὼν ὤτρυνε πάρος μεμανῖαν Ἀθήνην·
ἣ δ' ἄρπη εἰκυῖα τανυπτέρυγι λιγυφώνῃ 350

οὐρανοῦ ἐκκατέπαλτο δι' αἰθέρος. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἀντίκα θωρήσσοντο κατὰ στρατόν· ἣ δ' Ἀχιλλῆι
νέκταρ ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
σταῖξ', ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἀτερπῆς γούναθ' ἴκηται,
αὐτῇ δὲ πρὸς πατρὸς ἐρισθενέος πυνκινὸν δῶ 355

ᾤχετο. τοὶ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἔχέοντο θοάων.
ὥς δ' ὅτε ταρφειαὶ νιφάδες Διὸς ἐκποτέονται
ψυχραί, ὑπὸ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέας,
ὥς τότε ταρφειαὶ κόρυθες λαμπρὸν γανώσσαι
νηῶν ἐκφορέοντο καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι 360

θώρηκές τε κραταιγύαλοι καὶ μείλινα δοῦρα.
αἰγλή δ' οὐρανὸν ἴκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθῶν
χαλκοῦ ὑπὸ στεροπῆς· ὑπὸ δὲ κτύπος ὥρνυτο ποσσὶν
ἀνδρῶν· ἐν δὲ μέσοισι κορύσσετο διὸς Ἀχιλλεύς.

[τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν καναχῇ πέλε, τῷ δὲ οἱ ὅσσε 365
λαμπέσθην ὥς εἰ τε πυρὸς σέλας, ἐν δὲ οἱ ἦτορ
δύν' ἄχος ἄτλητον· ὁ δ' ἄρα Τρωσὶν μενεαίνων
δύσετο δῶρα θεοῦ, τὰ οἱ Ἥφαιστος κάμε τεύχων.]

κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν
καλάς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας· 370

δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσιν ἔδυνεν.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
εἵλετο, τοῦ δ' ἀπάνευθε σέλας γένετ' ἥυτε μήνης.

ὥς δ' ὅτ' ἂν ἐκ πόντοιο σέλας ναύτησι φανήῃ 375
καιομένοιο πυρός· τὸ δὲ καίεται ὑπόθ' ὕρεσφιν
σταθμῷ ἐν οἰοπόλῳ· τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἄελλαι

πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνευθε φέρουσιν·
 ὥς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκεος σέλας αἰθέρ' ἴκτανεν
 καλοῦ δαιδαλέου. περὶ δὲ τρυφάλειαν αἰέρας 380
 κρατὶ θέτο βριαρῆν· ἥ δ' ἀστὴρ ὥς ἀπέλαμπεν
 ἵππουρις τρυφάλεια, περισσεύοντο δ' ἔθειραι
 χροῦσαι, ἄς Ἥφαιστος ἴει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
 πειρήθη δ' εἰο αὐτοῦ ἐν ἔντεσι διός Ἀχιλλεύς,
 εἰ οἱ ἐφαρμόσσειε καὶ ἐντρέχοι ἀγλαὰ γυῖα· 385
 τῷ δ' εὐτε πτερὰ γίγνεται, ἄειρε δὲ ποιμένα λαῶν.
 ἐκ δ' ἄρα σύριγγος πατρώϊον ἐσπάσατ' ἔγχος
 βριθὺ μέγα στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
 πάλλιν, ἀλλὰ μιν οἷος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς,
 Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων 390
 Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἠρώεσσιν.
 ἵππους δ' Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος ἀμφιέποντες
 ζεύγνυνον· ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἔσαν, ἐν δὲ χαλινούς
 γαμφηλῆς ἔβαλον, κατὰ δ' ἠνία τεῖναν ὀπίσσω
 κολλητὸν ποτὶ δίφρον. ὁ δὲ μᾶστιγα φαινήν 395
 χειρὶ λαβὼν ἀραρυῖαν ἐφ' ἵπποιν ἀνόρουσεν
 Αὐτομέδων· ὀπιθεν δὲ κορυσσάμενος βῆ Ἀχιλλεύς
 τεύχεσι παμφαίνων ὥς τ' ἠλέκτωρ Ὑπερίων.
 σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς εἶο·
 „Ξάνθε τε καὶ Βαλῖε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης, 400
 ἄλλως δὴ φράξεσθε σωσέμεν ἠνιοχῆα
 ἄψ Δαναῶν ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ χ' ἐῷμεν πολέμοιο,
 μηδ' ὥς Πάτροκλον λίπετ' αὐτόθι τεθνηῶτα.“
 τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγόφῃ προσέφη πόδας αἰόλος ἵππος
 Ξάνθος, ἄφαρ δ' ἤμυνσε καρήατι, πᾶσα δὲ χαίτη 405
 ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν οὐδας ἴκτανεν·
 αὐδῆεντα δ' ἔθηκε θεά, λευκώλενος Ἥρη·
 „καὶ λίην σ' ἐτι νῦν γε σκώσομεν, ὄβριμ' Ἀχιλλεῦ·

ἀλλὰ τοι ἐγγύθεν ἤμαρ ὀλέθριον· οὐδέ τοι ἡμεῖς
 αἵτιοι, ἀλλὰ θεός τε μέγας καὶ μοῖρα κραταιή. 410
 οὐδὲ γὰρ ἡμετέρῃ βραδυτῆτι τε νωχελίῃ τε
 Τρῶες ἀπ' ὧμοιιν Πατρόκλου τεύχε' ἔλοντο·
 ἀλλὰ θεῶν ὄριστος, ὃν ἠύκομος τέκε Αἰητώ,
 ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἔκτορι κῦδος ἔδωκεν.
 νῶι δὲ καί κεν ἄμα πνοιῇ Ζεφύροιο θέοιμεν, 415
 ἦν περ ἐλαφροτάτην φάσ' ἔμμεναι· ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
 μόρσιμόν ἐστι θεῶ τε καὶ ἀνέρι ἴφι δαμῆναι.“

ὣς ἄρα φωνήσαντος ἐρινύες ἐσχεθον αὐδὴν.
 τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „Ξάνθε, τί μοι θάνατον μαντεύεαι; οὐδέ τί σε χορή. 420
 εὖ νύ τοι οἶδα καὶ αὐτός, ὃ μοι μόρος ἐνθάδ' ὀλέσθαι,
 νόσφι φίλον πατρός καὶ μητέρος· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 οὐ λήξω πρὶν Τρῶας ἄδην ἐλάσει πολέμοιο.“
 ἦ ῥα καὶ ἐν πρώτοις ἰάχων ἔχε μώνυχας ἵππους.

ΙΛΙΑΔΟΣ Τ.

Θεομαχία.

ὣς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσινι θαυρήσσοντο
 ἀμφὶ σέ, Πηλέος υἱέ, μάχης ἀκόρητον Ἀχαιοί,
 Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμοῦ πεδίοιο·
 Ζεὺς δὲ Θέμιστα κέλευσε θεοὺς ἀγορήνδε καλέσσαι
 κρατὸς ἀπ' Οὐλύμπιοιο πολυπτύχου· ἦ δ' ἄρα πάντῃ 5
 φοιτήσασα κέλευσε Διὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι.
 οὔτε τις οὖν ποταμῶν ἀπέην, νόσφ' Ὠκεανοῖο,
 οὔτ' ἄρα νυμφάων, αἷ τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται
 καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσεια ποιήεντα.

ἔλθόντες δ' ἐς δῶμα Διὸς νεφεληγερέταο 10
 ἕσπτης αἰθούσῃσιν ἐνίζανον, ὃς Διὶ πατρὶ
 "Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.

ὣς οἱ μὲν Διὸς ἐνδον ἀγγεράτ'· οὐδ' ἐνοσίχθων
 νηκούστησε θεῶς, ἀλλ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε μετ' αὐτούς,
 ἴξε δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλὴν· 15
 „τίπτ' αὐτ', ἀργικέραυνε, θεοὺς ἀγορήνδε κάλεσσας;
 ἦ τι περὶ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν μερμηρίζεις;
 τῶν γὰρ νῦν ἄγχιστα μάχη πόλεμός τε δέδρην.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 „ἔγνων, ἐννοσίγαιε, ἐμὴν ἐν στήθεσι βουλὴν, 20
 ὣν ἔνεκα ξυνάγειρα· μέλουσί μοι ὀλλύμενοί περ.
 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ μενέω πτυχὶ Οὐλύμπιο
 ἦμενος, ἐνθ' ὀρόων φρένα τέρψομαι· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 ἔρχεσθ', ὅφρ' ἂν ἵκησθε μετὰ Τρώας καὶ Ἀχαιοὺς,
 ἀμφοτέροισι δ' ἀρήγεθ', ὅπῃ νόος ἐστὶν ἐκάστου. 25
 εἰ γὰρ Ἀχιλλεὺς οἶος ἐπὶ Τρώεσσι μαχεῖται,
 οὐδὲ μίνυνθ' ἔξουσι ποδῶκεα Πηλεΐωνα.

καὶ δέ τέ μιν καὶ πρόσθεν ὑποτρομέεσκον ὄρῶντες·
 νῦν δ', ὅτε δὴ καὶ θυμὸν ἐταίρου χῶεται αἰνῶς,
 δαίδω, μὴ καὶ τεῖχος ὑπὲρ μόρον ἐξαλαπάξῃ.“ 30

ὣς ἔφατο Κρονίδης, πόλεμον δ' ἀλίαςτον ἐγείρεν.
 βᾶν δ' ἱμεναι πολεμόνδε θεοί, δίχα θυμὸν ἔχοντες·
 "Ἥρη μὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν καὶ Παλλὰς Ἀθῆνη
 ἠδὲ Ποσειδάων γαίηοχος ἠδ' ἐριούνης
 Ἑρμείας, ὃς ἐπὶ φρεσὶ πενκαλίμῃσι κέκασται· 35

"Ἥφαιστος δ' ἅμα τοῖσι κίε σθένει βλεμεαίνων
 χαλεύων, ὑπὸ δὲ κνήμαι ῥῶοντο ἀραιαί·
 ἐς δὲ Τρώας Ἄρης κορυθαίολος, αὐτὰρ ἅμ' αὐτῶ
 Φοῖβος Ἀερσεκόμης ἠδ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
 Αἰητὼ τε Ξάνθος τε φιλομμειδῆς τ' Ἀφροδίτη. 40

εἴως μὲν ὃ' ἀπάνευθε θεοὶ θνητῶν ἔσαν ἀνδρῶν,
 τέλος Ἀχαιοὶ μὲν μέγ' ἐκύδανον, οὐνεκ' Ἀχιλλεὺς
 ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς·
 Τρῶας δὲ τρώμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον,
 δειδιότας, ὅθ' ὀρῶντο ποδώκεα Πηλεΐωνα 45
 τεύχεσι λαμπόμενον, βροτολοιγῷ ἴσον Ἄρηι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ μεθ' ὁμίλον Ὀλύμπιοι ἤλυθον ἀνδρῶν,
 ὦρτο δ' Ἔρις κρατερὴ λαοσσόος, αὖτε δ' Ἀθήνη,
 σταῖς ὅτε μὲν παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός,
 ἄλλοτ' ἐπ' ἀκτάων ἐριδούπων μακρὸν αὐτεῖ· 50
 αὖτε δ' Ἄρης ἐτέρωθεν, ἐρεμνῇ λαίλαπι ἴσος,
 ὅξυν κατ' ἀκροτάτης πόλιος Τρώεσσι κελεύων,
 ἄλλοτε παρ Σιμόεντι θέων ἐπὶ Καλλικολώνῃ.

ὧς τοὺς ἀμφοτέρους μάκαρες θεοὶ ὀτρύνοντες
 σύμβalon, ἐν δ' αὐτοῖς ἔριδα ῥήγνυντο βαρεῖαν. 55
 δεινὸν δὲ βρόντησε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 ὑψόθεν· αὐτὰρ ἐνερθε Ποσειδάων ἐτίναξεν
 γαῖαν ἀπειρεσίην ὀρέων τ' αἰπεινὰ κάρηνα·
 πάντες δ' ἐσσεύοντο πόδες πολυπίδακος Ἴδης
 καὶ κορυφαί, Τρώων τε πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν. 60
 ἔδεισεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρον Ἀιδωνεύς,
 δείσας δ' ἐκ θρόνου ἄλτο καὶ ἰαχε, μὴ οἱ ὑπερθεῖν
 γαῖαν ἀναρρήξειε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 οἰκία δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανείη
 σμερδαλέ' εὐρώεντα, τὰ τε στυγέουσι θεοὶ περ. 65
 τόσσος ἄρα κτύπος ὦρτο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
 ἦ τοι μὲν γὰρ ἔναντα Ποσειδάωνος ἄνακτος
 ἵστατ' Ἀπόλλων Φοῖβος ἔχων ἰὰ πτερόεντα,
 ἅντα δ' ἐνναλίιοι θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Ἥρη δ' ἀντίεστη χρυσηλάκατος κελαδεινῇ 70
 Ἄρτεμις ἰοχέαιρα, κασιγνήτη ἐκάτοιο·

Ἀητοὶ δ' ἀντίστη σῶκος ἐριούνιος Ἑρμῆς,
 ἅντα δ' ἄρ' Ἑφαιστοιο μέγας ποταμὸς βαθυδίνης,
 ὃν Ξάνθου καλέουσι θεοί, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.

ὥς οἱ μὲν θεοὶ ἅντα θεῶν ἴσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς τῷ
 Ἑκτορος ἅντα μάλιστα λιλαίετο δύναι ὅμιλον
 Πριαμίδεω· τοῦ γάρ ῥα μάλιστά ἐ θυμὸς ἀνώγειν
 αἵματος ἄσαι Ἄρην ταλαύρινον πολεμιστήν.

Αἰνείαν δ' ἰθὺς λαοσσόος ὥρσεν Ἀπόλλων
 ἀντία Πηλεΐωνος, ἐνῆκε δέ οἱ μένος ἦν· 80
 νῖεί δὲ Πριάμοιο Λυκάονι εἶσατο φωνήν·

τῷ μιν ἐισάμενος προσέφη Διὸς νῖος Ἀπόλλων·
 „Αἰνεία Τρώων βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαί,
 ἃς Τρώων βασιλεῦσιν ὑπίσχεο οἶνοποτάζων,
 Πηλεΐδεω Ἀχιλλῆος ἐναντίβιον πολεμίζειν;“ 85

τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμειβόμενος προσέειπεν·
 „Πριαμίδη, τί με ταῦτα καὶ οὐκ ἐθέλοντα κελεύεις
 ἀντία Πηλεΐωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι;

οὐ μὲν γὰρ νῦν πρῶτα ποδώκεος ἄντ' Ἀχιλλῆος
 στήσομαι, ἀλλ' ἤδη με καὶ ἄλλοτε δουρὶ φόβησεν 90
 ἐξ Ἰδῆς, ὅτε βουσίην ἐπήλυθεν ἡμετέρῃσιν,

πέρσε δὲ Λυρνησὸν καὶ Πηδάσον· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
 εἰρύσαθ', ὅς μοι ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γούνα.
 ἦ κ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶν Ἀχιλλῆος καὶ Ἀθήνης,

ἦ οἱ πρόσθεν ἰοῦσα τίθει φάος ἠδὲ κέλευεν 95
 ἔρχεῖ χαλκίῳ Ἀέλεγας καὶ Τρῶας ἐναίρειν.

τῷ οὐκ ἔστ' Ἀχιλλῆος ἐναντίον ἄνδρα μάχεσθαι·
 αἰεὶ γὰρ πάρα εἰς γε θεῶν, ὅς λαιγὸν ἀμύνει.
 καὶ δ' ἄλλως τοῦ γ' ἰθὺ βέλος πέτετ', οὐδ' ἀπολήγει
 πρὶν χροὸς ἀνδρομέοιο διελθέμεν. εἰ δὲ θεὸς περ 100
 ἴσον τείνειεν πολέμου τέλος, οὗ με μάλα ῥέα
 νικήσει, οὐδ' εἰ παγχάλκεος εὖχεται εἶναι.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 „ἦρως, ἀλλ' ἄγε καὶ σὺ θεοῖς αἰειγενέτησιν
 εὖχεο· καὶ δὲ σέ φασι Διὸς κούρης Ἀφροδίτης 105
 ἐκγεγάμεν, κείνος δὲ χειρίονος ἐκ θεοῦ ἐστίν·
 ἣ μὲν γὰρ Διὸς ἐσθ', ἣ δ' ἐξ ἄλλοιο γέροντος.
 ἀλλ' ἰθὺς φέρε χαλκὸν ἀτειρέα, μηδὲ σε πάμπαν
 λευγαλέοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἄρειῃ.“

ὣς εἰπὼν ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν, 110
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἰθιοπι χαλκῷ.
 οὐδ' ἔλαθ' Ἀρχίσαιο πάϊς λευκώλενον Ἥρην
 ἀντία Πηλεΐωνος ἰὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
 ἣ δ' ἄμυδις στήσασα θεοῦς μετὰ μῦθον ἔειπεν·
 „φράζεσθον δὴ σφῶι, Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη, 115
 ἐν φρεσὶν ὑμετέρησιν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
 Αἰνεΐας ὃδ' ἔβη κεκορυθμένος αἰθιοπι χαλκῷ
 ἀντία Πηλεΐωνος, ἀνῆκε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ἀλλ' ἄγεθ' ἡμεῖς πέρ μιν ἀποτρωπῶμεν ὀπίσσω
 αὐτόθεν· ἣ τις ἔπειτα καὶ ἡμείων Ἀχιλῆι 120
 παρσταίῃ, δοίῃ δὲ κράτος μέγα, μηδέ τι θυμῷ
 δευέσθω, ἵνα εἰδῇ, ὃ μιν φιλέουσιν ἄριστοι
 Ἀθανάτων, οἳ δ' αὖτ' ἀνεμῶλιοι, οἳ τὸ πάρος περ
 Τρωσὶν ἀμύνουσιν πόλεμον καὶ δημοτῆτα.
 πάντες δ' Οὐλύμποιο κατήλθομεν ἀντιόωντες 125
 τῆσδε μάχης, ἵνα μὴ τι μετὰ Τρώεσσι πάθῃσιν
 σήμερον· ὕστερον αὖτε τὰ πείσεται, ἅσσα οἱ αἴσα
 γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
 εἰ δ' Ἀχιλεὺς οὐ ταῦτα θεῶν ἐκ πεύσεται ὁμφῆς,
 δαίσετ' ἐπειθ', ὅτε κέν τις ἐναντίβιον θεὸς ἔλθῃ 130
 ἐν πολέμῳ· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς.“

τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 „Ἥρη, μὴ χαλέπαινε παρὲκ νόον· οὐδέ τί σε χρὴ.

οὐκ ἂν ἐγὼ γ' ἐθέλοιμι θεοὺς ἔριδι ξυνελάσσαι
 [ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ ἡ πολὺν φέρτεροί εἰμεν.] 135
 ἀλλ' ἡμεῖς μὲν ἔπειτα καθεζόμεσθα κίοντες
 ἐκ πάτου ἐς σκοπιήν, πόλεμος δ' ἄνδρεςσι μελήσει.
 εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχωσι μάχης ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ἢ Ἀχιλλῆ' ἰσχωσι καὶ οὐκ εἰδῶσι μάχεσθαι,
 αὐτίκ' ἔπειτα καὶ ἄμμι παρ' αὐτόφιν νεῖκος ὀρεῖται 140
 φυλόπιδος· μάλα δ' ὦκα διακρινθέντας δῖω
 ἄψ ἱμην Οὐλυμπόνδε, θεῶν μεθ' ὀμήγυριν ἄλλων,
 ἡμετέρης ὑπὸ χερσὶν ἀναγκαίῃφι δαμέντας.“

ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο κυανοχαίτης
 τεῖχος ἐς ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος θείοιο, 145
 ὑψηλόν, τό ῥά οἱ Τρῶες καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
 ποίεον, ὅφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγῶν ἀλείαιτο,
 ὁππότε μιν σεύαιτο ἀπ' ἠϊόνος πεδίουνδε.
 ἔνθα Ποσειδάων κατ' ἄρ' ἔξετο καὶ θεοὶ ἄλλοι,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄρρηκτον νεφέλην ὦμοισιν ἔσαντο· 150
 οἱ δ' ἐτέρωσε καθίζον ἐπ' ὀφρύσι Καλλικολώνης
 ἀμφὶ σέ, ἦε Φοῖβε, καὶ Ἄρφα πτολίπορθον.

ὣς οἱ μὲν ῥ' ἐκάτερθε καθείατο μητιόωντες
 βουλὰς· ἀρχέμεναι δὲ δυσηλεγέος πολέμοιο
 ὦκνεον ἀμφοτέροι, Ζεὺς δ' ἡμενος ὕψι κέλευεν. 155
 τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδίου, καὶ λάμπετο χαλκῷ,
 ἀνδρῶν ἠδ' ἵππων· ἀρκαίρε δὲ γαῖα πόδεσσιν
 ὀρνυμένων ἄμυνδις. δύο δ' ἀνέρες ἔзоχ' ἄριστοι
 ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι,
 Αἰνείας τ' Ἀρχισιάδης καὶ δῖος Ἀχιλλεύς. 160
 Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀπειλήσας ἐβεβήκειν
 νευστάζων κόρυθι βριαρῇ· ἀτὰρ ἀσπίδα θοῦρην
 πρόσθεν ἔχε στέρνοιο, τίνασσε δὲ χάλκεον ἔγχος.
 Πηλεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐναντίον ὥρτο, λέων ὣς

σίντης, ὃν τε καὶ ἄνδρες ἀποκτάμεναι μεμιάσιν 165
 ἀγρόμενοι, πᾶς δῆμος· ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀτίζων
 ἔρχεται, ἀλλ' ὅτε κέν τις ἀρηιθῶν αἰζηῶν
 δουρὶ βάλλῃ, ἑάλη τε χανῶν, περὶ τ' ἀφρός ὀδόντας
 γίγνεται, ἐν δέ τέ οἱ κραδίη στένει ἔλκιμον ἦτορ,
 οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν 170
 μαστίεται, ἐξ δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι,
 γλανκιδῶν δ' ἰδυς φέρεται μένει, ἦν τινα πέφυκ
 ἀνδρῶν ἢ αὐτὸς φθίεται πρώτῳ ἐν ὁμίλῳ·
 ὥς Ἀχιλῆ' ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ
 ἀντίον ἐλθέμεναι μεγαλήτορος Αἰνείας. 175
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 „Αἰνεία, τί σὺ τόσσον ὁμίλου πολλὸν ἐπελθὼν
 ἔσθης; ἦ σέ γε θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνάγει
 ἐλπόμενον Τρῶεσσιν ἀνάζειν ἱπποδάμοισιν 180
 τιμῆς τῆς Πριάμου; ἀτὰρ εἴ κεν ἔμ' ἐξεναρίξῃς,
 οὐ τοι τούνεκά γε Πρίαμος γέρας ἐν χειρὶ θήσει·
 εἰσὶν γάρ οἱ παῖδες, ὁ δ' ἐμπεδος οὐδ' ἀεσίφρων.
 ἦ νύ τί τοι Τρῶες τέμενος τάμον ἐξοχὸν ἄλλων,
 καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμῃαι, 185
 αἰ κεν ἐμὲ κτείνῃς; χαλεπῶς δέ σ' ἐολπὰ τὸ ῥέξειν.
 ἤδη μὲν σέ γε φημι καὶ ἄλλοτε δουρὶ φοβῆσαι·
 ἦ οὐ μέμνη, ὅτε πέρ σε βοῶν ἄπο, μῦνον ἐόντα,
 σεῦα κατ' Ἰδαίων ὀρέων ταχέεσσι πόδεσσιν
 καρπαλίμως; τότε δ' οὐ τι μετατροπαλίξεο φεύγων. 190
 ἔνθεν δ' ἐς Λυρνησσὸν ὑπέκφυγες· αὐτὰρ ἐγὼ τῇν
 πέρσα μεθορμηθεὶς σὺν Ἀθήνῃ καὶ Διὶ πατρί,
 ληιάδας δὲ γυναικάς, ἐλευθέρον ἦμαρ ἀπούρας,
 ἦγον· ἀτὰρ σὲ Ζεὺς ἐρρύσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
 ἀλλ' οὐ νῦν σε ῥύεσθαι ὀίομαι, ὥς ἐνὶ θυμῷ 195

βάλλεαι· ἀλλὰ σ' ἐγὼ γ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
 ἐς πληθὺν ἰέναι, μῆδ' ἀντίος ἴστασ' ἐμεῖο,
 πρὶν τι κακὸν παθεῖν· ῥεχθὲν δέ τε νῆπιος ἔγνω.“
 τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
 „Πηλεΐδῃ, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσί γε νηπύτιον ὥς 200
 ἔλπεο δειδίξεσθαι, ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς
 ἡμὲν κερτομίας ἦδ' αἰσὺλα μυθήσασθαι.
 ἰδμεν δ' ἀλλήλων γενεήν, ἰδμεν δὲ τοκῆς,
 πρόκλυτ' ἀκούοντες ἔπεα θνητῶν ἀνθρώπων,
 ὕψει δ' οὐτ' ἄρ' πω σὺ ἐμούς ἰδες οὐτ' ἄρ' ἐγὼ σούς. 205
 φασὶ σὲ μὲν Πηλῆος ἀμύμονος ἔκγονον εἶναι,
 μητρὸς δ' ἐκ Θέτιδος καλλιπλοκάμου Ἀλοσύδνης·
 αὐτὰρ ἐγὼν νῖος μεγαλήτορος Ἀγχίσαο
 εὖχομαι ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ μοι ἔστ' Ἀφροδίτη·
 τῶν δὴ νῦν ἕτεροί γε φίλον παῖδα κλαύουσιν 210
 σήμερον· οὐ γάρ φημ' ἐπέεσσί γε νηπυτίοισιν
 ὧδε διακρινθέντε μάχης ἐξαπονέεσθαι.
 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα θαύμεναι, ὄφρ' ἐν εἰδῆς
 ἡμετέρεην γενεήν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν·
 Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεὺς, 215
 κτίσσε δὲ Δαρδανίην, ἐπεὶ οὐ πω Ἴλιος ἱρή
 ἐν πεδίῳ πεπόλιστο πόλις μερόπων ἀνθρώπων,
 ἀλλ' ἔθ' ὑπωρείας ᾤκεον πολυπίδακος Ἴδης.
 Δάρδανος αὖ τέκεθ' υἱὸν Ἐριχθόνιον βασιλῆα,
 ὃς δὴ ἀφνειότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων· 220
 τοῦ τρισχίλια ἵπποι ἔλος κατά βουκολέοντο
 θήλειαι, πώλοισιν ἀγαλλόμεναι ἀταλῆσιν.
 τάων καὶ Βορέης ἠράσσατο βοσκομενάων,
 ἵππῳ δ' εἰσάμενος παρελέξατο κυανοχαίτη·
 αἰ δ' ὑποκυσάμεναι ἔτεκον δυοκαίδεκα πώλους. 225
 αἰ δ' ὅτε μὲν σκιρτῶεν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν,

ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θεὸν οὐδὲ κατέκλων·
 ἀλλ' ὅτε δὴ σκιρτῶεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 ἄκρον ἐπὶ ῥηγμῖνα ἄλὸς πολιοῖο θέεσκον.
 Τρῶα δ' Ἑριχθόνιος τέκετο Τρώεσσιν ἄνακτα· 230
 Τρῶες δ' αὖ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
 Ἴλος τ' Ἀσδάρακός τε καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης,
 ὃς δὴ κάλλιστος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
 τὸν καὶ ἀνηρεῖσαντο θεοὶ Διὶ οἶνοχοεῦεν
 κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη. 235
 Ἴλος δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Λαομέδοντα,
 Λαομέδων δ' ἄρα Τιθωνὸν τέκετο Πριάμὸν τε
 Λάμπον τε Κλυτίον θ' Ἰκετάονά τ' ὕζον Ἄρηος.
 Ἀσδάρακος δὲ Κάπυν, ὃ δ' ἄρ' Ἀγχίσην τέκε παῖδα·
 αὐτὰρ ἔμ' Ἀγχίσης, Πριάμος δ' ἔτεχ' Ἑκτορα δῖον. 240
 ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι.
 Ζεὺς δ' ἄρετῇν ἄνδρεσσιν ὀφέλλει τε μινύθει τε,
 ὅππως κεν ἐθέλησιν· ὁ γὰρ κάρτιστος ἀπάντων.
 ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα νηπύτιοι ὦς,
 ἔστεωτ' ἐν μέσση ὕσμίνῃ δηιοτήτος. 245
 ἔστι γὰρ ἀμφοτέροισιν ὀνείδεια μνηθήσασθαι
 πολλὰ μάλ'· οὐδ' ἂν νηὺς ἐκατόξυγος ἄχθος ἄροιτο·
 στρεπτή δὲ γλῶσσ' ἐστὶ βροτῶν, πολέες δ' ἐνὶ μῦθοι
 παντοιοί, ἐπέων δὲ πολλὸς νομὸς ἐνθα καὶ ἐνθα.
 ὅπποτόν κ' εἰπησθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσαιο. 250
 ἀλλὰ τί ἤ ἐριδας καὶ νεῖκεα νῶιν ἀνάγκη
 νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὦς τε γυναικας,
 αἵ τε χολωσάμεναι ἔριδος πέρι θυμοβόροιο
 νεικεῦσ' ἀλλήλησι μέσσην ἐς ἄγυιαν ἰοῦσαι,
 πολλὰ τ' ἐόντα καὶ οὐκί· χόλος δέ τε καὶ τὰ κελεύει. 255
 ἀλκῆς δ' οὐ μ' ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις μεμαῶτα
 πρὶν χαλκῷ μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον

γευσόμεθ' ἀλλήλων χαλκήρεσιν ἐργχείησιν.“

ἦ ῥα καὶ ἐν δεινῷ σάκει ἤλασεν ὕβριμον ἐγχος,
 σμερδαλέω· μέγα δ' ἀμφὶ σάκος μύκε δουρὸς ἀκωκῆ. 260
 Πηλεΐδης δὲ σάκος μὲν ἀπὸ ἑο χειρὶ παχείῃ
 ἔσχετο ταρβήσας· φάτο γὰρ δολιχόσκιον ἐγχος
 ῥέα διελεύσεσθαι μεγαλήτορος Αἰνείαιο,
 νήπιος, οὐδ' ἐνόησε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ὥς οὐ ῥηιδί' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα 265
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι θαμῆμεναι οὐδ' ὑποείκειν.
 οὐδὲ τότε Αἰνείαιο δαΐφρονος ὕβριμον ἐγχος
 ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
 [ἀλλὰ δύω μὲν ἔλασσε διὰ πτύχας, αἱ δ' ἄρ' ἔτι τρεῖς
 ἦσαν, ἐπεὶ πέντε πτύχας ἤλασε κυλλοποδίων, 270
 τὰς δύο χαλκείας, δύο δ' ἐνδοθι κασσιτέριοι,
 τὴν δὲ μίαν χρυσέην, τῇ ᾧ ἔσχετο μείλινον ἐγχος.]

δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεὺς προῖει δολιχόσκιον ἐγχος,
 καὶ βάλεν Αἰνείαιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην,
 ἄντυγ' ὑπο πρῶτην, ἣ λεπτότατος θέε χαλκός, 275
 λεπτοτάτῃ δ' ἐπέην ῥινὸς βοός· ἡ δὲ διαπρὸ
 Πηλιάς ἤϊξεν μελίη, λάκε δ' ἀσπὶς ὑπ' αὐτῆς.
 Αἰνείας δ' ἐάλη καὶ ἀπὸ ἔθεν ἀσπὶδ' ἀνέσχεν
 δεΐσας· ἐργχείῃ δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
 ἔστη λεμένη, διὰ δ' ἀμφοτέρους ἔλε κύκλους 280
 ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ὁ δ' ἀλευάμενος δόρυ μακρὸν
 ἔστη, καδ' δ' ἄχος οἱ χύτο μυρίον ὀφθαλμοῖσιν,
 ταρβήσας, ὅ οἱ ἄγχι πάγῃ βέλος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἐμμεμαῶς ἐπόρουσεν, ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξύ,
 σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χερμαδίου λάβε χειρὶ 285
 Αἰνείας, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,
 οἷοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὁ δὲ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
 ἐνθα κεν Αἰνείας μὲν ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ

ἢ κόρυθ' ἢ ἑσάκος, τό οἱ ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
 τὸν δέ κε Πηλεΐδης σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα, 290
 εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
 αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι θεοῖς μετὰ μῦθον ἔειπεν·
 „ὦ πόποι, ἦ μοι ἄχος μεγαλήτορος Αἰνείας,
 ὃς τάχα Πηλεΐωνι δαμείς Ἀιδόσδε κάτεισιν,
 πειθόμενος μύθοισιν Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο, 295
 νήπιος, οὐδέ τί οἱ χραισμήσει λυγρὸν ὄλεθρον.
 ἀλλὰ τί ἦ νῦν οὗτος ἀναΐτιος ἄλγεα πάσχει,
 μὰ ψ ἔνεκ' ἀλλοτρίων ἀχέων, κεχαρισμένα δ' αἰεὶ
 δῶρα θεοῖσι δίδωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;
 ἀλλ' ἄγεθ' ἡμεῖς πέρ μιν ὑπὲρ θανάτου ἀγάγωμεν, 300
 μή πως καὶ Κρονίδης κεχολώσεται, αἶ κεν Ἀχιλλεύς
 τόνδε κατακτείνει· μόριμον δέ οἱ ἔστ' ἀλέασθαι,
 ὄφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὄληται
 Λαρδάνου, ὃν Κρονίδης περὶ πάντων φίλατο παίδων,
 οἱ ἔθεν ἐξεγένοντο γυναικῶν τε θνητῶν. 305
 ἦδη γὰρ Πριάμου γενεὴν ἤχθηρε Κρονίων·
 νῦν δὲ δὴ Αἰνείας βίη Τρώεσσι ἀνάξει
 καὶ παίδων παῖδες, τοὶ κεν μετόπισθε γένωνται.“
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
 „ἐννοσίγαι', αὐτὸς σὺ μετὰ φρεσὶ σῆσι νόησον 310
 Αἰνείαν, ἥ κέν μιν ἐρύσσειαι ἢ κεν ἐάσεις
 [Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ δαμήμεναι ἔσθλὸν ἐόντα.]
 ἦ τοι μὲν γὰρ νῶϊ πολέας ὠμόσσαμεν ὄρκους
 πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
 μή ποτ' ἐπὶ Τρώεσσι ἀλεξήσειν κακὸν ἡμᾶρ, 315
 μηδ' ὅπότ' ἂν Τροίῃ μαλερῶ πυρὶ πᾶσα δάηται
 δαιομένη, δαίωσι δ' ἀρήιοι νῆες Ἀχαιῶν.“
 αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἔκονσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 βῆ ὃ' ἱμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐρχεῖάν,

ἴξε δ', ὅθ' Αἰνείας ἦδ' ὁ κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεύς. 320
 αὐτίκα τῷ μὲν ἔπειτα κατ' ὀφθαλμῶν χέεν ἄχλυν
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ· ὁ δὲ μελίην ἐύχαλκον
 ἀσπίδος ἐξέρυσεν μεγαλήτορος Αἰνείας·
 καὶ τὴν μὲν προπάρουθε ποδῶν Ἀχιλῆος ἔθηκεν,
 Αἰνείαν δ' ἔσσευεν ἀπὸ χθονὸς ὑψὸς αἰείρας. 325
 πολλὰς δὲ στίχας ἠρώων, πολλὰς δὲ καὶ ἵππων
 Αἰνείας ὑπερᾶλτο θεοῦ ἀπὸ χειρὸς ὀρούσας,
 ἴξε δ' ἐπ' ἐσχατιὴν πολυδαίκοις πολέμοιο,
 ἐνθα τε Κανύκωνες πόλεμον μέτα θωρήσσοντο.
 τῷ δὲ μάλ' ἐγγύθεν ἦλθε Ποσειδάων ἐνοσίχθων, 330
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Αἰνεία, τίς σ' ὧδε θεῶν ἀτέοντα κελεύει
 ἀντία Πηλεΐωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι,
 ὅς σεῦ ἄμα κρείσσων καὶ φίλτερος ἀθανάτοισιν;
 ἀλλ' ἀναχωρήσαι, ὅτε κεν συμβλήηαι αὐτῷ, 335
 μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἀΐδος εἰσαφίκηαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' Ἀχιλεὺς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπη,
 θαρσύνσας δὴ ἔπειτα μετὰ πρῶτοισι μάχεσθαι·
 οὐ μὲν γάρ τίς σ' ἄλλος Ἀχαιῶν ἐξεναρῖξει.“
 ὣς εἰπὼν λίπεν αὐτόθι, ἐπεὶ διεπέρφαδε πάντα. 340
 αἶψα δ' ἔπειτ' Ἀχιλῆος ἀπ' ὀφθαλμῶν σκέδασ' ἄχλυν
 θεσπεσίην· ὁ δ' ἔπειτα μέγ' ἐξιδεν ὀφθαλμοῖσιν,
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 „ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι·
 ἔγχος μὲν τόδε κείται ἐπὶ χθονός, οὐδέ τι φῶτα 345
 λεύσσω, τῷ ἐφέηκα κατακτάμεναι μενεαίνων.
 ἦ ἦ καὶ Αἰνείας φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ἦεν· ἀτάρ μιν ἔφην μᾶψ αὐτῶς εὐχετάσθαι.
 ἐρρέτω· οὐ οἱ θυμὸς ἐμεῦ ἔτι πειρηθῆναι
 ἔσσεται, ὅς καὶ νῦν φύγεν ἄσμενος ἐκ θανάτοιο. 350

ἀλλ' ἔγε δὴ Δαναοῖσι φιλοπολέμοισι κελεύσας
τῶν ἄλλων Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἑλθών.“

ἦ καὶ ἐπὶ στίχας ἄλτο, κέλευε δὲ φωτὶ ἐκάστω·
„μηκέτι νῦν Τρώων ἐκὰς ἔστατε, δῖοι Ἀχαιοί,
ἀλλ' ἄρ' ἀνὴρ ἄντ' ἀνδρὸς ἵτω, μεμᾶτω δὲ μάχεσθαι. 355
ἀργαλέον δέ μοι ἔστι, καὶ ἰφθίμω περ ἔόντι,
τοσσοῦσδ' ἀνθρώπους ἐφέπειν καὶ πᾶσι μάχεσθαι·
οὐδέ κ' Ἄρης, ὅς περ θεὸς ἔμβροτος, οὐδέ κ' Ἀθήνη
τοσσησδ' ὑσμίνης ἐφέποι στόμα καὶ πονέοιτο·
ἀλλ' ὅσσον μὲν ἐγὼ δύναμαι χερσίν τε ποσίν τε 360
καὶ σθένει, οὐ μέ τί φημι μεθησέμεν, οὐδ' ἡβαιόν,
ἀλλὰ μάλα στιχὸς εἶμι διαμπερές, οὐδέ τιν' οἶω
Τρώων χαιρήσειν, ὅς τις σχεδὸν ἔγχεος ἔλθῃ.“

ὣς φάτ' ἐποτρύνων· Τρώεσσι δὲ φαιδύμενος Ἐκτωρ
κέκλεθ' ὁμοκλήσας, φάτο δ' ἱμμεναι ἄντ' Ἀχιλλῆος 365
„Τρῶες ὑπέρθυμοι, μὴ δείδυτε Πηλεΐωνα.
καὶ κεν ἐγὼν ἐπέεσσι καὶ ἀθανάτοισι μαχοίμην·
ἔρχεθ' ὁ ἀργαλέον, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
οὐδ' Ἀχιλεὺς πάντεσσι τέλος μύθοις ἐπιθήσει,
ἀλλὰ τὸ μὲν τελέει, τὸ δὲ καὶ μεσσηγὺν κολουεῖ. 370
τῷ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν,
εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ' αἰθωνι σιδήρῳ.“

ὣς φάτ' ἐποτρύνων, οἳ δ' ἀντίοι ἔρχε' ἄειραν·
Τρῶες· τῶν δ' ἄμυδις μίχθη μένος, ὥρτο δ' αὐτή.
καὶ τότε ἄρ' Ἐκτορα εἶπε παραστάς Φοῖβος Ἀπόλλων· 375
„Ἐκτορ, μηκέτι πάμπαν Ἀχιλλῆι προμάχιζε,
ἀλλὰ κατὰ πληθύν τε καὶ ἐκ φλοίσβοιο δέδεξο,
μὴ πῶς σ' ἡὲ βάλῃ ἡὲ σχεδὸν ἄορι τύψῃ.“

ὣς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' αὖτις ἐδύσετο οὐλαμὸν ἀνδρῶν
ταρβήσας, ὅτ' ἄκουσε θεοῦ ὅπα φωνήσαντος. 380
ἐν δ' Ἀχιλεὺς Τρώεσσι θύρε, φρεσὶν εἰμένος ἀλκήν,

σμερδαλέα ἰάχων· πρῶτον δ' ἔλεν Ἰφιτίωνα
 ἔσθλὸν Ὀτρυντεΐδην, πολέων ἡγήτορα λαῶν,
 ὃν νύμφη τέκε νηὶς Ὀτρυντῇι ποτολιπόρθῳ
 Τρώῳ ὑπο νιφόεντι, Ἰδῆς ἐν πίονι δήμῳ· 385
 τὸν δ' ἰδὼς μεμαῶτα βάλ' ἔργχει δῖος Ἀχιλλεὺς
 μέσσην κακ κεφαλὴν· ἥ δ' ἄνδριχα πᾶσα κεάσθη.
 δούπησεν δὲ πεσών, ὃ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεύς·
 „κέῖσαι, Ὀτρυντεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν·
 ἐνθάδε τοι θάνατος, γενεὴ δέ τοί ἐστ' ἐπὶ λίμνῃ 390
 Γυγαίῃ, ὅθι τοι τέμενος πατρῴϊόν ἐστιν,
 Ὕλλῳ ἐπ' ἰχθυόεντι καὶ Ἑρμῷ δινηέντι.“

ὥς ἔφατ' εὐχόμενος, τὸν δὲ σκότος ὕσσε κάλυψεν.
 τὸν μὲν Ἀχαιῶν ἵπποι ἐπισσώτορις διατέοντο
 πρώτη ἐν ὕσμίνῃ· ὃ δ' ἐπ' αὐτῷ Δημολέοντα, 395
 ἔσθλὸν ἄλεξητῆρα μάχης, Ἀντήνορος υἱόν,
 νύξε κατὰ κρόταφον, κυνέης διὰ χαλκοπαρήν.
 οὐδ' ἄρα χαλκείῃ κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ δι' αὐτῆς
 αἰχμῇ ἱεμένη ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ
 ἐνδον ἄπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα. 400
 Ἴπποδάμαντα δ' ἐπεὶ κατ' ἵππων αἴξαντα
 πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα μετάφρενον οὔτασε δουρὶ·
 αὐτὰρ ὃ θυμὸν αἰσθε καὶ ἥρυνεν, ὥς ὅτε ταῦρος
 ἥρυνεν ἐλκόμενος Ἑλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα,
 κούρων ἐλκόντων· γάνυται δέ τε τοῖς ἐνοσίχθων· 405
 ὥς ἄρα τὸν γ' ἐρυγόντα λίπ' ὀστέα θυμὸς ἀγῆνωρ·
 αὐτὰρ ὃ βῆ σὺν δουρὶ μετ' ἀντίθεον Πολύδωρον
 Πριαμίδην. τὸν δ' οὐ τι πατήρ εἶσκε μάχεσθαι,
 οὐνεκά οἱ μετὰ παισὶ νεώτατος ἔσκε γόνοιο,
 καὶ οἱ φίλτατος ἔσκε, πόδεςσι δὲ πάντας ἐνίκα· 410
 δῆ τότε νηπιέησι, ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων,
 θῦνε διὰ προμάχων, εἵως φίλον ὤλεσε θυμόν.

τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 νῶτα παραΐσσοντος, ὅθι ζωστήρος ὄχῃες
 χρούσειοι σύνεχον καὶ διπλούς ἦντετο θώρηξ· 415
 ἀντικρὺς δὲ διέσχε παρ' ὀμφαλὸν ἐγχεος αἰχμῇ,
 γυνὴ δ' ἔριπ' οἰμῶξας, νεφέλῃ δέ μιν ἀμφεκάλυψεν
 κτανέη, προτὶ οἷ δ' ἔλαβ' ἔντερα χερσὶ λιασθεῖς.

Ἐκτωρ δ' ὥς ἐνόησε κασίγνητον Πολύδωρον
 ἔντερα χερσὶν ἔχοντα λιαζόμενον προτὶ γαίῃ, 420
 κὰρ ῥά οἱ ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 δηρὸν ἐκὰς στρωφᾶσθ', ἀλλ' ἀντίος ἦλθ' Ἀχιλλῆι
 ὀξὺ δόρυ κραδάων, φλογὶ εἵκελος. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 ὥς εἶδ', ὥς ἀνέπαλτο, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΰδα·
 „ἐγγὺς ἀνὴρ, ὅς ἐμόν γε μάλιστ' ἐσεμᾶσσάτο θυμόν,
 ὅς μοι ἑταῖρον ἔπεφνε τετιμένον· οὐδ' ἂν ἔτι δὴν 426
 ἀλλήλους πτώσσοιμεν ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας.“

ἦ καὶ ὑπόδρα ἰδὼν προσεφώνεεν Ἐκτορα δῖον·
 „ἄσσον ἰθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι.“
 τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ· 430
 „Πηλεΐδη, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσί γε νηπύτιον ὥς
 ἔλπεο δειδίξεσθαι, ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς
 ἡμὲν κερτομίας ἡδ' αἵσυλα μυθήσασθαι.
 οἶδα δ', ὅτι σὺ μὲν ἐσθλός, ἐγὼ δὲ σέθεν πολὺ χείρων·
 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται, 435
 αἶ' κέ σε χειρότερός περ ἐὼν ἀπὸ θυμὸν ἔλωμαι
 δοῦρὶ βαλὼν, ἐπεὶ ἦ καὶ ἐμόν βέλος ὀξὺ πάροισεν.“

ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προῖει δόρυ· καὶ τό γ' Ἀθήνη
 πνοιῇ Ἀχιλλῆος πάλιν ἔτραπε κυδαλίμοιο,
 ἦκα μάλα ψύξασα· τὸ δ' ἄψ ἵκεθ' Ἐκτορα δῖον, 440
 αὐτοῦ δὲ προπάροισθε ποδῶν πέσεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 ἐμμεμαῶς ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίνων,
 σμερδαλέα ἰάχων· τὸν δ' ἐξήρπαξεν Ἀπόλλων

ῥεῖα μάλ' ὥς τε θεός, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἡέρι πολλῇ.
 τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς 445
 ἔρχει χαλκείῳ, τρὶς δ' ἡέρα τύψε βαθεΐαν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος,
 δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ἔξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι
 ἦλθε κακόν· νῦν αὖτ' σ' ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων, 450
 ᾧ μέλλεις εὐχέσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.
 ἦ θῆν' σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
 εἰ πού τις καὶ ἐμοί γε θεῶν ἐπιτάροσθός ἐστιν.
 νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὅν κε κιχείω.“

ὧς εἰπὼν Δρύοπ' οὗτα κατ' ἀνχένα μέσσον ἄκοντι· 455
 ἤριπε δὲ προπάροιθε ποδῶν. ὁ δὲ τὸν μὲν ἔασεν,
 Δημοῦχον δὲ Φιλητοριδὴν ἦν τε μέγαν τε
 καὶ γόνυ δουρὶ βαλὼν ἠρύκακε. τὸν μὲν ἔπειτα
 οὐτάξων ξίφει μεγάλῳ ἐξαίνυτο θυμόν·
 αὐτὰρ ὁ Λαόγονον καὶ Δάρδανον, νῆε Βίαντος, 460
 ἄμφω ἐφορμηθεῖς ἐξ ἵππων ὥσε χαμᾶζε,
 τὸν μὲν δουρὶ βαλὼν, τὸν δὲ σχεδὸν ἄορι τύψας.
 Τρῶα δ' Ἀλαστοριδὴν — ὁ μὲν ἀντίος ἦλυθε γούνων,
 εἰ πῶς εὖ πεφίδουτο λαβὼν καὶ ζῶν ἀφείη
 μηδὲ κατακτείνειεν ὁμηλικίην ἐλεήσας, 465
 νήπιος, οὐδὲ τὸ ἥδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν·
 οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν οὐδ' ἀγανόφρων,
 ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαῶς. ὁ μὲν ἦπτετο χεῖρεσι γούνων
 ἰέμενος λίσσεσθ', ὁ δὲ φασγάνῳ οὗτα καθ' ἦπαρ·
 ἐκ δὲ οἱ ἦπαρ ὕλισθεν, αὐτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτοῦ 470
 κόλπον ἐνέπλησεν· τὸν δὲ σκότος ὕσσε κάλυψεν
 θυμοῦ δευόμενον. ὁ δὲ Μούλιον οὗτα παραστάς
 δουρὶ κατ' οὖς· εἴθαρ δὲ δι' οὔατος ἦλθ' ἐτέροιο
 αἰχμῇ χαλκείῃ. ὁ δ' Ἀρήνορος υἱὸν Ἐχεκλον

μέσσην καὶ κεφαλὴν ξίφει ἥλασε κοπήεντι, 475
 πᾶν δ' ὑπεθερμάνυθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὅσσε
 ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
 Δευκαλίωνα δ' ἔπειθ', ἵνα τε ξυνέχουσιν τένοντες
 ἀγκῶνος, τῇ τόν γε φίλης διὰ χειρὸς ἔπειρεν
 αἰχμῇ χαλκείῃ· ὁ δέ μιν μένε χεῖρα βαρυνθείς, 480
 πρόσθ' ὀρόων θάνατον. ὁ δὲ φρασγάνῳ ἀνχένα θείνας
 τῇλ' αὐτῇ πῆληκι κάρη βάλε· μυελὸς αὐτε
 σφονδυλίων ἐκπαλθ', ὁ δ' ἐπὶ χθονὶ κεῖτο ταυνοσθείς.
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετ' ἀμύμονα Πείρεω υἱὸν
 Ῥίμουν, ὃς ἐκ Θορήκης ἐριβώλακος εἰληλούθειν· 485
 τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι, πάγῃ δ' ἐν νηδυί χαλκός,
 ἥριπε δ' ἐξ ὀχέων. ὁ δ' Ἀρηίδοον θεράποντα,
 ἄψ ἵππους στρέψαντα, μετάφρενον ὀξεί δουρὶ
 νύξ', ἀπὸ δ' ἄρματος ὤσε· κυκλήθησαν δὲ οἱ ἵπποι.

ὥς δ' ἀναμαιμάει βαθεῖ ἄγκυα θεσπιδάες πῦρ 490
 οὔρεος ἀζαλέοιο, βαθεῖα δὲ καίεται ὕλη,
 πάντῃ τε κλονέων ἄνεμος φλόγα εἰλυφάζει,
 ὥς ὅ γε πάντῃ θῦνε σὺν ἐγγεῖ δαίμονι ἴσος
 κτεινομένους ἐφέπων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
 ὥς δ' ὅτε τις ζεύξῃ βόας ἄρσενας εὐρυμετώπους 495
 τριβέμεναι κροῖ λευκὸν ἐνκτιμένην ἐν ἄλωϊ,
 ῥίμφα τε λέπτ' ἐγένοντο βοῶν ὑπὸ πόσσ' ἐριμύκων,
 ὥς ὑπ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου μώνυχες ἵπποι
 στείβον ὁμοῦ νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων
 νέρθεν ἅπας πεπάλακτο καὶ ἄντυγες αἱ περὶ δίφρον, 500
 ἄς ἄρ' ἄφ' ἱππέων ὀπλέων ῥαθάμιγγες ἐβαλλον
 αἶ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων. ὁ δὲ ἵετο κῆδος ἀρέσθαι
 Πηλεΐδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.

ΙΛΙΑΔΟΣ Φ.

Μάχη παραποτάμιος.

ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἶξον ἑυρρεῖος ποταμοῖο,
 Ξάνθου δινηέντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
 ἔνθα διατμήξας τοὺς μὲν πεδίονδε δῖωκεν
 πρὸς πόλιν, ἣ περ Ἀχαιοὶ ἀτυζόμενοι φοβέοντο
 ἡματι τῷ προτέρῳ, ὅτ' ἐμαίνετο φαίδιμος Ἔκτωρ· 5
 τῇ δ' οἱ γε προχέοντο πεφυζότες, ἡέρα δ' Ἥρη
 πίτνα πρόσθε βαθεῖαν ἐρυκέμεν· ἡμίσεες δὲ
 εἰς ποταμὸν εἰλεῦντο βαθύρροον ἀργυροδίνην.
 ἐν δ' ἔπεσον μέγαλ' ὀϊάγῳ, βράχε δ' αἰπὰ ῥέεθρα,
 ὄχθαι δ' ἀμφὶ περὶ μεγάλ' ἱαχον· οἱ δ' ἀλαλητῷ 10
 ἔννεον ἔνθα καὶ ἔνθα, ἐλίσσόμενοι περὶ δίνας.
 ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ ῥιπῆς πυρὸς ἀκρίδες ἡερέθονται
 φευγέμεναι ποταμόνδε· τὸ δὲ φλέγει ἀκάματον πῦρ
 ὄρμενον ἐξαίφνης, ταὶ δὲ πτώσσουσι καθ' ὕδωρ·
 ὥς ὕπ' Ἀχιλλῆος Ξάνθου βαθυδινήεντος 15
 πλήτο ῥόος κελάδων ἐπιμῖξ ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν.

αὐτὰρ ὁ διογενῆς δόρυ μὲν λίπεν αὐτοῦ ἐπ' ὄχθῃ
 κεκλιμένον μυρικήσιν, ὁ δ' ἔσθορε δαίμονι ἴσος
 φάσγανον οἶον ἔχων, κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα,
 τύπτε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀεικῆς
 ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνεται δ' αἵματι ὕδωρ. 21
 ὥς δ' ὑπὸ δελφῖνος μεγακήτεος ἰχθύες ἄλλοι
 φεύγοντες πιμπλᾷσι μυχοὺς λιμένος ἐνὸρμον,
 δειδιότες· μάλα γάρ τε κατεσθίει, ὃν κα λάβησιν·
 ὥς Τρῶες ποταμοῖο κατὰ δεινοῖο ῥέεθρα 25
 πτώσσον ὑπὸ κρημνούς. ὁ δ' ἐπεὶ κάμε χεῖρας ἐναίρων,
 ζωοὺς ἐκ ποταμοῖο θυώδεα λέξατο κούρους

ποινήν Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο θανόντος.
 τοὺς ἐξῆγε θύραζε τεθηπότας ἤυτε νεβρούς,
 δῆσε δ' ὀπίσσω χεῖρας ἐντμήτοισιν ἱμάσιν, 30
 τοὺς αὐτοὶ φορέεσκον ἐπὶ στρεπτοῖσι χιτῶσιν,
 δῶκε δ' ἐταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 αὐτὰρ ὁ ἄψ' ἐπόρουσε δαΐζέμεναι μενεαίνων.

ἔνθ' υἱεῖ Πριάμοιο συνήντετο Δαρδανίδαο
 ἐκ ποταμοῦ φεύγοντι Λυκάονι, τὸν ῥά ποτ' αὐτὸς 35
 ἦγε λαβὼν ἐκ πατρὸς ἀλωῆς οὐκ ἐθέλοντα,
 ἐννύχιος προμολών· ὁ δ' ἐρινεὸν ὀξεί χαλκῷ
 τάμνε νέους ὄρηκας, ἵν' ἄρματος ἄντυγες εἶεν·
 τῷ δ' ἄρ' ἀνώιστον κακὸν ἤλυθε δῖος Ἀχιλλεύς.
 καὶ τότε μὲν μιν Αἴημον ἐνκτιμένην ἐπέρασσεν 40
 νηυσὶν ἄγων, ἀτὰρ υἱὸς Ἰήσονος ὦνον ἔδωκεν·
 καίθινεν δὲ ξεινὸς μιν ἐλύσατο, πολλὰ δ' ἔδωκεν,
 Ἰμβριος Ἡετίων, πέμψεν δ' ἐς δῖαν Ἀρίσβην·
 ἐνθ' ἐν ὑπεκπροφυγῶν πατρώϊον ἵκετο δῶμα.
 ἔνδεκα δ' ἡμᾶτα θυμὸν ἐτέρπετο οἷσι φίλοισιν 45
 ἐλθὼν ἐκ Αἴημοιο· δυωδεκάτῃ δέ μιν αὖτις
 χερσὶν Ἀχιλλῆος θεὸς ἐμβαλεν, ὅς μιν ἐμελλεν
 πέμψειν εἰς Αἶδαο καὶ οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι.
 τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
 γυμνόν, ἄτερ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος, οὐδ' ἔχεν ἔγχος, 50
 ἀλλὰ τὰ μὲν ῥ' ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε· τεῖρε γὰρ ἰδρῶς
 φεύγοντ' ἐκ ποταμοῦ, κάματος δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 „ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
 ἦ μάλα δὴ Τρῶες μεγαλήτορες, οὓς περ ἔπεφνον, 55
 αὖτις ἀναστήσονται ὑπὸ ζόφου ἡερόεντος,
 οἷον δὴ καὶ ὃδ' ἦλθε φυγῶν ὑπο νηλεὲς ἥμαρ,
 Αἴημον ἐς ἡγαθέην πεπερημένος· οὐδέ μιν ἔσχευ

πόντος ἄλως πολιῆς, ὃ πολέας ἀέχοντας ἐρύκει.
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ δουρὸς ἀκωκῆς ἡμετέροιο 60
 γεύσεται, ὅφρα ἴδωμαι ἐνὶ φρεσὶν ἠδὲ δαείω,
 ἢ ἄρ' ὁμῶς καὶ κεῖθεν ἐλεύσεται, ἢ μιν ἐρύξει
 γῇ φυσίζοος, ἢ τε κατὰ κρατερὸν περ ἐρύκει.“

ὣς ὠρμαινε μένων, ὃ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθε τεθηπῶς,
 γούνων ἄψασθαι μεμαῶς, περὶ δ' ἤθιλε θυμῷ 65
 ἐκφυγέειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν.
 ἦ τοι ὃ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεὺς
 οὐτάμεναι μεμαῶς, ὃ δ' ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων
 κύψας· ἐργεῖη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
 ἔσται, ἱεμένη χροὸς ἄμεναι ἀνδρομέοιο. 70

αὐτὰρ ὃ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἑλὼν ἐλλίσσετο γούνων,
 τῇ δ' ἐτέρῃ ἔχεν ἐργχος ἀκαχμένον οὐδὲ μεθίει·
 [καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·]
 „γουννοῦμαί σ', Ἀχιλεῦ, σὺ δέ μ' αἰδέο καὶ μ' ἐλέησον·
 ἀντί τοί εἰμ' ἱκέταο, διοτρεφεύς, αἰδοίοιο· 75

πὰρ γὰρ σοὶ πρῶτῳ πασάμην Δημήτερος ἀκτὴν
 ἤματι τῷ, ὅτε μ' εἶλες ἐνκτιμένην ἐν ἀλώῃ,
 καὶ μ' ἐπέρασσας ἄνευθεν ἔργων πατρός τε φίλων τε
 Αἴημον ἐς ἡραθέην, ἑκατόμβοιον δέ τοι ἤλφον.
 νῦν δὲ λύμην τρὶς τόσσα πορῶν· ἥως δέ μοί ἐστιν 80
 ἦδε δυωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα

πολλὰ παθὼν· νῦν αὖ με τεῆς ἐν χερσὶν ἔθηκεν
 μοῖρ' ὀλοή· μέλλω που ἀπέχθεσθαι Διὶ πατρί,
 ὅς με σοὶ αὐτὶς ἔδωκε· μινυνθάδιον δέ με μήτηρ
 γείνατο Λαοδόη, θυγάτηρ Ἄλτῃος γέροντος, 85
 Ἄλτῃος, ὅς Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει,
 Πηδάσων αἰπήεσαν ἔχων ἐπὶ Σατυμόεντι.

τοῦ δ' ἔχε θυγατέρα Πρίαμος, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας·
 τῆς δὲ δῶα γενομέσθαι, σὺ δ' ἄμφω δειροτομήσεις.

ἦ τοι τὸν πρότοισι μετὰ πρυλέεσσι δάμασσας, 90
 ἀντίθεον Πολύδωρον, ἐπεὶ βάλες ὀξείῃ δουρί·
 νῦν δὲ δὴ ἐνθάδ' ἐμοὶ κακὸν ἔσσεται· οὐ γὰρ οἶω
 σὰς χεῖρας φεύξεσθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσε γε δαίμων.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 μὴ με κτεῖν', ἐπεὶ οὐχ ὁμογάστριος Ἑκτορὸς εἰμι, 95
 ὅς τοι ἐταῖρον ἔπεφνεν ἐνῆέα τε κρατερὸν τε.“

ὣς ἄρα μιν Πριάμοιο προσηύδα φαίδιμος υἱὸς
 λισσόμενος ἐπέεσσιν, ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἄκουσεν·
 „νήπιε, μὴ μοι ἄποινα πιφάνυσκεο μηδ' ἀγόρευε·
 πρὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον ἐπισπεῖν αἰσίμον ἦμαρ, 100
 τόφρα τί μοι πεφιδέσθαι ἐνὶ φρεσὶ φίλτερον ἦεν
 Τρώων, καὶ πολλοὺς ζωοὺς ἔλον ἡδὲ πέρασσα·
 νῦν δ' οὐκ ἔσθ', ὅς τις θάνατον φύγῃ, ὃν κε θεὸς γε
 Ἴλίου προπάρουθεν ἐμῆς ἐν χερσὶ βάλλῃσιν,
 καὶ πάντων Τρώων, πέρι δ' αὖ Πριάμοιό γε παίδων. 105
 ἀλλὰ, φίλος, θάνε καὶ σὺ· τί ἡ ὀλοφύρεαι οὕτως;
 κάτθανε καὶ Πάτροκλος, ὃ περ σέο πολλὸν ἀμείνων.
 οὐχ ὀράας, οἷος καὶ ἐγὼ καλὸς τε μέγας τε;
 πατρὸς δ' εἰμ' ἀγαθοῖο, θεὰ δέ με γείνατο μήτηρ·
 ἀλλ' ἐπὶ τοι καὶ ἐμοὶ θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή. 110
 ἔσσεται ἦ ἤως ἦ δέλλῃ ἦ μέσον ἦμαρ,
 ὅπποτε τις καὶ ἐμεῖο ἄρει ἐκ θυμὸν ἔλῃται,
 ἦ ὃ γε δουρὶ βαλὼν ἦ ἀπὸ νευρῆφιν διστυῶ.“

ὣς φάτο, τοῦ δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ·
 ἔγχος μὲν ῥ' ἀφῆκεν, ὃ δ' ἔξετο χεῖρε πετάσσας 115
 ἀμφοτέρως. Ἀχιλεὺς δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ
 τύψε κατὰ κληῖδα παρ' αὐχένα, πᾶν δέ οἱ εἶσω
 δὺ ξίφος ἄμφηκες· ὃ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
 κεῖτο ταθίς, ἐκ δ' αἷμα μέλαν ῥέε, θεῦε δὲ γαῖαν.
 τὸν δ' Ἀχιλεὺς ποταμόνδε λαβὼν ποδὸς ἦκε φέρεσθαι,

καὶ οἱ ἐπενχόμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν· 121
 „ἐνταυθοὶ νῦν κείσο μετ' ἰχθύσιν, οἷ σ' ὠτειλήν
 αἴμ' ἀπολιχηθήσονται ἀκηδέες· οὐδέ σε μήτηρ
 ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ἀλλὰ Σκάμανδρος
 οἴσει δινήεις εἰσω ἄλως εὐρέα κόλπον. 125
 θρώσκων τις κατὰ κῦμα μέλαιναν φρεῖχ' ὑπαῖξει
 ἰχθύς, ὅς κε φάγησι Λυκάονος ἀργέτα δημόν.
 φθείρεσθ', εἰς ὃ κεν ἄστυ κειόμεν Ἰλίου Ιρῆς,
 ὑμεῖς μὲν φεύγοντες, ἐγὼ δ' ὀπιθεν κερατίζων.
 οὐδ' ὑμῖν ποταμός περ εὐρροος ἀργυροδίνης 130
 ἀρκέσει, ᾧ δὴ δητὰ πολέας ἱερεύετε ταύρους,
 ζωὸν δ' ἐν δίνῃσι καθίετε μώνυχας ἵππους.
 ἀλλὰ καὶ ὧς ὀλέεσθε κακὸν μόρον, εἰς ὃ κε πάντες
 τίσετε Πατρόκλοιο φόνον καὶ λαιγὸν Ἀχαιῶν,
 οὓς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνετε νόσφιν ἐμεῖο.“ 135
 ὧς ἄρ' ἔφη, ποταμὸς δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
 ὥρμηθεν δ' ἀνὰ θυμόν, ὅπως παύσειε πόνοιο
 δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λαιγὸν ἀλάλκοι.
 τόφρα δὲ Πηλέος υἱὸς ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος
 Ἀστεροπαῖῳ ἐπᾶλτο κατακτάμεναι μενεαίνων, 140
 υἱεὶ Πηλεγόνοσ' τὸν δ' Ἀξιὸς εὐρυρέεθρος
 γέλνατο καὶ Περίβοια, Ἀκισσαμενοῖο θυγατρῶν
 πρεσβυτάτη· τῇ γάρ ῥα μίγῃ ποταμὸς βαθυδίνης.
 τῷ ῥ' Ἀχιλεὺς ἐπόρουσεν, ὃ δ' ἀντίος ἐκ ποταμοῖο
 ἔστη ἔχων δύο δοῦρε· μένος δέ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκεν 145
 Ξάνθος, ἐπεὶ κεχόλωτο δαίκαμένων αἰζηῶν,
 τοὺς Ἀχιλεὺς ἐδάϊζε κατὰ ῥόον οὐδ' ἐλείπειν.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 „τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν, ὃ μεν ἔτλης ἀντίος ἐλθεῖν; 150
 δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσιν.“

τὸν δ' αὖ Πηλεγόνος προσεφώνεε παίδιμος υἱός·
 „Πηλεΐδῃ μενάρθυμε, τί ἦ γενεὴν ἐρεΐνεις;
 εἰμ' ἐκ Παιονίης ἐριβόλου, τηλόθ' ἐούσης,
 Παίονας ἄνδρας ἄγων δολιχεγχείας· ἦδε δέ μοι νῦν 155
 ἤως ἐνδεκάτῃ, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα.
 αὐτὰρ ἐμοὶ γενεὴ ἐξ Ἀξιοῦ εὐρὺν ῥέοντος,
 [Ἀξιοῦ, ὃς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἵησιν,]
 ὃς τέκε Πηλεγόνα κλυτὸν ἔργει· τὸν δ' ἐμέ φασιν
 γείνασθαι. νῦν αὖτε μαχώμεθα, παίδιμ' Ἀχιλλεῦ.“ 160
 ὥς φάτ' ἀπειλήσας, ὃ δ' ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεὺς
 Πηλιάδα μελίην· ὃ δ' ἀμαρτῇ δοῦρασιν ἀμφὶς
 ἦρως Ἀστεροπαῖος, ἐπεὶ περιδέξιος ἦεν·
 καὶ ῥ' ἐτέρῳ μὲν δουρὶ σάκος βάλεν, οὐδὲ διαπρὸ
 ῥῆξε σάκος· χροσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο· 165
 τῷ δ' ἐτέρῳ μιν πῆχυν ἐπιγράβδην βάλε χεῖρὸς
 δεξιτερῆς, σῦτό δ' αἶμα κελαινεφές· ἡ δ' ὑπὲρ αὐτοῦ
 γαίῃ ἐνεστήρικτο, λιλαιομένη χροσὸς ἄσαι.
 δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεὺς μελίην ἰδυπτίωνα
 Ἀστεροπαῖω ἐφῆκε κατακτάμεναι μενεαίνων· 170
 καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν, ὃ δ' ὑψηλὴν βύλεν ὄχθην,
 μεσσοπαγὲς δ' ἄρ' ἔθηκε κατ' ὄχθης μείλινον ἔγχος.
 Πηλεΐδης δ' ἔορ ὅξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 ἄλτ' ἐπὶ οἱ μεμαῶς· ὃ δ' ἄρα μελίην Ἀχιλῆος
 οὐ δύνατ' ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσαι χεῖρὶ παχείῃ. 175
 τρὶς μὲν μιν πελέμιξεν ἐρύσσεσθαι μενεαίνων,
 τρὶς δὲ μεθῆκε βίης· τὸ δὲ τέτρατον ἦθελε θυμῷ
 ἄξαι ἐπιγνάμψας δόρυ μείλινον Αἰακίδαο,
 ἀλλὰ πρὶν Ἀχιλεὺς σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα.
 γαστέρα γάρ μιν τύψε παρ' ὀμφαλόν, ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι 180
 χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυπεν
 ἀσθμαίνοντ'. Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ στήθεσιν ὀρούσας

τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΐδα·
 „καῖσ' οὕτως· χαλεπὸν τοι ἐρισθενέος Κρονίωνος
 παισὶν ἐριζέμεναι, ποταμοῖό περ ἐκγεγαῶτι. 185
 φῆσθα σὺ μὲν ποταμοῦ γένος ἔμμεναι εὐρὺν ῥέοντος,
 αὐτὰρ ἐγὼ γενεὴν μεγάλου Διὸς εὐχομαι εἶναι.
 τίκτε μ' ἀνὴρ πολλοῖσιν ἀνάσσων Μυρμιδόνεσσιν
 Πηλεὺς Αἰακίδης· ὁ δ' ἄρ' Αἰακὸς ἐκ Διὸς ἦεν.
 τῷ κρείσσων μὲν Ζεὺς ποταμῶν ἀλιμυρηέντων, 190
 κρείσσων αὖτε Διὸς γενεῇ ποταμοῖο τέτυκται.
 καὶ γὰρ σοὶ ποταμός γε πάρα μέγας, εἰ δύναται τι
 χραίσμεϊν· ἀλλ' οὐκ ἔστι Διὶ Κρονίῳ μάχεσθαι,
 τῷ οὐδὲ κρείων Ἀχελῷος ἰσοφαρίζει,
 οὐδὲ βαθυρρεΐταιο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο, 195
 ἐξ οὗ περ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα
 καὶ πᾶσαι κρῆναι καὶ φρεΐατα μακρὰ νύουσιν·
 ἀλλὰ καὶ ὅς δειδοικε Διὸς μεγάλοιο κεραυνὸν
 δεινὴν τε βροντὴν, ὅτ' ἀπ' οὐρανόθεν σμαραγῆσῃ.“
 ἦ ῥα καὶ ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος, 200
 τὸν δὲ κατ' αὐτόθι λείπεν, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
 κείμενον ἐν ψαμάθοισι, δαίινε δέ μιν μέλαν ὕδωρ.
 τὸν μὲν ἄρ' ἐγγέλυσέ τε καὶ ἰχθυὺς ἀμφεπένοντο,
 δημὸν ἐρεπτόμενοι ἐπινεφρίδιον κείροντες·
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Παίονας ἵπποκορυστὰς, 205
 οἳ ῥ' ἔτι παρ ποταμὸν πεφοβήατο δινήεντα,
 ὥς εἶδον τὸν ἄριστον ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινῃ
 χέρσ' ὑπο Πηλεΐδαο καὶ ἄορι ἱφι δαμέντα.
 ἔνθ' ἔλε Θερσίλοχόν τε Μύδωνά τε Ἀστυνυλόν τε
 Μνησὸν τε Θρασίον τε καὶ Αἴνιον ἠδ' Ὀφελέστην· 210
 καὶ νῦν κ' ἔτι πλέονας κτάνε Παίονας ὥκως Ἀχιλλεύς,
 εἰ μὴ χωσάμενος προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης,
 ἀνέρι εἰσάμενος, βαθύης δ' ἐκφθέγγατο δίνης·

„ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ μὲν κρατέεις, περὶ δ' αἰσὺλα ῥέξεις
ἀνδρῶν· αἰεὶ γάρ τοι ἀμύνουσιν θεοὶ αὐτοί. 215

εἰ τοι Τρῶας ἔδωκε Κρόνου παῖς πάντας ὀλέσσαι,
ἔξ ἐμέθεν γ' ἐλάσας πεδίον κάτα μέγμερα ῥέξει·
πλήθει γάρ δῃ μοι νεκῶν ἐρατεινὰ ῥέεθρα,
οὐδέ τί πη δύναμαι προχέειν ῥόδον εἰς ἄλλα διαν
στεινόμενος νεκύεσσι, σὺ δὲ κτείνεις αἰδήλως. 220
ἀλλ' ἄγε δῇ καὶ ἔασον· ἄγῃ μ' ἔχει, ὄρχαμε λαῶν.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
„ἔσται ταῦτα, Σκάμανδρε διοτρεφές, ὥς σὺ κελεύεις.
Τρῶας δ' οὐ πρὶν λήξω ὑπερφιάλους ἐναρίζων,
πρὶν ἔλσαι κατὰ ἄστνυ καὶ Ἑκτορι πειρηθῆναι 225
ἀντιβίην, ἥ κέν με δαμάσσεται ἥ κεν ἐγὼ τόν.“

ὣς εἰπὼν Τρῶεσσιν ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος.
καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης·
„ὦ πόποι, ἄργυρότοξε, Διὸς τέκος, οὐ σὺ γε βουλὰς
εἰρύσαιο Κρονίωνος, ὃ τοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν 230
Τρῶσιν παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν, εἰς ὃ κεν ἔλθῃ
δεῖλος ὁπὲ δύων, σκιάσῃ δ' ἐρίβωλον ἄρουραν.“

ἦ, καὶ Ἀχιλλεύς μὲν δουρικλυτὸς ἐνθόρε μέσσω
κρημνοῦ ἀπαῖξας, ὃ δ' ἐπέσσυτο οἰδματι θύων,
πάντα δ' ὄρινε ῥέεθρα κυκώμενος, ὥς τε δὲ νεκρούς 235
πολλούς, οἳ ῥα κατ' αὐτὸν ἄλγος ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχιλλεύς·
τούς ἐκβαλλε θύραζε, μεμυκὼς ἥνυτε ταῦρος,
χέρσουδεν· ζῶντας δὲ σάω κατὰ καλὰ ῥέεθρα,
κρύπτων ἐν δίνῃσι βαθείῃσιν μεγάλῃσιν.
δεινὸν δ' ἄμφ' Ἀχιλλῆα κυκώμενον ἵστατο κῦμα, 240
ᾧ θει δ' ἐν σάκει πίπτων ῥόος· οὐδὲ πόδεςσιν
εἶχε στηρίζασθαι. ὃ δὲ πτελέην ἔλε χερσὶν
εὐφυνέα μεγάλην· ἥ δ' ἐκ ῥιζέων ἐριποῦσα
κρημνὸν ἔπαντα διῶσεν, ἐπέσχε δὲ καλὰ ῥέεθρα

ὄξοισιν πυκννοῖσι, γεφύρωσεν δέ μιν αὐτόν 245
 εἶσω πᾶς ἐριποῦς· ὁ δ' ἄρ' ἐκ δίνης ἀνορούσας
 ἤϊξεν πεδίοιο ποσὶ κραιπνοῖσι πέτεσθαι,
 δεισας. οὐδέ τ' ἔληγε θεὸς μέγας, ὥρτο δ' ἐπ' αὐτῷ
 ἀκροκελαινιόων, ἵνα μιν παύσειε πόνοιο
 δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι. 250
 Πηλεΐδης δ' ἀπόρουσεν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωή,
 αἰετοῦ οἴματ' ἔχων μέλανος τοῦ θηροητήρος,
 ὅς θ' ἄμα κάρτιστός τε καὶ ὤκιστος πετεηνῶν·
 τῷ εἰκὼς ἤϊξεν, ἐπὶ στήθεσσι δὲ χαλκός
 σμερδαλέον κονάβιζεν· ὑπαιθα δὲ τοῖο λιασθεῖς 255
 φεῦγ', ὁ δ' ὅπισθε ῥέων ἔπετο μέγαλῳ ὀρυμαγδῷ.
 ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετηγὸς ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
 ἄμ φυτὰ καὶ κήπους ὕδατι ῥόον ἡγεμονεύη,
 χερσὶ μάκελλαν ἔχων ἀμάρης ἐξ ἔχματα βάλλων·
 τοῦ μὲν τε προρέοντος ὑπὸ ψηφίδες ἅπασαι 260
 ὀχλεῦνται· τὸ δέ τ' ὦκα κατειβόμενον κελαρύζει
 χῶρῳ ἐνὶ προαίῃ, φθάνει δέ τε καὶ τὸν ἄγοντα·
 ὥς αἰεὶ Ἀχιλλῆα κιχήσατο κῦμα ῥόοιο
 καὶ λαιψηρόν ἐόντα· θεοὶ δέ τε φέρτεροι ἀνδρῶν.
 ὁσσάκι δ' ὀρμήσειε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς 265
 στήναι ἐναντίβιον καὶ γινώμεναι, εἴ μιν ἅπαντες
 ἀθάνατοι φοβέουσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 τοσσάκι μιν μέγα κῦμα διυπετέος ποταμοῖο
 πλάξ' ὤμους καθύπερθε· ὁ δ' ὑψόσε ποσσὶν ἐπήδα
 θυμῷ ἀνιάζων· ποταμὸς δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα 270
 λάβρος ὑπαιθα ῥέων, κονίην δ' ὑπέρεπτε ποδοῖν.
 Πηλεΐδης δ' ὥμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 „Ζεῦ πάτερ, ὥς οὐ τίς με θεῶν ἐλεεινὸν ὑπέστη
 ἐκ ποταμοῖο σαῶσαι· ἔπειτα δὲ καὶ τι πάθοιμι.
 ἄλλος δ' οὐ τίς μοι τόσον αἷτιος Οὐρανιῶνων, 275

ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἣ με ψεύδεσσιν ἔθελγεν,
 ἣ μ' ἔφατο Τρώων ὑπὸ τείχεϊ θωρηκτάων
 λαιψηροῖς ὀλέεσθαι Ἀπόλλωνος βελέεσσιν.
 ὥς μ' ὕφελ' ἔκτωρ κτείνειν, ὃς ἐνθάδε γ' ἔτραφ' ἄριστος·
 τῷ κ' ἀγαθὸς μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸν δέ κεν ἐξενάριξεν. 280
 νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἴμαρτο ἁλῶναι
 ἐρχθέντ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ, ὡς παῖδα συφορβόν,
 ὃν ῥά τ' ἐναυλος ἀποέρση χειμῶνι περῶντα."

ὥς φάτο, τῷ δὲ μάλ' ὦκα Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη
 στήτην ἐγγὺς ἰόντε, δέμας δ' ἀνδρεσσιν ἔϊκτην, 285
 χειρὶ δὲ χεῖρα λαβόντες ἐπιστάσαντ' ἐπέεσσιν.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 „Πηλεΐδη, μήτ' ἄρ τι λήν τρέε μήτε τι τάρβει·
 τοίῳ γάρ τοι νῶϊ θεῶν ἐπιταρρόθῳ εἰμὲν
 Ζηνὸς ἐπαινῆσαντος, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη· 290
 ὥς οὔ τοι ποταμῷ γε δαμῆμεναι αἰσιμὸν ἔστιν,
 ἀλλ' ὅδε μὲν τάχα λωφήσει, σὺ δὲ εἴσαι αὐτός·
 αὐτὰρ τοι πυκινῶς ὑποδησόμεθ', αἶ κε πύθῃαι·
 μὴ πρὶν παύειν χεῖρας ὁμοίου πολέμοιο,
 πρὶν κατὰ Ἰλίοφι κλυτὰ τεύχεα λαὸν ἔελσαι 295
 Τρωικόν, ὃς κε φύγησι· σὺ δ' Ἐκτορι θυμὸν ἀπούρας
 ἄψ ἐπὶ νῆας ἴμεν· δίδομεν δέ τοι εὖχος ἀρέεσθαι."

τὼ μὲν ἄρ' ὥς εἰπόντε μετ' ἀθανάτους ἀπεβήτην,
 αὐτὰρ ὁ βῆ, μέγα γάρ ῥα θεῶν ὠτρυνεν ἐφετμή,
 εἰς πεδίον· τὸ δὲ πᾶν πληθ' ὕδατος ἐκχυμένοιο, 300
 πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ δαΐκταμένων αἰζηῶν
 πλῶον καὶ νέκυες. τοῦ δ' ὑψόσε γούνατ' ἐπήδα
 πρὸς ῥόον αἰσσοντος ἀν' ἰθύν, οὐδέ μιν ἴσχευ
 εὐρὺν ῥέων ποταμός· μέγα γὰρ σθένος ἔμβαλ' Ἀθήνη.
 οὐδὲ Σκάμανδρος ἔληγε τὸ ὄν μένος, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον 305
 χῶετο Πηλεΐωνι, κόρυσσε δὲ κῦμα ῥόοιο

ὑψόσ' ἀειρόμενος, Σιμόεντι δὲ κέκλετ' αὐσας·
 „φίλε κασίγνητε, σθένος ἀνέρος ἀμφοτέροί περ
 σχώμεν, ἐπεὶ τάχα ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
 ἐκπέρσει, Τρῶες δὲ κατὰ μόθον οὐ μενέουσιν. 310
 ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, καὶ ἐμπύμπληθι ῥέεθρα
 ὕδατος ἐκ πηγέων, πάντας δ' ὀρόθυννον ἐναύλους,
 ἴσση δὲ μέγα κῦμα, πολὺν δ' ὀρυμαγδὸν ὄρινε
 φιτρῶν καὶ λάων, ἵνα παύσομεν ἄγριον ἄνδρα,
 ὃς δὴ νῦν κρατέει, μέμονεν δ' ὃ γε ἴσα θεοῖσιν. 315
 φημὶ γὰρ οὔτε βίην χραϊσμησέμεν οὔτε τι εἶδος
 οὔτε τὰ τεύχεα καλὰ, τὰ που μάλα νειόθι λίμνης
 κείσεθ' ὑπ' ἰλῦος κεκαλυμμένα· καὶ δέ μιν αὐτὸν
 εἰλύσω ψαμάθοισιν, ἅλις χέραδος περιχεύας
 μυρίον, οὐδέ οἱ ὅστέ' ἐπιστήσονται Ἀχαιοὶ 320
 ἀλλέξαι· τόσσην οἱ ἔσιν καθύπερθε καλύψω.
 αὐτοῦ οἱ καὶ σῆμα τετεύχεται, οὐδέ τί μιν χρεῶ
 ἔσται τυμβοχοῆς, ὅτε μιν θάπτωσιν Ἀχαιοί.“
 ἦ καὶ ἐπῶρτ' Ἀχιλῆϊ κυκώμενος ὑψόσε θύων,
 μορμύρων ἀφρῶ τε καὶ αἵματι καὶ νεκύεσσιν. 325
 πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα διυπετέος ποταμοῖο
 ἵστατ' ἀειρόμενον, κατὰ δ' ἤρεε Πηλεΐωνα.
 “Ἥρη δὲ μέγ' ἄνσε περιδείσασ' Ἀχιλῆϊ,
 μή μιν ἀποέρσειε μέγας ποταμὸς βαθυδίνης.
 αὐτίκα δ' Ἥφαιστον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἷόν· 330
 „ὄρσεο, κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος· ἄντα σέθεν γὰρ
 Ξάνθον δινήεντα μάχῃ ἤϊσκομεν εἶναι·
 ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, πιφάυσκεο δὲ φλόγα πολλήν.
 αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο καὶ ἀργεστᾶο Νότοιο 335
 εἶσομαι ἐξ ἀλόθεν χαλεπὴν ὄρσουσα θύελλαν,
 ἥ κεν ἀπὸ Τρώων κεφαλὰς καὶ τεύχεα κῆαι
 φλέγμα κακὸν φορέουσα. σὺ δὲ Ξάνθοιο παρ' ὄχθας

δένδρεα κατ', ἐν δ' αὐτὸν ἵει πυρί· μηδέ σε πάμπαν
 μελιχίοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ·
 μηδὲ πρὶν ἀπόπαυε τεὸν μένος, ἀλλ' ὁπότε ἂν δὴ 340
 φθιέξωμ' ἐγὼν ἰάχουσα, τότε σχεῖν ἀκάματον πῦρ."

ὣς ἔφαθ', Ἥφαιστος δὲ τιτύσκετο θεσπιδάεσς πῦρ.
 πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ δαίετο, καίτε δὲ νεκρούς
 [πολλούς, οἳ ἦα κατ' αὐτὸν ἄλις ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχιλλεύς.]
 πᾶν δ' ἐξηράνθη πεδίου, σχέτο δ' ἀγλαὸν ὕδωρ. 345
 ὥς δ' ὅτ' ὁπαρινὸς Βορέης νεοαρδέ' ἀλώην
 αἶψ' ἀγξεράνη· χάλρει δέ μιν ὅς τις ἐθείρη·
 ὣς ἐξηράνθη πεδίου πᾶν, καὶ δ' ἄρα νεκρούς
 κῆεν· ὁ δ' ἐς ποταμὸν τρέψε φλόγα παμφανόωσαν.
 καίοντο πετέλαι τε καὶ ἰτέαι ἠδὲ μυρῖται, 350
 καίετο δὲ λωτός τε ἰδὲ θρύον ἠδὲ κύπειρον,
 τὰ περὶ καλὰ ῥέεθρα ἄλις ποταμοῖο πεφύκειν·
 τείρουτ' ἐγγέλυές τε καὶ ἰχθύες οἱ κατὰ δίνας,
 οἱ κατὰ καλὰ ῥέεθρα κυβίστων ἐνθα καὶ ἐνθα
 πνοιῇ τειρόμενοι πολυμήτιος Ἥφαιστοιο. 355
 καίετο δ' ἵς ποταμοῖο, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 „Ἥφαιστ', οὗ τις σοί γε θεῶν δύνατ' ἀντιφερίζειν,
 οὐδ' ἂν ἐγὼ σοί γ' ὥδε πυρὶ φλεγέδοντι μαχοίμην.
 λῆγ' ἔριδος, Τρῶας δὲ καὶ αὐτίκα δῖος Ἀχιλλεύς
 ἄστειος ἐξελάσειε· τί μοι ἔριδος καὶ ἀρωγῆς;" 360

φῆ πυρὶ καίόμενος, ἀνὰ δ' ἐφλυε καλὰ ῥέεθρα.
 ὥς δὲ λέβης ζεῖ ἐνδον, ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῷ,
 κνίσην μελδόμενος ἀπαλοτρεφέος σιάλοιο,
 πάντοθεν ἀμβολάδην, ὑπὸ δὲ ξύλα κάγκανα κείται,
 ὥς τοῦ καλὰ ῥέεθρα πυρὶ φλέγετο, ζέε δ' ὕδωρ. 365
 οὐδ' ἔθιλε προρέειν, ἀλλ' ἴσχετο· τείρε δ' αὐτὴν
 Ἥφαιστοιο βίηφι πολύφρονος. αὐτὰρ ὃ γ' Ἥρην
 πολλὰ λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Ἡρῃ, τίπτε σὸς υἱὸς ἐμὸν ῥόον ἔχραε κήδειν
ἐξ ἄλλων; οὐ μὲν τοι ἐγὼ τόσον αἰτιάς εἰμι, 370
ὅσσον οἱ ἄλλοι πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἄρωγοί.
ἄλλ' ἢ τοι μὲν ἐγὼν ἀποπαύσομαι, εἰ σὺ κελεύεις,
πανέσθω δὲ καὶ οὗτος. ἐγὼ δ' ἐπὶ καὶ τόδ' ὁμοῦμαι,
μὴ ποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσιν κακὸν ἡμᾶρ,
μηδ' ὅποτ' ἂν Τροίῃ μαλερῶ πυρὶ πᾶσα δάηται 375
καιομένη, καίωσι δ' ἀρήιοι νῆες Ἀχαιῶν.“

αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε θεά, λευκώλενος Ἥρῃ,
αὐτίκ' ἄρ' Ἥφαιστον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν·
„Ἥφαιστε, σχέο, τέκνον ἀγακλές· οὐ γὰρ ἔοικεν
ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτῶν ἔνεκα στυφελίζειν.“ 380

ὣς ἔφαθ', Ἥφαιστος δὲ κατέσβεσε θεσπιδαῆς πῦρ,
ἄπορρον δ' ἄρα κύμα κατέσσυτο καλὰ ῥέεθρα.

αὐτὰρ ἐπεὶ Ξάνθοιο δάμη μένος, οἱ μὲν ἐπειτα
πανυδάσθην· Ἥρῃ γὰρ ἐρύκακε χωομένη περ·
ἐν δ' ἄλλοισι θεοῖσιν ἕρις πέσε βεβριδυῖα 385

ἀργαλήν, δίχα δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἔητο.
σὺν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ, βράχε δ' εὐρεῖα χθῶν,
ἀμφὶ δὲ σάλπιγξεν μέγας οὐρανός. αἶε δὲ Ζεὺς
ἦμενος Οὐλύμπῳ· ἐρέλασσε δέ οἱ φίλον ἦτορ
γῆθοσύνη, ὅθ' ὀρᾶτο θεοὺς ἔριδι ξυνιόντας. 390

ἐνθ' οἳ γ' οὐκέτι δηρὸν ἀφέστασαν· ἦρχε γὰρ Ἄρης
ῥινοτόρος, καὶ πρῶτος Ἀθηναίῃ ἐπόρουσεν
χάλκεον ἔγχος ἔχων, καὶ οὐεῖδειον φάτο μῦθον·
„τίπτε' αὐτ', ὦ κυνᾶμυια, θεοὺς ἔριδι ξυνελαύνεις
θάροςος ἄητον ἐχουσα, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν; 395
ἢ οὐ μέμνη, ὅτε Τυδεΐδην Διομήδε' ἀνῆκας
οὐτάμεναι, αὐτῇ δὲ πανόψιον ἔγχος ἔλοῦσα
ἰθὺς ἐμεῦ ὥσας, διὰ δὲ χροῶα καλὸν ἔδαψας;
τῷ σ' αὖ νῦν ὁῖω ἀποτισέμεν, ὅσσα μ' ἔοργας.“

ὥς εἰπὼν οὕτῃσε κατ' αἰγίδα θυσανόεσσαν 400
 σμερδαλέην, ἣν οὐδὲ Διὸς δάμνησι κεραυνός·
 τῇ μιν Ἄρης οὕτῃσε μαιφόνος ἔρχεῖ μακροῦ.
 ἥ δ' ἀναχασσάμενη λίθον ἔλπετο χειρὶ παχείῃ
 κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τροχὸν τε μέγαν τε,
 τὸν δ' ἄνδρες πρότεροι θέσαν ἔμμεναι οὖρον ἀρούρης·
 τῷ βάλε θυῖον Ἄρηα κατ' ἀνχένα, λῦσε δὲ γυῖα. 406
 ἔπτα δ' ἐπέσχε πέλεθρα πεσών, ἐκόνισε δὲ χαίτας,
 τεύχεα δ' ἀμφαράβησε· γέλασσε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
 καὶ οἱ ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „νηπύτι, οὐδέ νύ πώ περ ἐπεφράσω, ὅσσον ἀρείων 410
 εὖχομ' ἐγὼν ἔμεναι, ὅτι μοι μένος ἰσοφαρίζεις.
 οὕτω κεν τῆς μητρὸς ἐρινύας ἐξαποτίνεις,
 ἣ τοι χωομένη κακὰ μῆδεται, οὐνεκ' Ἀχαιοὺς
 κάλλιπες, αὐτὰρ Τρωσὶν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνεις.“

ὥς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπεν ὅσσε φαιινῶ. 415
 τὸν δ' ἄγε χειρὸς ἐλοῦσα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 πυκνὰ μάλα στενάχοντα, μόγις δ' ἐσαγείρετο θυμόν.
 τὴν δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεά, λευκώλενος Ἥρη,
 αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ὦ πόποι, αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη, 420
 καὶ δὴ αὖθ' ἡ κυνᾶμνία ἄγει βροτολοιογὸν Ἄρηα
 δηῖον ἐκ πολέμοιο κατὰ κλόνον· ἀλλὰ μέτελθε.“

ὥς φάτ', Ἀθηναίη δὲ μετέσσυτο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
 καὶ ῥ' ἐπιεισαμένη πρὸς στήθεα χειρὶ παχείῃ
 ἤλασε· τῆς δ' αὐτοῦ λῦτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ. 425
 τῷ μὲν ἄρ' ἄμφω κεῖντο ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 ἥ δ' ἄρ' ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
 „τοιοῦτοι νῦν πάντες, ὅσοι Τρώεσσι ἀρωγοί,
 εἶεν, ὅτ' Ἀργείοισι μαχοίατο θωρηκτῆσιν,
 ὧδέ τε θαρσαλέοι καὶ τλήμονες, ὥς Ἀφροδίτη 430

ἦλθεν Ἄρει ἐπίκουρος, ἐμῷ μένει ἀντιώσας·
τῷ κεν δὴ πάλαι ἄμμες ἐπανσάμεθα πολέμοιο,
Ἴλιον ἐκπέρσαντες, ἐνκτίμενον πολίεθρον.“

[ὣς φάτο, μείδησεν δὲ θεά, λευκώλενος Ἥρη.]
αὐτὰρ Ἀπόλλωνα προσέφη κρείων ἐνοσίχθων· 435

„Φοῖβε, τί ἦ δὴ νῶϊ διέσταμεν; οὐδὲ ἔοικεν
ἄρξάντων ἐτέρων· τὸ μὲν αἰσχιον, αἶ κ' ἀμαχητὶ
ἵομεν Οὐλυμπόνδε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ.

ἄρχε· σὺ γὰρ γενεῇφι νεώτερος· οὐ γὰρ ἐμοί γε
καλόν, ἐπεὶ πρότερος γενόμεν καὶ πλείονα οἶδα. 440

νηπύτι, ὥς ἄνοον κραδίην ἔχες· οὐδέ νυ τῶν περ
μέμνηαι, ὅσα δὴ πάθομεν κακὰ Ἴλιον ἀμφὶς
μοῦνοι νῶϊ θεῶν, ὅτ' ἀγῆνορι Λαομέδοντι
παρ Διὸς ἐλθόντες θητεύσαμεν εἰς ἐνίαυτὸν
μισθῷ ἐπι θητῷ, ὃ δὲ σημαίνων ἐπέτελλεν. 445

ἦ τοι ἐγὼ Τρῶεσσι πόλιν πέρι τείχος ἔδειμα
εὐρύ τε καὶ μάλα καλόν, ἵν' ἄρρηκτος πόλις εἴη·
Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἔλικας βοῦς βουκολέεσκες
Ἰδης ἐν κνημοῖσι πολυπτύχον ὑληέσσης.

ἀλλ' ὅτε δὴ μισθοῖο τέλος πολυγηθὲς ᾤραι 450
ἐξέφερον, τότε νῶϊ βιήσατο μισθὸν ἅπαντα
Λαομέδων ἐκπαγλος, ἀπειλήσας δ' ἀπέπεμπεν.

σὺν μὲν ὃ γ' ἠπείλησε πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν
δήσειν, καὶ περάαν νήσων ἐπὶ τηλεδαπάων·
στεῦτο δ' ὃ γ' ἀμφοτέρων ἀπολεσέμεν οὕατα χαλκῷ. 455

νῶϊ δέ τ' ἄψορροι κίομεν κεκοτηότι θυμῷ,
μισθοῦ χωόμενοι, τὸν ὑποστάς οὐκ ἐτέλεσσαν.

τοῦ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεις χάριν, οὐδὲ μεθ' ἡμέων
πειρᾶ, ὥς κε Τρῶες ὑπερφίαλοι ἀπόλονται
πρόχην κακῶς σὺν παισὶ καὶ αἰδοίῃς ἀλόχοισιν.“ 460

τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων·

„ἐννοσίγαι’, οὐκ ἄν με σαόφρονα μυθήσαιο
 ἔμμεναι, εἰ δὴ σοί γε βροτῶν ἔνεκα πολεμίξω
 δειλῶν, οἳ φύλλοισιν ἑοικότες ἄλλοτε μὲν τε
 ξαφλεγέες τελέθουσιν, ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες, 465
 ἄλλοτε δὲ φθινύθουσιν ἀκήριοι. ἀλλὰ τάχιστα
 παυσώμεσθα μάχης· οἳ δ’ αὐτοὶ θηριαάσθων.“

ὣς ἄρα φωνήσας πάλιν ἐτράπετ’· αἶδετο γάρ ῥα
 πατροκασιγνήτοιο μιγήμεναι ἐν παλάμῃσιν.
 τὸν δὲ κασιγνήτη μάλα νείκεσε, πότνια θηρῶν, 470
 [Ἄρτεμις ἀγροτέρη, καὶ ὀνειδέιον φάτο μῦθον·]
 „φεύγεις δὴ, ἐκάεργε, Ποσειδάωνι δὲ νίκην
 πᾶσαν ἐπέτρεψας, μέλεον δέ οἱ εὖχος ἔδωκας·
 νηπύτιε, τί νυ τόξον ἔχεις ἀνεμώλιον αὐτῶς;
 [μὴ σευ νῦν ἔτι πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἀκούσω 475
 εὐχομένου, ὥς τὸ πρὶν, ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 ἅντα Ποσειδάωνος ἐναντίβιον πολεμίζειν.]“

ὣς φάτο, τὴν δ’ οὐ τι προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων,
 ἀλλὰ χολωσαμένη Διὸς αἰδοίῃ παράκοιτις
 [νείκεσεν λοχέαιραν ὀνειδείοις ἐπέεσσιν·] 480
 „πῶς δὲ σὺ νῦν μέμονας, κύον ἀδελές, ἀντί’ ἐμεῖο
 στήσεσθαι; χαλεπή τοι ἐγὼ μένος ἀντιφέρεσθαι
 τοξοφόρῳ περ ἐούσῃ, ἐπεὶ σε λέοντα γυναιξίν
 Ζεὺς θῆκεν, καὶ ἔδωκε κατακτάμεν, ἦν κ’ ἐθέλησθα.
 ἦ τοι βέλτερόν ἐστι κατ’ οὖρεα θῆρας ἐναίρειν 485
 ἀγροτέρας τ’ ἐλάφους ἢ κρείσσοσιν ἱφι μάχεσθαι.
 εἰ δ’ ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι, ὄφρ’ ἐν εἰδῇς,
 ὅσσον φερτέρη εἴμ’, ὅτι μοι μένος ἀντιφερῖζεις.“

ἦ ῥα καὶ ἄμφοτέρως ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔμαρπτεν
 σκαιῇ, δεξιτερῇ δ’ ἄρ’ ἀπ’ ὤμων αἶνυτο τόξα, 490
 αὐτοῖσιν δ’ ἄρ’ ἔθεινε παρ’ οὐατα μειδιῶσα
 ἐντροπαλιζομένην· ταχέες δ’ ἔκπιπτον διστοί.

δακρυόεσσα δ' ὑπαιθα θεὰ φύγεν ὥς τε πέλεια,
 ἥ ῥά θ' ὑπ' Ἰρηκος κοίλῃν εἰσέπτατο πέτρην,
 χηραμόν· οὐδ' ἄρα τῇ γε ἀλώμεναι αἰσιμον ἦεν· 495
 ὥς ἡ δακρυόεσσα φύγεν, λίπε δ' αὐτόθι τόξα.

Αἰτῶ δὲ προσέειπε διάκτορος ἀργεῖφόντης·
 „Αἰητοῖ, ἐγὼ δέ τοι οὐ τι μαχήσομαι· ἀργαλέον δὲ
 πληκτίξεσθ' ἀλόχοισι Διὸς νεφεληγερέταο·
 ἀλλὰ μάλα πρόφρασσα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν 500
 εὐχεσθαι ἐμὲ νικῆσαι κρατερῇφι βίῃφιν.“

ὥς ἄρ' ἔφη, Αἰτῶ δὲ συναίνυντο καμπύλα τόξα
 πεπετωτ' ἄλλυδις ἄλλα μετὰ στροφάλιγγι κονίης.
 ἡ μὲν τόξα λαβοῦσα πάλιν κλέ θυγατέρος ἦς·
 ἡ δ' ἄρ' Ὀλυμπον ἴκανε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ, 505
 δακρυόεσσα δὲ πατὴρ ἐφέζετο γούνασι κούρη,
 ἄμφι δ' ἄρ' ἀμβρόσιος ἑανὸς τρέμε· τὴν δὲ προτὶ οἱ
 εἶλε πατὴρ Κρονίδης, καὶ ἀνείρετο ἡδὺν γελάσσας·
 „τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐρανιῶνων
 [μαψιδίως, ὥς εἴ τι κακὸν ῥέζουσιν ἐνωπῇ;]“ 510
 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἐνστέφανος κελαδεινὴ·
 „σὴ μ' ἄλοχος στυφέλιξε, πάτερ, λευκώλενος Ἥρη,
 ἐξ ἧς ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νείκος ἐφῆπται.“

ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 αὐτὰρ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐδύσσετο Ἴλιον ἱρήν· 515
 μέμβλετο γάρ οἱ τείχος ἐνδμήτιοι πόληος,
 μὴ Δαναοὶ πέρσειαν ὑπὲρ μόρον ἡματι κείνῳ.
 οἱ δ' ἄλλοι πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
 οἱ μὲν χωόμενοι, οἱ δὲ μέγα κυδιῶντες,
 καὶ δ' ἔζον παρὰ πατρὶ κελαινεφεῖ. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς 520
 Τρῶας ὁμῶς αὐτοὺς τ' ὄλεκεν καὶ μῶνυχας ἵππους.
 ὥς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν ἴκηται
 ἄστεος αἰθομένοιο, θεῶν δέ εἰ μῆνις ἀνῆκεν,

πᾶσι δ' ἔθηκε πόνον, πολλοῖσι δὲ κῆδ' ἐφῆκεν,
ὥς Ἀχιλεὺς Τρώεσσι πόνον καὶ κῆδ' ἔθηκεν. 525

ἔστηκε δ' ὁ γέρον Πρίαμος θεῖον ἐπὶ πύργον,
ἐς δ' ἐνόησ' Ἀχιλῆα πελώριον· αὐτὰρ ὑπ' αὐτοῦ
Τρῶες ἄφαρ κλονέοντο πεφυζότες, οὐδέ τις ἄλκῃ
γίγνεθ'· ὁ δ' οἰμῶξας ἀπὸ πύργου βαῖνε χαμᾶζε
ὀτρύνων παρὰ τεῖχος ἀρακλειτοὺς πυλαωρούς· 530
„πεπταμένας ἐν χερσὶ πύλας ἔχετ', εἰς ὃ κε λαοὶ
ἔλθωσι προτὶ ὕστνυ πεφυζότες· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
ἐγγὺς ὅδε κλονέων· νῦν οἶω λοίγ' ἔσσεσθαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἐς τεῖχος ἀναπνεύσωσιν ἁλέντες,
αὐτὶς ἐπανθήμεναι σανίδας πυκινῶς ἀραρυίας· 535
δεῖδ' ἰδ' ἰδ' ὅς τις ἀνὴρ ἐς τεῖχος ἔλθῃ.“

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄνεσάν τε πύλας καὶ ἀπῶσαν ὀχῆας·
αἱ δὲ πετασθεῖσαι τεῦξαν φάος. αὐτὰρ Ἀπόλλων
ἀντίος ἐξέθορε, Τρώων ἵνα λοίγον ἀλάλκοι.
οἱ δ' ἰθὺς πόλιος καὶ τεύχεος ὑψηλοῖο, 540
δίφῃ καρχαλέοι, κεκουιμένοι ἐκ πεδίοιο
φεύγον· ὁ δὲ σφεδανὸν ἔφεπ' ἔρχεῖ, λύσσα δὲ οἱ κῆρ
αἰὲν ἔχε κρατερή, μενέαινε δὲ κῦδος ἀρέσθαι.
ἐνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἔλον υἷες Ἀχαιῶν,
εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος Ἀγήμερος δῖον ἀνῆκεν, 545
φῶτ' Ἀντήνορος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε.
ἐν μὲν οἱ κραδίη θάρσος βάλε, παρ δὲ οἱ αὐτὸς
ἔσση, ὅπως θανάτοιο βαρείας κῆρας ἀλάλκοι,
φηγῶ κεκλιμένος· κεκάλυπτο δ' ἄρ' ἤεροι πολλῇ.
αὐτὰρ ὃ γ' ὥς ἐνόησεν Ἀχιλλῆα πτολίπορθον, 550
ἔσση, πολλὰ δὲ οἱ κραδίη πόρφυρε μένουσι·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς δν μεγαλήτορα θυμόν·
„ὦ μοι ἐγών· εἰ μὲν κεν ὑπὸ κρατεροῦ Ἀχιλλῆος
φεύγω, τῇ περ οἱ ἄλλοι ἀνυζόμενοι κλονέονται,

αἰρήσει με καὶ ὧς καὶ ἀνάλκιδα δειροτομήσει. 555
 εἰ δ' ἂν ἐγὼ τούτους μὲν ὑποκλονέεσθαι ἐάσω
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ, ποσὶν δ' ἀπὸ τείχεος ἄλλη
 φεύγω πρὸς πεδῖον Ἰλίων, ὅφρ' ἂν ἴωμαι
 Ἰδῆς τε κνημοὺς κατὰ τε ῥωπήια δύω·
 ἐσπέριος δ' ἂν ἔπειτα λοεσσάμενος ποταμοῖο 560
 ἰδρῶ ἀποψυχθεὶς προτὶ Ἴλιον ἀπονειόμην.
 ἀλλὰ τί ἦ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 μή μ' ἀπαιρούμενον πόλιος πεδίοιενδε νοήσῃ
 καὶ με μεταίξας μάρψῃ ταχέεσσι πόδεσσιν·
 οὐκ ἐτ' ἔπειτ' ἔσται θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξαι· 565
 λίην γὰρ κρατερὸς περὶ πάντων ἔστ' ἀνθρώπων.
 εἰ δέ κέν οἱ προπάροιθε πόλιος κατεναντίον ἔλθω·
 καὶ γὰρ θῆν τούτῳ τρωτὸς χρῶς ὀξεί χαλκῶ,
 ἐν δὲ ἰα ψυχῇ, θνητὸν δέ ἔφασ' ἀνθρώποι
 [ἔμμεναι· αὐτὰρ οἱ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάξει.“] 570
 ὧς εἰπὼν Ἀχιλῆα ἀλεις μένεν, ἐν δέ οἱ ἦτορ
 ἄλκιμον ὥρματο πτολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
 ἦν τε πάροδαλις εἴσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
 ἀνδρὸς θηροτήρος ἐναντίον, οὐδέ τι θυμῷ
 ταρβεῖ οὐδέ φοβεῖται, ἐπεὶ κεν ὕλαγμὸν ἀκούσῃ· 575
 εἴ περ γὰρ φθάμενός μιν ἦ οὐτάσῃ ἠὲ βάλλῃσιν,
 ἀλλὰ τε καὶ περὶ δουρὶ πεπαρμένη οὐκ ἀπολήγρει
 ἀλκῆς, πρὶν γ' ἠὲ ξυμβλήμεναι ἠὲ δαμῆναι·
 ὧς Ἀντήνορος υἱὸς ἀγαυοῦ, δῖος Ἀγῆνωρ,
 οὐκ ἔθελεν φεύγειν, πρὶν πειρίσσαιτ' Ἀχιλῆος, 580
 ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσ' εἴσῃν,
 ἐργαίῃ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο, καὶ μέγ' αὖτε·
 „ἦ δὴ που μάλ' ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 ἡματι τῷδε πόλιν πέρσειν Τρώων ἀγερώχων,
 νηπύτι', ἦ τ' ἔτι πολλὰ τετεύχεται ἄλγε' ἐπ' αὐτῇ. 585

ἐν γὰρ οἱ πολέες τε καὶ ἄλκιμοι ἄνδρες εἰμὲν,
οἳ καὶ πρόσθε φίλων τοκέων ἀλόχων τε καὶ υἱῶν
Ἴλιον εἰρυνόμεσθα· σὺ δ' ἐνθάδε πότμον ἐφέψεις,
ᾧδ' ἔκπαγλος ἔων καὶ θαρσαλέος πολεμιστής.

ἦ ῥα καὶ ὄξυν ἄκοντα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν, 590
καὶ ῥ' ἔβαλε κνήμην ὑπὸ γούνατος οὐδ' ἀφάμαρτεν·
ἀμφὶ δέ οἱ κνημὶς νεοτενύκτου κασσιτέροιο
σμερδαλέον κονάβησε· πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρουσεν
βλημένου, οὐδ' ἐπέρησε, θεοῦ δ' ἡρώκακε δῶρα.

Πηλεΐδης δ' ὠρμήσατ' Ἀγήνορος ἀντιθέοιο 595

δεύτερος· οὐδέ τ' ἔασεν Ἀπόλλων κῦδος ἀρέσθαι,
ἀλλὰ μιν ἐξήρπαξε, κάλυψε δ' ἄρ' ἥρι πολλῇ,
ἡσύχιον δ' ἄρα μιν πολέμου ἔκπεμπε νέεσθαι.

αὐτὰρ ὁ Πηλεΐωνα δόλῳ ἀποέργαθε λαοῦ·

αὐτῷ γὰρ ἐκάεργος Ἀγήνορι πάντα εἰοικὸς 600

ἔσθῃ πρόσθε ποδῶν, ὁ δ' ἐπέσσυτο ποσσὶ διώκειν.

εἶος ὁ τὸν πεδίῳ διώκετο πυροφόροιο,

τρέφας πὰρ ποταμὸν βαθυδινήεντα Σκάμανδρον,

τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα· δόλῳ δ' ἄρ' ἔδελγεν Ἀπόλλων,

ὥς αἰεὶ ἔλποιτο κιχήσεσθαι ποσὶν οἴσιν· 605

τόφρ' ἄλλοι Τρῶες πεφοβημένοι ἤλθον ὀμίλῳ

ἀσπάσιοι προτὶ ἄστν, πόλις δ' ἐμπλητο ἀλέντων·

οὐδ' ἄρα τοί γ' ἔτλαν πόλιος καὶ τείχεος ἐκτὸς

μεῖναι ἔτ' ἀλλήλους, καὶ γινώμεναι, ὅς τε πεφεύγειν

ὅς τ' ἔθαν' ἐν πολέμῳ· ἀλλ' ἀσπασίως ἐσέχυντο 610

ἐς πόλιν, ὅν τινα τῶν γε πόδες καὶ γοῦνα σαῶσαι.

ΙΛΙΑΔΟΣ X.

Ἑκτορος ἀναίρεσις.

ὥς οἱ μὲν κατὰ ἄστυ, πεφυζότες ἤντε νεβροί,
 ἰδρῶ ἀπεψύχοντο πῖον τ' ἀκύντό τε δίψαν
 κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλξεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 τείχεος ἄσσον ἴσαν σάκε' ὤμοισι κλίναντες.
 Ἑκτορα δ' αὐτοῦ μῆναι ὀλοὴν μοῖρα πέδησεν, 5
 Ἰλίου προπάροιθε πυλάων τε Σκαιάων.
 αὐτὰρ Πηλεΐωνα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
 „τίπτε με, Πηλέος υἱέ, ποσὶν ταχέεσσι διώκεις,
 αὐτὸς θνητὸς ἐὼν θεὸν ἄμβροτον; οὐδέ νύ πώ με
 ἔγνωσ, ὥς θεός εἰμι, σὺ δ' ἀσπερχὲς μενεαίνεις. 10
 ἦ νύ τοι οὐ τι μέλει Τρώων πόνος, οὐς ἐφύβησας,
 οἷ δὴ τοι εἰς ἄστυ ἔλεν, σὺ δὲ δεῦρο λιάσθης.
 οὐ μὲν με κτενέεις, ἐπεὶ οὐ τοι μῦρσιμός εἰμι.“

τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „ἔβλαψάς μ', ἐκάεργε, θεῶν ὀλοώτατε πάντων, 15
 ἐνθάδε νῦν τρέψας ἀπὸ τείχεος· ἦ κ' ἔτι πολλοὶ
 γαῖαν ὀδᾷξ εἶλον πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι.
 νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο, τοὺς δὲ σάωσας
 ῥηιδίως, ἐπεὶ οὐ τι τίσιν γ' ἔδειςας ὀπίσσω·
 ἦ σ' ἂν τισαίμην, εἰ μοι δύνამίς γε παρείη.“ 20

ὥς εἰπὼν προτὶ ἄστυ μέγα φρονέων ἐβεβήκειν,
 σενάμενος ὥς θ' ἵππος ἀεθλοφόρος σὺν ὄχεσφιν,
 ὅς ῥά τε ῥεῖα θέῃσι τιταινόμενος πεδίῳ·
 ὥς Ἀχιλλεύς λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα.

τὸν δ' ὁ γέρον Πρίαμος πρῶτος ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν 25
 παμφαίνονθ' ὥς τ' ἀστέρ' ἐπεσσύμενον πεδίῳ,
 ὅς ῥά τ' ὀπώρης εἰσιν, ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαί

φαίνονται πολλοῖσι μετ' ἄστράσι νυκτὸς ἁμολγῶ,
 ὃν τε κύν' Ὠρίωνος ἐπὶ κλησιν καλέουσιν·
 λαμπρότατος μὲν ὅ γ' ἐστί, κακὸν δέ τε σῆμα τέτυκται,
 καὶ τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν· 31
 ὥς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θένοντος.
 ὥμωξεν δ' ὁ γέρον, κεφαλὴν δ' ὅ γε κόψατο χερσὶν
 ὑπόσ' ἀνασχόμενος, μέγα δ' οἰμῶξας ἐγεγώνειν
 λισσόμενος φίλον υἱόν· ὁ δὲ προπάρουθε πυλάων 35
 ἐστήκειν, ἅμοτον μεμαῶς Ἀχιλῆι μάχεσθαι·
 τὸν δ' ὁ γέρον ἐλεεινὰ προσηύδα χεῖρας ὀρεγνύς·
 „Ἔκτορ, μὴ μοι μίμνε, φίλον τέκος, ἀνέρα τοῦτον
 οἷος ἄνευθ' ἄλλων, ἵνα μὴ τάχα πότμον ἐπίσπῃς
 Πηλεΐωνι δαμείς, ἐπεὶ ἡ πολὺ φέρτερός ἐστιν, 40
 σχέτλιος· αἶθε θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοιτο,
 ὅσσον ἐμοί· τάχα κέν ἐ κύνες καὶ γῦπες ἔδοιεν
 κείμενον· ἡ κέ μοι αἶνὸν ἀπὸ πραπίδων ἄχος ἔλθοι·
 ὅς μ' υἱὼν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εἴνιν ἔθηκεν,
 κτείνων καὶ περὶ ἄς νήσων ἐπὶ τηλεδαπάων. 45
 καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε, Λυκάονα καὶ Πολύδωρον,
 οὐ δύναμαι ιδέειν Τρώων εἰς ἄστν ἁλέντων,
 τοὺς μοι Λαοθόη τέκετο, κρείουσα γυναικῶν.
 ἀλλ' εἰ μὲν ζῶουσι μετὰ στρατῷ, ἡ τ' ἂν ἔπειτα
 χαλκοῦ τε χρυσοῦ τ' ἀπολυσόμεθ'· ἔστι γὰρ ἔνδον· 50
 πολλὰ γὰρ ὥπασε παιδὶ γέρον ὀνομάκλυτος Ἄλτης.
 εἰ δ' ἤδη τεθνᾶσι καὶ εἴν Ἀΐδαο δόμοισιν,
 ἄλγος ἐμῷ θυμῷ καὶ μητέρι, τοὶ τεκόμεσθα·
 λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μινυνθαδιώτερον ἄλγος
 ἔσσεται, ἣν μὴ καὶ σὺ θάνης Ἀχιλῆι δαμασθείς. 55
 ἀλλ' εἰσέρχεο τείχος, ἐμὸν τέκος, ὄφρα σαώσῃς
 Τρῶας καὶ Τρωάς, μηδὲ μέγα κῦδος ὀρέξῃς
 Πηλεΐδῃ, αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῆς.

πρὸς δ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέησον,
 δύσμορον, ὃν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῶ 60
 αἶσῃ ἐν ἀργαλέῃ φθίσει, κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα,
 νῆας τ' ὀλλυμένους ἐλκηθείσας τε θύγατρας,
 καὶ θαλάμους κεραῖζομένους, καὶ νήπια τέκνα
 βαλλόμενα προτὶ γαίῃ ἐν αἰνῇ δημοτῇτι,
 ἐλκομένας τε νυοὺς ὀλοῆς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν. 65
 αὐτὸν δ' ἄν πύματόν με κύνες πρῶτησι θυρήσιν
 ὤμησται ἐρύουσιν, ἐπεὶ κέ τις ὀξεί χαλκῷ
 τύψας ἥε βαλὼν ῥεθέων ἐκ θυμὸν ἔληται·
 οὓς τρέφον ἐν μεγάροισι τραπεζῆας θυραωρούς,
 οἳ κ' ἐμὸν αἶμα πιόντες ἀλύσσουντες περὶ θυμῷ 70
 κείσονται ἐν προθύροισι. νῆφ δέ τε πάντ' ἐπέοικεν,
 ἀρηικταμένῳ, δεδαῖγμένῳ ὀξεί χαλκῷ
 κείσθαι· πάντα δὲ καλὰ θανόντι περ, ὅτι φανήῃ·
 ἀλλ' ὅτε δὴ πολὺν τε κάρη πολὺν τε γένειον
 αἰδῶ τ' αἰσχύνωσι κύνες κταμένοιο γέροντος, 75
 τοῦτο δὴ οἴκτιστον πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν.“

ἦ ῥ' ὁ γέρων, πολιὰς δ' ἄρ' ἀνὰ τριῆας ἔλκετο χερσὶν
 τίλλων ἐκ κεφαλῆς· οὐδ' ἔκτορι θυμὸν ἐπειθεν.
 μήτηρ δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυ χέουσα,
 κόλπον ἀνιεμένη, ἑτέρωφι δὲ μαζὸν ἀνέσχευ· 80
 καὶ μιν δάκρυ χέουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Ἐκτορ, τέκνον ἐμόν, τάδε τ' αἰδέο καὶ μ' ἐλέησον
 αὐτήν, εἴ ποτέ τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέσχον,
 τῶν μνηῆσαι, φίλε τέκνον, ἄμυνε δὲ δήμιον ἄνδρα
 τείχεος ἐντὸς ἑών, μηδὲ πρόμος ἵστασο τούτῳ· 85
 σχέτλιος· εἴ περ γάρ σε κατακτάνῃ, οὐ σ' ἔτ' ἐγὼ γε
 κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι, φίλον θάλος, ὃν τέκον αὐτή,
 οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος· ἄνευθε δέ σε μέγα νῶιν
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ κύνες ταχέες κατέδονται.“

ὥς τῷ γε κλαίοντε προσανδήτην φίλον υἱὸν 90
 πολλὰ λισσομένῳ· οὐδ' Ἐκτορι θυμὸν ἐπειθον,
 ἀλλ' ὃ γε μίμν' Ἀχιλῆα πελώριον ἄσσον ἰόντα.
 ὥς δὲ δράκων ἐπὶ χειρὶ ὀρέστερος ἄνδρα μένησιν,
 βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ'· ἔδν δέ τέ μιν χόλος αἰνός,
 σμερδαλέον δὲ δέδορκεν ἐλίσσόμενος περὶ χειρὶ· 95
 ὥς Ἐκτωρ ἄσβεστον ἔχων μένος οὐχ ὑπεχώρει,
 πύργῳ ἐπι προύχοντι φαινην ἄσπιδ' ἐρείσας.
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς δν μεγαλήτορα θυμόν·
 „ὦ μοι ἐγών· εἰ μὲν κε πύλας καὶ τείχεα δύω,
 Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχεῖν ἀναθήσει, 100
 ὅς μ' ἐκέλευε Τρωσὶ ποτὶ πτόλιν ἡγήσασθαι
 νύχθ' ὑπο τήνδ' ὀλοήν, ὅτε τ' ὤρετο δῖος Ἀχιλλεύς.
 ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦ τ' ἂν πολὺν κέρδιον ἦεν.
 νῦν δ', ἐπεὶ ὤλεσα λαὸν ἀτασθαλίῃσιν ἐμῇσιν,
 αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρῳάδας ἐλκεσιπέπλους, 105
 μή ποτέ τις εἴπησι κακώτερος ἄλλος ἐμεῖο·
 “Ἐκτωρ ἦφι βίηφι πιθήσας ὤλεσε λαόν.”
 ὥς ἐρέουσιν· ἐμοὶ δὲ τότ' ἂν πολὺν κέρδιον εἴη
 ἄντην ἢ Ἀχιλῆα κατακτείναντι νέεσθαι
 ἢέ κεν αὐτῷ ὀλέσθαι ἐν κλειῶς πρὸ πόλης. 110
 εἰ δέ κεν ἄσπίδα μὲν καταθείομαι ὀμφαλόεσσαν
 καὶ κόρυθα βριαρήν, δόρυ δὲ πρὸς τεῖχος ἐρείσας
 αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω
 καὶ οἱ ὑπόσχωμαι Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
 πάντα μάλ', ὅσσα τ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν 115
 ἡγάγετο Τροίηνδ', ἦ τ' ἐπλετο νείκεος ἀρχή,
 δωσέμεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν, ἅμα δ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς
 ἄλλ' ἀποδάσσεσθαι, ὅσα τε πτόλιν ἦδε κέκευθεν·
 Τρωσὶν δ' αὖ μετόπισθε γερούσιον ὕρκον ἔλωμαι
 μή τι κατακρύψειν, ἀλλ' ἄνδιχα πάντα δάσασθαι, 120

[κτῆσιν, ὅσῃν πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἐέργει]
 ἀλλὰ τί ἦ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 μή μιν ἐγὼ μὲν ἴκωμαι ἰών, ὃ δέ μ' οὐκ ἐλεήσει
 οὔδέ τί μ' αἰδέσεται, κτενέει δέ με γυμνὸν ἑόντα
 αὕτως ὥς τε γυναῖκα, ἐπεὶ κ' ἀπὸ τεύχεα δύω. 125
 οὐ μὲν πως νῦν ἔστιν ἀπὸ θρόνος οὐδ' ἀπὸ πέτρης
 τῷ ὀαριζέμεναι, ἄ τε παρθένος ἡίθεός τε,
 παρθένος ἡίθεός τ' ὀαρίζετον ἀλλήλουιν.

βέλτερον αὐτ' ἐριδι ξυνελαννέμεν ὅτι τάχιστα·
 εἶδομεν, ὅποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξῃ.“ 130

ὥς ὠρμαινε μένων, ὃ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεύς
 ἴσος ἐνναλίῳ, κορυθαίκι πτολεμιστῇ,
 σείων Πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὦμον
 δεινὴν· ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο εἶκελος ἀνγῇ
 ἢ πυρὸς αἰθομένου ἢ ἡελίου ἀνιόντος. 135

Ἔκτορα δ', ὡς ἐνόησεν, ἔλε τρώμος· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 αὐθι μένειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθείς.

Πηλεΐδης δ' ἐπόρουσε ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς.
 ἥυτε κίρκος ὕρεσφιν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν,
 ῥηιδίως οἴμησε μετὰ τρήρωνα πέλειαν· 140

ἢ δέ θ' ὕπαιθα φοβεῖται, ὃ δ' ἐγγύθεν ὀξὺν λεληκώς
 ταρφέ' ἐπαΐσσει, ἐλέειν τέ εἰ θυμὸς ἀνώγει·

ὥς ἄρ' ὅ γ' ἐμμεμαῶς ἰθὺς πέτετο, τρέσε δ' Ἔκτωρ
 τεῖχος ὑπὸ Τρώων, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα.

οἱ δὲ παρὰ σκοπιὴν καὶ ἐρινεὸν ἠνεμόεντα 145
 τείχεος αἶεν ὑπέκ κατ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο,
 κρουνῶ δ' ἴκανον καλλιρρόω, ἔνθα τε πηγαὶ
 δοιαὶ ἀναΐσσουνσι Σκαμάνδρου δινήεντος·

ἢ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῷ ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸς
 γίγνεται ἐξ αὐτῆς ὥς εἰ πυρὸς αἰθομένοιο· 150

ἢ δ' ἐτέρῃ θέρει προρῆει ἑικυῖα χαλάξῃ

ἢ χιόνι ψυχρῇ ἢ ἐξ ὕδατος κρυστάλλῳ.
 ἐνθα δ' ἐπ' αὐτάων πλυνοὶ εὐρέες ἐγγυὲς ἔασιν
 καλοὶ λαῖνεοι, ὅθι εἵματα σιγαλόεντα
 πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι καλά τε θύγατρες 155
 τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἔλθειν νῆας Ἀχαιῶν.
 τῇ ῥα παραδραμέτην, φεύγων, ὃ δ' ὕπισθε διώκων·
 πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφευγε, δίωκε δέ μιν μέγ' ἀμείνων,
 καρπαλίμως, ἐπεὶ οὐχ ἱερήιον οὐδὲ βοεῖην
 ἀρνύσθην, ἅ τε ποσσὶν ἀέθλια γίγνεται ἀνδρῶν, 160
 ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θεόν Ἑκτορος ἱπποδάμοιο.
 ὥς δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι περὶ τέρματα μώνυχες ἵπποι
 ῥίμφα μάλα τρωχῶσι· τὸ δὲ μέγα κεῖται ἄεθλον,
 ἣ τρίπος ἥε γυνή, ἀνδρὸς κατατεθνηῶτος·
 ὥς τῶ τρις Πριάμοιο πόλιν περιδινηθήτην 165
 καρπαλίμοισι πόδεσσι· θεοὶ δέ τε πάντες ὀρώωντο.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 „ὦ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τεῖχος
 ὀφθαλμοῖσιν ὀρώμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ
 Ἑκτορος, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρί' ἔκηνεν 170
 Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ἄλλοτε δ' αὖτε
 ἐν πόλει ἀκροτάτῃ· νῦν αὖτ' ἐ δῖος Ἀχιλλεύς
 ἔστυ πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκει.
 ἀλλ' ἄγετε φράζεσθε, θεοί, καὶ μητιάσθε,
 ἥε μιν ἐκ θανάτοιο σάώσομεν ἥε μιν ἦδη 175
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ δαμάσσομεν ἐσθλὸν ἐόντα.“
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 „ὦ πάτερ ἀργικέραυνε κελαινεφές, οἶον ἔειπες·
 ἄνδρα θνητὸν ἐόντα, πάλαι πεπρωμένου αἵσῃ,
 ἄψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι; 180
 ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.“
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

„θάρσει, τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ
 πρόφρονι μυθήομαι, ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι·
 ἔρξον, ὅπῃ δὴ τοι νόος ἐπλετο, μηδὲ τ' ἐρώει.“ 185

ὣς εἰπὼν ὥτρυνε πάρος μεμανυῖαν Ἀθήνην·
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἶξασα.

Ἔκτορα δ' ἄσπερχές κλονέων ἔφεπ' ὤκυν Ἀχιλλεύς.
 ὥς δ' ὅτε νεβρὸν ὕρεσφι κύων ἐλάφοιο δίηται,
 ὄρας ἐξ εὐνῆς, διὰ τ' ἄρκεα καὶ διὰ βήσας· 190
 τὸν δ' εἰ πέρ τε λάθῃσι καταπτήξας ὑπὸ θάμνῳ,
 ἀλλέ τ' ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον, ὄφρα κεν εὖρῃ·
 ὣς Ἔκτωρ οὐ λῆθε ποδώκεα Πηλεΐωνα.

ὅσσάκι δ' ὀρμήσειε πυλάων Δαρδανιάων
 ἀντίον αἶξασθαι, ἐνδμήτους ὑπὸ πύργους, 195
 εἰ πῶς οἱ καθύπερθευ ἀλάλκοιεν βελέεσσιν,
 τοσσάκι μιν προπάροιθεν ἀποστρέψασκε παραφθῆς
 πρὸς πεδίον, αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος πέτετ' αἰεί.
 ὥς δ' ἐν θυεῖρῳ οὐ δύναται φεύγοντα διώκειν·
 οὔτ' ἄρ' ὁ τὸν δύναται ὑποφεύγειν οὔθ' ὁ διώκειν· 200
 ὥς ὁ τὸν οὐ δύνατο μάρψαι ποσὶν οὐδ' ὃς ἀλύξαι.

πῶς δέ κεν Ἔκτωρ κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτοιο,
 εἰ μὴ οἱ πύμακτόν τε καὶ ὕστατον ἦντετ' Ἀπόλλων
 ἐγγύθεν, ὃς οἱ ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γούνα·
 λαοῖσιν δ' ἀνένευε καρήατι διὸς Ἀχιλλεύς, 205
 οὐδ' ἔα ἰέμεναι ἐπὶ Ἔκτορι πικρὰ βέλεμνα,
 μὴ τις κῦδος ἄροιτο βαλῶν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρουνοὺς ἀφίκοντο,
 καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίτανε τάλαντα,
 ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε ταυηλεγέος θανάτοιο, 210
 τὴν μὲν Ἀχιλλῆος, τὴν δ' Ἔκτορος ἱπποδάμοιο,
 ἔλκε δὲ μέσσα λαβὼν· ῥέπε δ' Ἔκτορος αἰσιμον ἥμαρ,
 ᾧχετο δ' εἰς Αἶδαο, λίπεν δέ εἰ Φοῖβος Ἀπόλλων.

Πηλεΐωνα δ' ἴκανε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ἄγχοῦ δ' ἵσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 214
 „νῦν δὴ νῶϊ γ' ἔολπα, δίφιλε φραΐδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 οἶσεσθαι μέγα κῦδος Ἀχαιοῖσι προτὶ νῆας,
 Ἐκτορα δηρώσαντε μάχης ἅτον περ ἑόντα.
 οὐδ' οἱ νῦν ἔτι γ' ἔστι πεφυγμένον ἄμμε γενέσθαι,
 οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ἐκάεργος Ἀπόλλων 220
 προπροκυλινδόμενος πατρὸς Διὸς αἰγίοχοιο.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν στήθι καὶ ἄμπνυε, τόνδε δ' ἐγὼ τοι
 οἰχομένη πεπιθήσω ἐναντίβιον μαχέσασθαι.“

ὣς φάτ' Ἀθηναίη, ὃ δ' ἐπέειπετο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
 στήθ' ἄρ' ἐπὶ μελὶς χαλκογλῶχινος ἐρεισθείς. 225
 ἢ δ' ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, κινήσατο δ' Ἐκτορα δῖον
 Διηφόβῳ ἐκκυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
 ἄγχοῦ δ' ἵσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ἦθεῖ', ἦ μάλα δὴ σε βιάζεται ὤκυνς Ἀχιλλεύς,
 ἄστυ πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκων· 230
 ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν καὶ ἀλεξόμεσθα μένοντες.“

τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 „Διήφοβ', ἦ μὲν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦσθα
 γνωτῶν, οὗς Ἐκάβη ἠδὲ Πριάμος τέκε παῖδας·
 νῦν δ' ἔτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμήσασθαι, 235
 ὅς ἐτλης ἐμεῦ εἶναι, ἐπεὶ ἴδες ὄφθαλμοῖσιν,
 τείχεος ἐξελθεῖν, ἄλλοι δ' ἔντοσθε μένουσιν.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 „ἦθεῖ', ἦ μὲν πολλὰ πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
 λίσσονθ' ἐξείης γοννούμενοι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι, 240
 αὐτὶ μένειν· τοῖον γὰρ ὑποτρομέουσιν ἅπαντες·
 ἀλλ' ἐμὸς ἔνδοθι θυμὸς ἐτείρετο πένθει λυγρῷ.
 νῦν δ' ἰθὺς μεμαῶτε μαχώμεθα, μηδέ τι δούρων
 ἔστω φειδωλή, ἵνα εἰδομεν, ἦ κεν Ἀχιλλεύς

νῶι κατακτείνας ἔναρα βροτόεντα φέρεται 245

νῆας ἐπὶ γλαφυράς, ἣ κεν σφῶ δουρὶ δαμήῃ·“

ὥς φαμένη καὶ κερδοσύνη ἡγήσατ' Ἀθήνη.
οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
τὸν πρότερος προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
„οὐ σ' ἔτι, Πηλέος υἱέ, φοβήσομαι, ὥς τὸ πάρος περ 250
τρὶς περὶ ἅστυ μέγα Πριάμου δῖον οὐδέ ποτ' ἔτλην
μεῖναι ἐπερχόμενον· νῦν αὐτέ με θυμὸς ἀνῆκεν
στήμεναι ἀντία σείο· ἔλοιμί κεν ἢ κεν ἄλοιήν.

ἀλλ' ἄγε δεῦρο θεοὺς ἐπιδῶμεθα· τοὶ γὰρ ἄριστοι
μάρτυροι ἔσσονται καὶ ἐπίσκοποι ἄρμονιάων. 255

οὐ γὰρ ἐγὼ σ' ἔκπαγλον αἰκιδῶ, αἶ κεν ἐμοὶ Ζεὺς
δῶη καμμονίην, σὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμαι·

ἀλλ' ἐπεὶ ἄρ' κέ σε συλήσω κλυτὰ τεύχε', Ἀχιλλεῦ,
νεκρὸν Ἀχαιοῖσιν δώσω πάλιν· ὥς δὲ σὺ ῥέξειν·“

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
„Ἔκτορ, μὴ μοι, ἄλαστε, σννημοσύνας ἀγόρευε. 261

ὥς οὐκ ἔστι λέονσι καὶ ἀνδράσιν ὄρκια πιστά,
οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν,
ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερὲς ἀλλήλοισιν,
ὥς οὐκ ἔστ' ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι, οὔτε τι νῶιν 265
ὄρκια ἔσσονται πρὶν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
αἵματος ἄσαι Ἄρηα ταλαύρηνον πολεμιστήν.

παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκειο· νῦν σε μάλα χρὴ
αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.

οὐ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις, ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθήνη
ἔγχει ἐμῷ δαμάξ· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀποτίσεις, 271
κῆδε' ἐμῶν ἐτάρων, οὓς ἔκτανες ἔγχει θύων·“

ἣ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προῖτι δολιχόσκιον ἔγχος·
καὶ τὸ μὲν ἅντα ἰδὼν ἠλεύατο φαίδιμος Ἔκτωρ·
ἔξετο γὰρ προῖδῶν, τὸ δ' ὑπέρπατο χάλκεον ἔγχος, 275

ἐν γαίῃ δ' ἐπάγη· ἀνὰ δ' ἤρπασε Παλλὰς Ἀθήνη,
 ἅψ δ' Ἀχιλῆι δίδου, λάθῃ δ' Ἔκτορα ποιμένα λαῶν.
 Ἐκτωρ δὲ προσέειπεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα·

„ἤμβροτες, οὐδ' ἄρα πῶ τι, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 ἐκ Διὸς ἡείδης τὸν ἐμὸν μόρον· ἦ τοι ἔφης γε 280
 ἀλλὰ τις ἀρτιεπῆς καὶ ἐπὶ κλοπῆς ἔπλεο μύθων,
 ὄφρα σ' ὑποδείσας μένεος ἀλκῆς τε λάθωμαι.

οὐ μὲν μοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξεις,
 ἀλλ' ἰθὺς μεμαῶτι διὰ στήθεσφιν ἔλασσον,
 εἰ τοι ἔδωκε θεός· νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔργος ἄλκυαι 285
 χάλκεον· ὥς δὴ μιν σῶ ἐν χοῦ πᾶν κομίσαιο·
 καὶ κεν ἐλαφρότερος πόλεμος Τρῶεσσι γένοιτο
 σείο καταφθιμένοιο· σὺ γάρ σφισι πῆμα μέγιστον.“

ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔργος,
 καὶ βάλε Πηλεΐδαο μέσον σάκος οὐδ' ἀφάμαρτεν· 290
 τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη σάκος δόρυ. χῶσατο δ' Ἐκτωρ,
 ὅτι ῥά οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός,
 στήν δὲ κατηφήσας, οὐδ' ἄλλ' ἔχε μείλινον ἔργος.
 Διήφοβον δ' ἐκάλει λευκάσπιδα μακρὸν αὖσας·
 ἦτεέ μιν δόρυ μακρόν· ὁ δ' οὐ τί οἱ ἐγγύθεν ἦεν. 295
 Ἐκτωρ δ' ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε·

„ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ με θεοὶ θανατόνδε κάλεσσαν·
 Διήφοβον γὰρ ἐγὼ γ' ἐφάμην ἦρῳα παρεῖναι·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν τείχει, ἐμὲ δ' ἐξαπάτησεν Ἀθήνη.
 νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι θάνατος κακὸς οὐδέ τ' ἄνευθεν,
 οὐδ' ἀλέη· ἦ γὰρ ῥα πάλαι τό γε φίλτερον ἦεν 301
 Ζηνί τε καὶ Διὸς υἱὶ ἐκηβόλῳ, οἷ με πάρος γε
 πρόσφρονες εἰρύατο· νῦν αὖτέ με μοῖρα κυχάνει.
 μὴ μὰν ἀσπουδί γε καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην,
 ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἐσσομένοισι πυνθέσθαι.“ 305

ὥς ἄρα φωνήσας εἰρύσσατο φάσγανον ὀξύ,

τό οἱ ὑπὸ λαπάρην τέτατο μέγα τε στιβαρόν τε,
οἶμηνσεν δὲ ἄλεις ὥς τ' αἰετὸς ὑψιπετής,
ὃς τ' εἴσιν πεδίονδε διὰ νεφέων ἔρεβεννῶν
ἄρπάξων ἢ ἄρν' ἀμαλὴν ἢ πτώκα λαγῶν· 310
ὥς Ἔκτωρ οἶμηνσε τινάσσων φάσγανον ὀξύ.
ὠρμήθη δ' Ἀχιλεὺς, μένεος δ' ἐμπλήσατο θυμὸν
ἀγρίου, πρόσθεν δὲ σάκος στέρνοιο κάλυψεν
καλὸν δαιδάλεον, κόρυθι δ' ἐπένευε φαεινῇ
τετραφάλῳ· καλαὶ δὲ περισσεύοντο ἔθειραι 315
χρῦσαι, ὥς Ἥφαιστος ἵει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
οἶος δ' ἀστὴρ εἶσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῶ
ἔσπερος, ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἴσταται ἀστὴρ,
ὥς αἰγμῆς ἀπέλαμπ' ἐνήμεος, ἣν ἄρ' Ἀχιλλεὺς
πάλλεν δεξιτερῇ φρονέων κακὸν Ἔκτορι δίῳ, 320
εἰσορόων χρῶα καλόν, ὅπη εἴξειε μάλιστα.
τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χρῶα χάλκεα τεύχεα,
καλά, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε κατακτάς,
φαίνεται δ', ἣ κληῖδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσιν,
λαυκανίην, ἵνα τε ψυχῆς ὤκιστος ὀλεθρος· 325
τῇ δ' ἐπὶ οἱ μεμαῶτ' ἔλασ' ἔργει δῖος Ἀχιλλεὺς,
ἀντικρὺς δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἦλυνθ' ἀκωνή.
οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελίη τάμε χαλκοβάρεια,
ὄφρα τί μιν προτιεῖποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν.
ἤριπε δ' ἐν κονίῃς· ὁ δ' ἐπέυξατο δῖος Ἀχιλλεὺς· 330
„Ἔκτορ, ἁτάρ που ἔφησ Πατροκλῆ” ἐξεναρίζων
σῶς ἔσσεσθ', ἐμὲ δ' οὐδὲν ὀπίξεο νόσφιν ἔοντα,
νῆπιε· τοῖο δ' ἄνευθεν ἀοσσητῆρ μέγ' ἀμείνων
νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγὼ μετόπισθε λελείμην,
ὃς τοι γούνατ' ἔλυσα. σὲ μὲν κύνες ἦδ' οἴωνοι 335
ἐλήκσουσ' αἰκῶς, τὸν δὲ κτεριοῦσιν Ἀχαιοί.“

τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·

„λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γούνων σῶν τε τοκῆων,
μή με ἔα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάψαι Ἀχαιῶν,
ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκόν τε ἄλῃς χρυσόν τε δέδεξο 340
δῶρα, τὰ τοι δώσουσι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ,
σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὅφρα πυρός με
Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχῃσι θανόντα.“

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
„μή με, κύνων, γούνων γουνάξω μηδὲ τοκῆων· 345
αὐτὰρ γὰρ πῶς αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη
ῥῶμ' ἀποταμνόμενον κρέα ἐδμεναι, οἷά μ' ἔοργας,
ὥς οὐκ ἔσθ', ὅς σῃς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι,
οὐδ' εἴ κεν δεκάκῃς τε καὶ εἴκοσι νήριτ' ἄποινα
στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑπόσχωνται δὲ καὶ ἄλλα· 350
οὐδ' εἴ κεν σ' αὐτὸν χρυσῷ ἐρύσασθαι ἄνθρωποι
Δαρδανίδης Πριάμος, οὐδ' ὥς σέ γε πότνια μήτηρ
ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ὃν τέκεν αὐτή,
ἀλλὰ κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσσονται.“

τὸν δὲ καταθνήσκων προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ· 355
„ἦ σ' ἐν γινώσκων προτιύσσομαι, οὐδ' ἄρ' ἐμελλον
πέσειν· ἦ γὰρ σοὶ γε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμὸς.
φράξω νῦν, μή τοι τι θεῶν μῆνιμα γένωμαι
ἥματι τῷ, ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
ἔσθλὸν ἐόντ' ὀλέσωσιν ἐνὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν.“ 360

ὥς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν,
ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη Ἀιδόσδε βεβήκειν
ὃν πότμον γούωσα, λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην.
τὸν καὶ τεθνηῶτα προσήύδα δῖος Ἀχιλλεύς·
„τέθναθι· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὅππότε κεν δῇ 365
Ζεὺς ῥέλῃ τελέσαι ἡδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.“

ἦ ῥα καὶ ἐκ νεκροῦ ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος,
καὶ τό γ' ἀνευθεν ἔδηχ', ὅ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐρύλα

αἵματόεντ'· ἄλλοι δὲ περιδράμον νῆες Ἀχαιῶν,
οἳ καὶ θηήσαντο φυνὴν καὶ εἶδος ἀγρήτων 370

Ἐκτορος· οὐδ' ἄρα οἳ τις ἀνουντητί γε παρέσθη.

ὣδε δὲ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

„ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφαφάσθαι

Ἐκτωρ ἦ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέω.“

ὥς ἄρα τις εἶπεσκε καὶ οὐτήσασκε παραστάς. 375

τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,

στάς ἐν Ἀχαιοῖσιν ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·

„ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,

ἐπεὶ δὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,

ὅς κακὰ πόλλ' ἔρρεξεν, ὅς' οὐ σύμπαντες οἱ ἄλλοι, 380

εἰ δ' ἄγετ' ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν,

ὅφρα κ' ἔτι γινώμεν Τρώων νόον, ὅν τιν' ἔχουσιν,

ἢ καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην τοῦδε πεσόντος,

ἣς μένειν μεμάασι καὶ Ἐκτορος οὐκέτ' ἐόντος.

ἀλλὰ τί ἦ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός; 385

κεῖται παρ νήεσσι νέκυσ ἄκλαντος ἄθιαπτος

Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐκ ἐπιλήσομαι, ὅφρ' ἂν ἐγὼ γε

ζωοῖσιν μετέω καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη.

εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν Αἰδάο,

αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κεῖθι φίλου μεμνήσομ' ἐταίρου. 390

νῦν δ' ἄγ' αἰείδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,

νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγρωμεν.

ἠρώμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφνομεν Ἐκτορα δῖου,

ὃ Τρώες κατὰ ἄστν θεῶ ὥς εὐχετόωντο.“

ἦ ῥα καὶ Ἐκτορα δῖον αἰκία μῆδετο ἔργα. 395

ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε

ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρνης, βοέους δ' ἐξήπτεν ἱμάντας,

ἐκ δῖφροιο δ' ἔδησε, κάρη δ' ἔλκεσθαι ἔασεν·

ἐς δῖφρον δ' ἀναβάς ἀνὰ τε κλιτὰ τεύχε' αἰέρας

μάστιξέν ῥ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην. 400
 τοῦ δ' ἦν ἐλκομένοιο κονίσσαλος, ἀμφὶ δὲ χαῖται
 κινάειαι πίπταντο, κάρη δ' ἅπαν ἐν κονίῃσιν
 κεῖτο πάρος χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσιν
 δῶκεν ἀεικίσσασθαι ἔη ἐν πατρίδι γαίῃ.

ὥς τοῦ μὲν κεκόνιτο κάρη ἅπαν· ἡ δέ νυ μήτηρ 405
 τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔρριψε καλύπτρην
 τηλόσε, κῶκυσεν δὲ μάλα μέγα παῖδ' ἐσιδοῦσα.
 ὦμωξεν δ' ἐλεεινὰ πατὴρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 κωκυτῷ τ' εἶχοντο καὶ οἰμωγῇ κατὰ ἄστυ.

τῷ δὲ μάλιστ' ἔρ' ἔην ἐναλίγκιον, ὥς εἰ ἅπασα 410
 Ἴλιος ὄφρουέσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ' ἄκρης.

λαοὶ μὲν ὅα γέροντα μόγῃς ἔχον ἀσχαλῶντα
 ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάων.

πάντας δὲ λιτάνευε κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,
 ἐξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον· 415

„σχέσθε, φίλοι, καὶ μ' οἶον ἐάσατε, κηδόμενοί περ,
 ἐξελθόντα πόληος ἱκέσθ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·

λίσσωμ' ἀνέρα τοῦτον ἀτάσθαλον ὀβριμοεργόν,
 ἦν πως ἡλικίην αἰδέσσεται ἡδ' ἐλεήσει

γῆρας. καὶ δέ νυ τῷ γε πατὴρ τοιόσδε τέτυκται, 420

Πηλεὺς, ὅς μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε πῆμα γενέσθαι
 Τρωσὶ· μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγε' ἔθηκεν·

τόσσους γάρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοντας.

τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι ἀχνύμενός περ,

ὥς ἐνός, οὗ μ' ἄχος ὀξὺ κατοίσεται Ἄϊδος εἰσω, 425

Ἐκτορος· ὥς ὄφελεν θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῇσιν·

τῷ κε κορεσσάμεθα κλαίοντές τε μυρομένω τε,

μήτηρ θ', ἥ μιν ἔτικτε δυσάμμορος, ἡδ' ἐγὼ αὐτός.”

ὥς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ στενάχοντο πολῖται.

Τρωῆσιν δ' Ἐκάβῃ ἀδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο· 430

„τέκνον, ἐγὼ δειλή· τί νῦν βείομαι, αἰνὰ παθοῦσα,
 σεῦ ἀποτεθνηῶτος; ὃ μοι νύκτας τε καὶ ἡμᾶρ
 εὐχολῇ κατὰ ἄστνυ πελέσκεο, πᾶσί τ' ὄνειαρ
 Τρωσί τε καὶ Τρωῆσι κατὰ πτόλιν, οἳ σε θεὸν ὥς
 δειδέχατ'· ἥ γὰρ καὶ σφι μάλα μέγα κῦδος ἔησθα 435
 ζωὸς ἑὼν· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.“

ὣς ἔφατο κλαίουσ'. ἄλοχος δ' οὐ πῶ τι πέπυστο
 Ἐκτορος· οὐ γάρ οἱ τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἐλθὼν
 ἠγγειλ', ὅτι ρά οἱ πόσις ἐκτοδι μίμνε πυλάων,
 ἀλλ' ἥ γ' ἴστων ὕφαινε μυχρὸ δόμου ὑψηλοῖο 440
 δίπλακα πορφυρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσεν.
 κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν ἐνπλοκάμοις κατὰ δῶμα
 ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὅφρα πέλοιτο
 Ἐκτορι θερμὰ λοετρὰ μάχης ἐκνοστήσαντι,
 νηπίη, οὐδ' ἐνόησεν, ὃ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν 445
 χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 κωκυτοῦ δ' ἤκουσε καὶ οἰωγῆς ἀπὸ πύργου·
 τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς.
 ἥ δ' αὐτίς ὁμωῆσιν ἐνπλοκάμοισι μετηύδα·
 „δεῦτε, δύω μοι ἔπεσθον· ἰδωμ', ὅτιν' ἔργα τέτυκται. 450
 αἰδοίης ἐκυρῆς ὁπὸς ἔκλυον, ἐν δέ μοι αὐτῇ
 στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα, νέρθε δὲ γούνα
 πῆγνυνται· ἐγγὺς δὴ τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσσιν.
 αἶ γὰρ ἀπ' οὐατος εἶη ἐμεῦ ἔπος· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δεῖδω, μὴ δὴ μοι θρασὺν Ἐκτορα δῖος Ἀχιλλεὺς 455
 μούνον ἀποτιμήξας πόλιος πεδίονδε δίηται,
 καὶ δὴ μιν καταπαύσῃ ἀγνηορίας ἀλεγεινῆς,
 ἥ μιν ἔχῃσκέ', ἐπεὶ οὐ ποτ' ἐνὶ πληθυσὶ μένεν ἀνδρῶν,
 ἀλλὰ πολὺν προθέεσκε, τὸ ὃν μένος οὐδενὶ εἰκων.“

ὣς φασμένη μεγάροιο διέσσαντο μαινάδι ἴση, 460
 παλλομένη κραδίην· ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῇ.

αὐτὰρ ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἵξεν ὄμιλον,
 ἔσθῃ παπτήνας' ἐπὶ τείχεϊ, τὸν δὲ νόησεν
 ἑλκόμενον πρόσθεν πόλιος· ταχέες δέ μιν ἵπποι
 ἔλκον ἀκηδέστως κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν. 465
 τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἔρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψεν,
 ἥριπε δ' ἔξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσεν.
 τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς βάλε δέσματα σιγαλόεντα,
 ἄμπυκα κεκρύφαλόν τε ἰδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην
 κρήδεμνόν θ', ὃ ῥά οἱ δῶκε χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ 470
 ἥματι τῷ, ὅτε μιν κορυθαίολος ἠγάγεθ' Ἴκτωρ
 ἐκ δόμου Ἡετίωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα.
 ἀμφὶ δέ μιν γαλῶν τε καὶ εἰνατέρους ἄλλῃς ἔσταν,
 αἳ ἔμετὰ σφίσιν εἶχον ἀτυζομένην ἀπολέσθαι.
 ἣ δ' ἐπεὶ οὖν ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρεθαι, 475
 ἀμβλήδην γοῶσα μετὰ Τρωῆσιν ἔειπεν·
 „Ἴκτωρ, ἐγὼ δύστηνος· ἴη ἄρα γεινόμεθ' αἶσῃ
 ἀμφοτέρω, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμον κατὰ δῶμα,
 αὐτὰρ ἐγὼ Θήβῃσιν ὑπὸ Πλάκῃ ὕληέσση
 ἐν δόμῳ Ἡετίωνος, ὃ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦσαν, 480
 δῶς μορος αἰνόμορον· ὥς μὴ ὤφελλε τεκέσθαι.
 νῦν δὲ σὺ μὲν Αἰδאו δόμους ὑπὸ κεῦθεσι γαίης
 ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ στυγερῶ ἐνὶ πένθει λείπεις
 χιρὴν ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὖτως,
 ὃν τέκομεν σύ τ' ἐγὼ τε δυσάμοροι· οὔτε σὺ τούτῳ 485
 ἔσσεαι, Ἴκτωρ, ὄνειαρ, ἐπεὶ θάναες, οὔτε σοὶ οὗτος.
 ἦν περ γὰρ πόλεμόν γε φύγῃ πολὺδάκρυν Ἀχαιῶν,
 αἰεὶ τοι τούτῳ γε πόνος καὶ κήδε' ὀπίσσω
 ἔσσουντ'· ἄλλοι γάρ οἱ ἀπουρήσουσιν ἀρούρας.
 ἦμαρ δ' ὀρφανικὸν παναφήλικα παῖδα τίθησιν· 490
 πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί.
 δεινόμενος δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς πατρός ἐταίρους,

ἄλλον μὲν χλαίνης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος·
 τῶν δ' ἐλεησάντων κοτύλην τις τυτθὸν ἐπέσχεν·
 χεῖλεα μὲν τ' ἐδίην', ὑπερφῶν δ' οὐκ ἐδίηνεν. 495
 τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλὲς ἐκ δαιτύος ἐστυφέλιξεν,
 χερσὶν πεπληγῶς καὶ ὄνειδείοισιν ἐνίσσων·
 ἔρρ' οὕτως· οὐ σὸς γε πατὴρ μεταδαίνυται ἡμῖν·
 δακρυόεις δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς μητέρα χήρην,
 Ἀστυάναξ, ὃς πρὶν μὲν ἐοῦ ἐπὶ γούνασι πατρὸς 500
 μυελὸν οἶον ἔδεσκε καὶ οἶῶν πύονα δημόν·
 αὐτὰρ ὅθ' ὕπνος ἔλοι παύσαιτό τε νηπιαχεύων,
 εὔδεσκέ' ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης,
 εὐνῇ ἐνι μαλακῇ, θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ.
 νῦν δ' ἂν πολλὰ πάθῃσι, φίλου ἀπὸ πατρὸς ἀμαρτῶν, 505
 Ἀστυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπὶ κλησιν καλέουσιν·
 οἶος γάρ σφιν ἔρυσσὸ πύλας καὶ τείχεα μακρά.
 νῦν δὲ σὲ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι, νόσφι τοκήων,
 αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεὶ κε κύνες κορέσωνται,
 γυμνόν· ἀτὰρ τοι εἵματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται 510
 λεπτά τε καὶ χαρίεντα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
 ἀλλ' ἦ τοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέῳ,
 οὐδὲν σοὶ γ' ὕφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσειαι αὐτοῖς,
 ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρῳιάδων κλέος εἶναι·
 ὥς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες. 515

ΙΛΙΑΔΟΣ Ψ.

ἄθλα ἐπὶ Πατρόκλῳ.

ὥς οἱ μὲν στενάχοντο κατὰ πτόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἐπεὶ δὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκοντο,
 οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος,

Μυρμιδόνας δ' οὐκ εἶα ἀποσκίδνασθαι Ἀχιλλεύς,
 ἀλλ' ὃ γε οἷς ἐτάροισι φιλοπολέμοισι μετηύδα· 5
 „Μυρμιδόνες ταχύπωλοι, ἐμοὶ ἐρήρηες ἐταῖροι,
 μὴ δὴ πω ὑπ' ὄχεσφι λυώμεθα μάνυχας ἵππους,
 ἀλλ' αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἄρμασιν ἄσσον ἰόντες
 Πάτροκλον κλαίωμεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο, 10
 ἵππους λυσάμενοι δοροπήσομεν ἐνθάδε πάντες.“

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ᾤμωξαν ἀολλέες, ἦρχε δ' Ἀχιλλεύς.
 οἱ δὲ τρεῖς περὶ νεκρὸν ἐντριχας ἤλασαν ἵππους
 μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι Θέτις γόου ἡμερον ὤρσεν.
 δεύοντο ψάμαθοι, δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν 15
 δάκρυσι· τοῖον γὰρ πόθεον μῆστωρα φόβοιο.
 τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἄδινου ἐξῆρχε γόοιο,
 χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσιν ἐταῖρου·
 „χαῖρέ μοι, ᾧ Πάτροκλε, καὶ εἰν Αἴδαο δόμοισιν·
 πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέστην, 20
 Ἔκτορα δεῦρ' ἐρύσας δώσειν κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι,
 δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσειν
 Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κατμένοιο χολωθεῖς.“

ἦ ῥα καὶ Ἔκτορα δῖον αἰκία μῆδετο ἔργα,
 πορνέα παρ' λεχέεσσι Μενoitιάδαο τανύστας 25
 ἐν κονίῃς. οἱ δ' ἔντε' ἀφωπλίζοντο ἕκαστος
 χάλκεα μαρμαίροντα, λύον δ' ὑψηχέας ἵππους,
 καδ δ' ἱζον παρὰ νηὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
 μυριοί· αὐτὰρ ὁ τοῖσι τάφον μενοεικέα δαίνυ.
 πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ὀρέχθεον ἀμφὶ σιδήρῳ 30
 σφαζόμενοι, πολλοὶ δ' ὕιες καὶ μηκάδες αἶγες·
 πολλοὶ δ' ἀργιόδοντες ὕες, θαλέθοντες ἀλοιφῇ,
 εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο·
 πάντῃ δ' ἀμφὶ νέκυν κοτυλήρουτον ἔρρεεν αἷμα.

αὐτὰρ τὸν γε ἄνακτα ποδώκεα Πηλεΐωνα 35
 εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
 σπονδῇ παρπεπιθόντες, ἐταίρου χωόμενον κῆρ.
 οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Ἀγαμέμνονος ἴξον ἰόντες,
 αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσαν
 ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, εἰ πεπίθοιεν 40
 Πηλεΐδην λούσασθαι ἄπο βρότον αἵματόεντα.
 αὐτὰρ ὃ γ' ἤρνεϊτο στερεῶς, ἐπὶ δ' ὄρκον ὅμοσσεν·
 „οὐ μὰ Ζῆν', ὅς τίς τε θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
 οὐ θέμις ἐστὶ λοετρὰ καρήατος ἄσσον ἰκέσθαι,
 πρὶν γ' ἐνὶ Πάτροκλον θέμεναι πυρὶ σῆμά τε χεῦναι 45
 κείρασθαι τε κόρην, ἐπεὶ οὐ μ' ἔτι δεύτερον ᾧδε
 ἴξετ' ἄχος κραδίην, ὄφρα ζωῶσι μετείω.
 ἀλλ' ἦ τοι νῦν μὲν στυγερῇ πειθώμεθα δαιτί·
 ἠῶθεν δ' ὀτρυνον, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 ὕλην τ' ἀξέμεναι παρὰ τε σχεῖν, ὅσσ' ἐπιεικὲς 50
 νεκρὸν ἔχοντα νέεσθαι ὑπὸ ζόφον ἡερδόντα,
 ὄφρ' ἦ τοι τοῦτον μὲν ἐπιφλέγῃ ἀκάματον πῦρ
 θᾶσσον ἅπ' ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ' ἐπὶ ἔργα τράπωνται.“
 ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο.
 ἐσσυμένως δ' ἄρα δόρπον ἐφοπλίσσαντες ἕκαστοι 55
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἰσῆς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν κλισίηνδε ἕκαστος,
 Πηλεΐδης δ' ἐπὶ θινὶ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 κείτο βαρὺ στενάχων πολέειν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν 60
 ἐν καθαρῷ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἠιόνος κλύζεσκον.
 εὔτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ,
 νήδυμος ἀμφιχυθείς· μάλα γὰρ κάμε φαιδίμα γυνῆ
 Ἔκτορ' ἐπαῖσων προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·
 ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Πατροκλῆος δειλοῖο 65

πάντ' αὐτῷ μέγεθος τε καὶ ὄμματα κάλ' εἰκύνεα
 καὶ φωνήν, καὶ τοῖα περὶ χροῖ εἴματα ἔστο·
 στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 „εὐδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ.
 οὐ μὲν μεν ζῶοντος ἀκήδεις, ἀλλὰ θανόντος· 70
 θάπτε με ὅτι τάχιστα· πύλας Ἀΐδαο περήσω.
 τῇλέ μ' ἐέργουσι ψυχαί, εἰδῶλα καμόντων,
 οὐδέ μ' εἴπω μίσγεσθαι ὑπὲρ ποταμοῖο ἑῶσιν,
 ἀλλ' αὐτως ἀλάλημαι ἂν' εὐρυπυλὲς Ἄϊδος δῶ.
 καὶ μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτίς 75
 νίσσομαι ἐξ Ἀΐδαο, ἐπὴν με πυρὸς λελάχητε.
 οὐ μὲν γὰρ ζωοί γε φίλων ἀπάνευθεν ἐταίρων
 βουλὰς ἐξόμενοι βουλευόμεν, ἀλλ' ἐμὲ μὲν κῆρ
 ἀμφέχανε στυγερή, ἥ περ λάχε γρηνόμενόν περ·
 καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ, 80
 τείχει ὑπο Τρώων ἐνηγευέων ἀπολέσθαι.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι, αἶ κε πίθῃαι·
 μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὅστέ', Ἀχιλλεῦ,
 ἀλλ' ὁμοῦ, ὥς τράφομέν περ ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν,
 εὐτέ με τυτθὸν εἶοντα Μενoitιος ἐξ Ὀπόεντος 85
 ἤγαγεν ὑμετερόνδ' ἀνδροκτασίης ὑπο λυγρῆς
 ἡματι τῷ, ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντος
 νήπιος, οὐκ ἐθέλων, ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολωθείς·
 ἐνθα με δεξάμενος ἐν δώμασιν ἱππότα Πηλεὺς
 ἔτραφέ τ' ἐνδυνέως καὶ σὸν θεράποντ' ὀνόμηνεν· 90
 ὥς δὲ καὶ ὅστέα νῶϊν ὁμῇ σορὸς ἀμφικαλύπτει
 [χρύσεος ἀμφιφορέυς, τὸν τοι πόρε πότνια μήτηρ].“
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „τίπτε μοι, ἡθιείη κεφαλῇ, δεῦρ' εἰλήλουθας
 καὶ μοι ταῦτα ἕκαστ' ἐπιτέλλεαι; αὐτὰρ ἐγὼ τοι 95
 πάντα μάλ' ἐκτελέω καὶ πείσομαι, ὥς σὺ κελεύεις.

ἀλλὰ μοι ἄσσον στῆθι· μίνυνθά περ ἀμφιβαλόντε
ἀλλήλους ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο·“

ὣς ἄρα φωνήσας ὠρέξατο χερσὶ φίλησιν,
οὐδ' ἔλαβε· ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς ἤυτε καπνὸς 100
ῥέκετο τετριγυῖα. ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς
χερσὶ τε συμπλατάγησεν, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν·
„ὦ πόποι, ἦ ῥά τις ἔστι καὶ εἰν Αἶδαο δόμοισιν
ψυχὴ καὶ εἰδωλον, ἀτὰρ φρένες οὐκ ἐνὶ πάμπαν·
παννυχίη γάρ μοι Πατροκλῆος δειλοῖο 105
ψυχὴ ἐφεστίηκει γοόωσά τε μυρομένη τε,
καὶ μοι ἕκαστ' ἐπέτελλεν, ἔϊκτο δὲ θέσκελον αὐτῷ.“

ὣς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὕψ' ἱμερον ὥρσε γόοιο·
μυρομένοισι δὲ τοῖσι φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς
ἀμφὶ νέκυν ἐλεεινόν. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων 110
οὐρῆάς τ' ὥτρυνε καὶ ἀνέρας ἀξέμεν ὕλην
πάντοθεν ἐκ κλισιῶν· ἐπὶ δ' ἀνῆρ ἐσθλὸς ὀρώρειν
Μηριόνης θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.
οἱ δ' ἴσαν ὕλοτόμους πελέεας ἐν χερσὶν ἔχοντες
σειράς τ' εὐπλέκτους· πρὸ δ' ἄρ' οὐρῆες κίον αὐτῶν· 115
πολλὰ δ' ἄναντα κάταντα πάραντά τε δόχμιά τ' ἤλθον.
ἀλλ' ὅτε δὴ κνημοὺς προσέβαν πολυπίδακος Ἴδης,
αὐτίκ' ἄρα δρυς ὑψικόμους ταναήκει χαλκῷ
τάμνον ἐπειγόμενοι· ται δὲ μεγάλα κτυπέουσai
πίπτον. τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσουντες Ἀχαιοὶ 120
ἔκδεον ἡμιόνων· ται δὲ χθόνα ποσσὶ δατεῦντο
ἐλδόμεναι πεδίοιο διὰ ῥωπήια πυκνά.
πάντες δ' ὕλοτόμοι φιτροὺς φέρον· ὧς γὰρ ἀνώγειν
Μηριόνης θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.
καὶ δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς βάλλον ἐπισχερῶ, ἐνθ' ἄρ' Ἀχιλλεὺς
φράσσαστο Πατρόκλῳ μέγα ἡρίον ἠδὲ οἱ αὐτῷ. 126
αὐτὰρ ἐπεὶ πάντῃ παρακάμβalon ἄσπετον ὕλην,

εἶατ' ἄρ' αὖθι μένοντες ἀολλέες. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 αὐτίκα Μυρμιδόνεσσι φιλοποτόλεμοισι κέλευσεν
 χαλκὸν ζώννυσθαι, ζεῦξαι δ' ὑπ' ὄχεσφιν ἕκαστον 130
 ἵππους· οἳ δ' ὠρύνντο καὶ ἐν τεύχεσιν ἔδυνον,
 ἂν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται ἡνίοχοί τε.
 πρόσθε μὲν ἱππῆες, μετὰ δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν,
 μυρίοι· ἐν δὲ μέσοισι φέρον Πάτροκλον ἑταῖρον.
 θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καταείνυσαν, ἃς ἐπέβαλλον 135
 κειρόμενοι· ὅπιθεν δὲ κάρη ἔχε διὸς Ἀχιλλεὺς
 ἀκνύμενος· ἔταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπ' Αἰδόςδε.

οἳ δ' ὅτε χῶρον ἱκανον, ὅθι σφίσι πέφραδ' Ἀχιλλεὺς,
 κάτθεσαν, αἶψα δέ οἱ μενοεικέα νήεον ὕλην.
 ἐνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρεκκος διὸς Ἀχιλλεὺς· 140
 στὰς ἀπάνευθε πυρῆς ξανθήν ἀπεκείρατο χαίτην,
 τὴν ῥα Σπερχεῖω ποταμῷ τρέφε τηλεθόωσαν·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν ἰδὼν ἐπὶ οἶνοπα πόντον·
 „Σπερχεῖ, ἄλλως σοί γε πατήρ ἠρήσατο Πηλεὺς
 κείσέ με νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν 145
 σοί τε κόμην κερῆειν ῥέξειν θ' ἱερὴν ἐκατόμβην,
 πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερεύσειν
 ἐς πηγάς, ὅθι τοι τέμενος βωμός τε θυήεις.
 ὣς ἡρᾷθ' ὁ γέρων, σὺ δέ οἱ νόον οὐκ ἐτέλεσσας.
 νῦν δ', ἐπεὶ οὐ νέομαι γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν, 150
 Πατρόκλῳ ἥρωι κόμην ὀπάσαιμι φέρεσθαι.“

ὣς εἰπὼν ἐν χερσὶ κόμην ἑτάροιο φίλοιο
 θῆκεν, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἱμερον ᾤρσε γόοιο.
 καὶ νῦ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδν φάος ἡελίοιο,
 εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αἶψ' Ἀγαμέμνονι εἶπε παραστάς· 155
 „Ἀτρεΐδῃ, σοὶ γάρ τε μάλιστα γε λαὸς Ἀχαιῶν
 πέλονται μύθοισι· γόοιο μὲν ἔστι καὶ ἄσαι,
 νῦν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς σκέδασον καὶ δειπνον ἄνωχθι

ὄπλεσθαι· τάδε δ' ἄμφι πονησόμεθ', οἷσι μάλιστα
κήδεός ἐστι νέκυς· παρὰ δ' οἷ τ' ἄγοι ἄμμι μενόντων." 160

αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
αὐτίκα λαὸν μὲν σκέδασεν κατὰ νῆας εἰσας,
κηδεμόνες δὲ παρ' αὐθι μένον καὶ νήεον ὕλην,
ποίησαν δὲ πυρῆν ἑκατόμβεδον ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θίεσαν ἀχνύμενοι κῆρ. 165

πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἑλικας βοῦς
πρόσθε πυρῆς ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον· ἐκ δ' ἄρα πάντων
δημὸν ἑλὼν ἐκάλυψε νέκυν μεγάρθυμος Ἀχιλλεύς
ἔς πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δρατὰ σώματα νῆει.

ἐν δ' ἐτίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφοροῦρας, 170
πρὸς λέχεα κλίνων· πίσυρας δ' ἐριαύχενας ἵππους
ἔσσυμένως ἐνέβαλλε πυρῇ μεγάλα στεναχίζων.

ἐννέα τῷ γε ἄνακτι τραπεζῆς κύνες ἦσαν·
καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρῇ δύο δειροτομήσας,
δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἔσθλους 175
χαλκῷ δηϊόων· κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα.

ἐν δὲ πυρὸς μένος ἦκε σιδήρεον, ὄφρα νέμοιτο·
ᾧ μωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα φίλον τ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
,,χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Αἶδαο δόμοισιν·
πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέστην. 180

δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἔσθλους
τοὺς ἅμα σοὶ πάντας πῦρ ἐσθίει· Ἑκτορα δ' οὗ τι
δώσω Πριαμίδην πυρὶ δαπτέμεν, ἀλλὰ κύνεσσιν."

ὧς φάτ' ἀπειλήσας· τὸν δ' οὐ κύνες ἀμφεπένοnton,
ἀλλὰ κύνας μὲν ἔλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη 185
ἥματα καὶ νύκτας, ῥοδόεντι δὲ χρῖεν ἐλαίῳ
ἀμβροσίῳ, ἵνα μὴ μιν ἀποδρῦφοι ἔλκυστάζων.

τῷ δ' ἐπὶ κυάνεον νέφος ἦγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων
οὐρανόθεν πεδίονδε, κάλυψε δὲ χῶρον ἅπαντα,

ὅσσον ἐπαῖχε νέκυς, μὴ πρὶν μένος ἡελίοιο 190
σκήλει' ἀμφὶ περὶ χροῶ ἵνεσιν ἥδ' ἐ μέλεσσιν.

οὐδὲ πυρὴ Πατρόκλου ἐκαίετο τεθνηῶτος·
ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς·
στὰς ἀπάνευθε πυρῆς δοιοῖς ἡρῶτ' ἀνέμοισιν,
Βορέῃ καὶ Ζεφύρῳ, καὶ ὑπέσχετο ἱερὰ καλὰ 195
πολλὰ δὲ καὶ σπένδων χρουσέφ' δέπαϊ λιτάνευεν
ἐλθέμεν, ὄφρα τάχιστα πυρὶ φλεγεθοίαιτο νεκροὶ
ὕλη τε σεύαιτο καήμεναι. ὠκέα δ' Ἴρις
ἀράων αἰούσα μετὰγγελος ἦλθ' ἀνέμοισιν.

οἱ μὲν ἄρα Ζεφύροιο δυσαέος ἄθροοι ἐνδον 200
εἰλαπίνην δαίνυντο· θέουσα δὲ Ἴρις ἐπέστη
βηλῶ ἐπι λιθέφ. τοὶ δ' ὥς ἶδον ὀφθαλμοῖσιν,
πάντες ἀνήμξαν κάλεόν τε μιν εἰς ἕκαστος·
ἦ δ' αὖθ' ἔξεσθαι μὲν ἀνήνατο, εἶπε δὲ μῦθον·
„οὐχ ἔδος· εἰμι γὰρ αὐτίς ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥέεθρα, 205
Αἰθιοπῶν ἐς γαῖαν, ὅθι ῥέξουσ' ἐκατόμβας
ἀθανάτοις, ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίσομαι ἱρῶν.
ἀλλ' Ἀχιλεὺς Βορέην ἥδ' ἐ Ζέφυρον κελαδεινὸν
ἐλθέμεν ἀρῶται, καὶ ὑπίσχεται ἱερὰ καλὰ,
ὄφρα πυρὴν ὕρσητε καήμεναι, ἧ ἔνι κεῖται 210
Πάτροκλος, τὸν πάντες ἀναστενάχουσιν Ἀχαιοί.“

ἦ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦς' ἀπεβήσετο, τοὶ δ' ὀρέοντο
ἡχῇ θεσπεσίῃ, νέφεα κλονέοντε πάροιθεν.
αἶψα δὲ πόντον ἵκανον ἀήμεναι, ὥρτο δὲ κῆμα
πνοιῇ ὑπο λιγυρῇ· Τροίην δ' ἐρίβωλον ἱκέσθην, 215
ἐν δὲ πυρὶ πεσέτην, μέγα δ' ἱαχε θεσπιδαῆς πῦρ.
παννύχιοι δ' ἄρα τοί γε πυρῆς ἄμυδις φλόγ' ἐβαλλον
φυσῶντες λιγέως· ὁ δὲ πάννυχος ὤκως Ἀχιλλεύς
χρουσέου ἐκ κρητῆρος, ἐλὼν δέπας ἀμφικύπελλον,
οἶνον ἀφυσσόμενος χαμάδις χέε, δεῦε δὲ γαῖαν, 220

ψυχὴν κικλήσκων Πατροκλῆος δειλοῖο.

ὥς δὲ πατὴρ οὗ παιδὸς ὀδύρεται ὅστέα καίων,
 νυμφίου, ὅς τε θανὼν δειλοὺς ἀκάρησε τοκῆας,
 ὥς Ἀχιλεὺς ἐτάροιο ὀδύρετο ὅστέα καίων,
 ἐρπύζων παρὰ πυρκαϊὴν ἀδινὰ στεναχίζων. 225

ἦμος δ' Ἐωσφόρος εἴσι φάος ἑρέων ἐπὶ γαῖαν,
 οὐν τε μέτα κροκόπεπλος ὑπεῖρ ἄλλα κίδναται Ἥως,
 τῆμος πυρκαϊὴ ἐμαραίνεται, παύσατο δὲ φλόξ.
 οἱ δ' ἄνεμοι πάλιν αὐτίς ἔβαν οἰκόνδε νέεσθαι
 Θρηίκιον κατὰ πόντον· ὁ δ' ἔστενεν οἴδματι θύων. 230

Πηλεΐδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἐτέρωσε λιασθεῖς
 κλίνθη κεκμηῶς, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος ὕρουσεν.
 οἱ δ' ἄμφ' Ἀτρεΐωνα ἀολλέες ἠγερέθοντο·
 τῶν μιν ἐπερχομένων ὄμαδος καὶ δοῦπος ἔγειρεν.
 ἔξετο δ' ὀρθωθείς καὶ σφεας πρὸς μῦθον ἔειπεν· 235

„Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαι· αἶθοπι οἴνω
 πᾶσαν, ὅπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
 ὅστέα Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο λέγωμεν
 εὖ διαγιγνώσκοντες· ἀριφραδέα δὲ τέτυκται· 240

ἐν μέσση γὰρ ἔκειτο πυρῇ, τοὶ δ' ἄλλοι ἄνευθεν
 ἐσχατιῇ καίοντ' ἐπιμῖξ, ἵπποι τε καὶ ἄνδρες.
 καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσέῃ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῷ
 θείομεν, εἰς ὃ κεν αὐτὸς ἐγὼν Ἀίδι κεύθωμαι·
 τύμβον δ' οὐ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα, 245
 ἀλλ' ἐπιεικέα τοῖον· ἔπειτα δὲ καὶ τὸν Ἀχαιοὶ
 εὐρύν θ' ὑψηλόν τε τιθήμεναι, οἳ κεν ἐμεῖο
 δεῦτεροι ἐν νήεσσι πολυκλήμισι λίπῃσθε.“

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἐπίθοντο ποδώκεϊ Πηλεΐωνι.
 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἶθοπι οἴνω, 250
 ὅσσον ἐπὶ φλόξ ἦλθε, βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρη·

κλαίοντες δ' ἐτάροιο ἐνηέος ὅστέα λευκὰ
 ἄλλεγον ἐς χροσέην φιάλην καὶ δίπλακα δημόν,
 ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες ἐανῶ λιτὶ κάλυψαν.
 τορνώσαντο δὲ σῆμα θεμείλια τέ προβάλλοντο 255
 ἀμφὶ πυρὴν· εἶθαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν.
 χεύαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίον. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 αὐτοῦ λαὸν ἔρυκε καὶ ἵζανεν εὐρὺν ἀγῶνα,
 νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα, λέβητάς τε τριπόδας τε
 ἵππους θ' ἡμίονους τε βοῶν τ' ἰφθίμα κάρηναι 260
 ἥδ' ἐ γυναικάς ἐυζώνους πολίον τε σίδηρον.

Ἰππεῦσιν μὲν πρῶτα ποδώκεσιν ἀγλὰ ἄεθλα
 θῆκε γυναῖκα ἄγρεσθαι ἀμύμονα ἔργα ἰδυῖαν
 καὶ τριπόδ' ὠτώεστα δυωκαιεικοσίμετρον
 τῶ πρώτῳ· ἀτὰρ αὖ τῶ δευτέρῳ ἵππον ἔθηκεν 265
 ἔξετε' ἀδμήτην, βρέφος ἡμίονον κυέουσιν·
 αὐτὰρ τῶ τριτάτῳ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα
 καλόν, τέσσαρα μέτρα κεχανδότα, λευκὸν ἔτ' αὐτως·
 τῶ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύω χρυσοῖο τάλαντα,
 πέμπτῳ δ' ἀμφίδετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκεν. 270
 στῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 „Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἐκνημίδεις Ἀχαιοί,
 ἱππῆας τάδ' ἄεθλα δεδεγμένα κεῖτ' ἐν ἀγῶνι.
 εἰ μὲν νῦν ἐπὶ ἄλλῳ ἀεθλεύοιμεν Ἀχαιοί,
 ἦ τ' ἂν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίῃνδε φεροίμην· 275
 ἴστε γάρ, ὅσσον ἐμοὶ ἀρετῇ περιβάλλετον ἵπποι·
 ἀθάνατοί τε γάρ εἰσι, Ποσειδάων δὲ πόρ' αὐτοὺς
 πατρὶ ἐμῷ Πηλῆϊ, ὃ δ' αὖτ' ἐμοὶ ἐγγυάλιξεν.
 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ μενέω καὶ μώνυχες ἵπποι·
 τοίου γὰρ κλέος ἐσθλὸν ἀπώλεσαν ἡνιόχοιο, 280
 ἡπίου, ὃ σφωιν μάλα πολλάκις ὕγρὸν ἔλαιον
 καϊτάων κατέχευε, λοέσσας ὕδατι λευκῷ.

τὸν τῷ γ' ἑσταότες πενθείετον, οὔδεῖ δέ σφιν
χαῖται ἔρηρέδαται, τὸ δ' ἑστατον ἀχνυμένω κῆρ.
ἄλλοι δὲ στέλλεσθε κατὰ στρατόν, ὅς τις Ἀχαιῶν 285
ἵπποισιν τε πέποιθε καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν.“

ὣς φάτο Πηλεΐδης, ταχέες δ' ἱππῆες ἔγερθεν.
ᾧτο πολὺ πρῶτος μὲν ἀναξ ἀνδρῶν Εὐμήλος,
Ἀδμήτου φίλος υἱός, ὅς ἱπποσύνη ἐκέκαστο·
τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδῃς ᾧτο κρατερὸς Διομήδης, 290
ἵππους δὲ Τρώους ὑπαγε ζυγόν, οὓς ποτ' ἀπηύρα
Αἰνείαν, ἑτάρῳ αὐτὸν ὑπεξέσάωσεν Ἀπόλλων.
τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδῃς ᾧτο ξανθὸς Μενέλαος
διογενής, ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν ὠκέας ἵππους,
Αἰθῆν τὴν Ἀγαμέμνονέην τὸν ἐόν τε Πόδαργον· 295
τὴν Ἀγαμέμνονι δῶκ' Ἀγχισιάδης Ἐχέπωλος
δῶρ', ἵνα μὴ οἱ ἔποιθ' ὑπὸ Ἴλιον ἡμερόεσσαν,
ἀλλ' αὐτοῦ τέρποιτο μένων· μέγα γάρ οἱ ἔδωκεν
Ζεὺς ἄφενος, ναίεν δ' ὃ γ' ἐν εὐρυχόρῳ Σικυῶνι·
τὴν ὃ γ' ὑπὸ ζυγὸν ἤγε μέγα δρόμου ἰσχανόωσαν. 300
Ἀντίλοχος δὲ τέταρτος εὐτρίχας ὠπλίσαθ' ἵππους,
Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς ὑπερθύμοιο ἄνακτος
τοῦ Νηληιάδαο· πυλοισυγέες δὲ οἱ ἵπποι
ὠκύποδες φέρον ἄρμα. πατήρ δέ οἱ ἔγχε παραστάς
μυθεῖτ' εἰς ἀγαθὰ φρονέων νοέοντι καὶ αὐτῷ· 305
„Ἀντίλοχ', ἦ τοι μὲν σε νέον περ ἔοντα φίλησαν
Ζεὺς τε Ποσειδάων τε, καὶ ἱπποσύνας ἐδίδαξαν
παντοίας· τῷ καὶ σε διδασκόμεν οὐ τι μάλα χρεώ·
οἶσθα γὰρ εὖ περὶ τέρμαθ' ἐλίσσμεν· ἀλλὰ τοι ἵπποι
βάρδιστοι θείειν· τῷ τ' οἶω λοίγι' ἔσεσθαι. 310
τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔασιν ἀφάρτεροι, οὐδὲ μὲν αὐτοὶ
πλείονα ἴσασιν σέθεν αὐτοῦ μητίσασθαι.
ἀλλ' ἔγε δὴ σύ, φίλος, μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῷ

παντοίην, ἵνα μὴ σε παρεκπροφύγῃσιν ἄεθλα.
 μήτι τοι θρυτόμος μέγ' ἀμείνων ἢ βίηφιν· 315
 μήτι δ' αὖτε κυβερνήτης ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ
 νῆα θοὴν ἰδύναι ἐρεχθομένην ἀνέμοισιν·
 μήτι δ' ἡνίοχος περιγίγνεται ἡνιόχοιο.
 ἀλλ' ὅς μὲν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασιν οἷσι πεποιθὼς
 ἀφραδέως ἐπὶ πολλὸν ἐλίσσεται ἐνθα καὶ ἐνθα, 320
 ἵπποι δὲ πλανόωνται ἀνὰ δρόμον, οὐδὲ κατίσχει·
 ὅς δέ κε κέρδεα εἰδὼ ἐλαύνων ἥσσονας ἵππους,
 αἰεὶ τέρμ' ὁρόων στρέφει ἐγγύθεν, οὐδέ ἐ λήθει,
 ὅππως τὸ πρῶτον τανύσῃ βοέοισιν ἱμάσιν,
 ἀλλ' ἔχει ἀσφαλέως καὶ τὸν προύχοντα δοκεύει. 325
 σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδές, οὐδέ σε λήσει.
 ἔστηκε ξύλον αἶον, ὅσον τ' ὕργυι', ὑπὲρ αἴης,
 ἢ θρυὸς ἢ πεύκης· τὸ μὲν οὐ καταπύθεται ὕμβρῳ·
 λαῖε δὲ τοῦ ἐκάτερθεν ἐρηρέδαται δύο λευκῶ
 ἐν ξυνοχῇσιν ὁδοῦ, λεῖος δ' ἱππόδρομος ἀμφίς· 330
 ἢ τευ σῆμα βροτοῖο πάλαι κατατεθνηῶτος,
 ἢ τό γε νύσσα τέτυκτο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων·
 καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
 τῷ σὺ μάλ' ἐγχρίμψας ἐλάαν σχεδὸν ἄρμα καὶ ἵππους,
 αὐτὸς δὲ κλινθήναι ἐνπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ 335
 ἦκ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖν· ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον
 κένσαι ὁμοκλήσας, εἵξαι τέ οἱ ἡνία χερσίν.
 ἐν νύσῃ δέ τοι ἵππος ἀριστερός ἐγχριμψθήτω,
 ὥς ἂν τοι πλήμνη γε δοάσσεται ἄκρον ἱκέσθαι
 κύκλου ποιητοῖο· λίθου δ' ἀλέασθαι ἐπανρεῖν, 340
 μὴ πως ἵππους τε τρώσῃς κατὰ θ' ἄρματα ἄξις·
 χάρμα δὲ τοῖς ἄλλοισιν, ἐλεγχείῃ δὲ σοὶ αὐτῷ
 ἔσσεται· ἀλλά, φίλος, φρονέων πεφυλαγμένος εἶναι.
 εἰ γάρ κ' ἐν νύσῃ γε παρεξελάσῃσθα διώκων,

οὐκ ἔσθ', ὅς κέ σ' ἔλῃσι μετάλμενος οὐδὲ παρέλθῃ, 345
οὐδ' εἴ κεν μετόπισθεν Ἀρείονα δίου ἐλαύνοι,
Ἀδρήστου ταχὺν ἵππον, ὅς ἐκ θεόφιν γένος ἦεν,
ἣ τοὺς Λαομέδοντος, οἳ ἐνθάδε γ' ἔτραφεν ἔσθ'λοι'."

ὣς εἰπὼν Νέστωρ Νηληϊὸς ἄψ ἐνὶ χώρῃ
ἔξετ', ἐπεὶ ᾧ παιδὶ ἐκάστου πείρατ' ἔειπεν. 350
Μηριόνης δ' ἄρα πέμπτος εὐτρίχας ὠπλίσσας ἵππους.
ἂν δ' ἔβαν ἐς δίφρους, ἐν δὲ κλήρους ἐβάλλοντο·
πᾶλλ' Ἀχιλεὺς, ἐκ δὲ κλήρος θόρε Νεστορίδαι
Ἀντιλόχου· μετὰ τὸν δὲ λάχε κρείων Εὐμήλος,
τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος, 355
τῷ δ' ἐπὶ Μηριόνης λάχ' ἐλαυνέμεν ὕστατος αὐτὲ
Τυδεΐδης, ὃχ' ἄριστος ἐὼν, λάχ' ἐλαυνέμεν ἵππους.
στὰν δὲ μεταστοιχί, σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεὺς
τηλόθεν ἐν λείῳ πεδίῳ· παρὰ δὲ σκοπὸν εἶσεν
ἀντίθεον Φοίνικα, ὁπάονα πατρὸς ἐοῖο, 360
ὥς μεμνέωτο δρόμον καὶ ἀληθείην ἀποείποι.

οἳ δ' ἅμα πάντες ἐφ' ἵπποιιν μάστιγας ἔειραν,
πέπληγόν θ' ἱμάσιν ὑμόκλησάν τ' ἐπέεσσιν
ἐσσυμένως· οἳ δ' ὦκα διέπρησσαν πεδίῳ,
νόσφι νεῶν, ταχέως· ὑπὸ δὲ στέρνοισι κονίη 365
ἴστατ' ἀειρομένη ὥς τε νέφος ἥδ' οὐέλλα,
χαῖται δ' ἐρῶντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο.
ἄρματα δ' ἄλλοτε μὲν χθονὶ πύλνατο πούλυβοτείρῃ,
ἄλλοτε δ' αἰζάσκε μετήορα· τοὶ δ' ἐλατῆρες
ἔστασαν ἐν δίφροισι, πάτασσε δὲ θυμὸς ἐκάστου 370
νίκης ἱεμένων· κέκλοντο δὲ οἷσιν ἐκάστος
ἵπποις, οἳ δ' ἐπέτοντο κονίοντες πεδίῳ.

ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον ὤκεις ἵπποι
ἄψ ἐφ' ἄλῳς πολιῆς, τότε δὴ ἀρετὴ γε ἐκάστου
φαίνεται, ἄφαρ δ' ἵπποισι τάθῃ δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα

αὐτὸν Φηρητιάδαο ποδώκεες ἔκφερον ἵπποι. 376
 τὰς δὲ μετ' ἐξέφερον Διομήδεος ἄρσενες ἵπποι
 Τρώιοι, οὐδέ τι πολλὸν ἄνευθ' ἔσαν, ἀλλὰ μάλ' ἐγγύς·
 αἰεὶ γὰρ δίφρου ἐπιβησομένοισιν εἴκτην,
 πνοιῇ δ' Εὐμήλοιο μετάφρενον εὐρέε τ' ὦμον 380
 θέρμετ'· ἐπ' αὐτῷ γὰρ κεφαλὰς καταθέντε πετέσθην.
 καὶ νῦν κεν ἢ παρέλασσε ἢ ἀμφήριστον ἔθηκεν,
 εἰ μὴ Τυδέος νῦν κοτέσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὅς ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔβαλεν μάστιγα φαινήν.
 τοιοῦτον δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα χρομένοιο, 385
 οὐνεκα τὰς μὲν ὄρα ἐτι καὶ πολὺ μᾶλλον λούσας,
 οἱ δὲ οἱ ἐβλάβησαν ἄνευ κέντροιο θέοντες.
 οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην ἐλεφρηάμενος λάθ' Ἀπόλλων
 Τυδεΐδην, μάλα δ' ὦκα μετέσσυτο ποιμένα λαῶν,
 δῶκε δὲ οἱ μάστιγα, μένος δ' ἵπποισιν ἐνήκεν. 390
 ἢ δὲ μετ' Ἀδμήτου υἱὸν κοτέουσα βεβήκειν·
 ἵππειον δὲ οἱ ἦξε θεὰ ξυγόν· αἱ δὲ οἱ ἵπποι
 ἀμφὶς ὁδοῦ δραμέτην, ῥυμὸς δ' ἐπὶ γαίαν ἐλύσθη.
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφρου παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη,
 ἀγκῶνάς τε περιδρῦφθη στόμα τε ῥῖνός τε, 395
 θρυλίχθη δὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι· τῷ δὲ οἱ ὕσσε
 δακρυόφιν πλησθεῖν, θαλερὴ δὲ οἱ ἔσχετο φωνή.
 Τυδεΐδης δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους,
 πολλὸν τῶν ἄλλων ἐξάλμενος· ἐν γὰρ Ἀθήνῃ
 ἵπποις ἦκε μένος καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν. 400
 τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης εἶχε ξανθὸς Μενέλαος.
 Ἀντίλοχος δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατὴρ ἐοῖο·
 „ἔμβητον καὶ σφῶν· τιταίνετον ὅττι τάχιστα.
 ἢ τοι μὲν κείνοισιν ἐριζέμεν οὐ τι κελεύω,
 Τυδεΐδω ἵπποισι δαΐφρονος, οἷσιν Ἀθήνῃ 405
 νῦν ὥρεξε τάχος καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν·

ἵππους δ' Ἀτρεΐδαο κιχάνετε, μηδὲ λήψουσθον,
καρπαλίμως, μὴ σφῶιν ἐλεγχεῖν καταχεύῃ
Αἶθῃ θήλυς ἐοῦσα· τί ἦ λείπεσθε, φέριστοι;
ὦδε γὰρ ἔξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται· 410
οὐ σφῶιν κομιδὴ παρὰ Νέστορι ποιμένι λαῶν
ἔσσεται, αὐτίκα δ' ὕμμε κατακτενεῖ ὅξεί χαλκῷ,
αἶ κ' ἀποκηδήσαντε φερώμεθα χεῖρον ἄεθλον.
ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδετον ὅτι τάχιστα·
ταῦτα δ' ἐγὼν αὐτὸς τεχνήσομαι ἡδὲ νοήσω, 415
στεινωπῷ ἐν ὁδῷ παραδύμεναι, οὐδέ με λήσει.“

ὣς ἔφαθ', οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδείσαντες ὁμοκλήν
μᾶλλον ἐπεδραμέτην ὀλίγον χρόνον· αἶψα δ' ἔπειτα
στεῖνος ὁδοῦ κοίλης ἶδεν Ἀντίλοχος μενεχάρμης.
ῥωχμὸς ἔην γαίης, ἣ χειμέριον ἄλυν ὕδωρ 420
ἐξέρρηξεν ὁδοῖο, βάθυνε δὲ χῶρον ἅπαντα·
τῇ δ' εἶχεν Μενέλαος ἀματροχιάς ἀλεείνων.
Ἀντίλοχος δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους
ἐκτὸς ὁδοῦ, ὀλίγον δὲ παρακλίνας ἐδίωκεν.
Ἀτρεΐδης δ' ἔδεισε καὶ Ἀντιλόχῳ ἐργεγώνειν· 425
„Ἀντίλοχ', ἀφραδέως ἱππάζεαι· ἀλλ' ἄνεχ' ἵππους·
στεινωπὸς γὰρ ὁδός, τάχα δ' εὐρυτέρῃ παρελάσσεις,
μὴ πως ἀμφοτέρους δηλήσειαι ἄρματι κύρσας.“

ὣς ἔφατ', Ἀντίλοχος δ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἔλυνεν
κέντρον ἐπισπέρχων, ὥς οὐκ αἰοῦντι ἐοικώς. 430
ὅσσα δὲ δίσκου οὐρα κατωμαδίῳ πελόνται,
ὅν τ' αἰζῆος ἀφῆκεν ἀνὴρ πειρώμενος ἥβης,
τόσσον ἐπεδραμέτην· αἶ δ' ἠρώησαν ὀπίσσω
Ἀτρεΐδew· αὐτὸς γὰρ ἐκὼν μεθέηκεν ἐλαύνειν,
μὴ πως συγκύρσειαν ὁδῷ ἐνι μώνυχες ἵπποι, 435
δίφρους τ' ἀνστρέψειαν ἐνπλεκέας, κατὰ δ' αὐτοὶ
ἐν κονίησι πέσοιεν ἐπειρόμενοι περὶ νίκης.

τὸν καὶ νεικείων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 „Ἀντίλοχ', οὗ τις σεῖο βροτῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
 ἔρρ', ἐπεὶ οὗ σ' ἔτυμόν γε φάμεν πεπνυσθαι Ἀχαιοί.
 ἀλλ' οὐ μὰν οὐδ' ὥς ἄτερ ὕρκου οἴσῃ ἄεθλον.“ 441

ὥς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο φώνησέν τε·
 „μή μοι ἐρύκεσθον μηδ' ἔστατον ἀγνυμένω κῆρ·
 φθίησονται τούτοισι πόδες καὶ γοῦνα καμόντα
 ἢ ὑμῖν· ἄμφω γὰρ ἀτέμβονται νεότητος.“ 445

ὥς ἔφαθ', οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδείσαντες ὁμοκλήν
 μᾶλλον ἐπιδραμέτην, τάχα δὲ σφισιν ἄγχι γέγοντο.

Ἀργεῖοι δ' ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσορόωντο
 ἵππους· τοὶ δ' ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
 πρῶτος δ' Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγρὸς ἐφράσαθ' ἵππους·
 ἦστο γὰρ ἐκτὸς ἀγῶνος ὑπέρτατος ἐν περιωπῇ, 451
 τοιοῦτο δ' ἄνευθεν ἐόντος ὁμοκλητῆρος ἀκούσας
 ἔγνω· φράσσατο δ' ἵππον ἀριπρεπέα προύχοντα,
 ὃς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοῖνιξ ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ
 λευκὸν σῆμ' ἐτέτυκτο περὶ τροχὸν ἥντε μήνη. 455

στῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 „ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 οἷος ἐγὼν ἵππους ἀνυγάζομαι ἧε καὶ ὑμεῖς;
 ἄλλοι μοι δοκέουσι παροῖτεροι ἔμμεναι ἵπποι,
 ἄλλος δ' ἡνίοχος ἰνδάλλεται· αἱ δὲ πού αὐτοῦ 460
 ἐβλαβεν ἐν πεδίῳ, αἱ κεῖσέ γε φέρτεραι ἦσαν.
 [ἦ τοι γὰρ τὰς πρῶτα ἰδὼν περὶ τέρμα βαλούσας,
 νῦν δ' οὗ πῃ δύναιμαι ἰδέειν· πάντῃ δέ μοι ὕσσε
 Τρωικὸν ἄμ πεδίον παπταίνεται εἰσορόωντι.]
 ἦε τὸν ἡνίοχον φύγον ἡνία, οὐδὲ δυνάσθῃ 465
 εὖ σχεθέειν περὶ τέρμα, καὶ οὐκ ἐτύχησεν ἐλίξας·
 ἐνθα μιν ἐκπεσέειν οἶώ σὺν θ' ἄρματα ἄξει,
 αἱ δ' ἐξηρώησαν, ἐπεὶ μένος ἔλλαβε θυμόν.

ἀλλὰ ἴδεσθε καὶ ὕμεις ἀνασταδόν· οὐ γὰρ ἐγὼ γε
 εὖ διαγιννώσκω· δοκέει δέ μοι ἔμμεναι ἀνὴρ 470
 Αἰτωλὸς γενεήν, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἀνάσσει,
 Τυδεὸς ἵπποδάμου νιός, κρατερὸς Διομήδης.“

τὸν δ' αἰσχροῦς ἐνέειπεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας·
 „Ἰδομενεῦ, τί πάρος λαβρεύεαι; αἱ δέ τ' ἄνευθεν
 ἵπποι ἀερσίποδες πολέος πεδίοιο δίενται. 475

οὔτε νεώτατός ἐσσι μετ' Ἀργείοισι τοσοῦτον,
 οὔτε τοι ὀξύτατον κεφαλῆς ἐκδέρεται ὄσσε·
 ἀλλ' αἰεὶ μύθοις λαβρεύεαι· οὐδέ τί σε χρὴ
 [λαβραγόρην ἔμμεναι· πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι.]
 ἵπποι δ' αὐταὶ ἔασι παροίτεραι, αἱ τὸ πάρος περ, 480
 Εὐμήλου, ἐν δ' αὐτὸς ἔχων εὖληρα βέβηκεν.“

τὸν δὲ χολωσάμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἦνδα·
 „Αἴαν νεῖκος ἄριστε, κακοφραδές, ἄλλα τε πάντα
 δεύεαι Ἀργείων, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής.
 δεῦρό νυν, ἣ τρίποδος περιδόμεθον ἢ ἐλέβητος, 485
 ἱστορα δ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα θείομεν ἄμφω,
 ὀπότεραι πρόσθ' ἵπποι, ἵνα γνῶνῃς ἀποτίνων.“

ὥς ἔφατ', ὥρηντο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
 χωόμενος χαλεποῖσιν ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν.

καὶ νῦ κε δὴ προτέρω ἔτ' ἔρις γένετ' ἀμφοτέροισιν,
 εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο καὶ φάτο μῦθον· 491

„μηκέτι νῦν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθον ἐπέεσσιν,
 Αἴαν Ἰδομενεῦ τε, κακοῖς, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν.

καὶ δ' ἄλλω νεμεσᾶτον, ὅτις τοιαυτὰ γε ῥέξοι.
 ἀλλ' ὅμως ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσορᾶσθε 495

ἵππους· οἱ δὲ τάχ' αὐτοὶ ἐπειγόμενοι περὶ νίκης
 ἐνθάδ' ἐλεύσονται· τότε δὲ γνώσεσθε ἕκαστος

ἵππους Ἀργείων, οἳ δεύτεροι οἳ τε παροίθεν.“
 ὥς φάτο, Τυδεΐδης δὲ μάλα σχεδὸν ἦλθε διώκων·

μάστι δ' αἶεν ἔλαννε κατωμαδόν· οἳ δέ οἳ ἵπποι 500
 ὑψός' ἀειρέσθην ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον.
 αἰεὶ δ' ἠνίοχον κονίης ῥαθάμιγγες ἔβαλλον,
 ἄρματα δὲ χρυσῷ πεπυκασμένα κασσιτέρῳ τε
 ἵπποις ὠκυνόδεσσιν ἐπέτρεχον· οὐδὲ τι πολλή 505
 γίγνεται ἐπισσώτρων ἄρματροχιῇ κατόπισθεν
 ἐν λεπτῇ κονίῃ· τῷ δὲ σπεύδοντε πετέσθην.
 στῇ δὲ μέσῳ ἐν ἀγῶνι, πολὺς δ' ἀνεκήμεν ἰδρῶς
 ἵππων ἐκ τε λόφων καὶ ἀπὸ στέρνοιο χαμάζε.
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος,
 κλῦνε δ' ἄρα μάστιγα ποτὶ ζυγόν. οὐδὲ μήτησεν 510
 ἵφθιμος Σθένελος, ἀλλ' ἐσσυμένως λάβ' ἄεθλον,
 δῶκε δ' ἄγειν ἐτάροισιν ὑπερθύμοισι γυναικα
 καὶ τρίποδ' ὠτάωντα φέρειν· ὁ δ' ἔλυσεν ὑφ' ἵππους.
 τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀντίλοχος Νηληϊὸς ἤλασεν ἵππους,
 κέρδεσιν, οὗ τι τάχει γε, παραφθάμενος Μενέλαον·
 ἀλλὰ καὶ ὧς Μενέλαος ἔχ' ἐγγύθεν ὠκέας ἵππους. 516
 ὅσσον δὲ τροχοῦ ἵππος ἀφίσταται, ὅς ῥά τ' ἄνακτα
 ἔλκησιν πεδίοιο τιταινόμενος σὺν ὄχεσφιν·
 τοῦ μὲν τε ψαύουσιν ἐπισσώτρου τρίχες ἄκραι
 οὐραῖαι· ὁ δὲ τ' ἄγχι μάλα τρέχει, οὐδὲ τι πολλή 520
 χώρη μεσσηγύς, πολέος πεδίοιο θέοντος·
 τόσσον δὴ Μενέλαος ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
 λείπεται· ἀτὰρ τὰ πρῶτα καὶ ἐς δίσκουρα λέλειπτο,
 ἀλλὰ μιν αἶψα κίχανεν· ὀφέλλετο γὰρ μένος ἥν
 ἵππου τῆς Ἀγαμεμνονέης, καλλίτριχος Αἴθης. 525
 εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω γένετο δρόμος ἀμφοτέροισιν,
 τῷ κέν μιν παρῆλασ' οὐδ' ἀμφήριστον ἔθηκεν.
 αὐτὰρ Μηριόνης θεράπων ἐὺς Ἴδομενῆος
 λείπεται ἄρακλῆος Μενελάου δουρὸς ἐρώην·
 βάρδιστοι μὲν γάρ οἳ ἔσαν καλλίτριχες ἵπποι, 530

ἥμιστος δ' ἦν αὐτὸς ἐλαυνόμεν ἄρμ' ἐν ἀγῶνι.
 υἱὸς δ' Ἀδμήτοιο πανύστατος ἦλυθεν ἄλλων
 ἔλκων ἄρματα καλά, ἐλαύνων πρόσσοθεν ἵππου.
 τὸν δὲ ἰδὼν ὄκτειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 στᾶς δ' ἄρ' ἐν Ἀργείοις ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν· 535
 „λοῖσθος ἀνὴρ ὥριστος ἐλαύνει μώνυχας ἵππους·
 ἀλλ' ἄγε δὴ οἱ δῶμεν ἄεθλιον, ὥς ἐπεικές,
 δευτέρ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα φερέσθω Τυδεΐος υἱός.“

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ὥς ἐκέλευεν.
 καὶ νῦν κέ οἱ πόρρον ἵππον, ἐπήνησαν γὰρ Ἀχαιοί, 540
 εἰ μὴ ἄρ' Ἀντίλοχος μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς
 Πηλεΐδην Ἀχιλλῆα δίκη ἡμεΐψατ' ἀναστάς·
 „ὦ Ἀχιλεῦ, μάλα τοι κεχολώσομαι, αἷ κε τελέσσης
 τοῦτο ἔπος· μέλλεις γὰρ ἀφαιρήσεσθαι ἄεθλον,
 τὰ φρονέων, ὅτι οἱ βλάβεν ἄρματα καὶ ταχέ' ἵππῳ 545
 αὐτὸς τ' ἐσθλὸς ἐών. ἀλλ' ὥφελεν ἀθανάτοισιν
 εὖχεσθαι· τῷ κ' οὐ τι πανύστατος ἦλθε διώκων.
 εἰ δέ μιν οἰκτείρεις καὶ τοι φίλος ἐπλετο θυμῷ,
 ἔστι τοι ἐν κλισίῃ χρυσὸς πολὺς, ἔστι δὲ χαλκὸς
 καὶ πρόβατ', εἰσὶ δέ τοι δμῳαὶ καὶ μώνυχες ἵπποι· 550
 τῶν οἱ ἔπειτ' ἀνελὼν δόμεναι καὶ μεῖζον ἄεθλον,
 ἥε καὶ αὐτίκα νῦν, ἵνα σ' αἰνήσωσιν Ἀχαιοί.
 τήν δ' ἐγὼ οὐ δώσω· περὶ δ' αὐτῆς πειρηθῆτω
 ἀνδρῶν ὅς κ' ἐθέλῃσιν ἐμοὶ χεῖρεσσι μάχεσθαι.“

ὥς φάτο, μεΐδησεν δὲ ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς 555
 χαίρων Ἀντίλοχῳ, ὅτι οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος·
 καὶ μιν ἐμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Ἀντίλοχ', εἰ μὲν δὴ με κελεύεις οἰκοθην ἄλλο
 Εὐμήλῳ ἐπιδοῦναι, ἐγὼ δέ κε καὶ τὸ τελέσω.
 δώσω οἱ θώρηκα, τὸν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων, 560
 χάλκεον, ᾧ πέρι χεῦμα φαεινοῦ κασσιτέροιο

ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ οἱ ἄξιός ἐσται.“

ἣ δ' αὖ καὶ Ἀυτομέδοντι φίλῳ ἐκέλευσεν ἑταίρῳ
οἰσέμεναι κλισίῃθιν· ὁ δ' ὄρχετο καὶ οἱ ἔνεικον.

[Εὐμήλῳ δ' ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δὲ δέξατο χαίρων.] 565

τοῖσι δὲ καὶ Μενέλαος ἀνίστατο θυμὸν ἀχέων,
Ἀντιλόχῳ ἄμοτον κεχολωμένος· ἐν δ' ἄρα κῆρυξ
χερσὶ σκῆπτρον ἔθηκε, σιωπῆσαι τε κέλευσεν
Ἀργείους· ὁ δ' ἔπειτα μετηύδα ἰσόθεος φῶς·

„Ἀντίλοχε, πρόσθεν πεπνυμένος, ποῖον ἔρεξας. 570

ἦσχυνας μὲν ἐμὴν ἀρετὴν, βλάβας δέ μοι ἵππους,
τοὺς σοὺς πρόσθε βαλὼν, οἷ τοι πολὺ χεῖρονες ἦσαν.
ἀλλ' ἄγετ', Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ἐς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσατε, μὴδ' ἐπ' ἀρωγῇ,
μή ποτέ τις εἴπησιν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων. 575

Ἀντίλοχον ψεύδεσσι βησάμενος Μενέλαος
οἴχεται ἵππον ἄγων, ὅτι οἱ πολὺ χεῖρονες ἦσαν
ἵπποι, αὐτὸς δὲ κρείσσων ἀρετῇ τε βίῃ τε.

εἰ δ' ἄγ' ἐγὼν αὐτὸς δικάσω, καὶ μ' οὐ τινά φημι
ἄλλον ἐπιπλήξειν Δαναῶν· ἰθεῖα γὰρ ἔσται. 580

Ἀντίλοχ', εἰ δ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφεές, ἣ θέμις ἐστίν,
στάς ἵππων προπάροιθε καὶ ἄρματος, αὐτὰρ ἱμάσθλην
χερσὶν ἔχων ῥαδινήν, ἣ περ τὸ πρόσθεν ἔλαυνες,
ἵππων ἀψάμενος ραιήοχον ἐννοσίγαιον

ὕμνυθι μὴ μὲν ἐκὼν τὸ ἐμὸν δόλῳ ἄρμα πεδῆσαι.“ 585

τὸν δ' αὖτ' Ἀντίλοχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·

„ἄνσχεο νῦν· πολλὸν γὰρ ἐγὼ γε νεώτερός εἰμι

σεῖο, ἄναξ Μενέλαε, σὺ δὲ πρότερος καὶ ἀρείων.

οἴσθ', οἶαι νέον ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθουσιν·

κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπτή δέ τε μῆτις· 590

τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη· ἵππον δέ τοι αὐτὸς

δώσω, τὴν ἀρόμην· εἰ καὶ νῦν κεν οἴκοθεν ἄλλο

μείζον ἐπαιτήσειας, ἄφαρ κέ τοι ἀντίκα δοῦναι
βουλοίμην ἢ σοί γε, διοτρεφές, ἡματα πάντα
ἐκ θυμοῦ πεσέειν καὶ δαίμοσιν εἶναι ἄλιτρος.“ 595

ἦ ῥα καὶ ἵππον ἄγων μεγαθύμου Νέστορος νῖδος
ἐν χεῖρεσσι τίθει Μενελάου· τοιοῦτο δὲ θυμὸς
ιάνθη, ὥς εἴ τε περὶ σταχύεσσιν ἐέρση
ληίου ἀλδήσκοντος, ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι·
ὥς ἄρα σοί, Μενέλαε, μετὰ φρεσὶ θυμὸς ιάνθη. 600
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Ἀντίλοχε, νῦν μὲν τοι ἐγὼν ὑποείξομαι αὐτὸς
χωόμενος, ἐπεὶ οὐ τι παρήγορος οὐδ' ἀεσίφρων
ἦσθα πάρος· νῦν αὖτε νόον νίκησε νεοίη.
δεύτερον αὖτ' ἀλέασθαι ἀμείνονας ἡπεροπεύειν. 605
οὐ γάρ κέν με τάχ' ἄλλος ἀνὴρ παρέπεισεν Ἀχαιῶν·
ἀλλὰ σὺ γὰρ δὴ πολλὰ πάθες καὶ πολλὰ μόγησας
σὸς τε πατήρ ἀγαθὸς καὶ ἀδελφεὸς εἵνεκ' ἐμείο·
τῷ τοι λισσομένῳ ἐπιπείσομαι, ἥδ' ἐ καὶ ἵππον
δώσω ἐμήν περ ἐοῦσαν, ἵνα γνῶωσι καὶ οἶδε, 610
ὥς ἐμὸς οὐ ποτε θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.“

ἦ ῥα καὶ Ἀντιλόχοιο Νοήμονι δῶκεν ἐταῖρον
ἵππον ἄγειν· ὁ δ' ἔπειτα λέβηθ' ἔλε παμφανόωντα.
Μηριόνης δ' ἀνάειρε δῶα χροσοῖο τάλαντα
τέτρατος, ὥς ἔλασεν. πέμπτον δ' ὑπελείπετ' ἕσθλον,
ἀμφίθετος φιάλη· τὴν Νέστορι δῶκεν Ἀχιλλεύς 616
Ἀργείων ἀν' ἀγῶνα φέρων καὶ εἶπε παραστάς·
„τῇ νῦν, καὶ σοὶ τοῦτο, γέρον, κειμήλιον ἔστω,
Πατρόκλοιο τάφου μνήμ' ἔμμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτὸν
ὄψῃ ἐν Ἀργείοισι· δίδωμι δέ τοι τόδ' ἕσθλον 620
αὐτως· οὐ γὰρ πύξ γε μαχήσεται οὐδὲ παλαίσεις,
οὐδέ τ' ἀκοντιστὴν ἐσθύσει οὐδὲ πόδεσσιν
θεύσει· ἥδη γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἐπείγει.“

ὣς εἰπὼν ἐν χειρὶ τίθει· ὁ δὲ δέξατο χαίρων,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 625
 „ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα, φίλος, πόδες, οὐδ' ἔτι χεῖρες
 ὤμων ἀμφοτέρωθεν ἐπαῖσσονται ἐλαφραί.
 εἴθ' ὥς ἡβώοιμι βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
 ὥς ὁπότε κρείοντ' Ἀμαρυγκέα θάπτον Ἐπειοὶ 630
 Βουπρασίῳ, παῖδες δὲ θέσαν βασιλῆος ἕθλα·
 ἐνθ' οὐ τίς μοι ὁμοῖος ἀνὴρ γένετ', οὐτ' ἄρ' Ἐπειῶν
 οὐτ' αὐτῶν Πυλίων οὐτ' Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
 πύξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα Ἥνοπος υἱόν,
 Ἀγκαῖον δὲ πάλῃ Πλευρώωνιον, ὃς μοι ἀνέστη· 635
 Ἴφικλον δὲ πόδεσσι παρέδραμον ἐσθλὸν ἑόντα,
 δουρὶ δ' ὑπειρέβαλον Φυλῆά τε καὶ Πολύδωρον.
 οἰοισίν μ' ἵπποισι παρήλασαν Ἀκτορίωνε,
 [πλήθει πρόσθε βαλόντες, ἀγασσάμενοι περὶ νίκης,
 οὐνεκα δὴ τὰ μέγιστα παρ' αὐτόθι λείπετ' ἕθλα.] 640
 οἱ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι· ὁ μὲν ἔμπεδον ἡνιόχευεν,
 ἔμπεδον ἡνιόχευ', ὁ δ' ἄρα μάστιγι κέλευεν.
 ὥς ποτ' εἶον· νῦν αὖτε νεώτεροι ἀντιώωντων
 ἔργων τοιούτων· ἐμὲ δὲ χρὴ γήραϊ λυγρῷ
 πεῖθεσθαι, τότε δ' αὖτε μετέπρεπον ἠρώεσσιν. 645
 ἀλλ' ἴθι καὶ σὸν ἑταῖρον ἀέθλοισι κτερεῖζε.
 τοῦτο δ' ἐγὼ πρόφρων δέχομαι, χαίρει δέ μοι ἦτορ,
 ὥς μεν αἰεὶ μέμνησαι ἐννέος, οὐδέ σε λήθω
 τιμῆς, ἧς τέ μ' εἴοικε τετιμῆσθαι μετ' Ἀχαιοῖς.
 σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν.“ 650
 ὥς φάτο, Πηλεΐδης δὲ πολὺν καθ' ὅμιλον Ἀχαιῶν
 ᾗχετ', ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπέκλυε Νηλεΐδαο.
 αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης ἀλεγεινῆς θῆκεν ἕθλα·
 ἡμίονον ταλαεργὸν ἔργων κατέδησ' ἐν ἀργῶνι

ἔξετε' ἀδμήτην, ἥ τ' ἀλγίστη δαμάσασθαι· 655
 τῷ δ' ἄρα νικηθέντι τίθει δέπας ἀμφικύπελλον.
 στή δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 „Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἐνκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ἄνδρες δ'ὼ περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὧ περ ἀρίστῳ,
 πῦξ μάλ' ἀνασχομένῳ πεπληγμένῳ. ᾧ δέ κ' Ἀπόλλων
 δῶη καμμουίην, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί, 661
 ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κλισίῃνδε νεέσθω·
 αὐτὰρ ὁ νικηθεὶς δέπας οἶσεται ἀμφικύπελλον.“

ὣς ἔφατ', ἔρηντο δ' αὐτίκ' ἀνὴρ ἥϊός τε μέγας τε 665
 εἰδὼς πυγμαχίης, υἱὸς Πανοπῆος Ἐπειός·
 ἄφατο δ' ἡμιόνου ταλαεργοῦ φώνησέν τε·
 „ἄσσον ἴτω, ὅς τις δέπας οἶσεται ἀμφικύπελλον·
 ἡμίονον δ' οὐ φημί τιν' ἀξέμεν ἄλλον Ἀχαιῶν
 πυγμῇ νικήσαντ', ἐπεὶ εὐχομαι εἶναι ἄριστος.
 ἦ οὐχ ἄλις, ὅττι μάχης ἐπιδεδύομαι; οὐδ' ἄρα πως ἦν
 ἐν πάντεσσ' ἐργοῖσι δαήμονα φῶτα γενέσθαι. 671
 ὦδε γὰρ ἔξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 ἀντικρὺς χρóa τε ῥήξω σὺν τ' ὅστέ' ἀράξω·
 κηδεμόνες δέ οἱ ἐνθάδ' ἀολλέες αὖθι μενόντων,
 οἳ κέ μιν ἐξοίσουσιν ἐμῆς ὑπὸ χειρὶ δαμέντα.“ 675

ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 Εὐρύαλος δέ οἱ οἶος ἀνίστατο, ἰσόθεος φῶς,
 Μηκιστῆος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος,
 ὅς ποτε Θήβαςδ' ἦλθε δεδουπάτος Οἰδιπόδαο 680
 εἰς τάφον· ἐνθα δὲ πάντας ἐνία Καδμεΐωνας.
 τὸν μὲν Τυδεΐδης δουρικλυτὸς ἀμφεπονεῖτο
 θαρσύνων ἔπεσιν, μέγα δ' αὐτῷ βούλετο νίκην.
 ζῶμα δέ οἱ πρῶτον παρακάμβαλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
 δῶκεν ἱμάντας εὐτμήτους βοὸς ἀγραύλοιο.
 τῷ δὲ ζωσαμένῳ βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα, 685

ἅντα δ' ἀνασχομένω χερσὶ στιβαρῆσιν ἄμ' ἄμφω
 σὺν ῥ' ἔπεσον, σὺν δέ σφι βαρεῖται χεῖρες ἐμῖχθεν·
 δεινὸς δὲ χρομάδος γενύων γένετ', ἔρρεε δ' ἰδρῶς
 πάντοθεν ἐκ μελέων. ἐπὶ δ' ὄρνυτο δῖος Ἑπειὸς,
 κόψε δὲ παπτήναντα παρήμιον· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν 690
 ἔστήκειν· αὐτοῦ γὰρ ὑπήριπε φαίδιμα γυῖα.
 ὥς δ' ὕδ' ὑπὸ φρικτὸς Βορέω ἀναπάλλεται ἰχθύς
 θιν' ἐν φυκίοεντι, μέλαν δέ ἐ κῦμα κάλυψεν,
 ὥς πληγεὶς ἀνέπαλτο. ἀτὰρ μεγάλθυμος Ἑπειὸς
 χερσὶ λαβὼν ὠρῆσσε· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι, 695
 οἳ μιν ἄγον δι' ἀγῶνος ἐφελκομένοισι πόδεσσιν
 αἶμα παχὺ πτύοντα, κάρη βάλλονθ' ἐτέρωσσε·
 καὶ δ' ἄλλο φρονέοντα μετὰ σφίσιν εἶσαν ἄγοντες,
 αὐτοὶ δ' οἰχόμενοι κόμισαν δέπας ἀμφικύπελλον.

Πηλεΐδης δ' αἰψ' ἄλλα κατὰ τρίτα θῆκεν ἄεθλα, 700
 δεικνύμενος Δαναοῖσι, παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς,
 τῷ μὲν νικήσαντι μέγαν τρίποδ' ἐμπυριβήτην,
 τὸν δὲ δυωδεκάβοιον ἐνὶ σφίσι τιόν Ἀχαιοί·
 ἀνδρὶ δὲ νικηθέντι γυναῖκ' ἐς μέσσον ἔθηκεν,
 πολλὰ δ' ἐπίστατο ἔργα, τίον δέ ἐ τεσσαράβοιον. 705
 σιτῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 „ὄρνυσθ', οἳ καὶ τούτου ἀέθλον πειρήσεσθον.“
 ὥς ἔφατ', ὥρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Ἀλας,
 ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις ἀνίστατο, κέρδεα εἰδώς.
 ζωσαμένω δ' ἄρα τῷ γε βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα, 710
 ἀγκὰς δ' ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ στιβαρῆσιν
 ὥς ὅτ' ἀμείβοντες, τοὺς τε κλυτὸς ἦραρε τέκτων,
 δώματος ὑψηλοῦ, βίας ἀνέμων ἀλείνων.
 τετρίγει δ' ἄρα νῶτα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 ἐλκόμενα στερεῶς· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρῶς, 715
 πυκναὶ δὲ σμώδιγγες ἀνὰ πλευράς τε καὶ ὦμους

αἵματι φοινικόεσσαι ἀνέδραμον· οἱ δὲ μάλ' αἰεὶ
νίκης ἰέσθην τρίποδος πέρι ποιητοῖο.

οὐτ' Ὀδυσσεὺς δύνατο σφῆλαι οὐδεὶ τε πελάσσαι,
οὐτ' Αἴας δύνατο, κρατερὴ δ' ἔχεν Ἰς Ὀδυσῆος. 720

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνιάζον ἐκκνήμιδες Ἀχαιοί,
δὴ τότε μιν προσέειπε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
„διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἦ μ' ἀνάνειρ' ἦ ἐγὼ σέ· τὰ δ' αὖτε πάντα μελήσει.“

ὣς εἰπὼν ἀνάνειρε· δόλουν δ' οὐ λήθετ' Ὀδυσσεύς· 725
κόψ' ὀπιθεν κώληπα τυχών, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
καὶ δ' ἔπεσ' ἐξοπίσω· ἐπὶ δὲ στήθεσιν Ὀδυσσεὺς
κάππεσε· λαοὶ δ' αὖτε θηεῦντό τε θάμβησάν τε.
δεύτερος αὐτ' ἀνάνειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
κίνησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἀπὸ χθονός, οὐδέ τ' ἄειρεν, 730
ἐν δὲ γόνυ γνάμψεν· ἐπὶ δὲ χθονὶ κάππεσον ἄμφω
πλησίιοι ἀλλήλοισι, μίανθησαν δὲ κονίη.

καὶ νῦν κε τὸ τρίτον αὐτίς ἀναΐξαντε πάλαιον,
εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο καὶ κατέρυκεν·
„μηκέτ' ἐρείδεσθον μηδὲ τρίβεσθε κακοῖσιν· 735
νίκη δ' ἀμφοτέροισιν· ἀέθλια δ' ἴσ' ἀνελόντες
ἔρχεσθ', ὕφρα καὶ ἄλλοι ἀεθλεύωσιν Ἀχαιοί.“

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύουν ἠδὲ πίθοντο,
καὶ ῥ' ἀπομορξαμένω κονίην δύσαντο χιτῶνας.

Πηλεΐδης δ' αἰψ' ἄλλα τίθει ταχυτῆτος ἄεθλα, 740
ἀργύρεον κρητῆρα τετυγμένον· ἔξ δ' ἄρα μέτρα
χάνδανεν, αὐτὰρ κάλλει ἐνίκα πᾶσαν ἐπ' αἴαν
πολλόν, ἐπεὶ Σιδόνες πολυδαίδαλοι εὖ ἥσκησαν,
Φοίνικες δ' ἄγον ἄνδρες ἐπ' ἡεροειδέα πόντον,
στήσαν δ' ἐν λιμένεσσι, Θόαντι δὲ δῶρον ἔδωκαν· 745
νῆος δὲ Πριάμοιο Λυκάονος ὦνον ἔδωκεν
Πατρόκλῳ ἥρωι Ἰησονίδης Ἑόνηος.

καὶ τὸν Ἀχιλλεύς θῆκεν ἀέθλιον οὗ ἑτάροιο,
ὅς τις ἐλαφρότατος ποσσὶ κραιπνοῖσι πέλοιτο·
δευτέρῳ αὖ βοῦν θῆκε μέγαν καὶ πίονα δημῷ, 750
ἡμιτάλαντον δὲ χρυσοῦ λοισθήϊ' ἔθηκεν.
στῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
„ὄρνυσθ', οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε.“
ὥς ἔφατ', ὤρνυτο δ' αὐτίκ' Οἰλήος ταχὺς Αἴας,
ἄν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις, ἔπειτα δὲ Νέστορος υἱὸς 755
Ἀντίλοχος· ὁ γὰρ αὐτε νέους ποσὶ πάντας ἐνίκα.
στὰν δὲ μεταστοιχί' σήμηνε δὲ τέρατα' Ἀχιλλεύς.
τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα
ἔκφερ' Οἰλιάδης, ἐπὶ δ' ὤρνυτο δῖος Ὀδυσσεὺς
ἄγχι μάλ', ὥς ὅτε τίς τε γυναικὸς ἐνζώνοιο 760
στήθεός ἐστι κανών, ὅν τ' εὖ μάλα χερσὶ ταχύσση
πηνίον ἐξέλκουσα παρὲκ μίτον, ἀγχόθι δ' ἴσχει
στήθεος· ὥς Ὀδυσσεὺς θέεν ἐγγύθεν, αὐτὰρ ὑπισθεν
ἰχνια τύπτε πόδεσσι πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι·
καδ δ' ἄρα οἳ κεφαλῆς χε' αὐτμένα δῖος Ὀδυσσεὺς 765
αἰεὶ ῥίμφα θέων· ἱαχον δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοὶ
νίκης ἱεμένῳ, μάλα δὲ σπεύδοντι κέλευον.
ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον, αὐτίκ' Ὀδυσσεὺς
εὐχετ' Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι ὃν κατὰ θυμόν·
„κλῦθι, θεά, ἀγαθή μοι ἐπίροσθος ἐλθὲ ποδοῖν.“ 770
ὥς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,
[γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεύ.]
ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλον ἐπαῖξασθαι ἄεθλον,
ἐνθ' Αἴας μὲν ὄλισθε θέων, βλάψεν γὰρ Ἀθήνη,
τῇ ῥα βοῶν κέχυτ' ὄνθος ἀποκταμένων ἐριμύκων, 775
οὓς ἐπὶ Πατρόκλῳ πέφνεν πόδας ὦκὺς Ἀχιλλεύς·
ἐν δ' ὄνθου βοέου πληῖτο στόμα τε ῥῖνὰς τε.
κρητήρ' αὐτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,

ὥς ἦλθε φθάμενος· ὁ δὲ βοῦν ἔλε παῖδιμος Αἴας.
 στῇ δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων βοὸς ἀργαῦλοιο, 780
 ὄνθον ἀποπύων, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 „ὦ πόποι, ἦ μ' ἔβλαψε θεὰ πόδας, ἣ τὸ πάρος περ
 μήτηρ ὥς Ὀδυσῆι παρίσταται ἥδ' ἐπαρήγει.“

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἠδὺν γέλασαν.
 Ἀντίλοχος δ' ἄρα δὴ λαισθήϊον ἔκφερ' ἄεθλον 785
 μειδιῶν, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 „εἰδόσιν ὕμμ' ἐρέω πᾶσιν, φίλοι, ὥς ἐτι καὶ νῦν
 ἀθάνατοι τιμῶσι παλαιότερους ἀνθρώπους.

Αἴας μὲν γὰρ ἐμεῦ ὀλίγον προγενέστερός ἐστιν,
 οὗτος δὲ προτέρης γενεῆς προτέρων τ' ἀνθρώπων· 790
 ὠμογέροντα δέ μιν φασ' ἔμμεναι· ἀργαλέον δὲ
 ποσσὶν ἐριδῆσασθαι Ἀχαιοῖς, εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ.“

ὥς φάτο, κύδηνεν δὲ ποδώκεα Πηλεΐωνα.
 τὸν δ' Ἀχιλεὺς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 „Ἀντίλοχ', οὐ μὲν τοι μέλεος εἰρήσεται αἶνος, 795
 ἀλλὰ τοι ἡμιτάλαντον ἐγὼ χρυσοῦ ἐπιθήσω.“
 ὥς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὁ δὲ δέξατο χαίρων.

αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος
 θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων, κατὰ δ' ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν,
 τεύχεα Σαρπηδόντος, ἃ μιν Πάτροκλος ἀπῆνυρε. 800
 στῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 „ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε καλεύομεν, ὦ περ ἀρίστω,
 τεύχεα ἐσσαμενῶ, ταμεσίχροα χαλκὸν ἐλόντε
 ἀλλήλων προπάρουθεν δαίλου πειρηθῆναι.

ὁππότερός κε φθῆσιν ὀρεξάμενος χρόα καλόν, 805
 ψαύσῃ δ' ἐνδύνων διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα,
 τῷ μὲν ἐγὼ θάσω τόδε φάσγανον ἀργυρόηλου
 καλὸν Θρηάκιον· τὸ μὲν Ἀστεροπαῖον ἀπῆνυρον·
 τεύχεα δ' ἀμφοτέροι ξυνήϊα ταῦτα φερέσθων·

καί σφιν δαίτ' ἀγαθὴν παραθήσομεν ἐν κλισίῃσιν. 810

ὧς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
 ἄν δ' ἄρα Τυδεΐδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης.

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν,
 ἐς μέσον ἀμφοτέρω συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι,
 δεινὸν δερκομένω· θάμβος δ' ἔχε πάντας Ἀχαιοὺς. 815

ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τρεῖς μὲν ἐπήϊξαν, τρεῖς δὲ σχεδὸν ὠρμήθησαν.

ἔνθ' Αἴας μὲν ἔπειτα κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην
 νύξ', οὐδὲ χρὸ' ἵκανεν· ἔρτο γὰρ ἔνδοθι θώρηξ·
 Τυδεΐδης δ' ἄρ' ἔπειτα ὑπὲρ σάκεος μέγалоιο 820

αἶεν ἐπ' ἀνχέει κῦρε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκῇ.

καὶ τότε δὴ ῥ' Αἴαντι περιδείσαντες Ἀχαιοὶ
 παυσασμένους ἐκέλευσαν ἀέθλια ἴσ' ἀνελέσθαι.

αὐτὰρ Τυδεΐδῃ δῶκεν μέγα φάσγανον ἥρωος
 σὺν κολεῷ τε φέρον καὶ ἐντμήτῳ τελαμῶνι. 825

αὐτὰρ Πηλεΐδης θῆκεν σόλον αὐτοχόωνον,
 δν προῖν μὲν ῥίπτασκε μέγα σθένος Ἡετίωνος·

ἀλλ' ἦ τοι τὸν ἔπεφνε ποδάρεκτος διὸς Ἀχιλλεύς,
 τὸν δ' ἄγρετ' ἐν νήεσσι σὺν ἄλλοισι κτεάτεσσιν.

στῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν· 830
 „ὄρνυσθ', οἱ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε.

εἰ οἱ καὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι πίονες ἄγροί,
 ἔξει μιν καὶ πέντε περιπλομένους ἐνιαυτοὺς

χρεώμενος· οὐ μὲν γὰρ οἱ ἀτεμβόμενός γε σιδήρου
 ποιμῆν οὐδ' ἀροτὴρ εἶσ' ἐς πόλιν, ἀλλὰ παρῆξει.“ 835

ὧς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
 ἄν δὲ Λεοντήος κρατερὸν μένος ἀντιθέοιο,

ἄν δ' Αἴας Τελαμωνιάδης καὶ διὸς Ἐπειός.
 ἐξείης δ' ἴσταντο, σόλον δ' ἔλε διὸς Ἐπειός,

ἦκε δὲ δινήσας· γέλασαν δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί. 840

δεύτερος αὐτ' ἀφέηκε Λεοντεὺς ὄξος Ἄρηος,
 τὸ τρίτον αὐτ' ἔρριψε μέγας Τελαμώνιος Αἴας
 χειρὸς ἄπο στιβαρῆς, καὶ ὑπέρβαλε σήματα πάντων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ σόλον εἶλε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
 ὅσσον τίς τ' ἔρριψε καλαύροπα βουκόλος ἀνὴρ· 845
 ἣ δέ θ' ἐλίσσομένη πέτεται διὰ βοῦς ἀγελαιάς·
 τόσσον παντὸς ἀγῶνος ὑπέρβαλε· τοὶ δὲ βόησαν.
 ἀνστήντες δ' ἔταροι Πολυποίταο κρατεροῖο
 νῆας ἐπι γλαφυράς ἔφερον βασιλῆος ἄεθλον.

αὐτὰρ ὁ τοξευτῆσι τίθει ἰδόντα σίδηρον, 850
 καὶ δ' ἐτίθει δέκα μὲν πελέκεας, δέκα δ' ἡμιπέλεκκα,
 ἰστὸν δ' ἔσκησεν νηὸς κυανοπρώροιο
 τηλοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ἐκ δὲ τρήρωνα πέλειαν
 λεπτῇ μηρίνθῳ δῆσεν ποδός, ἥς ἄρ' ἀνώγειν
 τοξεύειν· ὃς μὲν κε βάλλη τρήρωνα πέλειαν, 855
 πάντας ἀειράμενος πελέκεας οἰκόνδε φερέσθω·
 ὃς δέ κε μηρίνθιοιο τύχη, ὄρνιθος ἁμαρτῶν,
 ἦσσαν γὰρ δὴ κείνος, ὃ δ' οἴσεται ἡμιπέλεκκα.

ὣς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα βίη Τεύκροιο ἄνακτος,
 ἅν δ' ἄρα Μηριόνης θεράπων ἐς Ἰδομενῆος. 860
 κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πᾶλλον ἐλόντες,
 Τεῦκρος δὲ πρῶτος κλήρῳ λάχεν. αὐτίκα δ' ἰὼν
 ἦκεν ἐπικρατέως, οὐδ' ἠπειλήσεν ἄνακτι
 ἄρυνων πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην·
 ὄρνιθος μὲν ἁμαρτε· μέγηρε γὰρ οἱ τό γ' Ἀπόλλων 865
 αὐτὰρ ὁ μήρινθον βάλε παρ πόδα, τῇ δέδωτ' ὄρνις·
 ἀντικρὺς δ' ἀπὸ μήρινθον τάμε πικρὸς οἰστός.
 ἣ μὲν ἔπειτ' ἦιξε πρὸς οὐρανόν, ἣ δὲ παρείθῃ
 μήρινθος ποτὶ γαῖαν· ἀτὰρ κελάδησαν Ἀχαιοί.
 σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσσε χειρὸς 870
 τόξον· ἀτὰρ δὴ οἰστὸν ἔχεν πάλαι, ὥς ἰθύνεν.

αὐτίκα δ' ἠπείλησεν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι
 ἄρνων πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην
 ὕψι δ' ὑπὸ νεφέων εἶδε τρήρωνα πέλειαν·
 τῇ ῥ' ὃ γε δινεύουσαν ὑπὸ πτέρυγος βάλε μέσσην, 875
 ἀντικρὺς δὲ διήλθε βέλος· τὸ μὲν ἄψ' ἐπὶ γαίῃ
 πρόσθεν Μηριόναο πάγῃ ποδός· αὐτὰρ ἡ ὕρνις
 Ἰστίῳ ἐφεξομένη νηὸς κυανοπρώροιο
 αὐχέν' ἀπεκρέμασεν, σὺν δὲ πτερὰ πυκνὰ λίσσθεν·
 ὦκὺς δ' ἐκ μελέων θυμὸς πτάτο, τῇλε δ' ἀπ' αὐτοῦ 880
 κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε θάμβησάν τε.
 ἂν δ' ἄρα Μηριόνης πελέεας δέκα πάντας ἄειρεν,
 Τεῦκρος δ' ἡμιπέλεκκα φέρεν κοίλας ἐπὶ νῆας.

αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος,
 καδὲ δὲ λέβητ' ἄπυρον, βοδὸς ἄξιον, ἀνθεμόεντα 885
 θῆκ' ἐς ἄγωνα φέρων· καὶ ῥ' ἥμιονες ἄνδρες ἀνέσταν·
 ἂν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων,
 ἂν δ' ἄρα Μηριόνης θεράπων εὖς Ἰδομενῆος.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 „Ἀτρεΐδῃ· ἰδμεν γάρ, ὅσον προβέβηκας ἀπάντων 890
 ἡδ' ὅσσον δυνάμει τε καὶ ἡμασιν ἐπλεν ἄριστος·
 ἀλλὰ σὺ μὲν τόδ' ἄεθλον ἔχων κοίλας ἐπὶ νῆας
 ἔρχευ, ἀτὰρ δόρυ Μηριόνη ἥρῳι πόρωμεν,
 εἰ σύ γε σφ' θυμῷ ἐθέλοις· κέλομαι γὰρ ἐγὼ γε.“

ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων. 895
 δῶκε δὲ Μηριόνη δόρυ χάλκεον· αὐτὰρ ὃ γ' ἥρως
 Ταλθυβίῳ κήρυνι δίδου περικαλλῆς ἄεθλον.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ω.

Ἑκτορος λύτρα.

λῦτο δ' ἀγών, λαοὶ δὲ θεοῖς ἐπὶ νῆας ἕκαστοι
 ἐσκίδναντ' ἰέναι. τοὶ μὲν δόρποιο μέδοντο
 ὕπνου τε γλυκεροῦ ταρπήμεναι· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 κλαῖτε φίλου ἐτάρου μεμνημένος, οὐδέ μιν ὕπνος
 ἦρει πανδαμάτωρ, ἀλλ' ἐστρέφετ' ἔνθα καὶ ἔνθα 5
 [Πατρόκλου ποθέων ἀνδροτῆτά τε καὶ μένος ἦδ'
 ἦδ' ὅποσα τολύπευσε σὺν αὐτῷ καὶ πάθεν ἄλγεα
 ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·
 τῶν μιμνησκόμενος θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἵβεν,]
 ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρᾷς κατακείμενος, ἄλλοτε δ' αὖτε 10
 ὕπτιος, ἄλλοτε δὲ προηνῆς· τοτὲ δ' ὀρθὸς ἀναστὰς
 δινεύεσκέ' ἀλύων παρὰ θῖν' ἄλγος. οὐδέ μιν ἦώς
 φαινομένη λήθεσκεν ὑπεῖρ ἄλα τ' ἠϊόνας τε,
 ἀλλ' ὃ γ' ἐπεὶ ζεύξειεν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
 Ἑκτορα δ' ἔλκεσθαι δησάσκετο δίφρου ὀπισθεν, 15
 τρὶς δ' ἐρύσας περὶ σῆμα Μενoitιάδαο θανόντος
 αὐτὶς ἐνὶ κλισίῃ πανέσκετο, τὸν δέ τ' ἔασκεν
 ἐν κόνι ἐκτανύσας προπροηνέα. τοιοῦ δ' Ἀπόλλων
 πᾶσαν ἀεικείην ἔπεχε χροῖτ', φῶτ' ἐλεαίρων
 καὶ τεθνηότα περ· περὶ δ' αἰγίδι πάντα κάλυπτεν 20
 χρυσεῖῃ, ἵνα μὴ μιν ἀποδρῦφοι ἔλκυστάζων.

ὥς ὁ μὲν Ἑκτορα δῖον αἰκίζεν μενεαίνων·
 τὸν δ' ἐλεαίρεσκον μάκαρες θεοὶ εἰσορῶντες,
 κλέψαι δ' ὀτρύνεσκον εὖσκοπον ἀργεῖφόντην.
 ἐνθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἐγνῆδανεν, οὐδέ ποθ' Ἥρη 25
 οὐδὲ Ποσειδάων· οὐδὲ γλαυκῶπιδι κούρῃ,
 ἀλλ' ἔχον, ὥς σφιν πρῶτον ἀπήχθετο Ἴλιος ἱρὴ

καὶ Πριάμος καὶ λαὸς Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἄτης,
 [ὃς νείκεσσε θεάς, ὅτε οἱ μέσσανλον ἵκοντο,
 τὴν δ' ἤνησ', ἣ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν.] 30
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ' ἡώς,
 καὶ τότε ἄρ' ἀθανάτοισι μετηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
 „σχέτλιοί ἐστε, θεοί, δηλήμονες· οὐ νύ ποθ' ὑμῖν
 Ἐκτωρ μῆρί' ἔκκε βοῶν αἰγῶν τε τελείων;
 τὸν νῦν οὐκ ἔτλητε νέκυν περ ἔδοντα σαῶσαι, 35
 ἣ τ' ἀλόχῳ ἰδέειν καὶ μητέρι καὶ τέκεϊ ᾧ
 καὶ πατέρι Πριάμῳ λαοῖσί τε, τοί κέ μιν ᾧκα
 ἐν πυρὶ κήαιεν καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίδαιεν.
 ἀλλ' ὀλοῶ Ἀχιλῆι, θεοί, βούλεσθ' ἐπαρήγειν,
 ᾧ οὐτ' ἄρ φρένες εἰσὶν ἐναΐσιμοι οὔτε νόημα 40
 γναμπτόν ἐνὶ στήθεσσι, λέων δ' ὧς ἄγρια οἶδεν,
 ὅς τ' ἐπεὶ ἄρ μεγάλη τε βίη καὶ ἀγήνορι θυμῷ
 εἷξας εἷσ' ἐπὶ μῆλα βροτῶν, ἵνα δαῖτα λάβῃσιν·
 ὧς Ἀχιλεὺς ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν, οὐδέ οἱ αἰδῶς
 [γίγνεται, ἣ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἡδ' ὀνίνησιν.] 45
 μέλλει μὲν πού τις καὶ φίλτερον ἄλλον ὀλέσσαι,
 ἢ κασίγνητον ὁμογάστριον ἢ καὶ υἷόν·
 ἀλλ' ἣ τοι κλαύσας καὶ ὀδυράμενος μεθέηκεν·
 τλητόν γάρ μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν.
 αὐτὰρ ὃ γ' Ἐκτορα δῖον, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα, 50
 ἵππων ἐξάπτων περὶ σῆμ' ἐτάροιο φίλοιο
 ἔλκει· οὐ μὲν οἱ τό γε κάλλιον οὐδέ τ' ἄμεινον·
 μὴ ἀγαθῷ περ ἔόντι νεμεσσηθείομεν ἡμεῖς·
 κωφὴν γάρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει μενεαίνων.“

τὸν δὲ χολωσαμένη προσέφη λευκώλενος Ἥρη· 55
 „εἴη κεν καὶ τοῦτο τεὸν ἔπος, ἀργυρότοξε,
 εἰ δὴ ὁμὴν Ἀχιλῆι καὶ Ἐκτορι θήσετε τιμὴν.
 Ἐκτωρ μὲν θνητός τε γυναικὰ τε θήσατο μαζόν·

αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ἐστι θεῶς γόνος, ἦν ἐγὼ αὐτῇ
 θρέψα τε καὶ ἀτίτηλα καὶ ἀνδρὶ πόρον παράκοιτιν 60
 Πηλεΐ, ὃς περὶ κῆρι φίλος γένετ' ἀθανάτοισιν.
 πάντες δ' ἀντιάσθε, θεοί, γάμου· ἐν δὲ σὺ τοῖσιν
 δαίνυ' ἔχων φόρμιγγα, κακῶν ἔταρ', αἶν' ἄπιστε.

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 „Ἥρη, μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύδμαινε θεοῖσιν· 65
 οὐ μὲν γὰρ τιμὴ γε μί' ἔσσεται· ἀλλὰ καὶ Ἑκτωρ
 φίλτατος ἔσκε θεοῖσι βροτῶν, οἳ ἐν Ἰλίῳ εἰσὶν·
 ὣς γὰρ ἐμοί γ', ἐπεὶ οὐ τι φίλων ἡμάρτανε δῶρων.
 οὐ γὰρ μοί ποτε βωμὸς ἐδένετο δαιτὸς εἴσης,
 λοιβῆς τε κνίσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς. 70
 ἀλλ' ἢ τοι κλέψαι μὲν ἔασομεν — οὐδέ πη ἔστιν
 λάθρη Ἀχιλλῆος — θρασὺν Ἑκτορα· ἢ γὰρ οἱ αἰεὶ
 μήτηρ παρμέμβλωκεν ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἡμᾶρ.
 ἀλλ' εἴ τις καλέσειε θεῶν Θέτιν ἄσβον ἐμεῖο,
 ὄφρα τί οἱ εἴπω πυκινὸν ἔπος, ὥς κεν Ἀχιλλεύς 75
 δῶρων ἐκ Πριάμοιο λάχῃ ἀπὸ θ' Ἑκτορα λύσῃ.“

ὣς ἔφατ', ὥρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα,
 μεσσηγὺς δὲ Σάμου τε καὶ Ἰμβρου παιπαλοέσσης
 ἐνθόρε μείλανι πόντῳ· ἐπεστονάχῃσε δὲ λίμνῃ.
 ἢ δὲ μολυβδαίνῃ ἱκέλη ἐς βυσσὸν ὄρουσεν, 80
 ἢ τε κατ' ἀγραύλοιο βοῶς κέρας ἐμβεβανῖα
 ἔρχεται ὠμηστῆσιν ἐπ' ἰχθύσι κῆρα φέρουσα.
 εὖρε δ' ἐνὶ σπῆι γλαφυρῷ Θέτιν, ἀμφὶ δέ τ' ἄλλαι
 εἶαθ' ὀμηγερέες ἄλλαι θεαί· ἢ δ' ἐνὶ μέσσης
 κλαῖτε μόρον οὐ παιδὸς ἀνύμονος, ὃς οἱ ἔμελλεν 85
 φθίσειεσθ' ἐν Τροίῃ ἐριβόλακι, τηλόθι πάτρης.
 ἀγχοῦ δ' Ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·
 „ὕρσο, Θέτι· καλέει Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς.“
 τὴν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα θεά, Θέτις ἀργυρόπεζα·

„τίπτε με κεῖνος ἄνωγε μέγας θεός; αἰδέομαι δὲ 90
 μίσγεσθ' ἀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἄγε' ἄκριτα θυμῷ.
 εἰμι μὲν, οὐδ' ἄλιον ἔπος ἔσσεται, ὅτι κεν εἶπῃ.“

ὣς ἄρα φωνήσασα κάλυμ' ἔλε δῖα θεῶν
 κνάνεον, τοῦ δ' οὐ τι μελάντερον ἔπλετο ἔσθιος.
 βῆ δ' ἰέναι, πρόσθεν δὲ ποδὴνεμος ὤκέα Ἴρις 95
 ἡγεῖτ'. ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κῦμα θαλάσσης.
 ἀκτὴν δ' ἐξαναβᾶσαι ἐς οὐρανὸν ἀιχθήτην,
 εὖρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην, περὶ δ' ἄλλοι ἅπαντες
 εἶαθ' ὀμηγερέες μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἰόντες.
 ἦ δ' ἄρα παρ Διὶ πατρὶ καθέζετο, εἶξε δ' Ἀθήνη. 100
 Ἥρῃ δὲ χρύσειον καλὸν δέπας ἐν χειρὶ θῆκεν
 καὶ ῥ' εὖφρην' ἐπέεσσι· Θέτις δ' ὥρεξε πιούσα.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 „ἦλνθες Οὐλύμπόνδε, θεὰ Θέτι, κηδομένη περ,
 πένθος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσίν· οἶδα καὶ αὐτός·
 ἀλλὰ καὶ ὣς ἐρέω, τοῦ σ' εἵνεκα δεῦρο κάλεσσα. 106
 ἐννήμαρ δὴ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὕρωρεν
 Ἕκτορος ἀμφὶ νέκυνι καὶ Ἀχιλλῇ πτολιπόρῳ·
 κλέψαι δ' ὀτρύνουσιν ἐύσκοπον ἀργεῖφόντην·
 αὐτὰρ ἐγὼ τόδε κῆδος Ἀχιλλῇ προτιάπτω, 110
 αἰδῶ καὶ φιλόττητα τέην μετόπισθε φυλάσσων.
 αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθὲ καὶ νείε σῶ' ἐπίτειλον·
 σκυζέσθαι οἱ εἶπε θεούς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
 ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν
 Ἕκτορ' ἔχει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν οὐδ' ἀπέλυσεν, 115
 αἶ κέν πως ἐμέ τε δείσῃ ἀπό θ' Ἕκτορα λύσῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼ Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἴριν ἐφῆσα
 λύσασθαι φίλον υἱὸν ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 δῶρα δ' Ἀχιλλῇ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἰήνῃ.“

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεά, Θέτις ἀργυρόπεζα, 120

βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα.
 ἶξεν δ' ἐς κλισίην οὗ νῆος· ἐνθ' ἄρα τὸν γε
 εὖρ' ἀδινὰ στενάχοντα· φίλοι δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
 ἐσσυμένως ἐπένοντο καὶ ἐντύνοντ' ἄριστον·
 τοῖσι δ' οἷς λάσιος μέγας ἐν κλισίῃ ἴερευτο. 125
 ἦ δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτοῖο καθέζετο πότνια μήτηρ,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' οὐνόμαζεν·
 „τέκνον ἐμόν, τέο μέχρ' οἶδ' ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων
 σῆν ἔδδαι κραδίην, μεμνημένος οὔτε τι σίτου
 οὔτ' εὐνῆς; ἀγαθὸν δὲ γυναικί περ ἐν φιλότῳ 130
 μίσγεσθ'· οὐ γάρ μοι δηρὸν βέη, ἀλλὰ τοι ἦδη
 ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
 ἀλλ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα, Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι.
 σκύζεσθαι σοί φησι θεοὺς, ἐξ δ' ἔξοχα πάντων
 ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν 135
 Ἔκτορ' ἔχεις παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν οὐδ' ἀπέλυσας.
 ἀλλ' ἄγε δὴ λῦσον, νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα.“
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 „τῇδ' εἴη· ὅς ἄποινα φέροι, καὶ νεκρὸν ἄγοιτο,
 εἰ δὴ πρόφρονι θυμῷ Ὀλύμπιος αὐτὸς ἀνώγει.“ 140
 ὣς οἷ γ' ἐν νηῶν ἀγύρει μήτηρ τε καὶ νῆος
 πολλὰ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον.
 Ἴριν δ' ὥτρυνε Κρονίδης εἰς Ἴλιον ἱρήν·
 „βᾶσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα· λιποῦσ' ἔδος Οὐλύμποιο
 ἄγγελον Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἴλιον εἰσω 145
 λύσασθαι φίλον νῖον ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 δῶρα δ' Ἀχιλλῇ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἰήνῃ,
 οἶον, μηδὲ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἔτω ἀνὴρ.
 κῆρυξ τίς οἱ ἔποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνοι
 ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν ἐύτροχον, ἣδὲ καὶ αὖτις 150
 νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.“

[μηδέ τί οἱ θάνατος μελέτω φρεσὶ μηδέ τι τάρβος·
τοῖον γάρ οἱ πομπὸν δάσσομεν ἀργεῖφόντην,
ὃς ἄξει, εἴως κεν ἄγων Ἀχιλλῆι πελάσση.
αὐτὰρ ἐπὴν ἀράγησιν ἔσω κλισίῃν Ἀχιλλῆος, 155
οὔτ' αὐτὸς κτενέει ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει·
οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων οὔτ' ἄσκοπος οὔτ' ἀλιτήμων,
ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκῶς ἱκέτω πεφιδήσεται ἀνδρός.]“

ὣς ἔφατ', ὥρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα.
ἔξεν δ' ἐς Πριάμοιο, κίχεν δ' ἐνοπήν τε γόον τε· 160
παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ καθήμενοι ἐνδοθεν αὐλῆς
δάκρυσιν εἵματ' ἔφυρον, ὃ δ' ἐν μέσσοισι γεραίους
ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος· ἀμφὶ δὲ πολλή
κόπρος ἦν κεφαλῇ τε καὶ αὐχένι τοῖο γέροντος,
τὴν ῥα κυλινδόμενος καταμήσατο χερσὶν ἔῃσιν. 165
θυγατέρες δ' ἀνὰ δῶματ' ἰδὲ νυοὶ ᾠδύροντο,
τῶν μιμνησκόμεναι, οἳ δὴ πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες.
στῇ δὲ παρὰ Πριάμον Διὸς ἄγγελος, ἥδὲ προσηύδα
τυτθὸν φθεγξαμένη· τὸν δὲ τρόμος ἔλλαβε γυνί· 170
„θάρσει, Δαρδανίδη Πριάμε, φρεσὶ, μηδέ τι τάρβει·
οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀσσομένη τόδ' ἱκάνω,
ἀλλ' ἀγαθὰ φρονέουσα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
ὃς σευ ἀνενυθεν ἔων μέγα κήδεται ἥδ' ἐλεαίρει.
λύσσασθαί σ' ἐκέλευσεν Ὀλύμπιος Ἔκτορα δῖον, 175
δῶρα δ' Ἀχιλλῆι φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἰήνη,
οἶον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνὴρ.
κῆρύξ τις τοι ἔποιτο γεραίτερος, ὃς κ' ἰδυνοὶ
ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν ἐύτροχον, ἥδὲ καὶ αὐτὶς
νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς. 180
[μηδέ τί τοι θάνατος μελέτω φρεσὶ μηδέ τι τάρβος·
τοῖος γάρ τοι πομπὸς ἅμ' ἔψεται ἀργεῖφόντης,

ὅς σ' ἄξει, εἵως κεν ἦγων Ἀχιλλῇ πελάσση.
 αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλλῆος,
 οὔτ' αὐτὸς κτενέει ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει· 185
 οὔτε γὰρ ἔστ' ἄφρων οὔτ' ἄσκοπος οὔτ' ἀλιτήμων,
 ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἱκέτω πεφιδήσεται ἀνδρός.]“

ἡ μὲν ἄρ' ὧς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις,
 αὐτὰρ ὃ γ' υἷας ἄμαξαν εὐτροχον ἡμιονεῖην
 ὀπλίσαι ἠνώγει, πείρινθα δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς. 190
 αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσето κηῶντα
 κέδρινον ὑψόροφον, ὃς γλήνεα πολλὰ κεχάνδειν.
 ἐς δ' ἔλοχον Ἑκάβην ἐκαλέσσατο φώνησέν τε·
 „δαιμονίη, Διόθεν μοι Ὀλύμπιος ἄγγελος ἦλθεν
 λήσασθαι φίλον υἱὸν ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, 195
 δῶρα δ' Ἀχιλλῇ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνη.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ, τί τοι φρεσὶν εἴδεται εἶναι;
 αἰνῶς γὰρ μ' αὐτόν γε μένος καὶ θυμὸς ἄνωγεν
 κεῖσ' ἵεναι ἐπὶ νῆας ἔσω στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.“

ὧς φάτο, κώκυσεν δὲ γυνὴ καὶ ἀμείβετο μῦθῳ· 200
 „ὦ μοι, πῇ δὴ τοι φρένες οἴχονθ', ἥς τὸ πάρος περ
 ἔκλε' ἐπ' ἀνθρώπους ξείνους ἠδ' οἷσιν ἀνάσσεις;
 πῶς ἐθέλεις ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
 ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὃς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
 υἷας ἐξενάριξε; σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ. 205
 εἰ γὰρ σ' αἰρήσει καὶ ἐσόψεται ὀφθαλμοῖσιν
 ὤμησης καὶ ἄπιστος ἀνὴρ ὃ γε, οὐ σ' ἐλεήσει
 οὐδέ τί σ' αἰδέσεται. νῦν δὲ κλαίωμεν ἄνευθεν
 ἡμενοι ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ὧς ποδι μοῖρα κραταιῇ
 γεινομένη ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκον αὐτῇ, 210
 ἀργίποδας κύνεας ἄσαι, ἔδω ἀπάνευθε τοκήων,
 ἀνδρὶ πάρα κρατερῷ, τοῦ ἐγὼ μέσον ἦπαρ ἔχοιμι
 ἐσθέμεναι προσφῦσα· τότ' ἄντιτα ἔργα γένοιτο

παιδὸς ἐμοῦ· ἐπεὶ οὐκ ἔκακίζόμενόν γε κατέκτα,
ἀλλὰ πρὸ Τρώων καὶ Τρωιάδων βαθυκόλπων 215
ἔσπευτ'· οὔτε φόβον μεμνημένον οὐτ' ἄλεωρῆς.“

τὴν δ' αὖτε προσέειπε γέρον Πρίαμος θεοειδής·
„μὴ μ' ἐθέλοντ' ἰέναι κατερύκανε, μηδὲ μοι αὐτῇ
ῥοις ἐνὶ μεγάροισι κακὸς πέλεν· οὐδέ με πείσεις.
εἰ μὲν γάρ τις μ' ἄλλος ἐπιχθονίων ἐκέλευεν, 220
ἢ οἷ μάντιές εἰσι θυοσκόοι ἢ ἱερῆες,
ψευδὸς κεν φαίμεν καὶ νοσφίζομεθα μάλλον·
νῦν δ' αὐτὸς γὰρ ἄκουσα θεοῦ καὶ ἐσέδρακον ἄντην,
εἰμι, καὶ οὐχ ἄλιον ἔπος ἔσσεται. εἰ δέ μοι αἶσα
τεθνῆμεναι παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, 225
βούλομαι· αὐτίκα γάρ με κατακτείνειεν Ἀχιλλεύς
ἄγκυρ' ἐλόντ' ἐμὸν νῆον, ἐπὶ γόου ἐξ ἔρον εἴην.“

ἦ καὶ φωριαμῶν ἐπιθήματα κάλ' ἀνέφωγεν·
ἔνθεν δώδεκα μὲν περικαλλέας ἔξελε πέπλους,
δώδεκα δ' ἀπλοῖδας χλαῖνας, τόσσους δὲ τάπητας, 230
τόσσα δὲ φάρεα καλά, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας,
[χρυσοῦ δὲ στήσας ἔφερεν δέκα πάντα τάλαντα,]
ἐκ δὲ δύ' αἰθωνας τρίποδας, πῖσυρας δὲ λέβητας,
ἐκ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἱ Θρηῆες πόρον ἄνδρες
ἔξεσίην ἐλθόντι, μέγα κτέρας· οὐδὲ νῦ τοῦ περ 235
φείσας· ἐνὶ μεγάροισι δὲ γέρον, περὶ δ' ἤθελε θυμῷ
λύσασθαι φίλον νῆον. ὃ δὲ Τρῶας μὲν ἅπαντας
αἰθιούσης ἀπέεργεν ἔπεσς· αἰσχροῖσιν ἐνίσσων·
„ἔρρετε, λωβητῆρες ἑλεγχέες· οὐ νῦ καὶ ὑμῖν
οἴκοι ἔνεστι γόος, ὅτι μ' ἤλθετε κηδήσοντες; 240
ἢ οὐδ' ἔσθ' ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν,
παῖδ' ὀλέσαι τὸν ἄριστον; ἀτὰρ γνώσεσθε καὶ ὕμεις·
ῥῆγίτεροι γὰρ μάλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσσεσθε
κείνου τεθνηῶτος ἐναιρέμεν. αὐτὰρ ἐγὼ γε,

πρὶν ἀλαπαζομένην τε πόλιν κεραϊζομένην τε 245
ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, βαίην δόμον Ἄιδος εἶσω.“

ἦ καὶ σκηπανίῳ δῖεπ' ἀνέρας· οἱ δ' ἴσαν ἕξω
σπερχομένοιο γέροντος. ὁ δ' νῖάσιν οἷσιν ὁμόκλα,
νεικείων Ἑλενὸν τε Πάριον τ' Ἀγάθωνά τε δῖον
Πάμμονά τ' Ἀντίφονόν τε βοῆν ἀγαθὸν τε Πολίτην 250
Δηϊφοβὸν τε καὶ Ἰππόθουον καὶ Δίον ἀγαυόν·
έννέα τοῖς ὁ γεραιὸς ὁμοκλήσας ἐκέλευεν·

„σπεύσατέ μοι, κακὰ τέκνα, κατηφόνες· αἰθ' ἅμα πάντες
Ἑκτορος ὠφέλετ' ἀντὶ θοῆς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι.

ὦ μοι ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον νῖας ἀρίστους 255
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὐ τινά φημι λελεῖσθαι,
Μήστορά τ' ἀντίθεον καὶ Τρωΐλον ἵπποχάρμη
Ἑκτορά θ', ὅς θεὸς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, οὐδὲ ἐφύκειν
ἀνδρός γε θνητοῦ πάϊς ἔμμεναι, ἀλλὰ θεοῖο·

τοὺς μὲν ἀπώλεσ' Ἀρης, τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λέλειπται,
ψεύσται τ' ὀρχησταί τε, χοροῖτυπήσιν ἄριστοι, 261
ἀρυνῶν ἡδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἀρπακτῆρες.

οὐκ ἂν δὴ μοι ἅμαξαν ἐφοπλίσσατε τάχιστα,
ταῦτά τε πάντ' ἐπιθεῖτε, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο;“

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πατρὸς ὑποδείσαντες ὁμοκλήν 265
ἐκ μὲν ἅμαξαν ἄειραν ἐύτροχον ἡμιονεῖην

καλὴν πρωτοπαγῇ, πείρινθα δὲ δῆσαν ἐπ' αὐτῆς,
καὶ δ' ἀπὸ πασσαλόφει ζυγὸν ἦρεον ἡμιόνειον,
πύξινον ὁμφαλόεν, ἐν οἰήκεσσιν ἀρηρός,
ἐκ δ' ἔφερον ζυγόδεσμον ἅμα ζυγῷ ἐννεάπηχυν. 270

καὶ τὸ μὲν εὖ κατέδηκαν ἐυξέστω ἐπὶ θυμῷ,
πέξῃ ἐπι πρώτῃ, ἐπὶ δὲ κρίκον ἔστορι βάλλον,
τρὶς δ' ἐκάτερθεθεν ἔδησαν ἐπ' ὁμφαλόν, αὐτὰρ ἔπειτα
ἐξεῖς κατέδησαν, ὑπὸ γλωχίνα δ' ἔκαμψαν.

ἐκ θαλάμου δὲ φέροντες ἐυξέστης ἐπ' ἀπήνης 275

νήεον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα,
 ζεύξαν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας ἐντεσιεργούς,
 τούς ῥά ποτε Πριάμῳ Μυσοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.
 ἵππους δὲ Πριάμῳ ὑπαγον ζυγόν, οὓς ὁ γεραίος
 αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν ἐνξέστη ἐπὶ φάτῃ. 280

τῷ μὲν ζευγνύσθην ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν
 κῆρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες·
 ἀγγίμονον δέ σφ' ἦλθ' Ἑκάβη τετιηότι θυμῷ
 οἶνον ἔχουσ' ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῇφιν
 χρυσέῳ ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντε κιοίτην. 285
 στή δ' ἵππων προπάροιθεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „τῇ, σπεῖσον Διὶ πατρί, καὶ εὖχεο οἴκαδ' ἰκέσθαι
 ἄψ ἐκ δυσμενέων ἀνδρῶν, ἐπεὶ ἄρ σέ γε θυμὸς
 ὀτρύνει ἐπὶ νῆας, ἐμεῖο μὲν οὐκ ἐθέλουσῃς.
 ἀλλ' εὖχευ σύ γ' ἔπειτα κελαινεφεί Κρονίῳ 290
 Ἰδαίῳ, ὅς τε Τροίην κατὰ πᾶσαν ὁρᾶται,
 αἶται δ' οἰωνόν, ταχὺν ἄγγελον, ὅς τέ οἱ αὐτῷ
 φίλτατος οἰωνῶν καὶ εὐκράτος ἐστὶ μέριστον,
 δεξιόν, ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας
 τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἴης Δαναῶν ταχυνώλων. 295
 εἰ δέ τοι οὐ δώσει ἐὼν ἄγγελον εὐρύοπα Ζεὺς,
 οὐκ ἂν ἐγὼ γέ σ' ἔπειτα ἐποτρύνουσα κελοίμην
 νῆας ἐπ' Ἀργείων ἰέναι, μάλα περ μεμαῶτα.“

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Πρίαμος θεοειδής·
 „ὦ γύναι, οὐ μὲν τοι τόδ' ἐπιεμένη ἀπιθήσω· 300
 ἐσθλὸν γάρ Διὶ χεῖρας ἀνασχέμεν, αἶ κ' ἐλείψῃ.“

ἣ ῥα καὶ ἀμφίπολον ταμῆν ὥτρυν' ὁ γεραίος
 χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεῦαι ἀκήρατον· ἣ δὲ παρέσθη
 χέρνιβον ἀμφίπολος πρόχοόν θ' ἅμα χερσὶν ἔχουσα.
 νιψάμενος δὲ κύπελλον ἐδέξατο ἥς ἀλόχοιο· 305
 εὖχετ' ἔπειτα στὰς μέσῳ ἔρκεϊ, λείβε δὲ οἶνον

οὐρανὸν εἰσανιδῶν, καὶ φωνήσας ἔπος ἡΐδα·
 „Ζεὺ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κῦδιστε μέγιστε,
 δός μ' ἐς Ἀχιλλῆος φίλον ἔλθειν ἢ δ' ἐλεεινόν,
 πέμψον δ' οἶωνόν, ταχὺν ἄγγελον, ὅς τε σοὶ αὐτῷ 310
 φίλτατος οἶωνῶν καὶ εὖ κράτος ἐστὶ μέριστον,
 δεξιόν, ὅφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας
 τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἴω Δαναῶν ταχυπῶλων.“

ὥς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεὺς.
 αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε, τελειότατον πετεηνῶν, 315
 μύρφονον θηρητῆρ', ὃν καὶ περκνὸν καλέουσιν.
 ὅσση δ' ὑπορόφοιο θύρη θαλάμοιο τέτυκται
 ἀνέρος ἀφνειοῦ, ἐν κληῖσ' ἀραρνία,
 τόσσ' ἄρα τοῦ ἐκάτερθεν ἔσαν περᾶ· εἶσατο δέ σφιν
 δεξιὸς αἰξας ὑπὲρ ἄστεος. οἱ δὲ ἰδόντες 320
 γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
 σπερχόμενος δ' ὁ γέρον ξεστοῦ ἐπεβήσето δίφρου,
 ἐκ δ' ἔλασε προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.
 πρόσθε μὲν ἡμίονοι ἔλκον τετράκνυκλον ἀπήνην,
 τὰς Ἰδαίος ἔλαυνε δαίφρων, αὐτὰρ ὕπισθεν 325
 ἔπποι, τοὺς ὁ γέρον ἐφέπων μάστιγι κέλευεν
 καρπαλίμως κατὰ ἄστυ· φίλοι δ' ἅμα πάντες ἔποντο
 πόλλ' ὀλοφυρόμενοι ὥς εἰ θανατόνδε κίοντα.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν πόλιος κατέβαν, πεδίου δ' ἀφίκοντο,
 οἱ μὲν ἄρ' ἄπορροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο, 330
 παῖδες καὶ γαμβροί, τῷ δ' οὐ λάθον εὐρύοπα Ζῆν
 ἐς πεδίου προφανέντε· ἰδὼν δ' ἐλέησε γέροντα.
 αἶψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν υἱὸν φίλον ἀντίον ἡΐδα·
 „Ἑρμεία, σοὶ γάρ τε μάλιστά γε φίλτατόν ἐστιν
 ἀνδρὶ ἐταιρίσσαι, καὶ τ' ἔκλυες, ᾧ κ' ἐθέλῃσθα· 335
 βάσκ' ἴθι, καὶ Πρίαμον κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ὥς ἄγαγ', ὥς μήτ' ἄρ τις ἰδῇ μήτ' ἄρ τε νοήσῃ

τῶν ἄλλων Δαναῶν πρὶν Πηλεϊωνάδ' ἰκέσθαι·

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἐπίθησε διάκτορος ἀργεῖφόντης·
 αὐτίκ' ἐπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα 340
 ἄμβρόσια χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὕγρην
 ἦδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο·
 εἵλετο δὲ ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,
 ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
 τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς ἀργεῖφόντης. 345
 αἶψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκανε,
 βῆ δ' ἰέναι κούρω αἰσυνμητῆρι ἐοικώς,
 πρῶτον ὑπηνήτη, τοῦ περ χαριεστάτη ἥβη.

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν μέγα σῆμα παρὲξ Ἴλοιο ἐλάσσαν,
 στῆσαν ἄρ' ἡμιόνους τε καὶ ἵππους, ὄφρα πίοιεν, 350
 ἐν ποταμῷ· δὴ γάρ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλυθε γαῖαν.
 τὸν δ' ἐξ ἀγχιμόλοιο ἰδὼν ἐφράσσατο κῆρυξ
 Ἑρμείαν, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο φώνησέν τε·
 „φράζεο, Δαρδανίδη· φραδέος νόου ἔργα τέτυκται.
 ἄνδρ' ὁρόω, τάχα δ' ἅμμε διαρραϊσέσθαι οἶω. 355
 ἀλλ' ἄγε δὴ φεύγωμεν ἐφ' ἵππων, ἣ μιν ἔπειτα
 γούνων ἀψάμενοι λιτανεύσομεν, αἶ κ' ἐλεήσῃ.“

ὥς φάτο, σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο, δειδιδε δ' αἰνῶς,
 ὀρθαὶ δὲ τρίχες ἔσταν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν,
 στῇ δὲ ταφών. αὐτὸς δ' ἐριούνιος ἐγγύθεν ἐλθὼν, 360
 χεῖρα γέροντος ἐλὼν ἐξείρετο καὶ προσέειπεν·
 „παῖ, πάτερ, ὦδ' ἵππους τε καὶ ἡμιόνους ἰθύνεις
 νύκτα δι' ἄμβροσίην, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
 οὐδὲ σύ γ' ἐδειςας μένεα πνεύοντας Ἀχαιοὺς,
 οἳ τοι δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι ἐγγὺς ἔασιν; 365
 τῶν εἰ τίς σε ἰδοίτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
 τοσσάδ' ὀνειάτ' ἄγοντα, τίς ἂν δὴ τοι νόος εἴη;
 οὗτ' αὐτὸς νέος ἐσσί· γέρων δέ τοι οὗτος ὀπηδεῖ,

ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
 ἀλλ' ἐγὼ οὐδέν σε ῥέξω κακά, καὶ δέ κεν ἄλλον 370
 σεῦ ἀπαλεξήσαιμι· φίλῳ δέ σε πατρὶ εἴσκω.“

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδής·
 „οὔτω πῃ τάδε γ' ἐστί, φίλον τέκος, ὥς ἀγορεύεις.
 ἀλλ' ἐτι τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχεθε χεῖρα,
 ὅς μοι τοιόνδ' ἦκεν ὁδοιπόρον ἀντιβολῆσαι, 375
 αἰσίου, οἷος δὴ σὺ δέμας καὶ εἶδος ἀγῆτος,
 πέπνυσαι τε νόῳ, μακάρων δ' ἔξεσσι τοκήων.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργεῖφόντης·
 „ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον, 380
 ἥέ πῃ ἐκπέμπεις κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
 ἄνδρας ἐς ἄλλοδαπούς, ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνη,
 ἣ ἦδη πάντες καταλείπετε Ἴλιον ἱρήν
 δειδιότες· τοῖος γάρ ἀνὴρ ὠριστος ὕλαλεν,
 σὸς παῖς· οὐ μὲν γάρ τι μάχης ἐπεδεύετ' Ἀχαιῶν.“ 385

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδής·
 „τίς δὲ σὺ ἐσσι, φέριστε, τέων δ' ἔξεσσι τοκήων;
 ὥς μοι καλὰ τὸν οἶτον ἀπότμου παιδὸς ἐνισπες.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργεῖφόντης·
 „πειρᾷ ἐμεῖο, γεραιέ, καὶ εἴρεαι Ἐκτορα δῖον· 390
 τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχῃ ἐνὶ κυδανειῳ
 ὀφθαλμοῖσιν ὄπωπα, καὶ εὐτ' ἐπὶ νηυσὶν ἐλάσσας
 Ἀργεῖους κτείνεσκε δαΐζων ὀξεί χαλκῷ,
 ἡμεῖς δ' ἐσταότες θαυμάζομεν· οὐ γὰρ Ἀχιλλεὺς
 εἶα μάρνασθαι, κεχολωμένος Ἀτρεΐωνι· 395

τοῦ γὰρ ἐγὼ θεράπων, μῖα δ' ἦγαγε νηὺς ἐνεργής·
 Μυρμιδόνων δ' ἔξιμι, πατὴρ δέ μοι ἐστί Πολύτωρ.
 ὀφνηεὶς μὲν ἔ γ' ἐστί, γέρον δὲ δὴ ὥς σὺ περ ὦδε,
 ἐξ δὲ οἱ νῆες ἕασιν, ἐγὼ δὲ οἱ ἑβδομός εἰμι·

τῶν μέτα παλλόμενος κλήρω λάχον ἐνθάδ' ἔπεσθαι. 400
 νῦν δ' ἦλθον πεδίονδ' ἀπὸ νηῶν· ἠῶθεν γὰρ
 θήσονται περὶ ἄστν μάχην ἐλίκωπες Ἀχαιοί.
 ἀσχαλώωσι γὰρ οὔδε καθήμενοι, οὔδ' ἐδύνανται
 ἴσχειν ἐσσυμένους πολέμου βασιλῆες Ἀχαιῶν.“

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδής· 405
 „εἰ μὲν δὴ θεράπων Πηληιάδεω Ἀχιλῆος
 εἷς, ἄγε δὴ μοι πᾶσαν ἀληθείην κατάλεξον,
 ἥ ἔτι πάρ νήεσσιν ἐμὸς πάϊς, ἥέ μιν ἦδη
 ἦσι κυσὶν μελεῖσθι ταμῶν προύθηκεν Ἀχιλλεύς.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργεῖφόντης· 410
 „ὦ γέρον, οὐ πῶ τόν γε κύνες φάγον οὐδ' οἴωνοί,
 ἀλλ' ἔτι κείνος κεῖται Ἀχιλλῆος παρὰ νηλ
 αὐτῶς ἐν κλισίῃσι· δυωδεκάτῃ δέ οἱ ἦώς
 κειμένῳ, οὔδ' ἐτί οἱ χροὺς σήπεται, οὔδ' ἐμιν εὐλαὶ
 ἔσθουσ', αἶ ῥά τε φῶτας ἀρηιφάτους κατέδουσιν. 415
 ἦ μὲν μιν περὶ σῆμα ἑοῦ ἐτάροιο φίλοιο
 ἔλκει ἀκηδέστως, ἥως ὅτε δῖα φανήῃ,
 οὔδ' ἐμιν αἰσχύνει· θηοῖό κεν αὐτὸς ἐπελθὼν,
 οἷον ἑρσῆεις κεῖται, περὶ δ' αἶμα νένιπται,
 οὔδ' ἐποθι μιαιρός· σὺν δ' ἔλκεα πάντα μέμνκεν, 420
 ὅσσ' ἐτύπη· πολέες γὰρ ἐν αὐτῷ χαλκὸν ἔλασσαν.
 ὥς τοι κήδονται μάκαρες θεοὶ νῖος ἔηρος
 καὶ νέκυσ' περ ἐόντος, ἐπεὶ σφι φίλος περὶ κῆρι.“

ὥς φάτο, γήθησεν δ' ὁ γέρον καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
 „ὦ τέκος, ἦ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἐναίσιμα δῶρα διδοῦναι 425
 ἀθανάτοισ, ἐπεὶ οὐ ποτ' ἐμὸς πάϊς, εἰ ποτ' ἔην γε,
 λήθεται ἐνὶ μεγάροισι θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν·
 τῷ οἱ ἀπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἶση.
 ἀλλ' ἄγε δὴ τόδε δέξαι ἐμεῦ πάρα καλὸν ἔλπειον,
 αὐτόν τε ῥῦσαι, πέμψον δέ με σὺν γε θεοῖσιν, 430

ὄφρα κεν ἐς κλισίην Πηληιάδεω ἀφίκωμαι.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργεῖφόντης·
 „πειρᾷ ἐμείο, γεραιέ, νεωτέρου, οὐδέ με πείσεις,
 ὅς με κέλεαι σέο δῶρα παρῆξ Ἀχιλλῆα δέχεσθαι.
 τὸν μὲν ἐγὼ δεῖδοικα καὶ αἰδέομαι περὶ κῆρι 435
 συλεύειν, μή μοί τι κακὸν μετόπισθε γένηται.
 σοὶ δ' ἂν ἐγὼ πομπὸς καὶ κε κλυτὸν Ἄργος ἱκοίμην,
 ἐνδυκέως ἐν νηὶ θοῇ ἢ πεζὸς ὁμαρτέων·
 οὐκ ἂν τίς τοι πομπὸν ὀνοσάμενος μαχέσαιο.“

ἦ καὶ ἀναΐξας ἐριούνιος ἄρμα καὶ ἵππους 440
 καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἡνία λάξετο χερσίν,
 ἐν δ' ἐπνευσ' ἵπποισι καὶ ἡμιόνοις μένος ἡν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πύργους τε νεῶν καὶ τάφρον ἵκοντο,
 οἱ δὲ νέον περὶ δόρπα φυλακτῆρες πονέοντο·
 τοῖσι δ' ἐφ' ὕπνου ἔχενε διάκτορος ἀργεῖφόντης 445
 πᾶσιν, ἄφαρ δ' ὤϊξε πύλας καὶ ἀπῶσεν ὄχῃας,
 ἐς δ' ἄγαγε Πριάμουν τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἐπ' ἀπήνης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίην Πηληιάδεω ἀφίκοντο
 ὑψηλήν, τὴν Μυρμιδόνες ποίησαν ἄνακτι
 δοῦρ' ἐλάτης κέρσαντες· ἀτὰρ καθύπερθεν ἔρεψαν 450
 λαχνήεντ' ὕροφον λειμωνόθεν ἀμήσαντες·
 ἀμφὶ δὲ οἱ μεγάλην αὐλήν ποίησαν ἄνακτι
 σταυροῖσιν πνικνοῖσι· θύρην δ' ἔχε μούνος ἐπιβλῆς
 εἰλάτινος, τὸν τρεῖς μὲν ἐπιρρήσσεσκον Ἀχαιοί,
 τρεῖς δ' ἀναοίγεσκον μεγάλην κληῖδα θυράων, 455
 τῶν ἄλλων· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐπιρρήσσεσκε καὶ οἶος·
 δὴ ῥα τόθ' Ἑρμείας ἐριούνιος ᾤξε γέροντι,
 ἐς δ' ἄγαγε κλυτὰ δῶρα ποδώκει Πηλεΐωνι,
 ἐξ ἵππων δ' ἀπέβαινε ἐπὶ χθόνα φώνησέν τε·
 „ὦ γέρον, ἦ τοι ἐγὼ θεὸς ἄμβροτος εἰλήλουθα, 460
 Ἑρμείας· σοὶ γάρ με πατήρ ἅμα πομπὸν ὕπασσεν.

ἀλλ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ πάλιν εἴσομαι, οὐδ' Ἀχιλλῆος
 ὀφθαλμοὺς εἴσειμι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη
 ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτοὺς ἀγαπαζέμεν ἄντην·
 τὴν δ' εἰσελθὼν λαβὲ γούνατα Πηλεΐωνος, 465
 καὶ μιν ὑπὲρ πατρὸς καὶ μητέρος ἠνκόμοιο
 λίσσαιο καὶ τέκεος, ἵνα οἱ σὺν θυμὸν ὀρίνης.

ὧς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλύμπου
 Ἑρμείας· Πριάμος δ' ἐξ ἵππων ἄλτο χαμᾶζε,
 Ἰδαίων δὲ κατ' αὐθι λίπεν· ὁ δὲ μίμνεν ἐρύκων 470
 ἵππους ἡμιόνους τε. γέρον δ' ἰθὺς κίεν οἶκον,
 τῇ ῥ' Ἀχιλλεὺς ἵζεσκε διίφιλος. ἐν δέ μιν αὐτὸν
 εὖρ', ἔταροι δ' ἀπάνευθε καθείατο· τῷ δὲ δὴ οἶω,
 ἥρως Ἀντομέδων τε καὶ Ἀλκιμος ὄζος Ἀρηος,
 ποίπνυον παρῶντε· νέον δ' ἀπέληγεν ἐδωδῆς 475
 ἔσθων καὶ πίνων· ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα.
 τοὺς δ' ἔλαθ' εἰσελθὼν Πριάμος μέγας, ἄγχι δ' ἄρα στὰς
 χερσὶν Ἀχιλλῆος λάβε γούνατα καὶ κύσε χεῖρας
 δεινὰς ἀνδροφόνους, αἳ οἱ πολέας κτάνον υἷας.
 ὧς δ' ὅτ' ἂν ἄνδρ' ἄτη πυκινὴ λάβῃ, ὅς τ' ἐνὶ πάτρῃ 480
 φῶτα κατακτείνας ἄλλων ἐξίκετο δῆμον,
 ἄνδρὸς ἐς ἀφνειοῦ, θάμβος δ' ἔχει εἰσορόωντας,
 ὧς Ἀχιλλεὺς θάμβησεν ἰδὼν Πριάμον θεοειδέα·
 θάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐς ἀλλήλους δὲ ἰδοντο.
 τὸν καὶ λισσόμενος Πριάμος πρὸς μῦθον ἔειπεν· 485
 „μνησάι πατρὸς σοῖο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 τηλίκου, ὧς περ ἐγών, ὀλοῶ ἐπὶ γῆρας οὐδῶ.
 καὶ μὲν που κεῖνον περυναίεται ἀμφὶς ἐόντες
 τείρονσ', οὐδέ τις ἔστιν ἀρῆν καὶ λοιγρὸν ἀμῦναι.
 ἀλλ' ἦ τοι κεῖνός γε σέθεν ζῶντος ἀκούων 490
 χαίρει τ' ἐν θυμῷ ἐπὶ τ' ἔλπεται ἡματα πάντα
 ὄψεσθαι φίλον υἷὸν ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντα·

αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἱὰς ἀρίστους
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὐ τινὰ φημι λελεῖσθαι.
 πεντήκοντά μοι ἦσαν, ὅτ' ἤλυθον υἱὲς Ἀχαιῶν· 495
 ἔννεακαίδεκα μὲν μοι ἱῆς ἐκ νηδύος ἦσαν,
 τοὺς δ' ἄλλους μοι ἔτικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες.
 τῶν μὲν πολλῶν θοῦρος Ἄρης ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
 ὃς δέ μοι οἶος ἔην, εἶροντο δὲ ἄστυ καὶ αὐτούς,
 τὸν σὺ πρόην κτεῖνας ἀμυνόμενον περὶ πάτρης, 500
 Ἔκτορα. τοῦ νῦν εἵνεχ' ἱκάνω νῆας Ἀχαιῶν,
 λυσόμενος παρὰ σείο, φέρω δ' ἀπερείσι' ἅποινα.
 ἀλλ' αἰδεῖο θεούς, Ἀχιλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον
 μνησάμενος σοῦ πατρός· ἐγὼ δ' ἐλεεινότερός περ,
 ἔτλην δ', οἷ' οὐ πά τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος, 505
 ἀνδρὸς παιδοφόνοιο ποτὶ στόμα χεῖρ' ὀρέγεσθαι."

ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα πατρός ὑφ' ἱμερον ὤρσε γόοιο·
 ἀψάμενος δ' ἄρα χειρὸς ἀπώσατο ἦκα γέροντα.
 τὼ δὲ μνησαμένω ὁ μὲν Ἔκτορος ἀνδροφόνοιο
 κλαῖ' ἀδινά, προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλλῆος ἐλυσθείς, 510
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαῖεν ἐὼν πατέρ', ἄλλοτε δ' αὐτε
 Πάτροκλον· τῶν δὲ στοναχὴ κατὰ δῶματ' ὀρώρειν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα γόοιο τετάρπετο διὸς Ἀχιλλεύς,
 [καὶ οἱ ἀπὸ πρᾶπίδων ἤλθ' ἱμερος ἡδ' ἀπὸ γυνῶν,]
 αὐτίκ' ἀπὸ θρόνου ὤρτο, γέροντα δὲ χειρὸς ἀνίστη,
 οἰκτείρων πολλὸν τε κάρη πολλὸν τε γένειον, 516
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ἄ δειλ', ἥ δὴ πολλὰ κάκ' ἄνσχεο σὸν κατὰ θυμόν.
 πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
 ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὃς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
 υἱέας ἐξεναρίξας; σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ. 521
 ἀλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἔξεν ἐπὶ θρόνου, ἄλγεα δ' ἔμπης
 ἐν θυμῷ κατακείσθαι ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ·

οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο.
 ὥς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσιν, 525
 ζῶειν ἀχνυμένοις· αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσὶν.
 δοιοὶ γὰρ τε πίθοι κατακείται ἐν Διὸς οὐδὲι
 δῶρων, οἷα δίδωσι, κακῶν, ἕτερος δὲ ἑάων·
 ᾧ μὲν κ' ἀμμίζας δῶη Ζεὺς τερπικέραυνος,
 ἄλλοτε μὲν τε κακῷ ὃ γε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῷ·
 ᾧ δέ κε τῶν λυγρῶν δῶη, λωβητὸν ἔθηκεν, 531
 καὶ ἑ κακῇ βούβρωστις ἐπὶ χθόνα διῖαν ἐλαύνει,
 φοιτᾷ δ' οὔτε θεοῖσι τιτιμένος οὔτε βροτοῖσιν.
 ὥς μὲν καὶ Πηλῆι θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
 ἐκ γενετῆς· πάντας γὰρ ἐπ' ἀνθρώπους ἐκέκαστο 535
 ὄλβῳ τε πλούτῳ τε, ἄνασσε δὲ Μυρμιδόνεσσιν,
 καὶ οἱ θυνητῷ ἐόντι θεῶν ποίησαν ἄκοιτιν.
 ἀλλ' ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεὸς κακόν, ὅτι οἱ οὐ τι
 παίδων ἐν μεγάρουσι γονὴ γένετο κρειόντων,
 ἀλλ' ἓνα παῖδα τέκεν παναώριον· οὐδέ νυ τόν γε 540
 γηράσκοντα κομίζω, ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρης
 ἤμαι ἐνὶ Τροίῃ σέ τε κήδων ἠδὲ σὰ τέκνα.
 καὶ σέ, γέρον, τὸ πρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι·
 ὅσσον Λέσβος ἄνω, Μάκαρος ἔδος, ἐντὸς ἔεργει
 καὶ Φρυγίῃ καθύπερθε καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων, 545
 τῶν σε, γέρον, πλούτῳ τε καὶ υἷάσι φασὶ κεκάσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τοι πῆμα τόδ' ἤγαγον Οὐρανίωνες,
 αἰεὶ τοι περὶ ἄστυ μάχαι τ' ἀνδροκτασίαι τε.
 ἄνσχεο, μῆδ' ἀλίαστον ὀδύρεο σὸν κατὰ θυμόν·
 οὐ γάρ τι πρῆξεις ἀκαχήμενος υἱὸς ἧος, 550
 οὐδέ μιν ἀνστήσεις· πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθῃσθα.
 τὸν δ' ἡμεῖβει· ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδής·
 „μή μέ πω ἐς θρόνον ἵξε, διοτρεφές, ὄφρα κεν Ἐκτωρ
 κῆται ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκηδής, ἀλλὰ τάχιστα

λῦσον, ἴν' ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶ, σὺ δὲ δέξαι ἄποινα 555
πολλά, τὰ τοι φέρομεν. σὺ δὲ τῶνδ' ἀπόναιο, καὶ ἔλθοις
σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν, ἐπεὶ μέ πρῶτον ἔασας
[αὐτόν τε ζῶειν καὶ ὄρᾱν φάος ἡελίοιο].“

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
„μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε, γέρον· νοέω δὲ καὶ αὐτὸς 560
Ἐκτορά τοι λῦσαι· Διόθεν δέ μοι ἄγγελος ἦλθεν
μήτηρ, ἣ μ' ἔτεκεν, θυγάτηρ Ἀλίοιο γέροντος·
καὶ δὲ σὲ γινώσκω, Πρίαμε, φρεσὶν, οὐδέ με λήθεις,
ὅττι θεῶν τίς σ' ἤγε θεὸς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
οὐ γάρ κε τλαίῃ βροτὸς ἐλθέμεν, οὐδὲ μάλ' ἡβῶν, 565
ἐς στρατόν· οὐδὲ γὰρ ἂν φυλακοὺς λάθαι, οὐδέ κ' ὀχλῆα
ῥεῖα μετοχλίσσειε θυράων ἡμετεράων.

τῷ νῦν μὴ μοι μάλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνης,
μὴ σε, γέρον, οὐδ' αὐτόν ἐνὶ κλισίῃσιν ἑάσω
καὶ ἱκέτην περ ἑόντα, Διὸς δ' ἀλίτῳμαι ἐφετμάς.“ 570

ὣς ἔφατ', ἔδεισεν δ' ὁ γέρον καὶ ἐπέθηκετο μῦθος.
Πηλεΐδης δ' οἴκοιο λέων ὥς ἄλτο θύραζε,
οὐκ οἶος· ἅμα τῷ γε δύο θεράποντες ἔποντο,
ἥρως Αὐτομέδων ἡδ' Ἀλκιμος, οὓς ῥα μάλιστα
τὶ Ἀχιλεὺς ἐτάρων μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα. 575
οἱ τότε ὑπὸ ζυγόφιν λύον ἵππους ἡμιόνους τε,
ἐς δ' ἄγαγον κήρυκα καλήτορα τοῖο γέροντος,
καδ δ' ἐπὶ δίφρου εἶσαν· ἐνσώπτρου δ' ἀπ' ἀπήνης
ἦρεον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.
καδ δ' ἔλιπον δύο φάρε' εὐννητόν τε χιτῶνα, 580
ὄφρα νέκυν πυκάσας δοίῃ οἰκόνδε φέρεσθαι.
δμῳὰς δ' ἐκκαλέσας λουῖναι κέλετ' ἀμφί τ' ἀλείψαι,
νόσφιν ἀειράσας, ὥς μὴ Πρίαμος ἰδοι νύον,
μὴ δὲ μὲν ἀχνυμένη κραδίῃ χόλον οὐκ ἐρύσαιτο
παῖδα ἰδὼν, Ἀχιλῆϊ δ' ὀρινθείῃ φίλον ἦτορ 585

καὶ ἔ κατακτείνεις, Διὸς δ' ἀλίτῃται ἐφετμάς.
 τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λοῦσαν καὶ χρίσαν ἐλαίῳ,
 ἄμφι δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλον ἠδὲ χιτῶνα,
 αὐτὸς τὸν γ' Ἀχιλεὺς λεχέων ἐπέθηκεν αἰείρας,
 σὺν δ' ἔταροι ἤειραν ἐνξέστην ἐπ' ἀπήνην. 590

ᾧ μωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' οὐνόμηνεν ἑταῖρον·
 „μή μοι, Πάτροκλε, σκυδμαινέμεν, αἶ κε πύθηαι
 εἰν Ἀιδόσ περ ἑών, ὅτι Ἑκτορα δῖον ἔλυσα
 πατρὶ φίλῳ, ἐπεὶ οὐ μοι αἰεκέα δῶκεν ἄποινα.
 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ καλὶ τῶνδ' ἀποδάσσομαι, ὅσσ' ἐπέοικεν.“ 595

ἣ ῥα καὶ ἐς κλισίην πάλιν ἦιε δῖος Ἀχιλλεύς,
 ἔξετο δ' ἐν κλισίῳ πολυδαιδάλῳ, ἐνθεν ἀνέστη,
 τοίχῳ τοῦ ἐτέρου, ποτὶ δὲ Πριάμῳ φάτο μῦθον·
 „νῆος μὲν δὴ τοι λέλυται, γέρον, ὥς ἐκέλευες,
 κεῖται δ' ἐν λεχέεσσ'· ἅμα δ' ἠοὶ φαινομένηφιν 600

ᾧ ψεαι αὐτὸς ἄγων· νῦν δὲ μνησώμεθα δόρπου.
 καὶ γάρ τ' ἠύκομος Νιόβη ἐμνήσατο σίτου,
 τῇ περ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὕλοντο,
 ἔξ μὲν θυγατέρες, ἔξ δ' υἱέες ἠβώοντες.

τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο 605
 χαώμενος Νιόβη, τὰς δ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,
 οὔνεκ' ἄρα Αἰητοῖ ἰσάσκετο καλλιπαρήφ·

φῇ δοιῶ τεκέειν, ἣ δ' αὐτὴ γείνατο πολλούς·
 τῷ δ' ἄρα, καὶ δοιῶ περ ἐόντ', ἀπὸ πάντας ὄλεσσαν.

οἱ μὲν ἄρ' ἐν νῆμαρ κέατ' ἐν φόνῳ, οὐδέ τις ἦεν 610
 κατθάψαι, λαοὺς δὲ λίθους ποίησε Κρονίων·
 τοὺς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ Οὐρανίωνες.

ἣ δ' ἄρα σίτου μνήσατ', ἐπεὶ κάμε δάκρυ χέουσα.
 [νῦν δὲ πού ἐν πέτρῃσιν, ἐν οὖρεσιν οἰοπόλοισιν,
 ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεάων ἔμμεναι εὐνὰς 615
 νυμφάων, αἶ τ' ἄμφ' Ἀχελώϊον ἐρρῶσαντο,

ἐνθα λίθος περ ἐοῦσα θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει.]
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶι μεδώμεθα, δῖτε γεραιέ,
 σίτου· ἔπειτά κεν αὐτε φίλον παῖδα κλαίοισθα
 Ἴλιον εἰσαγαγών· πολυδάκρυτος δέ τοι ἔσται.“ 620

ἦ καὶ ἀναΐξας ὕιν ἄργυρον ὥκυνς Ἀχιλλεύς
 σφάξ'· ἔταροι δ' ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον εὖ κατὰ κόσμον,
 μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως πειράν τ' ὀβελοῖσιν,
 ὥπτησάν τε περιφραδέως ἐρύσαντό τε πάντα.

Αὐτομέδων δ' ἄρα σίτον ἑλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ 625
 καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.

οἱ δ' ἐπ' ὀνειῖσθ' ἐτοῖμα προκειμένα χεῖρας ἱαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 ἦ τοι Δαρδανίδης Πρίαμος θαύμαζ' Ἀχιλλῆα,
 ὅσσοις ἔην οἴος τε· θεοῖσι γὰρ ἔντα ἔφακιν· 630

αὐτὰρ ὁ Δαρδανίδην Πρίαμον θαύμαζεν Ἀχιλλεύς,
 εἰσορόων ὄψιν τ' ἀγαθὴν καὶ μῦθον ἀκούων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάπησαν ἐς ἀλλήλους ὀρόωντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε γέρον Πρίαμος θεοειδής·
 „λέξον νῦν με τάχιστα, διοτρεφεῖς, ὄφρα καὶ ἤδη 635

ὑπνω ὑπο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες·
 οὐ γάρ πω μύσαν ὅσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν,
 ἐξ οὗ σῆς ὑπὸ χερσίν ἐμός πάϊς ὤλεσε θυμόν,
 ἀλλ' αἰεὶ στενάχω καὶ κήδεα μυρία πέσσω,
 αὐλῆς ἐν χόρτοις κυλινδόμενος κατὰ κόπρον. 640

νῦν δὴ καὶ σίτου πασάμην καὶ αἰθοπα οἶνον
 λαυκανυῆς καθέηκα· πάρος γε μὲν οὐ τι πεπιάσμην.“

ἦ δ' ὅ, Ἀχιλλεύς δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμῶσιν κέλευσεν
 δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι καὶ δῆγεα καλὰ
 πορφυρεῖ ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας, 645
 χλαῖνας τ' ἐνθέμεναι οὐλας καθύπερθεν ἔσασθαι.
 αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσίν ἔχουσαι,

αἶψα δ' ἄρα στόρεσαν δοιῶ λέχε' ἐγκονέουσαι.
 τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „ἐκτὸς μὲν δὴ λέξο, γέρον φίλε, μὴ τις Ἀχαιῶν 650
 ἐνθάδ' ἐπέλθῃσιν βουληφόρος, οἳ τέ μοι αἰεὶ
 βουλὰς βουλευούσι παρήμενοι, ἣ θέμις ἐστίν.
 τῶν εἰ τίς σε ἰδοίτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 αὐτίκ' ἂν ἐξείποι Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
 καὶ κεν ἀνάβλησις λύσιος νεκροῖο γένηται. 655
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 ποσσῆμαρ μέμονας κτερεῖζέμεν Ἔκτορα δῖον,
 ὄφρα τέως αὐτός τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω.“

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρων Πριάμος θεοειδής·
 „εἰ μὲν δὴ μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφον Ἔκτορι δῖῳ, 660
 ὧδέ κέ μοι ῥέξων, Ἀχιλεῦ, κεχαρισμένα θείης.
 [οἷσθαι γάρ, ὥς κατὰ ἄστυ ἐέλμεθα, τηλόθι δ' ὕλη
 ἀξέμεν ἐξ ὕρεος, μάλα δὲ Τρῶες δεδίασιν.]
 ἐννῆμαρ μὲν κ' αὐτὸν ἐν μεγάροις γοάοιμεν,
 τῇ δεκάτῃ δέ κε θάπτοιμεν δαινυτό τε λαός, 665
 ἐνδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιῆσαιμεν,
 τῇ δὲ δυωδεκάτῃ πολεμίζομεν, εἰ περ ἀνάγκη.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδάροχης δῖος Ἀχιλλεύς·
 „ἔσται τοι καὶ ταῦτα, γέρον Πριάμ', ὥς σὺ κελεύεις·
 στήσω γὰρ πόλεμον τόσσον χρόνον, ὅσσον ἔνωγας.“ 670

ὥς ἄρα φωνήσας ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος
 ἔλλαβε δεξιτερήν, μὴ πως δείσει' ἐνὶ θυμῷ.
 οἳ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμον αὐτόθι κοιμήσαντο,
 κῆρυξ καὶ Πριάμος, πυκινὰ φρεσὶ μῆδε' ἔχοντες,
 αὐτὰρ Ἀχιλλεύς εὐδε μυχῷ κλισίης ἐνπλήκτον· 675
 τῷ δὲ Βρισηῖς παρελέξατο καλλιπάρηος.

ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἄνδρες ἱπποκορυσταὶ
 εὐδον παννύχιοι, μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ·

ἀλλ' οὐχ Ἑρμείαν ἐριούνιον ὕπνος ἔμαρπτεν,
 ὀρμαίνοντ' ἀνὰ θυμόν, ὅπως Πριάμον βασιλῆα 680
 νηῶν ἐκπέμψειε λαῶν ἱεροὺς πυλασρούς.
 στή δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 „ὦ γέρον, οὐ νύ τι σοί γε μέλει κακόν, οἷον ἔθ' εὐδεις
 ἀνδράσιν ἐν δηίοισιν, ἐπεὶ σ' εἶασεν Ἀχιλλεύς.
 καὶ νῦν μὲν φίλον υἱὸν ἐλύσας, πολλὰ δ' ἔδωκας 685
 σείο δέ κε ζωοῦ καὶ τρεῖς τόσα δοῖεν ἔποινα
 παῖδες τοὶ μετόπισθε λελειμμένοι, αἳ κ' Ἀγαμέμνων
 γυνῶν σ' Ἀτρεΐδης, γυνώσκει δὲ πάντες Ἀχαιοί.“

ὧς ἔφατ', ἔδεισεν δ' ὁ γέρον, κήρυκα δ' ἀνίστη.
 τοῖσιν δ' Ἑρμείας ξεῦξ' ἵππους ἡμιόνους τε, 690
 ῥίμφα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλαυνε κατὰ στρατόν, οὐδέ τις ἔγνω.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἱξον ἐυρρεῖος ποταμοῖο,
 [Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,]
 Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον,
 ἦώς δὲ κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν, 695
 οἳ δ' εἰς ἄστν ἔλων οἴμωγῇ τε στοναχῇ τε
 ἵππους, ἡμίονοι δὲ νέκυν φέρον. οὐδέ τις ἄλλος
 ἔγνω πρόσθ' ἀνδρῶν καλλιζώνων τε γυναικῶν,
 ἀλλ' ἄρα Κασσάνδρῃ, ἱκέλῃ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,
 Πέργαμον εἰσαναβᾶσα φίλον πατέρ' εἰσενόησεν 700
 ἔσπεωτ' ἐν δίφρῳ, κήρυκά τε ἄστνυβοώτην·
 τὸν δ' ἄρ' ἐφ' ἡμιόνων ἶδε κείμενον ἐν λεχέεσσιν.
 κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα γέγωνέ τε πᾶν κατὰ ἄστν·
 „ὄψεσθε, Τρῶες καὶ Τρωάδες, Ἔκτορ' ἰόντες,
 εἴ ποτε καὶ ζῶντι μάχης ἐκνοστήσαντι 705
 χαίρετ', ἐπεὶ μέγα χάσμα πόλει τ' ἦν παντὶ τε δήμῳ.“

ὧς ἔφατ', οὐδέ τις αὐτόθ' ἐνὶ πτόλει λίπετ' ἀνὴρ
 οὐδὲ γυνή· πάντας γὰρ ἀάσχετον ἔκετο πένθος·
 ἄγχοῦ δὲ ξύμβληντο πυλάων νεκρὸν ἄγοντι.

πρωται τὸν γ' ἄλοχός τε φίλη καὶ πότνια μήτηρ 710
 τιλλέσθην, ἐπ' ἅμαξαν ἐύτροχον αἶξασαι,
 ἀπτόμεναι κεφαλῆς· κλαίων δ' ἀμφίσταθ' ὅμιλος.
 καὶ νῦν κε δὴ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἡέλιον καταδύντα
 Ἔκτορα δάκρυ χέοντες ὁδύροντο πρὸ πυλάων,
 εἰ μὴ ἄρ' ἐκ δίφροιο γέρων λαοῖσι μετηύδα· 715
 „εἰξατέ μοι οὐρεῦσι διελθέμεν· αὐτὰρ ἔπειτα
 ἄσσεσθε κλαυθμοῖο, ἐπὴν ἀγάγωμι δόμονδε.“

ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ διέστησαν καὶ εἶξαν ἀπήνη.
 οἱ δ' ἐπεὶ εἰσάγαγον κλυτὰ δώματα, τὸν μὲν ἔπειτα
 τρητοῖς ἐν λεχέεσσι θέσαν, παρὰ δ' εἶσαν ᾠοιδούς 720
 θρήνων ἐξάρχους, οἳ τε στονόεσσαν ᾠοιδῆν
 οἱ μὲν δὴ θρήνεον, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναικες.
 τῆσιν δ' Ἀνδρομάχῃ λευκώλενος ἦρχε γόοιο,
 Ἔκτορος ἀνδροφόνοιο κάρη μετὰ χερσὶν ἔχουσα·
 „ἄνερ, ἀπ' αἰῶνος νέος ὦλεο, καὶ δέ με χήρην 725
 λείπεις ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὐτῶς,
 ὃν τέκομεν σύ τ' ἐγὼ τε δυσάμμοροι, οὐδέ μιν οἶω
 ἦβην ἵξεσθαι· πρὶν γὰρ πόλις ἦδε κατ' ἔκρης
 πέρσεται· ἥ γὰρ ὄλωλας ἐπίσκοπος, ὅς τέ μιν αὐτὴν
 ῥύσκειν, ἔχες δ' ἄλόχους κεδνὰς καὶ νήπια τέκνα· 730
 αἰὲν δὴ τοι τάχα νηυσὶν ὀχρήσονται γλαφυρῆσιν,
 καὶ μὲν ἐγὼ μετὰ τῆσι· σὺ δ' αὖ, τέκος, ἥ ἐμοὶ αὐτῇ
 ἔψαι, ἔνθα κεν ἔργα ἀεικέα ἐργάζοιο
 ἀθλεύων πρὸ ἄνακτος ἀμειλίχου· ἥ τις Ἀχαιῶν
 ῥίψει χεῖρὸς ἔλῶν ἀπὸ πύργου, λυγρὸν ὕλεθρον, 735
 χωόμενος, ᾧ δὴ πού ἀδελφεὸν ἔκτανεν Ἔκτωρ
 ἢ πατέρ' ἠὲ καὶ υἱόν, ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 Ἔκτορος ἐν παλάμῃσιν ὁδᾶξ ἔλον ἄσπετον οὐδας.
 οὐ γὰρ μελίχος ἔσκε πατήρ τεός ἐν δαῖ λυγρῇ·
 τῷ καὶ μιν λαοὶ μὲν ὁδύρονται κατὰ ἕστυ, 740

ἄρρητον δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας,
 "Εκτορ· ἐμοὶ δὲ μάλιστα λελείψεται ἄλγεα λυγρὰ·
 οὐ γάρ μοι θνήσκων λεχέων ἐκ χειρας ὄρεξας,
 οὐδέ τί μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος, οὐδέ κεν αἰεὶ
 μεμνήμην νύκτας τε καὶ ἡμέματα δάκρυ χέουσα." 745

ὧς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναικες.
 τῆσιν δ' αὖθ' Ἐκάβη ἄδινου ἐξήρχε γόοιο·
 "Εκτορ, ἐμῷ θυμῷ πάντων πολὺ φίλτατε παίδων,
 ἦ μὲν μοι ζωὸς περ ἐὼν φίλος ἦσθα θεοῖσιν·
 οἱ δ' ἄρα σεὺ κήδοντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἴσῃ. 750
 ἄλλους μὲν γάρ παιδας ἐμοὺς πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 πέρναςχ', ὃν τιν' ἔλεσκε, πέρην ἄλως ἀτρυγέτοιο,
 ἐς Σάμον ἐς τ' Ἰμβρον καὶ Αἴημον ἀμικθαλόεσσαν·
 σεὺ δ' ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν ταναΐκῃ χαλκῷ,
 πολλὰ ὀυστάζεσκεν ἐοῦ περὶ σῆμ' ἐτάροιο 755
 Πατρόκλον, τὸν ἔπεφνες· ἀνέστησεν δέ μιν οὐδ' ὧς·
 νῦν δέ μοι ἐρσήεις καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροισιν
 κεῖσθαι, τῷ ἴκελος, ὃν τ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνε." 760

ὧς ἔφατο κλαίουσα, γόον δ' Ἀλκίαντον ὕρινεν. 760
 τῆσι δ' ἔπειθ' Ἑλένη τριτάτῃ ἐξήρχε γόοιο·
 "Εκτορ, ἐμῷ θυμῷ δαέρων πολὺ φίλτατε πάντων, —
 ἦ μὲν μοι πόσις ἐστὶν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
 ὅς μ' ἄγαγε Τροίηνδ'· ὥς πρὶν ὥφελλον ὀλέσθαι —
 ἦδη γάρ νῦν μοι τόδ' εἰκοστὸν ἔτος ἐστίν, 765
 ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβην καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθα πάτρης·
 ἀλλ' οὐ πῶ σεὺ ἤκουσα κακὸν ἔπος οὐδ' ἀσύφηνον·
 ἀλλ' εἰ τίς με καὶ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισιν ἐνίπτοι
 δαέρων ἢ γαλόων ἢ εἰνατέρων ἐνέπλων,
 ἢ ἑκυρή — ἑκυρὸς δὲ πατήρ ὧς ἦπιος αἰεὶ —, 770
 ἀλλὰ σὺ τὸν γ' ἐπέεσσι παραιφάμενος κατέρουκες
 σῇ τ' ἀγανοφροσύνῃ καὶ σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν.

τῷ σέ θ' ἔμα κλαίω καὶ ἔμ' ἄμμορον ἀχνυμένη κῆρ·
οὐ γάρ τίς μοι ἔτ' ἄλλος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
ἦπιος οὐδὲ φίλος, πάντες δέ με πεφρίκασιν.“ 775

ὣς ἔφατο κλαίονσ', ἐπὶ δ' ἔστανε δῆμος ἀπείρων.
λαοῖσιν δ' ὁ γέρον Πριάμος μετὰ μῦθον ἔειπεν·
„ἄξετε νῦν, Τρῶες, ξύλα ἄστυδε, μηδέ τι θυμῷ
δείσῃτ' Ἀργείων πυκινὸν λόχον· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
πέμπων μ' ὧδ' ἐπέτελλε μελαινάων ἀπὸ νηῶν, 780
μὴ πρὶν πημανέειν, πρὶν δωδεκάτῃ μόλῃ ἡώς.“

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ὑπ' ἀμάρτησιν βόας ἡμιόνους τε
ξεύγνυσαν, αἶψα δ' ἔπειτα πρὸ ἄσπετος ἡγερέθοντο.
ἐννῆμαρ μὲν τοί γε ἀγίνεον ἄσπετον ὕλην·
ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη φαεσίμβροτος ἡώς, 785
καὶ τότε ἄρ' ἐξέφερον θρασὺν Ἔκτορα δάκρυ χέοντες,
ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.
ἦμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἡώς,
τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κλυτοῦ Ἐκτορος ἤρρετο λαός.
[αὐτὰρ ἐπεὶ ᾧ ἡγερέθεν δημηγέρες τε γένοιτο,] 790
πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἰθοπι οἴνω
πᾶσαν, ὁπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
ὀστέα λευκὰ λέγοντο κασίγνητοί θ' ἑταροὶ τε
μυρόμενοι, θαλερὸν δ' ἐκατέβητο δάκρυ παρειῶν.
καὶ τὰ γε χρυσάσπετα λάβοντες ἔθηκαν ἑλόντες, 795
πορφυρέοις πέπλοις καλύψαντες μετακοῖσιν·
αἶψα δ' ἄρ' ἐς κοίλῃν ἀπέπτον θέσαν, αὐτὰρ ὑπερθεῖν
πυκνοῖσιν λάεσσιν ἐκατέβητο μεγαλοῖσιν.
ῥίμψα δὲ σῆμ' ἔστην· περὶ δὲ ἀγοπὸι εἶατο πάντῃ,
μὴ πρὶν ἐφορηθῆναι εὐκνημίδος Ἀχαιοί. 800
χεύαντες δὲ τὸ σῆμα ἔκλιον· αὐτὰρ ἔπειτα
εὖ συναγειρόμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα
δώμασιν ἐν Πριάμοιο διοτρεφέος βασιλῆος.

ὣς οἱ γ' ἀμφίεπον τάφον Ἐκτορος Ἰπποδάμοιο.

Δημόσιον Κενταύρον Σιδναρθήκη Θέρσιος

Τουμπαῖνος

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΑΝΩΤΕΡΟΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ

000

HO

HOMERI CARMINA

ἀριθ. χρ. 770

Ἡμερομηνία
ἐπιστροφῆς

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας

600

HO

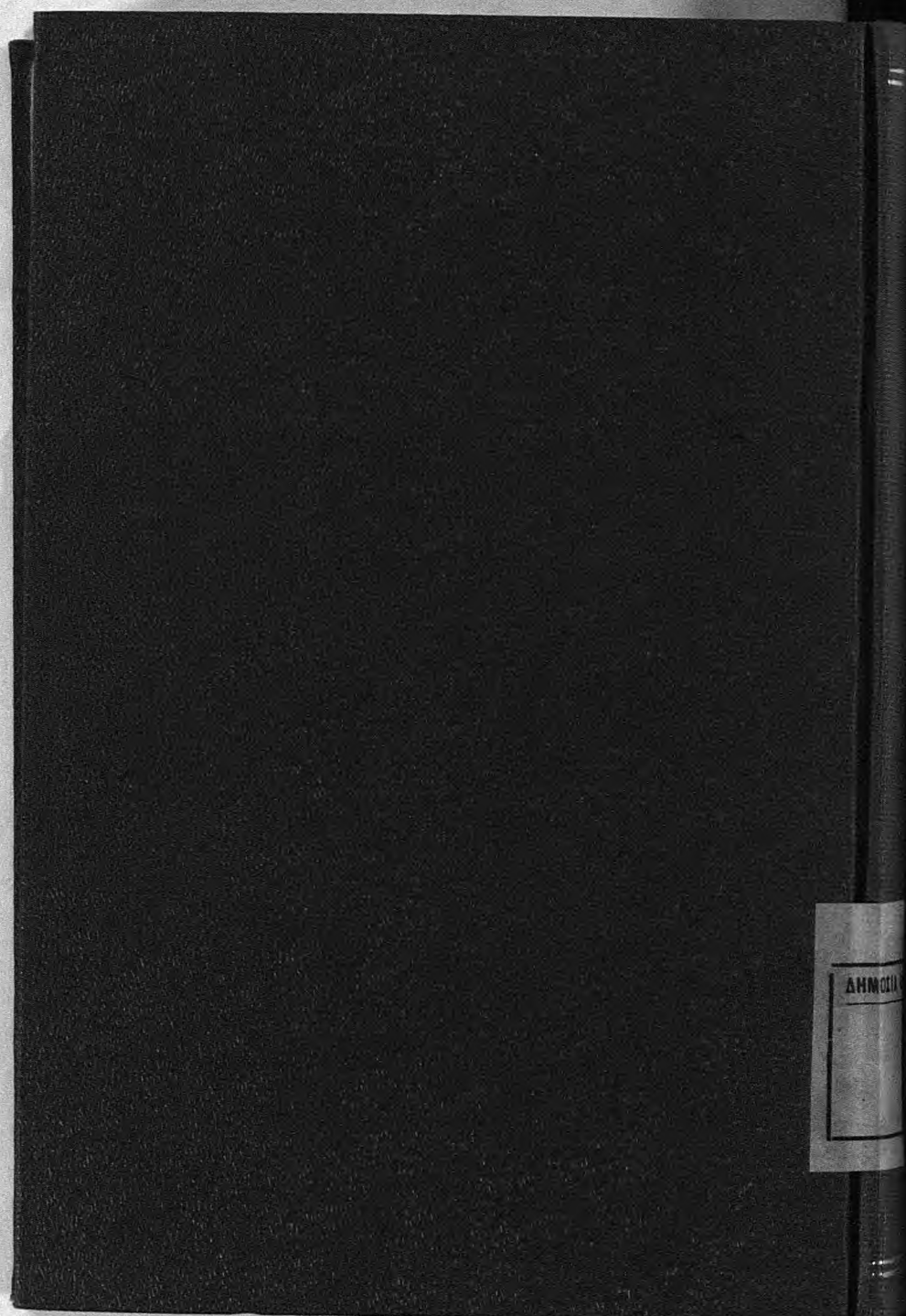
HOMERI CARMINA

ἀριθ. χρ. 770

Ἡμερομηνία
ἐπιστροφῆς

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας